Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 8. schůze Poslanecké sněmovny

- 1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 101 ve výborech Poslanecké sněmovny
- 2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sněmovní tisk 45/ druhé čtení
- 3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ druhé čtení
- 4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ druhé čtení
- 5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ druhé čtení
- 6. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ druhé čtení
- 7. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ druhé čtení
- 8. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Andreje Babiše, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 43/ druhé čtení

- 9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ druhé čtení
- 10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 84/ druhé čtení
- 11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ druhé čtení
- 12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ prvé čtení
- 13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ prvé čtení
- 14. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu /sněmovní tisk 179/ prvé čtení
- 15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 17. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 18. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ prvé čtení podle § 90 odst. 2

- 19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 171/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 174/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ prvé čtení podle § 90 odst. 2
- 23. Návrh poslanců Petra Adama, Tomia Okamury, Radima Fialy, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ prvé čtení
- 24. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání ústavního zákona o funkčním období zastupitelstva hlavního města Prahy zvoleného ve volbách v roce 2014 /sněmovní tisk 125/ prvé čtení
- 25. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 126/ prvé čtení
- 26. Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ prvé čtení
- 27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ prvé čtení
- 28. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ prvé čtení

- 29. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost /sněmovní tisk 162-E/
- 30. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2013 v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ druhé čtení
- 31. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. října 2013 v Jeruzalémě /sněmovní tisk 65/ druhé čtení
- 32. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným mezinárodním smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 68/ druhé čtení
- 33. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6. 6. 2013) /sněmovní tisk 69/ druhé čtení
- 34. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi, podepsaná v Ženevě dne 29. dubna 2013 /sněmovní tisk 74/ druhé čtení
- 35. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o kriminalizaci činů rasistické a xenofobní povahy spáchaných prostřednictvím počítačových systémů (Štrasburk, 28. ledna 2003) /sněmovní tisk 75/ druhé čtení
- 36. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu, Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu a Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu /sněmovní tisk 79/ druhé čtení
- 37. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o založení Evropského komunikačního úřadu (ECO) /sněmovní tisk 93/ druhé čtení
- 38. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Bruselu dne 5. března 2013 /sněmovní tisk 94/ druhé čtení

- 39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ prvé čtení
- 40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Doplňková smlouva pozměňující Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, podepsaná v Praze 23. září 2013 /sněmovní tisk 136/ prvé čtení
- 41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé týkající se evropských programů družicové navigace /sněmovní tisk 137/ prvé čtení
- 42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, podepsaná dne 20. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 138/ prvé čtení
- 43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaný za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 139/ prvé čtení
- 44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 140/ prvé čtení
- 45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 141/ prvé čtení
- 46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ prvé čtení
- 47. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Římského statutu Mezinárodního trestního soudu týkající se zločinu agrese přijaté dne 11. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 160/ prvé čtení
- 48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 161/ prvé čtení
- 49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy /sněmovní tisk 165/ prvé čtení

- 50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973 /sněmovní tisk 168/ prvé čtení
- 51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 170/ prvé čtení
- 52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sněmovní tisk 45/ třetí čtení
- 53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ třetí čtení
- 54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ třetí čtení
- 55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ třetí čtení
- 56. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ třetí čtení
- 57. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ třetí čtení
- 58. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Andreje Babiše, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 43/ třetí čtení
- 59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ třetí čtení
- 60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 84/ třetí čtení

- 61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ třetí čtení
- 62. Návrh na odvolání předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
- 63. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
- 64. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
- 65. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
- 66. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
- 67. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
- 68. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- 69. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
- 70. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
- 71. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
- 72. Návrh na odvolání člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
- 73. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
- 74. Zpráva České národní banky o inflaci leden 2014 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2013) /sněmovní tisk 128/
- 75. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2013 /sněmovní tisk 148/
- 76. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2012 /sněmovní tisk 129/
- 77. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2013 /sněmovní tisk 159/
- 78. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2012 /sněmovní tisk 130/
- 79. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2013 /sněmovní tisk 131/
- 80. Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2013 /sněmovní tisk 151/

- 81. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2013 /sněmovní tisk 152/
- 82. Systém kontrol ve veřejné správě /sněmovní dokument 530/
- 83. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol včetně vztahu k státním fondům výborům k projednání /sněmovní dokument 594/
- 84. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013 /sněmovní tisk 178/
- 85. Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2013 /sněmovní dokument 718/
- 86. Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2009 až 2012 /sněmovní dokument 719/
- 87. Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice
- 88. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
- 89. Ústní interpelace
- 90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná v Plzni dne 4. dubna 2013 /sněmovní tisk 101/ druhé čtení
- 91. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/4/- vrácený Senátem
- 92. Aktuální situace na Ukrajině a pozice vlády České republiky k masakru v Oděse dne 2. 5. 2014
- 93. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové
- 94. Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice
- 95. Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO
- 96. Tragické důlní neštěstí v uhelném dole u města Soma v Turecké republice
- 97. Odsouzení rostoucích projevů vybízení k násilí na politicích a všech druhů šířící se xenofobie, rasismu a nenávisti ve společnosti, zvláště v médiích a na sociálních sítích a ve virtuálním mediálním prostoru

Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014

VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA o 8. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané ve dnech 29. dubna až 15. května 2014

Strana:

Obsah:

29. d	lubna 2014	
	Schůzi zahájil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Slib poslance	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	45
	Usnesení schváleno (č. 212).	
	Řeč poslance Pavla Kováčika Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslankyně Jany Černochové Řeč poslance Adolfa Beznosky Řeč poslance Reného Čípa Řeč poslance Jiřího Dolejše Řeč poslance Martina Kolovratníka Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana Řeč poslance Václava Votavy Řeč poslance Josefa Vozdeckého Schválen pořad schůze.	47 47 48 49 49 49 50
1.	Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 101 ve výbo Poslanecké sněmovny	rech
	Řeč poslance Romana Sklenáka	53
	Usnesení schváleno (č. 213).	
19.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2013 Sb., kterým se mění zá č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000	

o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 171/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Miroslava Kalouska	54
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	54
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	56
Řeč poslankyně Jany Černochové	56
Řeč poslance Václava Klučky	56

Usnesení schváleno (č. 214).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	57
Řeč poslance Josefa Nekla	58
Řeč poslance Jana Zahradníka	
Řeč poslance Josefa Nekla	58

Usnesení schváleno (č. 215).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Reč poslance Miroslava Kalouska	59
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	59
Řeč poslance Michala Kučery	60
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	60
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	61
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	61

Usnesení schváleno (č. 216).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení

	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	62
	Řeč poslance Jana Chvojky	63
	Řeč poslance Františka Adámka	64
83.	Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěreč účtu České republiky za rok 2013 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a náví jeho přikázání a přikázání jeho kapitol včetně vztahu k státním fondům výbo k projednání /sněmovní dokument 594/	h na
	Řeč poslance Václava Votavy	64
	Usnesení schváleno (č. 217).	
	Řeč poslance Václava Votavy	65
72.	Návrh na odvolání člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu	L
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	65
	Usnesení schváleno (č. 218).	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	66
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
3.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autors o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autozákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování maja o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdě předpisů /sněmovní tisk 70/ - druhé čtení	rský etku
	Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	66
	Řeč poslance Jiřího Pospíšila	
	Řeč poslankyně Kristýny Zelienkové	67
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč poslance Stanislava Polčáka	
	Řeč poslance Jiřího Pospíšila Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
	Řeč poslankyně Kristýny Zelienkové	71
7.	Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kto se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při vý veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zá České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - druhé čtení	konu

	Řeč poslance Stanislava Polčáka	72
	Řeč poslance Petra Kořenka	72
	Řeč poslance Vladimíra Koníčka	72
	Řeč poslance Stanislava Polčáka	73
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
8.	Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Andreje Babiše, Pavla Bělobrádka a da	
	vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústav republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 43/ - druhé čto	
	Řeč poslance Stanislava Polčáka	
	Řeč poslance Lukáše Pletichy	
	Řeč poslance Pavla Blažka	
	Řeč poslance Štěpána Stupčuka	76
	Řeč poslance Stanislava Polčáka	77
	Řeč poslance Štěpána Stupčuka	78
	Řeč poslance Stanislava Polčáka	78
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	79
	Řeč poslance Martina Komárka	80
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	
	Řeč poslance Stanislava Polčáka	82
	Řeč poslance Jiřího Zlatušky	83
	Řeč poslance Stanislava Polčáka	83
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	84
	Řeč poslance Jana Volného	84
	Řeč poslankyně Jany Černochové	84
30. d	dubna 2014	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Václava Votavy	86
	Řeč poslance Františka Adámka	87
	Řeč poslance Romana Sklenáka	87
41.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení	souhlasu
	s ratifikací Dohoda o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy	na jedné
	straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé týkající se evropských p	rogramů
	družicové navigace /sněmovní tisk 137/ - prvé čtení	
	Usnesení schváleno (č. 219 - 1. část).	
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	
	Řeč poslance Reného Čípa	89

Usnesení schváleno (č. 219 - 2. část).

46.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ - prvé čtení
	Usnesení schváleno (č. 220 - 1. část).
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře90Řeč poslance Pavla Holíka91
	Usnesení schváleno (č. 220 - 2. část).
76.	Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2012 /sněmovní tisk 129/
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře92Řeč poslance Karla Šidla92
	Usnesení schváleno (č. 221).
77.	Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2013 /sněmovní tisk 159/
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře93Řeč poslance Karla Šidla94
	Usnesení schváleno (č. 222).
50.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973 /sněmovní tisk 168/ - prvé čtení
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře96Řeč poslance Rostislava Vyzuly97
	Usnesení schváleno (č. 223).
6.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ - druhé čtení

	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	
	Řeč poslance Romana Kubíčka	99
9.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhop pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení	isech, ve znění
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše Řeč poslance Radima Fialy	
10.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zam znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provád zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 84/ - druhé čtení	dění sociálního
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	101
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	
	Řeč poslance Igora Jakubčíka	
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	106
11.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněm druhé čtení	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	107
	Řeč poslance Martina Novotného	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
13.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitroz ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o zm zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177	něně některých . 634/2004 Sb.,
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře Řeč poslance Stanislava Pflégera	
	Usnesení schváleno (č. 224).	

14.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finanč /sněmovní tisk 179/ - prvé čtení	ního trhu
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	111
	Usnesení schváleno (č. 225).	
16.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pkomunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalovár způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2	, ve znění ní odborné
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	112
	Řeč poslance Pavla Čiháka	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	114
	Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	
21.	Usnesení schváleno (č. 226). Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém	nojištění
21.	ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - prvé čtení podle § 90 ods	1 0
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	116
	Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	119
	Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	120
	Řeč poslance Františka Laudáta	120
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	121
	Řeč poslance Jiřího Petrů	121
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	122
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	126
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Řeč poslance Františka Laudáta	127
	=	

23. Návrh poslanců Petra Adama, Tomia Okamury, Radima Fialy, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - prvé čtení

Rec posiance Radima Fialy	129
Řeč poslance Jaroslava Klašky	129
Řeč poslance Václava Votavy	130
Řeč poslance Františka Laudáta	131
Řeč poslance Tomia Okamury	132
Řeč poslance Martina Komárka	134
Řeč poslance Tomia Okamury	134
Řeč poslance Karla Fiedlera	135
Řeč poslance Martina Komárka	135
Řeč poslance Václava Votavy	136
Řeč poslance Tomia Okamury	136
Řeč poslance Radima Fialy	136
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	
Řeč poslance Františka Laudáta	138
Řeč poslance Jaroslava Holíka	
Řeč poslance Jaroslava Klašky	139

Usnesení schváleno (č. 228).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 141/ - prvé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	139
Řeč poslance Roma Kostřici	
Řeč poslance Františka Laudáta	140

Usnesení schváleno (č. 229).

18. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení podle

§ 90 odst. 2

Řeč poslance Františka Adámka	141
Řeč poslance Jana Klána	143
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
Řeč poslankyně Jany Fischerové	
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
Řeč poslankyně Marty Semelové	
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	
Řeč poslance Františka Adámka	
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč poslance Františka Adámka	
Řeč poslance Jiřího Koubka	
Řeč poslance Martina Novotného	
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	
Rec posiance Stepana Stupeuka	132
Usnesení schváleno (č. 230).	
Řeč poslance Jiřího Koubka	153
Řeč poslance Františka Adámka	156
Řeč poslance Martina Komárka	157
Řeč poslance Jana Klána	157
Řeč poslance Jiřího Koubka	158
Řeč poslance Marka Bendy	
Řeč primátora hl. m. Prahy Tomáše Hudečka	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Jiřího Miholy	
Řeč poslance Stanislava Berkovce	160
Řeč poslance Marka Bendy	161
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč poslance Jiřího Dolejše	
Řeč poslance Františka Adámka	164
Řeč poslance Jana Klána	164
Usnesení schváleno (č. 231).	
Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Zavadila a dalších na vydání ústavního zákona o funkčním o hlavního města Prahy zvoleného ve volbách v roce 2014 /sněmočtení	bdobí zastupitelstva
Řeč poslance Františka Adámka	
Řeč noslance Marka Bendy	167

	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Františka Adámka	168
	Řeč poslance Marka Bendy	
	Řeč poslance Františka Adámka	
	Řeč poslance Štěpána Stupčuka	169
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
6. kv	ětna 2014	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Slib poslance	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	170
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	171
	Řeč poslance Radima Fialy	
	Řeč poslance Jiřího Miholy	
	Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	172
	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	173
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Jiřího Koskuby	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	176
94.	Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	178
	Řeč poslance Jiřího Koskuby	179
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	180
	Řeč poslance Daniela Korteho	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Josefa Hájka	
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	
	Řeč poslance Pavla Blažka	182
	Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	183
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Martina Komárka	
	Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Jiřího Koskuby	
	Řeč poslance Jiřího Štětiny	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Matěje Fichtnera	186

186
186
187
187
188
188
190
190
190
191
191
191
192
192
192
193
193
193
193
194
195
m na veřejné o veřejném
m na veřejné ., o veřejném onů, ve znění ré čtení podle
., o veřejném onů, ve znění ré čtení podle
., o veřejném onů, ve znění ré čtení podle
., o veřejném onů, ve znění
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle 195
., o veřejném onů, ve znění ré čtení podle 195
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle 195 196
., o veřejném onů, ve znění zé čtení podle 195 196 198
., o veřejném onů, ve znění ré čtení podle 195 196 198 198
., o veřejném onů, ve znění zé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle
., o veřejném onů, ve znění vé čtení podle

Reč poslance Zbyňka Stanjury	209
Řeč poslance Miroslava Kalouska	210
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jerr	nanová.
Řeč poslance Roma Kostřici	210
Řeč poslankyně Soni Markové	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslankyně Soni Markové	
Řeč poslance Václava Votavy	
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	
Řeč poslance Pavla Plzáka	
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč poslance Igora Jakubčíka	
Řeč poslance Miloslava Janulíka	
Řeč poslance Roma Kostřici	
Řeč poslance Jiřího Koskuby	
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč poslance Pavla Plzáka	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	
Řeč poslankyně Soni Markové	
Usnesení schváleno (č. 233 - 1. část).	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Usnesení schváleno (č. 233 - 2. část).	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	219
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Pavla Ploce	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
Řeč poslance Pavla Ploce	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České repub s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotr podepsaná v Plzni dne 4. dubna 2013 /sněmovní tisk 101/ - d	a Spolkovou republikou nické záchranné služby
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	
Řeč poslance Karla Raise	
Řeč poslance Leoše Hegera	
Řeč poslance Pavla Holíka	
Řeč poslance Karla Raise	

48.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení sou s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijata 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněn tisk 161/ - prvé čtení	á dne
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	. 223
	Usnesení schváleno (č. 235 - 1. část).	
	Řeč poslankyně Jany Fischerové	225 225 226
	Usnesení schváleno (č. 235 - 2. část).	
47.	Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení sou s ratifikací změny Římského statutu Mezinárodního trestního soudu týkající se zle agrese přijaté dne 11. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kar/sněmovní tisk 160/ - prvé čtení	očinu
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	. 227
	Usnesení schváleno (č. 236 - 1. část).	
	Řeč poslankyně Jany Fischerové	228
	Usnesení schváleno (č. 236 - 2. část).	
49.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení sou s ratifikací Protokol o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské sml/sněmovní tisk 165/ - prvé čtení	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	
	Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	
	Řeč poslance Františka Laudáta	232
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	234
	Usnesení schváleno (č. 237).	

7. května 2014

	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	236
	Řeč poslance Václava Klučky	
87.	Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice	
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	237
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	243
	Řeč poslance Vlastimila Vozky	
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	244
	Řeč poslance Petra Fialy	
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	
	Řeč poslance Petra Fialy	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	
	Řeč poslance Petra Fialy	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslance Jana Birkeho	
	Řeč poslance Radima Holečka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslankyně Marty Semelové	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	234
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	254
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Petra Fialy	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslance Daniela Korteho	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Josefa Hájka	
	Řeč poslance Miroslava Opálky	
	Řeč poslance Jiřího Zlatušky	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	., *	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	260 260
	NEC DOSTABLE IVITOSTAVA NATOUSKA	/nl

	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	260
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
4.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - dr	zákonů, ve
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	261
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Jiřího Štětiny	264
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	264
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	266
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
	Řeč poslance Jiřího Petrů	
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	
	Řeč poslance Josefa Šenfelda Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
5.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	275
	Řeč poslance Petra Bendla	
	Řeč poslance Josefa Vozdeckého	
	Řeč poslance Petra Bendla	277
	Pokračování v projednávání bodu	
87.	Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice	
	Řeč poslance Františka Laudáta	278
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	

62.	Navrn na odvojani predsedy Dozorci rady Statnino zemedejskeno intervencnino	ionau
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	280
	Usnesení schváleno (č. 238).	
63.	Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního for	ıdu
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Rec postance Martina Roioviaunka	202
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
65.	Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	282
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
66.	Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro st totalitních režimů	tudium
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	283
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
68.	Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a te vysílání	levizní
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	284
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
69.	Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Marka Bendy Řeč poslance Martina Kolovratníka	
	Usnesení schváleno (č. 239).	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	287

	Pokračování v projednávání bodu
68.	Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 287
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
70.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 288
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
71.	Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
	Řeč poslance Martina Kolovratníka 289
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Pokračování v projednávání bodu
63.	Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
	Usnesení schváleno (č. 242).
	Pokračování v projednávání bodu
65.	Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
	Usnesení schváleno (č. 243).
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu

totalitních režimů Usnesení schváleno (č. 244). Pokračování v projednávání bodu Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní 68. vysílání Projednávání bodu bylo přerušeno. Pokračování v projednávání bodu Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury 70. Usnesení schváleno (č. 245). Projednávání bodu bylo přerušeno. Pokračování v projednávání bodu 71. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu Usnesení schváleno (č. 246). Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík. 92. Aktuální situace na Ukrajině a pozice vlády České republiky k masakru v Oděse dne 2. 5. 2014 Řeč poslance Ondřeje Benešíka 302

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslance Ondřeje Benešíka Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Jaroslava Holíka	
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	307
Řeč poslance Matěje Fichtnera	
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	
Řeč poslance Ivana Gabala	
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	309
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	
Řeč poslance Pavla Holíka	
Řeč poslance Ivana Gabala	
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
Řeč poslance Milana Šarapatky	
Usnesení schváleno (č. 247).	
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	317
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
Pokračování v projednávání bodu	
Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice	
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	317
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	
Řeč poslance Ivana Pilného	
Řeč poslance Miroslava Opálky	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	
Řeč poslance Pavla Kováčika	

13. května 2014

87.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Ivana Pilného322Řeč poslance Pavla Kováčika322

	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Jiřího Miholy	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Pavla Blažka	
	Řeč poslance Marka Ženíška	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	332
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	333
	Řeč poslance Petra Fialy	334
	Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	335
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	337
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	339
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	-	240
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury	341
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Miroslava Kalouska	341 341
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Zbyňka Stanjury	341 341 343
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	341 341 343 343
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta	341 341 343 343 343
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta Řeč poslance Zbyňka Stanjury	341 343 343 343 344
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Miroslava Kalouska Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta	341 343 343 343 344
32.	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslonávrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným r smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spoluprád trestních /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení	
32.	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslonávrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným r smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spoluprát trestních /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	
32.	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslonávrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným r smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spoluprád trestních /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení	
32.	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslonávrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným r smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spoluprát trestních /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	
32.	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka Řeč poslance Františka Laudáta Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Jaroslava Faltýnka Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslonávrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným r smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spoluprát trestních /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové Řeč poslance Václava Zemka	

33.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslove s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6. 6. 2013) /sněmovní tisk 69/ - o	o vzájemné
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	
	Usnesení schváleno (č. 249).	
35.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslove s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o k činů rasistické a xenofobní povahy spáchaných prostřednictvím počítačový (Štrasburk, 28. ledna 2003) /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení	riminalizaci
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové Řeč poslance Reného Čípa	348 348
	Usnesení schváleno (č. 250).	
36.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslove s ratifikací změna Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace národů o změně klimatu, Rámcová úmluva Organizace spojených nárok klimatu a Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených nároklimatu /sněmovní tisk 79/ - druhé čtení	spojených dů o změně
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	349
	Řeč poslance Václava Zemka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	355
	Řeč poslance Františka Laudáta	360
	Řeč poslance Václava Zemka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Jiřího Petrů	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
	Řeč poslance Václava Zemka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Františka Laudáta Řeč poslance Bohuslava Chalupy	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Martina Komárka	
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	
	Řeč poslance Martina Novotného	
	Řeč poslance Zbyňka Staniury	366

	Řeč poslance Pavla Blažka	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslankyně Jany Hnykové	
	Řeč poslance Martina Komárka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Martina Komárka	369
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	369
	Řeč poslance Ivana Gabala	370
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	370
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	370
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	370
	Řeč poslance Františka Laudáta	371
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	371
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	372
	Usnesení schváleno (č. 251).	
	v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obc a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsan v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ - druhé čtení	á dne 12. září 2013
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	
	Řeč poslance Pavla Holíka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	377
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
14. k	větna 2014	
	veina 2014	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	379
		379
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček. Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Romana Sklenáka	380
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček. Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	
95.	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček. Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	380 380
95.	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček. Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Marka Ženíška Řeč poslance Václava Klučky Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	
95.	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček. Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Marka Ženíška Řeč poslance Václava Klučky Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
95.	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček. Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Marka Ženíška Řeč poslance Václava Klučky Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Zbyňka Stanjury Řeč poslance Marka Ženíška	
95.	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček. Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Romana Sklenáka Řeč poslance Marka Ženíška Řeč poslance Václava Klučky Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického Řeč poslance Zbyňka Stanjury	

	Řeč poslance Bronislava Schwarze	382
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Marka Ženíška	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
52.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpově právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sně tisk 45/ - třetí čtení	trestní édnosti
	Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové Řeč poslance Jana Chvojky	
	Usnesení schváleno (č. 252).	
15.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povola znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - prvé podle § 90 odst. 2	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	303
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	393
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	394
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	
	Řeč poslance Antonína Sedi	398
	Řeč poslance Václava Klučky	398
	Řeč poslance Alexandera Černého	399
	Řeč poslankyně Jany Černochové	401
	Řeč poslance Antonína Sedi	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	

Pokračování v projednávání bodu

95. Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO

	Řeč poslance Pavla Kováčika	. 402
	Řeč poslance Alexandera Černého	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	. 404
	Řeč poslance Jiřího Miholy	. 404
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	. 405
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	. 405
	Usnesení schváleno (č. 253).	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	
	Řeč poslance Pavla Kováčika	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	. 410
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	. 411
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	. 411
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	. 412
64.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	. 413
	Rec postance Warting Roloviating	. 413
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
73.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	. 414
	-	
	Usnesení schváleno (č. 254).	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	. 415

67. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu
65.	Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu
68.	Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizni vysílání
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Pokračování v projednávání bodu
70.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.
	Řeč poslance Martina Kolovratníka
	Pokračování v projednávání bodu
64.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
	Usnesení schváleno (č. 255).
	Pokračování v projednávání bodu

	Pokračování v projednávání bodu	
65.	Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře	
	Pokračování v projednávání bodu	
68.	Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a vysílání	ı televizní
	Pokračování v projednávání bodu	
70.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury	
	Usnesení schváleno (č. 257).	
51.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měr/sněmovní tisk 170/ - prvé čtení	
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	419
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslance Karla Raise	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Radima Fialy	
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	
	Řeč poslance Karla Raise Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	442
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	445
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	447
	Řeč poslance Františka Laudáta	448
	Řeč poslankyně Olgy Havlové	
	Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	452
	Řeč poslance Romana Sklenáka	454
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	455

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

	Řeč poslance Zbyňka Stanjury456Řeč poslance Karla Raise456
	Usnesení schváleno (č. 258).
	Pokračování v projednávání bodu
15.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
	Usnesení schváleno (č. 259).
53.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - třetí čtení
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky459Řeč poslankyně Kristýny Zelienkové459Řeč poslance Ludvíka Hovorky460Řeč poslankyně Anny Putnové460Řeč poslance Zbyňka Stanjury461Řeč poslankyně Anny Putnové461
	Usnesení schváleno (č. 260).
54.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - třetí čtení
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky 462
	Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka
	Řeč poslance Pavla Kováčika
	Řeč poslance Petra Bendla
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury
	Řeč poslance Jiřího Štětiny
	Řeč poslance Pavla Kováčika
	Řeč poslance Miroslava Kalouska
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky
	Řeč poslance Petra Bendla468Řeč poslance Leoše Hegera469
	Řeč poslance Pavla Kováčika 470
	Usnesení schváleno (č. 261).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

55.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - třetí čtení
	Řeč poslance Petra Bendla
	Usnesení schváleno (č. 262).
56.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ - třetí čtení
	Řeč poslance Miroslava Kalouska
	Řeč poslance Jiřího Dolejše
	Usnesení schváleno (č. 263).
58.	Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Andreje Babiše, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 43/ - třetí čtení
	Řeč poslance Pavla Blažka
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky
	Řeč poslance Lukáše Pletichy477Řeč poslance Štěpána Stupčuka478
	•
	Usnesení schváleno (č. 264).
59.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ - třetí čtení
	Usnesení schváleno (č. 265).
60.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 84/ - třetí čtení
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila480Řeč poslance Antonína Sedi480
	Usnesení schváleno (č. 266).

61.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živ podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovr třetí čtení	
	Řeč poslance Ivana Adamce	481
	Usnesení schváleno (č. 267).	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	482
	Pokračování v projednávání bodu	
7.	Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zák se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o zm České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářs znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - druhé čtení	při výkonu ěně zákona
	Řeč poslance Štěpána Stupčuka	483
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	483
	Řeč poslance Jana Chvojky	484
17.	Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydkterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpistě. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provna pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/podle § 90 odst. 2	způsobenou o pojištění ů, a zákon ozu vozidel o pojištění některých ı), ve znění
	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	484
	Řeč poslankyně Kristýny Zelienkové	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Ivana Adamce	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	
	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	488
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslance Radka Vondráčka	
	Řeč poslance Ivana Adamce	
	Řeč poslance Marka Černocha	
	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
	Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	494

	Řeč poslance Radka Vondráčka	494
	Usnesení schváleno (č. 268).	
15. k	větna 2014	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Radima Fialy	497
88.	Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
	Řeč poslankyně Jitky Chalánkové Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka Řeč poslance Františka Váchy Řeč poslance Michala Kučery Řeč poslance Františka Adámka Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka Řeč poslance Františka Váchy Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	501 503 504 504 504 506
	Pokračování v projednávání bodu	
30.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souh s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolup v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamn a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2 v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ - druhé čtení	ráci ými
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	507
	Usnesení schváleno (č. 269).	
31.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souh s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji p trestné činnosti, podepsaná dne 7. října 2013 v Jeruzalémě /sněmovní tisk 65/ - drětení	roti
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce Řeč poslance Pavla Holíka	
	Usnesení schváleno (č. 270).	
42.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souh s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spoluprác	

42.

	úseku evidence obyvatel a rodných čísel, podepsaná dne 20. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 138/ - prvé čtení	;
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce509Řeč poslance Rostislava Vyzuly510	
	Usnesení schváleno (č. 271).	
43.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaný za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 139/ - prvé čtení	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce511Řeč poslance Milana Šarapatky511	
	Usnesení schváleno (č. 272).	
44.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze/sněmovní tisk 140/ - prvé čtení	r
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce512Řeč poslance Robina Böhnische512	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische 512	l
26.	Řeč poslance Robina Böhnische	
26.	 Řeč poslance Robina Böhnische Usnesení schváleno (č. 273). Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čtení Řeč poslance Marka Černocha 	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Tomia Okamury515	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Zbyňka Stanjury515	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Tomia Okamury515	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Zbyňka Stanjury515	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Tomia Okamury515Řeč poslance Zbyňka Stanjury519Řeč poslance Jana Chvojky520Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan BartošekŘeč poslance Františka Laudáta521	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).100Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Tomia Okamury515Řeč poslance Zbyňka Stanjury519Řeč poslance Jana Chvojky520Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan BartošekŘeč poslance Františka Laudáta521Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera521	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).100Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Tomia Okamury515Řeč poslance Zbyňka Stanjury519Řeč poslance Jana Chvojky520Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan BartošekŘeč poslance Františka Laudáta521Řeč poslance Jeronýma Tejce523	
26.	Řeč poslance Robina Böhnische512Usnesení schváleno (č. 273).100Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čteníŘeč poslance Marka Černocha513Řeč poslance Jana Farského515Řeč poslance Tomia Okamury515Řeč poslance Zbyňka Stanjury519Řeč poslance Jana Chvojky520Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan BartošekŘeč poslance Františka Laudáta521Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera521	

	Reč poslance Jana Birkeho	
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	526
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	527
	Řeč poslance Radima Fialy	527
	Řeč poslankyně Jany Hnykové	528
	Řeč poslance Jana Chvojky	528
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	528
	Řeč poslance Františka Laudáta	529
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	529
	Řeč poslance Marka Černocha	529
	Řeč poslance Jiřího Miholy	529
	Usnesení schváleno (č. 274).	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	530
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	531
29.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholn pro růst a zaměstnanost /sněmovní tisk 162-E/ Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	é schůzce
	Řeč poslance Lubomíra Toufara	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Michala Kučery	
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	534
	Řeč poslance Václava Klučky	534
	Řeč poslankyně Jany Černochové	534
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	535
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	535
	Řeč poslance Milana Urbana	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	
	Řeč poslance Františka Laudáta	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	538
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
85.	Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických rok 2013 /sněmovní dokument 718/	h hnutí za
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč poslance Vladimíra Koníčka	538

86.	Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2009 až 2012 /sněmovní dokument 719/	
	Řeč poslance Vladimíra Koníčka	540
	Usnesení schváleno (č. 276).	
	Řeč poslance Josefa Hájka	
	Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	541
96.	Tragické důlní neštěstí v uhelném dole u města Soma v Turecké republice	
	Řeč poslance Josefa Hájka	
	Řeč poslance Václava Klučky	
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
	Řeč poslance Josefa Hájka	543
	Řeč poslankyně Jany Černochové	544
	Usnesení schváleno (č. 277).	
	xenofobie, rasismu a nenávisti ve společnosti, zvláště v médiích a na sociá a ve virtuálním mediálním prostoru	
	Řeč poslance Milana Urbana	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	
	Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	545
	Řeč poslance Marka Černocha	
	Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	346
	Usnesení schváleno (č. 278).	
	Řeč poslance Milana Urbana	546
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
37.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vysloven s přístupem České republiky Úmluva o založení Evropského komunikačí (ECO) /sněmovní tisk 93/ - druhé čtení	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	547
	Řeč poslance Reného Čípa	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	548
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	

38.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Bruselu dne 5. března 2013 /sněmovní tisk 94/ - druhé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce549Řeč poslance Jiřího Miholy550Řeč poslankyně Miloslavy Vostré550
	Usnesení schváleno (č. 280).
39.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - prvé čtení
	Řeč poslance Jaroslava Foldyny550Řeč poslance Bronislava Schwarze551Řeč poslankyně Jany Černochové551
	Projednávání bodu bylo přerušeno.
40.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Doplňková smlouva pozměňující Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, podepsaná v Praze 23. září 2013 /sněmovní tisk 136/ - prvé čtení
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce
	Usnesení schváleno (č. 281 - 1. část).
	Řeč poslance Karla Raise553Řeč poslance Zbyňka Stanjury553
	Usnesení schváleno (č. 281 - 2. část).
93.	Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové
	Usnesení schváleno (č. 282).
	Řeč poslance Jeronýma Tejce 554

89. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	555
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	556
Řeč poslance Stanislava Polčáka	556
Řeč poslankyně Markéty Adamové	557
Řeč poslankyně Jany Fischerové	557
Řeč poslance Františka Váchy	557
Řeč poslance Stanislava Polčáka	558
Řeč poslankyně Jany Fischerové	558
Řeč poslance Stanislava Polčáka	559
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	559
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	
Řeč poslankyně Věry Kovářové	560
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	
Řeč poslance Václava Klučky	
Řeč poslankyně Anny Putnové	
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	
Řeč poslance Antonína Sedi	
Řeč poslankyně Olgy Havlové	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
Řeč poslance Jana Zahradníka	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
Řeč poslance Jiřího Štětiny	
Řeč poslance Simeona Karamazova	
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	
Řeč poslance Zdeňka Bezecného	
Řeč poslance Michala Kučery	
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	
Řeč poslankyně Marty Semelové	
Řeč poslance Daniela Korteho	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslankyně Niny Novákové	575
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	
Řeč poslance Jana Farského	
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	577
Řeč poslance Reného Čípa	
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	578
Řeč poslance Karla Šidla	
Řeč poslance Václava Horáčka	
Řeč poslance Karla Šidla	
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	581
Řeč poslance Karla Šidla	
Řeč poslance Stanislava Polčáka	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	
Řeč poslankyně Marty Semelové	
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	586

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	587
Řeč poslance Daniela Korteho	
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	587
Řeč poslance Antonína Sedi	588
Řeč poslance Václava Klučky	589
Řeč poslankyně Věry Kovářové	589
Řeč poslankyně Olgy Havlové	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	590
Řeč poslance Reného Čípa	590
Řeč poslankyně Niny Novákové	591
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	592
Řeč poslankyně Niny Novákové	592
Řeč poslance Daniela Korteho	592
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	593
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	593
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	593
Řeč poslance Stanislava Polčáka	594
Řeč poslance Václava Klučky	594
Řeč poslance Reného Čípa	595
Řeč poslankyně Věry Kovářové	595
Řeč poslance Stanislava Polčáka	595
Řeč poslance Václava Klučky	596
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	597
Řeč poslance Stanislava Polčáka	597
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládka	598
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	599
Řeč poslance Václava Klučky	599

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny 29. dubna 2014 Přítomno: 186 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 8. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh 8. schůze ve čtvrtek dne 17. dubna 2014, pozvánka vám byla rozeslána v pátek 18. dubna 2014.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím tu mám náhradní kartu číslo 3 – pan poslanec Kasal, náhradní kartu číslo 16 – pan poslanec Tejc, náhradní kartu číslo 17 – pan poslanec Gazdík, náhradní kartu číslo 18 – paní poslankyně Bebarová-Rujbrová a náhradní kartu číslo 1 – pan poslanec Schwarz.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě než přikročíme k určení ověřovatelů této schůze... Poprosím o klid, protože budeme svědky vážného aktu, a to jest slibu nové poslankyně, takže prosím, abychom se ztišili, aby tento akt mohl proběhnout důstojně.

Ještě než přikročíme k určení ověřovatelů, dovolte, abych umožnil nové kolegyni složit poslanecký slib.

Slib poslance

Vážené kolegyně a kolegové, nyní přistoupíme ke slibu nově zvolené poslankyně za pana poslance Jiřího Zimolu, který se vzdal svého poslaneckého mandátu. Nejprve požádám předsedkyni mandátového a imunitního výboru paní poslankyni Miroslavu Němcovou, aby nás seznámila s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetla Ústavou předepsaný slib, který paní poslankyně složí do mých rukou. Prosím paní poslankyně, máte slovo. Prosím, paní poslankyně, teď už opravdu máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, dne 31. března 2014 byl předsedovi Poslanecké sněmovny doručen notářský zápis, kterým se vzdal mandátu poslanec magistr Jiří Zimola. Tímto dnem zanikl panu poslanci poslanecký mandát a týž den vznikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní magistře Vlastě Bohdalové. Mandátový a imunitní výbor na své schůzi dne 8. dubna 2014 přijal usnesení číslo 48, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Jiřímu Zimolovi, a současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradnice paní Vlasta Bohdalová, které 31. března 2014 vznikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí nyní paní poslankyně Vlasta Bohdalová poslanecký slib. Prosím paní poslankyni, aby předstoupila před Poslaneckou sněmovnu, zároveň prosím pana předsedajícího Poslanecké sněmovny, aby

přijal slib nové paní poslankyně. Prosím vás, paní poslankyně a páni poslanci, abyste povstali. (Všichni povstávají.)

Přečtu slib: "Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony, slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Poslankyně Bohdalová skládá slib do rukou místopředsedy Poslanecké sněmovny Petra Gazdíka.)

Vážená paní poslankyně, gratulují vám. (Všichni tleskají.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní předsedkyni, paní poslankyni Miroslavě Němcové. Dovolte, abych uvítal paní poslankyni Vlastu Bohdalovou a popřál jí v poslanecké práci mnoho úspěchů.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů zápisu této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Davida Kádnera a poslance Jiřího Petrů. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Zahajuji tedy hlasování o určení ověřovatelů zápisu této schůze – pana poslance Davida Kádnera a pana poslance Jiřího Petrů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko.

Je to hlasování číslo 1, přihlášeno 158, pro 136, proti 2. Návrh na určení ověřovatelů zápisu byl přijat a já konstatuji, že jsme ověřovateli 8. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Davida Kádnera a pana poslance Jiřího Petrů.

Sděluji dále, že do začátku schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: pan poslanec Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Ondřej Benešík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Michal Hašek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Leoš Heger dnes od 16 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Hynková z důvodů zahraniční cesty, pan poslanec Karel Pražák dnes od 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jiří Štětina z osobních důvodů, pan poslanec Karel Tureček z rodinných důvodů, pan poslanec František Vácha ze zdravotních důvodů.

Dále se omluvili tito členové vlády: pan ministr Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Bělobrádek od 15 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Jan Mládek z pracovních důvodů, pan ministr Stropnický z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 8. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce.

Pokud jde o celkový průběh projednávání návrhu pořadu schůze, mám z dnešního grémia několik návrhů a informací. Nejprve tedy pan ministr obrany Martin Stropnický požádal o pevné zařazení bodu 15, sněmovní tisk číslo 49, zákon o vojácích z povolání, prvé čtení, na úterý 6. 5. jako 6. bod za již pevně zařazené body 1 až 5. Dále ministr zemědělství Marian Jurečka požádal o pevné zařazení bodu číslo 4 návrhu pořadu, sněmovní tisk 72, druhé čtení, o potravinách a tabákových výrobcích, a bodu 5 návrhu pořadu, sněmovní tisk 86, druhé čtení, o Státní zemědělské inspekci, a to na středu 7. 5. jako 1. a 2. bod dopoledne. Ministryně spravedlnosti Helena Válková požádala o pevné zařazení bodu 2 návrhu pořadu schůze, sněmovní tisk 45, druhé čtení, trestní řád, na úterý 29. 4., to jest na dnešek, po pevně zařazených bodech, to jest jako 5. bod. Grémium dále navrhuje pevně zařadit bod 17 návrhu pořadu, sněmovní tisk 118, prvé čtení, pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, na úterý 6. 5. po pevně zařazených bodech, to jest jako 7. bod.

Ještě bych vás chtěl informovat, že v pátek 25. dubna vrátil Senát Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1197 Sb., o civilním letectví. O jeho případném

zařazení do 8. schůze Poslanecké sněmovny rozhodneme až v úterý 6. 5., kdy budou splněny příslušné zákonné lhůty.

Rovněž vám chci sdělit, abyste počítali s jednáním Sněmovny i ve třetím, tedy variabilním týdnu harmonogramu Poslanecké sněmovny. To je z mé strany vše.

Prosím paní poslankyně a pány poslance, aby se nyní vyjádřili k návrhu pořadu schůze. Jako první se o slovo hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Krásné odpoledne. Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vaši pozornost obrátil k tématu a problému, který již řadu měsíců trápí českou veřejnost, a také ke slibu, který jsem zde na předminulé schůzi dal, že budu pravidelně toto téma před vámi zde otvírat.

Dovoluji si proto navrhnout nový bod jednání Poslanecké sněmovny, nový bod programu Poslanecké sněmovny, a to bod s názvem Zpráva vlády o vývoji v kritické situaci v nezaměstnanosti a krocích, které činí nebo učiní pro jejich řešení. Tento bod si dovoluji navrhnout na příští úterý po případných pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pane poslanče, prosím na kdy?

Poslanec Pavel Kováčik: Pokud to nebude kolidovat s terminářem pana premiéra, tak příští úterý po případných pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, po pevně zařazených bodech. S další přihláškou je předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi, abych požádal Sněmovnu o shovívavost a požádal ji, zda by bod 18, sněmovní tisk 124, a bod 28, sněmovní tisk 115, mohly být pevně zařazeny na zítřek jako první dva body po obědě. Důvod je jediný, a sice pracovní vytíženost primátora hlavního města Prahy. Vzhledem k tomu, že oba dva se týkají problematiky pražského zastupitelstva a jeden z těchto bodů primátor předkládá, bylo by to od vás velmi gentlemanské. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. S další přihláškou je pan předseda poslaneckého klubu ANO poslanec Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, chtěl bych vás požádat o pevné zařazení bodu číslo 6, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi, sněmovní tisk 108, druhé čtení, a to konkrétně na tuto středu 30. 4. jako pevný bod po již pevně zařazených bodech. Tolik za prvé.

A za druhé bych chtěl poprosit o pevné zařazení bodu číslo 9, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů,

sněmovní tisk 73, druhé čtení, a to na tuto středu 30. 4. jako pevný bod po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pane poslanče, dopoledne, nebo odpoledne? Dopoledne, děkuji.

Ptám se, kdo další se hlásí s návrhem. Paní poslankyně Černochová. Dáma má přednost, pan poslanec jistě pochopí.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem chtěla poprosit o zařazení, pevné zařazení na úterý 6. 5., bodu s názvem Stanovisko předsedy vlády k situaci ve Vězeňské službě. Tento bod navrhuji zařadit na úterý po již pevně zařazených bodech.

Důvody, které mě k mému návrhu vedou, jsou ty, že si paní ministryně spravedlnosti pranic nedělá z usnesení výboru pro bezpečnost, který opakovaně paní ministryni vyzýval, aby pozastavila výběrové řízení na funkci ředitele Vězeňské služby a zdržela se všech kroků vedoucích k destabilizaci Vězeňské služby České republiky a vězeňství. Rovněž žádal vládu, aby se neprodleně zabývala problematikou Vězeňské služby České republiky a aby kroky ministryně spravedlnosti nějakým způsobem pozastavil pan premiér. Bohužel opakovaně výbor pro bezpečnost tyto body projednával, odhlasoval usnesení, ale zřejmě pro paní ministryni není Poslanecká sněmovna a kontrolní orgán Poslanecké sněmovny, kterým bezesporu je příslušný výbor, nic, z čeho by si něco měla dělat. A jak jste si všimli, včera došlo k tomu, že žijeme ve dvojvládí ve Vězeňské službě a bohužel jsme zatím, za ten měsíc, co tahle záležitost žije mediálním životem a žije hlavně Vězeňskou službou, kde se nedají skutečně vyloučit ani nepokoje, protože určitě představitel, vrcholný představitel Vězeňské služby, je člověk, který má autoritu i v rámci svého personálu, ale i v rámci celého systému vězeňství, a tato autorita by neměla být nijak zpochybňována, tak bohužel jsme svědky toho, že se v posledních dnech odehrává to, že paní prof. Válková, ministryně spravedlnosti, pranic nedbá toho, že tady existuje nějaký služební zákon, vykládá si zákony po svém. A pokud není schopen ji v jejím konání zastavit bezpečnostní výbor, tak bych chtěla znát názor, já i moji kolegové z Občanské demokratické strany i z TOP 09, případně další kolegové, jak se k této situaci ve Vězeňské službě staví pan premiér. Zaznamenali jsme i z médií, že opakovaně pan Dohnal se obracel na pana premiéra s žádostí, s vysvětlením té své situace, kdy se ocitá v právním vakuu, kdy vlastně generál, který byl až do nástupu paní Válkové obrovskou autoritou ve Vězeňské službě, je nyní ze dne na den poslán na ulici, a zatím jsme bohužel neslyšeli názor na tuto situaci, tuto vzniklou situaci, od premiéra.

Proto žádám, aby byl tento bod zařazen na program této schůze na úterý 6. 5. po již pevně zařazených bodech a aby se tento bod jmenoval Stanovisko předsedy vlády k situaci ve Vězeňské službě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Jenom upozorňuji, že se nacházíme v bodu návrhů k programu, takže mohou vystupovat pouze osoby s přednostním právem, případně další poslanci s konkrétními návrhy programu.

Pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Schwarz. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji si navrhnout vyřazení bodu číslo 73. Je to sněmovní tisk 148 – Výroční zpráva

o hospodaření České národní banky, z toho důvodu, že tento materiál nebyl projednán v rozpočtovém výboru. Prosím o zařazení na další schůzi.

Dále bych požádal o vyřazení bodu číslo 72, sněmovní tisk 128, je to Zpráva o inflaci za II. pololetí roku 2013, z toho důvodu, aby zástupci České národní banky měli ty dva body pohromadě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, omlouvám se, jenom si to ujasním. Zařazení bodu číslo 48 na program této schůze?

Poslanec Adolf Beznoska: Vyřazení bodů 72 a 73 a oba dva zařadit na další schůzi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vyřazení, ano, děkuji. Dále s návrhem k programu tu mám písemně přihlášeného pana poslance René Čípa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si navrhnout vyřazení bodu číslo 51, fiskálního kompaktu, z programu naší schůze. Myslím, že tento bod by si zasloužil rozhodně uspořádání samostatného semináře před jeho samotným projednáním. Děkuji vám za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dále pan poslanec Jiří Dolejš s návrhem k programu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Můj návrh se týká bodu číslo 6, tedy konkrétně sněmovního tisku 108, který se věnuje přístupu k činnosti bank, spotřebních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry.

Vzhledem k tomu, že je velmi pravděpodobné, že toto druhé čtení by nastalo již dneska, a protože si vyžaduje projednání druhého čtení přítomnost poslanců i zástupců exekutivy, tak bych poprosil, aby se tento bod z dneška, pokud by na něj vůbec došlo, ale asi ano, zařadil na zítřek, a to za všechny dosud pevně stanovené body.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se omlouvám, ale stejný návrh už přednesl předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek.

Poslanec Jiří Dolejš: Tak byl rychlejší než já. Přesto jsem rád, že jsem mohl takto podtrhnout návrh koaličních klubů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, je to jistě důležitý návrh, když se na něm shodne koalice i opozice. Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi.

S dalším návrhem předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážení kolegové, já bych rád požádal trochu tradičně o pevné zařazení volebních bodů této

schůze. Tentokrát bych rád požádal o zařazení na středu 7. 5. jako poslední body před polední pauzou, tedy ve 12.30 hodin.

Ještě upřesnění – žádám o body 62 až 66 a potom body 68 až 70. Je to proto, že volební body 67, Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu, a 71, Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, budou zařazeny později po uplynutí zákonných lhůt.

Pak si dovolím druhý bod – rád bych požádal o zařazení úplně nového bodu na pořad schůze, a to je Návrh na volbu člena NKÚ, Nejvyššího kontrolního úřadu. I tento bod prosím pevně na středu 7. 5. před polední pauzou, tedy po 12.30.

Dovolím si využít prostoru tady u mikrofonu. Ještě bych rád vyhlásil novou lhůtu na podání návrhu na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. To je informace pro předsedy klubů. Ta nová lhůta je do úterý 6. května do 14 hodin na sekretariátu volební komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise. Poprosím, jestli by nám mohl poskytnout tento návrh. Děkuji.

Ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze. Nevidím nikoho. Pokud se nikdo nehlásí, přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, jak byly podány.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrzích z grémia, to je pevně zařadit bod 15 návrhu pořadu schůze na úterý 6. 5. jako šestý bod, dále pevně zařadit bod 4 návrhu pořadu schůze a bod 5 návrhu pořadu schůze na středu 7. 5. jako první a druhý bod odpoledne, dále pevně zařadit bod 2 návrhu pořadu schůze na úterý 29. 4. po pevně zařazených bodech, to je jako bod 5, a pevně zařadit bod 17 návrhu pořadu schůze v úterý 6. 5. po pevně zařazených bodech.

O těchto návrzích z grémia bychom mohli hlasovat najednou, pakliže nemá nikdo žádnou námitku proti tomuto postupu. Ne.

Zahajuji hlasování o těchto návrzích, tak, jak padly na grémiu. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 2, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 176, proti nikdo. Návrh z grémia tedy byl přijat.

Dále k pořadu schůze. Jako první – pan poslanec Kováčik chce zařadit nový bod Zpráva vlády o vývoji v kritickém stavu nezaměstnanosti a jejím řešení na úterý 6. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 6. Návrh byl přijat.

Hlásí se někdo ke zpochybnění hlasování? Pan ministr kultury? Panu ministru kultury nefunguje hlasovací zařízení a ani některým poslancům. Prosím o námitku. Jestli by někdo z poslanců mohl vyjádřit námitku na mikrofon. Pane ministře, prosím, jestli můžete vyjádřit námitku. Děkuji.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vyjadřuji námitku z důvodu nefunkčnosti hlasovacího zařízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. O této námitce dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o námitce pana ministra kultury. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 168, proti 2.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu pana předsedy poslaneckého klubu KSČM Kováčika o zařazení nového bodu Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti na úterý 6. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 5, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 42.

Zároveň byla otevřena znovu rozprava, protože vystoupil pan ministr. Pan předseda rozpočtového výboru má ještě jeden návrh, a já ho tedy prosím o jeho přečtení. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Já vám děkuji, vážený pane místopředsedo. Omlouvám se za mírnou komplikaci. To není rozprava, to je návrh pořadu schůze. Dovoluji si předložit návrh na zařazení pevného bodu, a to na dnes po pevně zařazených bodech. Jedná se o bod 81, projednání harmonogramu státního závěrečného účtu. Prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se ctěným kolegům a kolegyním, že jsem použil slovo rozprava. Ano, je to jenom návrh, nebyla to rozprava. Nicméně tento návrh eviduji. Děkuji panu předsedovi.

Budeme dále hlasovat o druhém návrhu, o návrhu pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslava Kalouska, který navrhuje, aby body 18 a 28, sněmovní tisk 124 a sněmovní tisk 115, byly pevně zařazeny zítra jako první dva body v odpoledním bloku jednání po obědě, jestli to mám dobře napsáno. Ano, asi mám, nikdo neprotestuje.

Zahajuji hlasování o těchto dvou bodech a jejich pevném zařazení zítra jako první dva body po obědě. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 6, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 34. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu předsedy poslaneckého klubu ANO pana poslance Faltýnka, který navrhuje bod číslo 6, sněmovní tisk 108, druhé čtení, zařadit na středu 30. 4. po pevně zařazených bodech, a bod číslo 9 pořadu schůze, sněmovní tisk 73, druhé čtení, zařadit pevně také na 30. 4. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 7, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 148, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dále paní poslankyně Černochová navrhuje zařadit bod s názvem Stanovisko premiéra k situaci ve Vězeňské službě, a to pevně na úterý 6. 5. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 8, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 91, proti 71. Tento návrh byl zamítnut.

Dále pan poslanec Adam Beznoska navrhuje vyřadit bod číslo 73 a bod číslo 72 z pořadu schůze. Pardon, pan poslanec Adolf Beznoska. Nicméně ty body 73 a 72, které chce vyřadit z pořadu schůze, platí.

O tom zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko k vyřazení těchto bodů. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 9. Přihlášeno je 184 poslankyň a poslanců, pro 90, proti 74. Návrh byl zamítnut.

Dále pan poslanec René Číp navrhuje vyřazení bodu číslo 51.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení bodu číslo 51, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 10, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 51, proti 111. Návrh byl zamítnut.

Dále pan předseda volební komise Martin Kolovratník navrhuje pevné zařazení volebních bodů této schůze na středu 7. 5. jako poslední body před polední pauzou, tedy ve 12.30. Jedná se o body 62 až 66 a body 68 až 70 s tím, že volební bod 67, Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu, a volební bod 71, Návrh na změnu ve složení orgánů Sněmovny, budou zařazeny později, po uplynutí zákonných lhůt.

Dále žádá o zařazení nového bodu na pořad schůze, to je Návrh na volbu člena NKÚ. I ten bod pevně zařadit na středu 7. 5. ve 12.30, vyhlášení lhůty přednesl pan předseda.

O těchto dvou bodech budeme hlasovat společně, pokud proti tomuto postupu nemá nikdo žádnou námitku. Eviduji námitku. Je tady žádost o to, abychom o těchto bodech hlasovali odděleně.

Budeme tedy nejprve hlasovat o pevném zařazení volebních bodů 62 až 66 a 68 až 70 s tím, že volební body 67 a 71 budou zařazeny později, po uplynutí lhůt.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 11, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 166, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda volební komise Kolovratník žádá o zařazení nového bodu, a to je Návrh na volbu člena NKÚ, a to na pevně na středu 7. 5. ve 12.30.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 12, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 124, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Poslední je návrh pana předsedy rozpočtového výboru, aby bod číslo 81 byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 13, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 166, proti žádný.

Poslední návrh – pan poslanec Josef Vozdecký k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Vozdecký: Paní a pánové, jménem poslaneckého klubu ANO žádám o zařazení nového bodu, a to Návrhu na odvolání člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu pana Jiřího Mikla. Tento bod navrhuji zařadit na dnešní odpoledne tak, aby volbu člena dozorčí rady mohla volební komise řádně připravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vozdeckému. O jeho návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14. Přihlášeno 183 poslanců a poslankyň, pro 125, proti 4. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu 8. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji tedy hlasování o návrhu pořadu schůze tak, jak byl předložen. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 172, proti 2. Návrh pořadu schůze byl schválen.

Nyní se budeme zabývat schváleným pořadem schůze. Jako první bod je tu

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 101 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl předseda poslaneckého klubu sociální demokracie pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, 4. dubna 2013 byla ministry zdravotnictví České republiky a Německa podepsána Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby. V květnu 2013 pak byla tato smlouva předložena Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací. Bohužel z důvodu rozpuštění Poslanecké sněmovny tento ratifikační proces nebyl dokončen a smlouva tak musela být Parlamentu předložena znovu.

Vzhledem k tomu, že dotčené příhraniční regiony již delší dobu společně plánují detaily vzájemné součinnosti, je velmi žádoucí, aby tato smlouva vstoupila v platnost co nejdříve a fakticky tak přeshraniční spolupráce v oblasti zdravotnické záchranné služby mohla začít. Jediný výbor, kterému byla smlouva přikázána, a to zahraniční výbor, již smlouvu projednal a doporučil Poslanecké sněmovně dát souhlas s její ratifikací. Proto po konzultaci s ministrem zdravotnictví navrhuji zkrácení lhůty pro projednání tohoto tisku ve výborech o 30 dní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže není žádná přihláška, končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. O slovo se přihlásil pan navrhovatel, pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Jak jsem avizoval, dovoluji si v podrobné rozpravě navrhnout zkrácení lhůty pro projednání tohoto tisku ve výborech o 30 dní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není tady nikdo takový, končím tedy podrobnou rozpravu.

Přistoupíme k hlasování o návrhu, že Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 101 ve výborech o 30 dnů.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 16, přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 162, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen, zkrátili jsme lhůtu pro projednání ve výborech o 30 dnů.

Děkuji panu poslanci Sklenákovi.

Dále se budeme zabývat bodem číslo

19

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 170/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 171/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Nyní prosím, s přednostním právem je přihlášen pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovoluji si zdvořile upozornit jménem klubu ODS i TOP OP, že oba dva kluby vetují postup podle § 90.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já eviduji veto dvou poslaneckých klubů na projednávání tohoto tisku podle § 90 odst. 2. Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, policie dva roky ve svých zprávách informovala o tom, že registr zbraní bude připraven v řádném termínu. Bohužel, zhruba před měsícem jsem obdržel dopis od projektového manažera, který registr zbraní měl připravit tak, jak zákon ukládal, o tom, že tento termín nebude dodržen. To je ten hlavní důvod, proč tu dnes předstupujeme s tímto návrhem a především v tomto modu pro jeho schválení. (V sále je hlučno.)

Takže ještě jednou mi dovolte, vážený pane předsedající, abych z pověření uvedl návrh zákona, kterým se odloží účinnost novely zákona o zbraních s číslem 117/2013 Sb. Účelem návrhu zákona je urychlené řešení problému, který nyní vyšel najevo. Od roku 2012 je připravován policií republiky centrální registr zbraní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, já se omlouvám, pane ministře. My projednáváme návrh zákona o zbraních a já chci ctěnou Sněmovnu upozornit, že použiji všechny zbraně, které mi jednací řád dává k tomu, abychom ten bod řádně projednali. Prosím vás tedy o klid. Děkuji.

Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající, za váš zásah.

Účelem návrhu zákona je urychlené řešení problému, který nyní vyšel najevo, tak jak jsem říkal. V současnosti nemůže Policie České republiky garantovat spuštění plně funkčního registru zbraní k 1. červenci tohoto roku, kdy nabývá účinnosti zákon č. 170/2013 Sb. V dnešní situaci není ani možné zajistit před spuštěním vlastního registru klasické testování, které nedočkali steiné situace, isme v minulosti u registru motorových vozidel. Nefunkčnost centrálního registru zbraní by bez schválení předloženého návrhu zákona vedla k faktickému ochromení jakýchkoli podnikatelských aktivit v oblasti zbraní a střeliva. Vedle toho by nefunkční centrální registr zbraní způsobil též značný nárůst administrativní zátěže, právní nejistoty, případně by vedl též k bezpečnostním rizikům a ke vzniku škod, které by se následně mohly vymáhat na státu. Za jediné realistické řešení lze proto v současnosti považovat odložení uvedení centrálního registru zbraní do praxe. Toho je možno dosáhnout pouze tehdy, pokud nyní předkládaný vládní návrh nabude účinnosti nejpozději dne 1. července 2014.

Na základě usnesení vlády si vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, dovoluji požádat o schválení návrhu zákona v prvém čtení – což tedy jsme slyšeli, že je vetováno.

Závěrem považuji za vhodné poznamenat, že vládní návrh zákona odkládá nabytí účinnosti pouze v těch ustanoveních zákona č. 170/2013 Sb., které bezprostředně souvisejí pouze a jenom s registrem zbraní. Ostatní změny, které tato novela zákona o zbraních obsahuje, mohou však bezproblémově nabýt účinnosti k původně stanovenému datu. Mimo jiné tedy není odkladem spuštění centrálního registru zbraní ohrožena takzvaná amnestie na nelegálně držené zbraně ani prodloužení doby zbrojních průkazů na deset let nebo možnost výjimky na noční zaměřovací přístroje pro myslivce.

Závěrem bych vás ještě chtěl upozornit a ujistit, že jsem požádal velmi důrazně policejního prezidenta pana plukovníka Tuhého, aby vyvodil personální odpovědnost u projektových manažerů, kteří selhali v této věci, a že budu velmi důsledně dbát na to, aby personální odpovědnost těchto lidí byla vyvozena, ať už se nám povede účinnost zákona posunout, či ne. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi Milanu Chovanci. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Josef Zahradníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji. Příjemné dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážení hosté. Mým úkolem je přenést zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku 171, tedy k navržené novele zákona o zbraních.

Vládní návrh zákona je obsahově velmi stručný. Jeho jediným cílem je odložit účinnost centrálního registru zbraní o jeden rok, jak již uvedl pan ministr. Důvodem posunutí spuštění registru zbraní je skutečnost, že v důsledku zpožďování prací na tomto projektu nebyl

dostatečný čas na důkladné uživatelské testování a na dostatečné proškolení všech subjektů, které mohou a musí registr zpracovávat. Pokud by byl registr spuštěn v této nehotové a neotestované podobě v červenci tohoto roku, mohlo by dojít k jeho kolapsu, což by ochromilo činnost podnikatelů se zbraněmi. Zasaženi by byli rovněž zprostředkovatelé i držitelé zbraní.

Rád bych podotkl, že ostatní změny tohoto zákona o zbraních, které mají nabýt účinnosti v červenci, mohou a mají nabýt účinnost tak, jak je naplánováno. Jedná se například o amnestii na nelegálně držené zbraně, prodloužení doby platnosti zbrojních průkazů nebo možnost výjimky na noční zaměřovače pro myslivce.

Navrhovatelé navrhují Sněmovně projednání návrhu zákona tak, aby Sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení. Toto projednání v prvním čtení tedy bylo zavetováno. V důvodové zprávě jsou celkem podrobně popsány problémy a důvody, proč navrhovatel přistoupil k tomuto řešení.

Tolik k mé zprávě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Josefu Zahradníčkovi. Otvírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže není, tak končím obecnou rozpravu. Byla podána námitka proti projednání tohoto tisku podle § 90 odst. 2, a proto zahajuji podrobnou rozpravu k tomuto tisku, do které se hlásí pan navrhovatel, pan ministr Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Navrhuji tedy v podrobné rozpravě zkrátit dobu na projednání ve výborech na pět dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dále se do podrobné rozpravy hlásí paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý den. Jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 navrhuji veto zkrácení lhůty projednávání mezi prvním a druhým čtením.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, paní poslankyně. Jménem dvou poslaneckých klubů vetujete? (Dále hovoří s poslankyní Černochovou mimo mikrofon.) Ano, děkuji. Jasně.

Prosím, dále se do rozpravy přihlásil pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, členové vlády. Protože došlo k vetu v souladu s jednacím řádem, pak tedy navrhuji zkrácení lhůt na 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, eviduji tento návrh. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy? Jestliže není nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu. Budeme hlasovat o návrzích na přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost. Má někdo jiný návrh? Nemá. Zahájíme tedy hlasování o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování o tom, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17. Přihlášeno je 184 poslankyň a poslanců, pro 150, proti žádný. Návrh tedy byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost.

Nyní se ještě vypořádáme s návrhem na hlasování na zkrácení lhůty o 30 dnů pana poslance Klučky.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro zkrácení lhůty o 30 dnů, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 18. Přihlášeno 184 poslankyň a poslanců, pro 145, proti 2. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost a lhůta byla zkrácena o 30 dnů.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho programu je bod číslo

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 172/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Tento návrh zákona má za cíl zajistit pouhou transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012 ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních. Lhůta pro transpozici této směrnice uplynula již 14. února letošního roku. Návrh zákona je tedy předkládán se zpožděním, které bylo zapřičiněno jeho komplikovanou přípravou a nutností jeho zásadního přepracování v průběhu podzimu minulého roku. Vládou schválený návrh zákona se omezuje pouze na transpozici směrnice s tím, že další potřebné změny v právní úpravě nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady, které jsou komplexní a systémové povahy, budou řešeny až v rámci připravované nové právní úpravy zpětného odběru výrobků s ukončenou životností.

Předmětem úpravy vládního návrhu zákona jsou v návaznosti na požadavky směrnice 2012/19/EU následující otázky: rozšíření rozsahu věcné působnosti právní úpravy nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady, nová úprava některých definic, zavedení nového institutu pověřeného zástupce výrobce, rozšíření evidenčních povinností výrobců elektrozařízení, zjednodušení administrativní podoby seznamu výrobců elektrozařízení a celá řada dalších bodů.

Vzhledem k tomu, že lhůta pro transpozici směrnice uplynula již 14. února, zahájila Evropská komise dne 31. března 2014 proti České republice řízení o porušení smlouvy ve věci včasného neprovedení této směrnice. Vzhledem k tomu, že návrh zákona přináší poměrně zásadní změny v právní úpravě nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady, nenavrhuje vláda, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem souhlas již v prvním čtení. Vzhledem ale k výše uvedenému, tedy k zahájení řízení o porušení smlouvy, si vás dovoluji požádat o zkrácení lhůty pro projednání tohoto návrhu ve výboru o 30 dnů, tak aby mohlo

dojít k projednání a schválení návrhu zákona nejpozději na následující červnové schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Josef Nekl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji pane předsedající. Dámy a pánové, má zpravodajská zpráva bude stručná, protože pan ministr ve svém vystoupení prakticky zdůvodnil to, k čemu je novela zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, určena.

Bylo zde řečeno, že v současné době běží řízení o porušení smlouvy o přijetí této novely vůči naší republice, a proto je potřeba tento zákon co nejrychleji přijmout. Souhlasím s tím, že jde o minimalistickou úpravu zákona s tím, že hlubší úprava bude provedena později při přijetí nového zákona o odpadech. Doporučuji tedy tento návrh zákona postoupit do druhého čtení a také podporuji zkrácení lhůty o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Neklovi a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Přihlášku pana poslance Zahradníka. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Občanská demokratická strana je připravena podpořit v prvním čtení tento návrh, ale popravdě mám informace, že pro pozměňovací návrhy a pro druhé čtení se mi zdá lhůta 30 dnů krátká. Chtěl bych požádat pana zpravodaje, zda by nemohl zvážit ponechání běžné legislativní lhůty tak, aby bylo možno připravit případné patřičné pozměňovací návrhy. My tedy s lhůtou 30 dnů souhlasit nebudeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele nebo pana zpravodaje. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji. Budu reagovat na vystoupení pana kolegy Zahradníka. Myslím si, jak jsem říkal ve své zpravodajské zprávě, že jde opravdu o minimalistickou úpravu, že tam jde pouze o některé technické věci, a proto bych doporučil, abychom odhlasovali zkrácení projednávání o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Neeviduji návrh na zamítnutí ani návrh na vrácení tohoto zákona. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh kromě výboru pro životní prostředí? Jestliže nemá, přistoupíme k hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kde je proti?

Je to hlasování číslo 19. Přihlášeno 182 poslankyň a poslanců, pro 142, proti žádný.

Dále eviduji návrh na zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů.

O tomto návrhu dávám hlasovat. Kdo je pro, aby byla lhůta zkrácena o 30 dnů, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20. Přihlášeno 182 poslankyň a poslanců, pro 99, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a lhůta byla zkrácena o 30 dnů. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Pan ministr ještě vydrží na místě, protože budeme projednávat

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 176/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové, pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, určitě vás nepřekvapí, že chceme makat. Proto si dovoluji jménem poslaneckých klubů ODS i TOP 09 vetovat projednání podle režimu § 90.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říct, že předcházející příspěvek pana kolegy poslance Kalouska, vaším prostřednictvím, pane předsedající, mně navodil úsměv na tváři. Protože nevím, co vyvolá takové makání jako změna pouhého jednoho slova v názvu technické novely. Ale pokud chceme makat, makejme. Tak.

A já bych si vám dovolil jenom přednést návrh, o který ve skutečnosti jde. Cílem návrhu je technická úprava přílohy zákona o ochraně přírody a krajiny. Ve skutečnosti jde o pouhou úpravu názvu Správy Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko, kdy nově půjde o Správu Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj. To je ta zásadní změna pro makání. A vymezení její působnosti.

Podle § 78 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou správy, jejich sídla a jejich správní obvody, tvořené národními parky, chráněnými krajinnými oblastmi a jejich ochrannými pásmy, uvedeny v příloze k tomuto zákonu. Vzhledem ke skutečnosti, že stávající znění přílohy uvádí původní název Správy CHKO Kokořínsko a správního obvodu a odkazuje na původní zřizovací výnos Ministerstva kultury, který bude po nabytí účinnosti nařízení vlády zrušen, je třeba tuto část přílohy novelizovat a upravit název správy nové chráněné krajinné oblasti, správní obvod a zřizovací právní předpis.

Návrh novely byl vládě předložen současně s návrhem nařízení vlády o vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj, který má nabýt účinnosti dne 1. září 2014 a jehož cílem je zajištění právní ochrany dosud nechráněného území na Dokesku a

stávajícího chráněného území na Kokořínsku. Nyní existující CHKO Kokořínsko tak bude rozšířena o dokeskou část.

Návrh nařízení vlády, kterým se vyhlašuje CHKO Kokořínsko – Máchův kraj, schválila vláda 9. dubna letošního roku. Návrh nebyl projednán v meziresortním připomínkovém řízení, neboť mu s ohledem na čistě technický charakter byla udělena výjimka, a to dopisem předsedy Legislativní rady vlády z 18. února. Z výše uvedeného důvodu se zároveň navrhuje, aby Poslanecká sněmovna projednala návrh již v prvním čtení – což v této chvíli je, jak se zdá, již irelevantní. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi Richardu Brabcovi a nyní prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Michala Kučeru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložená novela zákona o ochraně přírody a krajiny je poměrně technicky jednoduchou záležitostí. Jak již tady bylo představeno, rozšiřuje se vládním nařízením Chráněná krajinná oblast Kokořínsko o tzv. druhou část – Máchův kraj. Všichni, kdo toto území znáte, mi jistě musíte dát za pravdu, že to je území, které svou hodnotou a kvalitou nepochybně do chráněné krajinné soustavy v naší republice patří. Vím, že rozšíření chráněné krajinné oblasti bylo připravováno již za předchozí vlády. A tak, jak je celá věc připravená, jak je projednaná na místní úrovni, je přesně tím příkladem, jakým způsobem by ochrana přírody na území České republiky měla postupovat.

My zde budeme schvalovat usnesení, kterým v příloze k zákonu č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 381/2009, měníme název Chráněná krajinná oblast Kokořínsko na Chráněná krajinná oblast Kokořínsko – Máchův kraj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku... Pardon, pan poslanec Laudát se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jenom poznámku k panu ministrovi. Prosím, § 90 je skutečně pro naléhavé případy. Já nevím, co je tady tak naléhavého. Pak jste tady řekl, mám pocit, že by se to schválilo hned v prvém čtení. Tak proč je tam § 90, nevím. Vy jste veřejnosti před volbami říkali něco jiného, jak se bude všechno důkladně uvážlivě projednávat. A děláte opak. Ke všemu, k vládním návrhům, tady střílíte podle § 90, takže děláte přesný opak, jako ve spoustě dalších oblastí, než jste deklarovali. Tak prosím dodržujte to, co jste slibovali veřejnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dále se o slovo přihlásil ministr Richard Brabec. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych ve světle těchto nových zásadních události si vás dovolil požádat o zkrácení projednání ve výborech na 5 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to by bylo dobré učinit až v podrobné rozpravě. Dále se hlásí o slovo pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych jménem dvou klubů, ODS a TOP 09, vetoval tento návrh na zkrácení projednání ve výborech na 5 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Jestliže nikdo, končím obecnou rozpravu.

Protože byla podána námitka proti § 90 odst. 2 i proti návrhu na zkrácení lhůty, ptám se, jestli se o závěrečné slovo hlásí pan předkladatel nebo pan zpravodaj. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych si tedy dovolil požádat o zkrácení lhůty projednávání o 30 dnů. Děkuji. Doufám, že tentokrát již uspějeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Třicet dnů. Děkuji. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh? Nemá. Přistoupíme tedy k hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování o tomto bodu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 21, přihlášeno 182 poslankyň a poslanců, pro 151, proti žádný.

Dále budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů. O tomto návrhu zahajuji hlasování.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti,

Je to hlasování číslo 22, přihlášeno je 182 poslankyň a poslanců, pro 144, proti 4.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a lhůta byla zkrácena o 30 dnů. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho programu je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady nebudu opakovat již řečené v souvislosti s prvním čtení tohoto návrhu zákona.

Jeho smyslem je uvést do souladu naši právní úpravu se třemi směrnicemi: směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV, další směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/1993/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí rady 2004/68/SVV, a další směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU o právu na informace v trestním řízení, a konečně i rámcové rozhodnutí Rady 2008/913/SVV o boji proti některým formám projevů rasismu a xenofobie prostřednictvím trestního práva.

Aby se dosáhlo plného souladu našich trestních předpisů s právními akty Evropské unie, navrhují se dílčí změny v trestních předpisech a zavedení dvou nových skutkových podstat, konkrétně § 193a, účast na pornografickém představení, a § 193b, navazování nedovolených kontaktů s dítětem. Dále se rozšiřuje stávající skutková podstata trestného činu, výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií – § 192 trestního zákoníku.

Ze změn v trestním řádu, kterými se reaguje na směrnici o právu na informace v trestním řízení, bych ráda upozornila na povinnost neprodleně předat osobě, která byla zadržena či zatčena, jednoduché, srozumitelné písemné poučení o jejích právech a umožnit jí, aby si toto poučení přečetla a ponechala si je u sebe po celou dobu, kdy je zbavena svobody, a na doplnění poučení o některá práva, o kterých není zadržená či zatčená osoba dosud výslovně poučována.

Pokud jde o navrhované doplnění zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, pak Ministerstvo spravedlnosti navrhuje pouze minimalistické doplnění, neboť máme již připravenou novelu, která je komplexní a mění úplně celý mechanismus a která výrazným způsobem rozšiřuje okruh trestných činů, z nichž je možné vyvozovat vůči právnické osobě trestní odpovědnost.

Tisk č. 45 byl projednán ústavněprávním výborem Poslanecké sněmovny, kde byl podrobně debatován. Já bych na tomto místě ráda poděkovala zúčastněným aktivním poslancům, zejména šlo o pana poslance Bendu a pana poslanec Ondráčka, kteří svými náměty, podněty ke zlepšení, doplnění a zpřesnění zejména skutkových podstat, ale i trestněprocesních předpisů přispěli k tomu, aby návrh novely novelizovaných předpisů v této podobě skutečně snesl přísné standardy.

Ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně schválit tento návrh právě ve znění pozměňovacích návrhů. Zejména zde jde, abych shrnula jenom nejpodstatnější změny, kterými se liší návrh z prvního čtení od návrhu, který máte schválit nyní, o návrh na zachování dvouleté trestní sazby u trestného činu "výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií", což si samozřejmě vyžádalo i změnu dvou nově doplňovaných trestných činů. Vždycky zde bude sazba dva roky. Za další. Vypustili jsme trestnost pokusu u získání přístupu k dětské pornografii. To bylo velmi nepřesné vyjádření. U nás je trestný samozřejmě pokus u všech trestných činů, čili nebylo nutné ho explicitně vyjadřovat ve znění skutkové podstaty.

A konečně doplnění trestného činu lichvy mezi trestné činy, kterých se může dopustit právnická osoba právě v důsledku toho právně politického klimatu, v rámci kterého v současné době projednáváme a doufám také přijímáme tyto novelizační návrhy.

Ministerstvo spravedlnosti s návrhy ústavněprávního výboru zcela souhlasí a považuje je za velmi přínosné a zlepšující. Předložená novela by tak poté, co by byla vámi schválena, dosáhla plného souladu a byla konformní s požadavky práva Evropské unie. Proto doporučuji její schválení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Ještě než přikročíme k dalšímu projednávání, mám tady omluvy. Dnes od 15 hodin se omlouvá paní poslankyně Jana Lorencová. Dále se dnes od 17 hodin omlouvá paní ministryně Věra Jourová a od 18 hodin se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec David Kádner.

Návrh tohoto zákona jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisk 45/1 až 3. Prosím nyní zpravodaje výboru pana poslance Jana Chvojku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Paní ministryně tu v zásadě řekla všechno za mě. Nicméně já některé věci zopakuji.

Ano, ústavněprávní výbor se tímto tiskem zabýval dne 9. dubna tohoto roku. Zabýval se jím velmi podrobně. Na to, jak to vypadalo jako taková nevinná norma, bych skoro řekl až moc. Nicméně to nebylo ke škodě věci. Ústavněprávní výbor přijal k tomuto tisku usnesení s tím, že doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila, ve svém bodu dva usnesení. Doporučuje, aby k návrhu zákona přijala některé změny a doplňky. Paní ministryně je v zásadě všechny řekla. Kdybyste to nezachytili, máte je na svých lavicích. Za třetí pověřila předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny – ÚPV. Za čtvrté zmocňuje zpravodaje výboru, to znamená mě, abych na schůzi Sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru, a též usnesením v bodě pět mě zmocnil, abych ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušně legislativně technické úpravy.

Paní ministryně nezmínila jednu věc. Já bych ji zde jenom osvětlil. V pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru je zakotveno to, že lichva snad bude, pokud to projde ve třetím čtení, v trestní odpovědnosti právnických osob posuzována jako delikt, který může spáchat právnická osoba. Víte, že jsme někdy před měsícem a půl toto na tomto místě řešili ve formě prvního čtení, kde to bylo jako samostatný návrh. To neprošlo. Bylo zde přislíbeno, že pokud se to bude projednávat v tomto tisku na půdě ÚPV, že to projde. Ano, na můj návrh to prošlo, takže opakuji: lichva by měla být deliktem, za který by měla být trestně odpovědná právnická osoba. A já bych za to chtěl všem členům výboru poděkovat a chtěl bych poděkovat i paní ministryni za to, že tento můj návrh podpořila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji poslanci Janu Chvojkovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Nehlásí-li se nikdo, končím podrobnou rozpravu. Ptám se paní ministryně, případně pana zpravodaje na závěrečná slova. Není tomu tak. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho programu je Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky. (Poslanec Adámek upozorňuje, že se hlásil do rozpravy.) Omlouvám se panu poslanci. Poprosím tedy paní ministryni i pana zpravodaje, aby se vrátili zpátky ke stolku. Omlouvám se. Přehlédl jsem pana poslance. Nehlásil se dostatečně agresivně. Přihlásil se do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, otevírám podrobnou rozpravu. Máte slovo.

Poslanec František Adámek: Děkuji. Omlouvám se též, že jsem byl tak opatrný. To bude asi tím, že nejsem zas tak zkušený. Nicméně rád bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu 689. Chtěl bych říct, že podrobné zdůvodnění je v pozměňovacím návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy – agresivně či neagresivně. Děkuji. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se paní ministryně a pana zpravodaje na závěrečná slova. Není tomu tak. Končím tedy projednávání druhého čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji vám za pochopení.

A teď už se opravdu budeme zabývat bodem

83.

Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol včetně vztahu k státním fondům výborům k projednání /sněmovní dokument 594/

Tento sněmovní dokument uvede zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Václav Votava, kterého prosím, aby se ujal slova a současně přednesl návrh na usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Rozpočtový výbor na svém zasedání ze dne 9. dubna 2014 přijal usnesení č. 63 k návrhu časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013. Jak pan místopředseda vzpomenul, ten tisk byste jistě měli mít, takže já nebudu celé usnesení předčítat, pouze část.

Po zpravodajské zprávě předsedy výboru poslance Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení, a to, že Poslanecká sněmovna stanoví harmonogram projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013. Nyní následují jednotlivé termíny, kdy výbory mají projednat přikázané kapitoly, kdy výbory předají svá usnesení rozpočtovému výboru, rozpočtový výbor kdy projedná za účasti zpravodajů a kdy Poslanecká sněmovna jedná o státním závěrečném účtu na schůzi od 10. 6. 2014.

Za druhé přikazuje k projednání vládní návrh státního závěrečného účtu na rok 2013 včetně souhrnu kapitol rozpočtovému výboru a stanovisko NKÚ k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 kontrolnímu výboru a kapitoly státního závěrečného účtu včetně vztahu státního rozpočtu k rozpočtům státních fondů v roce 2013 jednotlivým výborům Poslanecké sněmovny. Teď jsou zde vyjmenovány jednotlivé výbory, které mají přikázány jednotlivé kapitoly.

Závěrem doporučuje předsedovi Poslanecké sněmovny zařadit vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 do návrhu pořadu červnové schůze Poslanecké sněmovny a zmocňuje zpravodaje poslance Votavu, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem také nyní učinil.

Takže pane místopředsedo, měl byste nechat hlasovat o tomto usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To bych strašně rád, ale ještě předtím absolvujeme všeobecnou a podrobnou rozpravu o tomto návrhu. Zahajuji všeobecnou rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí. Neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže ne, končím všeobecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu a prosím o závěrečné slovo a návrh na usnesení pana poslance Votavu. Prosím, pane poslanče, vaše závěrečné slovo a návrh na hlasování.

Poslanec Václav Votava: Závěrečné slovo nemám, nicméně můžeme hlasovat o usnesení tak, jak jsem je navrhl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto návrhu tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 23. Přihlášeno 181 poslankyň a poslanců, pro 129, proti 1. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona státního závěrečného účtu České republiky za rok 2013 byl schválen. Děkuji panu poslanci Votavovi.

Poslanec Václav Votava: Také děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dále se budeme věnovat bodu číslo

72.

Návrh na odvolání člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník, kterého nevidím. (Čeká se chviličku na nepřítomného poslance.) Á, pan poslanec již přibíhá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, moc se omlouvám za tento renonc, ke kterému dojde maximálně jednou za deset let.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jedná se o návrh na odvolání jednoho člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. Návrh podal poslanecký klub hnutí ANO a byl podán z toho důvodu, že uvedený člen dozorčí rady pan Jiří Mikl nebyl poslancem, jeho mandát tedy automaticky nezanikl a trval by až do roku 2015. Z politické dohody vzešel zájem navolit tuto dozorčí radu kompletně celou jako novou, a proto bylo navrženo realizovat odvolání tohoto jednoho člena dnes Poslaneckou sněmovnou. Za volební komisi navrhujeme – je to relativně standardní postup – provést odvolání veřejným hlasováním pomocí hlasovacího zařízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Otvírám rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a poprosím pana předsedu o závěrečné slovo a návrh na usnesení.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Více k tomuto bodu nemám co říct a prosím tedy – návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna odvolává z funkce člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu pana Jiřího Mikla." Prosím, pane předsedo, abyste vyhlásil hlasování k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování k tomuto návrhu usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 24. Přihlášeno 181 poslankyň a poslanců, pro 109, proti 2. Návrh byl přijat.

Děkují panu předsedoví volební komise a konstatují, že jsme tento návrh schválili.

Poslanec Martin Kolovratník: I já děkuji a ještě jednou se omlouvám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat v našem jednání podle schváleného pořadu schůze, a to je v bloku druhých čtení. Dalším bodem programu je tedy bod

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr kultury Daniel Herman. Ještě než se ujme slova, požádal bych pana poslance Jiřího Pospíšila, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem tohoto tisku. Nyní žádám pana ministra, aby přednesl své úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte mi krátce připomenout důvody, proč vláda předložila Poslanecké sněmovně tento návrh. Jak jsem zde již uvedl ve svém vystoupení v prvním čtení, cílem je výhradně transpozice dvou autorskoprávních směrnic Evropské unie. Jde o směrnici novelizující směrnici o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících a dále o směrnici o některých povolených způsobech užití osiřelých děl.

Pokud jde o vlastní obsah novely, prodlužuje se doba ochrany práv k hudebním nahrávkám z 50 na 70 let, tak aby hudebníci a zpěváci mohli mít užitek ze svých raných nahrávek i v pozdním věku, a stejně se prodlužují práva nahrávacím společnostem, které budou muset těmto umělcům poskytovat dodatečné odměny získané z užití nahrávek během prodloužené doby ochrany. Doba ochrany práv u hudebních děl s textem neskončí dříve než za 70 let od smrti posledního z autorů. V oblasti tzv. osiřelých děl a osiřelých zvukových záznamů, tj. dosud chráněných děl nebo záznamů, jejichž autor či jiný nositel práv není znám nebo je nedohledatelný, se zavádí výjimka z výlučných autorských práv ve prospěch kulturních a vzdělávacích institucí a veřejnoprávních vysílatelů, kteří budou moci při splnění daných podmínek tato díla digitalizovat a zpřístupňovat na internetu.

Závěrem bych vás rád znovu ujistil, že Ministerstvo kultury již připravuje další novelu autorského zákona, která kromě transpozice nedávno přijaté směrnice o kolektivní správě bude obsahovat i další změny s cílem zefektivnění autorskoprávní úpravy a širšího využití licenčních mechanismů v zájmu jak nositelů práv, tak uživatelů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru kultury Danielu Hermanovi. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 70/1. Nyní žádám pana zpravodaje výboru pana poslance Jiřího Pospíšila, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovolte mi, abych přednesl stručnou zpravodajskou zprávu. Obsah novely již zmínil ve svém úvodním slově pan ministr kultury. Já tedy pouze zdůrazním a podtrhnu, že se jedná opravdu o čistě transpoziční novelu, a tomu také odpovídala debata na příslušném výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Jinými slovy, již během samotné debaty se ukázalo, že minimálně z řad odborné veřejnosti, ale i z řad některých členů výboru je zde snaha upravovat autorské právo v rozsáhlejší podobě, v rozsáhlejší verzi, nicméně právě na základě příslibu Ministerstva kultury, že bude v nejbližší době v řádech měsíců předložena komplexnější novela tohoto zákona, výbor neprojednával jednotlivé návrhy, resp. ony nebyly nakonec ani předloženy. Proto také usnesení, které vám nyní přečtu, víceméně je velmi jednoduché.

Usnesení příslušného výboru doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, tzv. autorský zákon. Jinými slovy, výbor doporučuje přijmout návrh v té podobě, jak jej předložila vláda, bez toho, že by v usnesení byla nějaká upravující ustanovení či upravující či doplňující změny. Právě, jak už jsem řekl, důvod, proč výbor velmi rychle, stručně projednal pouze text vládní předlohy, je takový, že se Ministerstvo kultury zavázalo k předložení vlastního, rozsáhlejšího novelizovaného textu autorského zákona.

Tolik tedy zpráva zpravodaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Paní poslankyně Zelienková.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Do sněmovního systému jsem nechala vložit pozměňovací návrh označený jako 680, ke kterému se tímto hlásím. Nyní si dovolím vám jej několika větami stručně představit.

Pozměňovací návrh obsahuje čtyři body. Jeho cílem je aspoň trochu narovnat poměry mezi kolektivními správci a poplatníky. Kolektivní správci, jako je OSA, Integram a další, uplatňují kolektivní ochranu autorských a zejména majetkových práv. Pod tím si můžeme z větší části představit výběr poplatků za užití autorských děl neboli odměn. Přitom lze pozorovat významnou nerovnováhu mezi právy a povinnostmi kolektivních správců a uživatelů předmětu ochrany, tedy to, že kolektivní správci mají více práv než uživatelé a naopak uživatelé, tedy plátci těchto poplatků, jako jsou hotely, prodejny, ordinace podobně, mají vůči kolektivním správcům jenom povinnosti. Provozovatel hotelu, penzionu, restaurace nebo jakékoliv provozovny, ve které je umístěna televize nebo rádio, má ze zákona povinnost platit kolektivním správcům poplatky za možnost veřejného šíření autorských děl. Ačkoliv se nám to může zdát podivné, tak poplatky kolektivním správcům musí být z provozoven odváděny z každého rádia a každé televize.

Pokud máte hotel s 20 pokoji a máte na pokojích televize, tak z každé televize musíte kolektivním správcům platit poplatek za veřejné šíření díla. Jde o jeden z příkladů, že se právo a logika nemusí vždy potkávat. Většina právních oblastí nepovažuje hotelový pokoj za veřejné místo. Například trestní právo jej považuje za soukromý prostor. Pokud chce policie vykonat prohlídku obsazeného hotelového pokoje, tak k tomu podle § 83 trestního řádu potřebuje buď souhlas osoby, která je v pokoji ubytována, nebo povolení k domovní prohlídce vydané soudem.

Velmi pěkně a logicky tuto věc projudikoval Ústavní soud v nálezu 219/2010. Problematice definice veřejného místa se ostatně Ústavní soud i oba naše nejvyšší soudy ve své judikatuře věnovaly v minulosti velmi důkladně. Nejprojednávanější je v tomto ohledu judikatura ve vztahu k trestnému činu výtržnictví. Za ten se považuje mimo jiné i sex na veřejnosti nebo veřejně přístupném místě. Z judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího soudu však jasně vyplývá, že se nemůže dopustit výtržnosti, pokud provádí sex v hotelovém pokoji, protože ten veřejným místem není. Tato logika však neplatí v případě autorského práva. Ve sporu SGAE versus Rafael Hotels SA C306/05 totiž Evropský soudní dvůr judikoval, že ačkoliv hotelový pokoj není veřejným místem, tak pokud si host na pokoji pustí televizi, jde o veřejné šíření autorského díla. Odtud tedy pramení povinnost platit z každé televize a každého rádia v provozovně.

Zákon je však bohužel nastaven tak, že kolektivní správci si mohou diktovat ceny a jejich nárůst nemusí ani nikomu zdůvodňovat. V zákoně je pouze jediná hranice, kterou nemohou překročit. Ta je stanovena tak, že součet poplatků hrazených kolektivním správcům nesmí překročit 50 % koncesionářských poplatků placených z televizí a rádia na konto České televize a Českého rozhlasu a jejichž výši určuje zákon o rozhlasových a televizních poplatcích. Jinak můžeme v praxi vidět situaci, kdy jednotlivé správcovské svazy si stanoví cenu nebo si ji meziročně zvýší a nehodlají o tom nijak diskutovat. Jde tedy o jednostranný diktát oligopolu vybaveného neuvěřitelnými zákonnými pravomocemi. Kolektivní správci mají v určitém ohledu dokonce silnější nástroje než finanční úřady. Berňák vám totiž musí každé své rozhodnutí řádně zdůvodnit. Každé jeho rozhodnutí můžete soudně napadnout správní žalobou, a dokonce ani úrok, dříve penále, který vám může finanční úřad vyměřit, je menší než sankce, která vám hrozí, pokud neplatíte, tak jak chtějí kolektivní správci. Ti totiž mají nástroj v podobě žaloby o vydání bezdůvodného obohacení, na jehož základě jim podle platného autorského zákona soud přizná automaticky dvojnásobek obvyklé odměny. Proto si kolektivní správci mohou diktovat a nemusí v podstatě ani nic zdůvodňovat.

Cílem předloženého pozměňovacího návrhu je aspoň trochu vyrovnat postavení plátců a výběrčích v tomto systému. Předně je zde návrh, který by uzákonil, že při výpočtu výše poplatků se kromě jiného přihlíží i k obsazenosti pokojů. Jistě uznáte, že je to zcela logické. V pokoji, v němž nikdo není, nemůže docházet k veřejnému šíření autorského díla. Dlouho to uznávali i kolektivní správci a příslušné smlouvy o úhradě poplatků s hotely, lázněmi apod. dříve obsahovaly klauzule zohledňující obsazenost. V posledních letech však kolektivní správci odmítají do smluv tato ustanovení používat s odkazem na to, že v zákoně není tato možnost výslovně uvedena. Před chvílí citovaný rozsudek Soudního dvora C306/05 se mj. vyjadřuje i k obsazenosti a vlivu tohoto aspektu na výši vybíraného autorského poplatku. Uvádí, že pouhé fyzické umístění takového přístroje v pokoji nepředstavuje bez dalšího sdělování veřejnosti poskytování signálu klientům ubytovaným v pokoji, avšak představuje sdělování veřejnosti. Jinými slovy, pouze ubytovaný klient má možnost využívat sdílení signálu a sledovat tak autorská díla.

Na žádost provozovatelů hotelů, penzionů, lázní a dalších ubytovacích zařízení tedy předkládám návrh, aby zákon byl o tuto úpravu doplněn. Současně s tím vám předkládám návrh, který by jednostranný diktát kolektivních správců při jednání o smlouvách o úhradě

poplatků přeměnil na normální jednání dvou suverénních smluvních stran. Jde o to, aby poplatník nebyl nucen urychleně podepsat cokoliv, co je mu předloženo pod hrozbou žaloby o vydání bezdůvodného obohacení s rizikem sankce v podobě dvojnásobné sazby, úhrady soudních výloh a povinnosti zdržet se užívání děl, což v tomto případě znamená nepoužívat rozhlasové a televizní přijímače.

Jde o to, aby poplatník měl možnost během jednání skutečně jednat o detailech smluv nebo i o výši sazeb, a při uzavírání nových smluv by mu proto měla být dána možnost projevit dobrou vůli tím, že by do uzavření dohody platil aspoň podle starých podmínek. V právní praxi jde o zcela běžný institut. V ostatních oblastech práva je zakotvena možnost projevu takové dobré vůle. Když se dvě strany přou o výši platby za zboží či služby a povinný zaplatí část, kterou považuje za nespornou, a tuto skutečnost rovněž sdělí druhé smluvní straně, civilní právo považuje tento akt za projev dobré vůle. Povinný tedy nemůže být postihován za bezdůvodné obohacení nebo za upřednostňování věřitele a podobně. Tedy aspoň pokud ve stanovené lhůtě po vyřešení sporu uhradí rozdíl mezi tím, kolik zaplatil ze své vůle a kolik je mu případně nařízeno doplatit rozhodnutím soudu. Uzákonění možnosti platit během dříve akceptovaných podmínek se zlepší postavení obou stran. Kolektivní správci budou dostávat plynule nespornou část plateb a poplatníkům umožníme svobodně jednat o podmínkách. To jsou dva nejdůležitější aspekty pozměňovacího návrhu, který jsem vám předložila. Ostatní věci jsou legislativně technická zpřesnění.

Závěrem mi proto dovolte vás požádat o podporu tohoto návrhu, který by měl ulevit poskytovatelům ubytovacích a lázeňských služeb, kteří jsou těžce zkoušeni hospodářskou krizí. Předem děkuji za pozornost a za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Zelienkové a jistě se ještě přihlásí do podrobné rozpravy, protože jsme v rozpravě obecné. Takže ji požádám, aby to poté zopakovala v podrobné rozpravě.

Ptám se tedy, kdo další do obecné rozpravy? Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové. Já bych podpořil úsilí paní kolegyně, protože vidím kolegu Hovorku, který se usmívá. My jsme totiž tady bojovali a vybojovali změnu autorského zákona, jestli si matně vzpomínám, v roce 2003 nebo 2004, tato změna platila asi dva roky, ale po velkém úsilí autorských svazů se to vrátilo do starých kolejí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Seďovi za jeho připomínku. Kdo dál v obecné rozpravě? Prosím, pan kolega Polčák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Vážený pane předsedající, je třeba říci, že paní poslankyně zde předložila poměrně zevrubnou analýzu autorského práva, která zasahovala i do oblasti práva trestního. Ne se všemi tvrzeními bohužel lze úplně souhlasit. Ale tomu já se věnovat nechci.

K tomu, co zejména řekl pan poslanec Seďa. Je třeba říci, že novela autorského zákona, která byla přijata v roce, tuším, 2005, tak následně na ni skutečně doplatily všechny subjekty, které byly povinny platit tyto odměny. Protože byla shledána za neevropskou, byla následně zrušena. Všechny subjekty, které se odvolávaly na český zákon, musely platit dvojnásobek těch odměn podle evropského práva. Já bych poprosil, protože ta situace je mimořádně složitá i podle evropského práva, aby takto zásadní pozměňující návrh, jeho analýzu provedlo

Ministerstvo kultury. Já si myslím, že není možné, aby byl autorský zákon v této věci novelizován, aniž by se jím zabýval příslušný výbor, protože nám to tedy jakožto pozměňující návrh...

Paní poslankyně, já to tímto nechci shazovat, ale myslím si, že je opravdu vhodné, aby to prošlo debatou příslušného výboru. A za druhé, abychom k tomu měli jasný rozbor Ministerstva kultury, protože už minimálně jednou se Sněmovna v předchozích období v této věci hodně spletla. A doplatily na to ty osoby, pro jejichž dobrodiní to mělo být přijato. Opakuji, je to věc, která je regulována i evropskými směrnicemi a nařízeními, a je důležité, aby tato věc byla prošetřena, zda je v souladu s evropským právem. Já jinak úsilí paní poslankyně Zelienkové vítám, nicméně je opravdu důležité takový zásadní návrh přednést i na výboru. A jestli se tím výbor odmítl zabývat, tak předpokládám, že k tomu měl nějaký důvod, protože novela, která je předkládána Ministerstvem kultury, je novela transpoziční. Měla být pouze novelou toho, co obsahuje evropské právo. Pokud tedy ministerstvo připravuje nějakou další, komplexní novelu autorského zákona, tak tam si myslím, že je přesně to místo, kde by se se všemi zainteresovanými subjekty, ať jsou to uživatelé na jedné straně, nebo kolektivní správci na druhé straně, aby se tato úprava projednala a nebyla vržena do legislativního procesu až takhle v druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Ještě se ptám, jestli to navrhujete formálně pro projednání výboru, jako procedurální návrh na vrácení výboru k novému projednání.

Poslanec Stanislav Polčák: Ne, já si myslím, že to je jen prohlášení nebo stanovisko pro Ministerstvo kultury, protože právě pan ministr by měl říci, co s tímto, protože s tím byl deklarován návrh, že má být původně projednáván v devadesátce, to znamená absolutně bez možnosti výboru se tady této záležitosti se věnovat. Nakonec proběhl standardní parlamentní proces v Poslanecké sněmovně tím, že se i výbor mohl k té věci vyjádřit, ale ta norma byla od začátku považována za transpoziční. Pokud se z ní stane jaksi jiná norma, která má za cíl i regulovat to, co není předmětem evropských směrnic, tak si myslím, že by se k tomu mělo vyjádřit Ministerstvo kultury. Ale nenavrhuji, aby se to vrátilo do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já jen že to byla vaše poznámka. Pan zpravodaj se přihlásil do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Já mám jednu poznámku ad margo toho, co říkal pak kolega poslanec Polčák. Výbor se neodmítl zabývat tímto případným pozměňovacím návrhem. Žádný pozměňovací návrh na výbor nebyl předložen. To je potřeba korektně říci s tím, že ta debata, která tam proběhla, víceméně krystalizovala v rovině: jedná se o transpoziční novelu, nebudeme se bavit o případných dalších možných změnách autorského zákona, tyto další změny nám Ministerstvo kultury, zastoupené náměstkyní, předloží v případné další novele, která by zde měla být v řádech měsíců. Je korektní to takto upřesnit. Možná že své úvodní slovo jsem špatně řekl, že tam jiné pozměňovací návrhy nebyly navrženy. Ta filozofie debaty byla: toto je transpoziční novela, která měla být původně ostatně přijímána v devadesátkovém režimu.

Také bych se ostatně přikláněl k tomu, abychom zachovali jakýsi konsenzus toho, že zde projednáváme něco, co musíme přijmout ve vztahu k našim závazkům plynoucím ze členství v Evropské unii. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní eviduji dvě přihlášky. S přednostním právem pan ministr Herman a poté pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Jak jsem řekl, vážené kolegyně a kolegové, Ministerstvo kultury připravuje komplexní novelu autorského zákona, kam samozřejmě zapracujeme věci, které byly předloženy, a setkáme se s těmi, kterých se ty věci týkají. Ale vzhledem k tomu, že se v předloženém textu jedná o transpoziční novelu, tak jak to už zde zaznělo, tak bych se přimlouval za to, aby s předloženým vládním návrhem byl vysloven souhlas tak, jak zde zazněl, a ty věci, které byly doplněny potom v té další novele, kterou Ministerstvo kultury připravuje, by byly zohledněny po odborné diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já samozřejmě ty argumenty, které tady přednesla paní kolegyně poslankyně, znám. Ty tady byly předneseny skutečně v období 2002 až 2006. Znám i ty předmětné judikáty soudu. Ovšem pravda je taková, že skutečně existoval obrovský tlak od kolektivních správců a zřejmě i nějaké dopisy následovaly směrem k Evropské komisi a Evropská komise poté, co zákon byl schválen, zaslala dopisy na Ministerstvo kultury. A ty dopisy se týkaly právě problému kompatibility s evropským právem.

Čili doporučoval bych, aby taková složitá problematika, která může mít dopady z hlediska možných sankcí Evropské unie, byla podrobně projednána, aby k ní bylo stanovisko minimálně evropského výboru a také stanovisko Ministerstva kultury jako odborného garanta. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi, je zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Nikoho dalšího nevidím, obecnou rozpravu končím. Žádný návrh v obecné rozpravě nepadl. Budeme se zabývat rozpravou podrobnou. Prosím paní poslankyni Zelenkovou, která se rozhodla, že nám předloží návrh, který odůvodnila v obecné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Tak já bych ještě v podrobné rozpravě chtěla předložit pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 70. Pozměňovací návrh je označen jako 680.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo pana ministra. Nemá zájem, pan zpravodaj také nemá zájem. Není ani žádný návrh na hlasování, a proto končím druhé čtení tisku číslo 70.

Pokračovat budeme návrhem pod sněmovním tiskem 23. Jedná se o

7.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - druhé čtení

Opakuji, že jsme ve druhém čtení, a pana poslance Stanislava Polčáka žádám, aby za navrhovatele uvedený návrh přednesl. Zároveň, než se ujme slova pan poslanec Polčák, požádám pana poslance Chvojku, zpravodaje ústavněprávního výboru, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedající. Pokud jde o tento předložený tisk, v rámci toho, že jsme ve druhém čtení, bych rád pouze poukázal na to, že – nevím zcela, jak je organizována práce Sněmovny, neboť se tímto projednávaným tiskem zabýval i kontrolní výbor, a pokud vím, tento výbor má tento tisk zařazen na projednávání zítra, což znesnadňuje roli moji jako předkladatele, neboť pokud by tento výbor chtěl k tomu tisku přijmout jakékoli usnesení, což vím, že má snad v úmyslu, tak bude již po druhém čtení. Jak se s touto situací vypořádat? Jedině snad tak, že požádat o přerušení projednávání tohoto bodu tak, aby bylo umožněno kontrolnímu výboru – jeho práci také neorganizuji, takže nevím, jak je organizována –, aby se k této věci vyjádřil na zítřejší schůzi.

Já jako zástupce předkladatelů bych chtěl vyhovět, resp. vyjít vstříc tomuto výboru, aby svoji práci mohl dokončit, takže bych možná tento návrh rád uplatnil, aby projednávání tohoto bodu bylo přerušeno a tento bod byl pevně zařazen na středu, myslím, že po tom jednání výboru, po pevně zařazených bodech. Ale byl bych rád, kdyby se k tomu samozřejmě vyjádřil i zástupce kontrolního výboru, resp. zpravodaj kontrolního výboru pan kolega poslanec Stupčuk.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Protože padl procedurální návrh, tak mi dovolte, abych trochu předběhl dobu a konstatoval, že tento návrh v prvém čtení jsme přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a kontrolnímu výboru. Ústavněprávní výbor doručil usnesení jako sněmovní tisk 23/3. Výbor dále předložil záznam z jednání, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 23/2, a kontrolní výbor zatím usnesení nepředložil. Proto jsem také žádal jenom kolegu Chvojku, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Ptám se předsedy kontrolního výboru nebo zpravodaje, aby řekl své stanovisko, aby Sněmovna mohla poté bez rozpravy hlasovat o procedurálním návrhu kolegy Polčáka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, my jsme skutečně tento návrh projednávali. Vyžádali jsme si od Ministerstva spravedlnosti ještě nějaké podkladové informace, které nám doposud dodány nebyly, s tím, že projednávání tohoto tisku tedy bylo přerušeno do zítřka. Z tohoto důvodu se ztotožňuji s návrhem předkladatele a dovolil bych si taktéž požádat o to, aby byl tento tisk přerušen, tak aby bylo umožněno, aby i kontrolní výbor zaujal svým usnesením postoj k návrhu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Kořenkovi za jeho stanovisko. Ještě předseda kontrolního výboru pan kolega Koníček se hlásí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já nemám nic proti přerušení, ale abychom se nedostali do legislativní pasti jednacího řádu, protože ráno přijme výbor nějaké usnesení a pak je 24 hodin po přijetí. Takže aby to zítra mohlo být projednáno, tak

vlastně bychom zase neměli přijmout žádné usnesení, takže potom by nebránilo nic projednávání dnes v tom druhém čtení, protože nemám avizované žádné pozměňovací návrhy v kontrolním výboru. Takže pokud bychom přerušili jenom do zítřka a my přijali usnesení, ať jakékoli, tak zítra bychom to nemohli projednávat. Nechávám to vašemu rozvážení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Myslím, že to bude poměrně jednoduché. Já vám navrhuji, abychom vyhověli zástupci navrhovatelů poslanci Stanislavu Polčákovi na přerušení s tím, že o zařazení bodu se rozhodneme až v úterý 6. května, což je asi nejsnazší. Proto máme vyhrazenou onu půlhodinu na začátku schůze Poslanecké sněmovny, protože nebudu předjímat ani takový, ani onaký výsledek jednání výboru. Takže to je můj návrh, pokud to přerušení nezpochybňuje navrhovatel. Tak prosím, pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, já vnímám vaši snahu přispět k řešení této situace, ale chci říct, že já jsem ji nezavinil. Skutečně nerozumím tomu, co vedlo kontrolní výbor k tomu, že se nevyjádřil ve lhůtě, která je daná. Pan předseda Koníček řekl, že nemá avizovaný žádný pozměňovací návrh. Já to samozřejmě nevím, nicméně bych považoval za standardnější, kdyby se výbor vyjádřil ve lhůtách, které jsou uvedeny, stejně jako to učinil ústavněprávní výbor. Nechci to nějak sáhodlouze kritizovat, nechci to ani komplikovat, proto bych možná doporučil, abychom projednávání tohoto bodu přerušili do příštího týdne a tento tisk byl zařazen jako pevně zařazený bod na příští týden v úterý po již pevně zařazených bodech, pokud takové jsou, nemám to teď z hlavy vymyšleno. To znamená, přerušit to do příštího úterý a tento tisk zařadit jako první po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za upřesnění návrhu. O tom můžeme hlasovat bez rozpravy. Já vás ovšem všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci, abychom mohli zjistit přesný počet ve Sněmovně. Ještě zagonguji, abych pozval kolegy z předsálí, a jakmile se ustálí počet přítomných poslanců rozhodneme v hlasování o procedurálním návrhu Stanislava Polčáka na přerušení bodu číslo 7, tisk 23, do úterý 6. května po pevně zařazených bodech.

Myslím, že jsou přítomni všichni, kteří se chtějí zúčastnit hlasování, které jsem zahájil. Je to hlasování číslo 25 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 25 z přítomných 142 poslanců pro 136, proti 1. Návrh byl přijat, bod číslo 7 jsme přerušili.

Budeme pokračovat, a to bodem číslo 8, kterým je

8.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Andreje Babiše, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo pan poslanec Stanislav Polčák jako zástupce navrhovatelů a aby byli připraveni zpravodajové jednotlivých výborů, a to pan poslanec Lukáš Pleticha, pan poslanec Pavel Blažek a pan poslanec Štěpán Stupčuk. Pokud

jde o ústavní novelu, byl bych rád, aby zpravodajem, který bude sledovat rozpravu, byl zpravodaj ústavněprávního výboru a aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Ostatní mohou zůstat na svých místech.

Nyní tedy žádám pana poslance Stanislava Polčáka, aby se ujal slova.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji si ve druhém čtení velmi krátce uvést tento projednávaný tisk, který se týká změny Ústavy a zejména kompetencí a postavení Nejvyššího kontrolního úřadu v českém ústavním systému, a na to navazující normu zákona, která předložena byla, nicméně Sněmovnou byla vrácena, a následně tedy předpokládám, že bude debata i o té zákonné normě, která by měla potom vzejít z ústavního textu.

Je důležité říci, že projednávaný sněmovní tisk byl v zásadě recepcí toho, co již Sněmovna schválila v minulém období, co bylo přijato širokým politickým konsensem, nicméně takto předložený tisk byl v rámci projednávání dvou výborů poměrně radikálně přepracován a pozměněn.

Já chci na začátku své řeči říci, že pro mě jsou pozměňovací návrhy, které přijaly oba výbory, v zásadě akceptovatelné, s jistou výhradou u výboru ústavněprávního, který přijal pozměňující návrh, který je trochu odlišný od pozměňujícího návrhu přijatého v kontrolním výboru. Liší se v tom, že může obsahovat poměrně zásadní interpretační nejasnost, která by nastala už na úrovni Ústavy, neboť říká – a v tomto bych si dovolil v zásadě citovat –, že se bude kontrolovat ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu výkon vlastnických práv, která má stát, resp. územně samosprávné celky, v obchodních společnostech, podnicích. Je otázkou, jestli takto zvolená formulace je nejšťastnější a zdali dopadá i na všechny další subjekty, což jsou například Česká televize, Český rozhlas, Česká tisková kancelář, které v původním návrhu jsou vypočítány jako ty, které kontrolovány býti mohou. Z tohoto ústavního vymezení si myslím, že je minimálně ústavně sporné, zdali budou ve stejném rozsahu kontrolovány například společnosti vlastněné obcemi, neboť může tato interpretace dávat za odpověď na tuto otázku, jakou kontrolu tedy bude Nejvyšší kontrolní úřad provádět, tak tato interpretace může svádět k tomu, že se bude kontrolovat, jak stát vykonává, resp. územně samosprávný celek, tato vlastnická práva.

Nerozumím tomu, proč není v usnesení ústavněprávního výboru prostě napsáno, že se kontrolují tyto subjekty, proč je tam vazba nebo proč je tam formulace "výkon vlastnických práv". Já jsem tuto otázku konzultoval i s několika odborníky, kolegy na ústavní právo, a zejména na správní právo, a skutečně tato nejasnost zde je. Minimálně je tedy třeba ze strany těch, kteří prosadili toto usnesení, aby je odůvodnili a obhájili v tom, že dopadá podle jejich názoru i na postavení České televize a dalších subjektů, které, myslím si, by měly být pod tou kontrolou, a dále, jak je to myšleno s tou kontrolou v subjektech, v nichž má stát, resp. územně samosprávné celky, podíl.

Dále chci upozornit na to, že by v rámci takto přijaté ústavní novely mělo být už i při jejím přijímání zřejmé, kam ta hranice bude sahat na zákonné úrovni, protože v zákoně, který já jsem předkládal, hranice byla stanovena většinovým podílem nad 50 %. Nyní to nevíme. Bude to jaká hranice? Bude to hranice menší? Jsou okolní státy, které tu hranici mají menší, ale měli bychom vědět, co bude zákonnou změnou, která se bude opírat o tento ústavní text.

V neposlední řadě chci požádat kolegy především ze sociální demokracie a pana premiéra, aby dali jistou záruku a garanci, že tato rozšířená kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu bude akceptována Senátem, protože minulá úprava, která naopak omezovala, pokud jde o práva obcí právě kontrolu na zákonnost, tak tato ústavní novela, jak byla mnou předložena, je zatím odmítnuta a je předkládán pozměňující návrh, který zahrnuje u obcí a měst plnou

kontrolu. Takže já prosím kolegy ze sociální demokracie a pana premiéra Sobotku osobně, aby dali garanci, že pokud Sněmovna schválí takhle přísnou novelu Ústavy, že takto přísná novela Ústavy projde v Senátu, abychom se opět nedočkali stejné blamáže, jako tomu bylo v předminulém roce, kdy byla Ústava schválena v Poslanecké sněmovně, ale v Senátu neprošla. Takže já se skutečně ptám představitelů sociální demokracie, kteří mají většinu v Senátu, zda jsou schopni takovou garanci dát. Namísto toho, aby byl hledán konsensus mezi dvěma komorami, tak jsme byli svědky debaty, kterou vedli poslanci a senátoři, a jako by se vůbec neposlouchali. Senátoři jasně říkali na jednání ústavněprávního výboru, že nejsou pro už předložený text, který byl pro obce příznivější než to, co je teď navrhováno v přijatých usneseních jak kontrolního výboru, tak ústavněprávního výboru.

Zároveň chci říci, že mě překvapilo i to, jak v té věci byla činná – resp. nečinná – paní ministryně Jourová. Paní ministryně Jourová zde v prvním čtení řekla, a já si to dovolím citovat, protože si myslím, že to je poměrně signifikantní: "Za klub ANO bych chtěla říci, že my souhlasíme s principem posílení kompetencí NKÚ a že předpokládáme, že během legislativního procesu bude prostor k tomu, abychom otevřeli otázku kontroly samospráv tak, abychom se nedotkli jejich ústavního práva na samosprávné hospodaření s majetkem, a dále potom kontroly obchodních společností s veřejnou majetkovou účastí tak, abychom se opět nedotkli jejich možnosti vůbec operovat na trhu." Nic z toho předloženo nebylo a je předkládán pravý opak.

Takže já nejenže se ptám pana premiéra Sobotky, jestli dává tuto garanci za Senát, ale ptám se paní ministryně Jourové, co dělala po celou dobu vyjednávání v rámci prodloužené doby legislativního procesu, protože to, co je předkládáno, je opačné. Je to rozšíření toho, co se týká obcí a měst, to znamená plná kontrola.

Já proti tomu nejsem. Já jsem to říkal už několikrát veřejně, ale chtěl jsem vyhovět volání ze Senátu. Senát je v této věci nepřehlasovatelný. Senátoři nejsou hloupí lidé a dobře vědí, že pokud si to neprosadí do Ústavy, tak na zákon už se spolehnout nemohou, protože pokud jde o zákon, může Poslanecká sněmovna přehlasovat jejich veto a bude určitě vypadat podle její vůle. Senátoři to moc dobře vědí a budou chtít a budou požadovat garance do ústavního textu. Ostatně o nich hovořila i paní ministryně, ale žádný pozměňující návrh tohoto typu předložen nebyl a naopak byly schváleny texty zcela opačné.

Já se domnívám, že všechno může být vlastně jenom hra. Hra na to, jak se bude rozšiřovat kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu, ale naopak, žádné kompetence se nerozšíří a v různých obchodních společnostech, které jsou pod vlivem nové vlády, nových ministrů, anebo i územně samosprávných celků, se bude krást dál.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů a žádám jednotlivé zpravodaje, aby se vyjádřili. Nejdříve pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, ústavněprávní výbor dostal tento materiál k projednání a projednával ho opakovaně. Při prvém projednávání ho přerušil, to bylo dne 11. 3. 2014, a následně si ho vzal opět na jednání a bylo to na dalším zasedání dne 23. 4. 2014, kdy byl schválen i jeden z pozměňovacích návrhů, tedy ten návrh, který vzešel z ústavněprávního výboru a ke kterému se za chvilku dostaneme.

Při debatě, jak už při tom přerušení v březnu, tak i v dubnu, se řešila zásadní otázka, jak by mělo být koncipováno toto ustanovení a vymezeny pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu. Jestli tím, že tam bude vyjmenováno, kdo koho bude kontrolovat, anebo co a podle jakých kritérií. Nakonec převážilo mínění, že lepší je vymezit nějakým způsobem, co se bude kontrolovat podle určitých kritérií, a podle toho byl koncipován návrh, který tam byl předložen. V obdobné filozofii byl potom následně, to bylo vlastně i předtím, podán pozměňovací návrh a projednán v kontrolním výboru a k tomu se potom vyjádří kolega Stupčuk.

Takže dneska tady máme dva návrhy a z reakcí, které posléze došly, se ukazuje, že větší podporu má návrh, který byl schválen v kontrolním výboru, byl odsouhlasen a podpořen i Rekonstrukcí státu, protože to je to, co oni chtějí, a lépe se o něm vyjádřil i samotný Nejvyšší kontrolní úřad. Bude to potom na nás, jak dále budeme pokračovat. Stav je takový, že zde máme dva podobné návrhy, přičemž jeden má větší podporu těch, kterých se to týká. A to je asi v této chvíli z mé strany všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Nyní žádám pana poslance Pavla Blažka, který je zpravodajem výboru pro veřejnou správu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo, nebo spíše děkuji za větu. Výbor projednávání tohoto bodu přerušil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Štěpán Stupčuk za výbor kontrolní. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor se předmětným návrhem novely Ústavy zabýval na své 4. schůzi dne 27. února 2014 s tím, že na této schůzi kontrolního výboru byl mnou načten pozměňovací návrh a kontrolní výbor jej přijal a ve znění tohoto pozměňovacího návrhu označeného jako 43/3 tohoto tisku doporučuje Poslanecké sněmovně, aby takto schválila návrh, který je dnes předmětem projednávání.

Já bych chtěl ještě říci k tomuto pozměňovacímu návrhu, proč vznikl. Pozměňovací návrh vznikl proto, aby byla vyslyšena volání, která volala po tom, aby potenciálně předmětem nezávislé, nestranné kontroly byly jakékoliv veřejné prostředky či veřejný majetek, a to si troufám tvrdit, že verze kontrolního výboru splňuje nejpřesněji. A samozřejmě takováto ústavní změna vytváří možnost, ale míru toho, jakým způsobem naplníme možnosti, které nám dá Ústava, to znamená, bavíme-li se o kvalitě a kvantitě kontroly, kterou potenciálně bude vykonávat Nejvyšší kontrolní úřad, tak to samozřejmě bude potom předmětem samotného zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Já očekávám, že diskuse se potom povede samozřejmě i k tomuto zákonu.

Asi by bylo správné se na tomto místě ještě vyjádřit k těm dvěma alternativním návrhům zákona proto, abyste měli ulehčené ono rozhodování, který z těch tří návrhů splňuje nejlépe předpoklad toho, aby tady byla zaručena dostatečná nezávislá, nestranná kontrola hospodaření se všemi veřejnými prostředky či veřejným majetkem. Předložený původní návrh, ta poslanecká iniciativa byla příliš kazuistická. Pokud se podíváte na to, jakým způsobem je psaná Ústava, tak už na první pohled seznáte, že z formálního vyjádření se spíše jedná o zákonnou normu než o ústavní normu, nehledě na to, že čím je ta norma podrobnější, tak v té své úpravě tím zase vylučuje všechno to, co není předmětem té úpravy. Proto by se taková to podrobná ustanovení příliš v Ústavě objevovat neměla a měla by spíše Ústava

obsahovat základní principy, ideje abstraktně vyjádřené a potom prováděné, naplňované jednotlivými zákony, event. dalšími právními předpisy.

To, co bylo samozřejmě také rozporuplné na tom samotném původním návrhu, bylo kritérium zákonnosti, které mělo být oním kritériem pro posuzování kontroly uplatňované vůči samosprávám. Jenomže zákonnost jako taková je už dnes předmětem kontroly ze strany státní správy na úrovni Ministerstva vnitra, to za prvé, a za druhé samy zákony, které regulují hospodaření samospráv, ukládají povinnosti, že obce a kraje mají postupovat hospodárně. To znamená, že samozřejmě Nejvyšší kontrolní úřad, pokud by měl hodnotit tu zákonnost, zda dodržují zákony, tak by materiálně v rámci prováděné kontrolní činnosti musel posuzovat, zda ie tam dodržen ten soulad, naplňovaná hospodárnost a účelnost. To znamená, že toto ustanovení, které se objevuje v návrhu, samozřejmě by bylo setřeno praxí, neodpovídalo by skutečnosti. A ten pozměňovací návrh, který byl předložen v ústavněprávním výboru, v podstatě konzervuje současný stav, kdy není možné efektivně vykonávat kontrolu ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu tam, kde stát má majetkové podíly, protože předmětem kontroly je pouze výkon akcionářských práv, a nikoliv hospodaření takových společností jako celku. A jestli je něco zřejmé z více než dvacetileté praxe Nejvyššího kontrolního úřadu, tak je to právě to, že není schopen efektivně kontrolovat hospodaření s majetkovými podíly účastí státu v těchto společnostech.

Já uzavírám, že pozměňovací návrh, který tady byl schválen v kontrolním výboru a který je označen 43/3, má podporu, tedy jak kladné stanovisko vlády, tak i samotného Nejvyššího kontrolního úřadu, a myslím si, že k tomu bychom neměli zůstat neteční. Děkuji v tuto chvíli za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Ještě než dám první slovo, protože nemám žádnou písemnou přihlášku, tak konstatuji ještě, že v kavárně je klíč od auta, a kdo ho tam zanechal, ať si ho vyzvedne, aby mu pak náhodou večer nechyběl.

Nyní v obecné rozpravě pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Nebo bude vozidlo zkontrolováno NKÚ.

K tomu, co řekli páni kolegové zpravodajové, jim chci poděkovat, že nezneužili svého postavení zpravodajů, že by se nechali vyprovokovat v zásadě mnou k odpovědím na ty otázky. Ale teď v rámci obecné diskuse bych přece jen očekával v obecné rozpravě, že bude tedy diskuse probíhat i k tomu, co já jsem zde zmínil, a to si myslím, že je velmi podstatné. Paní ministryně Jourová zde bohužel není, leč je důležité, aby i ona, nebo resp. někdo za klub ANO, ona tehdy mluvila za klub ANO, řekl, jak bude provedena ta garance na úrovni obcí, a ta prostě v Ústavě být musí. Na ústavní úrovni nemůže být takto povšechný text. Pokud se bavíme o tom, že má obsahovat Ústava garance, neboť v jiném článku Ústavy je garantováno právo na samosprávu obcí. Je důležité, aby i text Ústavy byl vnitřně nerozporný. A já chci říci, že ta mnou předložená novela nebyla mým vlastním výmyslem. Právě omezení Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu k obcím na ústavní úrovni byl text, který prošel Legislativní radou vlády, to znamená orgánem vlády, v tom minulém období, a já připomínám, že zde prošel velmi širokým politickým konsensem, že ta ústavní novela bude právě výčtová, kazuistická. Pro ten ústavní text hlasovalo skoro všech, tuším, že to bylo 165 poslanců a poslankyň. To není malá většina.

Nyní to celé převracíme. Já nemám v zásadě nic proti tomu, ale chci slyšet garance, které budou zaznívat právě z úst představitelů té politické strany, která ovládá Senát. A tady

ještě nikdo neřekl nic k tomu, jaké je stanovisko Senátu. To bylo prezentováno na jednání ústavněprávního výboru a bylo již k té zpřísněné původní novele velmi negativní. A to jsem tedy zvědav, jak projde v Senátu takto bezbřehá ústavní novela, která umožní následně na zákonné úrovni ji provést, takže města a obce budou kontrolovány bez jakýchkoli omezení.

Takže nyní už páni zpravodajové nejsou limitováni tím, že musí vystupovat jako zpravodajové, a věřím, že odpovědí i na tady tyto otázky. A stejně tak jsem rád, že dorazila paní ministryně Jourová a že mi tedy sdělí, jakým způsobem bude vyřešen příslib, který byl za klub ANO přiřknut v tom prvním čtení, že se ústavní novela vypořádá s tím postavením obcí. Zatím to vypadá podle i hnutím ANO schvalovaných pozměňovacích návrhů, že opak je přesně pravdou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji prvnímu vystupujícímu v rozpravě, panu poslanci Polčákovi. Pan poslanec Stupčuk ještě v rozpravě, a čekám další přihlášky.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Ještě jednou dobrý den. Nemyslím si, že by obce a samosprávy obecně byly potenciálně předmětem kontroly bez omezení. To omezení přece bude dáno zákonem, který jasně následně stanoví, co budou ty zákonné mantinely působnosti pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu k prováděné kontrole daných subjektů, tedy i obcí a krajů.

A nezlobte se na mě, pane kolego, v tuto chvíli hovořit o Senátu, který ještě nerozhodoval, a vy už chcete výsledek. Já myslím, že je to věc, kterou musíme odpracovat. Já jsem taky říkal na kontrolním výboru, že jsem připraven tuto verzi, pokud bude schválena Poslaneckou sněmovnou, obhajovat na půdě Senátu, vědom si toho závazku, že v tuto chvíli je Česká strana sociálně demokratická nejsilnějším senátním klubem v daném Senátu.

A rád bych v tomto kontextu zmínil ještě jednu věc, že to není Senát, který je primárně odpovědný za stav veřejných rozpočtů a za to, jakým způsobem se hospodaří s majetkem České republiky a vůbec samospráv a vůbec s veřejnými rozpočty a s veřejnými majetky, ale že je to především Poslanecká sněmovna, která vykonává kontrolní působnost a která schvaluje státní rozpočet coby tedy nejvýznamnější položku veřejných rozpočtů. Takže bychom se k tomu neměli stavět alibisticky ve smyslu toho, co se stane, když toto schválíme, a co udělá Senát. Já prosím, abychom to vnímali tak, že teď je to hlavně tady o nás, abychom se snažili schválit nejlepší právní normu, jakou jsme v tuto chvíli schopni schválit. A potom je to společné úsilí té většiny a té politické reprezentace, která se bude podílet na schválení takovéto ústavní změny na půdě Poslanecké sněmovny, aby vedla intenzivní dialog se svými kolegy v Senátu. A k tomu já jsem připraven a k tomu se tady veřejně zavazuji.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, nyní ještě pan poslanec Polčák se hlásí, a vidím pana kolegu Ludvíka Hovorku.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, že jsem se znovu přihlásil, ale kdyby se nám to tady ve Sněmovně už jednou nestalo, tak bych samozřejmě takovéto prohlášení, že budeme pracovat a dále jaksi zlepšovat kvalitu právního řádu, aby s prostředky právě daňových poplatníků bylo nakládáno šetrným způsobem, tak bych tomu všemu uvěřil. Ale my už jsme jednou tímto testem prošli. A při vší úctě, už ta minulá úprava, která je totožná s tím, co já jsem předložil, a naopak ještě obsahuje další restrikci ve prospěch obcí a měst, neprošla v Senátu. Složení Senátu se nikterak nezměnilo,

senátní volby budou až na podzim. Já nerozumím jedinému racionálnímu argumentu, který vy jste řekl, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, proč by měl Senát svoje stanovisko změnit. Vy říkáte, že Senát vlastně popře to, co před dvěma lety odhlasoval, že nechce, a že tedy dokonce vám schválí bianco šek, že si na zákonné úrovni budete moci tedy předložit a schválit zákon jakýkoli.

Já jsem se zachoval korektně, já jsem předložil jak návrh Ústavy, tak prováděcího zákona. Ten nepochopitelně Sněmovna vrátila předkladateli. Vy jste předložili povšechnou novelu Ústavy formou pozměňujícího zákona, a už vůbec jste nepředložili texty, které by měly být v rámci zákona. Takže i v zásadě Sněmovna bude vykračovat do tmy, nebo bílého místa, jestli chcete, protože my nevíme, co bude na úrovni toho zákona. Já nejsem tak najvní. Když jsem vstupoval do Sněmovny, tak jsem byl naivní, teď už si myslím, že zas tak naivní nejsem, abych si myslel, že Senát si není vědom toho, že jediné místo, kde je nepřehlasovatelný a kde jeho hlas je možno slyšet, je při novele Ústavy. Takže tyto garance o tom, že budeme společně pracovat na něčem, to jsme už odvedli v minulém období – a bylo to k ničemu. Já chci tedy slyšet jasné stanovisko jak pana premiéra Sobotky, tak samozřejmě i dalších představitelů ČSSD, zejména ze Senátu, že pokud schválíme takto zpřísněnou novelu Ústavy v tom slova smyslu, že umožňuje, aby na zákonné úrovni byl vlastně kontrolován jakýkoli příjemce veřejných prostředků – to znamená, zcela byla otočena logika minulé přijaté změny –, toto bude v Senátu schváleno. To je zcela legitimní požadavek za situace, kdy už to bylo jednou odmítnuto. Protože pokud to v Senátu bude znovu odmítnuto, tak stav, který trvá už tři čtyři roky bude pokračovat dál jak dlouho? Jak dlouho bude tento stav dále pokračovat? Já bych byl velmi rád, abychom se do podobné blamáže nedostali, a požadují tedy, samozřejmě pouze s pokorou, aby tyto garance zde při jednání Sněmovny padly. Nemusí padnout dnes. Pro mnohé kolegy ze sociální demokracie je to situace možná nová. Ale já jsem přesvědčen, že v rámci třetího čtení musíme slyšet stanovisko vlády, a i toho, jak je vlastně naplněn přístup paní ministryně Jourové, protože na ústavní úrovni, tedy těch schválených pozměňovacích návrhů, konstatuji, že vůbec naplněn není a žádné garance práva na samosprávu obcí v předložených usneseních nejsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, připraví se pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl říct, že Poslanecká sněmovna má přece za úkol, aby pracovala na zkvalitnění právního řádu a na lepší orientaci i veřejnosti v zákonech, které jsou přijímány. V tomto ohledu skutečně vidím pozměňovací návrh, který byl přijat v kontrolním výboru, jako podstatné zlepšení navrhované právní úpravy. A skutečně ty obavy, které tady byly předneseny panem zpravodajem, já nevnímám takto silně.

Já si myslím, že důležité je, aby instituce, která se osvědčila – to znamená Nejvyšší kontrolní úřad, za dobu své existence a činnosti prokázal hodně dobrého v té věci, v těch kontrolách, ve kterých odhalil mnoho nehospodárností. A já si myslím, že je dobře, aby ten pozměňovací návrh, který vlastně rozšiřuje ty kompetence celkem jednoznačně a který stanoví, že prostě kontrolou bude procházet hospodaření s veřejnými prostředky a s prostředky poskytnutými z veřejných rozpočtů a s majetkem právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územně samosprávného celku, že to je jednoznačně správný krok. A já si nemyslím, že dojde k nadužívání této pravomoci. Půjde spíše o to, aby skutečně úřad, který funguje, měl možnost efektivně vykonat kontrolu a na základě této kontroly potom mohla být přijata další nápravná opatření, případně trestní oznámení. Ale já si myslím, že to nemusí být v neprospěch obcí a měst. Já si myslím, že většina samospráv u nás funguje velmi dobře. Ale

jsou bohužel příklady, především z těch větších měst, kde v řadě případů dochází k nehospodárnostem, a není to jenom na úrovni měst, ale je to často právě v organizaci, kde mají města svoji majetkovou účast. A já si myslím, že takto pojatý pozměňovací návrh, který byl přijat, je krok správným směrem, a nebojím se toho, co často zaznívalo jak na kontrolním výboru, i od představitelů svazu měst a obcí a podobě, že to je šikanování měst a obcí. Ale já si myslím, že to nemusí být v neprospěch obcí a měst.

Já si myslím, že většina samospráv u nás funguje velmi dobře. Ale jsou bohužel případy především z větších měst, kde v řadě případů dochází k nehospodárnostem, a není to jen na úrovni měst, ale je to často právě v organizacích, kde mají města svoji majetkovou účast. Myslím si, že takto pojatý pozměňovací návrh, který byl přijat, je krok správným směrem, a nebojím se toho, co často zaznívalo jak na kontrolním výboru i od představitelů Svazu měst a obcí apod., že to je šikanování měst a obcí. Domnívám se, že to je nastavení jasných mantinelů, a je to dokonce vylepšení toho, co dosud v Ústavě v této záležitosti směrem k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu bylo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Nyní pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já se omlouvám nejen za kašel, ale nepochopil jsem moc dobře obavy pana kolegy Polčáka, protože nedomnívám se, že Senát je sbor loutek v jednom dresu a že předseda kterékoli strany může dát garance, jak budou senátoři, byť v dresu jeho strany, hlasovat. To bychom Senát věru degradovali.

Chápu i dopisy představitelů vesnic a měst, kteří nechtějí být kontrolováni. Nikdo nechce být kontrolován. To je samozřejmě přirozený požadavek každého člověka, protože každý si říká: "Já to přece dělám dobře, proč by na mě měl někdo posílat nějakou kontrolu?" Ale jak říkal kolega Hovorka, myslím si taktéž, že Nejvyšší kontrolní úřad má dobrý zvuk, na rozdíl od některých jiných úřadů a institucí naší země, a pokud někdo hospodaří s veřejnými prostředky dobře, tak proč by se měl kontroly obávat. Ta mu akorát může poklepat na rameno a říci: "Dobře jsi hospodařil."

Takže si myslím, že tak jak to pozměnil kontrolní výbor, pozměnil to dobře a není sebemenší důvod se obávat něčeho, stavět falešnou bariéru, že to bude blamáž, když my odhlasujeme něco, co je dobré, a někdo nám to pak vrátí. Jestli to dobře chápu. Ano, Senát nám to může v tomto případě vrátit nebo neodhlasovat, ale takovou máme Ústavu. My Senát z Ústavy koneckonců můžeme spolu se Senátem vymazat. (Smích v sále.) Ale nebojme se něčeho... Můžeme spolu se Senátem změnit Ústavu, to není k smíchu. Nebo nemůžeme? Můžeme. (Předsedající: Prosím, abychom se věnovali tématu.)

Já už skončím, protože mě to vždycky rozhodí, když se mi někdo směje, protože já jsem sice bývalý humorista, ale už nechci být. Takže myslím si, že obavy pana Polčáka jsou neopodstatněné a měli bychom pozměňovací návrh kontrolního výboru brát jako dobrý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Komárkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, požádám o vystřídání a přihlásím se do rozpravy i já.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Paní a pánové, zamysleme se nad tím, co je ústavní změna, která se týká pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Z pohledu předloženého tisku jde o opak toho, co bylo smyslem jednak původní novely, jednak toho, co bylo smyslem vládního prohlášení vlády Petra Nečase, ale i co je smyslem vládního prohlášení současné vlády. Protože smyslem dokumentů, o kterých jsem mluvil, je přece rozšíření pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu, protože zpracovaný text je udělán tak, jak tu bylo řečeno, že je příliš kazuistický, povede k zúženému výkladu právní normy, což v ústavním právu je velmi důležité, protože rozšířený výklad Ústavy by v podstatě připouštěl něco, co může být extra legem, extra constitutione, čili nemusí to být ještě protiústavní, ale bylo by to mimo Ústavu a to si snad nikdo nepřeje. Proto samotný text, který bychom měli projednat předtím, než se budeme zabývat zákonem o Nejvyšším kontrolním úřadu, přece musí být takový, který upevní postavení nezávislého kontrolního úřadu jako nejvyšší kontrolní instituce v České republice. To je hlavním smyslem.

Co mi v návrhu zákona zásadním způsobem chybí, a to zejména z toho důvodu, pro který se tu bavíme o zákoně o státních úřednících. Totiž Ústava České republiky, i když to zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu obsahuje, předpokládala, že činnost kontrolního úřadu bude řídit prezident, viceprezident a kolegium. Ale kolegium je jen na úrovni zákona. A představme si, že se Poslanecká sněmovna zbaví své pravomoci volit, tedy i uvádět do funkce členy kolegia, tedy kolektivního orgánu Nejvyššího kontrolního úřadu. Proč byla ochrana NKÚ právě tím kolegiem? Právě proto, aby úřad byl nezávislý. Jestliže se pravomoc soustředí do pravomoci prezidenta a viceprezidenta a kolegium bude formálním orgánem, který nakonec bude moci jmenovat např. generálního ředitele státní služby, tak se dostaneme do toho, že za chvilku se nám z kontrolního úřadu nezávislost vytratí. To si snad nikdo z nás nepřeje, i když tu pan kolega Komárek před námi prohlásil, že si snad nikdo nepřeje být kontrolován. Ano, je to většinou možná pocit, ale podle mého soudu ten, kdo chce něco řídit, si sám zřizuje kontrolní orgán, aby byl včas upozorněn na to, že se v řídicí struktuře něco pohybuje mimo rámec řídicích rozhodnutí.

V tomto ohledu tedy je jasné, že kontrolní výbor ve svém pozměňovacím návrhu navrhuje něco, co umožňuje do budoucna rozšířit kontrolní pravomoci právě na ty systémy, které byly nejméně kontrolovány a byly zasaženy také poměrně vysokou mírou korupce. A to se tu prokázalo ať už kontrolními zjištěními NKÚ, která se toho dotýkala jen okrajově, protože se týkala jen kontroly státního rozpočtu, tzn. prostředky, které byly městům a obcím a krajům vlastně posunovány v rámci státního rozpočtu, a šlo o rozpočtové prostředky státu, na které mohl Nejvyšší kontrolní úřad přijít na kontrolu i v minulosti. Ale nám jde přece o ten systém. Anebo řekněme, že nám nejde o systém, a mlátíme tu prázdnou slámu, protože chceme někomu vytírat zrak. To si myslím, že není předmětem našeho jednání.

V tomto ohledu tedy je podle mého soudu jen posun, když se nám nepodařilo schválit minulou normu, alespoň takový, že si upevníme možnost, aby kontrola probíhala v celé struktuře výstavby státu, tzn. i v té samosprávě, protože samospráva tu není kvůli tomu, abychom vytvořili, teď promiňte, samostatné město České Budějovice, které bude nezávislé na České republice, ale České Budějovice jsou pořád městem, krajským městem Jihočeského kraje, v České republice. Stejně tak jednotlivé kraje mají právo na samosprávu, ale jsou součástí státního celku, jako je Česká republika, nota bene i celku, kterému se říká Evropská unie. Takže v tomto ohledu si tedy dovolím říci, že zásah státního orgánu Nejvyššího kontrolního úřadu není zásahem do výkonu samosprávy, protože samozřejmě se kontroluje to, jestli se dodržují zákony tohoto státu, a to je přece podstata pozměňovacího návrhu, který padl

v kontrolním výboru Poslanecké sněmovny. Byl bych rád, abychom se na tom shodli, nebo abychom si tu nelhali jeden druhému, protože to si myslím, že se u ústavního zákona opravdu nehodí. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní místopředsedkyně. Nelhali jednomu, jeden druhému. Tak po pravdě řečeno, teď už si myslím, že je důležité dát na stůl fakta.

Hlasováním v Poslanecké sněmovně v minulém volebním období byla schválena tato úprava ve vztahu k obcím a městům – cituji – ústavní novela: Nejvyšší kontrolní úřad je nezávislý orgán, který kontroluje hospodaření s majetkem územních samosprávných celků a příjmy a výdaje jejich rozpočtů, a to z hlediska souladu se zákony. Tuto změnu novely Ústavy, která je kazuistická, která byla schválena, podpořilo 24, jak se teď přesvědčuji, 24 kolegů poslanců a poslankyň z komunistické strany. A nyní slyšíme od pana místopředsedy, že tehdy to, co schválili, bylo vlastně asi špatně, nebo že se spletli a nyní vlastně chtějí svolat úplný opak.

Takže prosím vás, podívejte se na sněmovní tisk 351, z jakých důvodů jste tehdy schvalovali novelu Ústavy, která ve vztahu k obcím a městům obsahovala tu výjimku. Já konstatuji, jakkoli nechci polemizovat věcně s tím, co zde řekl pan místopředseda Filip... Ano, já si myslím, že je opravdu důležité kontrolovat. Myslím si, že je důležité naplnit heslo důvěřuj, ale prověřuj. Ale to musí platit i pro politické rozhodování. Jestliže my budeme dneska důvěřovat tomu, že Senát, který je v té věci, opakuji, nepřehlasovatelný, schválí něco, co už minule odmítl a co bylo méně v neprospěch obcí a měst, tak skutečně nerozumím tomu, z jakého důvodu bychom to měli udělat.

Já vnímám i posun na názorové straně u komunistických poslanců. Dobře, je to možné. Ale potom budete muset vy říci – a všichni, kteří tady sedíte, ať jsou to starostové, nebo tedy bývalí starostové, nebo svým kolegům, kteří řídí města a obce, že jste schválili novelu Ústavy, která zahrnuje naprosto plnou kontrolu. A návrh kontrolního výboru jde dokonce tak daleko, že nebude kontrolována jen obec a město, které je příjemcem veřejných prostředků, ale dokonce že bude kontrolována i každá fyzická osoba, která dostane dotaci od obce a města, takže sbor dobrovolných hasičů, fotbalisté a jiní. Toto jsou reálie. Neříkejme tady věci o tom, jak se nelže nebo lže.

Pan poslanec Komárek se vůbec nevyjádřil k tomu, o čem já jsem tady hovořil, tzn. že z úst paní Jourové padla garance, která tedy zatím naplněna není, třeba se ještě urodí ve druhém čtení, asi během následujících deseti vteřin nějaký pozměňující návrh, nevím. Ale zatím to tak nevypadá. A já chci slyšet i od kolegů, kteří jsou poslanci a sedí zde ve sněmovně, jestli takovýto text tedy podpoří. Protože já jsem byl kritizován za to, že jsem předložil totožný návrh Ústavy, který zde byl schválen, a předložil jsem zákon, který reagoval na výtky Senátu. Teď mi chce někdo namluvit, že tento ústavní text bez žádného textu doprovodného zákona, který naprosto rozšiřuje kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu bez jakýchkoli garancí vůči právu na samosprávu obcí a měst, která je zaručena v Ústavě, že tento text schválí Senát? Dobře, ať to tak je, ale prosím, za rok si to řekneme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále mám přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Zlatušku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedající, já bych chtěl jenom pana kolegu Polčáka upozornit na chybu, které se dopustil ve své výtce. To rozšíření není v neprospěch obcí a kontrolovaných subjektů, ale samozřejmě v jejich prospěch. Je jejich zájmem, aby nakládaly s prostředky hospodárněji, věcně. A pokud dojde k tomu, že kontrolou budou vychovány k tomu, že to nakládání bude hospodárné i do budoucna, tak právě obce z toho budou mít největší prospěch, protože se nebudou ztrácet peníze hospodařením nikoli obcí jako takových, protože ty to nemohou dělat, ale jejich nezodpovědných činovníků. Takže to jenom oprava té formulace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dále mám přihlášeného pana poslance Polčáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Já jsem se rozhodl, že si ty věci nenechám líbit, a proto vás budu obtěžovat ještě svou poslední, doufám, poznámkou na adresu pana kolegy Zlatušky.

Můžete mi tedy říct, pokud za klub ANO, tzn. za celý klub ANO, hovořila paní Jourová, jaké tedy ty garance měla na mysli, pokud hovořila o tom, abychom se nedotýkali jejich ústavního práva? Já bych velmi rád slyšel, o jakých garancí jste se tedy případně vy jako kolegové bavili a jaké mají být v tom ústavním textu provedeny. Protože předpokládám, že pokud Ústava stanovuje právo na samosprávu, tak ústavní text by měl stanovovat tyto garance. Respektive jak se tedy nebudete dotýkat tohoto práva na samosprávu. Děkuji. Je to řečnická otázka, není třeba odpovídat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného, končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy nemám nikoho přihlášeného, proto podrobnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Tudíž končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dříve než přistoupíme k projednávání bodu 10, musím konstatovat, že došlo ke změně ve sněmovně, nebo spíše jsme nezohlednili oficiální omluvu pana ministra financí za nepřítomnost z dnešního jednání. Proto bychom měli hlasovat o přeřazení bodu číslo 14 na případně zítřek. Čekají nás tedy dvě hlasování. První je hlasování o úpravě programu a poté v případě, že tento návrh projde, bychom hlasovali o zařazení bodu na zítra po pevně zařazených bodech. Takže já prosím všechny do jednací místnosti. (Poslanci se vracejí z předsálí. Po krátké pauze předsedající pokračuje.)

Takže nyní navrhuji hlasovat o změně programu podle § 54 odst. 8, tj. přeřazení bodu číslo 14 na zítřejší jednání. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. (Z pléna: Hlasovací zařízení nejde.)

Omlouvám se. Odhlásím všechny a znovu prosím, abyste se přihlásili.

Zahajuji hlasování o vyřazení bodu z dnešního programu... Tedy o úpravě programu jednání. (Šum v sále. Po krátké pauze předsedající opět pokračuje.)

Já ještě jednou zopakuji důvod, proč upravujeme program jednání. Důvodem je omluvená absence pana ministra financí. (Hlásí se poslanec Sklenák.) Přednostní právo, nebo faktická? Přednostní právo. Pan Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Jen abychom se nevymkli jednacímu řádu Poslanecké sněmovny. Samozřejmě je možné bod přeřadit, ale měli bychom o tom

rozhodnout dvěma hlasováními. Nejprve hlasovat o tom, že připouštíme hlasování o přeřazení, a potom o samotném přeřazení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: V tom se shodujeme. Já jsem to i takhle říkala. (Veselost v levé části sálu.) Prosím, abychom hlasovali o přeřazení bodu. (Nesouhlasné hlasy zleva.) Budu se úplně přesně držet jednacího řádu. Kdo ho máte v ruce, tak si ho vezměte. Je to § 54 odst. 8, kdy Sněmovna může v průběhu schůze hlasováním bez rozpravy přesunout body pořadu. Já hlasuji o tom, že vůle tento bod přesunout je, protože tady je podmínka, že pan ministr financí je řádně omluven z celého dnešního jednání. Navrhuji hlasovat o tom, že měníme program v programu schůze během jednání. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Paní místopředsedkyně, postup, o kterém mluvil pan předseda Sklenák, samozřejmě odpovídá jednacímu řádu, pokud je podán návrh. V tuto chvíli žádný návrh na změnu programu schůze, pokud je mi známo, podán nebyl. K bodu 14 jsme ještě nedošli. Není vyloučeno, že předkladatel se nechal někým zastoupit a bude zde přítomen. Máme-li o něčem hlasovat, měl by to být konkrétní návrh konkrétního poslance. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Přerušuji jednání schůze na pět minut.

(Jednání přerušeno od 16.52 hodin do 16.58 hodin.)

Prosím své kolegy poslance a poslankyně, aby zaujali svá místa, abychom mohli pokračovat v projednávání. Mám zde přihlášenou paní poslankyni Černochovou, předtím ještě pana poslance Pilného, paní poslankyni Váhalovou a paní poslankyni Bohdalovou. Pardon, pana poslance Volného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, paní předsedající, z důvodu řádně ohlášené omluvy pana předkladatele, pana ministra financí Andreje Babiše, navrhuji přeložit bod 14, sněmovní tisk 179, na zítřek po pevně zařazených bodech, na dopoledne po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: (Po kratičké poradě s organizačním odborem.) Dobrá. V tuto chvíli, protože se jedná o návrh bez rozpravy, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy, dávám hlasovat o návrhu, zda je toto zvlášť důvod k tomu, abychom mohli vyřadit bod z dnešního jednání a přeřadit ho na jindy.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím s tím, že tento návrh byl zamítnut, tudíž budeme pokračovat v jeho projednávání dál. (Podle tabule v sále hlasování číslo 26, přítomno 156 poslanců, pro hlasovalo 72, proti 29.)

(V sále je neklid, smích.)

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo 10. Ptám se paní poslankyně Černochové, zda se k tomu chce vyjádřit.

Poslankyně Jana Černochová: Paní místopředsedkyně, vy jste v této sněmovně dopustila naprosto anarchistický stav. A z tohoto důvodu – a není tady ani pan ministr financí, který měl předkládat dnes Poslanecké sněmovně body, kvůli němu tady půl hodiny ztrácíme

čas a dohadujeme se o tom, jestli bude, nebo nebude – žádám o přestávku poslaneckého klubu do 19 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, přerušuji schůzi do 19 hodin na přání... Do zítřka... (V části sálu smích a potlesk.) Přerušuji dnešní schůzi do zítřejších 9 hodin ráno na základě žádosti klubu ODS.

(Jednání skončilo v 17.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 30. dubna 2014 Přítomno: 182 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajuji druhý jednací den 8. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Kasal má náhradní kartu číslo 3.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: pan předseda Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, poslanec Ivan Adamec z pracovních důvodů, pan místopředseda Bartošek z pracovních důvodů od 14.30 do 17 hodin, pan kolega Petr Bendl ze zdravotních důvodů, pan kolega Jan Birke bez udání důvodu, pan poslanec Blažek do 13 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Michal Hašek ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Hnyková z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Miroslav Kalousek od 10 do 19 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Martin Kolovratník z pracovních důvodů, pan poslanec Miloš Petera na dopolední jednání do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jiří Štětina z osobních důvodů, pan poslanec Karel Tureček z rodinných důvodů, pan poslanec František Vácha ze zdravotních důvodů, pan kolega Jan Volný na dopolední jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Wernerová do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek od 9.45 do 13 hodin z pracovních důvodů.

Z členů vlády se dnes omlouvají pan předseda vlády Bohuslav Sobotka od 9.30 z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Dienstbier z pracovních důvodů, pan Milan Chovanec z pracovních důvodů, pan Martin Jurečka od 17.30 a na dnešní dopolední jednání z pracovních důvodů, pan ministr Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, pan ministr Stropnický je na zahraniční cestě, paní ministryně Helena Válková do 10.30 z pracovních důvodů a pan ministr zahraničí je na zahraniční cestě.

Pan kolega Tejc má náhradní kartu číslo 1.

Na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazené body: 41, sněmovní tisk 137, dále bod 46, sněmovní tisk 142, dále bod 76, sněmovní tisk 129, bod 77, sněmovní tisk 159, bod číslo 50, sněmovní tisk 160, bod 6, sněmovní tisk 108 a bod 9, sněmovní tisk 73.

Budeme pokračovat dalším bodem podle schváleného pořadí. Připomínám, že na odpolední jednání jsme pevně zařadili body 45, sněmovní tisk 141, bod 18, sněmovní tisk 124, a bod 28, sněmovní tisk 115.

Ptám se, kdo z dalších kolegů – jako prvního jsem viděl Václava Votavu a poté Františka Adámka. Pan poslanec Václav Votava s návrhem. Prosím, pane předsedo rozpočtového výboru, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, pěkné dopoledne, spíše dobré ráno. Dovolil bych si navrhnout vyřazení dvou bodů z programu této schůze, a to jednak bod číslo 74, což je Zpráva České národní banky o inflaci,

a bod číslo 75, což je Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2013. Činím tak po dohodě s Českou národní bankou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, o vašem návrhu dám poté hlasovat. Pan poslanec František Adámek.

Poslanec František Adámek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegové, kolegyně, já bych si dovolil navrhnout přeřazení bodu 24, sněmovní tisk 125, za bod 18, sněmovní tisk 124, což je změna, kterou jsme schválili včera. Myslím si, že kdo znáte ty tisky, zdůvodnění je naprosto jasné. Existuje tam logická návaznost a není možné tisk 125 projednávat před tiskem 124. Opakuji, že prosím o zařazení bodu 24, sněmovní tisk 125, za bod 18, sněmovní tisk 124. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čili tento tisk zařadíme po projednání bodu 18. Dále pan Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, my jsme včera zkrátili lhůtu pro projednání ve výborech u sněmovního tisku 101, což je ratifikace Rámcové smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby, a abychom tedy mohli na této schůzi Poslanecké sněmovny projednat tuto smlouvu, je třeba ji zařadit na program. Já si o to dovoluji požádat, konkrétně na 6. 5. jako druhý bod po sněmovním tisku 174, s tím, že pokud by to Sněmovna akceptovala, tak další body, které jsou tam pevně zařazené, by se posunuly. Předpokládám, že s projednáním tohoto tisku nebude problém a bude to velmi rychlé. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji za váš návrh. Ještě někdo další se změnou? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých bodech.

Nejprve o zúžení našeho programu, o vyřazení bodů 74 a 75, které navrhuje předseda rozpočtového výboru po dohodě s vedením České národní banky.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 27, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro vyřazení těchto dvou bodů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 27 z přítomných 142 pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Tyto dva body jsme vyřadili.

Nyní přeřazení bodu 24 za bod 18. jak navrhoval pan kolega Adámek.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 28, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro změnu tohoto pořadí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 28 z přítomných 145 pro 127, proti 1. I tento návrh byl přijat. Došlo k přeřazení bodu 24 za bod 18.

Pan předseda Sklenák navrhl, abychom nově zařadili do programu této schůze, a přímo pevně zařadili, smlouvu mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnických služeb, a to na den 6. 5. jako druhý bod programu jednání. Ptám se kolegů, jestli má někdo výhradu, že o tom budeme hlasovat jedním hlasováním, tedy o zařazení rovnou s pevným zařazením. Má někdo námitku proti postupu předsedajícího? Nikdo nemá námitku.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 29, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 29 z přítomných 146 pro 142. Tento návrh byl schválen. Doplnili jsme tak náš program jednání o další mezinárodní smlouvu a pevně jsme ji zařadili.

Nyní ještě k organizačním věcem. Pan kolega poslanec Antonín se z pracovních důvodů se omlouvá od 12 hodin. Pan poslanec Jaroslav Zavadil má náhradní kartu číslo 10. – Dobře, kolega Zavadil už našel svoji kartu a náhradní kartu 10 vrátil, takže bude hlasovat se svou hlasovací kartou.

Tím jsme vyčerpali ty organizační věci dnešního rána a můžeme se věnovat pořadu schůze. Začínáme bodem číslo

41.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé týkající se evropských programů družicové navigace /sněmovní tisk 137/ - prvé čtení

Prosím, aby své úvodní slovo přednesl ministr dopravy Antonín Prachař. Ještě než přijde, nevidím ho tady, požádám pana kolegu poslance Pavla Šrámka, aby vzal místo u stolku zpravodajů. Pan ministr Prachař už dorazil. Pokud tady není pan poslanec Šrámek, tak pan ministr má ještě chvilku času, protože podle návrhu výboru dáme změnu na zpravodaje. Výbor navrhl, aby místo poslance Pavla Šrámka zpravodajskou zprávu v této věci k této mezinárodní smlouvě přednesl pan poslanec René Číp. Potom rozhodneme v hlasování o změně zpravodaje. Ještě předtím se ptám: má někdo jiný návrh, než je návrh výboru? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat.

Rozhodneme o změně zpravodaje. Místo Pavla Šrámka by byl zpravodajem pan poslanec René Číp.

Kdo je pro? Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 30. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 30 z přítomných 149, pro 140, proti 1. Návrh byl přijat.

Žádám tedy pana poslance Reného Čípa, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a zároveň žádám pana ministra dopravy Antonína Prachaře, aby přednesl úvodní slovo k této mezinárodní smlouvě. Prosím.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Dobré ráno, pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi přednést úvodní slovo k bodu ratifikace Dohody o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé týkající se evropských programů družicové navigace. (Hluk v sále.)

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda předkládá Parlamentu návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé týkající se evropských programů družicové navigace. Dohody o spolupráci v oblasti družicové navigace jsou sjednávány se zeměmi, které se z celosvětového hlediska významně podílejí na vesmírném programu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Pokud někdo chce projednávat jiná témata, než je mezinárodní smlouva, prosím, aby své diskuse přenesl do předsálí a nechal v klidu pana ministra přednést úvodní slovo. O to žádám všechny. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Já chápu, že Galileo není středem zájmu, ale je to jedna z mála věcí, kterou se Česká republika může chlubit navenek. Takže bych si dovolil pokračovat – které se z celosvětového hlediska významně podílejí na vesmírném programu a disponují velice kvalitní technologií pro tuto oblast.

Smyslem předkládané dohody je zajistit úzké napojení Švýcarska do fáze budování a provozu evropských programů globálních družicových systémů Galileo a EGNOS. Zapojení Švýcarska do evropského programu globálního navigačního družicového systému je považováno za politicky a ekonomicky velice výhodné a přínosné. Švýcarsko je nejbližším partnerem Evropské unie při spolupráci v rámci programu Galileo už od jeho počátku. Přispívá politicky, technicky i finančně ke všem fázím programu Galileo prostřednictvím svého členství v Evropské kosmické agentuře a prostřednictvím své neformální účasti v řídicích strukturách určených programu Galileo. Tato dohoda dodá spolupráci formální charakter.

Dohoda o spolupráci byla podepsána ministrem dopravy 5. prosince 2013 v Bruselu. Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Prováděcí dohoda nebude mít vliv na státní rozpočet.

Dovolte mi, abych touto cestou požádal Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi dopravy Antonínu Prachařovi a nyní tedy žádám zpravodaje pana poslance Reného Čípa, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu.

Poslanec René Číp: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, rád bych zdůraznil, že z nečlenských zemí Evropské unie je Švýcarsko nejbližším partnerem EU při spolupráci v rámci programu Galileo už od jeho počátku. Švýcarsko dlouhodobě přispívá politicky, technicky i finančně ke všem fázím programu Galileo prostřednictvím svého členství v Evropské kosmické agentuře, dále prostřednictvím své neformální účasti v řídicích strukturách Evropské unie zvláště určených pro program Galileo. Tato dohoda prohloubí úzké zapojení Švýcarska do evropských programů globálních navigačních družicových systémů GNSS a dodá mu formální charakter.

Závěrem bych jako zpravodaj navrhl přikázání předmětné dohody zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a dovolte mi, abych malinko vybočil z běžného rámce. Na galerii mezi nás přišli poslanci bavorského zemského sněmu, tak je mezi námi vítám, kolegy ze Spolkové republiky Německo, a přeji jim tady příjemný pobyt v krásné, již májové Praze. (Celý sál tleská.)

Když už jsem přerušil projednávání, tak ještě přečtu omluvenky. O omluvu požádala paní poslankyně Kateřina Konečná od 10 hodin do konce dnešního jednacího dne, dále paní

poslankyně Anna Putnová od 10.30 do 14.30 a pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá z dnešního jednání za pozdní příchod okolo 9.30.

Můžeme tedy pokračovat a budeme se zabývat obecnou rozpravou k tomuto návrhu. Konstatuji, že nemám do obecné rozpravy žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhy k přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, totéž zopakoval zpravodaj ve své zpravodajské zprávě. Ptám se: má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Hlasováním číslo 31 rozhodneme, že tento tisk 137 bude přikázán zahraničnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 31, z přítomných 154, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím tento bod.

Dalším bodem našeho jednání bude

46.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ - prvé čtení

Než udělím slovo panu ministrovi dopravy Antonínu Prachařovi, musíme udělat totéž, co jsme udělali v bodě třetím, změnit zpravodaje. Výbor navrhuje, aby místo původně schváleného zpravodaje Jaroslava Foldyny zpravodajskou zprávu přednesl pan poslanec Holík. Ptám se: má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Kdo souhlasí, aby zpravodajem pro prvé čtení byl pan poslanec Pavel Holík? Hlasování 32 jsem zahájil. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 32, z přítomných 154 pro 131, proti 1, návrh byl přijat.

Nyní tedy žádám pana ministra dopravy Antonína Prachaře, aby přednesl úvodní slovo k této mezinárodní smlouvě mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o silniční dopravě. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, dámy a pánové, ještě jednou dnes děkuji za udělené slovo. Chtěl bych vám předložit návrh k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě. Tyto smlouvy se sjednávají se zeměmi, které nejsou součástí Evropské unie, samostatně a mj. řeší otázky kontingentů pro silniční nákladní dopravu, tzn. jednotlivých bilaterálních povolení, která vycházejí na základě projednání mezi odbornými útvary ministerstev dopravy ČR a zmíněnými zeměmi. Mimo jiné se řeší i záležitosti osobní dopravy a řeší se i záležitosti zpoplatnění.

Předkládaná mezinárodní smlouva upravující silniční dopravu nahrazuje původní Dohodu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Socialistické federativní republiky Jugoslávie o mezinárodní silniční dopravě, která byla uzavřena již v roce 1963. Jelikož tato původní dohoda již nevyhovuje současným podmínkám, neexistuje

Socialistická federativní republika Jugoslávie, bylo nezbytné sjednat novou dvoustrannou smlouvu o mezinárodní silniční dopravě. Po vyjednávání byla smlouva podepsána 22. května 2013 v Lipsku.

Cílem navrhované úpravy je vytvoření komplexního rámce pro provozování nákladní, osobní silniční dopravy mezi oběma státy.

Text smlouvy je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR včetně závazků vyplývajících z členství ČR v EU. Sjednání smlouvy nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o vyslovení souhlasu s ratifikací tohoto smluvního dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi dopravy. Nyní žádám nově zvoleného zpravodaje Pavla Holíka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Byl zde panem ministrem přednesen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě. Doporučuji přikázat zahraničnímu výboru k projednání tento sněmovní tisk. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za krátkou zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do obecné rozpravy hlásí. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Hospodářský výbor nemá zájem.

Budeme hlasovat, aby byl tento tisk přikázán zahraničnímu výboru.

O tom rozhodneme v hlasování 33, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 33, z přítomných 157 pro 137, proti nikdo, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 46.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

76.

Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2012 /sněmovní tisk 129/

Tento materiál uvede ministr dopravy Antonín Prachař. Ještě než se ujme slova, požádám pana zpravodaje výboru poslance Karla Šidla, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Ještě než pan ministr dorazí, konstatuji, že usnesení hospodářského výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 129/1 a 129/2. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Dneska jsem tady na začátek pořád. Pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v souladu se zákonem číslo 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů, vám byl předložen ke schválení materiál 76 – Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2012. Tento materiál byl projednán a odsouhlasen vládou ČR již v roce 2013. V témže roce byl také řádně předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR ke schválení, ale vzhledem ke skončení volebního období Poslanecké sněmovny rozpuštěním nebyl materiál projednán, proto jej předkládám až v letošním roce.

Předložený materiál podává ucelené informace o činnosti, financování a hospodaření Státního fondu dopravní infrastruktury v roce 2012. Účetní závěrka státního fondu, která je součástí výroční zprávy, byla v souladu se zákonem ověřena nezávislým auditorem.

V činnosti státního fondu za rok 2012 lze stručně uvést, že rozpočet příjmů byl schválen ve výši 58,3 mld. Skutečné příjmy dosáhly 57,8 mld. Velký propad oproti rozpočtu byl především u příjmů z mýta, a to ve výši více než 1,5 mld.

Rozpočet výdajů včetně nevyčerpaných prostředků, tzv. nároků operačního programu Doprava z roku 2011, byl schválen ve výši 66,1 mld. Skutečné výdaje činily 52 mld. Nižší čerpání ze strany příjemců v roce 2012 ovlivnilo především zdržení výběrových řízení vyplývajících z novely zákona o zadávání veřejných zakázek, absence prováděcích předpisů až do června roku 2012, dále pak úprava všeobecných obchodního podmínek reagující na závěry kontrol EU a Evropského účetního dvora, zdržení staveb z důvodu napadání velkého počtu výběrových řízení na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a složitá projednávání stavebních povolení, včetně výkupu pozemků a územních rozhodnutí. Myslím si, že už několikrát jsme o tom vedli zde diskuse i v rámci interpelací poslanců a poslankyň na ministra dopravy.

Vzhledem k tomu, že tento materiál už prošel všemi možnými audity, byl schválen, nebyl předložen Poslanecké sněmovně, jak jsem uvedl ve svém vystoupení, doporučuji proto, aby Poslanecká sněmovna tento materiál schválila dodatečně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Antonínu Prachařovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Karel Šidlo, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh na usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, hospodářský výbor projednal sněmovní tisk na své 6. schůzi dne 9. dubna 2014 a doporučuje Poslanecké sněmovně schválit Výroční zprávu o činnosti a účetní uzávěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2012, sněmovní tisk 129.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za velmi úspornou zpravodajskou zprávu. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné, do které také nemám žádnou písemnou přihlášku a ani ústní přihlášku, jenom tedy žádám pana zpravodaje, aby zopakoval návrh na usnesení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schvaluje Výroční zprávu o činnosti a účetní uzávěrce Stáního fondu dopravní infrastruktury za rok 2012 dle sněmovního tisku 129.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Rozhodneme o tom v hlasování pořadové číslo 34, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 34 z přítomných 161 poslanců pro 137, proti 1. Návrh byl přijat.

Mám tady přihlášku k faktické poznámce kolegy Velebného. Omyl, děkuji, vymažu tedy. Považuji tento tisk za ukončený.

Budeme se zabývat dalším bodem programu. Děkuji, že pan ministr zůstal na svém místě, i kolega zpravodaj, protože dalším bodem programu je

77.

Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2013 /sněmovní tisk 159/

Požádám tedy pana ministra dopravy Antonína Prachaře, aby přednesl své úvodní slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji, pane předsedající. Podobně jako k minulému materiálu dovolím si předložit Poslanecké sněmovně Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrce Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2013. Na základě zákona č. 104/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o Státním fondu dopravní infrastruktury, vám byl předložen ke schválení návrh Výroční zprávy o činnosti a účetní závěrce Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2013. Tento materiál byl dne 24. března 2014 projednán a odsouhlasen vládou České republiky.

Výroční zpráva státního fondu, jejíž součástí je účetní závěrka, podává komplexní informace o činnosti a hospodaření státního fondu v roce 2013. Účetní závěrka byla v souladu se zákonem ověřena nezávislým auditorem. Výrok auditora je součástí výroční zprávy.

K základním údajům hospodaření státního fondu. Pro rok 2013 byl schválen rozpočet příjmů státního fondu ve výši 58,6 mld. Schválený rozpočet včetně výdajů nároků z operačního programu Doprava a Evropské investiční banky dosahoval výše 64,5 mld. Skutečné příjmy činily 51,9 mld. a výdaje, tedy prostředky uvolněné příjemcům a výdaje na činnosti aparátu, dosáhly v roce 2013 celkové výše 49,2 mld. Nevyčerpané finanční prostředky byly převedeny do roku 2014 a je s nimi počítáno při přípravě a schvalování rozpočtu na letošní rok.

Hlavním problémem nečerpání při financování dopravní infrastruktury nebyl v uplynulém roce nedostatek finančních prostředků, ale především problém s výkupy pozemků, dlouhé schvalovací procesy a průtahy související s rozhodovací praxí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže. Navzdory nižšímu čerpání je však nutné uvést, že operační program Doprava byl k 31. prosinci 2013 nejlépe čerpajícím sektorovým operačním programem České republiky, kde byly splněny stanovené limity čerpání pro rok 2013. V letošním roce je na rozdíl od předcházejících let zahájen velký počet zadávacích řízení, což dává naději na výrazné vyšší čerpání i do budoucna. Vše bude ovšem záležet na výsledcích zadávacích řízení a rychlosti řešení případných odvolání k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Mezi opatření, která by mohla do budoucna napomoci řádnému čerpání zdrojů, patří také příprava zákona o liniových stavbách, novela zákona o zadávání veřejných zakázek a

v neposlední řadě i novela zákona 416 o výkupu pozemků pro účely výstavby dopravní infrastruktury.

Dovolím si navrhnout Poslanecké sněmovně, aby byl předložený materiál schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Antonínu Prachařovi. Usnesení hospodářského výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 159/1. Prosím, aby své slovo přednesl zpravodaj výboru pan poslanec Karel Šidlo a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, hospodářský výbor i tento sněmovní tisk 159 projednával na své 6. schůzi dne 9. dubna letošního roku. Zabývali jsme se velice podrobně obsahem tisku 159, protože všechny nás bude velmi zajímat, jak bude dočerpán operační program Doprava, a ptali jsme se samozřejmě po příčinách toho, co je důvodem, proč je v současné době nečerpáno 20,5 mld. korun, které bylo možné čerpat z tohoto evropského zdroje. Současně jsme se také ptali, proč účetní závěrka roku 2014 s ukončeným financováním projektu TNT na D47 představovala částku 14,5 mld. korun nevyčerpaných, a samozřejmě nás také zajímalo to, proč byly poskytnuty finanční prostředky na údržbu a opravy dálniční a silniční infrastruktury v roce 2013 až na konci druhého pololetí 2013. Tím nedošlo k dočerpání těchto stanovených prostředků.

Je skutečností, tak jak řekl pan ministr při popisu celého tohoto tisku, že došlo k uvolnění, resp. přípravě rozpočtu na výdajové stránce ve výši 57,4 mld. korun, přitom skutečné čerpání – a to byly ty vlivy, o kterých jsem hovořil – byly čerpány pouze na 48,9 mld. Těch 8,5 mld. zůstalo nevyčerpáno a je to velká škoda, protože bohužel Česká republika má legislativu nastavenu takovým způsobem, že při liniových a infrastrukturních stavbách se neustále potýkáme jak s otázkami majetkového vypořádání přípravy staveb, tak i vlastní přípravy staveb a dalších vlivů, které souvisejí se schvalováním těchto staveb. Já si myslím, že to jsou zásadní věci, které zmínil i pan ministr, a budu velice rád, pokud v roce 2014 to nebude pouze deklarace z úst pana ministra, ale budou učiněny i reálné kroky k tomu, aby výstavba dopravní infrastruktury a využívání zdrojů Státního fondu dopravní infrastruktury bylo mnohem efektivnější.

A na závěr mi dovolte konstatování, že hospodářský výbor přes všechny tyto výhrady a připomínky, které měl v průběhu projednávání tisku 159, doporučuje Poslanecké sněmovně Výroční zprávu o činnosti a účetní závěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2013 schválit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pan ministr má zájem v rozpravě vystoupit. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl jenom doplnit záležitosti, které se týkají roku 2014. Skutečně stav v oblasti výstavby dopravní infrastruktury v České republice neodpovídá postavení České republiky jako tranzitní země uprostřed Evropy. A kdybych to měl shrnout, tak se v podstatě potýkáme se třemi body, které nás výrazným způsobem omezují, a to je výkup pozemků pro dopravní infrastrukturu, který řeší zákon 416. Musím říci, že my jsme ve velmi krátké době připravili

analýzu, kde by byla reálná cena týkající se zemědělské a lesnické půdy, připravili jsme materiál do vlády a koaliční vláda tento materiál v rekordně krátkém čase s udělením veškerých možných výjimek v projednávacím procesu schválila a doporučila Poslanecké sněmovně k projednání. Věřím tomu, že je velmi blízko doba, kdy se bude Poslanecká sněmovna naším návrhem zabývat. V případě přijetí této novely bychom zabránili vyvlastňovacím řízením, která probíhají v řádu několika stovek napříč celou republikou, týkají se nejvíce úseků alternativního spojení dálnice D1 a silnice R35 mezi Olomoucí a Hradcem Králové a týkají se rovněž úseku dopojení dálnice D1 na trase Říkovice–Přerov na střední Moravě.

Samozřejmě tento zákon o výkupu pozemků nevyřeší veškeré problémy, které dneska při výstavbě dopravní infrastruktury máme. Skutečně na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže leží dnes nevyřízená odvolání v řádu desítek miliard. Stavební firmy a Svaz stavebních firem si stěžují na propad ve stavebnictví, dopad do zaměstnanosti, ale Ministerstvo dopravy ani žádný státní orgán není strůjcem tohoto. Toto si dělají stavební firmy samy v rámci konkurenčního boje a jenom Úřad na ochranu hospodářské soutěže nekoná v přiměřených lhůtách. To je určitě velké téma, kterým by se měla zabývat nejen Poslanecká sněmovna, ale i vláda České republiky.

Další záležitost je otázka zákona o zadávání veřejných zakázek, lhůt, které je potřeba využívat, lhůt na oznámení vypsání veřejné zakázky, která trvá měsíc, následně lhůty na podání nabídek 59 dní, vyhodnocení. Je to záležitost i hodnoticích komisí, kdy členové hodnoticích komisí dnes musí mít prověrku na stupeň tajné a tím se počet členů hodnoticích komisí výrazným způsobem omezuje. Toto všechno v současné době probíhá v rámci meziresortního připomínkového řízení k realizaci novely zákona o zadávání veřejných zakázek a věřím, že v rekordně krátkém čase bude předložena Poslanecké sněmovně k projednání.

Tolik jenom na doplnění, aby bylo patrné, kde máme největší příčiny. Není to nečinnost fondů, není to nečinnost Ředitelství silnic a dálnic a ostatních organizací, ale skutečně devadesát procent těchto problémů je v oblasti legislativy, kterou jsme zdědili z minulých období. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vystoupení pana ministra v rozpravě. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí o slovo. Pokud nikdo, požádám pana zpravodaje, aby přednesl návrh na usnesení.

Poslanec Karel Šidlo: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schvaluje Výroční zprávu o činnosti a účetní uzávěrku Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2013 dle sněmovního tisku 159.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Předpokládám, že není zájem o závěrečná slova.

Přistoupíme tedy k hlasování. Návrh na usnesení budeme hlasovat v hlasování číslo 35, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 35 z přítomných 167 pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a končím tak bod číslo 77. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a budeme pokračovat. Pana ministra požádám, aby ještě zůstal u stolku zpravodajů, protože i další bod bude jeho.

50.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973/sněmovní tisk 168/- prvé čtení

Požádám ještě pana poslance Rostislava Vyzulu, který je zpravodajem pro prvé čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a pana ministra požádám o úvodní slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji. Velmi obsáhlý materiál. Takže si dovolím seznámit Poslaneckou sněmovnu s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluvy o zamezení znečištění moří z lodí.

Mezinárodní úmluva s označením MARPOL je nejvýznamnější mezinárodní smlouva, která se zabývá problematikou znečištění moří z lodí. Byla přijata na mezinárodní konferenci o znečišťování moří 2. listopadu 1973. Její odborné přílohy stanovují technické požadavky na konstrukci námořních lodí a jejich vybavení tak, aby v maximální míře minimalizovaly riziko úniků škodlivin do prostředí. Pozměňující protokol k úmluvě MARPOL přijaly smluvní strany 26. září 1997. Jeho účelem je stanovení pravidel pro předcházení a zamezení znečišťování ovzduší z lodí. Z hlediska ochrany mořského prostředí a z důvodu naplnění závazků České republiky, které jí plynou z členství v Evropské unii, je žádoucí, aby Česká republika k protokolu z roku 1997 přistoupila. S protokolem rovněž přikládáme k ratifikaci původní text úmluvy MARPOL.

S úmluvou MARPOL velmi úzce souvisí směrnice 2005/35/ES o znečištění z lodí a o zavedení sankcí včetně trestních sankcí za protiprávní jednání v oblasti znečištění ve znění směrnice 2009/123/ES. Je nutné zmínit, že Evropská komise v rámci tzv. pilotního projektu vyjádřila pochybnosti o řádné transpozici této směrnice do českého právního řádu. Ratifikací úmluvy MARPOL by Česká republika tyto pochybnosti jednoznačně vyvrátila. Vzhledem k tomu, že Evropská komise indikovala, že pokud Česká republika dokončí proces ratifikace do konce června 2014, vyhne se tak zahájení řízení o porušení unijního práva. Chtěli bychom tedy navrhnout zkrácení lhůty na projednání návrhu ve výborech Poslanecké sněmovny na 30 dnů. Cílem projednání materiálu v co nejkratší době je dosáhnout snížení rizika zahájení předmětného řízení ze strany Evropské komise.

Protokol z roku 1997 je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii a se závazky vyplývajícími z mezinárodního práva.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi dopravy a žádám pana zpravodaje Rostislava Vyzulu, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, v podstatě všechno bylo řečeno panem ministrem, ale chtěl bych jenom dodat: Na první pohled by se mohlo zdát, že se předmětná problematika netýká České republiky. V současné době nevyužívá žádná námořní obchodní loď možnost registrace pod vlajkou České republiky. Není ale vyloučeno, že tomu do budoucna bude jinak. Úmluva se navíc netýká jenom námořních obchodních lodí, ale také námořních jachet. S rozmachem turistické, převážně rekreační námořní plavby je daná možnost zájemcům registrovat svá plavidla v námořním rejstříku České republiky docela hodně využívána. Námořní jachty spadají také pod působnost úmluvy, neboť i zde existuje potřeba zajistit dozor a vynucování ochrany životního prostředí, zejména v oblasti správného zacházení s odpadky a odpadními vodami. Počty takových plavidel nejsou v České republice bezvýznamné. Dosahují řádově stovek.

Jako zpravodaj doporučuji Sněmovně schválit tento sněmovní tisk a přikázání zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Já vás ale, protože se změnily poměry ve sněmovně, všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přítomných, rozhodneme o přikázání zahraničnímu výboru

V hlasování pořadové číslo 36, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 36 z přítomných 127 pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Pan ministr už své body vyčerpal. Budeme se tedy zabývat jinými body jiných předkladatelů.

Předtím, než budeme pokračovat bodem číslo 6, přečtu došlé omluvy. Z dnešního jednání se dále omlouvá od 14 hodin pan poslanec Stanislav Huml a od 17 hodin pan poslanec Josef Nekl. Oba z osobních důvodů. Dále se omlouvá z pracovních důvodů od 12 hodin pan poslanec Stanislav Grospič a od 10 do 12 hodin se omlouvá z dnešního jednání pan poslanec Ivan Gabal. Dále byla doručena omluva z pracovních důvodů pana poslance Pavla, pardon Radka Lojdy. Takže to jsou všechny omluvy, které mi byly doručeny, a budeme pokračovat.

Dalším bodem našeho jednání je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ - druhé čtení Předložený návrh z pověření vlády uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Žádám zároveň zpravodaje poslance Jiřího Dolejše, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi, byl připraven Ministerstvem financí v souladu s plánem legislativních prací vlády pro rok 2013. Důvodem předložení návrhu zákona je implementace evropské směrnice o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, označovaná jako směrnice CRD IV, a nařízení o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky, označované jako nařízení CRR. Cílem úpravy obsažené v této směrnici a nařízení je posílení regulatorního rámce a vytvoření podmínek pro zajištění stability, bezpečnosti a dostatečné odolnosti bankovního sektoru a celého finančního systému. Záměrem je rovněž posílení ochrany zájmu spotřebitelů, modernizace obezřetnostních pravidel a posílení spolupráce orgánů dohledu.

Dovolte mi nyní stručně shrnout některé změny, které s sebou návrh zákona přináší. K těm nejdůležitějším patří zavedení kapitálových rezerv, jejichž držení může Česká národní banka vyžadovat za účelem posílení kapitálové vybavenosti bank, družstevních záložen a obchodníků s cennými papíry. Posilují se i kompetence při aplikaci opatření k nápravě a sankcí a vytvářejí se rovněž předpoklady pro hlubší spolupráci orgánů dohledu.

Návrhem zákona se zavádějí požadavky, které musí splňovat členové statutárního orgánu a dozorčího orgánu, resp. správní rady instituce. Dochází také k omezení slučitelnosti určitého počtu výkonných a nevýkonných funkcí v orgánech jiných právnických osob a zavádějí se nové požadavky na řídicí a kontrolní systém instituce. Předmětem správního trestání budou nově i fyzické osoby.

Dále bych zmínil také zakotvení možnosti oznamovat neetické a nezákonné praktiky tzv. whistleblowing. Pracovníkům institucí je tak umožněno interně hlásit porušení zákona prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu, který má instituce povinnost zavést. V neposlední řadě dochází k vypuštění těch částí novelizovaných zákonů, které obsahují požadavky, jež jsou nově upraveny nařízením, které je přímo použitelným právním předpisem, a proto nelze tyto požadavky nadále ponechat národní právní úpravě.

Na závěr mi dovolte uvést, že datum, od kterého měla být účinná národní legislativa implementující předmětnou směrnici a nařízení, bylo stanoveno na 1. ledna 2014. Proto je třeba, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti co nejdříve. Evropská komise již zahájila s Českou republikou první fázi řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie pro nesplnění povinností plynoucích z členství v EU. Po první fázi řízení ve formě formálního upozornění může již ve druhé fázi řízení Evropská komise podat žalobu k Soudnímu dvoru EU a současně může navrhnout uložení pokuty již v rozsudku, kterým se konstatuje nesplnění povinností členského státu. Kromě toho je nařízení CRR přímo použitelný předpis EU, který bude účinný od 1. ledna 2014, a je tedy nezbytné, aby česká právní úprava byla na toto nařízení adaptována co nejdříve.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, poslanci, s ohledem na výše uvedené vás žádám o vyslovení souhlasu s návrhem tohoto zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi a konstatuji, že tento návrh jsme v prvém čtení přikázali

k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 108/1. Žádám zpravodaje výboru pana poslance Jiřího Dolejše, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Jak jste slyšeli v úvodním slově pana ministra. tento tisk jsme projednávali sice v řádném čtení, protože jsme shledali, že tato materie je do té míry složitá, že bychom se s ní aspoň měli seznámit, na druhou stranu platí, že pokud se budeme držet pouze toho implementačního základu, tak bychom ji měli projednat relativně rychle a nekomplikovat si dál život. Já to říkám proto, že samozřejmě v rámci diskuse nad tímto materiálem se objevily určité úvahy, zda by se neměl stát nosičem některých problémů, které zejména finanční sektor pociťuje jako akutní a v souvislosti se zaváděním bankovní unie i jako aktuální. Ale nakonec zvítězila dohoda, že rychlost projednání tohoto tisku i s ohledem na to, že termín implementace původně od 1. ledna a účinnost od 1. dubna už máme za sebou, tak jenom v podstatě avizuji, že se rýsuje určitá ochota, konsensuální ochota, v dalším termínu se k tomu vrátit a řešit takové věci, jako je problém vztahu dceřinek a poboček bankovních institucí, což, jak asi jistě chápete, může být speciálně v České republice velice významný problém, a stanovit tam příslušné alespoň informační povinnosti v případě, že by přikročily příslušné banky ke konverzi jedné formy na druhou. (Hluk v sále.) A co bude asi složitější problém, ujasnit si i záležitosti, které souvisejí s Fondem pojištění vkladů a bankovního dohledu, protože to je věc, která se liší, pokud jde o pobočku a pokud jde o dceřinku příslušné zahraniční matky. Čili to jen na doplnění této informace.

Vzhledem k tomu, že v původním návrhu, který měl být projednán ještě před třetím čtením teď v dubnu, byly kratší termíny, předpokládám, že v návrzích, které asi budou spíše technického charakteru, bude zkorigováno ještě závěrečné ustanovení, které se týká účinnosti tohoto zákona.

Samotný rozpočtový výbor to projednal a musím konstatovat, že doporučil Poslanecké sněmovně tento zákon schválit, a to bez připomínek. Samotný rozpočtový výbor žádné připomínky, pozměňovací návrhy nezformuloval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa do obecné rozpravy. Nikdo se nehlásí. Obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou, do které je přihlášen pan poslanec Roman Kubíček. Žádám ho, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, přihlašuji se k dokumentu číslo 685 k tisku 108 v rámci pozměňovacího návrhu.

A úplně krátké zdůvodnění: Vzhledem k termínu implementace stanovenému na 1. 1. 2014 a dni uveřejnění směrnice CRD IV a nařízení CRR v Úředním věstníku EU dne 27. 6. 2013 bylo potřeba připravit tento návrh zákona ve velice krátkém čase. Za této situace nebylo možné provést opakovanou kontrolu předloženého návrhu, tudíž byly předkladateli do Poslanecké sněmovny odhaleny některé drobné nedostatky, o kterých jedná tento pozměňovací návrh. Jedná se především o legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kubíčkovi. Příslušný pozměňovací návrh mám tady u sebe – parlamentní dokument 685. Někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane místopředsedo vlády? Není. Pane zpravodaji? Také ne. Není tedy žádný návrh k hlasování. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji.

Pan ministr a místopředseda vlády ještě zůstane u stolku zpravodajů, protože dalším bodem našeho jednání je

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení

Požádám pana poslance Radima Fialu, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Zároveň požádám pana místopředsedu vlády a ministra financí, aby přednesl z pověření vlády úvodní slovo k tomuto tisku. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, máte před sebou zákon, kterým se navrhuje pouze změna zákona o dluhopisech. Zákon o dluhopisech byl naposledy zásadněji novelizován v roce 2012, když tato změna výrazně přiblížila svět dluhopisů soukromému právu a měla jednoznačně pozitivní účinky. Také díky této novelizaci došlo k výraznému nárůstu počtu primárních emisí dluhopisů. Dluhopisy tak začínají být důležitým a vítaným zdrojem financí pro firmy. Zároveň představují další příležitosti pro investory.

Návrh obsahuje ve své podstatě technické změny. Řeší zejména právní status takzvaných hybridních dluhových papírů, upřesňuje náležitosti dluhopisů a umožňuje větší flexibilitu ve zpřístupňování emisních podmínek dluhopisů. Při jeho přípravě byla pravidelně konzultována Česká národní banka, Česká bankovní asociace i Asociace pro kapitálový trh České republiky. Návrh je tedy nekonfliktní a jeho charakteristika je prorůstová.

Rozpočtový výbor návrh projednal a jednomyslně doporučil jeho schválení. Diskuse k tomuto návrhu na výboru neproběhla. Vzhledem k tomu si vás dovoluji požádat o podporu navrženého zákona a o jeho hladké schválení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí za jeho úvodní slovo. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 73/1. Žádám pana zpravodaje rozpočtového výboru poslance Radima Fialu, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Jak už jste slyšeli odůvodnění vládního návrhu zákona od pana ministra financí, já si dovolím jenom doplnit usnesení rozpočtového výboru, kdy po úvodním slově náměstka ministra financí Urbana, zpravodajské zprávě poslance Fialy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, schválila bez připomínek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou, do které také nemám žádnou písemnou přihlášku a ptám se, jestli se někdo hlásí z místa do podrobné rozpravy. Nevidím. Končím i podrobnou rozpravu.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také ne. Končím tedy i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů/sněmovní tisk 84/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Hlásí se místo ní pan ministr Jan Mládek. Ještě než mu dám slovo, požádám pana poslance Jaroslava Zavadila, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem výboru pro tento tisk. Pan ministr Jan Mládek uvede tedy tento tisk. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů.

Důvodem předložení tohoto vládního návrhu zákona je především další snižování administrativní zátěže zaměstnavatelů, podpora zaměstnávání osob se zdravotním postižením a úprava kontrolní činnosti na úseku zaměstnanosti. Vládní návrh zákona je komplexní novelou zasahující do několika právních předpisů. Zásadní změnou této novely je zavedení kategorie osob zdravotně znevýhodněných jako subkategorie fyzických osob se zdravotním postižením a s tím související pravomoci okresních správ sociálního zabezpečení, které budou posuzovat zdravotní stav fyzických osob a rozhodnou o jejich zařazení do kategorie osob zdravotně znevýhodněných. S tímto souvisí zavedení příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně znevýhodněných na chráněném pracovním místě.

Důležitou součástí návrhu zákona je zakotvení možnosti Úřadu práce ČR zjistit potřebné údaje přímo od příslušných úřadů v případě jejich zproštění mlčenlivosti zaměstnavatelem vůči Úřadu práce ČR, dále nové skutkové podstaty přestupků a správních deliktů souvisejících s kontrolou nelegální práce a vedením evidence v oblasti poskytování výrobků nebo služeb při plnění takzvaného povinného podílu a v neposlední řadě i snížení minimální výše pokuty za správní delikt umožnění výkonu nelegální práce z 2 500 (?) korun na 50 tisíc korun. Vládní návrh konečně obsahuje i legislativně technické úpravy, které vyplývají ze skutečnosti, že zákon o zaměstnanosti byl v roce 2011 a 2012 vícekrát novelizován.

Vládní návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku, který jej doporučil schválit ve znění poslaneckého pozměňovacího návrhu připraveného MPSV. Pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona kromě některých technických zpřesnění a drobných úprav především zvyšuje oproti vládnímu návrhu maximální výši příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně znevýhodněných na chráněném pracovním místě na 5 tisíc korun s možností zvýšení příspěvku v případě osoby zdravotně znevýhodněné nejvýše o tisíc korun – varianta 5+1. Řeší kolizi s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a další související zákony, sněmovní tisk 30, kterým se zrušuje institut zelené karty, a zavádí zaměstnaneckou kartu jako nový typ pobytového oprávnění.

K výše uvedenému pozměňovacímu návrhu obsaženému v usnesení výboru pro sociální politiku nemám výhradu. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si požádat o propuštění tohoto vládního návrhu zákona do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Janu Mládkovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Jaroslav Zavadil. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 84/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, nebo zbytku vlády, dovolte mi, abych ve svém zpravodajském vystoupení zdůraznil některé aspekty, které tady byly už naznačeny, ale které bych chtěl ještě rozvinout.

Jak už tady bylo řečeno, zákonem, kterým je novela zákona o zaměstnanosti, která platila od 1. 1. 2012, mělo dojít k podstatnému a postupnému odstranění institutu osob se zdravotním znevýhodněním, což by znamenalo významné oslabení a zhoršení pozice těchto lidí na trhu práce.

V době, kdy nezaměstnanost, jak všichni víme, je více než 600 tisíc lidí, tak každá takováhle – byť drobná – úprava může pomoci situaci na trhu práce. Podle dosavadních poznatků z praxe a vývoje situace na trhu práce lze usoudit, že zaměstnávání těchto osob je potřeba nadále podporovat pomocí nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti určených pro osoby se zdravotním postižením, byť v menším rozsahu. Protože jestli jste si všimli, že se tam navrhují jiné částky pro tělesně postižené a jiné částky pro zdravotně znevýhodněné. To je jedna věc.

Druhá věc, která tady možná ještě nebyla zmíněna, je, že se otevřela možnost pro agentury práce opět dočasně přidělovat zaměstnance se zdravotním postižením. Opět se ukázalo, že je potřebné, aby agentury práce, byť samozřejmě můžeme k nim mít různé výhrady, byly do tohoto trhu práce zapojeny. A je to nakonec i stanovisko Evropské komise, že omezení, které bylo uvedeno v minulém zákoně, je v rozporu s článkem 4 směrnice 2008 na dočasné přidělování zaměstnance agentury práce, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebude agentuře ani uživateli poskytován příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle ustanovení § 78 zákona o zaměstnanosti ani příspěvek na zřízení chráněného místa podle ustanovení § 75 zákona o zaměstnanosti a příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa podle ustanovení § 76 zákona o zaměstnanosti. Agentura práce si nebude moci tyto dočasně přidělované zaměstnance započíst do celkového počtu svých zaměstnanců pro účely plnění povinného podílu ani pro účely poskytování náhradního plnění.

Pak je tam další oblast sdíleného zprostředkování zaměstnání a samozřejmě tak, jak tady bylo uvedeno panem ministrem, i odstraňování a snižování administrativní zátěže zaměstnavatelů, kteří žádají o příspěvky poskytované v rámci aktivní politiky. A u té kontrolní činnosti, jak už tady bylo zdůrazněno, se snižuje ta částka z 200 tisíc na 50 tisíc, tak aby to nebylo likvidační hlavně pro malé a drobné zaměstnavatele. Takže i to si myslím, že je rozumné.

Náš výbor, výbor pro sociální politiku, projednal všechny tyto věci 10. dubna na 6. schůzi a tak, jak máte před sebou usnesení, doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona i se všemi těmi doplňky, které jsou tam uvedeny. A já žádám Poslaneckou sněmovnu, aby toto učinila. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa... Pardon, mám. Pan kolega Antonín Seďa v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, osobně podporují znovuzavedení podpory pro osoby zdravotně znevýhodněné, tak jak tady říkal pan ministr a pan zpravodaj. Nicméně snížení podpory pro osoby zdravotně znevýhodněné z původních 8 000 korun kdysi dávno na 4 000 korun nepřinese žádnou velkou úsporu finančních prostředků. Dám příklad. Například při hrubé mzdě ve výši 6 000 korun bude činit odvod na sociální a zdravotní pojištění 660 korun, současně zaměstnavatel zaplatí na toto pojištění 2 040 korun. Pokud by byla zcela zrušena podpora, přijdou veřejné rozpočty o částku 2 700 korun. Pokud nebude zaměstnavateli přiznán příspěvek ve výši například 6 000 korun na zaměstnávání osob se zdravotním znevýhodněním, lze předpokládat, že tato osoba nesežene zaměstnání, tudíž jí budou přiznány dávky hmotné nouze, a to ve výši životního minima, což činí 3 410 korun. Pokud osoba žije samostatně nebo pokud žije s jinou osobou, tak 3 140 korun. Dále lze předpokládat, že tato osoba bude čerpat příspěvek na bydlení, který může činit i 2 000 korun. Sečteme-li tedy částky, o jakou částku přijdou veřejné rozpočty, plus výdaje na životní minimum a příspěvek na bydlení, je zřejmé, že příspěvek ve výši 6 000 korun na zaměstnávání osob se zdravotním znevýhodněním není z hlediska veřejných rozpočtů žádný problém.

Ale možná že daleko významnějším argumentem pro zvýšení tohoto příspěvku je mimo vlastní příjem důležitá také skutečnost, že jsou osoby se zdravotním znevýhodněním nějak užitečné, že žijí normální životy jako ostatní lidé, protože chodí do práce. Váží si sami sebe a navazují důležité sociální vazby. Z tohoto pohledu se mi jakékoliv licitování o výši této odměny zdá malicherné, a proto si dovolím v podrobné rozpravě načíst pozměňující návrh, kterým se zvyšuje částka ze 4 000 korun na 6 000 korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní dál do obecné rozpravy pan kolega Miroslav Opálka. Ale zpravodaj s přednostním právem chce? Prosím, s přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Jenom velice krátce zareaguji na příspěvek svého kolegy Antonína Sedi. Určitě jste si všichni všimli, že v tom zákoně po projednání ve výboru není částka 4 000, ale 5 000, takže jsme to i ve výboru zvedli o 1 000 korun. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Přece je podstatný rozdíl mezi zaměstnáváním tělesně postižených a tělesně znevýhodněných. Rozdíl spočívá v nákladech, které musí zaměstnavatel vynakládat,

ať už na jednu skupinu, nebo na tu druhou. A rozdíl v těch nákladech je podstatný, protože zatímco pro tělesně postižené musí vytvářet úplně jiné pracovní prostředí, jiné pracovní podmínky a náklady samozřejmě jsou vyšší, tak pro osoby tělesně znevýhodněné takovéto náklady nemusí používat. To je druhá poznámka.

A třetí poznámka. Samozřejmě že se můžeme bavit o těchto výších, ale také bychom měli mít na paměti kapitolu 313, což je kapitola Ministerstva práce, kde jsme my už přes výbor prosadili, a tady parlament to schválil, zvýšení o jednu miliardu na sociální služby. A to také nebyla malá částka. Takže se znalostí všech těchto věcí jsme se shodli nakonec na čísle, které máte v návrhu, to je pět plus jedna. Tečka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Opálka v obecné rozpravě. A vidím další přihlášené. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, musím konstatovat, že není tak časté, kdy se výbor sjednotí na jednom stanovisku a usnesení výboru, myslím, není většinové, ale jednomyslné. Pět plus jedna je vlastně šest v tom konečném vyjádření.

Víte, podpora jakéhokoli zaměstnávání kteréhokoli segmentu ze zaměstnanců je samozřejmě problémem. Podpora totiž nevytváří nové pracovní místo. Nové pracovní místo může vytvořit jedině větší odbyt zboží či služeb a automaticky samozřejmě zaměstnavatel díky potřebě zvyšuje počet zaměstnanců. Podpora zaměstnávání má jeden problém, a to že bonifikuje určitou skupinu vůči jiným. A my tady máme absolventy bez praxe, my tady máme seniory v předdůchodovém věku, my tady máme rodiče po rodičovské dovolené s malými dětmi a máme tady taky zdravotně postižené. To jsou čtyři skupiny lidí, které by si zasloužily podporu. A každá větší podpora jedné skupině znamená vytlačování z pracovního trhu jiné skupiny.

Jsem poslední, který by nepodporoval podporu státu při zaměstnávání zdravotně postižených. Musím vám ale říci, že najít absolutně spravedlivé řešení je skoro neřešitelný problém. Budeme se muset v budoucnu znovu zaobírat tzv. náhradním plněním. Budeme se muset zřejmě zaobírat i rozdělením tohoto segmentu zdravotně postižených a zdravotně znevýhodněných podle stupně ztráty pracovní schopnosti. Protože dávat všem zdravotně postiženým stejnou podporu je samozřejmě problém už proto, že invalidní důchodce trojky je důchodově zabezpečen a při nepráci neztrácí nic na svých důchodových nárocích, kdežto ten, který je v jedničce a ve dvojce, pokud nepracuje, tak mu bude v seniorském věku chybět doba pojištění. Čili i tyto segmenty budeme muset nějakým způsobem v budoucnu řešit.

Závěrem bych chtěl říci, že kalkulace, kterou zde uvedl kolega Seďa, je z tohoto pohledu zcela chybná, i když se uvádí v různých materiálech včetně vládou předloženého tohoto tisku. Aby tato kalkulace seděla, muselo by to znamenat, že místo zaměstnaného zdravotně postiženého nebude nezaměstnaný někdo jiný. Takže ve finančním vyjádření, pokud tedy budeme zaměstnávat zdravotně postiženého, a já vůbec proti tomu nebojuji, tak samozřejmě že se bude odvádět na sociální a zdravotní pojištění, ale pokud vytlačuje z pracovního trhu někoho jiného, bude ztráta u toho dalšího. Takže já bych byl opatrný v těchto kalkulacích, protože ty jsou trošku zavádějící, a snažil se řešit citlivě situaci tak, aby zaměstnávání bylo pro zaměstnavatele zajímavé. Ono totiž nejde o sociální dávku těmto potřebným, ale o podporu zaměstnavatele. Proto mají také tak velký lobbing. A myslím si, že po dlouhém jednání na vedení výboru a pak na zasedání výboru jsme dospěli k určitému kompromisu a bych byl pro, abychom ho Sněmovna, jako celek ve třetím čtení podpořili.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi. Nyní mám další dvě přihlášky. S faktickou poznámkou pan poslanec Igor Jakubčík a pak se připraví pan poslanec Adolf Beznoska, řádně přihlášený ze svého místa. Prosím, pane poslanče, máte faktickou poznámku.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, nevím, jestli si někdo z vás všiml, ale máme tady jednu celkem velkou časovanou bombu. V § 81 na konci odstavce 1 se doplňuje věta: "U zaměstnavatelů, kteří jsou agenturou práce podle § 14 odst. 3 písm. b), se do celkového počtu zaměstnanců v pracovním poměru nezapočítávají zaměstnanci, kteří jsou dočasně přiděleni k výkonu práce k uživateli." Každý zaměstnavatel má povinnost na sto pracovních míst vytvořit čtyři pracovní místa pro zdravotně postižené. Pokud toto přijmeme, hrozí zde ta věc, že tyto pracovní agentury, pokud rozdělí všechny své zaměstnance, nemusí zaměstnávat žádného zdravotně přiděleného. To je věc číslo jedna.

Věc číslo dva. Může dojít k dohodě zaměstnavatelů s pracovními agenturami, kdy kmenoví zaměstnanci na základě interní dohody budou převedeni k této pracovní agentuře a opětně přiděleni zpět do firmy. Opět dojde k tomu, že tato firma nebude muset zaměstnávat osoby zdravotně postižené, event. nebude muset za ně odvádět určitou část finančních prostředků, kterou musí nyní, pokud je nezaměstnává.

A za další. Hrozí tady riziko vzniku tzv. dceřiných pracovních agentur, kdy firma si jako svoji dceru vytvoří pracovní agenturu, převede si tam své vlastní zaměstnance, které opět zaměstná jakoby v té mateřské firmě, a tím pádem opět nemusí dodržovat toto pravidlo.

Nevím, jestli si to všichni z vás uvědomujete, ale je to skutečně časovaná bomba a může dojít za prvé k výpadku finančních prostředků, které zaměstnavatel, pokud nezaměstnává zdravotně postižené, nebude odvádět, a za druhé výrazným způsobem to může omezit vznik pracovních míst a omezit zaměstnávání zdravotně postižených. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Adolf Beznoska v řádné přihlášce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom potvrdil slova, která tady uvedl pan zpravodaj Zavadil a pan kolega poslanec Opálka, že ne snad výjimečně, ale byla tam naprostá shoda ve výboru pro sociální politiku, abychom podpořili společně variantu 5+1. Osoba zdravotně znevýhodněná, resp. obnovení jejího statutu bylo dlouhodobým cílem i zástupců Občanské demokratické strany. Novela byla připravována už v minulém volebním období. Samozřejmě jsou to lidé, kteří mohou pravidelně pracovat, nicméně jejich uplatnění vzhledem k jejich zdravotnímu stavu je velmi limitováno. Proto ta podpora a proto jsme vážili velmi dlouho ve výboru pro sociální politiku a hledali jsme – a argumenty, které tady uvedl pan Opálka i pan zpravodaj, já jednoznačně podporuji. Tenhle návrh 5+1 má i podporu Občanské demokratické strany a myslím si, že je správný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Kdo další do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o nějaký komentář. Není tomu tak, nebyl žádný návrh na hlasování po obecné rozpravě, přistoupíme k rozpravě podrobné a tam je přihláška pana poslance Antonína Sedi, jak ji avizoval ve svém vystoupení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, kolegové, jenom si dovolím jednu poznámku. Souhlasím s kolegou Opálkou, že jakákoliv kalkulace může být zavádějící, ale myslím, že se shodneme tady napříč, že obnovení statutu osoby zdravotně znevýhodněné do zákona je v pořádku, protože chceme zvýšit zaměstnanost těchto osob.

Druhá věc je, že můj návrh – ten jsem si nevymyslel úplně sám. Konzultoval jsem jej na konferenci, která proběhla ve Zlíně minulé pondělí. Byla to konference právě o zaměstnávání osob se zdravotním postižením a tento můj návrh podporuje Národní rada zdravotně postižených ČR. Takže já se v podrobné rozpravě přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který máte uveden v elektronické podobě pod sněmovním dokumentem 676. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Seďovi. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj i paní ministryně, která sledovala rozpravu? Pan zpravodaj ano. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já jenom krátkou poznámku k tomu, co tady bylo řečeno o časované bombě. Samozřejmě že jsme si toho vědomi a v současné době to na Ministerstvu práce velmi podrobně prozkoumali. Včera volali, že zatím není potřeba dělat jakoukoliv úpravu, že by se spíš úprava měla soustředit, aby se to prodiskutovalo, aby tam skutečně nebyl žádný problém, protože má přijít v červnu, tuším, další novela o zaměstnanosti a účinnosti těchto novel by měly být stejné. Takže tady se vyskytne určitý prostor, kde by se měla tahle věc prodebatovat, protože oni mají také o tom svoje pochybnosti, ale i z obráceného pohledu. Takže abychom v tak krátkém časovém úseku neudělali něco, co by nás potom všechny mrzelo. Takže já se domnívám, že je dobře, že jsi na to upozornil. Já jsem si toho také vědom –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, prosím, kolegy oslovovat pouze mým prostřednictvím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Omlouvám se. Končím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud není zájem od paní ministryně, končím druhé čtení tohoto návrhu, protože nepadl žádný návrh, kterým bychom to vraceli výborům k novému projednání. Končím bod číslo 10. Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní ministryni.

Budeme pokračovat zatím posledním bodem druhých čtení a tím je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení

Ještě než dám slovo panu ministrovi průmyslu a obchodu Janu Mládkovi, požádám pana poslance Ivana Adamce, který je zpravodajem výboru pro druhé čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Předložený návrh tedy uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, aby se ujal slova. Pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na 6. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané dne 11. února tohoto roku jsem vás seznámil s návrhem novely živnostenského zákona, kterou nyní budete projednávat. Dovolte mi, abych ve stručnosti připomenul obsah novely, jejímž cílem je zkvalitnění podnikatelského prostředí v ČR.

Novela odstraňuje povinnost podnikatele opakovaně dokládat obecnímu živnostenskému úřadu doklady, které již byly některému živnostenskému úřadu doloženy. Obecní živnostenský úřad bude ukládat jejich elektronické kopie do živnostenského rejstříku. Doklady tak budou přístupné všem živnostenským úřadům v České republice.

Z důvodu zlepšení ochrany soukromí a osobních údajů osob uvedených v živnostenském rejstříku budou novelou převedeny některé dosud veřejně přístupné údaje mezi neveřejné. Neveřejným údajem by se tak měla stát adresa bydliště a adresa místa pobytu podnikatelů a dalších fyzických osob, které se zapisují do živnostenského rejstříku. Rovněž tak by se měly do neveřejných údajů přesunout údaje o podnikateli poté, co uplynou čtyři roky ode dne zániku jeho posledního živnostenského oprávnění. Tyto údaje sdělí živnostenský úřad na základě prokázání právního zájmu.

Předložený návrh zákona byl projednán v hospodářském výboru, který přijal usnesení, v němž Poslanecké sněmovně doporučuje návrh zákona projednat a schválit ve znění tří přijatých pozměňovacích návrhů. Ministerstvo průmyslu a obchodu s těmito návrhy vyslovilo souhlas.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Vzhledem k tomu, že jsem ráno konstatoval omluvu pana poslance Ivana Adamce, musíme rozhodnout hlasováním o navrženém jiném poslanci hospodářského výboru, a to o panu poslanci Novotném. Má někdo výhradu nebo jiný návrh? Nemá.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 37 a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje na pana poslance Novotného. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 37 z přítomných 153 pro 108. Návrh byl přijat.

Žádám pana poslance Novotného, aby se ujal zpravodajské zprávy ve druhém čtení. Pane zpravodaji, ještě budu konstatovat, že tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 85/1. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, moje zpravodajská zpráva bude velmi stručná. Vyplývá to jak z obsahu projednání tohoto návrhu zákona na hospodářském výboru, tak z toho, že tady základní fakta už zazněla v úvodním slově pana ministra. Hospodářský výbor doporučuje postoupit zákon do třetího čtení s pozměňovacími návrhy, které jste obdrželi jako součást příslušných tisků. Na to se omezuje moje vyjádření.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikdo. Děkuji vám. Obecnou rozpravu končím. Nebyl žádný návrh k hlasování, můžeme zahájit podrobnou rozpravu, do které také nemám žádnou písemnou přihlášku. Z místa také nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím.

Ptám se pana ministra na závěrečné slovo. Není zájem. Pan zpravodaj také nemá zájem. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Tím jsme vyčerpali druhá čtení pro dnešní den.

Ještě předtím, než přejdeme k prvním čtením, budu konstatovat omluvy. Pan poslanec David Kasal se omlouvá z jednání od 11 do 17 hodin a pan poslanec Novotný se omlouvá od 10 hodin do 14 hodin z dnešního jednání. To jsou tedy omluvy.

Končím druhá čtení a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Dalším bodem jednání je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 177/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy pan Antonín Prachař. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi, abych provedl úvodní slovo k navrhovanému zákonu číslo 114.

Předkládaná novela zákona o vnitrozemské plavbě přináší změny v části upravující problematiku provozování přístavů. Nově se stanoví podmínky pro vydání povolení k provozování pozemní části přístavů a pro zrušení tohoto povolení, nově se upravuje seznam veřejných přístavů. Za užívání veřejného přístavu bude možné sjednat cenu podle cenových předpisů. Zcela nově se pak do zákona zakotvuje oblast provozování dalších důležitých míst na vodní cestě, jimiž jsou přístaviště, překladiště, vývaziště a kotviště.

Z důvodu potřeby reagovat ve vnitrostátním právu na aktualizované znění rezoluce Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů číslo 24 o pravidlech plavebního provozu na vnitrozemských vodních cestách v Evropě z roku 1986 a na potřeby praxe v oblasti vnitrozemské plavby přináší předkládaný návrh zákona novou právní úpravu pravidel plavebního provozu. Tato oblast je v současné době obsažena pouze ve vyhlášce. Podle navrhované právní úpravy budou pravidla plavebního provozu nadále obsažena ve dvou právních předpisech. V zákoně o vnitrozemské plavbě budou stanovena primární práva a povinnosti účastníků plavebního provozu, bude vymezena pravomoc plavebního úřadu, vydávání individuálních správních aktů, opatření obecné povahy a stanoveny sankce za nedodržení zákonných povinností. Prováděcí právní předpis pak upraví podrobnosti týkající se způsobu zajištění bezpečnosti a plynulosti plavby v mezích zákonem stanovených povinností účastníků plavebního provozu a druhy plavebního značení na vodní cestě a jeho význam.

S ohledem na rozvoj užívání plavidel ke sportovním účelům, požadavky praxe, ohlasy veřejnosti a potřebu zajistit bezpečnost osob, které chtějí tyto činnosti provozovat, a ostatních účastníků plavebního provozu přináší návrh zákona koncepční změnu. Do vyhrazených vodních ploch nebude dále odkázáno provozování určitých druhů plavidel, v případě současné právní úpravy zejména vodních skútrů, nýbrž provozování plavidel určitým specifickým způsobem, přičemž na těchto plochách nebude nutno dodržovat všechny povinnosti vůdce

plavidla a člena posádky stanovené zákonem. Zákon zároveň stanoví, která konkrétní ustanovení se na provozování plavidel na vymezených vodních plochách neuplatní.

Dalším cílem navrhované právní úpravy je umožnit implementaci práva Evropské unie, to je opatření v souvislosti s transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí a provedení nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie číslo 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách, dále pak změna nařízení Evropského společenství číslo 2006. Evropská komise přitom zahájila pro neimplementaci uvedeného nařízení (řízení o) porušení Smlouvy o fungování Evropské unie vůči České republice.

Návrh zákona byl již dříve předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, z důvodu jejího rozpuštění však k jeho projednání nedošlo. S ohledem na zdržení legislativního procesu v důsledku rozpuštění Poslanecké sněmovny a zejména s ohledem na shora uvedené řízení o porušení smlouvy Evropské unie vůči České republice navrhuje Ministerstvo dopravy zkrátit lhůtu pro projednání návrhu zákona ve výborech Poslanecké sněmovny na polovinu. Je to jeden ze zákonů, který nebyl implementován, a skutečně bylo nařízeno Evropskou komisí řízení vůči České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Stanislav Pfléger. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Pfléger: Dobrý den, pane předsedo, dámy a pánové. Zákon o vnitrozemské plavbě je z roku 1995 a v průběhu téměř sedmnácti let prošel jen velmi omezenými novelizacemi. Současný návrh zákona reaguje na řadu změn v evropské i české legislativě, zásadně pak na povinnosti členského státu Evropské unie od vstupu České republiky do Evropské unie. Tento návrh prošel již schválením vlády v roce 2013 a byl zaslán do Poslanecké sněmovny Parlamentu. Vzhledem k rozpuštění Sněmovny v roce 2013 již nebyl projednán, a protože primárně řeší implementaci příslušných evropských směrnic a nařízení, uplynuly termíny stanovené pro tuto implementaci.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem doporučuji vyjádřit souhlas s projednáním a přikázáním do hospodářského výboru a návrh na zkrácení lhůty k projednání v hospodářském výboru o 30 dnů. Současně doporučuji následné projednání a přijetí novely v průběhu příští, to jest červnové schůze. Důvodem je probíhající řízení o porušení smlouvy s Evropskou unií. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní otevírám obecnou rozpravu a ptám se, zda se do ní chce někdo přihlásit. V tento moment neregistruji žádné přihlášené do rozpravy. V tom případě končím obecnou rozpravu a chci se zeptat na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Chcete závěrečné slovo? Nechcete. Děkuji.

Zaznamenal jsem, že bychom měli dát hlasovat o zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů. Zaznamenal jsem dobře tento návrh, pane navrhovateli, pane zpravodaji? (Kývají souhlasně.) Ano, takže na 30 dnů. V tento moment vás všechny odhlásím, protože to vypadá, že se opět změnil počet lidí přítomných v sále. Odhlašuji vás a žádám vás o opětovné přihlášení do systému. Děkuji vám.

V tento moment zahajuji hlasování o tom, že zkrátíme lhůtu projednávání daného zákona na 30 dnů. Zahajuji hlasování číslo 38 a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty na

projednání na 30 dnů, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Děkuji. Kdo je proti? Případně kdo se zdržel? Končím toto hlasování.

V hlasování číslo 38 přítomno v sále 124, pro přijetí tohoto návrhu bylo 119. To znamená, návrh na zkrácení lhůty byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Chci se zeptat, zda máte někdo jiný návrh k projednání do dalšího výboru. Nevidím, že by se k takovému návrhu někdo hlásil. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 39 s tím, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Je to hlasování číslo 39. Kdo souhlasíte, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Kdo je pro? Kdo je proti? Kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 39, přítomno v sále je 129 poslanců, pro hlasovalo 127. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Končím projednávání tohoto bodu a budeme pokračovat dál.

Dalším bodem programu je

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu/sněmovní tisk 179/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda a ministr financí pan Andrej Babiš. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych vám zde představil vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu. Předloženým návrhem zákona se provádějí určité technické změny v některých zákonech upravujících finanční trh. Konkrétně se jedná o zákon o platebním styku, zákon o omezení plateb v hotovosti a zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích.

Novelou zákona o platebním styku se do českého práva implementuje evropské nařízení, které stanoví, že platby v eurech budou muset být v budoucnu prováděny v jednotných celoevropských standardech. Toto nařízení začne být pro Českou republiku jako pro neeurový členský stát sice závazné až v roce 2016, ale již nyní musíme provést některé související změny v našem právním řádu.

Novela zákona o omezení plateb v hotovosti reaguje na jeden z rozsudků Nejvyššího správního soudu z roku 2011. Nejvyšší správní soud tehdy poněkud překvapivě rozhodl, že zákon o omezení plateb se vztahuje pouze na případy, kdy se platbou uhrazuje již existující závazek. Tím z působnosti tohoto zákona vypadly například půjčky nebo dary. Ministerstvo financí se domnívá, že pro to není žádný věcný důvod, a proto navrhujeme upravit zákon o omezení plateb v hotovosti tak, aby se vztahoval na všechny platby bez ohledu na jejich právní titul. K rozšíření působnosti tohoto zákona dochází rovněž v důsledku snížení limitu pro povinné bezhotovostní placení, který se v souladu s programovým prohlášením vlády snižuje z 350 tisíc korun a 270 tisíc korun.

Novela zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích reaguje na skutečnost, že nový občanský zákoník zrušil někdejší zákon o pojistné smlouvě, aniž by převzal ustanovení

o informační povinnosti vůči klientům pojišťoven. Tato ustanovení se proto nyní doplňují do zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, poslanci, žádám vás o vyslovení souhlasu s návrhem tohoto zákona, s nímž se zcela ztotožňuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane místopředsedo vlády, a nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Dolejš. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Příjemné dopoledne, milé kolegyně, kolegové. K tomuto návrhu a k úvodu, který přednesl pan ministr financí, lze jenom dodat, že je to novela, která vychází samozřejmě z jisté harmonizační povinnosti, ale není pouze harmonizační. Reaguje i na některé další skutečnosti, z nichž ty podstatné pan ministr financí zmínil – Nejvyšší správní soud, programové prohlášení vlády, zásah do občanského zákoníku a tak dále.

V podstatě ta evropská norma je dost důležitým krokem k naplnění projektu SEPA, tedy v podstatě jednotného platebního prostoru. A i když je pravdou, že Česká republika není členem eurozóny, tak vzhledem k našemu úzkému napojení na eurozónu je jistě logické, že chceme tento mechanismus rovněž budovat v příslušných etapách, z nichž ta konečná je v roce 2016. Vzhledem k tomu, že je to novela poměrně rozsáhlá, tak samozřejmě lze očekávat pozornost především korporátních subjektů, které provádějí zhusta ony platby v eurech, samozřejmě se to týká i subjektů v oblasti finančního trhu, směnárenství atd., a nepochybně i dohledový orgán v této oblasti, to znamená Česká národní banka.

Uvidíme, co přinese druhé čtení, ale tak jak je to předloženo, si myslím, že jde o věc racionální, a za sebe ji mohu doporučit k projednání, aby bez problémů prošla prvním čtením. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu. Táži se, zda se do ní chce někdo přihlásit z místa. Není tomu tak. Nikdo přihlášen není. V tom případě končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru, a já se táži pléna, zda chcete navrhnout tento zákon k projednání do jiného výboru. Není tomu tak. Dobře.

Přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru?

Zahajuji hlasování. Je to hlasování číslo 40. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, nechť zmáčkne tlačítko, zvedne ruku. Děkuji vám. Kdo je proti? Případně kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 40, přítomných poslanců je 141, pro jich bylo 119, návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Končím projednávání tohoto bodu.

Připutovala ke mně omluvenka z dnešního jednání, takže ji přečtu. Z dnešního jednání dne 30. 4. z důvodu pracovní schůzky s delegací zahraničního výboru Národní rady Slovenské republiky se omlouvají poslanci Roman Kubíček, Antonín Seďa (přečteno Šeďa, smích v sále), Květa Matušovská (přečteno Matoušovská), Marek Ženíšek. Omlouvám se, přehlédl jsem se. Jak? Seďa. (Poslanci volají správné znění jména "Seďa".) Mám vás zde napsaného,

pane poslanče. Neomlouváte se, budete přítomen jednání. Dobře, v tom případě vás neomlouvám. A Olga Havlová od 13 do 15 hodin. To se omlouváte. To souhlasíte. Dobře. Seďa. Dobře. Pan Antonín Seďa se omlouvá, tak jak jsem přečetl daná jména, od jedné do tří odpoledne se omlouvají z jednání. Děkuji za korekci, že jsem to mohl přečíst správně.

Budeme pokračovat v jednání. Dalším bodem jednání je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Já vás, kolegové, poprosím, abych ztišili hluk v sále. V případě, že máte potřebu něco projednávat, jděte to projednávat do předsálí. Děkuji vám. Dočtu zahájení tohoto bodu: a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk 173 - prvé čtení podle § 90 odst. 2. Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení.

A nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr dopravy pan Antonín Prachař. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, dovolím si vás seznámit s důvody předložených novel zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel.

Vládní návrh novely zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, zákon o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zajišťuje zejména řádnou implementaci právních předpisů EU do českého právního řádu. Jedná se o částečně přepracovaný a doplněný návrh zákona, který byl již v dubnu loňského roku vládou předložen Poslanecké sněmovně, s ohledem na její rozpuštění však nebylo projednávání dokončeno.

Vládní návrh dokončuje zejména transpozici směrnice 2011/82/EU o usnadnění příhraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu a směrnici 2006/126/ES o řidičských průkazech a jejich dvou novel.

Z hlediska věcného obsahuje předložený návrh zejména – a to je důležité – poskytování základních informací o dopravním přestupku v úředním jazyce jiného členského státu Evropské unie, není-li přestupce občanem ČR. Dále výměnu informací o udělených řidičských oprávněních a řidičských průkazech mezi členskými státy EU. Dílčí úpravy ve vymezení skupin vozidel, pro která se udílí řidičská oprávnění, a dílčí úpravy vymezení výcvikových vozidel. Dotkl bych se jednotlivých bodů.

Poskytování základních informací o dopravním přestupku v úředním jazyce jiného členského státu EU, není-li přestupcem občan ČR, je dokončením transpozice směrnice 2011/82, výměna informací o vozidle a jeho provozovateli z registru vozidel mezi členskými státy EU podle této směrnice, která již byla zapracována do zákona číslo 56/2011 Sb.

s účinností od 1. 1. 2015. Vládní návrh v souladu se směrnicí zajišťuje, aby byly osobě podezřelé ze spáchání dopravního přestupku poskytnuty základní informace o přestupkovém řízení v jazyce, kterému rozumí. Povinnost bude realizována prostřednictvím standardizovaných formulářů, které obecní úřady budou zasílat spolu s oznámením o zahájení přestupního řízení.

Změny zákona číslo 361 spojené s výměnou informací o udělení řidičských oprávnění a řidičských průkazech mezi členskými státy EU navazují na spuštění elektronického systému výměny těchto informací v rámci projektu RESPER již v minulém roce. Provoz systému zajistí Ministerstvo dopravy prostřednictvím centrálního registru vozidel a jeho zapojení do systému RESPER. Vyměňované informace budou sloužit pro účely správních řízení a kontroly spojené s udílením, uznáváním a odnímáním řidičských oprávnění a průkazů.

Co se týká dílčí úpravy ve vymezení skupin vozidel, navazují tyto změny směrnice o řidičských průkazech dále na jednání s Evropskou komisí, při níž bylo dohodnuto odstranění některých terminologických nedostatků. Tyto úpravy nemají významnější dopad na držitele stávajících řidičských oprávnění a průkazů, s výjimkou změn u skupiny vozidel D1, to jsou řidiči, kteří mají oprávnění řídit mikrobusy. Pro tuto skupinu je do návrhu zařazeno přechodné ustanovení.

Dílčí úpravy ve vymezení výcvikových a zkušebních vozidel realizují změny směrnice o řidičských průkazech. Mění technické parametry vozidel a umožňují širší využití automatizovaných a poloautomatizovaných řadicích systémů. Současná právní úprava umožňuje používat vozidla pouze s manuálním řadicím systémem.

Vládní návrh souvisí s členstvím ČR v EU. Vůči ČR již byla zahájena dvě řízení pro nezajištění transpozice směrnic 2011/82, příhraniční výměna informací, a směrnice 2006/126, vytvoření právních podmínek pro používání systému RESPER. Tato řízení jsou už ve fázi formálního upozornění. Proto si dovolím navrhnout, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s vládním návrhem již v prvním čtení, aby tato řízení byla ze strany Evropské komise dále neuplatňována. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Čihák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Čihák: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážení kolegové, důvodem předložení vládního návrhu pod číslem sněmovního tisku 173, tak jak tady přednesl pan ministr, je zajištění naplnění požadavků vyplývajících z právních předpisů EU a zajištění jejich promítnutí do českého právního řádu. Hlavním cílem novelizace vládního návrhu je však hlavně navýšení bezpečnosti silničního provozu na našich pozemních komunikacích.

Jak již uvedl pan ministr, transpoziční lhůty uplynuly ke konci roku 2013 a je potřebné tento návrh projednat a schválit v co nejkratším termínu. Navrhovatel změny zákona, Ministerstvo dopravy, žádá, aby souhlas mohl být vysloven již v prvním čtení dle § 90 zákona č. 90 odst. 2 a já jako zpravodaj tohoto tisku doporučuji a navrhuji schválení návrhu podle tohoto paragrafu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní se přihlásila paní poslankyně Černochová, takže máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré dopoledne. Jménem dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09, v souladu s § 90 odst. 4 vznášíme námitku za dva poslanecké kluby proti postupu podle § 90.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že byla vznesena námitka, není možné postupovat podle § 90 odst. 3. To znamená, že zákon budeme projednávat řádně, nikoli ve zkráceném režimu. V tom případě otevírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo se přihlásil do obecné rozpravy. Nevidím nikoho, že by se přihlásil. Takže pan ministr. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji za možnost vyjádření. Samozřejmě je mi líto, že dva poslanecké kluby vetovaly takto důležitou směrnici a umožnily tak pokračování sporu Evropské komise vůči České republice. Ale z tohoto důvodu a proto, že to považuji za důležité, dovoluji si navrhnout, aby bylo projednání tohoto zákona přikázáno hospodářskému výboru a jeho lhůta zkrácena o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, já si to poznamenám. Hospodářský výbor? Děkuji. Pan poslanec Stanjura. (V sále je hlučno.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane předsedající. Jenom abychom se z té Evropské komise nevyděsili. My jsme to tady už řešili v minulém volebním období, v zásadě totožný text. Stačí říct, že je to v legislativním procesu. Já myslím, že je to úplně jednoduché, protože kdyby nebyly předčasné volby, tak ten zákon byl přijat, není nějak kontroverzní. Nicméně obecně platí, že je lepší, když to projednají výbory, buď se tam dá něco doplnit, něco ubrat, případně vést o tom ještě nějakou debatu. To je jediný důvod. A to, že uplynula nějaká lhůta pro implementaci, by nás nemuselo v žádném případě znervózňovat, protože reálně nám nic nehrozí. Myslím, že do podzimu bude ten zákon ve Sbírce zákonů –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, přeruším vás. Kolegové, poprosím vás, ztlumte hlasitost. Já neslyším, co říká řečník u pultíku. Děkuji za to, že to budete respektovat. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, ale hladina hluku byla poměrně nízká, takže mně to nijak nevadilo. Řekl bych, že byla přiměřená denní hodině nebo dopolednímu jednání.

Velmi často zapomínáme, že taky přijde nová Evropská komise. My se tak strašíme, co Evropská komise, a teď ti komisaři se samozřejmě budou ucházet i o hlasy českých europoslanců, takže myslím, že v této chvíli všechny členské země jsou v poměrně výhodné pozici při vyjednávání o potenciálních sankcích.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. I tak děkuji kolegům, že se ztišili, je to příjemnější pro projednávání. Děkuji.

Dalším přihlášeným je pan ministr, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Určitě souhlasím s komentářem pana poslance Stanjury, nicméně měli bychom opravdu zvážit, že to, co můžeme udělat, a zabránit tak procesům, které Evropská komise v jakémkoli složení může vůči České republice udělat, tak

bychom měli k tomu přistupovat s řádnou péčí a nedávat zbytečně důvody, pokud – jak sám poslanec Stanjura říká – tento zákon není plně kontroverzní. Myslím si, že v České republice nám hrozí daleko víc problémů i v souvislosti s posuzováním vlivu na životní prostředí. Neměli bychom plýtvat a dráždit Evropskou komisi v jakémkoli složení, aby postupovala vůči České republice.

Co se týká lhůt, které navrhuji, tak jedním z důvodů, který tam je, je otázka registrů, protože já jsem jednal se zástupci Spolkové republiky Německo a zejména otázka výměny informací ve vztahu k přestupkům a řidičským průkazům je z pohledu spolkové republiky velmi negativně vůči České republice vnímána. Takže proto jsem navrhoval zkrácení, protože my budeme muset samozřejmě připravit i záležitosti, co se týká centrálního registru vozidel v projektu RESPER, který na to navazuje, ale pokud by to hospodářský výbor a Poslanecká sněmovna schválily a projednaly ve lhůtě 30 dní, tak si myslím, že to je dostatečný kompromis. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda ještě někdo se chce přihlásit do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Nyní se budeme zabývat jednak zkrácením lhůty na projednání a návrhem přikázání výborům k projednání. Opět vás nyní všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení.

Zahajuji hlasování s tím, kdo souhlasí, aby lhůta k projednávání zákona byla zkrácena na 30. dnů.

Zahajuji hlasování číslo 41. Kdo souhlasí se zkrácením lhůty k projednání na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Případně kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 41. Přítomných v sále je 137, pro bylo 112. To znamená návrh na zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů byl přijat.

Nyní pan předkladatel navrhl, aby byl tento návrh zákona dán k projednání hospodářskému výboru. Táži se, zda máte někdo ještě návrh na projednání v jiném výboru. Není tomu tak.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru? Zahajuji hlasování číslo 42. Kdo souhlasí s tímto návrhem, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Děkuji vám. Kdo je proti? Kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 42. Přítomno v sále je 139, pro přikázání do hospodářského výboru bylo 138.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání do hospodářského výboru, a končím projednávání tohoto bodu. Děkuji navrhovateli i předkladateli.

Dalším bodem je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. A nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedla ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Předložený návrh zákona se týká problematiky zvyšování důchodů a lze říci, že obsahuje dvě hlavní opatření. Celý smysl toho zákona je opět se vrátit k systému valorizace, která tady byla, lze říci, zanedbána, kromě té poslední v letošním roce, kdy dostali důchodci průměrně 45 korun měsíčně navíc. Takže jedno to opatření vychází z vládního prohlášení a z koaliční smlouvy a říká, že se vracíme k principu automatické valorizace vždy od 1. ledna následujícího roku, a to tak, že se bude valorizovat o 100 % růstu spotřebních cen a jednu třetinu růstu reálných mezd.

Nicméně, protože v tomto roce tyto indexy jsou – lze říci – příliš nízké, tak abychom seniorům alespoň trochu více vykompenzovali to, že se jim důchody několik let nezvyšovaly, tak jsme navrhli pro rok 2015 takové speciální opatření, aby průměrné zvýšení důchodů bylo alespoň o 200 korun, resp. je to cca 207, a je to definováno tak, že u průměrného samostatně vypláceného starobního důchodu celkové zvýšení by mělo činit alespoň 1,8 %.

Protože všichni víme, že situace seniorů je velice nelehká a prudce se za poslední léta zhoršila a jsou to i senioři, kteří nám přibývají v posledních letech na ubytovnách, tak prosím váženou Poslaneckou sněmovnu o podporu tohoto zákona a o to, aby byl schválen hned v prvním čtení kvůli technicko-administrativním záležitostem, aby to bylo včas. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Pavlína Nytrová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych se připojila k žádosti na odhlasování tohoto sněmovního tisku v prvním čtení. Zpráva paní ministryně byla vyčerpávající, nemám k tomu co víc dodat, pouze to, že účinnost navrhovaného zákona se stanoví na 1. září s přihlédnutím k tomu, že je třeba již do 30. září 2014 stanovit vyhláškou zvýšení důchodů v roce 2015. Proto se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem souhlas již v prvém čtení. Pokud nebude realizována navrhovaná úprava, bude pokračovat dosavadní trend snižování reálné hodnoty důchodů a zaostávání vývoje životní úrovně důchodců za vývojem životní úrovně ostatního obyvatelstva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní zpravodajko, za přednesení zprávy. Nyní se přihlásil pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jménem dvou klubů TOP 09 a ODS dávám veto na projednávání tohoto materiálu podle § 90. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že vznesly veto dva poslanecké kluby, tak nelze projednávat ve zrychleném čtení. V tom případě musí zákon projít řádným čtením. Takže otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji první přihlášku – pan poslanec Laudát. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Ještě jednou děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych byl velice rád, aby u všech těchto materiálů při projednávání, kde půjde o státní finance, byl přítomen pan ministr financí, aby odpověděl, z jakých zdrojů bude zajišťováno financování těchto změn. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dalším přihlášeným do diskuse je pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegové, kolegové, přiznám se, že mě postup poslaneckých klubů a TOP 09 nezaskočil, protože jde o zvrácení toho, co bylo přijato, když vládly. Já musím říci, že problém není jenom v té valorizaci. Problém je v tom, že díky snížené valorizaci v minulém a v tomto roce se snižuje celkový základ, který je základem pro příští valorizace v každém dalším roce. Takže jestli se vzhledem k ekonomické situaci zvýšila daň u těch nejbohatších z příjmů o 7 % na tři roky, tak za tři roky by se těch 7 % mělo umazat podle toho zákona a měli by být na svém. Na rozdíl od těch důchodců, kteří tři roky mají sníženou valorizaci, ale kvůli té valorizaci se jim neustále snižuje základ proti původnímu, takže jde o trvalé poškození, ne o přechodný stav. Chci jenom upozornit, že důchodci jak v 90. letech, tak v tomto období jsou jedni z těch, kteří mají nést problémy ekonomiky tohoto státu. Já rozumím tomu, že státní rozpočet je na tom, jak je, a deficit je, jaký je, a držím palce, aby se podařilo, tak jak proklamuje pan ministr financí, především ucpat díry, kudy peníze odtékají k někomu, kdo se má za to dobře. Na druhé straně ale musím říci, že je třeba chránit i to, abychom se nevyrovnali v tomto případě s Evropou, a že stoupne počet těch, kteří budou pod hranicí chudoby, nebo těsně nad tou hranicí, což je skoro totéž.

Proto si myslím, že je třeba urychleně projednat tento zákon, aby od 1. 7. mohla vláda jednat, a navrhnout, pokud bude schváleno přikázání, zkrácení lhůty na šest dnů, aby nejpozději příští týden v úterý mohl zasednout výbor pro sociální politiku, který by měl dostat toto do vínku, přikázáno k projednání, abychom ve středu příští týden nejpozději mohli projednat druhé čtení a ten další týden aby zákon mohla Sněmovna v třetím čtení odhlasovat.

Dovedu si představit i další možnosti, které by mohl řešit tento zákon, třeba zastropování neustálého růstu pro nárok na starobní důchod třeba na 65 letech, ale nevím, jestli to zvládnu do příštího týdne. Avizuji i tady tuto možnost rozšíření ještě o tento další bod.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dobře jsem zaregistroval. Přihlášen do diskuse je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na této schůzi máme extrémní počet materiálů, které vláda nebo předkladatelé, není to vždycky vláda, navrhují projednat v devadesátce. Já obecně jsem odpůrcem toho, má se k tomu sahat zcela výjimečně. Z navrhovaného data účinnosti vyplývá, že můžeme vést řádnou debatu ve výborech, ne v úterý po schůzi, od 19. hodiny, nebo radši ještě před schůzí, aby uplynula 24hodinová lhůta k usnesení výboru. To znamená, já i jménem dvou poslaneckých klubů vetuji zkrácení na šest dnů.

Ale i to, co říkal pan poslanec Opálka – přece jsme schopni projednat a stihnout navrhovanou účinnost. Těch problémů je tam samozřejmě více. O jednom z nich mluvil můj předřečník, je to věk odchodu do důchodu, ale druhý je také výpočet důchodu. Jestli si nejsme vědomi, nebo jsme si vědomi, ale když se podíváte na tabulku, kde budete mít v levém sloupci stávající příjem a v pravém sloupci získanou penzi, tak zjistíte, že ten systém je pro některé skupiny vysoce nespravedlivý, a nemluvím o těch, kterých se týká sedmiprocentní solidární přirážka k dani z příjmu. Nemluvím o těch, kteří mají příjmy nad 100 tisíc měsíčně. Mluvím o těch, kteří tvoří střední třídu, pro které je z hlediska příjmu přechod do penze

zásadní změnou v příjmu. U nízkopříjmových skupin v zásadě ten příjem je stejný, když odejdou do penze. A je to vážná otázka, o které bychom měli debatovat. To, že každoročně je v posledních letech deficit na důchodovém účtu kolem 50 miliard korun, to znamená, pokud si vezmeme celkový deficit státního rozpočtu, tak jenom deficit důchodového účtu dělá více než 50 %. Ten trend je vlastně neúprosný. Když si vezmete deficit na tom účtu, jak šel v letech, tak zhruba o 10 miliard se zvyšoval, pak stagnoval kolem 50 miliard.

Prostě si nemyslím, že by na takhle důležitý zákon s dopadem na takřka tři miliony obyvatel, abychom měli k dispozici buď vůbec, anebo šest dnů. Myslím si, že jsme schopni to v relativně krátké době – my nebudeme uměle blokovat a uměle protahovat, ale budeme schopni si říct v rámci projednání ve výboru, případně na plénu v prvním, druhém či třetím čtení, nějaká východiska. Možná je nenajdeme v daném termínu, ale možná alespoň zahájíme debatu o tom, jestli jsme schopni tu nespravedlnost v přiznávání důchodů nějakým způsobem zmírnit.

Že bude vždycky ten systém solidární, je naprosto jasné. A byl bych nerad, kdybych byl obviňován z toho, že nenavrhujeme solidární prvek v tom systému. Ale podle mého názoru je ten prvek příliš solidární. Doporučuji všem kolegyním a kolegům, aby se podívali, jak to je. Ať se zeptají svých penzistů, kteří třeba byli ve střední třídě, než šli do penze, jak velký náraz finanční to byl. A to je ten hlavní důvod, proč chceme, aby se to projednalo ve výborech. Aby byl čas. Souhlasím s tím, že není jedinou otázkou – a nechci to nijak zlehčovat –, jestli míra valorizace. Jsou důležité i jiné otázky, které bychom rádi diskutovali ve výborech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Opálka, další přihlášený do diskuse.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Nevím tedy, jestli pan kolega předložil to veto šesti dnů za dva kluby...? Kývá, že ano. Takže mně nezbude nic jiného, než jít na třicet dnů, což samozřejmě bude docela už svízelné.

Ale jednu reakci, kromě toho, že to budeme muset diskutovat na výboru. Deficit na důchodovém účtu je samozřejmě velký, protože ten kvazipojistný systém je vlastně neustále upravován zákony a parametry se mění natolik, že uměle můžete vyvolat deficit kdykoli. A je třeba říci, že deficit samozřejmě je tvořen taky proto, že tady je spousta náhradních dob, které nikdo neplatí. Ale je především tvořen tím, že je tady velká nezaměstnanost. Jestliže půl milionu lidí neplatí do důchodového účtu a 250 tisíc odešlo do předčasných důchodů v průběhu svého života, tak to samozřejmě je určitý zásah. A nezaměstnanost vlastně řeší důchodový účet. Čili důchodový účet se solidarizuje se státem v oblasti nezaměstnanosti. A tak bychom mohli pokračovat jeden parametr po druhém, ale to bude zřejmě předmětem až odborných skupin, které se budou zabývat důchodovou reformou.

Takže vícezdrojové financování, nejenom z pojistného, ale i s účastí státu, je běžné ve všech evropských státech, tedy aspoň na západ od nás. A taky je tam náhradový poměr důchodů daleko větší než 40 % průměrná mzda k průměrnému důchodu. Jestli chceme tuto hranici udržet, tak samozřejmě je tam potřeba řešit i solidaritu. A tu solidaritu již Ústavní soud ponížil. Jestli budeme ponižovat neustále tento princip, dostaneme se opravdu k tomu, co bylo předkládáno v minulých volebních obdobích odeeskou, a to je rovný důchod někde na hranici životního minima pro všechny a potom kšeft samozřejmě pro penzijní fondy a jiné společnosti, které budou řešit připojištění pro ty, kteří na to mají.

To je vše. Takže 30 dnů. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já trošku zírám na to, co tady říká můj předřečník. Já si ještě dobře pamatuji, když komunisté zablokovali nebo odmítali jakákoli řešení, která by svým způsobem do budoucna výhledově řešila financování důchodů. Vy jste přece ještě před nedávnem říkali zcela jednoznačně a jako jediní jste to drželi, sociální demokraté průběžně otočili, že přes průběžný systém vlak nejede.

Co se týká zastropování plateb, tak to tady byl původně už v roce 2004 návrh sociálních demokratů, jenom potom byly licitace. Dneska jste také proti. Chystáte se zrušit druhý penzijní pilíř, čímž tedy Českou republiku odsoudíte nevratně ke kapitálové chudobě, protože v případě, že by se nějakým způsobem přinutily fondy, např. legislativním způsobem, tak ty peníze nejen naše, ale dokonce i zahraniční jsme tady mohli mít např. na rozvoj infrastruktury. Ale to jste taky proti. Nenabízíte žádná řešení. A z úst jednoho sociálního demokrata, který tady byl v minulých obdobích, teď sedí v Senátu – proč bychom řešili problém, který přijde za 16 roků? Ať ho řeší až potom oni, ti, co tady budou v té době vládnout... No, ten problém vzhledem k hospodářské krizi, která vypukla v roce 2008, nepřišel za 16 roků, přišel už teď. Upozorňuji, že ten problém je hlubší, než tady říkal pan kolega Opálka, protože i v éře pana ministra financí Sobotky se počet nezaměstnaných pohyboval také i přes hospodářský růst někde kolem 500 tisíc, dnes je přes 600 tisíc. Takže samozřejmě že to má vliv, to nikdo nezpochybňuje, je to problém. Ale tenkrát ještě penzijní systém v deficitu nebyl. Nenabízíte řešení.

Já samozřejmě beru, že naši důchodci se nemají dobře. Ale to, co vy tady říkáte... Vy vyzobáváte rozinky, budete zvyšovat mandatorní výdaje a může to dopadnout tak v nedaleké budoucnosti, že budeme muset sáhnout k tomu, že se bude ubírat na důchodu, což i přes tu hrozivou krizi, která se přes nás převalila, a zejména přes okolní země, snad s výjimkou Německa, zejména v jižní Evropě, tak tam to udělat leckde museli. Takže prosím, já s touhle sociální demagogií nesouhlasím. Přijdře s racionálním řešením.

Možná že dokonce bychom i zvažovali různá veta, nebýt včerejšího vystoupení pana ministra financí na rozpočtovém výboru, ze kterého jsem nabyl dojmu, že je možná skvělý manažer pro firmu, nicméně co se týká státních financí, konvergenčních programů, střednědobých plánů, financování rozpočtu apod., tak toho moc neví. Takže o to větší mám obavy. Normální by bylo říci, kolik to bude stát v kterých letech a kde na to tato země, z jakých zdrojů, vezme. To je naprosto korektní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde s faktickou poznámkou pana Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, já se nechci pouštět do složitých a dlouhých debat, ale myslím si, že je potřeba reagovat na jednu věc. Minulé vládní koalice, které byly v této Sněmovně, které odpovídaly za stav veřejných financí, se rozhodly, že přestože je krize, sníží odvody na sociální pojištění, že nám to snad zajistí více pracovních míst. On se stal opak – nezaměstnanost rostla. To znamená, že toto opatření nemělo žádný zásadní pozitivní efekt na počet pracovních míst, ale zároveň to způsobilo výpadek ve veřejných rozpočtech, a to i v případě právě odvodů na sociální pojištění. Ne, my jsme to způsobili. Ten propad způsobila jednak krize, jednak růst nezaměstnanosti a ještě nedobrá a skutečně chybná opatření pravicových vlád. Aby bylo jasno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Chalánková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom krátce doplním své předřečníky, protože tady zaznělo, že v jiných zemích máme vícezdrojové financování důchodového účtu. Díky tomu, že musíme doplácet na důchodový účet – tu 47, teď přes 50 miliard korun, je jasné, že to vícezdrojové financování máme i dnes, protože z daňových příjmů se tento důchodový účet sanuje.

Pokud se týká řečí o vysoké nezaměstnanosti, tak je potřeba se podívat také na strukturu nezaměstnaných. Když pomineme těch 200 tisíc dlouhodobě nezaměstnaných, tak je potřeba se podívat tváří v tvář na to, že velká část nezaměstnaných a nezaměstnatelných lidí v dnešní době, zejména absolventů, přestože se jim pomáhá skutečně konkrétně v aktivní politice zaměstnanosti, souvisí s tím, že tito lidé jsou obtížně zaměstnatelní vzhledem k tomu, jaké mají vzdělání, jaké absolvovali školy, a také vzhledem k tomu, jaké potřeby má trh práce. Takže tady se skutečně nabídka školství míjí. To je ten velký problém u mladých lidí.

Pokud jsme tady hovořili o vysokých odvodech a velmi nízkém náhradovém poměru, tak to byl skutečně úspěšný soudní spor člověka, dokonce opakovaný, který měl relativně dobrý příjem, ale po odchodu do důchodu vzhledem k tomu, že celý život odváděl bez stropu odvody na důchodové pojištění, na sociální pojištění, jeho náhradový poměr klesl k 19 % průměrné mzdy, což Ústavní soud uznal jako nesprávné.

Já uznávám, že důchodci na tom skutečně nejsou dobře. A velká část z nich skutečně pobírá příspěvek a doplatek na bydlení, což je skutečně alarmující situace v otázce jejich bydlení. To určitě ano. Ale pokud se podíváme na takzvanou malou důchodovou reformu, která byla schválena, tak znamenala úpravy parametrů, které byly nezbytné vzhledem k vývoji na důchodovém účtu. Pokud by se k takovéto důchodové reformě, která byla schválena, takzvaná ta malá, neschválila, tak by to znamenalo, že důchody by skutečně musely být poníženy nebo odchod do důchodu ještě dále prodlužován, což nikdo z nás nechce. To je jednoduchá matematika. Pokud zastropujeme odchod do důchodu a máme nějaký balík peněz, tak je jasné, že potom musíme důchody snižovat a nejenom v otázce valorizací.

Otázka snížených odvodů v minulých vládách je věc diskutabilní. Skutečně můžeme také hovořit o tom, jestli to momentálně nepůsobilo jako pozitivní fiskální impuls.

Je vidět, že diskuse může být velmi široká a skutečně zamýšlená iniciativa na zrušení dobrovolné důchodové reformy je, skoro bych řekla, velmi zvláštní, protože důchodová reforma je doplňková, je tam daná možnost odvádět si část odvodů na sociální pojištění na svůj účet do budoucna s tím, že se doplní dalšími 2 % z hrubé mzdy v odvodech, ale je to skutečně dobrovolná věc, což není úplně ideální, protože pokud by byla povinná, byla by určitě účinnější. Ale zrušit něco, co bylo schváleno jako dobrovolné, nám skutečně zásadní problém důchodového účtu nevyřeší.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Mám zde přihlášeného pana poslance Laudáta. Akorát nevím, jestli s faktickou, nebo řádná přihláška. Řádná přihláška. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Musím zareagovat na pana kolegu Tejce. Je jeden problém, že není srovnání, jestli má něco skutečně pozitivní, nebo negativní dopad. Zlevnění ceny práce – to je přece věčné téma české ekonomiky a zatím ne úplně uspokojivě vyřešené.

Samozřejmě bych se mohl ptát, pokud by vládla v letech 2008 až 2012 sociální demokracie, co by se dělo. Vládla například v období 2002 až 2006, růst byl nějakých 7–8 % a vy jste zatínali nehoráznou sekeru do státního rozpočtu. To znamená, že jste hospodařili deficitně. Dokážu si představit, co by se dělo v případě, když byl pokles ekonomického růstu minus 5 %, co byste vyváděli. Ono je to velice pofidérní. Zrovna tak jako se tady kdysi pan dnešní ministr Zaorálek rozčiloval, jak marná a mizerná je válka v Afghánistánu. Já s ním naprosto souhlasím, ale neexistuje posouzení toho, co by se dělo, kdyby tam nebyla. To jsme viděli v náznaku ve Spojených státech. Z hlediska analogie je to něco podobného.

Pokud se týká tohoto, poprosil bych paní ministryni práce a sociálních věcí, aby sem někdy dala informační bod, který by objektivně rozebíral životní náklady penzistů, nebo těchto lidí, protože nevím, jestli je cestou jenom občas přidávání s prominutím almužny, která dokonce některé penzisty irituje, anebo sem chodit s takovými opatřeními, která zablokují růst životních nákladů. Za naprosto nepřijatelné považuji například obrovskou podporu obnovitelných zdrojů. To je přesně zářez, který je pro hospodaření penzistů podstatně horší – protože každý svítí, každý možná topí, spotřebovává energie – než zmrazení nebo malé přidávání na penzích. Já si myslím, že by stálo za to pojímat tento problém komplexněji a nejenom zatínat jednostranně dál a dál sekeru v zadlužování, což ve finále zaplatíme násobně, protože každý dluh má své náklady. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde s faktickou poznámkou pana poslance Jeronýma Tejce. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Asi žijeme každý v jiném státě. Já jsem si nevšiml, že by se dluh snižoval. Dluh se zvýšil téměř dvojnásobně za pravicových vlád. Nevím, jestli tedy můžeme mít stejný pohled na to, kdo to udělal. Já jsem přesvědčen, že za to mohou ti poslanci a vláda, která zde navrhovala deficitní rozpočty. Není to tak, že by sociální demokracie rozhazovala a že by pravicová vláda ODS a TOP 09 v této Sněmovně dluh snižovala. Tak to rozhodně není. Deficity se zvyšovaly a státní dluh stoupl, a to velmi výrazně.

Druhá věc je otázka, kdo rozsoudí to, zda se náklady práce a jejich cena výrazně projeví na zaměstnanosti či nezaměstnanosti. Ano, určitě platí to, že tady stoprocentní posouzení nebude. Na straně druhé bohužel pravicové vlády snižovaly náklady práce především u nejbohatších, protože zavedení rovné daně snížilo cenu práce u těch, kteří pobírali 80, 100 nebo 120 tisíc korun měsíčně. A tam si myslím, že jsme světu nemuseli konkurovat. My prostě nikdy cenu práce nesnížíme na úroveň Číny a Indie. Pokud bychom chtěli konkurovat jenom cenou práce, tak se daleko nedostaneme a tento souboj nikdy vyhrát nemůžeme.

Takže to jenom pro naše rozdílné pohledy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jiří Petrů. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Mám opravdu velmi krátký dotaz na pana kolegu Laudáta. Jestli by nám mohl vysvětlit, kam se podělo 30 mld. z důchodového účtu, když v roce 2006 přebíraly pravicové vlády vládu? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Řádně přihlášeným v tento moment je v pořadí první pan poslanec Zavadil. Vaše poznámka byla faktická, pane poslanče?

(K poslanci Stanjurovi.) S přednostním právem. Omlouvám se. Máte pravdu, s přednostním právem pojďte, pane poslanče, vystoupit.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já jsem to opravdu nezavedl, ale rád ho využívám, to se musím přiznat.

Myslím, že i debata ukazuje, že předkládat návrhy v devadesátce nebo s šestidenní lhůtou projednávání není u tak složité problematiky dobře.

Je docela příznačné, že kolegové z levice protestují proti něčemu, co tady nikdo neřekl. Já jsem nemluvil o rovném důchodu. Nikdo nemluvil, že chceme mít cenu práce jako v Číně nebo někde jinde. Ale podívejte se na zprávy OECD, které říkají, že máme mimořádně vysokou cenu práce. A my nenavrhujeme extrém, abychom z mimořádně vysoké měli nejnižší ze všech. Je to přece legitimní debata. Když se budeme bavit o tom, a bylo by to dobře, kdybychom snížili počet nezaměstnaných, tak i vzhledem k jejich struktuře to s největší pravděpodobností nebudou lidé, kteří budou reagovat na průměrné příjmy. Důchodovému účtu to samozřejmě pomůže. Můžeme tady modelovat, co by se stalo, kdyby 200 tisíc nezaměstnaných vyšlo do práce, měli by průměrný plat 20 tisíc, z toho by se platily odvody. Určitě by to nepřevrátilo důchodový systém do plusu. Myslím si, že je důležité o těch parametrech hovořit.

Je docela dobré, když tady slyšíme, že je třeba mít vícezdrojové financování, a současně někdo navrhuje zrušení druhého pilíře. Je to ve vládním prohlášení, to jsem si nevymyslel. Je to prostě veřejný zdroj. Pak se ptám, jaké vícezdrojové financování. Pak si myslím, že je složité a matoucí, když říkáme, že platíme důchodové pojištění. To přece není pravda. To jde přesně proti tomu, že je průběžný systém. Protože pokud si něco platíte ve smyslu pojistky, tak pak máte nějaké plnění a závisí, jaké máte sjednané podmínky. Ale odvody na důchodový systém, což je mnohem přesnější, se používají v průběžném systému pro vyplácení penzí stávajícím penzistům. Takže máme připojištění, druhý a třetí pilíř, tam to má své opodstatnění.

Možná to považujete za zbytečné hraní si se slovy, ale mě vždycky zlobilo, když se debatuje nebo debatovalo o důchodové reformě a v televizi většinou vidíte záběr na penzisty. Ale důchodová reforma – měl by být záběr na mladé, kteří půjdou do penze za 20, 30, 40 let, protože těch se týkají dopady jakékoliv důchodové reformy, na které se buď shodneme, nebo neshodneme. Máme vlastní politickou zkušenost. Už jsme tady měli Bezděkovu komisi I, Bezděkovu komisi II. Na něčem se shodla a pak nebyla většinová vůle to implementovat.

Já to nikomu nevyčítám, jenom konstatuji, jak to šlo. Teď se snaží paní ministryně, že vytvoří nějakou novou odbornou skupinu, ale až ta odborná skupina něco vytvoří, tak budeme v té samé situaci, když byly výstupy z předchozích odborných skupin. Co s tím udělá politická reprezentace? Shodne se na tom? Bude to stabilní změna? Bude to změna, ke které se rozhodnou strany odleva doprava? Nebo to bude jinak? Proto říkáme, že je o tom třeba debatovat. Ale aby nám někdo fakt nepodsouval věci, jako že chceme mít cenu práce stejnou jako v Číně, jak říkal můj ctěný předřečník, a podobně. Až to někdo řekne, tak se proti tomu vymezujte, myslím, že to je naprosto v pořádku. A zprávy OECD máme k dispozici my všichni. Tam se o ceně práce můžeme dočíst.

A mluvit v okamžiku, mluvím o důchodové reformě a platbě do důchodového systému, o dani z příjmu fyzických osob, mi nepřijde jako úplně šťastné, protože tam tu souvislosti prostě nevidím. Daň z příjmu fyzických osob nemá žádnou souvislost s důchodovým systémem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v jednání, mám zde další dvě omluvenky. To znamená dnes a od 12 hodin až do konce schůze se omlouvá pan poslanec Jiří Pospíšil a dnes z jednání od 12 do 13.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jaroslav Klaška.

Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Sklenák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Pan předseda klubu Stanjura zde řekl, že není vhodné, aby tak složitá materie byla předkládána k projednávání ve zrychleném režimu, že je to složité. Ale pane kolego prostřednictvím předsedajícího, to není složité, to je naopak velmi jednoduché. Jde o to, jaké má vláda priority, jaké priority má tato Poslanecká sněmovna. To, co zde projednáváme, je o tom, jestli chceme, aby důchodci žili důstojným životem, a jestli se vrátíme k modelu valorizace tak, jak tady byl zaveden po léta, než je vaše vláda změnila. O tom to je. V této zemi jsou velmi nízké mzdy, tomu odpovídají relativně nízké důchody a seniorům se žije velmi špatně. A my prostě chceme vrátit model valorizace tak, jak zde byl, protože pro nás je kvalita života seniorů skutečně prioritou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vzkázat prostřednictvím pana místopředsedy panu kolegovi Sklenákovi, ať to vždycky řekne přesně. Vy chcete zkrátit přechodné období ze tří let na dvě. To já naprosto souhlasím, takhle je popis. A tváříte se, jako by to opatření, které my jsme zavedli, je napořád, a vy to teď chcete napořád vrátit sem. Přece moc dobře víte, že valorizační vzorec byl na tři roky, takže se bavíme o zkrácení ze tří na dva roky, což je naprosto přesný popis tohoto návrhu zákona. Není to tak, že to bylo napořád. Důvody, které nás k tomu vedly, jsme dostatečně tady popisovali. Že to nebylo jednoduché rozhodnutí, to myslím, že jsme si toho vědomi. A jestli jste si všiml, tak já jsem jenom požádal o dostatek času k projednání v odborném výboru. Nechtěl jsem tady v prvém čtení vést polemiku o tom, jestli ten návrh je dobře, nebo špatně a podobně. Ale na tom podle mě není nic špatného. A jestli přijmeme přístup, že co je priorita, tak to Sněmovna schválí v prvém čtení hned, protože je to priorita vlády, tak já to nepovažují za šťastné. A je jedno, která je vláda. Prostě myslím si, že institut devadesátky by se měl používat zcela výjimečně. U tak složitých zákonů si myslím, že to není vůbec dobře. A to jediné, co jsme k tomu zatím řekli, a požádali jsme vás o pochopení, abychom na to měli nějakou dobu v odborných výborech, kde je určitě více času na to zohlednit a vést debatu o všech parametrech. I s tím, jak jsem říkal, že je možné, že do tohoto návrhu zákona se případně diskutované změny nedostanou, protože nenajdeme shodu. Nic víc, nic míň.

Tak bych prosil, abychom z toho nedělali, abychom nás nedělili na ty, kteří páchají dobro, a na ty, kteří páchají zlo. Myslím, že chceme dodržet standardní legislativní proceduru. Vzhledem k navrženému datu účinnosti žádné zpoždění nehrozí, pokud si to promítnete, jak pravděpodobně, jaké lhůty, jaké budou pravděpodobně po projednání v prvním čtení. Podíváte se, jaká je navržena účinnost, tak tam žádné zpoždění nevyrábíme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou má pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem chtěl říct úplně totéž, o co tady běží. A přece jestliže přicházíte s navýšením mandatorního výdaje v jakékoliv položce – já to penzistům přeji –, tak přece logické je a máme právo a normální by bylo se zeptat, z čeho to zaplatím. Kolik to bude a z čeho to zaplatím? Nic víc a nic méně. A prostě mám tady obavy, protože někteří ministři, vláda, programové prohlášení – a koaliční smlouva to také ukázala: Vy vytváříte hazardní stavy bez koncového řešení. Proto máme obavy a do tohoto ještě v rozporu s tím, co jste říkali při volebních kampaních na ulicích a na náměstích, prostě tlačíte, zneužíváte § 90 a tlačíte všechno horem pádem bez přemýšlení, jak to dopadne. To by se také veřejnost mohla dočkat velice nepříjemných překvapení. Chápu, že pro vaše preference, musím říct, že až po komunálních a v Praze krajských volbách. Takže nám nejde o nic jiného, než když s něčím přicházíte, tak abyste také ukázali, jak to zapadá do té mozaiky, že tuhle zemi do roku 2017 nezruinujete.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Žádné další faktické poznámky nevidím. V tom případě půjdeme řádnou diskusí a máte slovo, pane poslanče Zavadile.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, je to trošičku zarážející, když tady člověk neustále slyší naše vláda, vaše vláda. Já jsem měl možnost tyto přestřelky sledovat zvenčí, když jsem byl v čele instituce, která mimo jiné navrhovala svoji vlastní důchodovou reformu, a dokonce podle slov vašeho tehdejšího ministra Drábka ta reforma byla dobrá. Jenom pro ni nebyla politická vůle. Nevím proč. Ono se ukazuje, že nakonec se stejně bude muset změnit a že bude muset být politická vůle na to, aby se důchodová reforma povedla trochu lépe, než se povedla vám.

Teď se nad některými věcmi zarážím. Cena práce. Ano, já vám ta čísla tady můžu dokonce sypat. My jsme na osmém místě z hlediska odvodů sociálního a zdravotního pojištění v Evropě. Ale jsme na jednom z posledních míst ohledně mezd! A cena práce, pánové a dámy, se počítá dohromady! Takže když to dáme dohromady, tak jsme potom na tom místě, na kterém jsme. Čili ani na tom osmém ani na tom posledním, ale určitě pod průměrem Evropské unie. To je potřeba, abychom vždycky, když mluvíme o ceně práce, dávali jasně najevo a nevytrhovali věci z kontextu. Samozřejmě, snižování sociálního pojištění, tak jak bylo avizováno – pamatuji si na Petra Nečase, kdy říkal, že jedno procento snížení odvodů na sociální pojištění přinese 50 tisíc pracovních míst. Takový nesmysl jsem slyšel jednou a ono se to samozřejmě taky nenaplnilo. Takže nehrajme si s těmi věcmi jenom tak a nepoužívejme bez znalosti hlubších analýz, to je další poznámka.

Malá důchodová novela, která byla zapříčiněna proporcionalitou, nebo spíše neproporcionalitou, kterou jste zavedli tuším k 1. 10. 2011 – teď se omlouvám za úplně ne přesný termín. Jestli jste poslouchali předsedu Ústavního soudu Pavla Rychetského, který potom reagoval na některé ty věci a říkal: "Ústavní soud nemyslel tím, co řekl, že se musí snížit důchod 70 % důchodců." Tam šlo skutečně jenom o tu proporcionalitu. A samozřejmě že by to stálo zhruba asi pět miliard, aby se těmto 70, nebo 75 % důchodců právě ve střední třídě důchody nesnížily. Tam došlo k trvalému okradení penzistů. A tečka. Víc k tomu nemám. Já jsem si samozřejmě pak trošičku s nadhledem a s takovým bonmotem, když jsem si uvedl ty zkratky TOP, tak pak mně došlo, proč k tomu trvalému okradení penzistů došlo. Ale nechci říkat, že to byl záměr, chraň bůh. Ale prostě se to nepovedlo!

A o druhém pilíři, o tom se nemá cenu snad ani bavit. Protože co všechno přinesl druhý pilíř do ekonomiky tohoto státu? Samozřejmě, kdyby to bylo povinné, co jsem já chápal jako záležitost, že kdyby se tedy muselo platit do kapitálových fondů, což odmítla drtivá většina

tohohle národa. Protože mimo jiné, oni také na to nemají finanční prostředky, aby takové peníze platili povinně. Ať už tedy člověk, kterému je 30, 35 nebo 40 let.

A to, že to pak nakonec skončilo nepovinné, tak to odsoudilo tento druhý pilíř k zániku samozřejmě, ale vůbec myšlenka koexistence dvou pilířů vedle sebe, to znamená druhého a třetího, který se dal samozřejmě propojit a nemusel se tady vytvářet druhý kapitálový pilíř. Anebo se musel vytvářet? Anebo za tím byly peníze? Anebo za tím byla lobby určitých finančních skupin? Já nevím, ale je potřeba i tohle vzít v úvahu.

Takže konec druhého pilíře si myslím, že je naprosto správný. A co to ještě přineslo? Vždyť přece všichni tady víte a tady v té sněmovně jste byli o tom ujišťováni, že je potřeba zvednout DPH. Kvůli čemu? No kvůli druhému pilíři, protože výpadek finančních prostředků, které šly do průběžného systému, se nahrazoval zvýšením DPH. To tvrdil jak tehdejší ministr financí Kalousek, tak Petr Nečas jako premiér. Takže DPH se zavedlo jenom kvůli tomu, že se tady zavedl druhý pilíř, který stejně dopadl špatně a o kterém se teď bude jednat, vlastně o jeho zrušení. Tohle je potřeba, abyste si všichni uvědomili! Vždyť jste tady seděli! Já jsem to sledoval zvenčí. Měl jsem z toho vždycky velmi nedobrý pocit. A naprosto jsem se snažil být objektivní, pragmatický, protože to, co jsme my připravovali, to byly věci, které byly na základě analýz, a nikdo nezpochybňoval naše odborníky ať už tedy na poli makroekonomickém, nebo na poli právním, nebo na poli důchodovém.

Co se týče důchodové reformy, jsem přesvědčen, že je správným krokem. To jsme se dostali teď ovšem někam jinam, že dojdeme k debatě, kdy se budeme bavit o tom, jestli druhý pilíř zrušit, nebo ne. Já jsem přesvědčen, že se zrušit bude muset, protože jeho kapacita, která je teď, vždyť tam máme zhruba asi 85 tisíc klientů, na které můžete argumentovat, že jsou tam proto v takhle malém množství lidí, že vlastně to nebylo povinné, ale na druhou stranu pokud vím, tak v letošním roce, by se měla rozhodnout Česká národní banka, co s kapitálovými fondy, kde není 50 tisíc lidí. Takže stejně budeme muset dojít k tomu, co s tím budeme dělat dál. Takže já považuji druhý pilíř za naprosto nešťastný tak, jak byl pojat.

Já rozumím argumentaci, která tady zazněla, a snažím se ji pochopit a snažím se být objektivní. To znamená, že není ze strany ať už tedy kolegy Stanjury, anebo kolegy – já se teď omlouvám za jméno, já si ho nepamatuji – že je tady spíš snaha o to, aby se to projednalo v dostatečné péči. Tomu bych i rozuměl. Ale nevím, jestli se zatím neskrývá něco jiného. Omlouvám se za to, že jsem takto nedůvěřivý, protože jsem tady za zdmi tohoto parlamentu strávil víc než 20 let, takže mám právo být nedůvěřivý na ledacos.

Takže já jenom žádám, aby tedy opravdu zvítězil rozum, abychom si tady nevyčítali, kdo udělal to a to. Já bych se mohl vrátit ke Kočárníkovi, který snížil sociální pojištění tenkrát o procento a v tu ránu byl v deficitu tehdy přebytkový účet. Možná že si na to nepamatujete, ale já jo. A takhle bych mohl pokračovat v sociálních hrátkách až k dnešnímu stavu, o 50 miliardách, kde už tady řada argumentů byla řečena. K tomu se nebudu vracet. To je nezaměstnanost, samozřejmě tam i vliv daně z příjmů fyzických osob má roli. To chci jenom prostřednictvím pana předsedajícího přetlumočit kolegovi, který tady už není a který odešel do předsálí.

Takže já bych byl hrozně rád, kdybychom se mohli dostat k tomu, aby se ve velmi krátké době podařila tahle novela, která je spíš technického rázu, která říká o tom, jakým způsobem se mají valorizovat důchody, aby se skutečně podařilo ji upravit v takovém čase, aby se to stihlo a aby důchodci, kteří na to čekají, ty peníze dostali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. (K poslanci Laudátovi:) Další faktická poznámka? (Ano.) Takže já si vás napíšu do pořadí a v tento moment je řádně přihlášen do diskuse pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, nechci pokračovat v edukativní činnosti. Já myslím, že to bude předmětem opravdu diskuse na jiných platformách, ale musím reagovat ně některé věci, abych je uvedl na pravou míru.

Pokud jsem hovořil o vícezdrojovém financování, tak jsem neměl na mysli celý důchodový systém, ale první pilíř. A to je i to srovnání se zahraničím. Víte, podle mě bylo nešťastné, že se v roce 1992 rozhodlo o důchodovém pojištění, protože to pojištění s sebou nese princip nestálého srovnávání příjmů a výdajů v tom systému a já si myslím, že bychom se měli vrátit v prvním pilíři ne k pojištění, ale k sociálnímu zabezpečení neboli k důchodovému zabezpečení tak, že je to vlastně důchodová daň a pak se to rozděluje tak, jak se to rozděluje doposavad.

Ale ohradit bych se chtěl proti slovům kolegy Laudáta, který zde uvedl, že nemáme žádné řešení. Já mu nezazlívám to, že se nedívá samozřejmě na naše webové stránky, ale možná by stačilo se podívat na webové stránky Ministerstva financí, případně Ministerstva práce a sociálních věcí, kde visí analytické materiály a návrhy jednotlivých politických stran z tzv. prvé Bezděkovy komise. Studie, která tam je, ukazuje, jak která strana chtěla systém řešit, a nezávislí statistici a ekonomové pak modelovali situaci a je tam i výsledek. Je tam výsledek NDC systému, je tam výsledek rovného důchodu, je tam také náš výsledek. Na rozdíl jiných je do roku 2100 ufinancovatelný, jenomže předpokládal úpravu různých parametrů. A aby to bylo nereálné, tak s příchodem tehdy ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase všechny parametry, které jsme v tom systému měli nastaveny, byly legislativními změnami modelovány tak, aby v podstatě systém se dostal do propadu, ve kterém dneska je.

Takže stačí se podívat třeba i na mé webové stránky, kde je zvlášť vyčleněna část, co jsem k důchodům řekl v této sněmovně za deset let, co jsem napsal v médiích nebo vyslovil v médiích za deset let, a dokonce i mých několik přednášek, včetně slajdů. Čili není pravda, že nemáme řešení.

K OECD již hovořil pan předseda Zavadil. Ano, tragédie je v tom, že se neustále hovoří, jak máme vysoké procento pojistného, ale už se nehovoří o tom, z jakého základu to pojistné je. Kdybychom měli větší základy, tak nepotřebujeme ani tak vysoké pojistné. Navíc v OECD nepřipočítávají ještě ty různé bonifikace, které mimo tyto systémy v náhradových poměrech zaměstnancům vyplácejí zaměstnavatelé v jiných státech na rozdíl od našeho.

Ztotožňuji se také s tím, že důchodová reforma není o důchodcích, ale o těch, kteří do důchodu teprve přijdou. A vážení, bude to katastrofa! Až dosáhnou důchodového věku ti, kteří dnes jsou dlouhodobě v nezaměstnanosti, a zjistí, že nemají nárok na důchod, až přijdou do důchodu ti, kteří si myslí, že vyzráli nad státem ve švarcsystému, a odvádějí si minimum na důchodové pojištění, a zjistí, že jejich důchod bude lízat někde hranici životního minima, případně ti, kteří dělají načerno a neodvádějí si pojistné. To bude teprv katastrofa.

A co se týká důchodového systému jako takového. Podívejte se, buď se dohodne politická reprezentace na nějakém sociálním cíli a k tomu cíli bude hledat parametry, jak ho dosáhnout, anebo bude vycházet ze současné situace, vypracuje nějakou nulovou variantu a pak bude říkat "nemáme peníze, půjdeme dolů" a dostaneme se opravdu někde na tu hranici rovného důchodu, která navíc spočítána na základě zadání ODS existuje. Takže to solitérství, které dneska v naší společnosti převládá, ten individualismus, kdy si každý myslí, že zajistí sám sebe bez rizika jeho zdravotního stavu, úrazu, či dokonce smrti, to by mělo být nahrazeno opravdu kolektivním zabezpečením, které prokázalo od Bismarckových dob, že je jediné, které v této společnosti může prosperovat.

A poslední poznámku mám k problému § 90 jednacího řádu, ke zrychlenému projednávání. Víte, ten paragraf byl začleněn do jednacího řádu tehdy, když se harmonizovaly právní předpisy s EU. My jsme měli chomout nasazený a museli jsme stihnout věci. Pak se ukázalo, že je to pro koalici vždycky výhodné prosadit. A je úsměvné dneska poslouchat ze strany ODS a TOP 09 něco o devadesátce, když se můžete podívat do stenozáznamu, jak jsem kritizoval v minulém volebním období, že 60 % prvních čtení bylo navrženo podle § 90 ve zrychleném režimu. To jen jako dodatek pod čarou.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Děkuji panu poslanci Opálkovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Stanjura, který zde ale není přítomen, takže dalším v pořadí je pan poslanec Laudát. Prosím pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo, asi bohužel naposledy k tomuto bodu. Nezlobte se na mě, když uděláte nějakou destruktivní antikampaň, jako udělala sociální demokracie a KSČM, že něco zrušíte, tak nelze čekat, že prostě lidé budou dávat svoje peníze a hlásit se do produktu, který jste řekli, že zrušíte. Takže ta antikampaň byla tak masivní. A ono vám to ještě nestačí, prostě místo vytváření nějakých pozitivních řešení prostě šíříte nenávist v případě církevního vyrovnání teď, protože ono je toho tady ještě málo. Takže nezlobte se na mě, ale to bylo trošku ve smyslu bývalého exexexministra zahraničí Sovětského svazu Gromyka, mistr nět, nět, nic s vámi nebyla dohoda. Jediná dohoda, která byla s levicí, abyste nějakým způsobem cokoli akceptovali, byla dobrovolnost druhého pilíře, proto to dopadlo v kombinaci s tou antikampaní tak, jak to dopadlo. Uvidíme, s čím přijdete vy. To jsem opravdu zvědav, jaké řešení budete, a já si dokážu představit to, co už podsunete v první fázi boj proti korupci, tak se zavedou majetková přiznání a všude jinde byla zavedena kvůli zdanění blahobytu, takže pak už jenom si vezmete od těch, co si něco pořídili, mluvím o těch, kteří si to vydřeli, ne o zlodějích, ti mají sedět v kriminálech, no a pak to nasadíte a tam budou finanční zdroje. Dokud ty lidi se neseberou a neodejdou odsud, což postihlo všechny sousední země, kde to takto začali praktikovat, takže prosím, to možná jo, ale pokud se týká dobrovolnosti, a já vítám slova pana kolegy, že to bylo špatné, že to mělo být povinné, samozřejmě já bych si ale představoval vzhledem k tomu, že jde o nejcitlivější komoditu, to znamená peníze, které si lidé schraňují pro důchodový věk, takže mělo být regulováno, a to by se celkem lehce dalo, zákonnými opatřeními, že podstatná část nebo celá část alespoň v nějakých typech fondů nebo ve všech prostě půjde do toho, že budou povinně investovány například tedy do dopravní infrastruktury, aby ty hodnoty byly v naší zemi, byly zpoplatnitelné a nebyly odcizitelné. Ale tohle všechno vy jste zruinovali, nebo se chystáte zruinovat. Takže sorry, ale vy tu mladou generaci, která tady byla, když jste tady mluvili, a odešli, ono ide nejenom o tv stávající penzisty, ale vy posíláte mladou generaci na trajektorii neskutečného průšvihu. Mladou generaci. A to tady pan kolega Stanjura také říkal. A v tom já vidím obrovský problém. A přece i pan Bezděk a další vám jasně spočítali, že demografický průšvih nastane, a nevím, zaslechl jsem tady, přiznám se, že nestuduji stránky KSČM, ale možná že to udělám a napravím, ale jestliže tady padlo slovo o rovném důchodu, no, v koaliční smlouvě, pokud se nemýlím, je posílení zásluhovosti, na druhou stranu tam je zrušení druhého pilíře, takže protimluv jako řemen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Ptám se, kdo další se hlásí do diskuse. Neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže nikdo další se nehlásí do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím.

Neeviduji v tuto chvíli návrh na vrácení či zamítnutí návrhu, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl předložený návrh přikázat k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, jestli někdo má ještě nějaký jiný návrh. Nemá. Děkuji. Budeme tedy hlasovat o přikázání návrhu k projednání rozpočtovému výboru. – Pardon, pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Já se omlouvám, ale navrhuji sociální výbor. Kde jinde by se to mělo diskutovat? Rozpočtový a sociální považuji za správné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře. Eviduji návrh pana poslance Laudáta na projednání v sociálním výboru.

Budeme hlasovat o návrhu na projednání v rozpočtovém a sociálním výboru.

Zahajuji hlasování o projednání tohoto návrhu v rozpočtovém výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 43, přihlášeno 156 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o přikázání tohoto návrhu sociálnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu sociálnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 44, přihlášeno 157 poslankyň a poslanců, pro 138, proti nikdo.Konstatuji tedy, že návrh jsme přikázali i sociálnímu výboru.

Dále v obecné rozpravě padl návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů.

Zahajuji tedy hlasování o návrhu na zkrácení lhůty o 30 dnů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 45, přihlášeno 157 poslankyň a poslanců, pro 118, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme návrh přikázali k projednání rozpočtovému a sociálnímu výboru a lhůta pro projednání byla zkrácena o 30 dnů. Děkuji paní ministryni i paní zpravodajce. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

23.

Návrh poslanců Petra Adama, Tomia Okamury, Radima Fialy, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 119/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, vážení ministři, kolegyně, kolegové, jedním z hlavních bodů našeho předvolebního programu byl slib prosadit osobní odpovědnost veřejných činitelů za rozhodnutí, která činí. Není možné, aby například někdo z politiků způsobil svým vědomým jednáním státu škodu ve výši desítek, stovek milionů, či dokonce miliard korun a nenesl za takové chování osobní odpovědnost. (V sále je rušno.)

Protiargumenty oponentů našeho návrhu přitom považujeme za pokrytecké. Kdyby náš návrh jenom opakoval to, co již v zákonech stojí, jak nám někteří tvrdí, nebylo by možné, aby tolik lidí s máslem na hlavě uniklo spravedlnosti. Ne, v našem právním řádu je skulina a touto skulinou ročně ztrácíme takové prostředky vybrané od občanů, jaké by při účelném vynaložení pomohly zachránit naši republiku od podstatné části dluhů a naše seniory od hranice chudoby. Mohli bychom investovat do zdravotnictví, do infrastruktury apod. V současné době zmiňovaná kauza ocenění majetku OKD a jeho prodeje by se nikdy nemohla stát, kdyby existovala skutečná a vymahatelná odpovědnost politiků a státních úředníků za jejich rozhodování.

Bude zajímavé, jak se k naší novele postaví ostatní poslanecké kluby. Je totiž dobré si dnes vzpomenout, jak plamenně o těchto věcech hovořili kandidáti politických stran v době volební kampaně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo. Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, na galerii nás sleduje mládež, kterou jejich přednášející ve škole nutí, aby byli potichu a dávali pozor v případě, že jejich přednášející přednáší. Já prosím, abychom jim byli dobrým příkladem a taktéž panu poslanci Fialovi věnovali pozornost. Děkuji vám.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, děkuji, pane předsedající. Já si neodpustím drobný komentář, že je zcela zřejmé a evidentní, že odpovědnost politiků mé kolegy ale vůbec nezajímá. To je všechno, co jsem k tomu návrhu zákona chtěl říct. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, to jsem nemyslel, že tak zkrátím váš projev. Děkuji panu poslanci Fialovi. Prosím ho, aby zasedl ke stolku navrhovatelů. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Klaška. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, dovolte mi, abych řekl něco k tomuto návrhu. Dovolte mi, abych vás upozornil na vládní nesouhlas, je to sněmovní tisk 119/1. Dovolte mi, abych z něho malinko odcitoval nebo připomněl některé pasáže. Navrhovaná právní úprava se považuje za nadbytečnou a duplicitní, neboť dosavadní právní úprava hospodaření s majetkem státu a hospodaření s majetkem územních samosprávných celků obsahuje úpravu péče o majetek, a to zejména v § 14 až 47 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, také potom v § 38 zákona o obcích, v § 17 zákona o krajích, v § 35 zákona o hlavním městě Praze.

Dále mi dovolte, abych připomenul, že přijetím navrhované právní úpravy by došlo k úpravě pravidel pouze pro část státních organizací, tato by se však nevztahovala na státní organizace, které jsou z působnosti zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích vyloučeny. Zavedením některých pojmů by vyvolalo značné aplikační a výkladové potíže, například navrhovaný pojem "vedení" považuje vláda za značně nejasný, zatímco zákon č. 2019/2000 Sb., v platném znění používá pojem "vedoucí organizační složky" nebo "vedoucí zaměstnanec". Rovněž návrh zákona vykazuje nedostatky legislativně technického charakteru a v textu návrhu zákona jsou další legislativně technické a písařské chyby.

Domnívám se, že jde tedy opět o dobře míněný návrh, který však vykazuje tyto výše uvedené chyby – duplicita, nejasnosti a to, že by z těchto pravidel vypadla část státních organizací. Proto připomínám vládní nesouhlas a navrhuji zamítnout tento návrh v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji, eviduji jeho návrh na zamítnutí, který prosím, aby pak byl předložen v jeho stanovisku nebo v rozpravě.

Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Václav Votava. (Ozývá se pan poslanec Okamura.) Pardon, pane poslanče, pan poslanec Okamura chce využít své přednostní právo? Nechce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Dobře, děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, já bych si dovolil pár poznámek k tomuto návrhu. Rozšířím to možná o věc, která s tím zdánlivě nesouvisí, ale přece jenom souvisí.

Já si myslím, že stanovisko vlády a připomínky jsou naprosto relevantní. Nechci, abych vypadal, jako že všechno, co podává Úsvit, odmítám. Já jsem tady už kolikrát řekl, že třeba i chápu smysl těch jejich zákonů, jejich návrhů, nicméně to, jak je ten návrh vždy podán, je to vyjádřeno i ve stanovisku vlády, řada legislativních chyb, řada pojmových nejasností, takže to v podstatě jsou také důležité věci. Samozřejmě to, co tady kolegové navrhují, je i řešeno určitou právní úpravou, takže dnes není vyloučeno, že by byly postiženy osoby, které nehospodárně nakládají s majetkem, někdy to opravdu může být v trestněprávní rovině, takže to není tak úplně pravda, že je tady nějaké vakuum. Tolik tedy ke stanovisku vlády, se kterým se ztotožňuji.

Já si myslím, že v evidenci majetku státu je nepořádek. Je tam nepořádek velký. Je také úkolem současné vládní reprezentace, aby tento stav, který zdědila po minulých vládách, napravila. Já vám řeknu jeden takový příklad: Hovořilo se i hlavně tedy v minulém volebním období o dislokaci Nejvyššího kontrolního úřadu. Hledala se vhodná budova, protože Nejvyšší kontrolní úřad, jak víte, je v nájmu. Tehdy, za bývalého prezidenta NKÚ, to byl nájem, když použiji to slovo, nehorázně vysoký. Současnému prezidentovi NKÚ panu Kalovi se podařilo nájem radikálně snížit, nicméně to neřeší a nikdy neřešilo to, že by NKÚ by měl být v budově, která není komerční. Měl by být ve svém. Proto se vždy hledala nějaká vhodná budova, do které by se mohl NKÚ přesunout, přestěhovat. Na jednání byl pozván šéf vládní dislokační komise, nevěděl vůbec nic. Nevěděl vůbec, jaký majetek je volný, jaké budovy jsou volné, prostě hrozný stav. Za drahé peníze se zavedl systém CRAB. To není nějaká ta lahůdka pro labužníky, ale je to centrální registr administrativních budov. Bylo i vládním usnesením nařízeno jednotlivým ministerstvům i jejich organizacím, aby tento CRAB byl také naplněn, aby vůbec plnil svoji hodnotu, tedy účel, pro co byl zaveden. Nicméně do dnešního dne není ten CRAB naplněn, to znamená, že vůbec není přehled, nebo je minimální přehled o tom, jaké budovy je možné využívat. Já jsem zaregistroval, že Ministerstvo financí činí v současné době opatření tak, aby ten centrální registr opravdu naplněn byl a aby přehled státu o tom, jaké jsou volné prostory, jaké vůbec budovy má, jak ty budovy vypadají, tak v tomto registru byly. Ono je třeba vzít v úvahu, že kdyby se efektivně využívaly ty budovy, nebo se jich stát i třeba zbavil, protože jestliže má nepotřebný majetek, co s ním, je zbytečné ho udržovat, tak by to určitě představovalo nemalé finanční prostředky a možná by se ušetřilo i padesát procent na nájmech, protože řada institucí je samozřejmě zase v komerčních objektech nebo v objektech, kde jsou v nájmu, tak proč by nemohly být ve svém, ve státním.

Dámy a pánové, chtěl jsem jen na to upozornit a věřím tomu, že současná vládní garnitura dá tuto věc dohromady, tuto věc napraví. Je to velice důležitá záležitost, aby stát měl přehled o majetku, který je zbytný, a tohoto majetku se mohl nějakým způsobem třeba zbavit nebo do něj přesunout instituce, které určitý požadavek mají a mohou přejít z těch objektů, kde jsou v nájmu.

Toliko moje poznámka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Laudát, po něm s přednostním právem pan poslanec Okamura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové a nepřítomná vládo, já tedy nevím, jestli by se nemohl sebrat aspoň jeden ministr, který by tady seděl. Já to beru jako pohrdání Sněmovnou a teď nevím, jestli jsme si schválili, nebo neschválili, že v tom případě se přerušuje schůze. (Ruch v sále z důvodu nepřítomnosti členů vlády.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, já budu v tuto chvíli muset v souladu s jednacím řádem, pokud nepřijde žádný z ministrů, přerušit jednání Sněmovny do přítomnosti někoho z členů vlády. (Jsou slyšet hlasy s návrhem počkat pět minut.) Přerušuji jednání schůze do 12.25 hodin. V případě, že se nedostaví žádný člen vlády, pak budeme rozhodovat. Děkuji. (Šum v sále.)

(Jednání přerušeno ve 12.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.26 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, že nás navštívili dva členové vlády dokonce, nejenom jeden. Tři dokonce, výborně. Můžeme pokračovat. Prosím pana poslance Laudáta, aby pokročil ve svém projevu se svou faktickou poznámkou.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Omlouvám se, že zrovna to odskákali ti nevinní a ti tři, kterých si nejvíce vážím, skoro nejvíce, kdybych udělal pořadník v té vládě. Já bych tady radši viděl toho silnořečného Onassise, aby tady seděl a poslouchal. To za prvé.

A za druhé, jenom jsem chtěl technickou ke svému předřečníkovi. On říká, že to, co zdědili po předchozí vládě, já nevím, jestli nám připochodovaly po vládě Miloše Zemana, Špidly, Grosse a Paroubka nějaké nové pozemky nebo nové lesy, vody, louky, stráně nebo co, že najednou tady asi něco přistálo. A nové fabriky. Ale chápu, že ani vy jste to asi nedávali do pořádku, když jste měli potřebu šmelit a zadarmo rozdávat těžební doly, doprovodný majetek apod. Takže já bych si tohle vyprosil.

Já vím, že byly podnikány nějaké kroky, a co vím, tak pan ministr Babiš vyhodil velice ctěného ředitele pro správu a zastupování státu ve věcech majetkových, kterého, myslím, že jste tady uznávali, ti, co tady byli v předchozím období. Tím začal. A budu velice zvědavý, jak že se majetek dá do pořádku.

Ale myslím, že nevím, neznám, nejsem v této problematice znalcem, ale nemyslím si, že v roce 2006 se přebíralo něco po vás, co by už existovalo, a pak to bylo následně poničeno. Takže myslím, že tady má někdo hodně krátkou paměť.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi za jeho faktickou poznámku. Další přihlášený s přednostním právem je pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, to, co je klíčem ke krizi důvěry veřejnosti v demokracii, v politiku a ve stát, je odpovědnost politiků. To, že tu vrcholní politici v posledních 20 letech beztrestně prohospodařili tisíce miliard, samozřejmě frustruje všechny občany a ničí to jejich důvěru v současný politický systém. Řešení vidíme v jediném: učinit odpovědné maximálně odpovědnými za svěřené hodnoty. Námi navrhovaný zákon zcela jasně stanoví povinnost péče řádného hospodáře pro všechny zástupce státu. Je to zcela jasný a transparentní příkaz pro všechny, kdo nakládají s veřejným majetkem, aby hospodařili s maximální efektivitou. Jde o to, aby bylo možné naplnit při nehospodárnosti skutkovou podstatu trestného činu porušení povinností při správě cizího majetku.

Navrhovanou právní úpravu považuje vláda za nadbytečnou a duplicitní, neboť dosavadní právní úprava hospodaření s majetkem státu a hospodaření s majetkem územních samosprávných celků prý už obsahuje a obsahuje prý úpravu péče o majetek, a to zejména v § 14 a § 47 zákona číslo 219/2000 Sb., o majetku ČR, a v dalších zákonech, např. o obcích, o krajích, atd. Co ale říkají tyto paragrafy, které ve svém zamítavém stanovisku uvádí vláda? V § 14 je uvedeno, že majetek musí být využíván účelně a hospodárně. Tuto povinnost ovšem stanoví pro příslušnou organizační složku, nikoli pro jednotlivce. § 47 ukládá příslušným fyzickým osobám povinnost provádět svoji činnost s odbornou péčí a postupovat podle tohoto zákona a dalších právních předpisů. Jednotlivci mají přímo nařízenou odbornou péči, ale péči spravovat majetek hospodárně nemají, resp. mají nařízenou pouze v rámci povinnosti pro organizační složky. Chybí tu tedy přímá individuální odpovědnost.

To, že je zákon nefunkční, lze dokládat jednoduše. Zatím žádný ministr ani jiný vrcholný politik nečelil stíhání pro porušení povinnosti při správě cizího majetku kvůli nějaké nehospodárnosti. Kouzlo tohoto zákona spočívá v tom, aby byla naplněna, tím mám na mysli kouzlo našeho zákona, spočívá v tom – aby byla naplněna skutková podstata, musí daný člověk kromě prokázané škody porušit zákonem danou povinnost.

Tady řešíme, zda ministr financí, např. pan Sobotka, který navrhuje privatizaci státního podílu v OKD, když byl ministrem financí, v kooperaci se svými kamarády z Karbon Investu, je, nebo není trestně odpovědný. Jak víme, v kauze paní Parkanové vytáhl pan ministr Kalousek na obhajobu předraženého a nekompetentního nákupu letadel za miliardy posudek Ústavu státu a práva, který říkal, že ministryně neměla zákonnou povinnost zjišťovat si, kolik letouny CASA obvykle stojí. Nemusela tudíž ani vědět, zda je pro armádu nakupuje předražené, nelze ji tedy stíhat pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku, neboť podle současného výkladu zákona neporušila uloženou či smluvně převzatou důležitou povinnost při opatrování nebo správě cizího majetku. Právníci s tím mohou polemizovat, a právem, ovšem faktem zůstává, že praxe je taková, že ti, kdo nemají přímo zákonem uloženou

povinnost spravovat majetek s péčí řádného hospodáře, prostě za nehospodárné jednání stíháni nejsou.

Ve stejném duchu, jako byla kauza nákupu letounů CASA, se dnes nese ještě horší kauza, a to kauza pana premiéra Sobotky. Ten zcela zjevně spolupracoval a spoluzavinil škodu, která je v řádu desítek miliard. Kdo sledovat pořad Reportéři ČT, nemohl přehlédnout jednak zmapovanou do nebe volající zlodějnu, kdy zástupci státu prodali státní majetek pod cenou, a současné konstatování faktu, že postiženy budou jen malé ryby. Ovšem ti, jejichž vůli tyto malé ryby prováděly, ti, kdo by měli být za tak skandální privatizaci odpovědní, tedy v prvé řadě ministr financí, který prodej navrhoval a spoluřídil, tak ten se odpovědnosti zřejmě vyhne.

Pokud by platil námi navrhovaný zákon, to znamená povinnost spravovat svěřený majetek s péčí řádného hospodáře, pro ministry a další odpovědné zástupce státu, pak by osoby odpovědné za privatizaci OKD dnes s největší pravděpodobností seděly v daleko pečlivěji střežené budově, než sedí současná vláda, a to na dost dlouho. Nájemníci 43 tisíc bytů OKD by se dnes neklepali strachy, že je Bakala vyhodí na ulici, protože stát by měl v kase o pár desítek miliard víc, takže by měl na velkorysou pomoc ostravskému regionu a jeho nezaměstnaným.

Naopak starostové nebo statutární orgány firem už povinnost hospodařit s péčí řádného hospodáře mají, a to ze zákona, a podle tohoto paragrafu jsou také mnozí starostové a jednatelé firem každoročně za nehospodárné jednání, a tím způsobené škody stíháni a souzeni. Ovšem také všichni víme, že stát přišel o tisíce miliard v tisícovkách kauz a nikdo z vrcholných politiků na celostátní úrovni nebyl stíhaný za porušení povinnosti při správě cizího majetku.

Takže když to shrnu, aby byla alespoň do budoucna otázka odpovědnosti vždy jasná, navrhujeme jednoduchý princip, aby byl každý zástupce státu, ať už organizační složka, její vedení, zaměstnanci, či osoby jimi pověřené, povinen spravovat svěřený majetek s péčí řádného hospodáře. Tím se vyhneme slovíčkaření a kličkování, zda je odpovědný ten či onen. My v Úsvitu říkáme jasně, že každý, kdo rozhoduje o veřejném majetku, musí nést odpovědnost, a to nikoliv jen za to, zda ta či ona veřejná soutěž či výdaj bude odpovídat nějakým formálním pravidlům. Tou zásadní podstatou je, že každý výdaj musí být také účelný a opodstatněný.

Vláda měla k zákonu ještě další, technicistní připomínky, např. že by se úprava neměla vztahovat na státní organizace, které jsou z působnosti zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích vyloučeny. Jde např. o příspěvkové a jiné organizace. No to snad není relevantní argument, pokud se ve Sněmovně shodneme, že tam tyto organizace začleníme, tak je tam v dalším čtení můžeme výslovně připojit. Také další výtky jsou zcela formální a nemá smysl je z mého pohledu snad ani komentovat.

Pane předsedo, dámy a pánové, věřím, že většina z vás, jak tady jste, chce, aby náš stát fungoval lépe, a bezesporu všichni chceme, aby nám politikům občané důvěřovali. Když občan urazí někomu na ulici zrcátko u auta, musí to zaplatit. Když úředník či dělník způsobí škodu, je za ni odpovědný a musí ji nahradit, často ještě ten den večer. Myslím, že nejlepší krok k získání důvěry je nastavit přímou odpovědnost pro všechny, kdo spravují veřejný majetek, aby občané uvěřili, že to se změnami k lepšímu hospodaření myslíme skutečně vážně. Děkuji za pozornost a prosím o podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení členové vlády, já samozřejmě souhlasím s tím, že stát má řádně hospodařit, a souhlasím i s tím, že dosud nehospodaří dobře. To je jeden z důvodů, proč většina členů ANO, jak tady sedí, vůbec do té politiky vstoupila.

Zároveň si ale myslím, že zákon, který je navrhován, je skutečně nadbytečný. Proč? My všichni víme, že jeden z našich vážených kolegů je stíhán policií v kauze Opencard, ačkoliv si většina z nás nemyslí, že toto stíhání má reálný základ. Není většího důkazu o možnosti orgánů činných v trestním řízení stíhat vysokého komunálního či státního činitele za to, co považují za nehospodárnost nebo špatné či nečisté hospodaření s veřejným majetkem. My máme jiné příklady. Známe politiky, kteří se třeba veřejně kají a o jejichž nehospodárnosti či o něčem více je přesvědčena drtivá většina veřejnosti. Ty naopak policie z poměrně nepochopitelných důvodů nestíhá.

Čili problém není v tom – a já plně souhlasím s panem kolegou Okamurou –, že veřejnost nedůvěřuje politikům, a doufám, že se to zlepší, problém ale není v tom, že nemají odpovědnost, že nemohou být stíháni. Problém je v tom, že ti, kteří jsou reálně podezřelí, stíháni často nejsou, anebo naopak jsou stíháni ti, kteří podle zákonů zdravého rozumu by stíháni býti neměli. Čili problém není tentokrát v zákonu, nejsou všechny problémy v zákonech, nýbrž v tom, jak je zákon naplňován. Já bych se mohl paradoxně, prostřednictvím pana předsedajícího, zeptat pana Okamury, zda by neměly podle toho zákona být trestně stíhány všechny politické garnitury včetně naší za to, že jsme dosud nezajistili správné fungování policie a justice. Na druhou stranu se všichni shodneme, že jsou to orgány nezávislé a zejména do té justice nemáme co mluvit.

Čili problém není v tom, že potřebujeme další zákon o odpovědnosti politiků. Problém je v tom, že justice a další orgány, tzv. orgány činné v trestním řízení, potřebují reformu, potřebují být daleko ostřejší, daleko jasnější a důvěryhodnější pro lidi. Já si myslím a věřím, a proto je to další důvod, proč mnozí z nás vstoupili do politiky, že to je možné, že je možné tyto orgány zreformovat, ale nový zákon, který přidá něco, co už v zákonodárství je, tomu nepomůže.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych jenom krátce zareagoval na pana kolegu poslance Komárka. No, on je totiž problém v tom, že ten zákon, který skutečně starostům nebo jednatelům firem už dneska určuje povinnost péče o řádné hospodáře, tak on skutečně neplatí pro ty celostátní politiky. To znamená, policie a státní zastupitelství musí konat v mantinelech stávajících zákonů, a pakliže zákon je vágní, tak to je právě ten důvod, proč se také nekoná, a samozřejmě v další fázi je to i policie třeba a státní zastupitelství atd. O tom můžeme skončit třeba až u soudů, na které se také dívám samozřejmě do určité míry kriticky. Ale proto ta péče řádného hospodáře v podstatě stanovuje povinnost zcela jasně, že nemůžete v podstatě nakoupit židli, která není potřeba, když potřebujete čtyři, tak nemůžete koupit pátou. V podstatě se nemůžete vymluvit jako "dneska ono výběrové řízení proběhlo v pořádku, tak od toho dáváme ruce pryč", ale jestli to bylo vůbec potřeba, tak to už se vlastně nehodnotí jako dost dobře. Prostě je to vágní. Proto ten argument, že je něco duplicitního vzhledem k tomu, že tady za dvacet let nikdo nebyl odsouzen, na celostátní úrovni ministr nebyl odsouzen za plýtvání veřejnými prostředky, tak

to nefunguje. Evidentně to nemají ty orgány, které to mají šetřit, jak uchopit. Proto to navrhujeme.

Proto vás prosím o podporu. Propusťme to do druhého čtení, aspoň poslanci ANO, kteří jsme tady noví, aspoň pro to zdvihněme hlas, byť nám to neprojde, a pojďme se o tom bavit dál. Vždyť přece i vy, vážení poslanci ANO, přece jste vstupovali do politiky na základě stejných principů jako my. Takže jedna věc je to, co určila vláda, druhá věc je, že přece chceme, aby se přestalo plýtvat veřejnými prostředky. A podívejte se dneska na kauzu OKD. Vážení, vy když nezdvihnete pro to hlas, tak s tím přece vlastně souhlasíte, anebo s letouny CASA. To přece takhle nejde. Děkuji a prosím vás znovu o podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další řádnou přihláškou pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji, pane předsedající. Dobré dopoledne dámy a pánové. Já bych chtěl také zareagovat tady v projednávání tohoto bodu a začal bych nejdříve tím, že také odpovím vaším prostřednictvím, pane předsedající, panu poslanci Komárkovi. Pane kolego, vy jste tady zmiňoval fungování policie a těchto institucí. My se přece bavíme o odpovědnosti za hospodaření s majetkem, a nikoliv za fungování policie. To je poměrně dost velký rozdíl.

Dále bych tady chtěl zmínit kauzu, o které se už tolik nemluví, byť je pořád stále aktuální, a náš předseda Tomio Okamura tady zmiňoval banální věc jako příklad nákup nepotřebných židlí, což je malicherná položka, ale já znám krásný příklad a všichni to znáte také, nákup nepotřebných bitevníků L-159, které si naše vláda objednala, a pořídila 72 kusů za 50 miliard korun! Tady se nebavíme o žádných drobných. A podle údajů z ledna tohoto roku je 36 těchto bitevníků nepotřebných! To znamená polovina. Jednoduchými kupeckými počty 25 miliard korun vyletělo komínem, a když se podíváme potom, to vám ještě připomenu, jak to bylo s jednotkovou cenou za jeden bitevník L-159, tak když byla uzavírána smlouva, tak se počítalo s jeho cenou 250 milionů za kus bez DPH, dodávám, a ty stroje byly nakonec nakoupeny za 700 milionů za jedno letadlo! Taky si připočítejte další miliony, nebo spíše miliardy, které tento stát vyhodil zbytečně navíc. Dále k tomu připočítejme čtvrt miliardy korun za uskladnění těch nelétajících strojů. To jsou další peníze. Takže tady nám další peníze létají komínem ven.

Dále bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího zareagovat na příspěvek pana poslance Votavy. Pane poslanče, vy jste tady argumentoval některými argumenty o duplicitě. Ale ve vašem projevu až příliš často zazněl podmiňovací způsob kdyby. Víme oba, jak to chodí s autorizací vašeho projevu. Takže až se vám dostane stenozáznam k autorizaci, tak si napočítejte, kolikrát jste ve vašem projevu použil podmiňovací způsob kdyby. Ano, kdyby nám to fungovalo. Ale ono nám to nefunguje. To je ten dost podstatný rozdíl, a to je právě ta příčina, proč Úsvit navrhuje tuto zákonnou úpravu. Takže já vás také vyzývám k podpoře tohoto zákona, zvláště tedy poslanecký klub ANO. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Já kolegům z Úsvitu rozumím věcně. Tady existuje krom vyjmenovaných kauz řada dalších a existuje volání lidí, které jsme slyšeli v kampani, takové to ukřivděné: proč nikdo – slovy písně – nesedí, nikdo nevisí. Já to taky vnímám. Ale pravdou je, že i vysocí státní činitelé jsou stíháni v korupčních kauzách. Pravdou je, že policie i soudy

tu možnost mají. Máme nelétající letouny, vrtulníky, ze kterých vypadávaly motory, padáky, ze kterých vypadávali lidi. Je toho skutečně mnoho, co politici nakoupili špatně. Ale jediná možnost, jak to propříště napravit, je, aby Sněmovna řádně kontrolovala vládu, aby ministři řádně kontrolovali své úředníky, aby Nejvyšší kontrolní úřad řádně kontroloval všechno, což myslím, že propustíme tuto novelu v plné šíři a v plné síle. Policie už dnes může stíhat prakticky každého, když zjistí, že úmyslně něco udělal špatně. Jestliže bychom měli chtít, aby policie stíhala i každého, kdo udělal něco neúmyslně špatně, ocitli bychom se v úplně jiném státě, než jaký chceme, aspoň podle mého názoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pro pana poslance Fiedlera vaším prostřednictvím, pane předsedající. Ano, já jsem řekl kdyby několikrát, kdyby fungoval centrální registr, kdyby byla v pořádku evidence. Já jsem také řekl ano, že současná vládní garnitura, Ministerstvo financí, činí už v tomto kroky, abych to kdyby už nemusel říkat. Takže jestli jste dobře poslouchal, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, tak vám to určitě nemohlo uniknout.

Jinak bych si dovolil ještě poznámku k panu poslanci Okamurovi. On tady samozřejmě vždycky populisticky řekne: Vy, kteří to nepodpoříte, tak vy podporujete ty lumpárny! Pane kolego prostřednictvím předsedajícího, to určitě není pravda. Ale vy tak vždycky činíte. Bohužel. A já jsem to už slyšel dříve. Kdo nejde s námi, jde proti nám. Buďte tak hodný, nepoužívejte to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, když jsme u toho slova "populisti", tak já myslím, že vy jste dali voličům populistický slib, že vyřešíte církevní restituce, přitom jste věděli, že je vyřešit nemůžete, takže vážení, čekám na to, až je tedy vyřešíte! Nalákali jste desetitisíce voličů na váš populistický slib, který nemůžete uskutečnit, a když se tady mimochodem hlasovalo – vidím tady pana kolegu Kováčika – o referendu proti církevním restitucím, tak najednou už nikdo nehlasoval. Dále jste vytvořili nějakou komisi, která to měla jakoby řešit. Tak já si počkám, až váš populistický slib naplníte! Takže to, že tady uděláte šťastný stát s důstojnými důchody, tady populisticky dvacet let slibujete vy a výsledkem jsou průměrné důchody přes 10 tisíc korun a lidé se vůbec nemají dobře! Populistickou politiku, na kterou tady lákáte lživě voliče, tady přece předvádíte dvacet let vy, ČSSD, vážený pane kolego! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Dále se s řádnou přihláškou a s přednostním právem hlásí pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Pokud už nikdo nechce k tomuto bodu vystupovat, já bych ještě něco řekl. Možná že zopakuji některé věci, které už tady dnes padly, ale myslím si, že je to důležité.

Vrátím se k té duplicitě. Ano, lze s tím souhlasit. Duplicita jakási existuje, nicméně judikáty a další výstupy, které jsou od soudu, jsou velmi sporné a dochází k netransparentním

a k nejednoznačným výkladům v těchto věcech. Proto se snažíme to včlenit do tohoto zákona do § 14, aby tato věc byla soudně vymahatelná, protože dodnes není.

A navážu na kolegu Votavu, který tady stál a říkal – budu citovat: "Není vyloučeno, že by byly postiženy osoby." Žádné osoby postiženy nebyly. Je to prostě nevymahatelné, nebo velmi obtížně vymahatelné. Pokud máme odbornou péči, odborná péče není péče řádného hospodáře. To znamená, je to velmi sporné. Já tady nechci citovat různé příklady, ale divili byste se, jaký je v tom velký rozdíl.

Dále pan kolega Votava řekl, že se setkal s úředníkem, který měl na starosti majetek, a že nevěděl vůbec nic o tom majetku. Jak může tedy tento úředník přistupovat k hospodaření s majetkem státu s péči řádného hospodáře? Jak to po něm vůbec můžeme chtít? (Potlesk z řad hnutí Úsvit.) Takže udělejme něco pro to, aby se tento úředník chytil za hlavu nebo tam nebyl. Já si myslím, že prostě jakési změny udělat musíme.

Poslední věc z posledního vystoupení pana kolegy Votavy – a já ho mám rád. Populismus. Jasně. Pojďte sem, kdokoli z vás, a řekněte, jak to uděláme nepopulisticky. Jak zabezpečíme to, aby se hospodařilo s majetkem státu hospodárně s péčí řádného hospodáře a aby se nekradlo? Jak to uděláme jinak, než právě tímto zákonem, který navrhujeme?

Dál jsem si ještě poznamenal několik věcí, které řekl pan kolega Komárek. Samozřejmě s některými mohu souhlasit. Ale stejně tak se připojuji ke kolegovi Fiedlerovi, který komentoval tu věc, kterou vy jste, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, řekl – co policie a justice, že nám úplně nefunguje. Souhlasím. Policie a justice není majetkem v pravém slova smyslu tak, jak my o něm mluvíme. A myslím si, že ta hospodárnost v tomto zákoně je úplně o něčem jiném.

Další věc, kterou ještě řekl, prostřednictvím předsedajícího, aby všichni kontrolovali všechny, aby vláda kontrolovala ministry, ministři aby kontrolovali úředníky. Tak to přece ale dvacet let bylo. Takhle jsme se o to dvacet let snažili. A výsledek je katastrofický podle mého názoru. Takže zase další věc, další indicie k tomu, že potřebujeme iniciovat změny. A tento zákon je právě tou změnou, kterou bychom potřebovali.

Takže to by bylo z mé strany a z místa zpravodaje asi všechno k tomuto návrhu zákona. Také vás všechny prosím o to, abychom to podpořili, abychom to pustili přes první čtení a mohli o tom jednat ve výborech. (Potlesk z řad hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. S další řádnou přihláškou pan poslanec Štěpán Stupčuk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já jsem přesvědčen, že tento návrh zákona právě nemůže přispět ke zlepšení hospodaření s majetkem státu. A jsem strašně rád, že tady zazněl ten nejpádnější argument proti přijetí návrhu tohoto zákona, a to je jeho duplicita. Já jsem rád, že tady byla citována celá ta šíře paragrafů, která upravuje jednotlivou odpovědnost politiků ať na té úrovni celostátní, tak na té úrovni komunální. Z tohoto pohledu právní úprava odpovědnosti za hospodaření s veřejnými majetky tady je komplexní. Je konkrétní, komplexní. Není tedy nutné přijímat duplicitní právní úpravu. To si troufám říct, je i proti legislativním obvyklostem a zvyklostem. Tedy nelze očekávat, že by tento návrh přinesl nějakou novou kvalitu, a jsem přesvědčen, že naopak by mohl působit určitý chaos výkladový a v aplikaci jednotlivých právních norem.

Ale zase se netvařme, že stávající právní úprava nemá nedostatky z hlediska implementace a uvádění jednotlivých ustanovení zákona v praxi. To je skutečně asi pravdou,

ale je to problém aplikační, který by měl být především řešen na úrovni exekutivy, jak lépe vymáhat, vynucovat právo. Samozřejmě že to potom má i svoji rovinu, která je vyjádřitelná nějakou konstantní a závaznou judikaturou, takže samozřejmě to je věc, která se dotýká justice.

Můj postoj tedy k návrhu tohoto zákona je takový, že jej nepodpořím právě z toho důvodu, že je duplicitní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další řádnou přihláškou – pan poslanec Černoch stahuje. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych tady jenom řekl, že exministr financí Kalousek začal zavádět registr majetku. Je mně líto, když pan kolega Votava tady mluví, že teď my to začneme dávat dohromady. On sám jako předseda rozpočtového výboru moc dobře ví (nesrozumitelné) mám pocit, jak funguje ten registr, kde jsou problémy, že ministerstva se šprajcují a jednotlivá resortní ministerstva nechtějí dávat soupis majetku, aby se jim nevidělo pod to. Ale ten projekt vlastně už běží. Teď je naplňován. Takže neříkejte, že jste objevili Ameriku. Já jenom na zpřesnění, že to tak není, to, co tady zaznělo.

A zcela výjimečně se tady připojuji k sociální demokracii. Já takto formulovaný zákon také považuji za nadbytečný. Spíš bych přivítal zpřesnění stávající legislativy, ale ne touto formou. A ono je opravdu velice problematické říct, co je racionální a co je iracionální nakládání. Většina z vás tady schválila většinou ve sněmovně přítomných to, že PGRLF dáváme 250 mil., tzn. čtvrt miliardy, na reklamní účely. Z našeho pohledu je to vrcholná iracionalita, nehospodárnost, tudíž už byste asi měli být stíháni.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych rád zareagoval na slova o duplicitě. Ano, máme tady řadu zákonů, které jsou podobné. Ale proč? Protože toto je všechno roztříštěné. My bychom potřebovali jeden pevný zákon, jedna pevná pravidla, podle kterých by se to dělalo. Protože Česká republika, když ji budu srovnávat s Rakouskem, má dvakrát tolik zákonů. My máme tolik zákonů, že už se v nich nikdo nevyzná. A z toho důvodu – zjednodušme to. A udělejme něco. Dejme jeden zákon, který může veškerou práci zjednodušit.

A co se týká správného hospodáře. Já si vzpomínám, když jsem nastoupil do zaměstnání, mistr řekl: Tady máš nářadí a za všechno máš svoji odpovědnost. Jestli něco zkazíš, je to tvůj problém. Ve firmách to existuje. A my to tady nedokážeme? Vždyť my jsme tady elita národa. A uvědomme si jednu věc – jaký rating, jakou důvěru má Poslanecká sněmovna? Velice špatnou, jednu z nejhorších. Teď po volbách se to trochu zvedlo. Udělejme všechno pro to, aby na konci našeho volebního období to nebylo tak hrozné, jak po minulé vládě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele případně pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegové a kolegyně, já bych v závěrečné zprávě znovu chtěl zopakovat ty argumenty, které jsem zde už říkal, které zde byly také citovány, že podle vládního stanoviska, což je sněmovní tisk 119/1, se zde jedná o duplicitu. Máme zde rozsáhlou legislativu, která tento problém řeší. Máme zde taky rozsáhlý kontrolní systém, který tuto záležitostí řeší. Jsou zde různé legislativně technické závady. Proto bych chtěl znovu zopakovat návrh zamítnout tento návrh z výše uvedených důvodů v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zazněl návrh na zamítnutí, o kterém dám hlasovat. Přivolám naše kolegy v předsálí. Na žádost vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 46, přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 87, proti 14. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Byl tedy přijat návrh na zamítnutí. Končím tímto projednávání tohoto návrhu zákona.

Vzhledem k tomu, že je 13.01 hodin, si dovoluji přerušit jednání schůze do 14.30 hodin, popřát vám všem dobrou chuť a připomenout, že za pět minut se schází organizační výbor. Dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, dovolte mi, abych zahájila naše odpolední jednání. Prosím, zaujměte svá místa. Budeme pokračovat projednáváním pevně zařazených bodů. Prvním z nich je bod 45. Dříve než začneme, poprosím, abyste se ztišili, abychom se slyšeli. Děkuji.

45.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu/sněmovní tisk 141/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych vám v krátkosti uvedl změnu Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu, která vešla v platnost 1. února 2007. Pro její přijetí a pro přijetí těchto změn je nutný souhlas celého Parlamentu České republiky a ratifikace prezidentem republiky. Příloha I byla upravena v roce 2014 v souladu s článkem 34 úmluvy Světovou antidopingovou organizací – WADA. Jednomyslně tyto změny byly přijaty a já jen v krátkosti tyto jednotlivé změny shrnu.

Jedná se o změnu názvosloví některých látek, zároveň o malé změny v rozdělení dvou podskupin stimulací skupiny S6, změna, která popisuje hranici alkoholu v krvi – tady jenom podotýkám, v souladu se sportem –, a další nové skupiny byly přidány do skupiny S5.

V závěru svého krátkého vystoupení vás poprosím o zkrácení lhůty pro projednání tohoto návrhu mezi prvním a druhým čtením o 30 dnů, jak mi to umožňuje § 91 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Tato žádost je z důvodu časového prodlení, kdy nutně potřebujeme co nejdříve tuto smlouvu přijmout.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Rom Kostřica. Pane poslanče, máte slovo. (Teprve vchází do sálu.)

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Omlouvám se za krátké zdržení, jednak vám, paní místopředsedkyně, i ostatním kolegům.

Já se domnívám, že tady bylo řečeno všechno a že je vhodné, aby tato smlouva byla přikázána k projednání v zahraničním výboru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, z těch důvodů, který bylo i u jiných bodů, kde my necítíme naléhavost toho rychlého projednání podle § 90, jménem klubu TOP 09 a ODS dávám veto na projednávání v režimu § 90. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám. Mohl byste zopakovat svůj návrh? Já ho tady v tom hluku neslyšela. Moc se omlouvám.

(Poslanec Laudát se vrací k mikrofonu, ale přistupuje k němu poslanec Urban a říká mu, že nejde o projednávání podle § 90.)

Poslanec František Laudát: Pokud nepadl návrh na režim § 90, tak v tom případě promiňte.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já jenom zopakuji, že zde padl návrh na zkrácení lhůty mezi čteními o 30 dnů. Jenom tento návrh zopakuji.

Táži se, jestli se ještě někdo jiný hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Všechny vás odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami. Děkuji. Vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, táži se pana navrhovatele či zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tomto případě bychom měli hlasovat o návrhu, který zde padl, a to je zkrácení lhůty k projednání ve výborech o třicet dnů.

Zahajuji hlasování (číslo 47) a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím. Tento návrh byl přijat. Pro se vyslovilo 88 (ze 108 přihlášených) poslanců, proti 7.

Nyní budeme hlasovat o přikázání tohoto návrhu k projednání zahraničnímu výboru. Ještě než tak učiníme, mám zde faktickou poznámku paní poslankyně Novákové? (Ne.) Takže bere zpět.

Zahajuji hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování (číslo 48) končím s tím, že tento návrh byl přijat, kdy se (ze 112 přihlášených) vyjádřilo pro 108 poslanců, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní přistoupíme k dalšímu pevně zařazenému bodu, kterým je

18.

Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 124/1. Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec František Adámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jménem početné skupiny poslanců, kteří reprezentují většinu stran této Sněmovny, vám předkládám návrh na novelu zákona o hlavním městě Praze a dalších souvisejících zákonech o volbách do krajů a zákona o obecních volbách. Legislativní a věcný rozbor i hlavní důvody máte v důvodové zprávě. Zde mi dovolte uvést jenom to nejdůležitější.

Hlavním smyslem předkládané, v podstatě velmi jednoduché novely je vnést pořádek a řád do volebního systému v Praze. Musím přitom zdůraznit, že únorové jednomyslné usnesení Zastupitelstva hlavního města Prahy tuto změnu podporuje. Samo pražské zastupitelstvo na příští volební období stanovilo počet členů zastupitelstva 65, což je číslo, které je ve shodě s počty členů zastupitelstev krajů. Rozhodlo také o tom, že Praha bude tvořit jeden volební obvod.

Situace v Praze byla dosud velmi chaotická a zesilovala především nerovnost konkurence politických stran. Když nepočítám první svobodné volby v roce 1990, byly kouzelnickými volby provázeny čarami, manipulacemi zahrnuiícími v propracovaných matematických vzorcích volební preference a sílu stran v jednotlivých volebních okrscích, počet členů zastupitelstva a taktiku při územním vymezování volebních obvodů a počtu mandátů na obvod. A tak se ze stranických volebních štábů rodila rozhodnutí vždy podle aktuální síly a největších volebních výhod nejsilnějšího hráče. Počet členů v dosavadních paterých volbách se pohyboval od 55 přes 63 po 70 zastupitelů. Počet volebních obvodů od jednoho do deseti. Obvody byly někdy pětimandátové, jindy šesti- nebo devítimandátové. Dokonce byly i různé počty mandátů na obvod v jedněch volbách. Hranice obvodů byly umně konstruovány a pokaždé jinak – podle toho, jakou šanci měla vedoucí strana kde uspět. Počítalo se každé sídliště, málem každá ulice. Chudáci byli voliči

v některých hraničních volebních okrscích: jednou volili v jednom volebním obvodě, jindy z nepochopitelných důvodů v jiném. Konstituování volebních obvodů mělo logiku – logiku volebních čísel, kalkulu z různých minulých voleb a předvolebních průzkumů. A tak se v jednom volebním obvodu ocitala historická Praha 1 a okrajové Nebušice s Přední Kopaninou, jindy se zase potkali v jednom volebním obvodu žižkovský Pepík se sedlákem z Nedvězí.

Volební kalkulace se také staly nástrojem vyšachování malých politických stran. Uzavírací klauzule pět procent se při tomto systému fakticky v reálu zvyšovala na devět, někdy i na jedenáct procent. Podle stanovisek, která si nechal zpracovat Ústavní soud, bývala tato čísla ještě vyšší. Ano, i takové byly volby v Praze.

Náš návrh chce stabilizovat volební situaci v Praze. Z dosavadní vůle stanovit počet členů zastupitelstva v rozmezí 55 až 70 členů navrhujeme počet 65, jako mají ostatní kraje.

Co se týká jednoho volebního obvodu, týká se toho úplně stejného. Jenom bych připomněl, že v Praze se dosud konaly volby podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí, kde se stanoví, že obec tvoří jeden volební obvod. Praha měla stejně jako třeba některá jiná statutární města možnost si volební obvody určit.

Připomínám také, že podle ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávních celků, má Česká republika 14 krajů. Hlavní město Praha je podle tohoto ústavního zákona jedním z těchto 14 krajů. Proto také při návrhu zákona o volbách do zastupitelstev krajů v roce 1999 na základě návrhu předsedy tehdejší Legislativní rady vlády a dnešního předsedy Ústavního soudu doktora Pavla Rychetského byl předložen návrh zákona, podle kterého by se v Praze volilo podle zákona o volbách do zastupitelstev krajů, a to ve stejném termínu jako v ostatních krajích republiky. V Praze bylo v tuto dobu zastupitelstvo zvolené v roce 1998 podle obecních voleb, a tak nově vzniklá opozičně koaliční vláda ODS a ČSSD si vyhodnotila, že v krajských volbách v roce 2000 by mohla o Prahu přijít, a byl schválen zvláštní zákon o Praze, kde se řeklo, že zastupitelstvo zvolené v obecních volbách před dvěma lety je pokládáno za zastupitelstvo krajské. Nicméně na druhé straně bylo Praze vyplaceno 250 tisíc na zastupitele, což platí pro kraje, ne pro obce. Jak vidíte, Praha si šikovně vždy dokázala vybrat. Když se to hodilo, byla krajem, jindy zase obcí.

V počtu členů zastupitelstva 65 a v jednom volebním obvodu sjednocujeme pražské volby s volbami krajskými. V tom jsme za jedno se současnými pražskými zastupiteli. Zbývá sjednotit termín voleb. To bude mimochodem předmětem následujícího tisku 125.

Tím snad skončí věčné dohadování s nespokojenými voliči a střetávání s úsilím občanských iniciativ a kritikou od malých stran. Ti všichni právem napadají neprůhlednost a manipulativnost pražských voleb. Dáme rovnou příležitost všem volebním stranám. Zastavíme i lavinu soudních podání na žaloby a žalob na volby v Praze. Zabráníme budoucí možné nedůstojné volební alchymii hodné leda tak šarlatána a podvodníka, pověstného magistra Kellyho.

Návrh velké skupiny poslanců je promyšlený a dlouhodobý záměr. Poprvé byl podán v roce 2011. Byl ale odmítnut v prvním čtení hlasy tehdejší vládní koalice ODS, TOP 09, Věci Veřejné se slovy, že věcně proti tomuto zákonu nic nemají, ale budou dělat komplexní úpravu volebních systémů v celé České republice a předloží komplexní volební zákoník. Bohužel k této úpravě nedošlo. Podruhé, když byl návrh předložen, v roce 2013, se stalo, že bylo předčasně ukončeno funkční volební období minulé Poslanecké sněmovny, tudíž zákon nebyl projednán. Dnes snad takovou smůlu mít nebude.

Náš návrh není v rozporu se stanoviskem vlády. Souvisí s naším druhým návrhem, návrhem ústavního zákona na jednorázové zkrácení volebního období v hlavním městě Praze.

Myslím, že je zřejmé a není matoucí, jak by se termínově konaly volby letos. Konaly by se v termínu, s kterým městská samospráva počítá, v termínu, na který se připravují v tuto chvíli všechny politické subjekty, které hodlají letos kandidovat. A termín je jasný i voličům. Pro další volební období bude termín voleb souviset s tím, zda zároveň schválíme ústavní zákon o zkrácení volebního období. Pokud ano, volby budou za dva roky, protože by tak stanovil jednoznačně zákon. Následně pak bude volební cyklus stejný jako u krajů. Pokud ne, tak za čtyři roky. I to je srozumitelné a není to matoucí.

Pokud jde o změnu ve slučitelnosti člena pražského zastupitelstva s jinými funkcemi nebo možnost podávat kandidátky jen registrovaným politickým stranám, pak připomínka vlády je správná a náš návrh právě toto řeší. Sjednocuje tyto podmínky s podmínkami, jaké mají ostatní kraje. Není důvod, aby Praha měla výjimku. Ne úplně se můžeme ztotožnit snad s jedinou připomínkou vlády o tom, že navrhovaná účinnost není zdůvodněna naléhavým obecným zájmem.

Milé kolegyně a kolegové, jen stěží si umím představit větší obecný zájem, nežli jsou volby. Tuto naléhavost zdůrazňuje právě tento zákon. Není jiného mechanismu nežli zákonného, který by mohl zakotvit naléhavost obecného zájmu.

Ve věci kompatibility práva občanů EU být volen v návaznosti na délku trvalého pobytu jen znovu připomínám, že touto novelou sjednocujeme úpravu s analogickou úpravou zákona o volbách do krajů.

Naším rozhodnutím Prahu nesnižujeme na pouhý kraj, jak řekl kolega Svoboda a další při projednávání v pražském zastupitelstvu. Praze zůstávají všechny vymoženosti a zvláštnosti, které plynou z toho, že Praha je hlavním městem a naší vzácnou metropolí a že její specifické funkce jsou jiné nežli ostatních měst. Náš návrh nijak nezpochybňuje, že Praha je svébytný homogenní celek. Pouze ukončíme možné volební čachry. Politice a volbám v Praze se vymezí jasné hřiště, hřiště pokaždé stejné, jak říkal kolega Svoboda, a jasně vykolíkované. Pražští zastupitelé tak budou moci být svým voličům blíž. Nestírá se rozdíl mezi Prahou a ostatními kraji. Praha bude stále plnit jako dosud obě neoddělitelné role, úlohu kraje a obce.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, máme před sebou jednoduchou změnu, která zabrání navždy účelovým volebním manipulacím v Praze. Je to změna typu padni komu padni. Možná je dokonce pro někoho nevýhodná, pro některé strany, ale je to změna nutná. Náš návrh je v souladu s ústavním pořádkem i s mezinárodními závazky. Touto změnou nezmizí Praha jako pojem, jako reprezentant této země. Nezmizí v propadu dějin, jak vyjádřil své obavy kolega Svoboda. Naopak, Praha se stane obrazně městem čistším, jasnějším, přímějším a silnějším.

Na závěr bych vás chtěl, tak jak uvedla paní místopředsedkyně, požádat podle § 90 odst. 2 o schválení tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji vám. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu navrhovateli a nyní prosím, aby k mikrofonu přistoupil zpravodaj tohoto tisku pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče. (V sále je hlučno.)

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil se svou zpravodajskou zprávou ke sněmovnímu tisku 124, k novele zákona o hlavním městě Praze, o volbách do zastupitelstev krajů a o volbách do zastupitelstev obcí.

Jak již řekl pan předkladatel, důvodem předložení této novely je, aby se změnil způsob volby členů Zastupitelstva hlavního města Prahy tak, aby se volilo podle zákona číslo 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů. Volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy se totiž konají podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí, přestože od účinnosti ústavního zákona číslo 347 –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vás takhle přerušuji, ale prosím všechny kolegyně a kolegy, aby se ztišili, abychom vás slyšeli a nemuseli překřikovat. Jestli máte nějaká neodkladná jednání, prosím, jednejte mimo tento sál. Děkuji.

Poslanec Jan Klán: Děkuji. Řeknu to znovu. Volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy se totiž konají podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí, přestože od účinnosti ústavního zákona číslo 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, je hlavní město Praha rovněž vyšším územně samosprávným celkem. To se mj. projevuje v tom, že politické strany pobírají příspěvek za mandát zvoleného zastupitele, ačkoli v obecních zastupitelstvech tento příspěvek neexistuje.

Návrh novely tří zákonů chce tuto praxi změnit tak, aby se do Zastupitelstva hlavního města Prahy volilo podle zákona o volbách do zastupitelstev krajů. To by znamenalo konec spekulativnímu rozdělování Prahy na více obvodů a propočítávání výhodnosti určení počtu členů zastupitelstva podle vládnoucí strany nebo stran.

Navrhovatelé doporučují stanovit počet členů Zastupitelstva hlavního města Prahy na 65. Počet členů zastupitelstva je určen podle členů v zastupitelstvech tzv. velkých krajů. Sjednocením termínu voleb do krajů a do Zastupitelstva hlavního města Prahy pak řeší sněmovní tisk 125, který bude projednáván následovně.

Návrh ústavního zákona navrhuje zkrácení volebního období členů Zastupitelstva hlavního města Prahy zvolených v letošních volbách roku 2014 na dobu dvou let.

Vláda na své schůzi dne 17. března 2014 zaujala k tomuto návrhu zákona neutrální stanovisko s tím, že za hlavní problém návrhu považuje ne zcela jasný časový harmonogram navrhovaných změn v režimu voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy. Podle vlády není zřejmé, podle jaké právní úpravy voleb – obecní, či krajské – proběhnou volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy, které by se měly konat na podzim letošního roku.

Nicméně tento návrh zákona může mít pozitivní vliv na to, aby nedocházelo k manipulaci s rozdělením Prahy na více volebních obvodů a k oslabení zastoupení stran s nižším volebním výsledkem. Při rozdělení na obvody se v minulých volbách dostaly do Zastupitelstva hlavního města Prahy pouze čtyři politické strany. Zastoupení pak neměly strany, které sice překročily celkově 5% hranici, ale při přepočítávání v jednotlivých obvodech na mandáty nedosáhly.

Vzhledem k tomu, že tento návrh zákona našel shodu napříč politickým spektrem, navrhuji, aby byl návrh zákona postoupen k dalšímu projednávání. Děkuji za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a zde mám přihlášku s faktickou – nebo s přednostním právem? S přednostním právem pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Když jsem chodil do základní školy, tak jsem se učil, že Československá socialistická republika má hlavní město, které se jmenuje Praha. A předkladatelé tohoto zákona nám tvrdí, že je to kraj. Mě překvapuje ta malá důvěra v pražskou zastupitelskou demokracii. Každá jiná obec podle zákona o obcích si může stanovit podle velikosti počet zastupitelů. Dokonce podle zákona o obcích si i jiné město či jiná obec může rozdělit svůj volební obvod na několik částí a děje se to.

Pokud mám správné informace, tak v této chvíli se Zastupitelstvo hlavního města Prahy rozhodlo, že bude jeden volební obvod. Nevím, co tím řešíme. Myslím si, že ta debata může být, nebo já budu mluvit i k příštímu zákonu, nevím, jaké jsou skutečné pohnutky předkladatelů. Já si myslím, že politické. Že se těší, když to nevyjde teď, tak za dva roky se to obrátí a už se k tomu dostanou. Jaká je logika toho, že si občan třeba Prahy 1, když jsme na Praze 1, půjde vybrat v určitém roce složení zastupitelstva městské části a za dva roky si půjde vybrat složení Zastupitelstva hlavního města Prahy? Mně ta logika naprosto uniká.

To, že v této chvíli je Praha i kraj, je dáno nějakým politickým rozhodnutím. To rozhodnutí nemusí platit, může platit kratší dobu, než si myslíme. Kraje se zaváděly, rušily, zaváděly apod., kdežto Praha městem byla, je a zůstane.

Všechny argumenty, které zazněly, mně připadají zbytečné, a někdo si chce svůj politický problém z komunální úrovně vyřešit zákonem. Opravdu tomu nerozumím. Myslím si, že i příští bod, tzn. zkrácení volebního období, je minimálně na hraně ústavnosti, a doporučoval bych zastupitelům, aby to nedělali, aby ten svůj návrh stáhli.

V čem je rozdíl mezi Prahou a Ostravou? Jsem z Moravskoslezského kraje. Že Ostrava si může stanovit počet zastupitelů a Praha ne? V čem je rozdíl mezi Prahou a Opavou, kde jsem byl dvě volební období primátorem, kde si máme právo rozdělit naše statutární město na volební obvody, a v Praze ze zákona to není možné? Kdybyste to vzali normálně, tak současně tady byla novela zákona o obcích, a stejný zákaz třeba pro to, stanovit si počet členů zastupitelstva, byste navrhovali i ve všech ostatních obcích. Kdybyste to mysleli vážně pro všechny, tak byste počet členů zastupitelstva stanovili ze zákona taxativně pro všechny obce. Vy tady řešíte jedno jediné město, byť je to město hlavní. A nevím, k čemu to povede.

Velmi často tady od mikrofonu mnozí z nás – všimněte si, že neříkám z vás, ale z nás – říkají, jak je otřesena důvěra občanů v politiku, jak je politický systém nestabilní, jak máme hodně typů voleb, jak se vlastně pořád volí. Pak si vláda stěžuje: teď nemůžeme nic dělat, protože teď budou tyto volby, tyto volby, a mezitím uplyne volební období.

Vy chcete naprosto nelogicky rozbít systém samosprávy v hlavním městě Praze. A pořádný argument jste nedali kromě toho, že někdo někdy využil platné legislativy, možná nešťastně, já tady nežiji, možná nešťastně rozdělil město na sedm obvodů. Já myslím, že je velmi nepraktické i pro kandidující strany hledat sedm lídrů než jednoho lídra atd. Navíc ten problém jste si vyřešili na pražské úrovni, tak nás s tím prosím nezatěžujte a nedělejte z Prahy jiný případ samosprávy než jinde. Nebo si myslíte, že jinde to ta samospráva zvládá, rozdělit si případně město na obvody, stanovit si počet zastupitelů, a tady ne, tady to musí dělat Poslanecká sněmovna a Senát, aby to zákonem určily? Já si to skutečně nemyslím.

Představa, že máme komunální volby, obracíme se na občany: pojďte, zvolte si svého starostu či primátora, máte komunální volby, a platí to v celém státě, jenom v Praze ne, to mi přijde opravdu neuvěřitelné. A zkuste mi říct, jak budete tohle to vysvětlovat voličům, že si mohou vybrat starostu Prahy 1 a nemohou si v tom samém termínu vybrat primátora Prahy, nebo potenciálního starostu Prahy 1 a potenciálního primátora Prahy.

Takže já formálně dávám návrh na zamítnutí tohoto zákona již v prvém čtení a očekávám poměrně bohatou diskusi. A od těch, kteří si myslí, že je to dobře, bych rád slyšel

odpověď na ty otázky, proč se má volit na Prahu 1, když jsme na Malé Straně, v jiném roce než do Zastupitelstva hl. m. Prahy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, prosím, abyste zůstal u řečnického pultíku, protože já jsem ještě neotevřela formálně obecnou rozpravu. Tak to potom načtete, ano, dobře.

Takže tímto otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené paní poslankyni Fischerovou, pana poslance Svobodu, pana poslance Koubka, pana poslance Bendu a pana poslance Laudáta. Prosím tedy k řečnickému pultíku paní poslankyni Fischerovou. Nemusíte běžet, my počkáme. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Paní předsedající, děkuji vám za udělení slova. Vážené dámy, vážení pánové, předřečník pan poslanec Stanjura mnohé řekl od srdce, což já mám pojednáno v trochu jiném smyslu, ale sejdeme se v konečném cíli stejně. Takže dovolte, abych se k tomu mohla vyjádřit celkem stručně, řekla bych.

I když nejsem z Prahy, jsem z Vysočiny a jsem na to hrdá, tak musím říci, že mě Praha jako Praga caput regni, i když teď už je ten latinský název jinak, tak mi velice leží na srdci. Už od roku 1874 se nazývalo hlavní město, bylo to královské hlavní město, a od roku 1920 to bylo hlavní město Praha. Tento název si od té doby nese. A já se přiznám, že jsem opravdu mluvila zejména s lidmi ze samospráv z Prahy, z jednotlivých částí, a to pro mě bylo přínosné, že jsem si na to vytvořila nějaký názor a díky tomu mám náhled následující.

Praha opravdu, tak jak bylo na únorovém Zastupitelstvu hlavního města Prahy projednáno, už si zastupitelstvo odsouhlasilo, protože na to má nárok podle zákona, že si může říci, kolik bude mít zastupitelů. To je od únorového jednání zastupitelstva schváleno, čili těch 65 členů Zastupitelstva hl. m. Prahy. To zde padlo, že bude jeden volební obvod, čili to už platí. Je to tak? A proto si smyslím, že další souvislosti kolem toho, zejména s tím následujícím bodem, je to sněmovní tisk 125, je to ústavní zákon, tak tam se jedná o to, na jak dlouho to bude platit. To zde už také bylo řečeno, že by musely být potom následující volby za dva roky, a je to velmi komplikované, když teď po dvou letech by občané šli znovu k volbám. Je to dvojkolejnost, otázka dotací, přerozdělování. Takže tím jsem chtěla vyjádřit tento svůj osobní pohled na věc.

Také jsem o tom debatovala s kolegy ze Slovenska. Vím, že právě dnes, včera, tady je delegace ze Slovenska a my v rámci výboru pro veřejnou správu jsme probírali různé souvislosti, protože historii máme společnou a mnohdy i ty zákony mohou být podobné. Na Slovensku volí také do hlavního města Slovenska Bratislavy podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Tam je to takto, čili i ta kolej, která je na Slovensku, myslím, že v tomto případě bych přistupovala k tomu neměnit. Já říkám, dokud se kolo točí, tak do něj nestrkám ruce. A to kolo se opravdu točí. Je to pro hlavní město Prahu, myslím, teď po tom usnesení Zastupitelstva hl. m. Prahy věc, která již je schválena.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak tu sedíme, i když nás tu už není moc, tak si myslím, že bychom měli toto opravdu velice dobře zvážit, než budeme něco měnit. Jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vznáším námitku proti postupu podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji a opravdu – uvažujte prosím rozumně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. Evidujeme veto dvou klubů a budeme pokračovat podle standardního scénáře. Nyní prosím, aby

přistoupil k mikrofonu další přihlášený, a to je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, zákon o hlavním městě Praze je zákon, který je funkční a funguje. My v tuto chvíli máme usnesením zastupitelstva rozhodnuto o tom, že se bude volit 65 zastupitelů a že bude jeden volební obvod. Není nic, co by musela tato Sněmovna řešit. V tuto chvíli se Sněmovna chystá řešit, že hlavní město Praha není hlavní město, ale je kraj. Je v tom jistě hodně sentimentu, ale jsem přesvědčen o tom, že každá země si má svého hlavního města vážit a musí ho vnímat jako něco mimořádně symbolického. A to je také důvod, proč ze zákona to hlavní město Praha je městem a zároveň dostalo jakýsi statut kraje. Pokud ten zákon změníme, budeme muset měnit celou řadu věcí.

Kromě jiného se ptám, jak to tedy bude, když se Praha stane krajem, jestli bude mít stejně jako Ústí krajského hejtmana a jestli budeme volit také primátora, protože Ústí nad Labem má také primátora kromě krajského hejtmana, stejně tak jako Plzeň. Zrovna tak se ptám, jestli Praha dostane krajské peníze jako jiné kraje, jestli v rozpočtu na to bude pamatováno, jestli rozpočtové určení bude počítat s tím, že Praha má nárok na krajské peníze, které, upozorňuji, v tuto chvíli nedostává. Ptám se také, jestli hlavní město Praha se vyrovná s tím, že bude každé dva roky volit. Ze statutu hlavního města Prahy peníze k jednotlivým městským částem jdou cestou hlavního města Prahy, cestou zastupitelstva. To znamená, my každé dva roky změníme vztah mezi hlavním městem Praha a zastupitelstvem, každé dva roky budeme rozhodovat o tom, jaký bude další ekonomický vývoj městských částí. Dovedete si někdo představit takové hospodaření, takové plánování? Každé dva roky to změnit a dělat to od začátku všechno znova?

Nechci vůbec hovořit o tom, že samozřejmě volby navíc znamenají obrovskou ekonomickou zátěž pro město a že samozřejmě znamenají, že se minimálně na půl roku zastaví všechno pozitivní v tom městě. Víme dobře, že když je čtyřletý cyklus, že v tom prvním roce se ti nově zvolení s něčím seznamují, v tom druhém a možná kusu třetího roku něco pozitivního dělají a v posledním roce už jen bojují ve volebním klání.

My v Praze nebudeme pracovat nikdy. Budeme mít trvalé volební klání, nebudeme vědět, jaký máme výhled ne na čtyři roky, ne na dva roky – my nebudeme vědět, ani jaký máme výhled na jeden rok. Myslíte si, že může takto město hospodařit? Myslíte si, že může takto hospodařit hlavní město Praha, které má celou řadu jiných závazků? Jsou tady všechny úřady, jsou tady všechna zastupitelstva, všechny státní návštěvy. Je to věc, která potřebuje skutečně dlouhodobé jednotné systematické řízení a vedení. A my teď na základě nějaké politické objednávky, aby někdo si vylepšil své pozice do dalších voleb, změníme zákon, který funguje, který je funkční, změníme něco, co říká, že jsme stejní jako ostatní evropské a světové země, že jsme země, máme nějaké jméno a máme nějaké hlavní město.

Věřte mi, neříká se mi to lehko, ale když už bychom takto rozhodli, styděl bych se za to, že jsem poslanec!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Koubka, prosím pana poslance Stanjuru s faktickou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych jenom předkladatelům vaším prostřednictvím položil jednu otázku. Začal to můj předřečník pan kolega poslanec Svoboda. Přece není možné nechat rozpočtové určení daní tak, jak je v této chvíli, pokud projde vámi navrhovaná

změna. Protože hlavní zdroj příjmů pro Prahu je jako město podle rozpočtového určení daní, a ne jako kraje. My, kteří jsme tady v minulém volebním období velmi složitě projednávali změnu rozpočtového určení daní, víme, jak složité ty debaty byly, jak každá obec či město určité velikosti má samozřejmě argumenty, proč zrovna v této velikosti obce se má přidat z toho jednotného koláče sdílených daní. Evidentně z toho plyne, že někdo si hraje jenom s volebním systémem. Tak je Praha město, nebo kraj? Vy chcete, aby se volilo jako podle kraje, ale peníze aby bral jako město. To nemá žádnou logiku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance... Dobře. Faktická pana poslance Stupčuka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já se pokusím reagovat vaším prostřednictvím na slova pana Stanjury. Samozřejmě že Praha není krajem a nikdy to nikdo netvrdil. Praha má statut z Ústavy a podle ústavního zákona vyšších územně samosprávných celků vyššího územně samosprávného celku. A v tom je jiná než všechna ta města, která jste jmenoval, například i tu Ostravu. A ta analogie s krajem, ta je daná pouze tím, že Praha prostřednictvím svého magistrátu vykonává současně působnost krajského úřadu jako ostatní kraje. A v tom je ta shoda s kraji. Ale nikdo netvrdí, že Praha je kraj. Je vyšší územně samosprávný celek. A to, o co my se tady snažíme tímto zákonem, je sjednocení toho volebního cyklu s ostatními vyššími územně samosprávnými celky, kterým je Praha plus vyjmenované kraje. Takže prosím, abychom toto rozlišovali a abychom toto nemátli. A samozřejmě že ta argumentace ohledně dosažení transparentnosti tím, aby byla do budoucna eliminována taková volební aritmetika, ke které sklouzává jednou jedna strana, onehdy zase jiná, tak ta je přiléhavá. My chceme do budoucna, aby tady byl transparentní, jasný volební systém, tak jak platí v ostatních krajích.

Pro tuto chvíli všechno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci poděkovat za nevyžádané školení. Nic nového jsem se nedozvěděl. To já samozřejmě vím, že Praha vykonává některé funkce kraje. Nicméně ve vašem podání je Praha více kraj než město, protože chcete, aby se volilo v období krajských voleb, to znamená, aby si občané Prahy vybírali hejtmana a ne primátora. Tak to prostě je. Na otázku ohledně peněz jste pro jistotu vůbec neodpověděl, protože moc dobře víte, že kdyby převážil ten váš pohled, že Praha je více kraj, a tím pádem chcete sjednotit volby pro občany do krajů, pro mě je Praha více město a chci, aby občané měli jeden termín, kdy volí své zastupitele městské či městských částí. To znamená, já se s vámi nepřu. Já jenom říkám, že Praha je mnohem více město než kraj, že to, že je kraj, je přechodná záležitost.

Já myslím, že by bylo dobře, kdybychom kraje úplně zrušili. Jednak bychom si ulehčili debatu o hlavním městě Praha a ušetřili bychom neuvěřitelné množství úředníků, budov a všeho možného. Kdo byl u vzniku krajů v roce 2000 nebo na konci roku 2000 a podívá se na počet úředníků dneska, kdo se podívá do důvodových zpráv, když vznikaly kraje, kde byly odhady na počty úředníků a počty budov, a srovná to s dneškem, a chci říct, že se tam vystřídaly všechny politické strany ve vedení kraje, takže to není... mluvím o svých kolezích a i o vašich politických. Z logiky věci ty kraje nabobtnaly.

Taková úsměvná historka. Já jsem se divil, proč v zastupitelstvu kraje máme tři místa pro občany. Vždyť vím, kolik bylo (nesrozumitelné) města. Ale ukázalo se, že to je o tři víc,

než je potřeba. Protože málokdy ten kraj jako takový projednává něco, co konkrétního občana zajímá. Kdežto na Zastupitelstvo města Prahy chodí, protože to je konkrétní věc, která se tam projednává. Srovnejte si počet bodů, které projednáváte na Zastupitelstvu města Prahy v kompetenci města a v kompetenci kraje. Srovnejte si rozsah samosprávy v kompetenci města a v kompetenci kraje a hned si jasně odpovíte, jestli je Praha více město, nebo kraj. Ale můžeme klidně odpovídat, že hlavním městem České republiky je Kraj Praha. Klidně, pokud chcete. Já to ale říkat nebudu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu. Nyní mám s faktickou přihlášenou paní poslankyni Semelovou, potom pan poslanec Stupčuk s faktickou. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, paní předsedající. Já bych v žádném případě nechtěla stavět ostatní města proti Praze. Myslím si, že to není v zájmu ani Prahy ani celé České republiky. Nicméně bylo tady řečeno od pana kolegy Stanjury, že ho překvapuje nedůvěra, kterou mají Pražáci, nebo kterou mají poslanci, kteří předkládají tento zákon. Já bych chtěla říci, že pokud by bydlel v hlavním městě Praze, tak by ho ta nedůvěra asi nepřekvapovala, protože my prostě máme přímo zkušenosti s manipulací a s účelovým rozdělováním na volební obvody podle toho, jak se to zrovna komu hodí. A pokud tady slyším názory od představitelů ODS o tom, jak bychom ušetřili, nebo o hospodaření v Praze, o plýtvání prostředky, tak to, nezlobte se na mě, ale zrovna od této strany, když si vezmu tu vládu v Praze v posledních letech, zní poněkud úsměvně, vzpomeneme-li si na různé tunely, a nemyslím jenom Blanku.

Chtěla bych říci, že rozdělování na volební obvody, které se tady děje v Praze, poškozuje malé politické strany kromě jiného, že je to prostě na politickou objednávku, a uvědomte si, vážení kolegové, že v budoucnosti to může také poškodit stranu, která donedávna byla ještě velká, anebo se tak za ni pokládala.

Jinak já uznávám, že jsou tady pokládány některé dotazy, které mají svoji logiku. Nechme projít tento zákon do druhého čtení a ve výborech o těchto věcech podiskutovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. A nyní s faktickou pan poslanec Stupčuk, poté s faktickou pan poslanec Adámek a potom pan poslanec Svoboda.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já bych chtěl vaším prostřednictvím pana předsedu Stanjuru ujistit, že tento zákon nijak nemění v zásadě postavení Prahy. Tady se mění jenom mechanismus voleb do hlavního města Prahy. To nesouvisí vůbec s otázkou, jestli Praha zůstane hlavním městem, nebo bude krajem, nebo bude vyšším územně samosprávným celkem. Její postavení zůstává zachováno. Tolik se mění pouze způsob volby. Ano, my můžeme zůstat ve stávajícím systému, anebo můžeme volit podle systému krajského. A my si prostě myslíme, že ten krajský systém je lepší. Myslím si, že ta argumentace je poměrně logická, že je poměrně obsáhlá. A znovu říkám, Praha je svým způsobem jiná oproti jiným městům. Nejenom proto, že je hlavním městem, jak správně neustále argumentujete, ale právě i proto, že je zde ta analogie s kraji, kdy Praha vykonává působnost v řadě případů, nebo ve všech případech, krajského úřadu, ať už to je v přenesené správě, nebo ať už je to přímo výkon státní správy. A v tomto smyslu si myslím, že argumentace, kterou uvádíme, je přiléhavá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení limitu a nyní prosím pana poslance Adámka s faktickou. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec František Adámek: Děkuji kolegovi Stupčukovi. Já jsem si tady poznamenal na základě několika málo, tří čtyř kolegů, z ODS převážně, několik poznámek. Dovolil bych si to charakterizovat, promiňte mi to – my o voze, vy o koze. Nezlobte se na mě. Vy tady citově působíte a to je to, co řekl kolega Stupčuk. Přece my se zákona o hlavním městě Praze vůbec nedotýkáme. Tam se nic nemění. Můžete mi říct, koneckonců TOP 09, která se, jak to chápu, chystá vás podpořit v těchto názorech, se spolupodepsala pod ústavní stížnost v roce 2010, kdy si malé strany stěžovaly na sedm volebních obvodů. Já vám jenom připomenu nález Ústavního soudu z roku 2010. Tam se tehdy říkalo a Ústavní soud konstatoval, že sice nedošlo k porušení zákona, ale došlo ke zjevné manipulaci zákona o obecních volbách. A my nechceme nic měnit. My chceme pouze, aby si volby nerozhodovala – a pro kolegyni Fischerovou prostřednictvím paní místopředsedkyně, promiňte, to, že teď zastupitelstvo rozhodlo, to je v pořádku, že takhle rozhodlo. Ale příští zastupitelstvo může rozhodnout úplně jinak. A bude se mu hodit pět volebních obvodů a 70 zastupitelů, tak si to tak udělá. A to přece není, o tom to není.

Tak máme tady nějaký zákon 374 o vyšších územně správních celcích, který říká, že Praha je kraj, a my chceme jenom volit a dodržovat zákony. A umožnit, aby se strana, která získá 11 %, do zastupitelstva dostala. A ne že matematickým vzorcem, který se připravil a spočítal, a koneckonců všichni to velmi dobře víte, jak se to dělo dřív, jsem zastupitelem na hlavním městě Praze od roku 2004, tak mě prosím vás, prostřednictvím paní místopředsedkyně, nepoučujte, jak to chodí v Praze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení času a nyní prosím s faktickou pana poslance Svobodu, poté pana poslance Stanjuru a poté pana poslance Laudáta. Upozorňuji, že písemná neboli elektronická přihláška i s faktickou má přednost. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Dovolte, abych vaším prostřednictvím řekl předkladateli: Ano, mluvíme o koze a vy o voze. Mě v tuto chvíli nezajímá, kolik bude zastupitelů a kolik je zastupitelských obvodů. Zajímá mě to, že součástí tohoto návrhu je změna volebního zákona o Praze a že Praha bude volit každé dva roky. Jednou krajsky, jednou obecně. To je to, co mě zajímá. A já se ptám, když to slyším, všechny ty názory, které jsou, tak se ptám: cui prodest? Komu to prospívá? Co z toho bude Praha, co z toho bude tato republika mít, že bude v Praze volit podle krajských voleb a že Praha bude krajem? Praha nic, protože nedostane krajského hejtmana, nedostane krajské peníze – dostane jenom další náklady, které bude hradit ze svého.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych souhlasit s tím, co říkal pan poslanec Adámek. Toto zastupitelstvo rozhodne tak a příští možná zase jinak. Tomu se říká samospráva a demokratické rozhodování. Nic víc, nic míň. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta s faktickou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedkyně. Já jenom jsem tady chtěl technicky sdělit, že TOP 09 se nepřipojila k ústavní stížnosti. Nám bylo sympatické, aby Ústavní soud tu záležitost projednal, takže naši podporu to mělo, nicméně jsme se k tomu nepřipojovali, protože zákon podle mého názoru mluvil zcela jasně. Jiná věc byla, a byli u toho sociální demokraté, my jsme v té době na radnici nebyli, kdy se rozhodovalo o těch neskutečných měňavkách, které v Praze byly.

Já bych ale dal principiálně návrh, čeká tady v předsálí pan primátor Prahy, abyste mu hlasováním umožnili vystoupit k této záležitosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě jednou se táži – chcete hlasovat o návrhu, aby mohl jednání být přítomen pan primátor? (Poslanec Laudát: Aby mohl vystoupit.) Vystoupit. V tom případě musíme o tomto návrhu hlasovat, abychom dodrželi jednací řád. Dříve než tak učiníme, pokud dovolíte, bych ráda vyčerpala faktické poznámky a pak bychom o tomto návrhu hlasovali a pak bychom pokračovali v obecné rozpravě, jestli je s tím takto souhlas.

Takže prosím s faktickou pana poslance Adámka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Adámek: Omlouvám se všem mimopražským a všem, kteří se nezúčastní této debaty, že tak často vystupuji a tak často budu vystupovat. Protože já prostě, nezlobte se, nesnáším demagogii. A to, co je zde předváděno, je prostě, ať se na mě zlobí, nebo ne, demagogie nejhrubšího zrna.

Znova opakuji: Možná pro některé z nás je všechno naprosto jasné. Já se tedy ptám, proč v době krajských voleb někteří lidé nosili kandidátky. Pan bývalý primátor, prostřednictvím paní místopředsedkyně, mi jistě dá zapravdu, i když tam ještě nebyl v tu dobu, a chtějí volit do krajských voleb? Proč zatěžujeme lidi takovýmito plachtami? Proč si stěžujeme, že lidi odmítají pomalu chodit k volbám? Proč jim to nezpřehledníme? Proč nemohou volit tak, a navíc to zákon předpokládá, kromě toho, že v roce 2002 se retroaktivně prohlásilo zastupitelstvo zákonem o hlavním městě Praze zvolené, tak jak jsem říkal, podle obecních voleb, za zastupitelstvo krajské.

A malá poznámka ještě. Tady bylo řečeno: Kolo se točí. Ano, kolo se točí. A já tedy mám jiné představy, než zde zaznělo, že to je ta demokracie, že si rozhodne. Já si prostě myslím, že rozhodovat tak, jak se to zrovna mně hodí, není správné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a s další faktickou pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já budu vystupovat k tomuto bodu, ale teď k těmto velkým plachtám, které tady pan kolega Adámek uvedl, k tomu také budu mluvit. Ale když řekl, proč tyto volby neuděláme přátelštější, či jaký použil výraz, vůči voličům, tak mi dovolte jenom lehké srovnání. Díval jsem se na to, jaká je účast u krajských voleb a jaká je účast u magistrátních voleb v Praze. Pochopitelně, u těch dnešních obecních voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy je v průměru za poslední čtyři volby, které byly, mnohem vyšší. Konkrétně od roku 1998 do roku 2010 byla průměrná

účast voličů 40 %, kdežto v krajských volbách od roku 2000 do roku 2012 byla 35 %. Takže pokud, pane poslanče Adámku prostřednictvím paní předsedající, říkáte, že nemáte rád demagogii, tak si prosím nejprve ta čísla přečtěte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a ještě jednu faktickou tady mám, písemnou, která má přednost, a to je pan poslance Novotný s faktickou. A poté poprosím pana kolegu poslance Stupčuka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Novotný: Paní předsedající, kolegyně a kolegové, myslím si, že je celkem známo, že nemůžu být podezírán z toho, že bych byl Pražák. Tak zkusím takovou poznámku pohledu hodně zdaleka a myslím, že zcela bez ohledu na to, členem jaké politické strany jsem.

Poslední léta často přemýšlím nad tím, jak se zeslabuje důvěra občanů v náš politický systém tím, že máme takřka každý rok nějaké volby. Lidé vkládají neodůvodněnou důvěru v to, že ve chvíli, když volí do zastupitelstev krajů, tak očekávají, že ty kraje budou řešit celostátní problémy. Ve chvíli, kdy volí do zastupitelstev měst, tak se chtějí často pomstít momentální politické reprezentaci na celostátní úrovni. A ten systém je čím dál složitější, nepřehlednější a postupně znedůvěryhodňuje jednotlivé úrovně politické moci a samosprávy v naší zemi. Jestli ještě z Prahy uděláme hybrid a při jejích, v uvozovkách, krajských volbách se bude čekat, protože tak občané uvažují, že se vyřeší problémy, které prožívají v městských částech, a naopak, tak tím jenom ten chaos prohloubíme. A myslím, že všichni, kdo tady přemýšlíme, bychom měli přemýšlet, jak zjednodušit politický systém v naší zemi a učinit ho znovu přehledným. Jestli lidé budou chodit každých 14 dní k volbám a budou očekávat řešení věcí od orgánů, které je nikdy vyřešit nemohou, pak jednou ztratí kompletně důvěru v demokracii.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu. A nyní prosím s faktickou pana poslance Stupčuka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já vaším prostřednictvím, paní předsedající, bych chtěl reagovat na argumentaci pana kolegy Koubka. Respektuji to, že s tímto návrhem nemusíte, vážené kolegyně, kolegové, souhlasit. To je vaše svaté právo. Ale prosím, nepoužívejme demagogickou argumentaci. Přece každý ví, že v Praze je obecně vždycky pro jakýkoli typ voleb vyšší volební účast. To není jenom v tomto případě. Takže to považuji za falešný argument, když si takto vytrhnete to srovnání. A to, proč tomu tak v Praze je... Ano, je tomu tak proto, že v Praze je prostě výrazně jiná sociální stratifikace obyvatel. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu.

Jelikož už tady nemám žádné faktické poznámky, měli bychom přikročit k hlasování o návrhu podle § 52 odst. 3 jednacího řádu o přítomnosti dalších osob při jednání Sněmovny, v tomto případě pana primátora hlavního města Prahy.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím s tím, že návrh byl přijat. (Hlasování číslo 49, přihlášeno 150, pro 90, proti 3.)

Poslanecká sněmovna tedy souhlasí s účastí primátora hlavního města Prahy při projednávání tohoto bodu a já ho prosím do sálu. Já myslím, že mu ten prostor můžeme dát, protože čekal, než vypořádám faktické poznámky. (Poslanec Koubek jde pro primátora hl. m. Prahy a po chvíli s ním přichází do sálu.)

Dobrý den, pane primátore. Dovolte mi, abych vás uvítala na půdě Poslanecké sněmovny. Pokud dovolíte, je obecná rozprava. Mám zde přihlášené poslance – pana poslance Koubka, poté pana poslance Bendu, pana poslance Laudáta. Dáme potom prostor i panu primátorovi. (Hlásí se o slovo poslanec Koubek.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Vážená paní místopředsedkyně, já jsem pochopil naše hlasování i tak, že pan primátor dostane přednost, což bych osobně učinil vůči kterémukoli primátorovi hlavního města Prahy z jakékoli politické strany. Tak teď jenom nevím, jak to technicky vyřešit, jestli ještě o této věci musíme hlasovat. Ale já předpokládám, že tím, že jsme souhlasili –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale já dodržuji jednací řád, který toto neupravuje. A já dávám přednost poslancům, kteří jsou řádně přihlášení. Já myslím, že pan primátor nám to odpustí a nechá přihlášené do rozpravy mluvit. (Rozruch v sále.)

Poslanec Jiří Koubek: Tak. Já respektuji vaše laskavé řízení naší dnešní schůze. (Smích zejména zprava.) Pan primátor mi jistě odpustí, že mu tu přednost tedy nedám.

Dámy a pánové, k návrhu, který tady dnes řešíme. Má dvě zásadní věci. První věc je, že se Praha stane jedním volebním obvodem. A jsem přesvědčen, že o tomto víceméně bude tady shoda napříč, minimálně většinová. Účelové změny voleb, které byly v minulých letech, vyvrcholily v roce 2010, kdy Praha byla rozdělena na šest obvodů, a znamenalo to i následnou ústavní stížnost. Jen pro vaši představu, v roce 1998 Praha byla rozdělena na deset obvodů, v roce 2002 na pět obvodů a tedy v roce 2010 na sedm volebních obvodů. Nyní se tedy Zastupitelstvo hl. m. Prahy dohodlo, že bude jedním volebním obvodem s 65 poslanci.

Za sebe i za klub TOP 09 říkám, že pokud by byla předložena takováto úprava, tak s tím nemáme problém. Respektovali bychom tento návrh a dovoluji si vaši laskavou pozornost upřít do systému, se kterým všichni pracujeme, a to, že pod sněmovním tiskem 164-164-už máme návrh hl. m. Prahy, který by právě omezil možnost volby v Praze na jeden jediný volební obvod. Je to tisk, který nemáme předložen na programu této naší schůze, momentálně je v připomínkování na vládě. Tento návrh hlavního města Prahy zachovává povahu Prahy jako obce – to je to, o čem tady teď mluvíme – a zároveň nezkracuje volební období. Pouze stanovuje změnou zákona číslo 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, jeden volební obvod pro celou Prahu.

Ta druhá věc, která je tady ovšem velmi, řekl bych, kontroverzní a na které, předpokládám, asi nedojde ke shodě, alespoň ne většinově, je rozdělení termínů obecních a krajských voleb v Praze a zkrácení volebního období. Já jsem přesvědčen, že toto rozdělení, kdy Praha by každé dva roky volila, jednou do obecních voleb a o dva roky později do tzv. pro Pražany magistrátních voleb, jak tomu říkají, tedy do Zastupitelstva hl. m. Prahy, a další dva roky zase do obecních, přináší celou řadu negativ.

A jedna věc vůbec není v tomto tisku zaznamenaná. Jaký to bude mít přínos ekonomický? Předkladatelé tohoto tisku – a dovolte mi odcitovat: Návrh zákona neklade nároky na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty. Pokud tedy v Praze začneme nyní volit

každé dva roky, tak bych chtěl tu kalkulaci vidět, že to tedy nemá žádný vliv na ostatní veřejné rozpočty. Omlouvám se všem předkladatelům, ale tuto záležitost jsem nepochopil. Budu rád, když mi vysvětlíte, když volby se dnes konají jednou za čtyři roky a nyní budou každé dva roky celopražsky, tak jak je možné, že to nebude mít vliv na rozpočet hl. m. Prahy. Ano, každé dva roky se konají senátní volby, tzn. v některých okrscích Prahy se tyto senátní volby spojují buď s magistrátními, nebo tedy s obecními, podle toho, jak by to vyšlo podle tohoto návrhu, ale takhle bychom volili v celé Praze. Ostatně stanovisko vlády k této záležitosti je docela zřejmé: Lze úspěšně pochybovat o možnosti úspor personálních, věcných i finančních nákladů i o tom, že předložený návrh nevyvolá žádné nároky na státní rozpočet či na rozpočet hl. m. Prahy. Tedy jakkoli poslanci především vládních stran předkládají návrh, kde říkají, že to nebude mít vliv na obecné rozpočty, stanovisko vlády je zcela opačné. Volby budou co dva roky, a budou tedy dražší. To nám předkladatelé zamlčeli.

Dovolte mi ještě také zmínit – a omlouvám se případně panu primátorovi Hudečkovi, protože nevím, zda nebude také o tom mluvit on. Ale systém voleb do obecních zastupitelstev a krajských zastupitelstev je poměrně odlišný a v případě této změny by došlo k omezení jak aktivního, tak i pasivního volebního práva. Uvedu vám to na čtyřech příkladech. Dnes do voleb Zastupitelstva hl. m. Prahy mohou volit i občané Evropské unie s trvalým pobytem v Praze. Do krajských zastupitelstev tuto možnost nemají. Takže si kladu otázku – zatímco dnes např. Slováci s trvalým pobytem v Praze mohou volit do Zastupitelstva hl. m. Prahy, nyní už nebudou moci? Podotýkám, že tato změna, kterou přinese tento návrh, není ani čárkou ani písmenkem zmíněna v důvodové zprávě. A ptám se proč. Za prvé, chceme to? Je to dobré, nebo je to špatné? A hlavně proč nám předkladatelé neříkají, že dojde i k takovéto změně? Je to proto, že nám to nechtějí říci, nebo proto, že to ti předkladatelé sami nevědí?

Druhá věc. Do voleb nyní už nebudou moci kandidovat nezávislá sdružení jako v jiných obcích. Kandidátní listiny budou moci podávat pouze strany, hnutí či koalice. Opět. O tomto v tomto předkladu tisku 124 v důvodové zprávě není ani zmínka. Zatímco dnes mohou kandidovat nezávislá sdružení, neregistrované strany, nyní nebudou moci. Chceme to? Nechceme to? Je to dobře, nebo špatně? Proč předkladatelé navrhovali zkrácení a schválení hned v prvém čtení? Proč o této poměrně zásadní věci nemáme debatovat například na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Je to proto, že to předkladatelé nevědí, nebo nám to záměrně zamlčují?

Třetí věc. Nebude možné takzvané panašování, tedy udělit hlas napříč kandidátce – to je ta plachta, protože samozřejmě 65 zastupitelů krát počet kandidujících sdružení, a pokud máte právo křížkovat napříč, tak volební lístek je samozřejmě velký, ale jak jsme tady už slyšeli, účast není malá, naopak vyšší než kdekoliv v republice, ať už jsou důvody jakékoliv, to znamená, že si s tím Pražané poradí. Nebude už nyní možné panašování, protože do krajských voleb zastupitelstev se volí pouze tak, že vybíráte jednu kandidátku. Nemůžete křížkovat napříč. Volíte jednu kandidátku s možností, pokud se nemýlím, čtyř přednostních hlasů. Kdežto nyní, když máme sice velkou plachtu a máme tam x spolků, hnutí, koalic, stran, tak můžete vybrat až 65 kandidátů, tedy ten maximální možný počet, který je stanoven. Je to zase značné omezení tohoto práva. Je to dobře, nebo špatně? Chceme to? Nechceme to? Ale proč o tom předkladatelé v návrhu vůbec nemluví? Proč nám tuto skutečnost zamlčeli? A proč nechtějí, abychom tuto záležitost projednali ve výborech?

A konečně čtvrtá věc, možná nejméně populární, ale přesto stojí za zmínku, a to je neslučitelnost funkcí. Zatímco funkce člena zastupitelstva kraje je na rozdíl od funkce člena obecního zastupitelstva neslučitelná například s funkcí statutárního zástupce právnické osoby zřízené krajem, v případě obce to možné je. Převedu to do praktické roviny. Pokud Praha bude mít nějakou svoji organizaci – Pražská teplárenská, Pražské vodovody a kanalizace a podobně –, tak zastupitelé hlavního města Prahy dnes mohou sedět ve statutárních orgánech

této společnosti, ovšem změnou, kterou by tento návrh přinesl, by to již možné nebylo. Proč nám to předkladatelé neřekli? Proč to v tom tisku nemáte? Proč nám to zamlčeli? Já teď nevím, jestli je to dobře, nebo špatně, můžeme o tom vést debatu. Ale proč v tisku o tom není ani zmínka? Proč je to celé postaveno pouze na tom, že se změní cyklus volby a nemá to žádný další vliv?

Jak vidíte na těchto čtyřech příkladech – volební právo pro občany Evropské unie s trvalým pobytem v Praze, možnost omezení, nebo respektive zúžení možnosti kandidovat pro různá sdružení a nezávislá hnutí, omezení možnosti panašování a nemožnost souběhu funkcí nejsou v tomto návrhu vůbec zmíněny, a proto já osobně tento návrh zákona považuji za velmi nepřipravený. Osobně navrhuji jeho zamítnutí právě z těchto důvodů již v prvním čtení.

Ještě k povaze Prahy. Pokud by se Praha stala krajem, co to bude znamenat pro městské části? Stanou se tedy obcemi? Budou mít povahu obcí, když už Praha nebude mít povahu obce, ale bude krajem? Bude to znamenat, že městské části převezmou odpovědnosti, které jednotlivé obce mají? Třeba ve vydávání vyhlášek? Když to vezmeme, dovolte mi uvést příklad na Středočeský kraj. Pokud se obec Nymburk rozhodne nějakým způsobem změnit svoz odpadu, tak to nebude mít nejmenší vliv na obec Beroun v rámci jednoho kraje. Ale když bude Praha jeden kraj a jedna městská část se rozhodne chovat jinak, tak to samozřejmě vliv na druhou městskou část v těchto spojených věcech, jako je doprava, odpady, osvětlení a další věci vliv mít bude. Jaký je tedy vlastně, ptám se, praktický přínos této změny kromě toho, že volby budou co dva roky, voliči budou víc a víc otrávení a volby budou dražší?

Já se domnívám, že jde v podstatě o to, aby v Praze nastala takřka permanentní předvolební kampaň. Jak jsme byli svědkem během tohoto volebního období, kdy se na pražském zastupitelstvu třikrát fakticky změnila koalice a byli jsme svědky toho, že i některé městské části postupně přeskupovaly ve vedení svých městských částí své lidi a měnily se koalice mimo jiné právě proto, aby měly co nejlepší vyjednávací pozici vůči momentální vládnoucí sestavě na magistrátu. To znamená, že budou nějaké obecní volby a za dva roky, až budou volby do zastupitelstva hl. m. Prahy, tedy tyto krajské volby, a tam to dopadne jinak, tak v rámci městské části v zastupitelstvu a radě zase dojde k přeskupování. A dostaneme se do toho, že Praha bude opravdu mnohem méně funkční, než je dnes.

Závěrem mi dovolte, protože se taky snažím na předkladech najít něco pozitivního, tak jsem samozřejmě dlouze přemýšlel, co pozitivního tady osobně vidím. A protože s předkladatelem panem Adámkem mě pojí dobré vztahy, protože jeho manželka je moje místostarostka, moje zástupkyně, tak samozřejmě ačkoliv jsme velcí úhlavní nepřátelé, tak se k sobě chováme nejen slušně, ale přemýšlel jsem, co dobrého mi drahý soused chce i tímto říci. Já se domnívám, že jsem na to možná i přišel. Já bych řekl, že sociální demokracie – protože tenhle návrh je sociální demokracie, jakkoliv jej podepsali dva nebo tři poslanci hnutí ANO, jeden poslanec hnutí Úsvit, dva od lidovců, přidali se někteří komunisté, tak je to návrh sociální demokracie a tak ho i vnímám –, já se domnívám, že sociální demokracie tady postupuje v duchu nejlepších polistopadových tradic, kdy mým úhlavním nepřítelem není opozice, ale koaliční partner. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že tento návrh míří proti vám – a to je proti hnutí ANO. Z jednoho prostého důvodu. Dojde ke zkrácení volebního období na dva roky. Současný nárůst preferencí, nebudu jej hodnotit, ale dává jistě hnutí ANO naději na velice dobrý výsledek v blízkých komunálních volbách. Ovšem žádný strom neroste do nebe a tento trend se buď zastaví, anebo pravděpodobně také obrátí.

Jen pro vaši představu. Nechal jsem si vyjet, jak si stály vládní politické strany s volebním výsledkem nad 20 % od roku 1998, dva roky po volbách. Sociální demokracie, která vyhrála v roce 1998 volby s výsledkem 32 %, o dva roky později podle preferencí měla asi o 25 % méně – poměrově. Sociální demokracie, která vyhrála volby v roce 2002, na svůj

volební výsledek ztrácela až 50 % hlasů o dva roky později. Občanská demokratická strana, která, byť těsně, ale vyhrála volby v roce 2006, o dva roky později už měla 17procentní propad proti výsledku. To samé bylo v roce 2012 u Občanské demokratické strany. Tam to bylo jakžtakž vyrovnané, ale v případě TOP 09 oproti volbám v roce 2010.

Neboli, drazí kolegové a kolegyně z hnutí ANO, ony vás nějaké ty skandály taky neminou. Teď neříkám, jestli je to dobře, nebo ne, prostě je to realita. Kdo z vás by si dneska vsadil na to, že paní profesorka Válková, ctěná to naše kolegyně, ještě třeba za dva roky bude ministryní spravedlnosti? (Veselost v pravé části sálu.) Děkuji. Já bych si na to nevsadil. Ani to nehodnotím. Prostě to nějakým způsobem přijde. To by bylo divné, kdyby nenastaly nějaké změny během dvou let ve vládě. Prostě to přijde a vy mimo jiné také ztratíte určitou oporu v hlasech, minimálně těch protestních. Protože po dvou letech ztratíte tu novost, už se od vás protestní hlasy odvinou někam jinam, protože už také budete součástí tohoto establishmentu. To je prostě hotová věc. (Hlas ze sálu.)

Samozřejmě že to necháme na vás, pane kolego, děkuji. Já se ale osobně domnívám, že jakkoliv nepřeju nikomu nic špatného, tak že celý návrh sociální demokracie směřuje k tomu, že kdo nic nedělá, nic nezkazí. A pokud hnutí ANO na podzim udělá solidní výsledek a bude zkráceno volební období na dva roky, nestihnete udělat vůbec nic.

Nikdo, kdo tam bude, nestihne udělat nic a sociální demokracie počítá s tím, že o dva roky váš volební výsledek bude výrazně horší. Za dva roky neuděláte nic, půl roku po volbách, než se to sestaví, a než se rozkoukáte, než začnete fakticky pracovat, pan kolega to ví, také byl starostou stejně jako, ví, že to chvilku trvá, tak začne předvolební kampaň – předvolební kampaň pro rok 2014.

Já bych chtěl právě v tomto pohledu poděkovat sociální demokracii. Já to vidím jako takovou hezkou šibenici, kterou postavila, a ti zástupci hnutí ANO, kteří to podepsali, strkají hlavu do této šibenice a ještě se u toho usmívají. Sociální demokracii gratuluji, hnutí ANO v Praze kondoluji. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S faktickou prosím pana poslance Adámka a poté pana poslance Komárka.

Poslanec František Adámek: Já už jsem se, vážené kolegyně, kolegové, jednou omlouval, ale na tohle se nedá nereagovat. Nezlobte se. Jak pan Koubek řekl, nejsme si cizí, když to řeknu takhle, známe se, ale prostě já bych rád vyjádřil obdiv k zastupitelům za sociální demokracii na hl. m. Praze, protože už v roce 2011 věděli, že naším soupeřem bude ANO. Proto jsme to už v roce 2011, pane kolego Koubku, předložili. Vy jste si dneska zahrál tady na politologa a vykladače, takže my jsme to už dělali v roce 2011, kdy jsme poprvé tenhle zákon předložili.

Vy jste nás tady napadl, že jsme úmyslně něco zamlčeli. Dovolte mi, abych zde znova pro vás speciálně přečetl své vystoupení, které jsem zde měl. Cituji jenom část:

Pokud jde o změnu ve slučitelnosti člena pražského zastupitelstva s jinými funkcemi – o tom jste přece hovořil, prostřednictvím paní místopředsedkyně – podávat kandidátky jen registrovaným politickým stranám, pak připomínka vlády je správná a náš návrh právě toto řeší. Sjednocuje tyto podmínky s podmínkami, jaké mají ostatní kraje. Jinými slovy, předkladatelé si myslí, že to tak má být, tak jako si myslí, a odpovídám prostřednictvím paní předsedkyně na další váš dotaz, já nevidím problém v tom, že pokud se přijme náš návrh, nebudou moci býti zastupitelé v dozorčích a správních radách. Vy s tím máte problém? Já ne! To jste ale měli říct dřív!

A ještě poslední dvě poznámky. Snad se vejdu do limitu. Prosím vás, já se vůbec divím, že zbytek republiky funguje! Tam jsou přece volby co dva roky a já se divím, že vůbec jsme se tady nerozvrátili, a my jenom chceme, aby to bylo stejné... (Z pléna: Rozvrátil!) Kdo to rozvrátil, pane kolego Bendo prostřednictvím paní místopředsedkyně? Kdo tady vládl deset let? Kdo to rozvrátil? Kdo nás tam dostal? A my jenom chceme, aby voliči měli naprosto jasno, aby věděli, kdy volí do Zastupitelstva hl. m. Prahy, protože zákon o hl. m. Praze funguje. My totiž tady, pane kolego Koubku, nezkracujeme v tomto bodě ústavní zákon –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, váš čas vypršel. S další faktickou prosím pana poslance Komárka, poté pana zpravodaje Klána s faktickou a poté pana poslance Koubka s faktickou.

Poslanec Martin Komárek: Paní předsedající, dámy a pánové, děkuji. Já mám jenom opravdu technickou věc a opravdu, nemyslete si, že chci zasahovat do práva kohokoliv kdykoliv mluvit podle pořadí, ale já jsem velice kvitoval snahu kolegy Koubka dát přednost panu primátorovi i bez ohledu na přihlášené v rozpravě, ale on nevymyslel způsob, jak to udělat. Já jsem možná na to kápl. Ta možnost je podle mě ta, že řádně přihlášení řeknou jednu větu nebo se vzdají slova, místo aby přednesli sáhodlouhý projev, a po panu primátorovi se přihlásí do rozpravy znova. Samozřejmě předpokládám, že nikdo z nás ostatních je nepředběhne. Čili ve vší naprosté skromnosti si dovoluji tento nápad dát k dispozici dalším řečníkům, pokud sdílejí snahu pana Koubka dát přednost panu primátorovi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou prosím pana zpravodaje Klána. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Klán: Je to velice zajímavý nápad, ale já mám faktickou a navíc mám přednostní právo, takže přednostní právo, na to jste, pane Komárku prostřednictvím předsedající, zapomněl. Takže můžu klidně předběhnout s přednostním právem pana primátora.

Já tady chci jako zpravodaj trochu atmosféru uklidnit, protože tady si někteří pletou ty dva tisky: 124 řeší jeden volební obvod a 125 řeší zkrácení doby dvou let, takže si to nepleťte! To si řešte až u té stodvacetpětky když tak. A pak je tady takový problém, jak tady Zastupitelstvo hl. m. Prahy předložilo totožný návrh, aby volební obvod byl jeden v Praze, tak to řeší stošedesátčtyřka. Je to úplně stejné, protože já budu zřejmě zpravodajem také toho tisku, tak nevím, co tady řešíme. Tak to nechme projít do dalšího čtení, můžeme klidně na výborech se o tom pobavit a podat tam různé pozměňovací návrhy. Vím a chápu samozřejmě Zastupitelstvo hl. m. Prahy, protože je jakoby vyšší územně samosprávný celek a ty mají také možnost podávat návrhy zákonů, takže tady je ta souvislost určitým způsobem s kraji, protože krajská zastupitelstva mají tu samou možnost, takže chápu, že je tady předložen tento návrh ze zastupitelstva. Působí to honosněji, tak mi to aspoň přijde, protože zastupitelstvo samo o sobě jakoby rozhodlo. Nerozhodujeme my jako poslanci. A přikláním se tady k panu navrhovateli, že když to funguje všude v republice, že jsou každé dva roky volby – máte krajské a pak jsou obecní, tak se to jenom sjednocuje. V tom nevidím osobně žádný problém. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení času a nyní prosím k faktické pana poslance Koubka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji. Vaším prostřednictvím k ctěnému panu kolegovi Adámkovi. Nikdy bych si nedovolil říci, že jste něco neřekl, když jste to řekl. Já jsem ty čtyři příklady, které v tom návrhu chybí, uvedl, že jsou zamlčeny v důvodové zprávě, v tom tisku, a že jsou naprosto zásadní a že měly býti řečeny. Já jsem také neřekl, že jsem třeba pro, aby byl souběh funkcí se statutárními orgány, ale to zaznělo od vás až tady. Já se domnívám, že slušnost by byla napsat, že tato změna, která by nastala, že tuto změnu bude mít možnost už prodiskutovat předem v tom písemném návrhu, a to tam, pane kolego, nebylo! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení času a nyní prosím do rozpravy přihlášeného pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, mluvím na vás, protože vám to chci hlavně sdělit. Opozice bere i dobré návrhy z vládní koalice. Souhlasíme s tím, co tady řekl pan kolega Komárek. Oznamuji, že i já i Franta Laudát stahujeme svou přihlášku a hlásíme se v okamžiku vystoupení pana primátora znovu tak, abychom mu dali v tuto chvíli přednost, protože si myslím, že je rozumné, aby promluvil. (Potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, děkuji za vstřícnost, a tudíž prosím pana primátora k řečnickému pultíku. Prosím, pane primátore, máte slovo.

Primátor hl. m. Prahy Tomáš Hudeček: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Ono tady toho zazněla spousta, ale já bych na úvod sdělil jednu věc. Kdykoliv se tady jedná o čemkoliv, co potřebuje Praha, tak to dopadne způsobem, že se Praze nevyhoví, a když sem přijde takovýto nesmysl, tak vážně hrozí, že se to schválí.

Nicméně bych tady k tomu chtěl říct ještě jednu věc. Já tak nějak už i vím ze Zastupitelstva hl. m. Prahy, jak to celé funguje. On to většinou jeden vymyslí, řekne to dalším dvěma, kteří na to kývnou, pak se to na nejbližším klubu prosadí v rámci jedné strany a pak se to v rámci tvorby koalice prosadí jako jeden z bodů, který tam někdo chce. A protože hlasování je následně nadpoloviční většinou, to znamená 101, tak z těch 101 o tom ví 95 nic moc a těch 6 tomu trochu rozumí.

Takže dovolte mi, abych těm všem, kterých se to z logiky věci v podstatě netýká, malinko popsal, anebo spíše shrnul argumenty, proč jsem přesvědčen a proč jsou i kolegové, kteří tady mluvili přede mnou, včetně bývalého primátora, který k tomu má z logiky věci také ponejvíce co říci, proč si myslíme, jak jsem to nazval, že je to nesmysl.

Padlo tady, že se nic nemění, a zároveň se říkalo, ať se to nezaměňuje s nějakým principem záměny města za kraj. A argumenty, které zazněly od pana poslance Koubka, byly naprosto správné, neboť se v tom návrhu zásadně mění mechanismus volby. Mění se zásadně tak, jaký je rozdíl mezi krajskými volbami a obecními volbami. Takže po schválení návrhu tohoto zákona se bude v Praze volit úplně jinak, než se dosud v Praze čtyřikrát nebo pětkrát volilo. Mimo to, že občané nedostanou možnost toho tzv. panašování, mimo to, že budou volit podle kandidátek, to znamená, vhodí tam přímo jednu stranu, nebudou moci kroužkovat z jiných stran, což je běžné ve všech městech, která jsou v České republice, mimo to, že bereme právo volit občanům jiných národností, kteří mají trvalé bydliště v Praze. Připomínám, prosím vás, že v Praze dnes už je 6 % lidí, kteří mají jinou národnost, než je česká. Vznikl nám i kvůli tomu výbor v rámci hlavního města Prahy.

Tady všechny tyto lidi chcete touto změnou zákona poslat pryč od volebních uren. Připomínám, že počet těchto lidí bude dozajista v budoucnu stoupat, protože Praha je

magnetem zahraničních přistěhovalců a trvale bydlících v Praze. Připomínám, že jsou to většinou lidé, o které Praha také může stát.

Zazněla tady také změna, a já ji přece jenom zopakuji, protože je to zase zásadní změna, a to že ve volbách do krajských zastupitelstev mohou podávat kandidátní listiny pouze registrované politické strany, nikoliv například sdružení nezávislých kandidátů atd. Ale v Praze přece je zásadní, že kandidují tato sdružení! To je přece strašný rozdíl proti volbám v krajích a volbám v hlavním městě Praze. Tady několikrát zaznělo "ale vždyť to je jenom taková změna" – ne, to je zcela zásadní změna! To je zcela zásadní změna, a tím pádem diskuse, zda je město Praha městem, anebo krajem, je také naprosto zásadní.

Takže pokud tady pro tento návrh zákona někdo bude hlasovat, má na to samozřejmě právo, ale prosím, aby to konal s vědomím toho, že mění zásadně systém volby v Praze, nikoliv že dělá jen drobnou úpravu, aby se neopakovala věc, kdy se volební obvody rozdělí tak, že se do zastupitelstva dostane méně subjektů. A že se to událo už několikrát v historii a všechny zejména štve ta situace z roku 2010, je nasnadě.

Pokud však se mnou souhlasíte v tom, že stěžejní na tom je právě to, co jsem teď řekl, tedy aby Praha v budoucnu byla volena v jednom obvodě – a já si myslím, že po tom roce 2010, kdy se to kyvadlo významně nachýlilo, protože to byla opravdu bravurní manipulace s volebními obvody, bravurní manipulace! – tak si myslím, že teď většina lidí v Praze, myslím, že většina tady z vás, si myslí: ano, to bylo špatně, my tam už zkusíme zajistit do budoucna jeden jediný volební obvod. A já předpokládám, a možná naivně, že to byl ten hlavní důvod, proč tento návrh zákona vznikl – tak pak vám ale na rovinu říkám, že se to dá udělat mnohem lehčím způsobem, mnohem obyčejnějším způsobem, a ten návrh zákona už zde do Poslanecké sněmovny putuje, a je to ten zákon, který byl zmíněn, to znamená, je to zákon pocházející ze Zastupitelstva hlavního města Prahy, které velmi jednoduše v zákoně o volbách do zastupitelstve obcí říká "zastavíme možnost dělení volebních obvodů v Praze". Takže se v jiném zákoně objeví jedna jediná věta, a už ten zákon je zastupitelstvem odsouhlasen a je tady v Poslanecké sněmovně, která do budoucna ten jeden jediný podstatný důvod, kvůli kterému tady dnes všichni trávíme čas, vyřeší jednou jedinou větou, a už nikdy, už nikdy potom nebude Praha v rámci voleb dělena na více volebních obvodů.

Myslím si, že i pokud jste měli čas si to podrobně pročíst, myslím si, že i pokud jste zrovna v těch osmdesáti – což je můj tip –, kteří ten zákon berou jako že ho někdo z našeho klubu odsouhlasil, nebo je dokonce z jiné strany atd., tak tomuto si myslím, že musíme všichni rozumět.

Dodám poslední věc, a to je – prosím vás, Praha má jednu nevýhodu proti všem statutárním městům v České republice. Praha má zákonem dány své městské části. Kdokoli tady z nás někdy působil v zastupitelstvu některého ze statutárních měst, které se rozhodlo rozdělit si svou vlastní obec, své statutární město na menší celky, na menší části, tak ví, o čem mluvím, protože souboj mezi hlavním, tedy nějakým ústředním orgánem, a orgánem, který je v těchto malých městských částech, je většinou jaksi proti prospěchu věci. Hlavní město Praha má městské části ze zákona a nemůže si změnit jejich počet. V hlavním městě Praze je 57 městských částí, centrální Praha 31 tis. obyvatel, Praha 1, Praha 4 – 140 tis. obyvatel a pak nějaké Praha Benice, Praha Kralovice – 150 obyvatel. Tyto městské části dýchají s městem. Má-li Praha více peněz, mají městské části více peněz. Má-li Praha méně peněz, mají městské části méně peněz. Rozhoduje-li se o výstavbě nějaké významné infrastrukturní stavby, je to projednáváno se všemi městskými částmi.

Je absolutně nepředstavitelné – je absolutně nepředstavitelné! – že budou probíhat volby zvlášť do zákonem daných městských částí, které nemůžeme nijak omezit, zrušit, prostě tam jsou a vždycky budou, a do entity tak propojené s těmito městskými částmi, jako je Magistrát

a Zastupitelstvo hlavního města Prahy. Prosím kohokoliv, kdo má jakýkoliv kontakt na nějakého známého v Praze, někoho, kdo působil ať je to magistrát, městská část, ať už v politice, anebo jako úředník, tak ať se ho zeptá, že toto rozdělení je tak proti zdravému rozumu, že si vůbec neumím představit, jak bude hlavní město Praha fungovat poté, co se rozdělí volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy od voleb do zastupitelstev do městských částí.

Takže dámy a pánové, já vás moc prosím, abyste i přes to, kolik máte málo času, a jsem si toho vědom, naprosto vám rozumím, tak se přece jenom i vy, kteří jste to dosud brali způsobem "ano, František to domluvil, tři na to kývli, je to stanovisko klubu, vedlejší politická strana to po nás chce, nechceme do toho moc rýpat", abyste přece jenom zvážili zdravý rozum a vložili jej do tohoto rozhodování, protože tady se pod věty typu "nejedná se o velkou změnu" jedná pro hlavní město Prahu o naprosto zásadní změnu, která do budoucna může obrovsky ovlivnit fungování hlavního města Prahy jako celku.

A připomínám, prosím, obecně danou věc: cokoli se stane špatného v Praze, a myslím si, že to volební období 2006 až 2010 o tom dostatečně dobře vypovídá, má následně strašné důsledky v celé České republice.

Takže já všechny prosím, aby se podrobněji seznámili s návrhem, který je tady předkládán, a zvážili tyto argumenty. Děkuji moc. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu primátorovi hlavního města Prahy. Ještě než přikročíme k dalším přihlášeným, prvním je poslanec Marek Benda, tak tu mám omluvu pana ministra Babiše dnes od 16 hodin z pracovních důvodů, dále pan poslanec Robin Böhnisch taktéž omluvenka z pracovních důvodů.

Poprosím pana poslance Marka Bendu. Pardon, s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, já bych chtěl požádat o desetiminutovou přestávku na poradu klubu KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Přerušuji jednání z důvodu přestávky poslaneckého klubu KDU-ČSL. Sejdeme se tady v 16.20 hodin. Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno v 16.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.20 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně, milí kolegové, je 16.20 hodin, pauza pro jednání poslaneckého klubu KDU-ČSL uplynula a my budeme pokračovat v rozpravě o návrhu zákona o hlavním městě Praze. Nejprve tu mám faktickou poznámku pana poslance Berkovce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, hezký den. Jenom k hlasování číslo 46. Já ho nezpochybňuji, jenom do stenozáznamu – já jsem hlasoval s některými svými kolegy proti zamítnutí, nikoli pro, jak je ve sjetině. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, ve stenozáznamu to bude uvedeno. S řádnou přihláškou je dále přihlášen pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je rušno.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem rád, že jsem umožnil vystoupit před sebou –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se omlouvám. Já vás přeruším a poprosím, abychom se zklidnili, a budeme pokračovat, až tady bude opravdu ticho. Opravdu ticho prosím! Děkuji.

Poslanec Marek Benda: – že bylo umožněno vystoupení primátora hlavního města Prahy, protože mnohé z toho, co bych řekl, zaznělo i v jeho vystoupení. Jenom si neodpustím malinké rýpnutí na jeho adresu. My jsme v Praze takoví demokraté, že nejenom že tady smějí volit lidé jiné než české národnosti, ale dokonce smějí být i primátory. Současný primátor je moravské národnosti a nikomu v Praze to zásadně nevadí. To je jenom drobná poznámka.

Jinak bych chtěl zopakovat oficiálně v rozpravě návrh na zamítnutí a pokusím se ho nějak stručně zdůvodnit.

Ono je nesmyslné, pokud projednáváme nejprve tento návrh zákona, novelu zákona o hlavním městě Praze, a teprve až následně onu ústavní novelu. Bylo by mnohem správnější a smysluplnější, kdyby se nejprve rozhodlo o tom, zda je, nebo není nějaká vůle v této Sněmovně, která by navíc musela být ještě výrazněji většinová, zkrátit volební období Zastupitelstva hlavního města Prahy na dva roky, a teprve poté by dávalo smysl se případně zabývat tímto návrhem zákona. Pokud tak činíme obráceně, je ten návrh zákona úplně nesmyslný. A to říkám s úplným vědomím, že pan kolega Adámek se na mě bude zlobit, ale je úplně nesmyslný.

Ten návrh zákona řeší tři věci:

- 1. Zakazuje zastupitelstvu obce si rozhodnout o tom, kolik má mít zastupitelů. Všech 6 300, nebo 6 299 obcí si toto rozhodnutí udělat může, jedno zastupitelstvo obce, a to hlavního města Prahy, si ho udělat nemůže, protože mu to bude nadiktováno.
- 2. Zakazuje jednomu zastupitelstvu v celé zemi si rozdělit obec, respektive město, na volební obvody. Zase můžeme to přijmout jako obecný princip, stejně jako můžeme jako obecný princip přijmout pevný počet členů zastupitelstva. Ale nedává smysl, abychom tak činili pro jednu jedinou obec, a to zrovna náhodou pro hlavní město Prahu. To přece nemá žádnou logiku. Pak ten návrh měl být mnohem obecnější a měl říkat jako obecně v zákoně o obcích, že se nesmí dělit a něco podobného.
- 3. Takzvaně přináší údajné zrušení plachet. Ale proč zrovna jenom pro hlavní město Prahu? Buď jsou plachty, na kterých se volí, složité, ale pak vás ujišťuji, že na Praze 4, kde bydlím a žiji a která má 120 tisíc obyvatel a 130 tisíc voličů, je ta plachta přibližně stejně složitá jako v hlavním městě Praze. V řadě statutárních měst je přibližně stejně složitá. Tak buď řekněte, že chcete obecně zrušit plachty a zakázat panašování. Ale proč zrovna jenom pro hlavní město Prahu? Jaký to dává smysl? Jaký to má význam? Proč zrovna tady se nám to nelíbí? Všude jinde se nám to líbí. Pokud zatím nejsou nějaké jiné důvody, a já se v souladu s kolegou Koubkem domnívám, že za tím jsou nějaké jiné důvody.

A poslední věc. Pokud bychom tuto změnu provedli bez toho, abychom současně schválili onen ústavní zákon o zkrácení volebního období, pak děláme opravdu z pražských voličů úplné blázny. Protože v tu chvíli budou volit v jedněch volbách, pokud nedojde ke zkrácení, v jedněch volbách podle dvou volebních systémů, a to dramaticky odlišných. Jeden – budete mít takzvanou krajskou kandidátku, možnost volit jenom stranu, žádné panašování, preferenční hlasy. Druhou, v tu samou chvíli volenou kandidátku, která bude do městské části

nebo do místního zastupitelstva, budete volit systémem, který všichni známe z komunálních voleb. To přece taky nedává vůbec žádný smysl. Dokážete si představit míru chybovosti těch volebních kandidátek, míru popletení toho, kolik mám preferenčních hlasů, kde mám křížkovat, kde mám kroužkovat, která vznikne, pokud toto připustím v jedné volební místnosti v jednom volebním aktu?

Celé to dává smysl pouze za předpokladu, že se schválí ten druhý zákon. Proto tvrdím, že měl být projednáván dříve a že mělo být o něm rozhodnuto dříve. A teprve kdyby se zkrátilo volební období, tak si můžeme hrát na to, jestli Praha je krajem, nebo není krajem. Pokud tomu tak není, a já myslím, že nedojde ke zkrácení volebního období, že to je opravdu jenom hra části pražské kavárny, která se vyděsila toho, že by volby na podzim mohly dopadnout nějak jinak. A možná, že se část z nich vyděsila už v roce 2011, protože ty indicie, že přijdou nové subjekty, a nebylo to tehdy ještě ANO, ale v Praze to byly nějaké jiné subjekty, které se objevovaly, ty indicie už byly v roce 2011, a že je třeba si stabilizovat pozice, slýcháme v Praze přibližně tři roky. Slýcháme je opakovaně a stále jsem přemýšlel o tom, jestli by se to v příštím volebním období nemohlo takhle zkrátit. Ale pokud to nemá tento význam, to znamená omezit příštího vítěze voleb, tak to nedává vůbec žádný smysl. To nemá vůbec žádnou logiku.

Primátor se snažil tady vysvětlit, proč si myslí, že je strašně špatně, a já s ním v tomto souhlasím, aby se rozešly volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy a volby do městských obvodů, protože je prostě dobře, aby ty reprezentace – v tomto směru je hlavní město Praha příliš semknutým organismem, který zvenčí není podobný kraji ani obci, ale je opravdu velmi semknutým organismem, který kooperuje stokrát denně. Většina majetku, které mají městské části, není jejich, ale je pouze svěřena, a tak dále a tak dále a tak dále. Těch věcí je hrozně moc. Takže je dobře, aby zastupitelstva byla volena v jednu chvíli, aby spolu uměla komunikovat a aby spolu uměla věci posouvat dopředu.

Ze všech těchto důvodů já tvrdím, že tento zákon v této podobě je úplný nesmysl. Má dojít případně ke změně volebního zákona, která může některé věci zakázat obecně, to prosím nechce udělat, ale zkracovat volební období v Praze a provádět změny, které... (Hlas z pléna.) To se týká toho dalšího zákona, k tomu samozřejmě dojdeme. Provádět věci, které jsou uvedeny v tomto zákoně, bez zkrácení volebního období, bude znamenat jenom neuvěřitelný chaos u voleb, a s jeho zkrácením to pokládám za velkou politickou chybu. Navrhuji proto zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Laudát, prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, skutečně jsem šokován z toho, že lidé, kteří znají Prahu, v osobě předkladatele, s takovýmto návrhem sem přijdou. Jakákoli nepromyšlená dezintegrace velkého města s aglomerací, s tak komplikovanou strukturou městských částí, tak jak tady zaznělo, to nejsou plnohodnotné obce, kdy musejí vzájemně probíhat majetkové transakce, svěřování, odsvěřování apod., kde je část jednotná, část nikoli jednotná infrastruktura.

Víte, já bych to trošku přirovnal k Londýnu. V Londýně dlouhodobě, a říkám, je to o něčem jiném, ale důsledky mohou být naprosto srovnatelné. V Londýně za éry Margaret Thatcherové historicky dlouhodobě neměla konzervativní strana šanci. Ona nevěděla, jak to udělat jinak, vytipovali si městské obvody, kde konzervativci měli šanci, a vlastně Londýn rozparcelovali na řadu samostatných měst. Ty důsledky, dneska probíhá slučování už řadu let,

důsledky byly naprosto fatální, protože skutečně zejména ve věci infrastruktury, majetku, sdílení majetku, územního plánování apod. je potřeba, aby se skutečně kryly.

Ono dokonce by bylo vhodné, aby to byla ještě širší oblast. Připomněl bych tady, že politici se marně snažili sjednotit pod jeden územní celek Berlín a jeho okolí, tam to v referendu neprošlo, což nese svoje obrovské náklady i ekonomické, finanční a ostatní dodneška, ale prostě je to dáno. Ale říznout přímo do městského organismu tímto způsobem jenom kvůli politické hrátce – a toto je politická hrátka.

Jestli si občané zvolí zastupitele, kteří budou pod praporem ANO, tak já toho můžu litovat, nicméně to musím respektovat. Ale to není cena, za tuto cenu já nejsem ochoten způsobit v Praze destabilizaci. Myslím si, že opravdu tohle ne, a samozřejmě už to tady padlo, takže to bude asi zopakováno v podrobné rozpravě, návrh na zamítnutí, a já bych vás naléhavě poprosil, abyste toto odmítli.

Co bych ovšem podpořil, svého času k mému velkému příjemnému překvapení tady vystoupil dnešní premiér této země Bohuslav Sobotka a řekl větu: S odstupem času musím uznat, že zřízení krajů byl omyl.

Já si myslím, že jestliže chceme ušetřit naše občany voleb, zbytečného chození, jednoho korupčního patra rozdělování a řízení veřejných financí, tak pojďme se dohadovat, jestliže budeme i kvůli Hradu a z dalších důvodů novelizovat Ústavu, zamyslet se, jestli s nějakým dlouhým přechodným obdobím neomezíme dle mého názoru zbytné výdaje, které to stojí.

Když byl v minulém období na sklonku rozpočtový výbor na služební cestě v Itálii, tak se tam probíralo – sami znáte, že situace veřejného rozpočtu Itálie nebo veřejných rozpočtů je velice tristní, řádově ještě tristnější než České republiky, a oni tam hledali různé možnosti úspor a říkali také, jeden z těch návrhů je jedno patro územního členění zrušit. Říkali, je zcela nereálné toho dosáhnout. Nedávno nový premiér řekl, že se pokusí prosadit opětovně zrušení, já nevím, kterých okresů, nebo, omlouvám se, které patro státní správy a samosprávy to bylo. Navzdory politickým institucím a stranám, které samozřejmě chtějí, aby těch trafík všude bylo více.

Takže pokud by předkladatel přišel s něčím takovým, tak moji podporu na rozdíl od tohoto pokusu mít bude. A skutečně vás vyzývám všechny k zodpovědnosti, protože důsledky toho, a ono to tady nezaznělo ještě úplně všechno, ale ty hlavní body ano, budou naprosto tristní. A skutečně si myslím, že to je rudooranžový útok na Prahu, nic víc. Ale jestli chceme platit tuto cenu, myslím, že tato země má zcela jiné problémy a naléhavější problémy, než destabilizovat hlavní město. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Jiří Dolejš: Neodolal jsem, malou glosu na to, co jste před chvilkou slyšeli, byť chápu, že první máj se blíží, budeme slavit Schumannův den a další jiné významné svátky, včetně dnešních čarodějnic. Ale když slyším o tom, že tento návrh je rudooranžovým útokem na Prahu, že Praha bude zásadním způsobem dezintegrována a rozvrácena, tak si myslím, že to je pitomost.

Já samozřejmě jsem osm let seděl na pražské radnici, chápu jemné předivo vztahů mezi velkou radnicí a malými radnicemi, ale pokud velká radnice bude mít jeden politický dres a malé radnice jiný politický dres, tak si myslím, že je to spíše na odpovědnosti těch politiků, aby spolu komunikovali, a o ničem jiném se tady nebavíme.

Chápu, že tady byla vedoucí úloha určitého pravicového bloku po dvacet let v Praze a že si nejsou jisti, jestli tato vedoucí úloha bude zachována, a třeba se budou muset s někým navíc dohadovat. Ale dohadování patří k politice a nemyslím si, že by pohled na sice legální, ale přesto už, řekl bych, nežádoucí volební inženýrství, které tento návrh přináší, je něco špatného.

Samozřejmě jsou to dvě věci. My neustále ty erteple a zemáky mícháme dohromady. Jsou to dva tisky a chápu, že srovnat krok s jinými vyššími územními celky může být problém, ale tak to řešme v dalším čtení a netvařme se, že tady zastavujeme jakousi strašnou katastrofu. Všechny technické věci, o kterých tady byla řeč, se dají vyřešit ve druhém čtení, popř. v konečném hlasování o jednom z těch tisků, protože on může být jeden přijat a druhý taky nemusí. I to se může stát. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi a ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. A protože bylo uplatněno veto dvou poslaneckých klubů podle § 90 odst. 2 a zaznamenal jsem návrh na zamítnutí předloženého návrhu, tak budeme hlasovat o zamítnutí. Ale ještě předtím se hlásí pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec František Adámek: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolil bych si vzhledem k tomu, co jste popsal, že vlastně dva poslanecké kluby navrhly zamítnout schválení v prvním čtení, tak bych si dovolil navrhnout zkrátit lhůtu na 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Na 30 dnů, ano. Dále se hlásí o slovo pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Nebudu zdržovat. Jenom dám takovou doušku, že jsem osobně zvědav, když to teď neprojde do dalšího čtení, tak jsem zvědav, co uděláme s tou stošedesátčtyřkou v červnu, když potom se tam řeší také jeden volební obvod. Jak se k tomu postaví Občanská demokratická strana při projednávání v červnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Budeme se zabývat hlasováním o předloženém návrhu pana poslance Bendy a Laudáta na zamítnutí tohoto návrhu. Přivolám naše kolegy z předsálí. Je tu návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 50, přihlášeno 153, pro 73, proti 64, návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo ještě nějaký jiný návrh? Pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Navrhuji, aby se tímto tiskem zabýval také ústavněprávní výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ústavněprávní výbor. Má ještě někdo nějaký jiný návrh? Není tady takový návrh.

Budeme tedy hlasovat o přikázání tohoto návrhu zákona k projednání nejprve výboru pro veřejnou správu.

Zahajuji o tom hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 51, přítomno 154 poslankyň a poslanců, pro 148, proti žádný.

Dále se budeme zabývat návrhem na přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 52, přihlášeno 154 poslankyň a poslanců, pro 147, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Dále eviduji návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

O tomto návrhu na zkrácení zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty na 30 dnů, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 53, přihlášeno 154 poslankyň a poslanců, pro 51, proti 71. Tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a ústavněprávnímu výboru a lhůta byla ponechána. Děkuji panu zpravodaji i panu navrhovateli a končím první čtení projednávání tohoto návrhu zákona.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo 24. Je to

24.

Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání ústavního zákona o funkčním období zastupitelstva hlavního města Prahy zvoleného ve volbách v roce 2014 /sněmovní tisk 125/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 125/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec František Adámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Takže ještě jednou dobrý den. Zcela formálně. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme sice o tom částečně hovořili v té předchozí diskusi, nicméně dovolte, abych vám předložil návrh na vydání ústavního zákona o funkčním období Zastupitelstva hl. m. Prahy, které bude zvoleno v letošních volbách. Víme všichni, a slyšeli jsme to tady, že tento návrh souvisí s již projednaným tiskem 124. Já si myslím, že oběma těmito návrhy napravujeme pražskou volební anomálii, která již po desetiletí vede v Praze jedině k volebnímu inženýrství a vůči voličům k nepoctivým a těžko rozpoznatelným manipulacím s volbami. (V sále je hlučno.)

Dovolte mi, abych se vrátil trošku do historie. V roce 2000 došlo ke zvláštní situaci. Byly přijaty současně tři zákony – zákon 129 o krajích, zákon 130 o volbách do zastupitelstev krajů a zákon 131 o hlavním městě Praze. Podle prvního zákona o krajích Praha krajem není. Podle druhého zákona se měly ve všech krajích konat volby do krajských zastupitelstev a podle třetího zákona je Praha prohlášena za kraj i obec zároveň. V té době, jak už jsem o tom hovořil, měla Praha zastupitelstvo zvolené již dva roky předtím, v roce 1998, podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí. S touto schizofrenií, schizofrenní situací, se tehdejší parlament vypořádal tak, že prohlásil paragraf 121 zákona o Praze... již dva roky v tu dobu

působící pražské obecní zastupitelstvo za zastupitelstvo krajské. Tak jak už jsem zde říkal, rozhodl tak vlastně retroaktivně. Od té doby se konají v naší zemi dvoje rozličné krajské volby – do 13 krajů v jednom období podle zákona o volbách do zastupitelstev krajů a krajské volby pražské podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí ve dvouletém mezidobí. Takže v Praze lidé volí společně s volbami komunálními, obecními do městských částí a současně se konají volby do Zastupitelstva hlavního města Prahy. Rozlišit, co je co, je pro voliče – a vím to z vlastní zkušenosti, z rozhovorů s občany – velmi složité. Většina lidí se domnívá, že volí obecní zastupitelstvo, ale přitom volí současně i zastupitelstvo kraje. Staly se i případy, kdy se před krajskými volbami na pražském magistrátu lidé domáhali předvolebních úkonů s tím, že podávají kandidátní listinu pro volby do kraje Praha, což mělo i svoji logiku, neboť podle ústavního zákona o vytvoření vyšších územních samosprávných celků č. 347/1997 je Praha krajem.

Po většinu volebního období se Praha snaží co nejvíce chovat jako kraj. Formou statutu svěřuje městským částem většinu svého majetku, sobě přenechává jen ty lukrativnější a zajímavější. Stovky agend v samostatné a přenesené působnosti svěřuje městským částem a dělá z nich tak de facto samostatné obce základního typu i obce s rozšířenou působností.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Já vás poprosím, ctěné pány poslance a paní poslankyně, o klid. Děkuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Děkuji, pane místopředsedo. Pro volební dvojkolejnost a schizofrenii, která z Prahy dělá něco volebního extra, neexistují de facto žádné důvody. Naopak, daná skutečnost byla před čtrnácti lety vyvolána volebními preferencemi a kalkulem. Dnes se Praha tváří pro případ voleb do zastupitelstva jako obec, ale po zbytek volebního období je raději krajem.

Samo zkrácení volebního období není žádnou anomálií ani v našem právním systému, ani v zahraničním kontextu. V naší ústavní historii k tomu došlo, třeba zkrácení volebního období České národní rady ze čtyř na dva roky. Různé příklady zkrácení volebního období známe ze Švédska, Slovenska a dalších zemí.

Znova opakuji, že náš návrh nebude mít v zásadě žádné finanční dopady, i když přesto někteří kolegové budou argumentovat jinak, já si na tom trvám. Argument, který zde zazněl, nebo v kuloárech ještě před projednáváním, že budeme mít jedny volby navíc, je lichý. Odpověď je jednoduchá. Nebudeme mít jedny volby navíc, jen se volební tah posune. Přibudou jedny volby za dva roky, ale ubudou celopražské a zbytek období bude tak jako v ostatních krajích.

Vláda zaujala k našemu návrhu neutrální stanovisko. Jsem přesvědčen, že s drobnými připomínkami vlády se náš návrh vyrovnává. V té souvislosti bych rád řekl – předpokládám, že všichni jste obdrželi stanovisko Parlamentního institutu, tak jako to bylo u prvního tisku, kde Parlamentní institut konstatuje, že nejsme v rozporu s právem Evropské unie.

Náš návrh projednáváme společně, jak už zde zaznělo, s návrhem na změnu podle tisku 124. Podle našeho názoru není náš návrh v rozporu ani s nálezem Ústavního soudu, který soud učinil v souvislosti s návrhem na zkrácení volebního období Sněmovny v roce 2009. Hlavním argumentem Ústavního soudu byla retroaktivita tehdejšího návrhu, to je reakce na vládní stanovisko. Dnešní náš návrh retroaktivní není. Nastavuje pravidla jasně a předem. Uznáváme i námitku, že doba volebního období by měla být stabilní. My však nyní jen napravujeme, nebo chceme napravit, jednorázově výjimečnou, historicky vzniklou anomálii a naopak nastolujeme jasný, přehledný a všem voličům srozumitelný volební systém, spravedlivý i vůči ostatním krajům a obcím. Praha si svou výjimečností a jedinečností tuto

výjimku zaslouží, je to také v zájmu politické stability v Praze, neboť, jak možná nevíte, současný stav je předmětem neustálých stížností a žalob občanů. Trvale tuto situaci řeší městské zastupitelstvo formou interpelací a petic. Řeší to všechny stupně a druhy soudů, od soudů obvodních přes soud městský a Nejvyšší správní soud až po soud Ústavní.

My všichni, kteří tento návrh předkládáme, chceme, aby i volby v Praze byly volbami transparentními, jasnými, standardními, rovnými svými zásadami s volbami do ostatních krajů a obcí. Náš návrh neodporuje obecným ústavním pravidlům volné, rovné a otevřené politické soutěže, naopak ji nastavuje. Uznáváme přitom, že Praha je zvláštní a svébytný celek, jako i jinde ve světě hlavní metropole jsou, že plní funkce, které jiné kraje ani obce plnit nemusí. Proto má Praha také svůj zvláštní zákon, jímž je upraveno jinak a po svém mnohé z toho, co jiné obce ani kraje nemohou. To je samozřejmě správně. Praha si však nemůže upravovat volby podle svého. Je to nepoctivé vůči voličům, je to nefér vůči ostatním krajům, koneckonců i obcím. Není pro takovouto anomálii žádný racionální, natož politický či ekonomický důvod.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, budu jenom velmi stručný. Návrh představil pan navrhovatel. Vláda k němu zaujala stanovisko ve svém tisku 125, který jsme dostali jako tisk 125/1, které je neutrální. Vláda popisuje některé problémy, které tím vznikají, ale současně k tisku nezaujala žádné zásadní stanovisko a bude záležet na nás, jak se s tím vypořádáme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Benda, takže prosím, pane zpravodaji, máte znovu slovo.

Poslanec Marek Benda: Prosím, teď nejsem zpravodaj, teď jsem pan poslanec Benda. Teď bych chtěl mluvit za sebe a nechtěl jsem zneužívat –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zpravodaj jste, i když jste Benda, ale dobře.

Poslanec Marek Benda: Nechtěl jsem zneužívat své zpravodajské zprávy k tomu, abych navrhl zamítnutí tohoto návrhu zákona. Já myslím, že vzhledem k tomu, že jsme se dohodli, že za deset minut končíme, a po proběhlé rozpravě je zbytečné to nějak šířeji rozvádět. Já prostě pokládám pokus o zkrácení volebního období v Praze za naprosto politickou akci, která nemá žádný reálný smysl a význam. Praze jenom uškodí. Jenom uškodí ve všech směrech. Navíc důvodová zpráva je absolutně nepravdivá, protože prostě není pravda, že jedny volby navíc nebudou nic stát. To tedy budou a to si buďme jistí a v tomto směru by minimálně důvodové zprávy se měly pokoušet aspoň se vypořádat, a ne že si tam napíšeme jednu větičku, že to nikoho nebude nic stát, přestože si jsme vědomi, že to stát bude.

Navrhuji, abychom to zamítli. Je to jenom politický návrh, který má omezit volební období příštího zastupitelstva. Žádný věcný ani jiný smysl to nemá, a proto si myslím, že takové návrhy přijímat nemáme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec František Laudát, po něm pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Primárně jsem se hlásil, abych dal návrh na zamítnutí, a skutečně teď bych vás vyzval k zodpovědnosti. Představy některých lidí kolem KDU-ČSL jsou naprosto naivní, jak jsem se tady dozvěděl, že to je jakási ta. Tady to bylo vyvrácené, že tak nebude, tak byste si měli to jaksi tady říci, že v případě, že by to tak bylo, tak ať si pan Andrej Babiš připraví desítky miliard.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. To bylo stručné. Pan navrhovatel, prosím. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Já i přes vědomí toho, jak dopadlo hlasování o tom prvním zákonu, a protože ta diskuse, která teď nebyla, se de facto odehrála u toho tisku 124, dovolte mi, abych přece jenom vyvrátil a ohradil se vůči některým slovům, tvrzením, která zde zazněla.

Já bych znova rád zopakoval: Praha je kraj, který se nazývá hlavní město Praha. Já nevím, kdy to konečně někdo pochopí. Prostě vy se tváříte, že neexistuje zákon 347, několikrát jsem ho zde citoval. Pro to, aby to tak bylo, se retroaktivně změnilo a prohlásilo zastupitelstvo za krajským zastupitelstvem, ale když je taková vůle zákonodárců, nemám s tím problém. Tady se všichni, dneska je to mimochodem velmi moderní, zaštiťovat se tou ekonomikou, protože to je dražší, tak já bych měl takový návrh vstřícný. Odpříště dělejme všechny senátní, parlamentní, krajské, obecní volby v jeden den a ušetříme nejvíc peněz. Já chápu, a asi to cítíte všichni, je to samozřejmě pitomost, ale já tím chci říct, že prostě kvůli tomu, že Senát se volí po třetinách, taky nebudeme říkat, já nevidím nic špatného na tom a dělal jsem jak starostu zastupitelstva do roku 2004 a chci se přihlásit ke slovům, která zde zazněla, prosím vás, nestrašte ty poslance, kteří nejsou z Prahy. Praha se ani nezastaví ani se nezblázní, když volby budou do městských částí v mezidobí voleb do zastupitelstva města Prahy. Já si dokonce myslím, že to té Praze prospěje, protože jaksi, parafrázuji-li zde jednoho z vystupujících, ti lidé spolu mluví, protože byli ve stejný den zvoleni – vždyť to přece není pravda. Lidé spolu komunikují a jsou povinni komunikovat, když se nechají zvolit do funkce. To nemá přece s dobou výkonu mandátu, a kdy byli zvoleni, jestli o dva roky předtím, nebo potom, vůbec nic společného. Já se musím ohradit vůči těmto katastrofickým hláškám, které zde zaznívají.

Já chci jenom ještě říct, zaznělo zde, že, a to tedy do jisté míry, ač tady mnozí hovořili v předchozím tisku o tomto tisku, tak já si dovolím říct dvě věci, a považuji to za povinnost, k tomu, co zde zaznělo předtím. Já prostě – lépe řečeno, není pravda, že cizinci, státní občané nemohou volit podle toho. To znamená, není to otázka národnosti, jak zde zaznělo od jednoho z vystupujících. To bych jenom rád uvedl na pravou míru. Nikdo zde nechce zabraňovat našim spoluobčanům jiné národnosti. Koneckonců, jak zde řekl jeden z předřečníků, pan primátor je Moravák, tak já jsem Slovák a nevadí mi to, abych tady z titulu, že bydlím v Praze od roku 1967, o tom něco nevěděl.

Takže znovu opakuji, Praha je město, lépe řečeno, Praha je kraj, a ne město, a osobně nevidím nic a myslím si, že jestliže je to návrh zastupitelů v podstatě zpracovaný v roce 2011 z hlavního města Prahy, tak nepředpokládejme, že tam u nich je nějaká neznalost Prahy. A já už jsem se na to ptal i v kuloárech, v debatách, velmi by mě zajímalo, jakou politiku – všichni

to tady nazývají politikou. Já bych vám přál, jestli jste vůbec někdy mluvili s těmi lidmi, když dostanou, já vám to řeknu konkrétně, existuje pro ty, kdo to nevědí, v Praze vesnička, která se jmenuje Cholupice, spadá pod městskou část Praha 12, kde do Prahy, do hlavního města Prahy, v jeden den dostanou plachtu, kde je 40 subjektů, protože to tak je, a do městské části Praha 12, kde je 15 subjektů. Což je konkrétní příklad z roku 2002. Nebo 12, aby mě nikdo nechytal za slovo. Takže přál bych vám být tím občanem. A upozorňuji vás, že mnozí nevědí, kam volí. Hodně jich je. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Svoboda. Pardon. S faktickou poznámkou nejprve pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám, ale jednu faktickou si fakt neodpustím. Věta pana navrhovatele "Praha je kraj, který se nazývá hlavní město Praha" je věta asi tak stejné smysluplnosti, jako kdybych o vás řekl, že jste sociální demokrat, který se nazývá František Adámek. Ne. Vy jste František Adámek, toho času také sociální demokrat. Praha je hlavní město České republiky, toho času také kraj.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Adámek.

Poslanec František Adámek: Promiňte, pane kolego Bendo prostřednictvím pana místopředsedy, já jsem reagoval na konkrétní vystoupení předsedy vašeho klubu pana Stanjury, který řekl, že nebudeme říkat Praha, ale kraj Praha. To byla pouze ta reakce. Tak se poslouchejme a bude to nejlepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stupčuk. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Nezlobte se, já jsem se zařekl, že už nebudu vystupovat, ale k tomu, co se tady odehrálo naposled, musím. Já už nehodlám poslouchat to, že Praha je kraj. A udělejme si v tom, prosím vás, jasno. Praha je vyšší územně samosprávný celek jako hlavní město Praha a vedle toho jsou ostatní vyšší územně samosprávné celky, které se nazývají kraji. A jediné, co má Praha společného s kraji, je to, že Magistrát hlavního města Prahy vykonává působnost krajského úřadu, jinak krajů tedy. Toť vše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stupčukovi a vzhledem k tomu, že za 30 sekund je 17. hodina, tak vám, milé kolegyně, milí kolegové poslanci, musím oznámit zásadní zprávu dnešního dne, že k prostituci už se nedostaneme a že na základě dohody předsedů poslaneckých klubů dnešní jednání přerušuji do úterý 14 hodin.

Přeji vám hezký 1. máj, svátek lásky. (Jednání skončilo v 17.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 6. května 2014 Přítomno: 188 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – oba dva –, zahajuji další jednací den 8. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Kolegyně a kolegové, já vás poprosím, abyste zaujali místa v sále, protože dnes budeme zahajovat schůzi složením slibu nového poslance, a prosím, abychom vytvořili důstojnou atmosféru. Ještě vyčkám chvíli, než kolegyně a kolegové zaujmou místa v sále, a budeme moci přistoupit ke slibu nového poslance za Michala Haška, který se vzdal svého poslaneckého mandátu.

Slib poslance

Požádám předsedkyni mandátového a imunitního výboru paní poslankyni Miroslavu Němcovou, aby nás seznámila s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetla Ústavou předepsaný slib, který pan poslanec složí do mých rukou. Prosím paní místopředsedkyni Sněmovny, aby mě zastoupila.

Paní předsedkyně Němcová, prosím máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, jak již bylo řečeno, dne 30. dubna 2014 byl předsedovi Poslanecké sněmovny doručen notářský zápis, kterým se vzdal svého mandátu poslanec Michal Hašek. Tímto dnem zanikl panu poslanci poslanecký mandát a týž den vznikl poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Vlastimilu Gabrhelovi.

Mandátový a imunitní výbor na své schůzi dne 6. května 2014 přijal usnesení číslo 56, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písmene c) zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Michalu Haškovi, a současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradník – pan Vlastimil Gabrhel, kterému dne 30. dubna 2014 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

V souladu s ustanovením § 4 o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí pan poslanec Vlastimil Gabrhel poslanecký slib. Prosím pana poslance, aby předstoupil před Sněmovnu, už se stalo, pan předseda také. (Stojí před stolkem zpravodajů.) Pan předseda posléze přijme slib nového poslance. Já vás ale nejprve všechny požádám, abyste povstali, a přečtu slib. (Všichni povstávají.)

"Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony, slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Poslanec Vlastimil Gabrhel skládá slib do rukou předsedy Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka.)

Děkuji, dámy a pánové. Panu poslanci gratuluji. (Všichni tleskají a poté usedají zpět do lavic.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dovolte mi, abych i z tohoto místa (vrátil se k předsednickému pultu) popřál panu poslanci mnoho úspěchů v jeho poslanecké práci.

Prosím vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan kolega Tejc – karta číslo 1, pan místopředseda Filip – karta číslo 2. Další informace tohoto směru nemám.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Jakubčík od 16 hodin pracovní důvody, pan poslanec Jandák zdravotní důvody, pan poslanec Kořenek rodinné důvody, paní poslankyně Lorencová zdravotní důvody, pan poslanec Jiří Pospíšil pracovní důvody, pan poslanec Pavel Šrámek od 15.30 hodin bez udání důvodu, paní poslankyně Váhalová zahraniční cesta, paní poslankyně Zelienková zahraniční cesta. Rovněž žádám o svou omluvu, nebo omluvu mé osoby, od 15.30 hodin z důvodu účasti na pietním aktu v Plzni.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér Sobotka pracovní důvody, pan vicepremiér Babiš zahraniční cesta, pan ministr Brabec pracovní důvody, pan ministr Chovanec pracovní důvody, pan ministr Jurečka zahraniční cesta, pan ministr Mládek zahraniční cesta, pan ministr Prachař pracovní důvody a pan ministr Stropnický od 17.30 hodin pracovní důvody.

Paní poslankyně, páni poslanci, tak jak bylo avizováno 29. dubna, u návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, což je tisk 47/4, který vrátil Senát v pátek 25. 4. Poslanecké sněmovně, je dnešním dnem již splněna zákonná lhůta. A já tedy navrhuji, abychom v souladu s ustanovením § 97 odst. 4 našeho jednacího řádu zařadili tento návrh zákona do 8. schůze Poslanecké sněmovny. Pokud nebude námitek, tak bych o tomto nechal hlasovat, a poté bych nechal vystoupit ty z vás, kteří jste se přihlásili ke změnám k pořadu.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, abychom zařadili tisk 47/4, prosím, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 54, přihlášeno je 161, pro 157, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Zařadili jsme tento bod.

Pan předseda Kalousek hlasuje s kartou číslo 6.

Nyní zde mám přihlášky k programu a ještě jsem viděl přednostní práva. Pan předseda Sklenák, pan předseda Faltýnek, pan předseda Fiala a pan předseda Mihola. Tak v tomto pořadí. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, my máme na dnešní den zařazen jako 9. bod pevně bod Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti. Pan předseda vlády se dnešního jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů nemůže účastnit a velmi rád by byl projednávání tohoto bodu přítomen, proto si vás dovoluji požádat o jeho pevné zařazení na zítřek jako první bod dopoledne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. Chtěl bych poprosit o pevné zařazení za prvé bodů z bloku Smlouvy – druhé čtení,

a to konkrétně body číslo 32 – tisk 68, 33 – tisk 69, 35 – tisk 75, bod 36 – tisk 79, na úterý 13. 5. jako první body odpoledního jednání, a za druhé body číslo 4 – tisk 72, zákon o potravinách a tabákových výrobcích, a bod číslo 5 – tisk 86, zákon o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, na středu 7. 5. od jedenácti hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych požádal o pevné zařazení bodu číslo 26, což je návrh zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti, a navrhl jeho pevné zařazení na příští úterý, to znamená 13. 5., do bloku prvních čtení za již pevně zařazené body.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud to je na příští úterý, tak zatím žádné pevně zařazené body nemáme. Pouze je zde návrh pana předsedy Faltýnka na zařazení čtyř bodů. To znamená, že pokud projde návrh pana předsedy Faltýnka, byl by to bod číslo 5.

Poslanec Radim Fiala: Ano, děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: A je to tedy bod 26. Dobrá.

Teď pan předseda Mihola, potom pan místopředseda Gazdík. Pan ministr Zaorálek má kartu číslo 10.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já bych prosil o pevné zařazení bodu číslo 3, sněmovní tisk číslo 70, vládní návrh zákona o právu autorském a právech souvisejících s právem autorským, na dnešní odpoledne po již pevně zařazených bodech. A stejně tak v návaznosti na to bod 34, sněmovní tisk číslo 74, vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi, podepsaná v Ženevě atd. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: My máme na dnešek zařazených deset bodů, takže to, co navrhuje pan předseda Mihola, by byly body 11 a 12.

Pan místopředseda Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, dovoluji si vás zdvořile požádat s ohledem na účast zástupců hlavního města Prahy na projednávání zákonů, které se jich týkají – jedná se o bod 28, návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce – o zařazení tohoto bodu dnes po již pevně zařazených bodech, tedy po desátém bodu, tak aby mohli být přítomni.

Děkuji vám velmi mnoho.

Předseda PSP Jan Hamáček: To ovšem pouze v případě, že by neprošel návrh pana předsedy Miholy, jinak to bude bod 13.

Další přednostní práva nevidím, takže dám slovo řádně přihlášeným. První je paní poslankyně Konečná, připraví se pan poslanec Kolovratník, potom paní předsedkyně výboru Němcová a pan poslanec Koskuba.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedo. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vás požádala o zařazení nového bodu, který zdůvodním, a taktéž jeho název navrhnu na závěr svého vystoupení.

V pátek 2. května došlo v průběhu dne v centru Oděsy k pouličním střetům mezi aktivisty demonstrujícími na podporu obránců Slavjansku a příslušníky Pravého sektoru. Policie uvedla, že se potyčkám podařilo zabránit. V té chvíli byla ovšem již hlášena jedna lidská oběť. Nicméně jeden z důstojníků Ministerstva vnitra Ukrajiny tvrdí, že později byl vydán rozkaz ke stažení jednotky z místa událostí. To dalo převahu nacionalistickým teroristům.

Aktivisté antimajdanu se snažili ukrýt před radikály z Pravého sektoru ve čtyřpodlažní budově Domu odborů. Extremisté potom budovu zapálili a lidé, kteří se v ní ocitli, zůstali zablokováni. Vedle příslušníků Pravého sektoru, kteří byli podle řady zpráv do Oděsy přivezeni speciálními autobusy ze západu země, měli být mezi lidmi, kteří se na vražedné akci účastnili, také do civilu převlečení příslušníci zvláštních jednotek Vostok a Štorm. Tyto jednotky byly zkompletovány z aktivistů nacionalistických organizací a jsou prý mimo jiné financovány také prezidentským kandidátem, oligarchou Petrem Poroščenkem.

Některým aktivistům žádajícím federalizaci Ukrajiny se podařilo z hořící budovy uniknout. Útočníci nakonec odstranili i lešení, které únik před požárem umožňovalo. Jednali tedy s naprostým záměrem nechat lidi v Domě odborů uhořet. Zprávy také hovoří o tom, že ti, kteří se dostali na ulici, byli i se smrtelnými následky biti basebalovými pálkami a železnými tyčemi. Nacionalističtí teroristé dokonce bránili požárníkům v pokusu o likvidaci požáru či lékařům v ošetřování těžce zraněných, včetně starších žen a mužů. Jak uvádí zpravodajství, v Domě odborů uhořelo přinejmenším 46 lidí, ne plně ověřené zprávy jsou o dalších dvaceti ubitých, kteří požáru unikli. Zraněno mělo být více jak 200 osob.

To, co se dnes na Ukrajině děje, demonstruje nebezpečnou demoralizaci bezpečnostních složek, jejich neschopnost zabezpečit právo a pořádek na Ukrajině, ochránit životy a majetek občanů. Tragické události v Oděse ukázaly, co přinesl Ukrajině státní převrat a co přineslo převzetí moci silami, které jsou pod ochranou prozápadních neonacistických sil. Tyto reakční síly vytvořily ovzduší strachu a beznaděje, stálého psychického napětí.

Západní země k celé tragédii víceméně mlčí, přestože dříve jsme slyšeli vzletná slova. Zajímavé ovšem je vyjádření bulharského ministra zahraničních věcí pana Vigenina, který v reakci události označil za příšerné a v rozhovoru pro BNR řekl, že Bulharsko od ukrajinského režimu požaduje, aby splnil své závazky v oblasti odzbrojení militarizovaných uskupení a omezil vliv krajní pravice.

Žádáme tedy zařazení nového bodu této schůze, týkajícího se aktuální situace na Ukrajině a pozice české vlády k masakru v Oděse ze dne 2. 5. 2014.

K těmto věcem bychom, kolegyně a kolegové, neměli mlčet. A jestliže mi dnes na tiskové konferenci prostřednictvím předsedajícího pan šéf poslaneckého klubu ČSSD řekl, že to nepřispěje ke zklidnění situace, tak já říkám, že máme jako Parlament České republiky právo vědět, co naše vláda podnikne v tom, aby lidé neumírali, nebyli vražděni v akci, kterou jsme jinak do této chvíle – nebo vy jste jinak do této chvíle – veřejně podporovali. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kolovratník má slovo. Připraví se paní poslankyně Němcová.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já budu podstatně stručnější než moje předřečnice. Dovolím si požádat o posunutí a zařazení několika volebních bodů. Konkrétně prosím o vyjmutí pevně zařazeného volebního bodu číslo 64, Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, a to vyjmutí ze zítřka, ze zítřejšího dne, až na středu 14. 5., a pevné zařazení tohoto bodu společně s novými volebními body, a to číslo 73, Návrh na změny v orgánech Poslanecké sněmovny, a 67, Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu.

Zrekapituluji. Je to žádost o nové zařazení tří volebních bodů, bodů 64, 73 a 67, pevně na středu 14. května ve 12.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Němcová má slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, já přicházím s návrhem bodu, který Poslanecká sněmovna musí podle jednacího řádu na svůj program zařadit, ale já formálně musím tento návrh vznést. Týká se žádosti Policie České republiky, a ta žádost je vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání paní poslankyně Kailové. My podle jednacího řádu musíme tento bod zařadit na první schůzi, která následuje poté, kdy policií byl tento požadavek doručen. Ta schůze právě probíhá. Neznamená to pro nás, že musíme ten bod uzavřít. Neznamená to, že musíme na té schůzi hlasovat, nicméně zařadit do programu jej musíme.

Já k tomu jenom dodám, že pan předseda Poslanecké sněmovny poté, co 23. dubna tuto žádost policie obdržel, 24. dubna mi ji jako předsedkyni mandátového a imunitního výboru postoupil. Mandátový a imunitní výbor se sešel 29. dubna s tím, že stanovil – tak jak to musíme učinit – dva zpravodaje k tomuto bodu. Přerušili jsme naše jednání a budeme v něm pokračovat 13. 5. Tedy za týden ve 12.30 hodin zasedne mandátový a imunitní výbor.

Neumím vám říci, zda uzavřeme své jednání na této schůzi, nebo neuzavřeme, nicméně můj návrh musí zaznít, a tedy vznáším svůj návrh na zařazení nového bodu do programu této schůze Poslanecké sněmovny s názvem Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání paní poslankyně Zuzany Kailové, s tím, že navrhuji, aby byl tento bod zařazen jako první do bloku zpráv. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a slovo má pan poslanec Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, čestně se vám přiznávám, že jsem velkým odpůrcem po celou dobu, co ve Sněmovně působím, když se vždycky mění program z malicherných důvodů. Proto se omlouvám, že zcela výjimečně před vás předstupuji i já. Přesto bych vás chtěl požádat o zvážení zařazení nového a řekl bych mimořádného bodu, který by zněl Informace paní ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice.

Pokud jsem, pane předsedo, postřehl, paní ministryně, kterou jsem neviděl, nebyla mezi omluvenými. K této mé úvaze a prosbě vůči vám mě vede to, co se stalo na sklonku minulého týdne, kdy grázl s jedenácti zákazy řízení zabil – já se nestydím říci, nejsem právník – zavraždil policistku. Já jsem včera ve zprávách stihl krátkou část vystoupení paní ministryně a

čestně se vám přiznávám, já jsem tomu moc nerozuměl. Byla tam jak ona, tak jeden soudce. Já nehodlám paní ministryni v žádném případě grilovat, mně bude jako zákonodárci stačit krátká informace o tom, co se vlastně v naší zemi děje, protože přesto, že jsem zákonodárce, tak mi můj mozek nebere, že stát jedenáctkrát o něčem rozhodne a nemá to žádnou platnost. To je věc, která mně do hlavy – a já se vám omlouvám za toto přirovnání – prostě neleze.

Dámy a pánové, uvědomte si, že my zde zasedáme, a někde zůstaly dvě děti, pozůstalí a 36letá mladá žena, která dělala to, co má, a nosila znak, který má pan předseda nad svou hlavou, na svém rukávu, zde prostě není. Já se obávám, že něco selhalo a že bychom měli slyšet, co s tím paní ministryně hodlá dělat. Kde je zakopané jádro pudla. Nehodlám si tu hrát na soudce, ale prostě v této zemi je něco špatně a já nevím, jestli jsou špatné zákony, nebo je přetížená justice, nebo je neschopná justice, anebo platí všechny tři možnosti. Ale omlouvám se, těch mrtvých přibývá. A když jsem se dověděl číslo, že od roku 1990 ve službě zahynulo 102 policistů, dámy a pánové, podívejte se na číslo zde přítomných – 176. To znamená, za tu dobu ve službě tomuto státu, jehož my jsme parlamentem, zahynula více než polovina Poslanecké sněmovny. Proto soudím, že alespoň tuto informaci paní ministryně by si ty pozůstalé děti i ostatní pozůstalí po mladé policistce zasloužili. Omlouvám se, že s tím přicházím, ale já bych vás moc prosil, abychom tuto krátkou informaci dostali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, a kam si přejete tento bod zařadit, prosím?

Poslanec Jiří Koskuba: Pane předsedo, jsem zapomnětlivý, já jsem se taktně domníval, že kdyby to Sněmovna schválila, mohli bychom tím začít, protože mně jde skutečně jenom o stručnou informaci, jestli se něco změní, a chtěl jsem to jako první bod jednání. Bohužel já zde paní ministryni nevidím, proto bych musel říci, jakmile se dostaví. Nicméně z mého pohledu by to bylo vhodné na začátek, protože pak bychom mohli pokračovat v řádném programu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já to samozřejmě nechám hlasovat jako první bod dnešního programu. Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Jakkoli chápu pana kolegu Koskubu, domnívám se, že ta žádost je už zbytečná. Pokud čteme otevřené zdroje, přečtete-li si plátek jménem Parlamentní listy, tak ty už odhalily spolu s panem bývalým předsedou Věcí veřejných Radkem Johnem, že za tu tragickou smrt může Kalousek. To je určitě informace, kterou přijme většina veřejnosti, a ta věc je vyřízena. Děkuji. (Pobavení v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, zda jsou ještě některé přihlášky. Není tomu tak. Ještě přečtu omluvu, za prvé pan vicepremiér Bělobrádek se omlouvá dnes mezi 15. a 16. hodinou a pan poslanec Fichtner se omlouvá dnes od páté hodiny odpolední do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů.

Přistoupíme tedy postupně k hlasování o návrzích na změnu programu. Ještě přivolám kolegy z předsálí, pokud tam někteří jsou.

První tedy vystoupil pan předseda klubu Sklenák a navrhuje, aby bod "nezaměstnanost", řekněme pracovně, byl pevně zařazen na zítra jako první bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 55 přihlášeno 178, pro 153, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Budeme pokračovat hlasováním o návrhu pana poslance Faltýnka, který víceméně už ale, pokud projde, předběhne dohodu předsedů poslaneckých klubů, která měla být učiněna zítra, o tom, jak bude vypadat jednání Sněmovny příští týden, ale samozřejmě je to hlasovatelné.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Faltýnka, to je pevné zařazení bodů na úterý 13. 5. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 56, přihlášeno 179, pro 93, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda Faltýnek dále navrhuje body 4 a 5 zařadit na zítra na 11. hodinu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 57, přihlášeno je 180, pro 126, proti 2. Tento návrh byl také přijat.

Pan poslanec Fiala, bod číslo 26. Ještě moment, omlouvám se, ale potřebuji si... Ano, což je změna zákona o exekutorech, a chtěl to na úterý jako pátý bod. Je to tak správně? Ano, tak na příští úterý po bodech pana předsedy Faltýnka. Už v tom mám jasno.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 58, přihlášeno 181, pro 129, proti 4. I tento návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh pana předsedy Mihuly. Tam ovšem nastává drobná komplikace. Vzhledem k tomu, že se jedná o třetí čtení, tak to není bod 3, ale 53, bylo mi řečeno. A pokud bychom opravdu chtěli o tom hlasovat dnes, tak bychom nejdříve museli hlasovat o tom, že dnes ve večerních hodinách budeme projednávat třetí čtení.

To znamená, je zde alternativní návrh, pokud by s tím pan předseda Mihola souhlasil, že bychom to zařadili na zítřek, kdy jednací řád předpokládá třetí čtení, a onen problém by odpadl. Takže pokud to mohu modifikovat tak, že bychom oba tyto body hlasovali, o jejich pevném zařazení na zítra odpoledne po pevně zařazených bodech, pokud tam některé jsou. Já myslím, že už tím pádem ne, protože body 4 a 5 jsme přeřadili, takže... Aha, takže by to znamenalo až po mimořádné schůzi. Tak s tím si taky asi neporadíme. Dopoledne bychom to mohli zařadit, pokud... Dobrá, dobrá. Jediná možnost, která je schůdná bez dalšího hlasování, je zítra dopoledne do bloku třetích čtení, pokud to stihneme.

Dobrá, tak pokud souhlasí pan předkladatel, že by tyto dva body šly na zítřek do bloku třetích čtení, tak to je asi hlasovatelné. Souhlasí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto postupem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 59, přihlášeno 182, pro 172, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se, pane předsedo, aby bylo jasné, o čem jsme hlasovali. Hlasovali jsme o tom, že zítra budou třetí čtení v bloku třetích čtení. Rozumím

tomu dobře? Vy jste nechal hlasovat o něčem, co je automatické z pořadu schůze. Jestli tomu dobře rozumím. Nebo je to jinak?

Předseda PSP Jan Hamáček: Vzhledem k tomu, že pan předseda Mihola navrhl dva body, tak jeden z nich je třetí čtení a jeden z nich je smlouva. Takže vzhledem k tomu, že jsem hlasování spojil, tak jsme, ano, v polovině toho jsme hlasovali o tom, co je již rozhodnuto, ale přidali jsme k tomu ještě onu smlouvu o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi, která zákonem ve třetím čtení není. Takže čistě teoreticky šlo hlasovat pouze o bodu číslo 34. Omlouvám se za komplikace, ale těch návrhů je opravdu mnoho a není úplně jednoduché se tím tady probojovat. Takže smlouvu jsme zařadili do bloku třetích čtení. Ale možné to je. To byl tedy pan kolega Mihola.

Pan místopředseda Gazdík, bod číslo 28 na dnešek jako tím pádem 11. bod, protože návrhy pana kolegy Miholy jsou ve středu. Takže bod číslo 28 pevně zařadit na dnešek jako 11. bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 60, přihlášeno je 182, pro 133, proti 29. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Konečná na středu 7. 5. odpoledne po pevně zařazených bodech nový bod Aktuální situace na Ukrajině a pozice české vlády k masakru v Oděse dne 2. 5.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 61, přihlášeno je 182, pro bylo 100, proti 44. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kolovratník, volební body 64, 73 a 67 pevně na zítřek na 12.30 hodin. – Ne, tady dole je to napsané, ano, omlouvám se, 14. 5., to znamená také středa, ale příští, a to v půl jedné. Všechny tři body. Můžeme hlasovat o všech třech bodech najednou? Není proti tomu námitka? Není.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s pevným zařazením těchto volebních bodů, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 62, přihlášeno je 182, pro 166, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

A je zde návrh paní poslankyně a předsedkyně mandátového a imunitního výboru. Nový bod Žádost Policie České republiky o vydání poslankyně Zuzany Kailové k trestnímu stíhání jako první bod do bloku zpráv.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má číslo 63, přihlášeno je 182, pro 160, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem je návrh pana poslance Koskuby, který chce jako první bod dnešního jednání zařadit nový bod s názvem Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice. Pane poslanče Koskubo, je to takto v pořádku? Ano.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má číslo 64, přihlášeno je 182, pro 104, proti 34. Tento návrh byl přijat.

Než budeme projednávat jednotlivé body, tak bych vás chtěl požádat – a prosím věnujte mi pozornost – jedná se o vás a vaše věci. Protože zítra je v Poslanecké sněmovně den otevřených dveří. (Nesouhlas a smích v sále.) Pardon, omlouvám se, ve čtvrtek, zítra

pracujeme. Je toho moc. Zítra si uklidíte věci a ve čtvrtek bude den otevřených dveří. Ve čtvrtek 8. května je den otevřených dveří a já vás tedy prosím, abyste si zítra po skončení jednání sklidili svá pracovní místa, a upozorňuji vás, že to, co zůstane na lavicích, bude skartováno. (Hlasy z lavic.)

Pokud chce někdo něco říci, tak prosím k mikrofonu, já nic neslyším.

To byla informace pro vás a budeme se tedy věnovat pořadu schůze.

Prvním bodem je Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice. Ale já tady paní ministryni spravedlnosti nevidím, takže přeruším na pět minut schůzi a mezitím zjistíme, jak to je s paní ministryní a zda se může schůze účastnit. Budeme pokračovat ve 14.43 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.42 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, je 14.42 hodin, paní ministryně zde není. Je? Já ji nevidím, ale pokud je v budově... výborně, paní ministryně právě dorazila, čímž mi zjednodušila situaci, protože jinak bych tento bod musel přerušit, ale můžeme tedy rovnou jednat.

Takže otevírám bod, který jsme nově zařadili, to znamená

94.

Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice

Poprosím vás, abyste se usadili. Ještě jednou poprosím zejména kolegy nalevo ode mne, aby se usadili. Děkuji.

Otevírám bod 94 a prosím paní ministryni, aby se ujala slova. (V sále je rušno.)

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je to taková informace narychlo, takže ji prosím i posuzujte, řekněme, způsobem, který bude odpovídat délce přípravy na ni.

Včera jsem byla v Událostech, komentářích konfrontována s případem...

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, paní ministryně, ale Sněmovna si vyžádala tento bod svým hlasováním, tak prosím všechny ty, kteří si bod vyžádali, aby mu také věnovali pozornost. Pokud někdo nemá o tuto informaci zájem, prosím, ať přesune své debaty do předsálí. Omlouvám se, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Čili se shovívavým pohledem na kvalitu informací, které teď poskytnu ke konkrétnímu případu, bych chtěla zdůraznit, že včera jsem v Událostech řekla jednu věc, kterou jsem si potom okamžitě dnes dopoledne ověřovala, jak je to s registrem dopravních přestupků. Zdůrazňuji dopravních. Byla jsem na to upozorněna i panem poslancem Humlem, který se v této oblasti více pohybuje, a je to zřejmě jediná oblast, kde registr funguje. Čili to, s čím jsem včera váhala, když jsem odpovídala na položené otázky, protože jsem nechápala a nevěděla jsem, do jaké míry měl k dispozici ten, který opakovaně rozhodoval v případu toho mladíka o ukládání zákazu činnosti, tzn. zákazu řízení motorového vozidla, a ani nebylo zřejmé, jestli se jedná o přestupky, nebo jestli šlo

o soudní tresty, tak v každém případě měl k dispozici nebo mohl mít k dispozici všechny údaje. Takže v tomto směru elektronický registr dopravních přestupků už dává relevantní informace.

Na vaši otázku už teď mohu odpovědět přesněji, než bych odpověděla včera večer, kdy jsem takový dotaz nečekala. Znamená to, jinými slovy řečeno, že pokud soud se takovým případem zabývá, tak by neměl ukládat opakovaně něco, co očividně není v praxi dodržováno, a měl by, bohužel, i když já sama jsem odpůrcem nepodmíněného trestu odnětí svobody, tak by měl velice zvážit a po, řekněme, druhém zákazu, který v praxi nebyl dodržován, by měl uložit nepodmíněný trest, byť třeba na kratší dobu, tzn. při samotné dolní hranici trestní sazby.

Víte, že soudy jsou u nás nezávislé, že je možné je kontrolovat velmi omezeně způsobem, že usměrňujeme jejich judikaturu jednak tím, že Nejvyšší soud vydává určitá stanoviska, potom samozřejmě judikáty, které v případech, kdy dojde věc až do dovolání, mohou usměrňovat činnost nižších stupňů soudů, ale v praxi Ministerstvo spravedlnosti nemá jinou možnost, než v takovém případě konstatovat, že zřejmě měla být v konkrétním případě uložena jiná trestní sankce. Samozřejmě, je zde možné kárné řízení, když se ukáže nějaké flagrantní porušení v tom smyslu, že si třeba soudce vůbec nevyžádá, resp. nepodívá se vůbec do historie obžalovaného, který před ním stojí.

Takže pokud jde o otázku, jaká je vykonatelnost práva v České republice, tak má dvě roviny: Jednak záleží na tom, do jaké míry je soudce odpovědný a využije všech zdrojů, které má k dispozici, jak říkám. Vím, že o dopravních přestupcích již informace má dobré, samozřejmě musí mít výpis z rejstříku trestů. Druhá rovina je potom dohled vyšších složek a v tomto smyslu jednak v konkrétní věci, když jde o opravné prostředky řádné prostřednictvím odvolání, anebo mimořádné, v krajním případě stížnost pro porušení zákona, ale ta by tady nepřicházela podle mého názoru v úvahu. Ani to není teď předmětem vaší otázky.

Nevím, jestli jsem vyhověla tazateli, a jsem ochotna se k tomu ještě vyjádřit, ale nerada bych tady říkala své názory, které nemám podložené nějakými statistický údaji, v kolika případech dochází ve skutečnosti k takovým flagrantním případům, jako byl ten včerejší a o kterém dnes také hovoříme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec Koskuba, kterého upozorňuji, že jako první vystupující v obecné rozpravě se stává i zpravodajem tohoto bodu.

Pane poslanče prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, paní ministryně, já jsem tu řekl úvodem, že toto neberte jako žádné grilování. Chtěl jsem tuto informaci slyšet. Přiznám se, že mě v něčem mile překvapila, ale na druhé straně zarazila. Znovu zdůrazňuji, dámy a pánové, tady nemluvíte s právníkem. Já prostě mám svůj cit vůči právu.

Ano, vy jste mě ve své podstatě na rozdíl od včerejšího vystoupení v televizi utvrdila, že ne vše v naší justici funguje dobře. A já jsem chtěl jenom slyšet, zdali vnímáte tuto skutečnost a zdali se vaše ministerstvo tímto stavem naší justice, která je sice nezávislá, ale očividně je též – a omlouvám se za to slovo zvláště těm poctivým nebo nechybujícím ze soudců – i chybující.

Já nechtěl Sněmovnu zdržovat. Ale my zde chrlíme řadu zákonů, ve kterých se očividně nevyzná ani právník ani justice a bohužel se v nich často ztrácí i občan. A já vnímám, že zákony platí hlavně pro některé. A to, že platí hlavně pro ty nejslušnější. To je věc, která mě

jako zákonodárce trápí. osobně bych uvítal – bohužel to tam nezaznělo – jak hodláte řešit fakt, že když soudce udělá chybu, tak i soudce by za tu chybu, je mi líto, měl platit. Jsme zemí, kde jsme si snad všichni rovni.

Jako maličkost uvedu jeden příklad, který mě kdysi zděsil. A říkám to zde jako lékař, dámy a pánové. Na nás se po úpravách jistých zákonů valí další a další žaloby a stížnosti na cokoli. Proto netušíte, alespoň ti z vás, kdo neděláte třeba akutní medicínu, jak často jsme ve styku s naším právem, s naší justicí. Ale před časem mě zarazilo, jak jistý soudce – pravda, údajně na radu soudního znalce – propustil polepšeného vraha, který během 36 hodin stihl zavraždit pět lidí. Omlouvám se, můj laický mozek toto nechápe, tam někdo musel udělat chybu! A já si myslím, že když někdo udělá těžkou chybu, měl by za tu chybu podle zákonů této země platit. Kdyby se – to, co jste řekla – někdo vůbec koukl do registru a někdo, kdo soudí jiné, dělal to, co měl, tak ta 36letá žena mohla být mezi námi a mohla sloužit, protože ona se snažila právo prosadit. Nemůžu zde, v této sněmovně – byť snad ještě takovou imunitu máme – soudit soudce. Ale nezlobte se, ona dělala svou práci, ale vy jste mně potvrdila, že někdo ne. A já očekávám od své ministryně spravedlnosti, že konečně připravíte něco, aby i nezávislý muž či žena v taláru věděli, že musí konat tak, jak se sluší a patří, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A chyby, které způsobí, by neměly stát život jiného člověka. Děkuji moc. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně má slovo. Potom je přihlášen pan poslanec Korte, potom paní poslankyně Černochová.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Já bych chtěla ještě na to reagovat. Já jsem velice opatrná, abych teď generalizovala to potenciální pochybení soudce. Já si rozhodně vyžádám k tomu příslušný spis a seznámím se do podrobností, co v tom konkrétním případě bylo. Já vycházím stejně jako vy jenom z mediálních zpráv. Takže mě pochopitelně bude zajímat, z jakých důvodů nedošlo k tomu, že se třeba neuložil nepodmíněný trest. Ale nejsem ochotná tady soudit někoho na tomto místě, když jsem předtím neviděla listinné materiály. To je první. Jinak s vámi souhlasím, co do obsahu. Ale co do formy se musím držet určitých předepsaných postupů. A samozřejmě to kárné řízení není vyloučené potom v takovém případě.

A druhá věc. My máme ještě jednu možnost, která není tak úplně z hlediska formálně právního významná, ale co do svých dopadů jsem sama zjistila, že má veliký význam. Justiční akademie, která patří také pod Ministerstvo spravedlnosti, se zabývá různými aktuálními tématy. A my, když jsme potřebovali, aby se více ukládaly alternativní sankce, tak se dělalo proškolení soudců, vysvětlovaly se jim výhody a přednosti alternativních sankcí, srovnání se zahraničními zkušenostmi. A opravdu někdy toto proškolování má svůj význam i potom ve změně té konkrétní trestní politiky, tzn. v ukládání takových sankcí. Myslím si, že tento tragický případ, bohužel, by měl upoutat pozornost i na to aktuální téma dopravní nehody a jejich pachatelé a ti, kteří opakovaně nerespektují zákazy uložené ať už formou správního řízení, nebo v trestním řízení. A že bychom takové školení resp. takové školicí akce a výměnu zkušeností, měli zařadit do aktuálního programu, který na Justiční akademii běží. Alespoň já se o to pokusím. Negarantuji pochopitelně výsledky takovéto aktivity. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan poslanec Korte, připraví se paní poslankyně Černochová.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedo. Tento bod se jmenuje Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice. Já se velice omlouvám, ale já jsem z odpovědi paní ministryně žádnou informaci o vymahatelnosti práva v České republice neslyšel.

Zpravodaj zde ve svém příspěvku pronesl děsivou větu: Zákony platí jen pro některé. Nebo působí to tak, že zákony platí jen pro některé. A ono to prosím s prominutím tak vypadá. Vezmu-li skutky a činy paní ministryně na Ministerstvu vnitra – popíšu jeden případ: Dne 4. 4. 2014 učinila personální opatření vůči řediteli věznice Rapotice plk. Ondráškovi, kterého pověřila řízením Vězeňské služby a stanovila mu složku služebního příjmu. Přičemž jak zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, tj. zákon č. 361/2003 Sb., tak zákon o Vězeňské službě a justiční stráži, což je zákon, paní ministryně, č. 555/1990 Sb., explicitně – já vím, že je to těžké slovo, tak výslovně – konstatuje, že máte personální pravomoc jen a vůči generálnímu řediteli. Plk. Ondrášek byl tedy po tzv. odvolání gen. Dohnala v personální pravomoci prvního náměstka generálního ředitele Prokeše a paní ministryně tímto personálním rozhodnutím porušila nejen subordinaci, ale i výše zmíněné zákony.

Dámy a pánové, ministryně spravedlnosti je tady garant vymahatelnosti práva v České republice. A sama přitom porušuje zákony České republiky. Neznamená to snad, že ryba smrdí od hlavy?

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Pane předsedo, děkuji za slovo. Já bych volně navázala na svého předřečníka pana poslance Korteho a ráda bych se v rámci projednávání bodu vymahatelnost práva v České republice zeptala paní ministryně, jak je možné, že dosud nevyřídila rozklad gen. Dohnala, ale již jmenovala generálního ředitele, a proč předmětný rozklad nebude řešit k tomu určená rozkladová komise tak, jak paní ministryně avizovala v médiích.

Také bych chtěla vysvětlit skutečnost, že jen co první náměstek generálního ředitele, pan plukovník Prokeš, podal stížnost na porušování zákona a uvedl, že mu bylo ze strany plukovníka Ondráška vyhrožováno, tak mu ihned bylo zrušeno služební místo. Nevím jak vy, paní ministryně, ale můj názor je ten, že takováto jednání v demokratické společnosti nemají co dělat, a děsí mě, že člověk, který připustí takovéto jednání, protiprávní jednání, si říká ministryně spravedlnosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Hájek a potom pan poslanec Martin Komárek. Pan poslanec Hájek má slovo a dvě minuty.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych se chtěl jménem poslanců omluvit pozůstalým paní policistky, která zahynula při výkonu svého povolání, za to, že její jméno je tady zneužíváno ve smyslu politických bojů. Promiňte, pozůstalí paní policistky. Já se jménem svým a možná i kolegů omlouvám. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Komárek stahuje svoji faktickou poznámku. Paní ministryně má slovo. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nebudu na položené otázky vůbec odpovídat. Považuji to za obcházení jednacího řádu a myslím si, že je to i určitý projev naopak svévole a zvůle, protože vím, že byl mimořádně svolaný výbor pro bezpečnost, který se měl touto problematikou zabývat a měl zřejmě dospět k nějakému usnesení, aby se právě předmětem toho, na co se ptala paní poslankyně Černochová, stala tato schůze. Výbor nakonec žádné usnesení v tomto smyslu nepřijal. Já osobně to pokládám za obcházení všech pravidel, která by měla platit pro každého poslance, a proto na tyto otázky pod nálepkou vymahatelnosti práva odpovídat nebudu. To za prvé.

A za druhé. To, co tady bylo řečeno panem poslancem přede mnou, si myslím, že by vás všechny mělo vést přinejmenším k zamyšlení nad etikou vašich poslaneckých projevů. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně moment (k poslankyni Rujbrové). Je vás víc. Pan předseda Kalousek technickou nebo s přednostním právem? Tak bychom vzali technické. Pan poslanec Blažek a potom technicky paní Bebarová-Rujbrová a pak přednostní právo pana předsedy Kalouska. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já ke všem těm, co se teď omlouvají, a oni to třeba myslí dobře, řeknu jedno. Já jsem nehlasoval pro zařazení tohoto bodu, protože pojmenování tohoto bodu naprosto opravňuje k diskusi úplně o všem. Vy všichni, kteří jste pro to hlasovali, se můžete omlouvat tak akorát sami sobě, protože jste tento bod zařadili pod tímto názvem. Tím pádem je bohužel podle mého názoru paní ministryně povinna v diskusi vystupovat, protože ten bod se takto jmenuje a má být tím pádem o jakékoliv vymahatelnosti práva v České republice. Znovu říkám, já jsem pro to nebyl, aby nebyla bezbřehá debata. Vám všem, co jste pro to byli, gratuluji, protože jste debatu takto otevřeli. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Bebarová-Rujbrová.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Je málo situací, kdy se pravá a levá opozice v něčem shodne. Paní ministryně prostřednictvím pana předsedy, ze strany mých předřečníků nešlo o zneužití jednacího řádu, ale o jeho využití, protože pokud využívají členové výboru pro bezpečnost jiných ustanovení jednacího řádu, tak se vaší odpovědi nedočkají. A pokud narážíte na dnešní rozhodnutí výboru, který nepřijal usnesení – už v dubnu přijal výbor několik usnesení, kterými vás mimo jiné vyzýval, abyste pozastavila výběrové řízení na generálního ředitele, na které jste nereflektovala. Minulý týden podvýbor pro vězeňství přijal podobná usnesení. A my s vámi nemáme moc jiných možností hovořit než zde na plénu. Nedivte se, že využíváme i bodů, které širší rozpravu umožňují. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla faktická poznámka. A nyní přednostní právo pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že pravděpodobně řeknu jinými slovy v podstatě to samé, co tady zaznělo od mých předřečníků, ale některé věci, zdá se, je potřeba opakovat.

Paní ministryně, odpusťte, ale název tohoto bodu, pro který hlasovala většina Poslanecké sněmovny, nezní Informace o tragické smrti a jejích následcích zabité policistky, název tohoto bodu zní Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice. A všechny dotazy, které tady zazněly, byly zcela relevantní k tomuto názvu a k obsahu tohoto bodu. Pokud nechcete odpovídat, je to pouze vaše arogance vůči Poslanecké sněmovně, které jste povinna se zodpovídat. To není obcházení jednacího řádu. Já bych tady teď mohl položit otázku – nechci, mnohokrát jsme si na ni odpovídali –, proč se vláda, která by měla jít příkladem v dodržování zákonů, za předpokladu, že se jí to nehodí, domnívá, že nemusí dodržovat lustrační zákon. Ale i kdybych tuto otázku tady položil a obrátil se na vás jako na ministryni spravedlnosti, pak jsem přesvědčen, že by byla v rámci tohoto bodu, v rámci tohoto projednávání, neboť i lustrační zákon je nepochybně potřeba umět nějakým způsobem vymáhat. A ministr spravedlnosti by měl být garantem vymahatelnosti práva před touto Poslaneckou sněmovnou i před veřejností jako takovou.

Nejste v situaci, kdy můžete odpovídat jenom na to, co se vám chce a co se vám hodí! Poslanecká sněmovna je suverénem vůči vládě České republiky! Dokonce někteří vaši podřízení jsou přesvědčeni, že tady zastupujeme všeholid. Já to nechci jakýmkoliv způsobem zlehčovat, protože i v té přísaze, jakkoliv si můžeme vysvětlovat, co to je všeholid, je odvolání na toho suveréna. Tím suverénem je skutečně lid, který sem zvolil 200 poslanců a jejich většina vás teď žádá o odpovědi. Jinými slovy, o odpovědi vás žádá veřejnost, ten lid. A vy máte, nezlobte se, tu odvahu, vy máte tu reminiscenci na své povolání před rokem 1989, abyste se takhle podívala do kamery a řekla "já vám, volení zástupci lidu, odpovídat nebudu"? Paní ministryně, zamyslete se nad tím, jakou funkci vlastně vykonáváte, zda ji chcete vykonávat a zde jste mocna ji vykonávat! (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Dobré odpoledne. Teď si dáme trochu do pořádku přihlášky. Vnímám přihlášku paní kolegyně Černochové, ale to je řádná přihláška. S faktickou poznámkou elektronicky pan poslanec Blažek, poté pan poslanec Martin Komárek a pan poslanec Jiří Zlatuška. Také s faktickou (k poslankyni Černochové). Kolega Blažek nechce vystupovat, tedy pan poslanec Martin Komárek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, já samozřejmě též jako pan Kalousek zastávám myšlenku, že Poslanecká sněmovna je suverénem. Jen si nemyslím, že je nutno to neustále opakovat, protože to všichni víme. Zároveň ale všichni víme, že je plným právem paní ministryně, která je taktéž, jestli pan Kalousek neví, členkou této Poslanecké sněmovny. mluvit tak, jak chce. Ale co je nejdůležitější, já už nejsem nechtěl vystupovat, ale je to asi potřeba, my všichni jsme lidu, nebo všemu lidu, odpovědní za to, že budeme řešit skutečné problémy. My tady, a z kontextu toho, co říkal pan Koskuba, je jasné, že před sebou máme vážný problém – opětovné zneužívání nějaké možnosti, nefunkčnost soudu, smrt člověka. A na druhou stranu máme problém, který při vší důležitosti je marginální. To znamená nějaký personální spor, který ale bude řešit soud a který už u soudu je a bude řádně postupovat. Pojďme se, prosím vás, vrátit k tomu důležitějšímu, to jest přemýšlet a mluvit o tom, co můžeme udělat pro to, aby nevinní lidé neumírali. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Nyní pan poslanec Jiří Zlatuška. Poté paní poslankyně Černochová. Budeme pokračovat dále ve faktických poznámkách. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych navázal na kolegu Komárka, protože to, co říkal, je naprosto v pořádku. Ale ještě bych připomněl, že tak, jak se tady kolega Kalousek začal opírat do paní ministryně, že se mýlí v tom, co je účelem tady tohoto bodu. Účelem tady tohoto bodu je samozřejmě získat zprávu v médiích. Bylo by možná jednodušší se zde dohodnout na textu, ať si opozice navrhne text, který se dá médiím, a pojďme se věnovat těm problémům, které jsou potřeba opravdu z hlediska činnosti tady této komory.

Když už pan kolega Kalousek mluvil o těch, jak říkal, reminiscencích, tak mi připadalo, že on měl reminiscenci na to, že možná chyběl třeba v občanské výchově v 6. třídě, protože to, co tady chce, je faktický výklad toho, jak funguje právo, jakým způsobem fungují orgány činné v trestním řízení, jakým způsobem fungují soudy a podobně. Takovouto informaci jistě paní ministryně může dávat, ale pak si tady tedy hrajeme na bezplatnou právní poradnu pro členy této Sněmovny. A možná jsme takovýmto školením měli projít předtím, než jsme vůbec kandidovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zlatuškovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. Připraví se k faktické poznámce pan poslanec Koskuba. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Možná to můj předřečník nezaregistroval, ale návrh, který tady projednáváme a který se jmenuje vymahatelnost práva v České republice, navrhl váš koaliční kolega, kolega z ČSSD. Takže proč bychom si my měli připravovat nějaká usnesení pro média? Je to váš návrh, který byl přiřazen na program této schůze.

Já bych tady ráda ocitovala § 11 jednacího řádu Poslanecké sněmovny – oprávnění poslance požadovat informace a vysvětlení. Za prvé. Poslanec je oprávněn požadovat od členů vlády a vedoucích správních úřadů informace a vysvětlení potřebná pro výkon jeho funkce. Za druhé, informace a vysvětlení jsou členové vlády a vedoucí správních úřadů povinni poskytnout poslanci do třiceti dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Nyní pan poslanec Jiří Koskuba. Dále pan poslanec Jiří Štětina a pan Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce samozřejmě.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já neberu v žádném případě opozici právo vyjadřovat se k zařazeným bodům, i když kdysi jsme si to zažili právě od ní, když byla vládní koalicí zčásti, ale to už je pryč a já se tak chovat rozhodně nehodlám.

Nicméně, dámy a pánové, jednací řád je takový. Já jsem prosadil bod s názvem tak, jak jsem jej prosadil. Ale soudím, že byste měli patřit mezi elitu národa, a bezpochyby všem vám bylo jasné, proč jsem tak činil. Řekl jsem to ve svém úvodním slově. Není důvod se tady omlouvat. To naopak měla být úcta k jednomu z padlých policistů a chtěl jsem dostat odpověď, kterou jsem od paní ministryně dostal.

Ano, jednací řád mi neumožňuje, abych vás omezoval v dalších vystoupeních, abychom pod tímto matoucím možná názvem bodu neprojednávali jistě důležitou věc, ale že někdo

přišel o svou funkci. Mým cílem však bylo to, že lidé přicházejí kvůli jistým chybám o život, a když už nemohu jinak, dovolím si tu něco, co zde není zvykem.

Dámy a pánové, kteří zde vystupujete a ten bod oprávněně ve smyslu jednacího řádu využíváte, přesto mně dovolte, přece jenom už jsem tady jistým veteránem, já vás alespoň žádám o jistou dávku slušnosti právě k tomu, proč jsme ten bod vůbec začali projednávat. A já myslím, že byste tentokrát v rámci slušnosti mohli ustoupit od svých oprávněných požadavků a tento bod uzavřít. Děkuju. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Jiří Štětina a poté pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, vážená vládo, děkuji za slovo. Jistě mě nikdo nemůže obviňovat, že nahrávám koalici. Ale v tuto chvíli se musím zcela jednoznačně zastat paní ministryně. Paní ministryně se chová tak, jak se měl v minulosti chovat každý ministr spravedlnosti, a ne až v této době napravovat to, co bylo v mnoha zákonech zcela úmyslně i před suverénem této sněmovny, jak jsme poučováni některými matadory...

Takže si myslím a jsem rád, že přede mnou byl pan kolega Koskuba, prostřednictvím pana místopředsedy, který mně zcela jednoznačně objasnil, o co mu šlo. Já se přiznám, že ho plně podporuji. Vy to jistě víte, já jsem svoji kariéru, hvězdnou v uvozovkách, začínal též jako policista, byť lékař u policie. A práce policistů si vážím v kterékoli době. A myslím si, že to, co tady se stalo, byla nehoráznost, byla vražda. A já žádám z tohoto místa, aby všechny podobné trestné činy byly posuzovány daleko tvrdším způsobem než dosud. Abychom nehledali omluvu za to, že někdo požil alkohol, že někdo požil drogy. To je zločin. To není moje dobrá vůle. To je samozřejmě zločin. A jestliže zde dojde v podstatě k vraždě, tak musí být v tomto smyslu i potrestána. A já si myslím, že paní ministryně na to zcela jednoznačně odpověděla.

No a pokud jde o tu druhou část, já jsem to očekával, že při... (Upozornění na čas.) Děkuji. Takže já se ještě přihlásím jednou. Děkuji. (Potlesk ve střední části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím. Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek. Poté pan kolega Fichtner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Už jenom velmi věcně. Kolegové, jenom abychom si rozuměli a jako reakce na některé vaše připomínky. Nehněvejte se, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Koskubo, ale pokud byste navrhl ten návrh tak, jak jste ho myslel, teď říkáte, já jsem ho navrhl možná jinak, než jsem ho myslel, tak jste ho třeba neměl podpořit. Prostě my jsme hlasovali pro ten návrh tak, jak jste ho navrhl. Kdybyste ho navrhl jinak, tak jsme pro něj možná nehlasovali. A protože byl prohlasován tento návrh, tak se projednává toto téma. Sněmovna má na něj plné právo.

Panu poslanci Zlatuškovi k jeho názoru, že jediný motiv bylo mediální zviditelnění, bych rád podotkl, že nikoho z nás z opozice nenapadlo tento bod navrhnout, že to byl koaliční poslanec, který ho navrhl a získal podporu některých členů opozice právě pro tento návrh. A že plně souhlasím s panem poslancem Zlatuškou, že někteří z nás měli pravděpodobně projít školením dříve, než kandidovali, alespoň proto, aby pochopili zásady parlamentního systému.

Malou poznámku k panu poslanci Štětinovi. Sněmovna nemá žádného suveréna. Ale že sněmovna je suverén, vychází z naší Ústavy a někteří z nás to pravděpodobně potřebují slyšet opakovaně, protože řada z nás si to nějak ne a ne a nechce uvědomit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Já sice vnímám další přihlášky, ale nyní pan poslanec Fichtner. Poté paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den, zdravím všechny. Chtěl bych – nevím tedy, jestli to je úplně v souladu s jednacím řádem, nicméně to mi pravděpodobně povíte – chtěl bych navrhnout, abychom vrátili tomuto bodu i tomuto jednání trochu důstojnosti, abychom tedy si vzali minutu ticha právě za tu padlou policistku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fichtnerovi. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. A ptám se, jestli mám tu přihlášku vnímat jako faktickou, nebo normální. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Víte, já mám pocit, že v tuto chvíli koalice úplně otočila tento bod a snaží se nám tady namluvit, že my jsme ti, kteří se nechceme zabývat případem, který se tragicky stal v tom minulém týdnu a který každého z nás zasáhl včetně mne.

Včera jsem v odpoledních, nebo už skoro ve večerních hodinách, v 19.34, dostala velmi hezký mail od pana Bohuslava Chalupy, poslance za hnutí ANO, který navrhl vyjádřit projev hluboké soustrasti rodině příslušnice Policie České republiky, která zemřela v souvislosti s výkonem služby, a navrhl, aby se náš výbor, výbor pro bezpečnost, situací zabýval a zaslal pozůstalým společnou kondolenci a společně se připojil i k finanční sbírce, kterou organizují odboráři z Unie bezpečnostních sborů. Pan místopředseda výboru pro bezpečnost žádal všechny kolegy z výboru pro bezpečnost, aby se tato věc zařadila jako bod jednání výboru, tedy dnes v půl jedné. K mému velkému překvapení právě členové vaší koalice neodhlasovali program výboru pro bezpečnost. Takže si prosím udělejte pořádek ve svých vlastních řadách a nesnažte se tady moralizovat vůči nám něco, že nechceme něčím se zabývat, něco projednávat, nevyjadřujeme dostatečnou soustrast, nevyjadřujeme dostatečnou účast! My jsme ji chtěli vyjádřit. Já jsem za poslancem Chalupou byla. Řekla jsem, že jsem zklamaná, že se to na výbor nedostalo a že já sama finančně přispěji a ať ty kroky pokud možno třeba koordinujeme jenom my dva spolu, pokud se nikdo jiný z kolegů nepřidá. A to si myslím, že je přesně ta forma pomoci, kterou můžeme tady dneska si rozmyslet v hlavě všichni, jak budeme fakticky pomáhat, nejenom ústně populistickými řečmi! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím. Děkuji. Nyní tedy pan kolega František Laudát. Jinou přihlášku do rozpravy nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já nepovažuji návrh pana Fichtnera v tuhle chvíli za dobrý. Pojďme to udělat zítra ráno, ale teď už to je trošku za hranou, že tady se snažíte opravdu nějakou pákou, nebo to může být tak vykládáno – ten bod zněl jasně. Pokud pan Koskuba má problém, co navrhuje a neví, tak měl to navrhnout zcela jinak a je to naprosto elementární. Nechci ho podezřívat, že tak učinil z nějakých jiných důvodů, protože vím, že na výboru se nedaří opětovně některé palčivé body

projednat. To znamená, to, co navrhuje kolega Fichtner, já se k tomu připojuji, ale pojďme to udělat zítra ráno. Dneska je to kontroverzní a je to pravý opak.

A za další. My tady máme řešit systémově trestnou činnost, ale ona někde začíná. Začíná u vymahatelnosti nebo nevymahatelnosti práva, u kauz, u chování ke státním úředníkům, u vyhazování lidí, kteří jsou tažní, nikoliv chovní ve státní správě. Vy máte plná ústa toho, jak se budete chovat. Zatím předvádíte pravý opak. To, že o tom média nepíší do té šíře – já si nedokážu představit, co by se činilo, pokud by někdo naložil s vedením Vězeňské služby a dělo se tam to, co se tam děje dneska, v minulé Poslanecké sněmovně. To by byly skandály, to by byly sáhodlouhé články. Teď samozřejmě Babišova média mlčí. Nicméně prosím na druhé straně, pokud paní ministryně má čisté svědomí, a já věřím tomu, že ano, tak ať tady odpoví na otázky. Časem se dostane i na další ministry, aby se zodpovídali ze své práce. Komu jinému než Sněmovně, a tím potažmo i veřejnosti, jak tady zaznělo? A pokud tady zpochybňujete základní pilíře demokracie – prosím vás, takhle začínala dlouhatánská totalita, ze které vzešel potom Sovětský svaz. Nechte toho, dokud je ještě čas! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa a potom s přednostním právem pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové, vládo. Prosím vás, tady se naznačuje, co se děje ve vězeňské službě. Já jsem v bezpečnostních výborech, mimo bisky mám celou sbírku. Řešili jsme to na podvýboru pro vězeňství, řešíme to na výboru pro bezpečnost a kolegy jsem několikrát požádal, aby svá slova o chaosu a destabilizaci vězeňské služby prokázali fakticky. Nic takového se do dnešního dne nestalo a trvá to dva měsíce! Takže jestli se tady vytváří jakási atmosféra toho, že vězeňská služba nefunguje, tak je to omyl! Byli jsme v Ostravě na služební cestě, kde jsem mluvil s velitelem vězeňské služby ostravské věznice, který zároveň řídí plzeňskou. Před členy výboru pro bezpečnost jsem se ho ptal, jak vnímá kvalitu vězeňské služby. Žádné poznatky, o kterých tady hovoříte, se nedějí!

A pokud jde o kompetence ministra, to jsme si řekli na výboru. Nevím, proč se to tady znova řeší. Na to máme výbor pro bezpečnost, kde ty věci budou řešeny a vyřešeny! A já jsem zvědav, až se ukážou ty věci, které se zjišťují dneska při kontrolách, které provádí Ministerstvo spravedlnosti, kdo se přihlásí k politické odpovědnosti za to, že tady hájil věci, které se teď ukazují, že budou prostě problém ve vězeňské službě! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek k řádné přihlášce s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Musím říct, že vám závidím váš akcent, prostřednictvím předsedajícího pane poslanče Chaloupko. (Z pléna: Chalupo!) Chalupo. Omlouvám se. Tam už opravdu jenom chybělo ještě, aby zaznělo: Vězeňská služba funguje a řadě z vás to brzo ukážeme. (Pobavení a potlesk.) Ale to nebyl důvod, proč jsem se přihlásil.

Já jsem chtěl jenom odpovědět – projednáváme to proto, že jsme si takový bod schválili, byť to například nikoho z nás z opozice nenapadlo. Člena vládní koalice napadlo, abychom se dnes zabývali bodem, který se jmenuje Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva, a pochybnosti celé řady z nás i pochybnosti odborné veřejnosti, zda ministryně spravedlnosti svými rozhodnutími respektuje, či nerespektuje zákon, nepochybně do tohoto

bodu patří. Těžko můžeme něco takového projednávat při projednávání zákona o veřejném zdravotním pojištění. Tam chápu, že bychom obcházeli jednací řád, ale při bodu, který se jmenuje vymahatelnost práva, se domnívám, že to je zcela relevantní. A pochopitelně nikdo nemůže paní ministryni spravedlnosti donutit, aby na věcné a pochopitelné otázky odpověděla. To je prostě její rozhodnutí, a pokud se rozhodne nám neodpovědět, tak je to pouze informace o tom, jak vážně bere Poslaneckou sněmovnu, do jaké míry tím suverénem, jak někdy rád zdůrazňuji, pohrdá, či nepohrdá. Koneckonců já to chápu. Před rokem 1989 měli komunisté také nějaký parlament, také nějakou vládu, ale o všem se rozhodovalo na ÚV KSČ a na parlament se koneckonců každý ministr mohl zdálky usmát, rozhodně ho nemusel brát vážně.

A alespoň jednu jedinou otázku, paní ministryně. Pokud byste odpověděla, byl bych vám velmi vděčný. Pokud by se ukázalo – o tom opravdu může rozhodnout pouze správní soud –, že vaše rozhodnutí nerespektovalo právo a že s tím vznikne nejenom chaos, ale také náklady a řada dalších problémů, ponesete bez vytáček a bez výmluv plnou politickou odpovědnost? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Miroslavu Kalouskovi. Mám dvě další přihlášky do rozpravy. První je pan poslanec Pavel Blažek, poté paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Já jenom abych panu kolegovi Chalupovi, vaším prostřednictvím, šetřil hlasivky. Tak situace přeci je jasná. Tady padlo pár dotazů. Paní ministryně buďto nechce, nebo neumí odpovědět. Na ministerstvu je aparát, takže teď je 30 dnů na to, aby otázky byly zodpovězeny písemně. Aparát to umí a ví, že to musí zodpovědět. Na tom paní ministryně nic nezmění a aparát to jistě vypracuje a my nějaké odpovědi dostaneme. Kvůli tomu nijak tady nemusíme na sebe zvyšovat hlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Nyní paní poslankyně... (Posl. J. Černochová se vzdává slova.) Dobře, bere zpět. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, tedy všeobecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo paní ministryně. Ano. Pan zpravodaj? Nic neříká. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozhodně vám odpovím na některé vaše otázky, byť si myslím, že je docela odvážné je tady zahrnovat pod obecný dotaz vymahatelnost práva.

Pokud jde o konkrétní kontroly, ty dále probíhají. Některé přinášejí konkrétní výsledky. Organizační výbor, pokud je mi známo, už dostal obě dvě zprávy, nebo v těchto dnech je dostává, z veřejnoprávní kontroly – jak tedy té hospodářské, tak výkonu spisové služby. Nechci tady citovat výsledky, se kterými se samozřejmě seznámíte. Běží nám tam také 30denní lhůta k dotazům, které byly formulovány v průběhu jednání bezpečnostního výboru, a já jsem samozřejmě přislíbila na ně odpovědět. Ta končí tuším 11. nebo 12. května. Ty lhůty samozřejmě dodržíme.

Víte, ono je obtížné někdy odpovídat na otázky, které jsou vedeny zcela záměrně, a protože už mám nějaký výcvik i ve vyšetřování, vím, jakým směrem jsou vedeny, aniž by se člověk nedopustil chyby, že by řekl skutečnosti, které se můžou stát posléze i předmětem práce orgánů činných v trestním řízení. Tím nechci teď nic naznačovat a rozhodně tady nebudu sama naplňovat skutkovou podstatu křivého obvinění.

Nicméně co jsme třeba zjistili, je, že Vězeňská služba provozuje elektronický systém spisové služby ne v souladu se zněním licenčních smluv, že vynaložila prostředky v celkové výši 1 181 000, které byly vyplaceny zcela neoprávněně. Jednalo se přitom o zjevné porušení povinností vedoucích pracovníků Vězeňské služby. Zda toto všechno opravdu naplní potom požadované znaky skutkové podstaty příslušných trestných činů, kde samozřejmě zvažujeme podávání trestních oznámení, ale právě jsme opatrní, abychom rozlišili kárný kázeňský postih od trestního postihu, a ty skutečnosti, které shromažďujeme, pečlivě analyzujeme.

Na tomto místě a v této době si myslím, že ještě není čas, abychom dělali závěrečnou bilanci. Rozhodně víme, že došlo k závažnému porušování rozpočtové kázně a k nehospodárnému nakládání s finančními prostředky Vězeňské služby České republiky. To jenom obecně jeden z poznatků, který vám naznačí možná rozsah těch problémů, které postupně vyplouvají na povrch.

Pokud jde o moji kompetenci k odvolání a potom posléze ke jmenování nového generálního ředitele, rozkladové řízení bylo zahájeno podáním rozkladu. A víte, že mám na rozkladové řízení dobu 90 dnů. Neříkám, že ji celou využiji, nicméně bude se postupovat standardním způsobem. Poté může být podána žaloba. Pan Dohnal se netají tím, že této možnosti chce využít, a poté budou rozhodovat soudy. Tady bych zase nerada předvídala průběh soudního řízení. Samozřejmě, kdybych si myslela, že nedopadne úspěšně, tak bych tímto způsobem nepostupovala.

Pokud jde o obecnější a zásadnější otázku, to znamená provádění personální politiky, všimněte si jedné zajímavé věci. Pozornost, kterou opozice zejména věnuje personální výměně špičky vedení Vězeňské služby, není náhodná. Já osobně jsem si jistá tím, že v mnoha případech dojde k určitým změnám, které se budou dotýkat firem, které byly v minulosti propojeny zajímavými vazbami a které poskytovaly plnění vůči Vězeňské službě. My jsme zastavili například stavbu ve věznici Bělušice, prošetřují se stavby, resp. zakázky ve věznici Ruzyně. Jednoznačně se ukazuje, že zde byly vykonány určité práce, které nebyly ani řádně vedeny, ani o tom nebylo v té příslušné smlouvě nikde pojednáno způsobem, který by umožňoval postupy, které byly zvoleny. Takže zase pochybení, které se pohybuje mezi pochybením a totálním selháním kontrolní činnosti generálního ředitele Vězeňské služby a trestní odpovědnosti. Právě protože jsem si vědoma své odpovědnosti jako ministryně spravedlnosti, nechci tyto věci hnát, jak se říká, na hrot, to znamená okamžitě podávat trestní oznámení.

Pokud jde o otázku pana poslance Kalouska, myslím si, že já vyvodím takovou odpovědnost, kterou budu považovat za odpovídající významu výsledku případného soudního sporu. Rozhodně vám tady nebudu odpovídat, jaká ta odpovědnost a v jakém, jak vy říkáte, plném politickém rozsahu nebo polovičním politickém rozsahu nebo jak vy si to budete definovat, že na tu otázku vám odpovím jinak, než jak jsem právě učinila.

Pokud jde ještě o jednu odpověď na otázku, respektive výzvu, kterou zde moje kolegyně poslankyně paní Rujbrová vznesla. Já sama dobře vím, že to usnesení, které jste citovala, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, na vás se obracím, které jste citovala, nakonec nebylo přijato. Čili já jsem nebyla žádným usnesením bezpečnostního výboru vázaná. A pokud jde o usnesení, které bylo přijato na podvýboru pro vězeňství, tak tam určitě není nezajímavé se zamyslet, za jakých okolností byl svolán tento podvýbor, na čí akademické půdě jednal. Jak jsem od svých kolegů z akademické oblasti slyšela, tak to bylo velmi, velmi nestandardní. Ale na rozdíl od opozice já se nebudu do těchto maličkostí strefovat.

Uzavřela bych to jenom konstatováním, že jsem si vědoma svých povinností jako poslankyně i jako ministryně spravedlnosti a příslušné termíny budu dodržovat. Děkuji. (Potlesk ve střední části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli má zpravodaj zájem o závěrečné slovo. Nemá.

Otevírám podrobnou rozpravu. (Poslanec Hájek gestikuluje směrem k předsedajícímu.) No faktickou mimo rozpravu nemohu udělit. Čili já vnímám ty dvě faktické přihlášky, které už můžu říct jen v podrobné rozpravě. Podotýkám, že v podrobné rozpravě u takto zařazeného bodu se dávají návrhy na usnesení. Předpokládám, že tak pan poslanec Josef Hájek učiní. Máte slovo k faktické poznámce. (Poslanec Hájek se mimo mikrofon ujišťuje, na co smí reagovat.) K faktické, ano. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, mě trošku mrzela jedna věc, a to že tady pan poslanec Kalousek – prostřednictvím pana předsedajícího – i tady paní kolegyně Černochová – prostřednictvím pana předsedajícího – opakovaně apelovali na paní ministryni, ať vystoupí, a když vystoupila, tak odešli ze sálu. (Poslankyně Černochová protestuje.) Byla jste mimo. Já jsem si to pozorně sledoval, kamery to sledují. Každopádně u pana Kalouska to vím stoprocentně. Vás (hlavou kývá směrem k poslankyni Černochové) jsem si monitoroval, ale možná ne zcela úspěšně. Takže toto mě opravdu mrzí, protože já jako muž se většinou k ženám chovám galantně a korektně, a tohle mě tedy opravdu mrzí.

Ještě co se týká tady tohoto bodu, Informace ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice, mě mrzí, že tato ctěná Poslanecká sněmovna toto neprojednávala po amnestii exprezidenta Klause. Já si myslím, že po této bezprecedentní amnestii je úloha každého ministra spravedlnosti, aby obhajoval vymahatelnost práva v České republice, velmi těžká a složitá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní další faktická poznámka, pan poslanec Daniel Korte. V podrobné rozpravě, znovu opakuji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Paní ministryně tady podvědomě prozradila politické zadání, které má. Firmy, které jsou napojeny na Vězeňskou službu, budou nahrazeny. Je jasné, jaké to zadání bylo. Já proto navrhuji usnesení: Firmy, které dodávají zboží a služby pro Vězeňskou službu, nebudou nahrazeny žádnou firmou z konglomerátu Agrofertu. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, mohl bych požádat o usnesení alespoň napsané rukou? Nebo vás potom požádám o citování před hlasováním. Děkuji.

Nyní paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová, poté paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Pane předsedající, já vím, že to příliš nepatří do podrobné rozpravy, ale musím upřesnit některá nepravdivá slova paní ministryně.

Paní ministryně prostřednictvím předsedajícího, výbor pro bezpečnost většinou svých hlasů na svém jednání 19. dubna v Ostravě přijal usnesení, kterým vás vyzval k pozastavení v té době vámi čerstvě vyhlášeného výběrového řízení na obsazení funkce ředitele Vězeňské služby. Toto usnesení bylo většinou hlasů přijato. Podvýbor pro vězeňství na svém jednání minulé úterý rovněž přijal usnesení většinou svých hlasů, kterým vyzval výbor pro bezpečnost, aby se obrátil na Poslaneckou sněmovnu, aby se zabývala situací ve Vězeňské službě. Dnešní jednání výboru pro bezpečnost neproběhlo a žádné usnesení nebylo přijato, protože nedošlo ke schválení programu.

Ještě jednou se omlouvám za zneužití podrobné rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Bebarové-Rujbrové. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Opět připomínám, že jsme v podrobné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já se, pane místopředsedo, také omlouvám, ale kolega tady tak zásadním způsobem lhal, že očekávám, že se mi omluví, protože kromě toho, že mě monitoruje on, tak mě monitoruje velmi špatně, ale předpokládám, že mě monitorují tyto kamery, které potvrdí, že jsem tento sál ani na minutu při té rozpravě a při řeči paní Válkové neopustila. Byla jsem tamhle u kolegů, kterým jsem něco hlásila do notýsku, ale tento sál jsem neopustila, na rozdíl od vaší paní ministryně, na kterou jsme tady čekali, a museli jsme přerušovat schůzi, protože ta tady nebyla, ta pracovala pravděpodobně někde jinde, nebo jak říkáte vy, makala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Pan kolega Josef Hájek a poté pan kolega Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Já jenom upřesním. Já jsem sledoval místo, kde paní poslankyně sedí. Samozřejmě jsem neviděl, jestli se pohybovala někde jinde, takže tím pádem se omlouvám. Ale bral jsem to tak, že opravdu neseděla na svém místě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Pavel Blažek v podrobné rozpravě. Pane kolego, prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Já bych rád v reakci na paní ministryni. To nebude vůbec konkrétně o nějakých odvoláváních, ale já jenom pozoruji od jejího nástupu, jak by řekl Descartes, povedu rozpravu o metodě, jak to funguje na ministerstvu teď. Paní ministryně vždycky když je nějaký aktuální problém, který se odehrává teď, tak buďto do médií, nebo tady ve Sněmovně říká: a tam je určitě nějaká mafie. Nebo: tam se učinily nějaké věci. A pokud je zrovna v tu chvilku neví, tak se zahájí vyšetřování, aby na kohokoli kdo cokoli řekne, se prostě něco našlo.

A teď jsem, teď radši neřeknu ještě, co bych chtěl říci, ale prostě ta metoda je odsouzeníhodná, je špatná a neřeší vůbec nic aktuálního. Ale tou neustálou dehonestací za státní peníze, kdy na vaše odpůrce vždycky najmete tu či onu kontrolu, ten či onen dohled, jiné věci se neřeší než v zásadě to, co jste říkala včera v televizi, že hlavně kontrolujete, to můžete, to je všechno správné, ale prostě na tom ministerstvu za chvilku nebude vůbec nikdo, protože bude zkontrolován.

A taková nesympatická doba, to jsou sedmdesátá léta, paní ministryně. Já v podstatě bych ještě připomněl, a teď neřeknu vůbec žádné politiky, ale bylo by dobré podívat se třeba na paměti režiséra Menzela, které onehdá vyšly, jak se zacházelo s těmi, kdo odporovali normalizaci. Přesně takhle.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Opět jsem se nedočkal v podrobné rozpravě návrhu na usnesení. Jedině kolega Daniel Korte, tomu děkuji za dodržování jednacího řádu.

Nyní pan kolega Fichtner je přihlášen do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedající. Tak já myslím, že bychom se mohli s panem kolegou Laudátem, prostřednictvím vás, dohodnout, že by tady ten zítřejší jednací den začal minutou ticha. Nicméně nad rámec toho si myslím, že by Poslanecká sněmovna klidně, vzhledem k tomu, že jsme v podrobné rozpravě, kde mohou zaznívat návrhy usnesení, tak že by Poslanecká sněmovna přijala usnesení následujícího znění – já se to pokusím naformulovat: Poslanecká sněmovně vyslovuje upřímnou soustrast blízkým policistky Petry Z., která zemřela při služebním zákroku v Brandýse nad Labem.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Také bych prosil, kdybyste to formuloval alespoň na papír, než skončíme podrobnou rozpravu, abych to potom nezkomolil, protože pan navrhovatel a zpravodaj tohoto tisku to sice sleduje, ale nevím, jestli to má zapsáno, tak abychom alespoň jeden z nás měli text.

Pan kolega Blažek ještě v podrobné rozpravě.

Poslanec Pavel Blažek: Já nerad brzdím na první pohled sympatické, pěkné věci, ale prosím vás, jak budeme vysvětlovat jiným, co zahynou ve službě státu, že za ně tu minutu ticha držet nebudeme, což nebudeme? Jediným důvodem – že nebudou v médiích? Prosím vás, zvažme to. Tady jenom proto, že něco je v médiích, tak jednak ten bod, který začal, a tu minutu ticha opravdu zvažme, abychom neurazili budoucí, případně minulé, kterým tu poctu nevyjadřujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Miroslav Kalousek, poté paní poslankyně Jana Černochová, poté pan poslanec František Laudát. Snažím se udržet pořadí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pan kolega Hájek se omluvil paní poslankyni Černochové, tak mi přijde fér, abych já se omluvil prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Hájkovi, že jsem odešel. Já jsem skutečně odešel, protože jsem si narychlo potřeboval ověřit naprosto neuvěřitelnou informaci, která svým způsobem také zapadá do bodu informace o vymahatelnosti práva.

Vzpomínáte si, kolegyně a kolegové, na tu skandální tiskovou konferenci, kdy první místopředseda vlády a ministr financí řekl, že jakási redakce echo24.cz vzhledem k tomu, že se vyjadřuje neuctivě, tak že doufá, že má všechno v pořádku v účetnictví a vůči finančním úřadům? Pan první místopředseda pak samozřejmě popíral, že by se jednalo o výhrůžku nebo

že by snad nedejbože tím myslel, že by chtěl zneužít své pravomoci. Tak ta finanční kontrola do redakce echo24 nastoupila. Vezmeme-li si statistiku četnosti kontrol v Praze, pak nemůžeme mít sebemenší pochybnost o tom, že to není náhoda. A projednáváme tady, prosím, vymahatelnost práva, předpokládám tedy, že svým způsobem i zneužívání pravomoci.

Vážně chcete předstírat, paní ministryně, že tady střežíte právo? (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Opět jsem se nedočkal návrhu na usnesení. Paní kolegyně Černochová v podrobné rozpravě.

Poslankyně Jana Černochová: Moje vystoupení se týká usnesení. Já bych chtěla poprosit pana kolegu z ANO, aby ten návrh stáhl z těch důvodů, o kterých tady hovořil pan poslanec Blažek. Myslím si, že důstojným aktem, jak můžeme vyjádřit úctu a poděkování zemřelé policistce, je například kondolenční arch nebo finanční příspěvek jejím dvěma dětem, které budou vychovávány bez matky. A nemusíme na to přijímat jako Poslanecká sněmovna žádné usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Nyní pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom ke kolegovi Blažkovi. V minulém a předminulém období bývalo, nevím jestli pravidlem, ale nic neobvyklého, že když někdo padl například ve válce v Kosovu nebo v Afghánistánu z našich vojáků, tak se držela minuta ticha, takže je tady ten aspekt, bych řekl, lidský, matka tří dětí a podobně, takže já na tom nevidím nic divného. Ale pokud by i došlo na nějaké doprovodné usnesení k tomu, k té události, tak zase není to vhodné do tohoto bodu, který, ať už udělal pan Koskuba co udělal, tak prostě to téma se rozšířilo někam jinam, a když už všechno směrem k té policistce, tak radši bych to doporučoval nechat na ráno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Pavel Blažek ještě jednou v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Mně šlo o to, nezúčastnit se něčeho, co bych nazval mediální kýč v tuto chvilku. Toť vše. To si nezaslouží ani ta policistka podle mého názoru a pozůstalí už vůbec ne. Nic jiného v tom vůbec nehledejte. A já si myslím, že bychom se tohoto zúčastnit mohli, a myslím, že to důstojné není. Mediální témata nechám paní ministryni, až si zjistí, co za 40 let se tady... nebo za 20, předtím ta doba jí vyhovovala, co se tady všechno dělo. To nechám na paní ministryni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Kdo ještě v podrobné rozpravě? Zatím mám dva návrhy na usnesení. Pan kolega Fichtner se ještě hlásí. Prosím.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji. Ještě jeden návrh usnesení. Vzhledem k tomu, že diskuse vedla i směrem k Vězeňské službě, tak si myslím, že Poslanecká sněmovna by měla přijmout usnesení, že bere na vědomí zprávu ministryně spravedlnosti o stavu vymahatelnosti práva v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, mohu vás opravit? Ne zprávu, protože jsme měli informaci, kterou nám tady paní ministryně zčásti podala, zčásti odkázala na písemné vyhotovení, protože zprávu bychom měli mít písemně a mělo by k tomu něco být. Takže v tomto ohledu bych si dovolil s vámi úplně nesouhlasit. Jestli to takto můžeme modifikovat.

Poslanec Matěj Fichtner: Já to s dovolením upravím: bere na vědomí Informaci ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme tady mít tedy tři návrhy na usnesení, a to tak, že Poslanecká sněmovna bere Informaci o stavu vymahatelnosti práva na vědomí, potom návrh kolegy Fichtnera, který navrhl, a návrh, který tady byl předložen jako první. Dovolím si tedy jít v těch návrzích v pořadí, tak jak byly předloženy. Prosím pana zpravodaje Koskubu, aby mě sledoval, a navrhovatele jednotlivých návrhů, aby mě sledovali, abych to správně formuloval.

První návrh je: Poslanecká sněmovna se usnáší ke zprávě ministryně spravedlnosti, že firmy, které dodávají zboží a služby pro Vězeňskou službu, nebudou nahrazeny žádnou firmou z konglomerátu firmy Agrofert. Myslím, že jsem to řekl správně.

O tomto návrhu budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 65. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 65 z přítomných 178 pro 40, proti 44. Návrh pana poslance Daniela Korte neprošel.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, který předložil kolega Fichtner: Poslanecká sněmovna vyslovuje upřímnou soustrast blízkým policistky Petry Z., která zahynula při provádění služebního zákroku.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 66. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 66 z přítomných 166 pro 119. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o posledním návrhu, že Poslanecká sněmovna bere zprávu ministryně spravedlnosti o vymahatelnosti práva v České republice na vědomí. Informaci – informaci na vědomí. O tom budeme hlasovat. Pan kolega Urban se hlásí? Ne, děkuji.

Takže o usnesení o vzetí informace na vědomí budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 67, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 67 z přítomných 180 pro 71, proti 35. Návrh nebyl přijat.

S procedurálním návrhem – jinak nemohu, pane poslanče – pan kolega Miroslav Kalousek mimo bod, protože tento bod jsme právě skončili hlasováním. Prosím, pane předsedo, s přednostním právem máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pan kolega Laudát, jenom abych ho omluvil, byl pověřen vystoupit za klub, ale chápu, že jsem-li přítomen, měl bych to udělat já. Respektujeme, kolegové, hlasování o dodávkách firem z holdingu Agrofert do Vězeňské služby, nicméně v souladu s jednacím řádem bychom přece jenom uvítali, kdyby ti, kteří mají zjevný konflikt zájmů, ho oznámili na zvukový záznam.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to byla reakce na usnesení, dobře. Nyní pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážený pane předsedající, já si dovolím vystoupit s procedurálním návrhem a jménem dvou poslaneckých klubů, sociální demokracie a ANO 2011, navrhuji, aby dnes Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích po 19. i po 21. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já vás všechny odhlásím, pokusím se někoho přivolat gongováním. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

O tomto procedurálním návrhu, abychom jednali i po 19. i 21. hodině meritorně o zákonech, budeme rozhodovat v hlasování číslo 68, které jsem zahájil.

Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 68 z přítomných 156 pro 98, proti 17. Návrh byl přijat. (V sále je velký hluk.)

Děkuji, udělali jsme procedurální rozhodnutí. Končím bod, který byl zařazen jako bod číslo 1, informaci paní ministryně, a budeme pokračovat řádně schválenými body. Druhým pevně zařazeným bodem dnešního odpoledního jednání je bod číslo 20. Jde o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb. o pojistném...

Já počkám, až se uklidníte. Prosím o klid, abychom mohli zahájit další bod. Vím, že vás nový bod trochu vykolejil, nebo to možná bylo rozhodnutí o jednání po 19. hodině. Prosím opravdu nalevo i napravo o klid, abychom mohli zahájit další bod. Prosím o přesunutí diskusí mimo jednací sál, budeme jednat o veřejném zdravotním pojištění. Děkuji.

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 174/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Připomínám, že jsme v prvém čtení a navrženo je jednat podle § 90 odst. 2, to znamená schválit zákon hned v prvém čtení. Prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Ještě než se dostaví k pultu, požádal bych zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Soňu Markovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, jehož cílem je kompenzace výpadků příjmů z hospitalizačních regulačních poplatků pro smluvní poskytovatele lůžkových zdravotních služeb, a to prostřednictvím zvýšení platby za státní pojištěnce. Jak víte, Ústavní soud zrušil s účinností k 1. 1. 2014 tyto poplatky, což pro lůžková zdravotnická zařízení představuje roční výpadek příjmů zhruba 2,1 mld. korun. Návrh, který vláda předkládá, je okamžitým řešením akutního stavu českého zdravotnictví, jehož cílem je zabránit tomu, aby prohlubující se finanční potíže ve zdravotnictví pocítili

pacienti zhoršením kvality či dostupnosti poskytovaných zdravotních služeb. Není již možné, aby výpadek příjmů z těchto poplatků pokryli poskytovatelé zdravotních služeb nebo zdravotní pojišťovny ze svých rezerv, neboť tyto rezervy jsou vzhledem k dlouhodobému podfinancování systému veřejného zdravotního pojištění již vyčerpány.

Navrhovaná právní úprava spočívá ve zvýšení měsíční platby za státní pojištěnce o 58 korun ze stávající 787 korun na 845 korun za osobu a měsíc. Toto zvýšení by podle odhadů mělo do systému veřejného zdravotního pojištění během roku 2014 přinést zhruba 2,1 mld. korun. V dalším roce potom zhruba 4,2 mld. korun. Z výše uvedeného navýšení příjmů budou zdravotní pojišťovny kompenzovat výpadek příjmů svým smluvním poskytovatelům formou zálohových plateb s tím, že celková výše skutečné kompenzace bude realizována v roce 2015, a to na základě údajů vykázaných poskytovateli za období 1. leden 2014 až 31. prosinec 2014.

Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, aby mohla být kompenzace uskutečněna podle tohoto návrhu a splnila tak zamýšlený účel, je nezbytné, aby zákon nabyl účinnosti k 1. červenci letošního roku. Nabytí účinnosti k tomuto datu je možné tehdy, pokud bude návrh projednán v prvém čtení. Pokud by projednávání návrhu v prvém čtení nebylo schváleno, lze s ohledem na lhůty stanovené jednacím řádem Poslanecké sněmovny a nezbytnou dobu pro následný legislativní proces předpokládat, že bude předložený návrh schválen až ve druhé polovině roku. Dotčení poskytované zdravotních služeb by v takovém případě neobdrželi v roce 2014 žádné významné navýšení platby a došlo by tak nepochybně k prohloubení jejich už tak vážné ekonomické situace. Z důvodu naléhavosti vás proto žádám o podporu postupu navrženého vládou, to jest, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvém čtení, neboť tímto způsobem lze docílit realizace navýšení plateb poskytovatelům lůžkových služeb a zlepšení ekonomické situace těchto poskytovatelů již v letošním roce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Svatopluku Němečkovi za jeho úvodní slovo a žádám, aby své slovo zpravodaje přednesla paní zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Soňa Marková. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký den vážený pane místopředsedo, vážená vládo, milí kolegové a kolegyně. Dovolte mi, abych doplnila ve své zpravodajské zprávě k projednávanému návrhu několik podrobností.

Vítám záměr předkladatele částečně narovnat kritickou situaci v systému veřejného zdravotního pojištění a zdravotnictví jako celku. Tato oblast je dlouhodobě pod tlakem na její finanční stabilitu a tu je třeba řešit především systémovými změnami, které však z pochopitelných důvodů, z logických důvodů, v tomto materiálu hledat nemůžeme. Sněmovní tisk 174 se věnuje kompenzaci tzv. regulačních poplatků poskytovatelům lůžkové zdravotní péče, kterým tento příjem rozhodnutím Ústavního soudu pro letošní rok vypadl. Není v tuto chvíli mým cílem opakovat postoje KSČM a kolikrát jsme vůbec proti zavedení regulačních poplatků jako takových vystupovali. Vítám však snahu současné vlády situaci alespoň částečně napravit.

Ministerstvo jednoznačně vychází z předpokladů, že kompenzace poskytovatelům lůžkové péče pro rok 2014 je nutná a že jediným relevantním nástrojem pro její financování je forma zvýšení odvodů za tzv. státní pojištěnce. Pokud tedy zůstaneme v rámci projednávaného materiálu, cíle plní. Zajišťuje dodatečné zdroje a řeší i formu jejich transferů přímo k těm poskytovatelům, kterým příjem z regulačních poplatků letos vypadl.

Předkládaný materiál předpokládá zachování navýšení odvodu za státní pojištěnce i do dalších let. Neobsahuje však systémové řešení do budoucna, neřeší prostředky na kompenzace zrušení dalších typů regulačních poplatků, neobsahuje žádný nástroj k narovnání výše odvodu za státní pojištěnce ani tolik skloňované automatické navyšování těchto vyměřovacích základů. Diskusi nad těmito, ale i dalšími systémovými opatřeními je ale určitě nutno vést, neboť je nezbytná.

Návrh je dále založen na tom, že kompenzace bude probíhat v měsíčních splátkách rozprostřených do druhé poloviny letošního roku vztažených k referenčnímu období roku 2013 s faktickým konečným vyúčtováním podle skutečně poskytnuté péče v roce 2014 v prvním pololetí roku 2015. Jako každé referenční období i toto v sobě skrývá nebezpečí dílčího a dočasného znevýhodnění těch poskytovatelů, kteří v roce 2013 třeba omezili poskytování lůžkové péče, například z toho důvodu, že chtěli reinvestovat příjmy z poplatků, a také třeba když prováděli rekonstrukci svého zařízení, ale i s touto námitkou se doufám lze vyrovnat se zpožděním, že i tam bude kompenzováno, co tomu přísluší.

Druhým problematickým okruhem je náběh kompenzace. Podle návrhu mají zdravotní pojišťovny vydat 7/12 z kompenzací již do konce července. Systém platby za státní pojištěnce je ale takový, že platba vždy probíhá v předcházejícím měsíci, než za který náleží. V červenci tedy bude příjmem veřejného zdravotního pojištění standardně platba za státní pojištěnce ve zvýšené formě za srpen. Přechodným ustanovením je pak dorovnána i platba za měsíc červenec, a to tak, že spolu se zvýšenou platbou za srpen bude na zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění poukázána i částka rovnající se navýšení za měsíc červenec. Celé toto ustanovení směřuje k tomu, aby zvýšenou platbu za státní pojištěnce měly zdravotní pojišťovny k datu první splátky kompenzace jak standardně za srpen, ale tak i dorovnáním za červenec. I tak však pro zdravotní pojišťovny tento návrh představuje riziko zásahu do jejich cash-flow, neboť ve chvíli, kdy bude mít povinnost zaplatit 7/12 z celkové částky, budou mít k dispozici pouze navýšené platby za dva měsíce. Toto riziko však není předkladatelem přesně vyčísleno, což znemožňuje přesné vyhodnocení jeho potenciálního nebezpečí, které však není bezprostřední, a lze se domnívat, že se s tím pojišťovny snad dokážou vyrovnat.

Posledním závažným bodem, ke kterému se musím vyjádřit, je žádost předkladatele o projednání návrhu podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, tedy abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. K tomuto kroku poskytuje odůvodnění předkladatel, podotýkám celého, přesně cituji: "Důvodem pro zvolený postup je nutno kompenzovat poskytovatelům lůžkových zdravotních služeb výpadek regulačních poplatků nejpozději do 31. 7. 2014." Náš jednací řád tento postup jednoznačně umožňuje a předkladatel formálně splnil všechny náležitosti, které k jeho provedení jednací řád ukládá, ale tento postup má být nestandardním postupem a v jeho rámci je role zákonodárného sboru, tedy nás jako Poslanecké sněmovny, přece jenom okleštěna.

Na druhou stranu nezpochybňuji v tuto chvíli, že právě tento návrh zákona tento postup potřebuje, je odůvodněn ten časový rámec, se kterým musíme pracovat, standardní projednávání prostě není možné, nepřipouštím. Navíc se tedy jedná o ucelenou dílčí změnu, která nemá systémový charakter a řeší výsečově aktuální kritický dopad výpadku příjmů pro poskytovatele lůžkové péče.

Za sebe tedy mohu říci ještě jednou, že jsem pro přijetí návrhu i podle § 90, ale od předkladatele předpokládám a očekávám, že v brzké době doplní i vlastně návrhy systémových opatření a o nich se povede diskuze právě na půdě Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM).

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce poslankyni Soně Markové a otevírám obecnou rozpravu. Netradičně ji začneme faktickou poznámkou pana poslance Jiřího Štětiny, který se k faktické poznámce přihlásil, pak s řádnými přihláškami pan poslanec Svoboda, Heger a Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se budu skutečně tentokrát chovat jakožto opoziční poslanec, ale nicméně velmi konstruktivní.

Nikdo nepochybuje o tom, že finanční ztráta nebo finanční ztráty všech zdravotnických zařízení jsou velmi citelné. Já myslím, že je naprosto zbytečné si vyčítat, proč to tak je, jak k tomu došlo. Je správné toto jistě nahradit, ale já bych měl jenom jeden dotaz: Jestliže v této době, nebo respektive k poslednímu březnu bylo – a teď já to přečtu přímo – jedná se o zůstatky na bankovních účtech ke konci běžného období včetně ostatních fondů a včetně rezerv skoro 22 miliard korun, tak já se domnívám, že už v té době se mohla zdravotnická zařízení vyplatit prostě příslušnými obnosy. Všichni víme, že každý den odchází asi kolem 650 milionů korun, takže když si to normálními kupeckými počty propočítáme, tak si myslím, že by nám při současném výběru pojistného – bychom tam ty peníze měli. Já si myslím, že i zpráva pana ministra Babiše o tom celkem jasně jaksi hovořila. Takže jenom toto je můj dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Štětinovi a jistě bude potom v závěrečném slově pan ministr reagovat. Nyní s řádnými přihláškami nejprve pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, na rozdíl – vaším prostřednictvím pane předsedající – od kolegy Štětiny se nedomnívám, že teď bychom neměli hovořit také o tom, proč tato situace vznikla.

Takzvané regulační poplatky za hospitalizaci v nemocnici nejsou regulačními poplatky. Je to platba za stravu. Platba za stravu, kterou člověk musí utratit vždy, ať je v nemocnici, nebo není. Ústavní soud nerozhodl o tom, že se tento poplatek nesmí vybírat. On rozhodl o tom, že to musí být zajištěno jiným právním způsobem, a současná vláda a většina této Poslanecké sněmovny odmítla to řešení udělat. Když se o tom hovořilo, my jsme opakovaně říkali, že tento problém nastane, že bude velmi vážný hlavně pro malé nemocnice, pro psychiatrické léčebny, pro péči o hendikepované děti a že to postihne ty nejnuznější v té naší společnosti. Nikdo na to neslyšel. Musím konstatovat, že s odstupem času řekl pan místopředseda vlády Babiš, že to byla chyba. Ale je to prostě populistický slib, který byl dán ve volbách, a toto je ukázka toho, jak ty populistické sliby jsou nebezpečné a škodlivé celé společnosti – ony totiž nejdou realizovat, a když se realizují, tak na tom všichni proděláme. Proto je potřeba, aby to tady zaznělo, protože zase budou nějaké volby, zase tady bude někdo, kdo bude chtít získat hlasy a slíbí "hory s horákama", ale ono to nejde. Pak dopadneme tak, jako jsme dopadli teď.

Ta situace bohužel vznikla, nastala a je tady, a nechceme-li prohlubovat krizi ekonomickou krizi těch nemocnic – kterou jsme vlastně sami zavinili, to není nikdo jiný, to jsme my, my, co tady sedíme –, tak bychom měli hledat řešení. To řešení je velmi obtížné, protože navržené řešení je samozřejmě špatné. Není systémové, svým způsobem vlastně z prostředků jedné části platby pojišťoven, to znamená z platby státu, přesouvá prostředky jenom k jednomu typu poskytovatelů – k nemocnicím. To je na hranici toho, co je nedovolená preference někoho z těch, kteří v tom zdravotnictví pracují. Řadu těch námitek už říkala kolegyně Marková, já je nebudu opakovat, ale znovu říkám – jsem si vědom toho, že tuto

situaci je potřeba nějakým způsobem řešit a že bude na nás na všech, abychom se k tomu nějakým způsobem postavili. Přesto považuji tuto věc za natolik závažnou, že souhlasím s projednáváním podle § 90, protože uplatnění veta by znamenalo jenom nesmyslné prohloubení toho, za co můžeme. Je to ne situace krizová, ve které se to musí dělat, to je situace, kterou jsme vyvolali my – a to je ještě něco horšího než to, co § 90 dává jako odůvodnění pro možnost projednat v jednom čtení.

Čili s tímto stanoviskem a se zásadním nesouhlasem o způsobu řešení takovéhoto problému jsem vás seznámil a jsem přesvědčen, že do budoucna se tato věc bude muset vyřešit jinak. Jestliže každou krizi ekonomickou ve zdravotnictví budeme řešit tím, že tam nesystémově přilijeme peníze, dosáhneme jediného – zdravotnictví nebude šetřit, zdravotnictví bude čekat, že v okamžiku, kdy bude zle, zase se někde nějaká ruka natáhne a do té ruky stát nebo pojištěnci nasypou peníze. Byl bych velmi rád, kdybychom podle § 90 řešili naposledy problematiku financování zdravotnictví cestou veřejného zdravotního pojištění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Nyní pan poslanec Leoš Heger, připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, o regulačních poplatcích tato Sněmovna slyšela již příliš mnoho. Dovolte mi tedy jenom velmi stručně zrekapitulovat, v čem je problém a proč dnešní opozice protestuje proti jakémukoli rušení poplatků.

Poplatky jsou ústavně konformní, jak víceméně svými výnosy Ústavní soud potvrdil, poplatky regulují, jak potvrdily statistiky, poplatky jsou potřebným příjmem pro zdravotnická zařízení. Pokud jde o hospitalizační poplatek, který byl zrušen Ústavním soudem pro svoji výši, byla připravena změna zákona a vrácení výše toho jednodenního poplatku za hospitalizace na 60 korun, potom však po domluvě koalice byla tato verze stažena a poplatek nebyl tedy obnoven. Dalším argumentem samozřejmě je, že náklady za jídlo a energie jsou jistě vyšší přinejmenším než těch 60 korun, o tom nikdo nepochybuje. A nikdo nepochybuje o tom, že evropské statistiky, které říkají, že dostupnost péče je v České republice na velmi vysoké úrovni, jsou pravdivé. Rovněž je pravdivé, že spoluúčast u nás je velmi nízká.

Jeden příklad, jak hospitalizační poplatek efektivně využít, je v léčebnách dlouhodobě nemocných. Dnes je přístupnost léčebných lůžek lepší a samozřejmě poplatky zčásti aspoň kompenzovaly to, že pacienti neleželi na přání rodin v LDN tak dlouho a některé rodiny, ty, které pacienty dříve nechtěly, si je braly zpět domů. Kupodivu, a to tady v minulosti příliš nezaznívalo, poplatek 100 korun, potom navrhovaných a potom stažených 60 korun, dnes nula – všechny tyto verze byly podstatně nižší, než jsou poplatky, které pacient hradí v sociálních zařízeních. Mluvím o léčebnách, protože překryv pacientů, kteří leží v léčebnách dlouhodobé péče, a pacientů, kteří leží v domovech pro seniory se speciálním určením, spektrum pacientů se takto velmi překrývá a přitom pacient platí na sociálním lůžku v průměru asi 300 korun denně, protože je mu odebírán veškerý důchod s výjimkou toho, co mu ze zákona musí zůstat.

Diskuse o regulačních poplatcích je obtížná. Je obtížná proto, že zdravotnictví, pokud jde o finanční toky a stránku věci, je velmi zkoušený resort, kde se univerzální řešení se hledá velmi těžko. Důvody jsou celkem jasné a platí ve všech zemích. Zdravotníci chtějí pro dobro pacienta poskytovat více, pacienti a jejich blízcí chtějí dostávat péče více, často více, než je skutečně potřebné. Věci, které nelze individuálně omezovat, jsou neřešitelné. Jestli chcete

příklady, tak např. je velmi těžké určit hranici, kde je třeba už utlumovat péči, protože je to péče naprosto zbytná u pacientů, kteří umírají. Je velmi obtížné a prakticky nemožné utlumovat péči u extrémně drahých pacientů. Nedávno bylo zveřejněno pořadí nejdražších pacientů v České republice v loňském roce a nejdražší pacient v této republice stál příslušnou zdravotní pojišťovnu 40 milionů korun za rok. Protože se jednalo o hemofilika, není prakticky možné léčbu takovéhoto pacienta utlumovat. Rozpočet všeobecného zdravotního pojištění je z takovýchto a z nejrůznějších důvodů limitován a každý dodatečný příjem, tedy i příjem z poplatků, je velmi vítaný.

Jediné řešení, jak regulovat zdravotnictví, je regulovat ho přímo zákonem a plošně. Celosvětově se ví, že žádný systém všeobecného pojištění není bez regulací udržitelný a regulace jsou nutné ve veřejném zájmu. Nejúčinnější regulace jsou samozřejmě na straně poskytovatelů a jejich kapacity, ale regulace na straně příjemce péče, tudíž přímá spoluúčast, nebo v našem případě regulační poplatky, je rovněž potvrzeno, že funguje. A ze zákona, jak už jsem zde citoval Ústavní soud, je regulace možná. Ústavní soud to potvrdil již dříve, když se zabýval otázkou ještě za éry ministra Julínka, tak to potvrdil i nedávno, že spoluúčast a omezování péče jsou možné, když se vyjadřoval k lázeňské vyhlášce.

Přes to všechno musím konstatovat, že zrušení jakéhokoli poplatku je samozřejmě po volbách legitimní a každý, kdo v této Poslanecké sněmovně demokraticky získá dostatek hlasů, může tento krok udělat. ČSSD se na to připravovala řadu let a v tomto směru je ve svých názorech konzistentní, takže demokracie zde porušována není. Je ale potřeba říci, že po mnohaletém úsilí, když si všichni na regulační poplatky zvykli a kdy se staly výrazným a vítaným příjmem, na tom koalice trvá celkem tvrdohlavě a řešení má dost populistický charakter. Z tohoto důvodu bude TOP 09 proti posilování rozpočtu do zdravotnictví ze státního rozpočtu hlasovat, protože koalice zde udělala chybu – poplatky zrušila a neměla přitom zajištěné náhradní zdroje. Navíc svými opakovanými sliby, že peněz pro zdravotnictví ze státního rozpočtu dodá dostatek, odblokovaly brzdy a nastartoval se typický mechanismus morálního hazardu, kdy vyvolaná očekávání popustila otěže šetření a na peníze nyní všichni zoufale čekají. Dnes již můžeme jen konstatovat, že se bez nich nemocnice neobejdou. TOP 09 nebude proto blokovat návrh na zrychlené čtení a vetovat ho nebude. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Nyní s řádnou přihláškou pan kolega Ludvík Hovorka. Eviduji nově faktické poznámky, ale už jsem pana poslance Hovorku vyvolal, tak se omlouvám. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si připomenout, že 10. prosince tato Sněmovna odmítla projednat návrh pana ministra Holcáta, který navrhoval regulační poplatek za hospitalizaci ve výši 60 korun pro dospělé, osvobození poplatku pro děti a dorost do 18 let. Myslím si, že to byla zásadní chyba, protože dnes bychom řešili pouze poloviční problém, tzn. chybějící zhruba 1 miliardu korun. Přesto je třeba nahradit výpadek, který nastává v nemocnicích, ve výši 2,1 miliardy korun. Proto klub KDU-ČSL podpoří tento návrh, který je předložen.

Já jsem jen při studování tohoto tisku zaznamenal dva rozpory, které bych byl rád, kdyby je pan ministr vysvětlil. Jeden rozpor je, že zákon se týká regulačních poplatků, kompenzace za hospitalizaci. On vlastně znamená, že za letošní rok se za 6 měsíců vybere zhruba 2,1 miliardy korun a v příštím roce to bude dvojnásobek, tedy 4,2 miliardy korun. Pokud jsem zaznamenal v jeho vystoupení ve sdělovacích prostředcích, tak 2,1 miliardy

korun má být určeno na kompenzaci regulačních poplatků pro ambulantní specialisty, obecně ambulance, praktické lékaře a lékárny. Čili to je první rozpor.

Druhý rozpor: Regulační poplatky budou kompenzovány na základě skutečnosti roku 2013 podle vykázaných hospitalizací v roce 2014. Ve většině případů v nemocnicích dochází k vyšším hospitalizacím v letošním roce. Je to díky tomu, že regulační poplatky byly zrušeny. Zajímá mě tedy, co bude rozhodující, jestli vykázaný stav pacientů v loňském roce, nebo letošní rok.

Potom bych se chtěl zeptat: Pan ministr se zmínil ve své řeči v televizi, že má dojít ke kompenzaci u praktických lékařů, ale nezmínil kompenzaci praktickým lékařům pro děti a dorost. A tady bych chtěl upozornit, že regulační poplatek lékařům pro děti a dorost byl zrušen již v roce 2009 a následující ministři, kteří nastoupili tehdy po panu ministrovi Julínkovi – byla to paní ministryně Filipiová a po ní paní ministryně Jurásková, obě shodně deklarovaly, že tento výpadek bude kompenzován. Já se domnívám, že tento závazek by měl platit i pro současného ministra, že není možné popřít to, co jednou bylo slíbeno z půdy Ministerstva zdravotnictví.

Na druhé straně bych se pozastavil nad kompenzací regulačních poplatků pro lékárny, protože jsem velmi dobře zaznamenal, že v průběhu let, kdy byl regulační poplatek v lékárnách, tak minimálně velké řetězce, nebo i menší řetězce lékáren tento regulační poplatek nevybíraly a naopak ho bonusovaly lidem, kteří přišli právě do těchto řetězců, a byl to jakýsi nástroj konkurenčního boje. Přitom zákon v té době ukládal pod hrozbou sankce regulační poplatek vybírat. Čili tady se domnívám, že pokud by mělo dojít ke kompenzaci i těmto řetězcům, pak by to bylo nesprávné.

Dále bych se chtěl ještě dotknout diskuse, která probíhala v uplynulých dvou měsících mezi Ministerstvem financí a Ministerstvem zdravotnictví ve věci možných zdrojů v systému zdravotnictví a v systému transparentnosti systému. Chtěl bych říct, že mediální válka, která tady byla, najednou utichla. Ale já myslím, že musí pokračovat minimálně diskuse o zvýšení transparentnosti systému. Protože musí dojít ke zveřejnění smluv. Protože víme, že ve smlouvách mezi zdravotními pojišťovnami a některými zdravotnickými zařízeními jsou významné nerovnosti, že existují tzv. VIP smlouvy. Víme o zpětných bonusech, které znamenají velké prostředky ve zdravotnictví. Víme o tom, že úhradové mechanismy i systém vytváření seznamu výkonů s bodovými hodnotami nejsou naprosto transparentní. Čili chci říct, že do budoucna se musí hledat rezervy, které v tom systému jsou, a musí se odstranit ty věci, které znamenají, že peníze nejdou na léčbu pacientů, ale že mizí někde jinde. V této souvislosti bych si dovolil říct, že skutečně zdravotnictví není černá díra. Ale jenom v tom smyslu, že u černé díry my nevíme, co se s tím hmotným bodem v těsné blízkosti děje. On mizí a my nevíme, co se s ním dál děje. Ale v případě zdravotnictví víme, že ty peníze zmizí ze zdravotnictví, ale končí na soukromých účtech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní mám dvě faktické poznámky. I zpravodajka, která má přednost, musí počkat na faktické poznámky. Nyní pan poslanec Igor Nykl, poté pan poslanec Antonín Seďa. Já se omlouvám oběma kolegům, že jsem jim nedal před kolegou Ludvíkem Hovorkou šanci, ale ono mi to opravdu nabíhalo, blikalo, než se mi objevil seznam. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Igor Nykl: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, zdravotnictví má vždycky nevýhodu: když se začne probírat jakýkoli poměrně jasný bod, tak

se dostaneme k celému zdravotnictví. Bylo to vidět na předřečnících, kdy najednou probíráme celou problematiku zdravotnictví.

Já bych to chtěl vrátit k tomu, co tady vlastně dnes pan ministr navrhuje. On chce úplně banální věc, spravedlivou věc, a to valorizovat platbu za státního pojištěnce. My víme, že čtyři roky ta platba byla extrémně nízká, byla nedávno 723 korun. Státní pojištěnci jsou přitom populací, která spotřebovává až 80 % veškeré péče. A je ostudou předchozích vlád, že se touto tematikou nezabývaly pořádně a už dávno nezvýšily tu platbu. Čili řekněme si upřímně, nic složitého v tom není, je to naprosto spravedlivé zvýšení platby, a to bez ohledu, jestli bychom měnili regulační poplatky, nebo ne. Je to v podstatě samostatná kapitola a je fajn, že se objevil tento návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Nyklovi za dodržení času. Nyní s další faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Seďa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení ministři, já mám pouze dvě poznámky. Já si myslím, že je legitimní, když zástupci pravicové opozice kritizují zrušení poplatků. My ale projednáváme jiný bod. Také je legitimní rozhodnutí současné vládní koalice, které si dala mj. do programového prohlášení vlády zrušit tyto poplatky. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Víte, ten problém se zdravotními poplatky, tzv. regulačními poplatky, i s rozhodnutím Ústavního soudu jste zavinily vy, minulé pravicové vlády, protože jste málo poslouchaly, málo jste reagovaly na výtky opozice a mj. například jste vybíraly poplatky i za děti, zemřelé, za sociálně slabé. A myslím si, že je jenom dobře, že tyto poplatky jsou zrušeny. Na druhou stranu chápu, že pokud ve zdravotnictví je řada problémů, ty problémy musíme řešit. A já myslím, že současný pan ministr i současná vláda jsou připraveni tyto problémy řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Seďovi za dodržení času. K faktické poznámce nyní s přednostním právem paní zpravodajka, pan ministr také a poté řádně přihlášený pan poslanec Miroslav Opálka. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych vystoupila v rozpravě ještě s několika poznámkami a reakcemi na to, co zaznělo v dosavadní diskusi.

Za prvé jsem chtěla připomenout, že skutečně tento tisk není o rušení zdravotnických poplatků, ale o kompenzaci za tyto poplatky, které zrušil Ústavní soud. O poplatcích si můžeme popovídat v době, kdy budeme projednávat sněmovní tisk číslo 125, který navrhuje KSČM, na úplné zrušení všech zdravotnických poplatků. Takže pro ty, kteří budou chtít o tom diskutovat, bude ještě určitě příležitost.

Já bych chtěla ještě připomenout, že když se tady hovořilo o valorizacích plateb za státní pojištěnce, že i toto bylo předvolební téma, že se k němu dlouhodobě hlásily téměř všechny politické strany a že v minulém volebním období právě na návrh KSČM bylo přijato touto Sněmovnou usnesení o tom, že tehdejší vláda pravicová, koaliční ODS, TOP 09, Věcí veřejných a LIDEM, byla vyzvána k navýšení té platby, bylo to přijato, ale přesto tato vláda neuposlechla v žádném případě výzvu Poslanecké sněmovny.

Ještě k tomu, co tady bylo řečeno, že poplatek není regulační, ale je příjmem za stravu v nemocnicích, jak tady vlastně prohlásil pan Svoboda. Tak já bych k tomu chtěla říct jednu

věc. Je potřeba si uvědomit, že to byla právě ODS, která obhajovala zavedení poplatků i ústy tehdejšího ministra pana Julínka při jednání na Ústavním soudu, že to jsou opravdu poplatky regulační, že regulují. A právě proto byly Ústavním soudem schváleny. Protože Ústavní soud uvěřil, že to jsou regulační poplatky – jeden z důvodů, proč to bylo Ústavním soudem schváleno, že jsou tedy ústavní. Ale já se ovšem domnívám, že poplatky byly zavedeny úplně z jiných důvodů. Byly zavedeny proto, aby si lidé zvykli, že se prostě za zdravotnictví a za péči platí. Aby si uvědomili, že už nepůjde o péči o zdraví lidu, jak říkal zákon č. 20, ale že půjde o služby, které jsou samozřejmě zpoplatněné. To je podle mě důvod, proč byly zavedeny. A skutečně se mělo jednat o to, aby se příjmy od pacientů navýšily, protože z toho systému byly odňaty. Vzpomeňte si, že současně se zavedením poplatků, současně s tím šlo o to, že se zmrazily platby za státní pojištěnce, že se zastropovaly nejbohatší příjmy, a tím se vlastně peníze z toho systému vzaly a nahradily se těmi poplatky. Takže to je důležité, abychom si stále uvědomovali, že skutečně jde o nahrazení příjmů solidárních, veřejných, příjmy z kapes pacientů. To si myslím, že je potřeba, abychom stále měli na paměti.

Já si myslím, že další diskuse k poplatkům bude následovat při projednávání našeho tisku, takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Pana ministra ještě požádám o strpení, protože nejdříve přečtu dvě omluvy. Z dalšího jednání se omlouvají paní ministryně Věra Jourová od 19.15 do konce jednání a pan místopředseda vlády Bělobrádek od 17.30 – oba z pracovních důvodů.

Pokud jde o harmonogram, tak nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka, pak s přednostním právem pan ministr Svatopluk Němeček a pak pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se jenom dotkl zmiňovaného rozhodování Ústavního soudu, ale ještě toho prvního v roce 2008. Tehdy Ústavní soud rozhodoval a také názor ústavních soudců se vyvíjel. Ačkoliv to nejdříve vypadalo, že to shodí úplně, tak potom se to obrátilo a rozhodnutí bylo myslím 8:7 ve prospěch toho, že návrh zákona byl v podstatě shledán ústavním, ale Ústavní soud se vyjádřil, že do budoucna, pokud se ukáže, že regulační poplatky jsou velkým zatížením pro hospitalizované, se tím bude znovu zabývat, a k tomu vlastně potom došlo následně v minulém roce. Jenom to chci uvést na pravou míru. Tehdy jsme také v diskusích zaznamenali to, že se často upozorňovalo, že pokud Ústavní soud zruší tuto část tehdejší reformy nebo zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů, tak shodí celou reformu. I toto se vlastně objevovalo v diskusích kolem rozhodování Ústavního soudu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíkovi Hovorkovi. Nyní pan ministr Svatopluk Němeček. Pořád jsme v obecné rozpravě. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem si pečlivě zaznamenával všechny připomínky, náměty, eventuálně dotazy, které k této rozpravě zazněly, a chtěl bych na ně odpovědět, buduli schopen.

Nejprve začnu připomínkami paní zpravodajky poslankyně Markové. Zazněla tam připomínka, že tento návrh je svým způsobem řešením akutní situace. Je tomu tak. Chybí zde kompenzace a dlouhodobé řešení pro příští roky a eventuální řešení dalších poplatků. To je

pravda. My jsme tu záležitost, kterou cítíme jako urgentní, kterou jsme zdědili, a tady chci jenom trošičku reagovat na to, co tady zaznělo – my teď nerušíme hospitalizační poplatky, my ani jako vládní koalice jsme je nezrušili, zrušil je Ústavní soud s účinností k 1. 1. a my jsme se v koaliční smlouvě zavázali, že tyto poplatky nebudeme znovu zavádět a že je budeme zdravotnickým zařízením kompenzovat. Nemohu nést zodpovědnost za to, že v loňském roce, eventuálně prostě jindy, když někdo má jiný politický názor na poplatky, a já to respektuji, je to legitimní, tak bylo asi na místě nějakým způsobem situaci řešit jinak. Byť si myslím, že je správné, že poplatky nejsou, a nemyslím si, že měly regulační efekt.

Ale vrátím se ještě k připomínkám paní zpravodajky. Zaznělo tam, že může být jistý problém v tom, že zálohy, které v letošním roce budou, jsou podle vykázané péče za rok 2013 a v roce 2014 se situace mohla změnit. Ano, je to pravda. Nicméně v tomto se to neliší od jiného způsobu vykazování ostatní péče. Chtěli jsme najít nějaký relativně jednoduchý mechanismus, který umožní rychlé řešení, a v roce 2015, pokud se to u některého zdravotnického zařízení, a nepředpokládám, že jich bude mnoho, a nepředpokládám, že rozdíly budou zásadní, se to vyřeší v rámci normálního řádného vyúčtování, jak jsou termíny vyúčtování péče od zdravotních pojišťoven.

Další poznámka, která byla, že je to svým způsobem nerovnoměrné, to znamená v červenci dostanou zdravotnická zařízení 7/12 a zbytek pak po měsících. Ano, ten náklad tady bude, pro zdravotní pojišťovny je jednorázový, nicméně bude to zhruba jedna miliarda a něco. A myslíme si, že v tom objemu by si s tím zdravotní pojišťovny v rámci cash flow prostě měly poradit.

To, co tady říkal pan poslanec Štětina, že zdravotní pojišťovny v jistém okamžiku mají na účtech až 20 mld. korun. Je to pravda. Nicméně je tady třeba vzít dva argumenty. Za prvé, Všeobecná zdravotní pojišťovna a s ní i ty ostatní mají předsunutou platbu právě z hlediska vyrovnaného cash flow, a kdybychom toto odečetli, tak mají zhruba peníze na měsíční platbu, což si nemyslím, že je nějaká závratná rezerva. Za druhé, nechtěli jsme to udělat dříve, protože jsme nechtěli riskovat to, že se opravdu pojišťovny dostanou dlouhodobě do nějakého problému s platbami a začnou prodlužovat splatnosti zdravotnickým zařízením.

To, co tady zaznělo od pana poslance Svobody, tady jsem již zčásti reagoval na to, že to nerušíme, ale já tady respektuji, že politická pravice určitě bude mít jiný názor na regulační poplatky než levice. Chápání je celkem jednoduché. Vždycky to nakonec zaplatí občan a daňový poplatník. V případě, že budeme uplatňovat regulační poplatky, tak to zaplatí nemocný občan. V případě, že to budeme platit ze státního rozpočtu, to jest z daní, to zaplatí všichni. A my tady prostě držíme princip, že zdraví by měli být solidární s nemocnými, ale rozumím tomu, že názor bude jiný a asi vás nepřesvědčím.

Dále tady zaznělo, že jde možná o jakousi nedovolenou preferenci nemocnic. To si nemyslím, protože my tady prostě řešíme nemocnice proto, že u nich Ústavní soud tyto poplatky zrušil a právě nemocnice mají dneska výpadky příjmů. Jiní poskytovatelé tyto výpadky nemají. A pokud tato vláda, tato vládní koalice tyto poplatky rušit bude, jako že v koaliční dohodě to je, Ministerstvo zdravotnictví v nejbližší době předloží návrh zákona, který je ruší, tak budeme plánovat i kompenzace těmto poskytovatelům, protože podle mého názoru je fér, aby když politická reprezentace učiní nějaké rozhodnutí a odejme někomu nějaké příjmy, tak by je měla kompenzovat.

K panu poslanci Hegerovi, k tvrzení, že poplatky regulují a jsou potřebným příjmem. S tím druhým tvrzením souhlasím, s tím, že regulují. Když se podíváme na data, a já jsem se díval na celou časovou řadu od doby zavedení těchto poplatků až do doby, než je Ústavní soud zrušil, tak je regulovaly a měly vliv na spotřebu péče první rok až dva. Poté v podstatě regulační efekt přestal fungovat. Já sice chápu argument, že i doma musí lidé platit náklady za

jídlo, energie a podobně, ale myslím, že sto korun, které Ústavní soud zrušil, je pro část lidí s nízkými příjmy velkou zátěží, že třeba aby starší člověk po mozkové mrtvici, který musel několik měsíců být v léčebně dlouhodobě nemocných, každý měsíc platil 3 tis. korun, k tomu doma platil zálohy na nájemné, za služby, tak jsem přesvědčen, že toto prostě byl problém z hlediska dostupnosti péče. Ale souhlasím s tím, že je třeba plánovat mechanismy proti zneužívání péče, že je třeba řešit pomezí zdravotní a sociální péče, že je třeba nastavit pravidla pro dlouhodobou péči. Současné vedení ministerstva chce navázat na záměry předchozích, co se týče nějakých změn v dlouhodobé péči, a tady v tomto se určitě shodneme. V poplatcích asi nikoliv.

K panu poslanci Hovorkovi, že v letošním roce to je 2,1 mld. a to je přesně suma, která bude chybět nemocnicím, a v příštím roce je to 2,1 plus 2,1 a je to právě jeden ze zdrojů, který plánujeme, že by mohl být použit jako kompenzace ambulantním poskytovatelům, pokud tato Sněmovna a Senát rozhodne o tom, že tyto poplatky budou zrušeny, a my jako Ministerstvo zdravotnictví toto předložíme.

Zaznělo tady, že v minulosti byly zrušeny poplatky praktickým lékařům pro děti a dorost a nebyly kompenzovány a že by se stávající ministerstvo mělo cítit vázáno sliby minulých ministrů. V obecné rovině řeknu, že se necítím vázán sliby minulých ministrů, protože prostě sliby každého ministra a každé vlády jsou sliby této vlády, ale vidím u praktických lékařů pro děti a dorost, že se tady stala jistá nespravedlnost, a v rámci možností, které máme, se to budeme snažit napravit, byť jsme to nezpůsobili.

Regulační poplatky v lékárnách, a to, že je řetězce je nevybírají a že je velmi obtížné rozeznat to, jestli to, co se vykazuje, že je vybráno v lékárnách, tak v reálu není, to je pravda... My tu analýzu ještě nemáme hotovu, spolupracujeme na ní s Českou lékárnickou komorou. Na ministerstvu to řeší pan náměstek Filip. V okamžiku, kdy budeme tyto informace a tato data mít, tak je určitě této Sněmovně předložíme.

O tom, že se snažíme o zvýšení transparentnosti systému, si myslím, že ví už v této zemi každý, protože to bylo jedno z hlavních mediálních témat v poslední době, a myslím si, že je to tak dobře. Všeobecná zdravotní pojišťovna začala zveřejňovat smlouvy, byť to samozřejmě znamená, že ne všechno je jasné, že život ukáže, co budou schopni i informovaní občané z těchto dat získat, ale myslím si, že jsme se vydali správnou cestou a že samozřejmě nás čeká ještě velké množství práce.

Na straně druhé musím konstatovat, že nejsem teď schopen, ani tato vláda, vyřešit všechny nedostatky, chyby a problémy českého zdravotnictví, které se tady nakupily za posledních dvacet let, ale budeme se snažit aspoň ty nejdůležitější vyřešit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Svatopluku Němečkovi. A nyní pan poslanec Miroslav Opálka. Stále jsme v obecné rozpravě v prvém čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, pan ministr už provedl téměř závěr diskuse a odpověděl na otázky, přesto mi dovolte taky vyslovit pár slov.

Víte, ten stav, o kterém hovoříme, není žádný převrat. Je to návrat k něčemu, co tady bylo. Jestliže za pana ministra Julínka zde byly zavedeny takzvané regulační poplatky, o kterých se pejorativně říká, že nic neregulují, ale samozřejmě pro některé se stávají limitem pro dostupnost zdravotní péče, tak nevím, proč se tehdy pan Julínek nemotivoval třeba ve

Spolkové republice Německo, kde ta situace je řešena úplně jinak tím, že poplatky nejdou poskytovatelům, ale zdravotním pojišťovnám, že do 18 let se poplatky neplatí, zdravotně postižení platí maximum 1 % z příjmu a ostatní maximálně 2 % z příjmu. Čili když bychom to vzali podle toho, tak ten zdravotně postižený, třeba senior, by mohl platit u nás s průměrným důchodem maximálně 12 dnů a pak konec v nemocnici. Ale osobně samozřejmě si myslím, že hovořit o hotelových službách či o stravování byl problém už proto, že se poplatky platily za pobyt na JIP a ARO, kde evidentně někteří pacienti nebyli schopni ani stravu přijímat.

Já se přihlašují k tomu, co zde bylo řečeno, že jde o valorizaci poplatků státu. A uvedu pro tento fakt dva údaje, ne tedy za všechny zdravotní pojišťovny, ale aspoň za Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, a doufám, že neprozradím žádnou tajnou informaci. Státních pojištěnců do 18 let je asi 25 % a čerpají 126 % z toho, co za ně stát zaplatí. Státních pojištěnců nad 65 let, kteří jinak nevydělávají, čili nepracují dále nebo nejsou osoby samostatně výdělečně činné, je 31 %. A z toho, co stát zaplatí, vybírají pětinásobek – 500 %. Čili tady vidíte, a to zřejmě padnou nějaké argumenty o solidaritě, když my jsme samozřejmě pro příjmovou solidaritu, že ale pětinásobek už asi překračuje nějakou mez a je třeba tu situaci vyrovnat. Z tohoto pohledu si myslím, že nemusíme ani tak hovořit o náhradě pro nemocnice, ale o solidním přístupu v tom, aby jakž takž v rámci určité solidarity stát za státní pojištěnce platil alespoň adekvátně nějakou částku, kterou sami z toho systému čerpají.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Vidím ještě pana poslance Stanjuru. Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Ale ten případ, o kterém mluvil můj předřečník, prostě nenastal. Není to tak, že vláda přišla a řekla: měli bychom valorizovat příspěvek za státní pojištěnce. Vzniklo to tak, že se koalice rozhodla, že nezavede poplatek, současně se rozhodla, že zruší jiné poplatky, a už dopředu za ty v budoucnosti potenciálně zrušené poplatky navyšuje platby.

Dobře. Mě zajímá věc toho rozdělení. Jak se bude konkrétní nemocnici kompenzovat výpadek, který jsme zapříčinili? Já už jsem dneska říkal, že to je taková ta situace, kdy někdo založí požár, což byla vládní koalice, a teď to s velkou slávou hasí. Takže nejdříve řekne "ty peníze tam nepošleme" a teď mluví moudře o kompenzaci těch peněz, které se rozhodla tam neposlat. Proč ne. Ale platba za státní pojištěnce je prostě suma, která odchází zdravotním pojišťovnám, a mě zajímá, jak se z toho vyrobí ten člověkoden. A pak budu mít další dotaz. Až mi pan ministr odpoví, tak pak bych měl případně nějaký doplňující dotaz. Děkuji za odpověď, pokud pan ministr uzná za vhodné odpovědět.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Ale nyní mám přihlášku pana předsedy klubu TOP 09 Miroslava Kalouska a pak eviduji přihlášku pana ministra, že je připraven odpovídat. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (V sále je rušno.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Děkuji panu ministrovi za posečkání. Možná že bude reagovat i na moji připomínku. Já nechci opakovat stanovisko poslaneckého klubu TOP 09. To tady zcela kompetentně odprezentoval pan docent Heger. Mě k vystoupení vyprovokovalo vystoupení –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vy máte ale autoritu, pane předsedo.

Mě k vystoupení vyprovokoval příspěvek pana kolegy Opálky, který vyjádřil přesvědčení, že bylo nemravné od bývalé koalice, aby rodiče platili regulační poplatek v případě zdravotní péče dětí do 18 let. Kladu otázku, kdo to tedy má zaplatit. A myslím si, že stanovisko klubu KSČM je velmi tvrdě asociální. Říká: My odmítáme, aby rodiče zaplatili regulační poplatek za děti. My trváme na tom, aby si na to ty děti půjčily.

Podíváme-li se na fiskální strategii vlády České republiky, pak není pochyb o tom, že se zvyšuje strukturální deficit, že se zvyšuje deficit na penzijním účtu a že roste tlak na deficit veřejných zdravotních pojišťoven, který vaším dnešním krokem bude skokově a na chvíli vyrovnán tím, že přendáme peníze z jedné kapsy do druhé, neboť jak státní rozpočet, tak veřejné zdravotní pojištění jsou pouze segmenty oné velké množiny veřejných rozpočtů. Takže ze státního rozpočtu, který financujeme deficitně na dlouhodobé dluhopisy, které budou muset splácet ty děti, co se teď rodí, teď zaplatíme těm veřejným zdravotním pojišťovnám.

Já jenom abychom si uvědomili, co vlastně prosazujete. Vy odmítáte situaci, kdy rodič odpovědný za své dítě a za jeho zdraví za něj zaplatí regulační poplatek – to nechcete! – a trváte na tom, aby si na to to dítě půjčilo, a až bude dospělé, aby to zaplatilo. Takhle to, prosím pěkně, je. A seznámíte-li se s průběhem financování dluhové služby a státního cash flow, tak mi na této úvaze nemůžete nic vytknout.

Dobrá. To je legitimní, to je legitimní politická pozice. Vy nechcete, aby to platili stávající rodiče, protože ti mají volební právo, a radši chcete, aby si na to půjčila ta novorozeňata, protože ta nemají volební právo. A až ta novorozeňata budou mít volební právo, tak vy už zase nebudete kandidovat. Je to legitimní, je to pragmatická politická úvaha, ale myslím si, že je potřeba, aby to takhle zaznělo.

A vedle toho je potřeba, aby také zaznělo, že chceme-li udržet naprosto výjimečnou a ojedinělou veřejnou zdravotní péči, kterou Česká republika má, tak ji, ať se nám to líbí, nebo ne, neudržíme bez postupného zvyšování spoluúčasti. Ona existuje taková statistika, že čím menší spoluúčast, například v Rumunsku, tím také menší veřejná zdravotní péče pro všechny dostupné. Čím vyšší spoluúčast, tím vyšší a kvalitnější zdravotní péče – s výjimkou České republiky. Česká republika má velmi nízkou spoluúčast a naprosto výjimečnou a vysokou veřejnou zdravotní péči, protože náklady a problémy s financováním té výjimečně kvalitní zdravotní péče přenášíme především na bedra zdravotního personálu a jejich mizerným podmínkám a jejich mizerným platům. A to nejde donekonečna. Budeme-li trvat na tom, že budeme mít dál tu nejkvalitnější zdravotní péči, a já bych si to přál, a současně nebudeme zvyšovat spoluúčast, pak máme jenom dvě možnosti. Buď se dostaneme do deficitní pasti, anebo začneme omezovat kvalitu péče. Obojí je špatně. Děkuji. (Potlesk TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Miroslav Opálka s faktickou poznámkou a pak řádně přihlášený s přednostním právem pan ministr Svatopluk Němeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych vaším prostřednictvím vzkázat panu kolegovi Kalouskovi, že těch 180 – no řeknu to tak, už skoro

dva biliony dluhů, které náš stát táhne, určitě nezpůsobili lidé do 18 let, za které nebylo placeno. To je jenom výsledek toho, jak předchozí vlády 25 let vládly. Ale my se držíme ústavního zákona, který říká, že zdravotní péče je hrazena z veřejného zdravotního pojištění. Nic víc, nic méně a to je také návrh zákona, který budeme projednávat později.

A co se týká osmnáctiletých. Já nevím, jestli jste mě dobře slyšel, ale já jsem mluvil o příkladu, že nevím, proč pan exministr Julínek si nevzal třeba příklad ze Spolkové republiky Německo, kde do 18 let se neplatí nic, zdravotně postižení platí maximálně do částky 1 % příjmů a ostatní maximálně do částky 2 % příjmů. Nebudu to rozebírat ještě podle segmentů, protože v nemocnici se platí jinak, jinak u praktických lékařů – jednou za čtvrt roku a je jedno, jestli to navštívíte jedenkrát, nebo dvacetkrát. Ale to není podstatné. Podstatné je to, že se držíme ústavního zákona, a jestli to fungovalo do Julínka, tak to může fungovat i po Julínkovi. Je třeba jenom odhalit, kde jsou černé díry, a také ten fakt, že díky předchozím vládám platíme 70 až 80 mld. dluhové služby ročně, což je v podstatě ten náš deficit, a nejsme schopni splácet ani jistinu. Toť vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Ale pana ministra ještě požádám o posečkání. Mám dvě faktické poznámky – pana poslance Kalouska a pana poslance Svobody. Prosím, pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, ale teď se přece jenom musím ohradit. Není pravda, že jsem to panu ministru Julínkovi nevyčítal. Já jsem vždycky panu ministrovi Julínkovi vyčítal, že si nebere příklad ze Spolkové republiky Německo, neboť tam se spoluúčast pacientů pohybuje mezi 22 a 24 %, zatímco u nás mezi 17 a 18 % – zásadní chyba, na kterou pan ministr a my spolu s ním neměli odvahu a na kterou jednou doplatí naše veřejná zdravotní péče. Ano, vyčítal jsem mu, že prosazuje příliš malou spoluúčast, a tím zakládá na problém. Jestliže vyčítáte předcházejícím vládám tak vysoký dluh a s ním související deficit, proč proboha podporujete kroky, které vedou k jeho prohloubení? To nechápu!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi i za dodržení času. Nyní pan poslanec Bohuslav Svoboda. A ještě další faktická poznámka pana poslance Miroslava Opálky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím bych chtěl říct jednu zásadní připomínku. Budeme-li hovořit o tom, že spoluúčast neexistuje, musíme také hovořit o tom, jestli to má ekonomický dopad. A ten to bezesporu má. A já se ptám všech levicových stran, proč nehovoří na téma: regulační poplatky ano, ale starat se o to, aby byly sociálně citlivé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Opálka, pak konečně pan ministr Svatopluk Němeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Já myslím, že zde máme všeobecné zdravotní pojištění. Odvádí se podle výdělku, čili je tady aspoň ta sociální šetrnost, a pokud nám to nestačí, tak se starejme o to, jestli všeobecné zdravotní pojištění třeba o půl procentního bodu nenavýšíme. To má logiku samozřejmě. Ale Ústava hovoří tak, jak hovoří, a my se jí držíme. Takže z tohoto pohledu si myslím, že je to jasné.

Co se týká německého modelu, samozřejmě že bychom museli asi rozebírat situaci zcela jinak, také podle příjmů, jaké jsou, a srovnatelných příjmů apod. Ale chci říci, že přece tady státní rozpočet nebo dluhovou službu či dluh nevyřešíme. To vyřešíme tam, kde nám odplývají ty obrovské miliardy! Jestli se hovoří o tom, že 150 miliard nám odplývá kvůli korupci, tak to je úplně jiné kafe, které zde někdo zavedl a které ožebračuje tento stát, včetně zdravotnictví. (Potlesk KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi i za dodržení času. Nyní pan ministr Svatopluk Němeček. Pořád jsme v obecné rozpravě. Takovou ambici jsem měl to ukončit! Ještě se mi to nepodařilo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, byl jsem panem předsedou Stanjurou vyzván k vysvětlení konkrétního mechanismu, který zákon obsahuje, jak se dostanou vlastně finance za zrušené poplatky ke konkrétním nemocnicím, které od 1. 1. o ně přicházejí. Byť nemocnice tyto poplatky vybíraly od pacientů, tak byly povinny i v předcházejícím období vykazovat návštěvu pacientů, za které tento poplatek vybraly, zdravotním pojišťovnám. To znamená, zdravotní pojišťovny v roce 2013 mají povinnost toto pojišťovnám vykazovat a pojišťovny mají přesnou evidenci, v jaké výši tyto poplatky přináleží jednotlivým zdravotnickým zařízením. Tohoto mechanismu chceme využít a podobně, jako je financována běžná péče na základě výsledků předchozího roku, tak chceme i v letošním roce takzvanými zálohami v podstatě přidělit tu výši prostředků, kterou vybraly loni, která odpovídá zhruba počtu ošetřených pacientů, jednotlivým nemocnicím s tím, že nemocnice i nadále návštěvy hospitalizovaných pacientů vykazují, a v roce 2015 na základě toho, co vykážou, tak pojišťovny obdobně jako u ostatních druhů péče to zkorigují podle skutečných výsledků, skutečných vykázaných lůžkodnů, a buď nemocnicím doplatí, anebo nemocím strhnou, když lůžkodnů bude méně.

Dovolím si ještě reagovat na slova pana předsedy Kalouska. Tady k tomu se dá říct zase to, že je to klasický střet levice a pravice. Já už jsem pochopil, že pana předsedu nepřesvědčím o tom, že zrušení regulačních poplatků je správná věc, byť jsem o tom hluboce přesvědčen, nicméně musím se tady trošilinku ohradit proti podle mě velmi zjednodušenému argumentu, že země, které mají kvalitní zdravotnictví, mají vyšší spoluúčast a naopak. Myslím si, že bychom našli mnoho zemí, které mají velmi špatné zdravotnictví a velmi vysokou spoluúčast, a naopak myslím si, že tady se ta linka úplně táhnout nedá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. A nyní ještě pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem si myslel, že to je tak, jak řekl pan ministr, a chtěl jsem, aby to zaznělo z jeho úst, a ne z mých. Jenom zapomněl zmínit tu částku. Je to sto korun za den, co se jim bude refundovat. Tak si popišme, jak to bylo. Levicové strany napadly, že sto korun za den je neúměrně vysoká částka. Realita, kterou potvrdí vládní koalice, říká, že je to přiměřená částka, že ty nemocnice tolik potřebují a potřebovaly by ještě víc. Když mluvíte s řediteli nemocnic, tak říkají, že ani těch sto korun jim nestačí.

Já nevěřím tomu, že je to čirá náhoda, že těch sto korun. Buď je to pohodlí, že to bylo sto, než to zrušil Ústavní soud, tak dáme zase sto, takže se jenom vymění skupina daňových poplatníků, která to zaplatí. Nic jiného se nestane. A myslím, že je relevantní se bavit o spoluúčasti pacientů a jejich procentu a je relevantní říct, když tak velmi rádi zejména

vládní poslanci se ohánějí Bruselem, Evropskou unií, tak pan ministr by vám mohl říci, na které pozici jsme z hlediska výše spoluúčasti v rámci Evropské unie, ať neběháme na jiné kontinenty a nezkoumáme, jestli na jiných kontinentech, kde je vyšší nebo nižší spoluúčast, je vyšší nebo horší zdravotní péče.

A pak chci říct jednu poznámku. V politice platí, že když se hlasuje, tak jste buď pro, nebo proti. Nemůže to být současně. A já jsem zažil minulý týden na rozpočtovém výboru, kde ministr financí, šéf a majitel vašeho hnutí, říkal: "Já jsem proti zdravotnickým poplatkům, ale budu hlasovat pro." Ústava říká, že můžeme hlasovat podle toho, jak si sami myslíme. Stejně tak jsem se dozvěděl minulý týden, pan ministr financí říkal: "Já jsem proti třetí sazbě DPH," bylo nás tam mnoho členů rozpočtového výboru i veřejnost, "ale přesto to zavádím." Tak chci jenom připomenout, že každý může hlasovat, jak chce. A kdo je skutečně proti, tak to může ukázat. Nemůže říkat "já jsem proti a hlasuji pro". To fakt neplatí. To platí před hlasováním. V okamžiku hlasování je hnutí ANO buď pro, nebo proti. Nemůže říkat "my jsme proti a hlasovali jsme pro". Respektive říkat to samozřejmě mohou, ale ta sjetina ukáže jasně, jestli jsou pro, nebo proti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Vyvolal další vlnu faktických poznámek. Ještě než předám řízení schůze, oznámím pořadí faktických poznámek. Pan poslanec Miroslav Kalousek s faktickou poznámkou, pan poslanec Rom Kostřica s faktickou poznámkou, paní poslankyně Marková s faktickou poznámkou a pan poslanec Petr Bendl s faktickou poznámkou.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane poslanče Stanjuro, váš výpad proti Andreji Babišovi nebyl fér, protože on nikdy neupřesnil, jestli mluví v tu chvíli jako majitel Agrofertu, nebo jako majitel ANO. Na to se ho vždycky zeptejte. On tam má trvalý konflikt zájmů, takže pokaždé musí říkat něco jiného.

Nicméně, pane ministře, já k té statistice. Když jsem hovořil o výši spoluúčasti a výši péče, tak jsem tím myslel země Evropské unie a prosím, abychom tu statistiku udělali v rámci zemí Evropské unie. Já souhlasím s tím, že na Kubě je to třeba jinak, ale prosím, abyste nás nesrovnával s Kubou. To bych zrovna tak mohl já říct, že ve Spojených státech, což je určitě civilizovaná země, povinné zdravotní pojištění nedávno zavedené panem prezidentem Obamou je vnímáno jako levicové, téměř komunistické opatření, zatímco ta pravice žádné veřejné povinné zdravotní pojištění nechce, což je na míle vzdáleno evropskému chápání.

Tím bych to chtěl uzavřít. Když jste řekl, že je to klasický střet mezi levicí a pravicí, domnívám se, že nikoliv. Je to tak možná chápáno v Evropě, ale je to klasický střet mezi zdravým rozumem a kupeckými počty na straně jedné a populismem a pocitem neomezených zdrojů na straně druhé. Bůh s vámi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Kostřicu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vrátit jenom k té nutnosti regulačních poplatků. Já tady navazuji na přesvědčení pana ministra, že regulační poplatky nejsou vhodné a chtěl bych říct ještě jeden aspekt.

Regulační poplatky u ambulantních lékařů, předesílám, nemám a ani jsem nikdy neměl soukromou praxi, nicméně znám ambulantní provoz z nemocnice jako takové, tak víte, že je

tady jistě celá řada lidí, kteří když nemají přesně co dělat, tak řeknou: Nebyl jsem už dlouho u toho lékaře, tak tam zajdou, zjistím, jestli něco není. Takových lidí není sice mnoho, ale samozřejmě existují. Každý, kdo pracuje v ambulantním provozu, vám potvrdí, a vy to jistě víte, pane ministře prostřednictvím paní předsedající, že v dny, kdy jsou deštivé, škaredé, jsou ty ambulance mnohem plnější, než když jsou příjemné májové teplé dny, kdy ti potenciální pacienti mají jiné vyžití.

Problém je v tom, nejenom že se jedná o těch 30 korun, ale lékař takového pacienta, nechci říct slovo simulanta, ale dejme tomu agravanta, on ho musí vyšetřit a on samozřejmě té pojišťovně vykáže minimálně ten kód, který odpovídá tomu vyšetření. A tam si myslím, že je poměrně velká finanční ztráta, protože se nejedná o to, že mu jen přibude té práce jako takové, ale musí a vykáže samozřejmě vyšetření, které příslušná pojišťovna potom proplatí. A domnívám se, že potom dojde k tomu, že se odčerpá celá řada zdravotních prostředků nejenom k tomu, aby se vykompenzovalo těch 30 korun jednotlivým zařízením, nebo jiný poplatek, ale tím, že jsou vykázány tyto body na pojišťovnu, které by vykázány být nemusely. A bohužel potom dojde ke krácení prostředků, které by se mohly vynaložit na mnohem efektivnější a nutnější druh zdravotní péče. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím k řečnickému pultíku paní poslankyni Markovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych tady ráda zareagovala na to, co tady padlo ohledně spoluúčasti pacientů, protože v rámci té přestřelky, která se tady odehrávala, jestli levice, pravice, asociálnost nebo sociálnost, bych chtěla upozornit na to, že se nám tady z toho nějak vypařil ten pacient, pro kterého by tady to solidární veřejné zdravotnictví mělo být, že si tito pacienti a všichni občané České republiky, kteří pracují, platí zdravotní daň 13,5 %, to znamená přispívají do toho veřejného zdravotního pojištění, a že výše spoluúčasti je také relativní číslo, protože my tady máme spočítáno nějakých 16,6 %, to je ovšem průměr. Je to rozděleno mezi všechny lidi a je rozdíl, pro někoho je stokoruna hodně, pro někoho je stokoruna něco, co nelze překonat.

Poplatky platili všichni stejně v rámci toho, že to byl princip kolektivní viny. Všem byly poplatky zavedeny, ať to byli nemocní lidé, chronicky nemocní, ať to byli zdravotně postižení, ať to byli lidé s velmi nízkými příjmy, prostě padni komu padni. A ta spoluúčast pacientů proto nejde tady brát na to, že tady existuje nějaké průměrné číslo. Když budete mít důchod osm tisíc, tak je to něco jiného, než když máte jako poslanci a poslankyně platy mnohonásobně vyšší. Takže prosím vás, v té koaličně opoziční přestřelce nezapomeňme na to, že tady mluvíme o pacientech, o lidech, kteří potřebují zdravotní péči.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k řečnickému pultíku pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem původně k tomuto tématu vůbec nechtěl vystupovat, ale vyprovokovala mě odpověď pana ministra panu předsedovi poslaneckého klubu Občanské demokratické strany, panu Stanjurovi, který se ho ptal, jakou technikou nebo jak chce ty finanční prostředky dostat do těch zmíněných zdravotnických zařízení. A já jsem tam tu odpověď tedy neslyšel. Slyšel jsem tam, jak dojde k tomu číslu. Že vezme referenční období, dá jim nějakou zálohu a pak proti návštěvám v příštím roce pošle peníze těm nemocnicím. Ale jak? Dotací? Jako zjistím to číslo, pošlu jim

dotaci? Nebo to udělám speciální vyhláškou, ve které bude všude řečeno, kolik které zdravotnické zařízení má dostat?

Neobáváte se, pane ministře, takzvané neoprávněné podpory? Protože ten statut, na základě kterého tam budete tyhle v podstatě dotační peníze posílat, má nějaké svoje regule. To je jedna poznámka.

Pak ještě na margo paní kolegyně Markové, která tady říkala o tom, jak všichni pracují a mají těch 13,5 %. Chtěl bych jenom podotknout, že všichni nepracují. Nedáváme všem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášený s faktickou je pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, to je – vaším prostřednictvím, paní předsedající ke kolegyni Markové – to je to, co říkám. My už v současné době jsme měli všechny tyto věci zastropované. Byla hodnota, přes kterou se více neplatilo v tom roce, objemy prostředků byly limitované časově. To je to, co říkám. Pojďme se nebavit o tom, že regulační poplatky nemají být, že platba za den v nemocnici nemá být, protože mají jednoznačně pozitivní efekt. Dnešní dny už nechtějí pacienti z nemocnice odejít. protože nemusí nic platit, tak tam zůstávají. Pojďme se bavit o tom, jaké budou ostatní aspekty, kterými budeme upravovat tyto platby v rámci sociální citlivosti, jak je to například v Německu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Já se moc omlouvám, ale limity, které byly stanoveny, zpočátku vůbec neplnily svoji funkci, když byly na pěti tisících. Vůbec. Nedotklo se to téměř žádných pacientů. Když byly potom sníženy, tak přece jenom pár pacientů zasáhlo. V poslední době ovšem stále klesají celkové částky, které se do limitů vejdou. A navíc bych podotkla ještě jednu věc. Do těchto limitů se nepočítaly jiné poplatky než ty třicetikorunové. Všechny ostatní poplatky se do limitu nezapočítávaly, tedy vlastně nebyly součástí toho limitu. A k tomu ještě – ty doplatky za léky také – pouze jenom za ty – vlastně ten doplatek v té nejnižší ceně, to znamená, že to ani nebyly ty faktické doplatky. Takže prosím, nelžeme si tady a neříkejme věci, které nejsou pravda.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení časového limitu. Ještě tady mám faktickou poznámku pana poslance Votavy. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já bych jenom v reakci na pana kolegu Svobodu, který řekl, aspoň jestli jsem to tak dobře zaznamenal, že pokud jsou zrušeny poplatky v nemocnicích, tak samozřejmě pacient tam velice rád zůstává. Já si myslím, že o tom, jak dlouho bude v nemocnici hospitalizován, samozřejmě rozhoduje lékař a ne ten pacient.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Další s faktickou je přihlášen pan poslanec Mackovík a poté pan poslanec Plzák.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, my jsme tady slyšeli poměrně velkou rozpravu na téma poplatků. Já bych chtěl podotknout několik zásadních věcí.

Zaznělo tady nadužívání nebo zneužívání péče například praktických lékařů. Pak se musím ptát, jestli ten praktický lékař, když k němu přijde pacient, kterého pak ten praktik označí za naduživatele zdravotní péče, mu potom přidělí nějakou diagnózu, kterou vykáže zdravotní pojišťovně. Takže jestli ta chyba náhodou také není u praktických lékařů, protože bych chtěl vidět za tu dobu, kdy platily poplatky, kolik pacientů z ordinace bylo vyhnáno, že péči nadužívají a zneužívají.

Další věc. Nedovedu si představit, že by nenarozené dítě mělo platit poplatky nebo že by jeho rodiče nebo dítě potom to měli nějakým způsobem doplácet, když pravice nám tady sděluje, že ty poplatky jsou regulační. My regulujeme nenarozené dítě proti čemu? My ho už předem dáváme do fáze, že zneužívá nebo nadužívá zdravotní péči? Nemůžeme jednou říkat, že to jsou regulační poplatky, potom říkat, že s nimi regulujeme, nebo nahrazujeme stravu v nemocnicích. Ujednoťme si to.

Poslední věc, kterou chci říci: Poplatky by se měly zrušit celoplošně, protože jenom předčasné volby zabránily tomu, aby poplatky nebyly ještě vyšší, to znamená ne 60 a 100 korun, ale daleko vyšší. A nedovedu si představit, že by důchodci s příjmem, který mají teď, dokázali platit třeba pětistovku za jeden den pobytu ve zdravotnickém zařízení. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Plzáka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Dobrý večer, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl jenom opravit pana kolegu Votavu. Jako lékař, který opravdu v té nemocnici pracuje, musím říci, že se opravdu mýlí. Tam se jedná o regulaci ani ne tak ze strany pacienta, kterého by lékař eventuálně zejména u starších lidí propustil do domácího ošetřování, ale je to problematika zázemí, které on nemá. Mohu vám říci, že přece jenom fungovala nějaká regulace, že pokud pacient nebo rodina za něj platila poplatky, tak byla snaha vytvořit mu zázemí daleko rychleji, než když teď nic neplatí. To je jedna věc.

Druhá věc je, když tady bylo zmíněno, že se zruší všechny poplatky, tak doufám, že často v době, kdy vídáme zneužívání lékařské služby první pomoci a ústavní pohotovostní služby, nebudeme do budoucna rušit poplatky za tyto služby.

Třetí věc. My se bavíme o poplatku, ať ho nazýváme poplatek za hotelové služby, za stravu, nebo za regulaci, který – a musím vám to říci, protože se s těmi lidmi vídám v nemocnici, ve své ambulanci – je vnímán, nebo byl vnímán jako nejméně kontroverzní poplatek. Tento poplatek lidé chápali, věděli, že doma by si museli také topit, že také jedí, že jsou solidární s lidmi, že jim přispívají na zdravotní péči, to chápou a všichni jsou s tím souzněni, ale samozřejmě chápou, že nemusí každému přispívat na jídlo a na topení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu. Další přihlášený s faktickou je pan poslanec Svoboda, poté pan poslanec Bendl a poté pan poslanec Jakubčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte, abych vaším prostřednictvím oslovil kolegu Votavu. Každý muž je přesvědčen o tom, že rozumí řízení

auta, že řídí nejlépe. Úplně stejně je každý přesvědčen o tom, že rozumí zdravotnictví. Já bych vás jenom chtěl upozornit, že když vám pacient ráno řekne, že ho znovu bolí u srdce a že měl v noci třesavku, tak ho prostě ten den nepropustíte, musíte ho vyšetřit, zjistit, že se nic nestalo. Stojí to další a další peníze. Hospitalizaci on dokáže natahovat o celou řadu dnů. To je bohužel fakt.

A paní kolegyni Markové bych vaším prostřednictvím chtěl poděkovat za to, že podpořila moje slova. Ano, já se nebráním tomu, že můžeme říct, že ten limit je nižší. Já se nebráním tomu, že můžeme říct, že jenom první návštěva u toho lékaře je zatížena platbou, když si ho lékař objedná, že to platbou zatíženo není, ale pojďme o tom mluvit! Nevylévejme s vaničkou dítě. Protože pokud tam ta možnost regulace nebude, tak to prostě fungovat nebude. To je moudro, které už ví celý svět s výjimkou České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Prosím pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já jsem k tomu chtěl ještě dodat – neházejme ten problém na praktické lékaře. Oni dělají to, k čemu jsou předesláni. Oni léčí lidi a nemohou jim říci dopředu "hele, odejdi, protože ty tady prostě nemáš co dělat". Ten, kdo může sám sebe trochu regulovat, jestli tam jde s tím, že si chce udělat dva tři dny volno, nebo tam jde s tím, že ho opravdu něco bolí, je ten sám pacient.

My se evidentně lišíme v poplatcích v tom, že jedni říkají: má ten, zjednodušeně, oběd, ten poplatek, zaplatit každý poplatník tomu dotyčnému pacientovi. My říkáme, že každý ne, že by si na něj měl ten, kdo se jde nechat léčit, na něj, na ten oběd, případně na to, co je spojeno s ubytováním, nebo chcete-li s hospitalizací, připlatit. To je celé.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k řečnickému pultíku pana poslance Jakubčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, ve středně velké nemocnici v roce 2012 byla průměrná ošetřovací doba pět a půl dne, v roce 2013 byla průměrná ošetřovací doba 5,4 dne, v letošním roce je průměrná ošetřovací doba 3,2 dne. Mají na tento pokles vliv regulační poplatky? Ano, či ne? Já bych řekl, že ano. A mají na to vliv nejen regulační poplatky, ale i přístup lékařů. To, co tady říkal pan profesor Svoboda – ano, s tím souhlasím. Ale to jsou naprosto jednotlivé případy. Dívejme se na to systémově, dívejme se na to statisticky. Vždycky rozhoduje o tom, jak dlouho bude pacient v nemocnici, vždycky o tom rozhoduje lékař. Nikdy o tom nerozhoduje pacient. Nikdy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím s další faktickou pana poslance Janulíka a poté pana poslance Kostřicu.

Poslanec Miloslav Janulík: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážení kolegové. Já jenom takovou krátkou faktickou. Prosím vás, vy všichni, kteří máte pocit, že k tomu můžete něco říct, nám, co to denně děláme a denně se s tím potkáváme, nevyprávějte o tom, jak to je, nebo není, protože to je velmi směšné. My se taky jako doktoři nevyjadřujeme k výstavbě Temelína, tak vy se, prosím vás, nevyjadřujte k otázkám zdravotnictví. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím k mikrofonu pana poslance Kostřicu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Já si tady dovolím reagovat na vystoupení pana poslance Plzáka. Já strašně fandím samozřejmě regulačním poplatkům ohledně pohotovostních služeb, jejich zneužívání. Je tam ale jedna věc. Uvědomte si, prosím vás, takovou záležitost, že ten pacient, kterému začne krvácet z nosu – on za to nemůže, jestli je to dopoledne, nebo je to ve tři hodiny v noci. Já jsem strašně rád, že regulační poplatky vyřeší to, že si lidi chodívali nechat vypláchnout ucho ve dvě hodiny v noci, protože tam bylo málo lidí, ale na druhé straně by lékař měl mít možnost skutečně posoudit, jestli to bylo oprávněné, či nikoli. A domnívám se, že třeba pro některé důchodce těch 90 korun za to, aby si nechal ošetřit, říkám, například to krvácení z nosu, ke kterému dochází většinou v noci, tam je to trošičku nepřesvědčivé. A proto si myslím, že názor pana profesora Svobody, abychom nějakým sociálním rozumným způsobem ty poplatky regulovali, je velmi na místě a samozřejmě by vyžadoval delší diskusi. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a dále mám faktické pana poslance Koskuby, pana poslance Svobody a poté pana poslance Kalouska. Prosím tedy pana poslance Koskubu k mikrofonu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, můj předpředřečník vám to řekl dobře a já vás tu nechci zdržovat tím, jaka to v praxi skutečně vypadá. Nicméně asi byste se divili, kam patřím. Neházejme tu po sobě stranickými nálepkami. Ale v předchozím bodě, nebo v úvodním, jste velice lpěli na tom, jak se tento bod jmenuje. Dámy a pánové, tento bod se jmenuje novela zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Tam není nic o tom, že by se poplatky zaváděly, rušily. Jde o navýšení plateb a já vás prosím, pojďme uzavřít tento bod, a až budeme projednávat konečně smírně koncepci českého zdravotnictví, rád se do diskuse zapojím, rád vám ukážu z mého pohledu, jak to skutečně v praxi vypadá, protože ne každý máme patent na rozum.

Padla tu spousta naivních představ, padla tu spousta moudrých návrhů, a řeknu napříč politickým spektrem, ale my projednáváme úplně, úplně jiný bod. A já bych poprosil, abychom dostali rozum a tento bod uzavřeli, protože ten dluh a inflace za státní pojištěnce jsou takové, že ty platby si zdravotnictví zaslouží, ať to vzniklo jakkoli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a táži se, zda se jedná o procedurální návrh a chce dát hlasovat o tomto návrhu, nebo to byla pouze výzva.

Poslanec Jiří Koskuba: Paní místopředsedkyně, děkuji. Nerad bych vzbudil další bouři a některé invektivy od lidí, od kterých bych to nečekal, ale berete-li to takto, ano, dovolím si podat procedurální návrh na ukončení – ale ten podle mě není možný. Já jsem pouze vyzval Sněmovnu, jestli usoudíte, že to možné nově je, já tak učiním, já bych se rád hnul, ale obávám se, že poslanec nemá právo ukončovat diskusi Sněmovny. Je mi líto. Ale změnilo-li se něco, rád k tomu přistoupím a navrhnu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Máte pravdu, souhlasím s vámi, tedy pokračujeme ve faktických poznámkách. Prosím k mikrofonu pana poslance Svobodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Snad už naposledy. Nejprve jenom jednu takovou vtipnost. Je nás tady hodně lékařů. Návrh na ukončení diskuse se smí dát na sjezdu lékařské komory, o něm se hlasuje. Tady, i když nás je tu hodně, to není sjezd lékařské komory a takový návrh nejde v žádném případě dát.

Já si myslím, že přesto, že bylo řečeno, že téma je jiné, tak téma je přesně to, o kterém hovoříme. My hovoříme o novele pojistného, a tím pádem hovoříme o tom, jak budeme schopni tu péči finančně zajišťovat. Jsem skutečně přesvědčen, že všechna slova, která zaznívají o tom, že regulace je zbytečná, jsou slova, která nemají žádnou zkušenost s medicínou. Já se, prosím pěkně, ve světě zdravotnictví pohybuji více než padesát let, od doby, kdy mě nepustili na studia a dělal jsem zřízence v nemocnici. Věřte mi, že vím, co říkám. Žádného pacienta nevyhodíte. Nedokážete to. Pacient, který nemá zázemí, je nepropustitelný. Na ortopediích se hromadí odoperovaní pacienti, které není možné propustit. A to, co teď děláme, tuto situaci jenom znovu nastartuje a znovu prohloubí. Každý, kdo vrtí hlavou v tuto chvíli, nikdy v nemocnici nepracoval, nikdy to nedělal. Věřte mi, že opravdu vím, co říkám. Říkám to s padesáti lety životní zkušenosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Velmi se omlouvám, že zdržuji, ale přece jenom musím zareagovat na vystoupení pana poslance Janulíka, který říkal: mluvíme o zdravotnictví, tak kdo tady nejste lékaři, nemluvte o zdravotnictví, my vám taky nemluvíme do jaderné energetiky. Já bych chtěl připomenout Poslanecké sněmovně, že nemluvíme o kardiovaskulárním systému ani o mimoděložním těhotenství, nikdo z nás by si samozřejmě netroufal vystoupit. Mluvíme o veřejně pojistných systémech, to se nevyučuje na lékařských fakultách a ten problém je poněkud jiný. Stejně jako až budeme mluvit o jaderné energetice, nebudeme mluvit o štěpení plutonia, ale o návratnosti tak nákladné investice a o energetické bezpečnosti, což se také neučí na příslušné fakultě jaderné energetiky.

Já moc prosím, abychom se dokázali podívat na ten problém z té optiky, která nám přísluší, ne z té optiky profese. Kdyby měl pan dr. Janulík pravdu, tak tím největším zdržovatelem a možná v dobrém oponentem tohoto návrhu na vládě nebyl ministr financí, o kterém pochybuji, že by byl gynekolog nebo internista. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejprve, paní místopředsedkyně, k vám, nevím, čím prostřednictvím. Fakt si myslím, že kreativita při řízení schůze není možná. Pokus vás jako řídící schůze nechat hlasovat o ukončení rozpravy, já nevím, jak bych to nazval. Minulý týden jsme vás z problému dostali tím, že jsme si vzali přestávku, ale nemůžeme to dělat pokaždé, protože pak ještě budeme obviněni, že se nám nechce pracovat. Fakt to není možné. Ale kvůli tomu jsem se nehlásil.

Můj ctěný kolega poslanec říká, že my nelékaři k tomu nemáme mluvit. Ale my jsme pacienti, že jo? Jak říká můj přítel lékař: neexistuje nic takového jako zdravý člověk, maximálně špatně vyšetřený pacient. Tak za nás špatně vyšetřené pacienty, nebo potenciálně špatně vyšetřené pacienty, se bavíme o tom, jestli ty 2 miliardy, které se přilijí do systému

letos na půl roku, a 4 miliardy příští rok by nenašly v tom zdravotnictví lepší uplatnění, než platit za hotelové služby. O tom je přece debata a plně to odpovídá názvu tohoto bodu.

Víte přece moc dobře, že jsme jako opozice nevyužili naší možnosti zablokovat zkrácené projednávání, protože rozumíme, že požár, který jste způsobili, je třeba uhasit, ale myslíme si, že pokud chceme přidat do toho systému dvě nebo čtyři miliardy ročně, jsou prostě lepší cíle v celém zdravotnickém systému pro nás, pro pacienty, které nám pomohou více než to, že budeme platit 60, 80 nebo 100 korun denně za pobyt v nemocnici. A to je všechno, o tom vedeme debatu.

A omlouvám se všem přítomným lékařům. Nebyli jsme to my, kteří jsme jako opozice zavlekli debatu do toho, kdo propouští pacienta a že lékař tu ho propustí nebo nepropustí. O tom mluví někteří jiní, vládní poslanci, opoziční to nebyli. Ale ze zkušeností, které mám jako pacient, tak prostě je to pohádka, že se lékař rozhodne a vždycky pacient z nemocnice odchází. Tak to opravdu nefunguje. Možná to funguje u kulichů, ale u normálních pacientů to tak nefunguje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem chtěl jenom technickou pro ty z vás, kteří máte pocit, že diskutujeme o něčem, co je podstatné a co se týká budoucnosti zdravotnictví, tak bych vás všechny odkázal na seminář, který na půdě Poslanecké sněmovny k tématu "Kam kráčí české zdravotnictví?" – nebo tak nějak – jsme absolvovali. A z koaličních poslanců vyjma předsedy zdravotního výboru tam tuším byl jeden člověk. Abyste viděli, jak je to důležité.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do obecné rozpravy... faktická poznámka pana poslance Plzáka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, budu velmi stručný. Teď jsem si vlastně vzpomněl, že když ta konference byla, tak jsem operoval. Tak teď nevím, co bylo užitečnější. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že již nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Táži se, zda máte zájem o závěrečná slova – pana navrhovatele? Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budu velmi stručný, protože si myslím, že k většině připomínek jsem se zde vyjádřil. Chci poděkovat Sněmovně za nesmírně inspirující a, myslím si, přitom kultivovanou diskusi. A předpokládám, že v okamžiku, kdy budeme předkládat návrh zákona, kterým se opravdu ruší regulační poplatky, myslím teď v ambulantní sféře, tak už budu vědět možná, jak na některé argumenty ještě lépe reagovat.

Nicméně chci připomenout to, co tady zaznělo. Tento návrh zákona neruší regulační poplatky. Tento návrh zákona řeší krizovou situaci, do které se dostaly české nemocnice kvůli výpadku příjmů způsobenému tím, že od 1. ledna rozhodnutím Ústavního soudu se už regulační poplatky nevybírají. A já bych chtěl velmi poprosit tuto Sněmovnu, aby při svém rozhodování a při hlasování toto brala v úvahu, i řekněme časovou naléhavost toho pomoci českým nemocnicím.

Jenom možná zareaguji na jednu poznámku pana poslance Bendla – jakým způsobem příjmy doputují. V podstatě tímto zákonem se v přechodných ustanoveních zavádí jediná změna, a to že v podstatě vykázané lůžkodny budou fungovat krátkodobě jako v podstatě výkonová platba, budou se k nim pojišťovny i poskytovatelé stejným způsobem chovat a stejným způsobem budou vykázány. Takže toto technické řešení je vyřešeno a já bych velmi prosil a velmi naléhal na tuto Sněmovnu, aby z hlediska časové situace, ve které české nemocnice jsou, návrh v prvním čtení schválila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a táži se paní zpravodajky, zda má zájem o závěrečná slova. Je tomu tak, prosím paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, jenom krátké shrnutí. V diskusi, v rozpravě, která byla velmi podnětná, vystoupilo 14 poslanců a jedna poslankyně. Někteří vystupovali opakovaně. A já bych chtěla jenom na závěr dodat, že mě docela jako opoziční poslankyni překvapilo některé vystupování koaličních poslanců proti smyslu tohoto návrhu zákona. Přesto já osobně doporučuji, abychom tento velmi potřebný zákon přijali, protože v minulých dobách, v minulých letech, kdy tady vládli ti, kteří se tady teď označili za ochránce, tak vlastně připravili český zdravotnický systém o 30 mld. korun. Pojďme jim aspoň trochu těch peněz do systému vrátit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce. Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení. Dříve než tak učiním, svolám kolegy z předsálí.

Nyní návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 174 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Je tu požadavek na odhlášení, odhlašuji vás všechny a prosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartami. Děkuji.

Nyní zahajuji hlasování o předneseném návrhu usnesení. Zahajuji hlasování teď a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 69, kdy je přihlášeno 162 poslanců, z toho je pro 131, proti 2. Návrh byl přijat.

Proto nyní zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám zatím žádné přihlášky, ale mám tady faktickou poznámku pana poslance Farského. Omyl? Takže ruší tuto poznámku. Pan poslanec Kalousek. Táži se, zda do rozpravy, nebo s faktickou. S přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Kolegové, promiňte, že tak činím v podrobné rozpravě, ale režim podle § 90, který jsme nechtěli vetovat, mi nedává jinou možnost a já přece jenom musím zareagovat na vystoupení paní zpravodajky, která tady vystoupila jako opoziční poslankyně s tím, že oslovila některé koaliční poslance s podivem, že mají pochybnosti.

Paní opoziční zpravodajko, vy jste tak ostrá a štrenk opozice, že jsem to za posledních dvacet let nezažil. (Mírný smích v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vzhledem k tomu, že nikoho nemám do podrobné rozpravy přihlášeného, končím podrobnou rozpravu a táži se pana navrhovatele a

paní zpravodajky, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 174."

Zahajuji hlasování o předneseném návrhu. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 70, do kterého je přihlášeno 167 poslanců, z čehož se pro vyslovilo 132, proti 35. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Pan poslanec Stanjura. (Velký hluk v celém sále). Omlouvám se, beru zpět.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám pro paní místopředsedkyni zprávu, že už jsme to schválili, tak já myslím, že tomu výboru to už nemusíme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, ano.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je všechno. Jenom jsem chtěl upozornit paní místopředsedkyni, že už jsme ten zákon schválili. Nic víc.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, omlouvám se. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Paní místopředsedkyně, prosím dovolte, abych vůči vám vyslovil zdvořilý dotaz. Byla byste prosím ochotna přijmout pozici čestné místopředsedkyně Sněmovny se zachováním všech požitků s vyloučením povinnosti řídit schůzi Poslanecké sněmovny? (Smích v celém sále, potlesk řady poslanců). Pokud byste takovou funkci byla ochotna přijmout, já velmi rád zpracuji urychlenou novelu jednacího řádu, všem by nám to pomohlo v naší práci. My bychom opravdu rádi chtěli pracovat. Ale to není výjimka, vy prostě tu Sněmovnu nejste schopna řídit. Vy to opakovaně demonstrujete. Já vás moc prosím, abyste se nad mým návrhem zamyslela. Pro nás všechny je čest, když nás reprezentujete jako naše místopředsedkyně, ale nikdo z nás není schopen vydržet, když tu schůzi řídíte.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Faktická, pan poslanec Ploc.

Poslanec Pavel Ploc: Paní předsedající, já jenom pro stejnozáznam (správně: stenozáznam) – na sjetině mám křížek, a hlasoval jsem ano. Nezpochybňuji hlasování, ale jenom pro stejnozáznam. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že to není úplně jednoduché, ale mě by zajímalo, na základě čeho dostal pan poslanec Ploc slovo. (Ozývají se hlasy v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, já se omlouvám. Když dovolíte, já si vezmu patnáctiminutovou přestávku a poradím se, abych vám nekomplikovala váš náročný poslanecký život. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 17.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.05 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, zaujměte prosím vaše místa, abychom mohli pokračovat v jednání.

Ještě předtím přečtu omluvy z dnešního jednání. Od 18 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Čihák, z jednání Sněmovny mezi 18.30 až do 23.00 z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Lobkowicz, z pracovních důvodů se omlouvá z dnešní schůze od 19.15 pan ministr Daniel Herman a mezi 19.00 a 23.45 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Leoš Heger. (Dlouhá odmlka. V sále je rušno.)

Dámy a pánové, dříve než budeme pokračovat v jednání, chci vám poděkovat za pochopení a chci se omluvit a dát za pravdu panu poslanci Stanjurovi. Pan poslance Ploc neměl dostat prostor, nemůže v takovémto časovém odstupu zpochybňovat hlasování, může načíst do stenozáznamu to, že hlasoval jinak, než ukázalo hlasovací zařízení. Já se ho táži, zda chce takto učinit.

Poslanec Pavel Ploc: Paní předsedající, děkuji za slovo. Kdybyste mě pozorně poslouchala, tak já jsem nezpochybnil hlasování, ale jenom pro stejnozáznam, když jsem hlasoval ano, a na sjetině jsem měl křížek. Zdůrazňoval jsem, že nezpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Tak se omlouvám, v tom případě jsme špatně rozuměli.

Prosím pana poslance Kalouska, který se hlásí o slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jen pro pořádek vám a celé Poslanecké sněmovně: Zákon o jednacím řádu ani žádná zvyklost – i tu bych ctil – ani zákon ani zvyklost vás neopravňuje vyhlásit čtvrthodinovou přestávku jen proto, že se v tu chvíli cítíte zmatená. Naopak, zákon jasně říká, že v okamžiku, kdy vypnete hlasovací zařízení a vstanete ze své židle, schůze končí. Což jste učinila.

Říkám to Poslanecké sněmovně pouze pro pořádek. Já na tom netrvám. Já bych rád, kdybychom pokračovali v práci, ale vy jste svou vlastní neinformovaností a nekompetencí de iure schůzi ukončila. A kdokoli z nás tady tuto námitku vznese, tak bude relevantní. My nemáme žádné právo pokračovat, jenom že bychom se shodli na tom, že jsme to neviděli a že budeme pokračovat a budeme pracovat.

Jen chci podotknout, paní místopředsedkyně, že možná na první schůzi by se tohle dalo tolerovat, ale jestli ani po čtyřech měsících ve své funkci nejste schopna schůzi řídit a nejste schopna zvládnout elementární axiomy z jednacího řádu, opravdu se zamyslete nad tím, jestli nechcete přijmout moji nabídku. Myslím si, že čestná předsedkyně bez povinnosti řídit schůzi by bylo fajn a že bychom vám všichni fandili v té reprezentaci, kdybyste nám slíbila, že už

nás nebudete řídit. (Smích v sále.) Protože jinak bychom těžko uměli pochopit, že – viz ANO – víte jak na to a že bude líp. My bychom chtěli docela normálně pracovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S faktickou poznámkou... Obávám se ale, že není v tuto chvíli k čemu, pane poslanče, protože jsme neotevřeli žádný bod.

Budeme pokračovat v našem jednání, což je bod

90.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná v Plzni dne 4. dubna 2013/sněmovní tisk 101/- druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr zdravotnictví pan Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych vám představil vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná dne 4. dubna 2013, dále jen rámcová smlouva.

Tato rámcová smlouva je první mezinárodní smlouvou umožňující přeshraniční zásahy výjezdových skupin zdravotnické záchranné služby, kterou Česká republika sjednala. Dosud je přeshraniční spolupráce, která zahrnuje i zdravotnickou záchrannou službu jako součást integrovaného záchranného systému České republiky, upravena pouze pro případ pomoci při katastrofách a mimořádných událostech.

Základním motivem pro navázání přeshraniční spolupráce v této oblasti je časové hledisko dostupnosti zdravotnické záchranné služby v příhraničním území. Přeshraniční spolupráce se na české straně bude dotýkat Libereckého, Ústeckého, Karlovarského, Plzeňského a Jihočeského kraje a na německé straně spolkových zemí Saska a Bavorska. Vvužití a faktické naplnění přeshraniční spolupráce tak bude na rozhodnutí krajů a předpokládá uzavření samostatných ujednání o přeshraniční spolupráci. Kraje budou moci využít přeshraniční spolupráci pro zajištění nepřetržité dostupnosti zdravotnické záchranné služby zejména v řídce osídlených a z české strany obtížně dostupných příhraničních oblastech. Přeshraniční spolupráce tak představuje určitou alternativu k nezbytnosti vybudovat nové výjezdové základny zdravotnické záchranné služby tak, aby byla dodržena zákonná dojezdová doba. V první fázi se předpokládá využívání přeshraniční spolupráce především na ad hoc bázi dle aktuální potřeby. V dlouhodobější perspektivě by pak kraj mohl tuto spolupráci využít i systematičtěji. Obě smluvní strany předpokládají vzájemnou reciprocitu a využívání této formy spolupráce v těch případech, kdy je to z časového hlediska s ohledem na rozmístění výjezdových základen zdravotnické záchranné služby vhodné. Dotčené kraje vstupují do jednání se svými německými partnery s návrhem zahájit spolupráci na bezplatné bázi a po určité době vyhodnotit jejich rozsah, efektivitu a finanční náročnost.

S ohledem na výše uvedené se proto domnívám, že přeshraniční spolupráce může vedle svého primárního cíle, tj. záchrany života a zdraví, přinést i pozitivní finanční efekt. Věřím, že k dokončení ratifikačního procesu a ke vstupu této mezinárodní smlouvy v platnost dojde co

nejdříve. Dotčené kraje již ve spolupráci se svými německými partnery připravují jednotlivá ujednání o přeshraniční spolupráci a plánují detaily vzájemné součinnosti.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, prosím vás tímto o vyslovení souhlasu s ratifikací této mezinárodní smlouvy a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. A dříve než pozvu zpravodaje k mikrofonu, musím oznámit, že původně určeným zpravodajem zahraničního výboru byl pan poslanec Pavel Šrámek. Protože je nepřítomen, zastoupí ho pan poslanec Karel Rais. Prosím tedy zpravodaje zahraničního výboru pana Karla Raise, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 101/1. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, paní předsedkyně. Dobrý den, dámy a pánové. Chtěl bych vás za kolegu zpravodaje poslance Pavla Šrámka seznámit s usnesením zahraničního výboru z 9. schůze z 15. dubna 2014. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Rámcové smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsané v Plzni dne 4. dubna 2013. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A dříve než otevřu rozpravu, dovolte ještě dvě omluvy, a to pana poslance Benešíka, který se od 19 hodin omlouvá z pracovních důvodů, a pana poslance Ivana Pilného, který se omlouvá od 19 hodin taktéž z pracovních důvodů.

Nyní otevírám rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, já doufám, že už další rozprava bude klidnější než v té první půlce odpoledne.

Já jsem k této smlouvě jenom chtěl připomenout, že na smlouvu čeká pět krajů a jejich záchranné služby a výsledek je netrpělivě očekáván i z dalších zemí, protože podobnou smlouvu bude potřeba uzavřít i s Rakouskem a Polskem. Dovoluji si jakožto člověk, který u začátku, nebo u prostředku dojednávání smlouvy byl, se přimluvit za rychlé schválení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A s faktickou přihláškou, nebo přihláška do rozpravy? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych jenom v krátkosti chtěl připomenout, že tato rámcová smlouva je první mezinárodní smlouvou, která umožňuje zásah výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby jednoho státu na území státu druhého. Dosud je přeshraniční spolupráce, jak už zde bylo řečeno, se zdravotnickou záchrannou službou pouze jako součást integrovaného záchranného systému upravena pro případ pomoci při mimořádných událostech a katastrofách.

Základním motivem pro navázání přeshraniční spolupráce v této oblasti je především časové hledisko dostupnosti přednemocniční neodkladné péče v příhraničním území. Smlouva, kterou tady projednáváme, byla připravována dohromady asi pěti ministry zdravotnictví. Smlouva byla technicky velmi náročná. Právě proto tak dlouho jednání trvala. Na tuto rámcovou smlouvu se Spolkovou republikou Německo příhraniční kraje netrpělivě čekají. Budou na ni navazovat smlouvy jednotlivých českých krajů s jednotlivými německými spolkovými zeměmi. Smlouva je již v Německu ratifikovaná. Čeká se na ratifikaci z naší strany. Zaslouží si naši plnou podporu. Proto ještě jednou prosím – podpořte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Nyní tedy přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Já poprosím pana zpravodaje, zda by ho ještě jednou načetl.

Poslanec Karel Rais: Text usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Rámcové smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsané v Plzni dne 4. dubna 2013."

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro. Proti?

Tímto hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 71. Přihlášeno 171 poslanců, z čehož je pro 136, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tímto tento bod končím.

Přistupujeme k projednávání bodu

48.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 161/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne.

Jedná se tedy o tisk 161, vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací článek 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu. Dovolte mi, abych tedy požádal Sněmovnu, abychom v prvním čtení projednali tuto změnu, která byla vlastně poměrně dlouho připravovaná. Jenom připomenu, že se změna týká Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, který sídlí v Haagu a je oprávněn soudit jednotlivce za genocidu, válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. To znamená v případě, že není stát schopen stíhat tyto zločiny sám, nebo z nějakých jiných různých důvodů, tak tedy vznikl

Mezinárodní trestní soud, který je připraven tyto typy zločinů – genocida, válečné zločiny a zločiny proti lidskosti – soudit. Vím, že někteří si pamatujete, že podobné typy zločinů byly souzeny i v minulosti bez tohoto Mezinárodního trestního soudu, protože to byly tribunály, které byly vytvořeny ad hoc. Takto byl třeba vytvořen ke zločinům v Jugoslávii, to byl ad hoc tribunál. To nebyl stálý tribunál. Nebo třeba v Libanonu, když byl zabit Hariri, premiér, který byl rozmetán výbušninou v autě, tak byl také zřízen speciální tribunál v Haagu, ale to nebyl stálý. Dneska máme stálý Mezinárodní trestní soud, který se ale opravdu soustřeďuje pouze na zločiny, které jsem vyjmenoval. V rámci tohoto soudu to, co bylo upraveno a co se týká této změny, já se to pokusím nějak vysvětlit, aby bylo zřejmé, v čem je podstata úpravy.

Zjednodušeně jde o to, aby zločiny, které byly zločiny mezi státy, jimi byly, i pokud se podobný způsob chování použije uvnitř státu. To znamená, že dnes to bylo tak, že se například mezi státy nesměly používat chemické zbraně a nesměly se používat speciální tříštivé náboje a podobně. Nicméně pokud takovéto náboje byly použity uvnitř státu třeba proti teroristům, tak to bylo hodnoceno jinak, protože odborníci říkali, že je to někdy jediný způsob, jak zasáhnout. Tady byly rozličnosti mezi tím, co bylo dovoleno vnitrostátně, a tím, co existovalo jako zločiny spáchané v jednání mezi státy. Opakuji: jsou to jedy, chemické zbraně a tříštivé náboje nebo typy těchto speciálních nábojů, které byly ve vnitrostátních věcech tolerovány. Nyní se vlastně jedná o to, že po dlouhé době by mělo platit to, že jednání, které je trestné v mezinárodním ozbrojeném konfliktu, by mělo být stejně tak trestné i na úrovni vnitrostátní. To je vlastně výsledek jednání, která se vedla a která nakonec vedla ke shodnému názoru, že rozdíl, který se tu dlouho dělal, by se dělat do budoucna neměl. A to je úprava, kterou bychom se tady měli zabývat. To je v podstatě to, čím bychom se nyní měli zabývat ve výborech a posoudit tuto úpravu Římského statutu. Tohle je věcně obsah toho, co předkládám a co bych byl rád, kdyby výbory Sněmovny projednaly.

Takže tolik snad do prvního čtení může být dostatečné. Nechci to natahovat. K uvedení tohoto materiálu by to mohl být dostatek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Dříve než dám slovo zpravodaji pro prvé čtení, musíme odhlasovat návrh na změnu zpravodaje. Původně byl určený pan poslanec Milan Šarapatka, který zpravodajem nebude. Je tady návrh na nového zpravodaje, a to paní Janu Fischerovou.

Zahajuji hlasování o návrhu na změnu zpravodaje pro toto čtení na paní poslankyni Janu Fischerovou. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 72. Přihlášeno je 173 poslanců, pro 127, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat a novým zpravodajem tohoto tisku je paní poslankyně Jana Fischerová.

Prosím ji, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Já už dodám maximálně to, že poslancům a poslankyním tento tisk byl doručen 1. dubna, čili na apríla. Ale prosím vás, je to vážná věc, je to v pořádku. Jak řekl pan ministr zahraničí, tak dlouhodobou koncepcí zahraniční politiky našeho státu je budování mezinárodního trestního soudnictví. Od roku 2012 zde máme i svého zástupce, čili českého soudce.

To by bylo v krátkosti všechno a já doporučuji postoupit tento sněmovní tisk 161 do druhého čtení a podobně jako organizační výbor doporučuji přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Dříve než otevřu obecnou rozpravu, další omluvy. Paní poslankyně Langšádlová se omlouvá z dnešního jednání od 18.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Marek Benda se omlouvá z dnešního jednání od 19 hodin. Děkuji.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášenou paní poslankyni Konečnou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce za představení této smlouvy, nicméně ani jeden neupozornil na to, že si v této smlouvě Česká republika na Revizní konferenci vyjednala podmínku, kterou do změn článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu zahrnula ustanovení, že zákaz střel, které se v lidském těle snadno rozpínají či zplošťují, například střel s tvrdým pláštěm, který zcela nezakrývá jádro nebo je perforován zářezy, se pro ni netýká činností policejního charakteru v rámci vynucování práva a zajišťování veřejné bezpečnosti, které nezakládají přímou účast v ozbrojeném konfliktu, jako je například záchrana rukojmí a zneškodnění únosců civilních letadel. Tyto dvě situace jsou zde uvedeny jako příklad vynucování práva a zajištění veřejné bezpečnosti. To jsou však pojmy, pod které bychom mohli zahrnout v podstatě jakoukoliv policejní činnost. A já opravdu nevidím jediný důvod, proč by měla mít policie povoleno používat tyto střely k zajišťování veřejné bezpečnosti a ne jen v určitých vyspecifikovaných situacích.

Z textu Římského statutu je zřejmá rovnice mezi úmyslem způsobit člověku nadměrné utrpení a zákazem používání tříštivých střel. V celé Evropě ctíme zákaz nelidského, krutého zacházení a mučení, a to ve vztahu ke všem, včetně pachatelů trestné činnosti. Nikdo si nedovolí, žádná země, o tomto zákazu pochybovat. Nikdo nesjednává výjimky. Ale ve chvíli, kdy půjde o pachatele stejně závažné trestné činnosti, či klidně méně závažné, bude možno proti nim použít střel, které jim způsobí utrpení jako žádná jiná, právě na základě výjimky pro naše policisty v Římském statutu. Tyto principy bychom měli ctít bez výhrad.

Návrh na ratifikaci změny Římského statutu s touto výhradou z výše uvedených důvodů nemohu podpořit. Pokud si chceme vyjednat něco nad rámec, měli bychom tak činit opravdu jen v úzce specifikovaných případech, ale takto široké pojetí je pro mne dnes nepřijatelné. Činnost policejního charakteru v rámci vynucování práva a zajišťování veřejné bezpečnosti je opravdu téměř vše, co dnes policie dělá, a nerada bych se dočkala toho, že tyto střely budou použity v neodůvodněných případech, například při obnovování veřejného pořádku nebo při projevech občanské neposlušnosti. Proto dávám návrh na zamítnutí této změny. A jenom bych možná poučila vládu, že by bylo fér vyjednat opravdu něco, co nebude moci být zneužito. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych se přesto tedy přimlouval, aby Sněmovna projednala tento návrh na změnu. Pokud jsem to pochopil, paní poslankyně Konečná vlastně spíš nesouhlasí s tím, aby Česká republika měla výjimku vůči tomu, co se tady navrhuje.

Já se teď necítím jako odborník na používání těchto speciálních tříštivých třeba nábojů policií a podobně, i když jsem, přiznám se, absolvoval poučení od odborníka, který mi vysvětloval, proč v případě například zásahu vůči teroristům jsou tyto typy zbraní nebo

projektilů údajně jediné, které se dají použít. Já bych doporučoval, aby si tuto argumentaci poslechli poslanci eventuálně ve výborech, aby se s ní seznámili, protože já tady nejsem asi znalec, který by vám v tom poskytl zásadní informace. Mně v zásadě názor paní poslankyně Konečné celkem konvenuje. Já si také myslím, že se těžko srovnávám s tím, že vůči komukoli jsou používány tyto zbraně, takže já s ní ani nějak moc polemizovat nebudu. Posouzení toho, do jaké míry mají pravdu ti odborníci a experti, že by tady Česká republika chtěla mít určitou výjimku, to bych skutečně ponechal vám. Myslím si, že na to máme výbory, na to máme druhé čtení. Do té debaty v dalším kole bychom možná přišli poté, co toto absolvujeme.

Takže já bych si přál, abychom začali projednávat tento návrh změny Římského statutu a s těmito věcmi se vypořádali a vyjasnili si je během debaty, rozpravy ve výborech.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a táži se paní zpravodajky, zda má zájem vystoupit se závěrečným slovem.

Poslankyně Jana Fischerová: Já děkuji. S tímto postupem souhlasím, to znamená pustit do druhého čtení a projednat náležitě do důsledku ve výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Nyní se tedy budeme zabývat hlasováním o předneseném návrhu na zamítnutí předloženého vládního návrhu. Já přivolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu... Omlouvám se, je tady požadavek na odhlášení. Takže všechny vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartami.

Takže zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí projednávaného návrhu. Zahajuji hlasování teď. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 73, do kterého je přihlášeno 135 poslanců. Pro 30, proti 81. Konstatuji, že návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Tudíž pokračujeme a budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednávání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Tedy zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. (Poslanec Laudát se hlásí o slovo.) Dobře, já vám umožním vystoupit. Beru zpět, ruším toto hlasování. A prosím, pane poslanče, máte slovo. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Já se omlouvám. Prosím vás, o nic nejde, že jste si mě nevšimla. Nic se neděje. Já jsem jenom chtěl vzhledem k tomu, že tady říkala paní poslankyně Konečná to, co říkala, já to považuji za zcela zásadní věc, a chtěl jsem navrhnout, aby se tím zabýval bezpečnostní výbor. Nic víc. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Máme tady tudíž dva návrhy, o kterých budeme hlasovat jednotlivě.

Zahajuji hlasování o tom, že předložený návrh bude předložen k projednání zahraničnímu výboru. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 74, do kterého je přihlášeno 140 poslanců, kdy pro je 139 (proti nikdo). Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme k hlasování o tom, že navrhujeme přikázat předložený návrh k projednání bezpečnostnímu výboru. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 75, do kterého je přihlášeno 143 poslanců. Pro 140, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a bezpečnostnímu výboru. Tímto projednávání tohoto bodu končím.

Přistupujeme k projednávání bodu číslo

47.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Římského statutu Mezinárodního trestního soudu týkající se zločinu agrese přijaté dne 11. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 160/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr zahraničních věcí pan ministr Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže ještě jednou téma, které je vlastně v něčem blízko tomu, o čem jsme mluvili v předcházejícím bodě. Opět tedy se jedná o mezinárodní trestní tribunál a jedná se opět o určitou úpravu Římského statutu Mezinárodního trestního soudu.

Podstatou tohoto návrhu, kterou byste se měli zabývat, je definice zločinu agrese. Protože zločin agrese, samozřejmě to je zločin, který už byl pojmenován a zmiňován v těch ujednáních v minulosti. V roce 2010 na diplomatické konferenci v Kampale byla přijata i definice zločinu agrese právě jako vlastně nejvážnější a nejnebezpečnější formy protiprávního použití síly, kterého se může stát v mezinárodních vztazích dopustit.

Zákaz agrese je vlastně už v druhém odstavci článku 4 Charty OSN. A tady ovšem, co trvalo poměrně dlouho, bylo přesným způsobem agresi definovat. A to je vlastně to, co byste měli posoudit nyní ve výborech. Už třináct států se připojilo nebo už odhlasovalo tady tuto definici a tady tuto úpravu, takže i Česká republika, protože my jsme ten, kdo je součástí, my jsme podepsali Římský statut, jsme tedy účastníkem této dohody a zřízení tohoto Mezinárodního trestního soudu, a nyní bychom se měli vyjádřit také k této úpravě – definici zločinu agrese. Říkám, třináct zemí už se přihlásilo, další to projednávají, měla by to učinit i Česká republika.

To, co tady bylo třeba učinit při té definici, bylo třeba například vymezit, že samozřejmě za zločin agrese nemůže být pronásledován nebo stíhán kdokoli. Pokud to udělá nějaký obyčejný voják nebo podobně, tak to těžko může být agresor. V té definici je řečeno, že to musí být významná figura, vysoká politická, vojenská. V definici je definováno, že to musí být útočný čin, že to musí být použití ozbrojené síly, to znamená, je tam prostě definice toho, co naplňuje zločin agrese mezi státy. A samozřejmě ten soud, jenom říkám, abych to připomněl, je možné použít jenom na ty státy, které se stanou součástí této dohody, to znamená, není možné před tento soud poslat někoho, kdo není účastníkem Římské dohody. Myslím si, že těch států je dnes, tuším, 120. Některé význačné ale samozřejmě mezi nimi nejsou. Ale říkám, Česká republika je součástí dohody o zřízení Mezinárodního trestního soudu a nyní bychom se měli vypořádat s tou otázkou definice zločinu agrese. A opět jako i předtím vás žádám, abychom se tedy na tuto definici podívali ve výborech a eventuálně se

k té definici připojili. To je vlastně vše, co bychom měli učinit v tomto prvním jednání. V tomto prvním čtení bychom se měli pouze dohodnout se, že to posoudíme ve výborech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře, a než pokročíme v jednání, přečtu dvě omluvy, a to pana poslance Jiřího Zlatušky, který se omlouvá z dnešního jednání od 19 hodin, a z pracovních důvodů od 19 hodin se z dnešního jednání omlouvá paní ministryně Helena Válková.

Nyní budeme znovu hlasovat o změně zpravodaje pro prvé čtení, kdy místo pana poslance Milana Šarapatky je navržena paní poslankyně Fischerová.

Já zahajuji hlasování o změně zpravodaje pro prvé čtení a táži se, kdo je pro navrženou paní poslankyni Janu Fischerovou. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končím s tím, že je to hlasování pořadové číslo 76, do kterého je přihlášeno 146 poslanců, pro 127, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní prosím, aby se ujala slova paní zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Pěkně děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, navážu na slova pana ministra a řeknu, že i já doporučuji postoupit tento sněmovní tisk 160 do druhého čtení a podobně jako organizační výbor přikázat k dalšímu projednávání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji paní zpravodajce a otevírám tímto obecnou rozpravu, do které nemám přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednávání zahraničnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme nyní k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování pořadové číslo 77, do kterého je přihlášeno 146 poslanců, kdy pro je 127, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Projednávání tohoto bodu končím a přistupují k projednávání dalšího bodu, kterým je

49.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy /sněmovní tisk 165/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr zahraničních věcí pan Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji, paní místopředsedkyně. Jak vidíte, další návrh má takový poměrně velmi půvabný název Protokol

o obavách irského lidu, což je samozřejmě – ne každý ten se jmenuje tak pěkně jako Protokol o obavách irského lidu. A to, co bychom měli projednat, je návrh, který souvisí s poměrně nedávnou historií, kterou bych měl připomenout. Že v roce 2008 občané Irska odmítli v referendu Smlouvu o Evropské unii a založení Evropského společenství, které se ve zkratce říkalo Lisabonská smlouva. Že irské obyvatelstvo tuto smlouvu v referendu odmítlo a vzhledem k důsledkům, které to mělo, se uspořádala poměrně rozsáhlá debata a irská vláda pak po dohodě s představiteli Evropské unie, Evropské rady, předložila občanům tuto smlouvu s tím, že byla doplněna dodatkem, a ten dodatek byl vlastně reakcí na obavy irského lidu a v tom dodatku, v těch jednotlivých odstavcích, se vlastně jakoby garantovalo, že Lisabonská smlouva nebude znamenat ohrožení některých principů, na kterých tedy irskému lidu mimořádně záleží. A jak víte, poté co byl tento dodatek, ta smlouva předložena s tímto dodatkem, tak pak to referendum proběhlo úspěšně.

Dodatek, který se stal součástí hlasování, obsahoval články – je to velice stručný dodatek, který má asi pět odstavců. V jednom se v podstatě garantuje, že nebude dotčena irská rodina, protože jak všichni asi víte, Irové jsou poměrně – snad si mohu dovolit říci – konzervativní společnost uznávající tradice rodiny a podobně a měli obavy, že by mohlo dojít k něčemu, co narušuje principy tradiční rodiny. Takže v jednom odstavci byla garance, že nedojde – Evropa nebude mít legislativu, nebo nebude je nutit k tomu, aby něco opouštěli na té své tradiční rodinné, tradičních rodinných hodnotách. Zároveň tam bylo ujištěno, že nebude Lisabonská smlouva nijak měnit rozsah a výkon pravomocí v oblasti zdanění, že tedy daně zůstanou prerogativou tedy irské vlády. Zároveň tam bylo ujištění, že Lisabonská smlouva nebude mít nějaký vliv na formu zajišťování bezpečnosti v Irsku. Jednoduše řečeno, že Lisabonská smlouva nic nezmění na neutralitě Irska, to bylo vlastně další ujištění, kterého se irským občanům v tom dodatku dostalo. A s tímto dodatkem, že bude takto přiznán Irům, vlastně souhlasili tehdy všichni premiéři a představitelé vlád na Evropské radě. Já bych chtěl říci, že tehdy za Českou republiku s tím souhlasil tehdejší premiér Mirek Topolánek, který tehdy za Českou republiku řekl, že Česká republika schvaluje tady tuto výjimku, tento dodatek pro irské referendum, pro irskou podobu Lisabonské smlouvy, a na základě toho tedy to bylo hlasováno v Irsku a dopadlo to úspěšně a Irové přijali Lisabonskou smlouvu.

Takže já teď tady říkám, že beru na sebe ten závazek, který tehdy učinil Mirek Topolánek za Českou republiku, když tehdy řekl, že my schvalujeme toto, aby ty čtyři odstavce ujištění byly součástí Lisabonské smlouvy pro Iry, a doporučuji vám, abyste to projednávali ve výborech a abychom ve Sněmovně – dokonce na to potřebujeme ústavní většinu – abychom tento irský dodatek i jako český Parlament Irům schválili. Takže to je podstata návrhu, který předkládám, který předkládají všechny členské státy Evropské unie, protože má-li tento dodatek pro Iry platit, tak ho musí všech 28 členských států Unie schválit, tedy i Česká republika. A opírám se tedy o to schválení, které tehdy slíbil předseda vlády Mirek Topolánek.

To je podle mě podstata toho, co máte před sebou. Podle mě jsem to snad řekl srozumitelně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jenom stručně doplním pana ministra, poněvadž všechno důležité k této smlouvě řekl, od odmítnutí Lisabonské smlouvy Irskem v roce 2008 až po její schválení roku následujícího. Stejně tak hovořil o obsahu tohoto protokolu nebo zmínil všechno důležité. Já jen doplním, že se vlastně

rozhodovalo také o tom, jakým způsobem bude u nás tento protokol schvalován, jestli prostou většinou, nebo ústavní většinou. Nakonec se vláda 20. dubna 2013 přiklonila k variantě schvalovat to ústavní většinou.

Jen bych chtěl také říct, že ratifikace tohoto protokolu nevyžaduje změny v českém právním řádu, návrh je plně slučitelný s právem Evropské unie, protokol nebude mít žádný hospodářský ani finanční dopad na státní rozpočet, veřejnou správu nebo podnikatelský sektor.

Doporučuji tento návrh schválit v prvním čtení a přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Konečná. Omlouvám se, já jsem vás neviděla. (Poslankyně Konečná stála před řečnickým pultem.)

Poslankyně Kateřina Konečná: V pohodě. Děkuju. Já bych si dovolila jen krátce zareagovat, že dnes před sebou máme něco, od čeho nás všichni odrazovali, když jsme měli výhrady k Lisabonské smlouvě, a říkalo se, že k ní výhrady mít nemůžeme. Možná můžeme jen závidět irskému lidu, že si nakonec nejen prosadil referendum, ale také své výhrady, které dnes ratifikujeme.

Já jsem se spíš chtěla zeptat pana ministra na jinou věc, a to že ten protokol byl již před dvěma lety předložen do ratifikačních procesů. U nás to de facto blokuje Poslanecká sněmovna, která ho ještě neprojednala. Reálně měl tento protokol vstoupit v platnost už k 30. 6. 2013. Já nevím, kolik dalších států nemá tento protokol ještě projednaný. Byla bych docela nerada, aby Česká republika byla jedním z těch posledních. A protože se myslím, že se jedná o docela formální věc, chtěla jsem navrhnout, zda by nešlo zkrátit lhůtu pro projednání třeba na 30 dnů, protože pokud pojedeme v šedesátidenním režimu, tak se dostaneme za prázdniny, a pak bychom se opravdu mohli stát poslední členskou zemí, která nebyla schopna de facto protokol týkající se jiné země projednat.

To spíš jako můj návrh. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím pana poslance Stanjuru s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No právě že bez přednostního práva, ale dobře, jsem gentleman. Nechal jsem paní poslankyni. Jinak jsem se hlásil s přednostním právem předtím.

Já chci říct, že to podpoříme. Na druhé straně bych chtěl, ať se vrátíme do okamžiku, kdy se projednávala Lisabonská smlouva. Obavy českého lidu z přijetí Lisabonské smlouvy vyjadřoval prezident Václav Klaus, který to podepsal s tím, že mu bylo přislíbeno čelnými funkcionáři Evropské komise, že takzvaná česká výjimka bude ratifikována. A dneska vidíme, jak se ty sliby plní: Podepiš, my něco uděláme. Změní se politická situace, našemu panu prezidentovi skončilo funkční období – nikdo se k tomu neměl. Neměla se k tomu ani naše opozice. Levicová – je třeba říct. A dneska tady pan ministr zahraničí správně předkládá protokol k ratifikaci a my ho podpoříme, protože irský lid měl obavy. Ale když byly obavy, které vyjádřil prezident naší republiky, a všichni v té době říkali: Ano, to je dobře, my to splníme, hlavně když to budete ratifikovat, a tak dále... Kdo chce, může si ty články z té doby najít.

Já se ptám, jak je možné, že česká politika v tomhle naprosto selhala a netrvala na tom, aby sliby, které byly učiněny prezidentu České republiky, byly splněny. A je jedno, kdo byl pro, nebo proti Lisabonské smlouvě. To není podstatné. Podstatné je to, že ty sliby veřejně zazněly, že to byla podmínka pana prezidenta Klause k tomu, aby to podepsal. Hle, využili jsme příležitosti, aby se to nemuselo plnit. Proto je vidět, že jsme měli postupovat zřejmě stejně a měli jsme si vymoct takovýhle protokol, a pak by se ukázalo. Tak abych zase v příštích bodech, až budou všichni ti podporovatelé Evropské unie říkat, jak je potřeba, abychom byli v hlavním proudu, abychom si vzpomněli, že hlavní proud něco slíbil hlavě našeho státu a hlavní proud evropské integrace se na to vykašlal.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A dříve, než dám slovo panu ministru Dienstbierovi, poprosím jménem předsedy Poslanecké sněmovny předsedy klubů do foyeru. Děkuji.

Nyní prosím k mikrofonu pana ministra. – Pardon. Faktická poznámka paní poslankyně Konečné.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Ale prostřednictvím vás, paní místopředsedkyně, panu Stanjurovi. Kdo byl v době, kdy jsme přijímali Lisabonskou smlouvu premiér? Pan Topolánek! Kdo byl ministr zahraničních věcí? Pan Schwarzenberg!

Ono to přece také bylo o tom, co si Česká republika vyjedná, stejně jako si obavy svého lidu tam tehdy vyjednala irská vláda a dělala to ta vláda v Bruselu. Nebyl to nikdo jiný. Takže děkuji za vaše školení, ale fakt pláčete na špatném hrobě, protože vy jste byli u moci a vy jste si mohli klidně tyto výjimky vyjednat stejně a dneska takto mohlo o jakékoli další výjimce rozhodovat všech dalších 27 států a byla by to výjimka České republiky. Vy jste toho prostě nebyli schopni, tak to teď nesvádějte na jakoukoli politickou reprezentaci. Byl to váš úkol a vy jste to vzdali. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní prosím pana ministra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, i já bych rád krátce zareagoval na vystoupení pana poslance Stanjury. To jeho vystoupení bylo obsahově zcela mimo realitu.

Já bych rád upozornil, že výjimka z Lisabonské smlouvy byla požadována prezidentem Klausem v rozporu s Ústavou České republiky v době, kdy končil ratifikační proces a kdy tady máme i nálezy Ústavního soudu, že prezident v případě, že obě komory udělí souhlas k ratifikaci, má povinnost ratifikaci dokončit.

Druhý bod, ve kterém bylo tvrzení pana poslance Stanjury zcela nepravdivé, je, že tady Evropská unie vůči České republice nedrží sliby. Evropská unie svůj slib držela a výjimku projednávala. Bylo to rozhodnutí této vlády okamžitě po nástupu, že jsme stáhli požadavek na sjednání výjimky z Lisabonské smlouvy, a to z toho důvodu, že výjimku z hlavy nadepsané Solidarita, která upravuje především sociální práva, ale nejenom tato práva, že jsme ji nepovažovali za nijak opodstatněnou, protože nevidíme žádný důvod, proč by občané České republiky měli mít v sociální oblasti menší rozsah ochrany lidských práv než občané jiných států Evropské unie. (Náhlý hluk v sále.) Proto byl zastaven proces vyjednávání této výjimky. Čili nejednalo se o žádné porušení ze strany Evropské unie, porušení žádného slibu, ale rozhodnutí vlády České republiky zcela v souladu s naším ústavním pořádkem.

A možná na okraj bych zmínil, že už v době, kdy byla výjimka z Lisabonské smlouvy vyjednávána, už tehdy Senát přijal usnesení, že i v případě, že by došlo k ratifikaci, tak že by takovouto výjimku neratifikoval.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se omlouvám, pane ministře. Prosím o zachování klidu. Děkuji.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Mě se zatím daří překřičet ten šum tady v sále. Ale děkuji za zklidnění situace.

A ještě poslední poznámka. To strašení Václava Klause před majetkovými nároky na základě Lisabonské smlouvy se prokázalo jako zcela smyšlené. Už mimo jiné i proto, že výjimka z Lisabonské smlouvy sjednána není. Lisabonská smlouva platí pro Českou republiku jako celek a nikdo žádné takové nároky, kterými byli strašeni lidé v České republice, nevznesl. To je nejlepším důkazem, že žádné takové nároky, které by bylo možné opřít o Lisabonskou smlouvu, neexistují. Takže prosím, nestrašme tady žádnými smyšlenými nároky a neobviňujme Evropskou unii, že nerespektovala jakékoli sliby nebo závazky vůči České republice. Bylo to naše rozhodnutí, že nechceme výjimku z Lisabonské smlouvy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Dámy a pánové, já bych jenom zareagoval na pana ministra Dienstbiera. Pro mě to je jediná zpráva. Vždyť přece tady nikdo neobviňuje Evropskou unii ani sousední Německo. Nic takového. Vy jste se vzdali principu předběžné opatrnosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já se domnívám, že otázka, kterou tady vznesl pan poslanec Stanjura, je legitimní, a také si myslím, že by měla být zodpovězena co nejpřesněji, takže já se o to pokusím. I když se to netýká irské výjimky, tak je evidentní, že je legitimní, aby se poslanec zeptal v té souvislosti na osud té české.

Jenom připomínám, že česká výjimka se týkala platnosti uplatňování Listiny základních práv Evropské unie v České republice. Vláda České republiky skutečně – to mohu zopakovat – 19. února tohoto roku potvrdila nepokračovat ve sjednávání toho takzvaného českého protokolu a schválila toto rozhodnutí usnesením číslo 115.

Listina základních práv Evropské unie, o kterou se tady jednalo, se na Českou republiku vztahuje již od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, to znamená od 1. prosince 2009, to znamená, že od 1. prosince 2009 můžeme posuzovat důsledky platnosti Lisabonské smlouvy, a ten český protokol dosud nebyl sjednán. To vlastně umožnilo provést reflexi výhrad, těch rizik, nebezpečí, která uplatnění Lisabonské smlouvy mohou mít na Českou republiku. To znamená, jestliže se říkalo, že platnost Lisabonské smlouvy nás může ohrozit právě v oblasti majetkoprávního uspořádání, tak od 1. prosince 2009 máme možnost reflektovat vývoj a vidíme, že k žádnému ohrožení majetkoprávního uspořádání nedošlo. To je vlastně důvod, proč se česká vláda rozhodla nepokračovat ve sjednávání českého protokolu. Podle převažujícího názoru právní doktríny by měl takzvaný český protokol, pokud by platil, pouze

deklaratorní a interpretační povahu a stvrzoval by to, že uplatňování práv obsažených v listině EU nepřekročí rámec pravomocí EU a nebude zasahovat do oblastí upravených výlučně vnitrostátními předpisy.

Obavy z retroaktivního uplatnění Listiny Evropské unie na poválečné majetkoprávní uspořádání, jež byly při iniciaci českého protokolu tehdejším prezidentem Václavem Klausem uváděny, si myslím, že lze na základě nedávné judikatury Soudního dvora Evropské unie pokládat za neopodstatněné. Já připomínám, že k tomu došlo v roce 2011, kdy Soudní dvůr Evropské unie potvrdil v plném rozsahu v souvislosti s tím, když se zabýval britsko-polským protokolem, že není možné vstupovat do vnitrostátních předpisů, tak jak se tehdy mohl někdo obávat, třeba i prezident Václav Klaus, v souvislosti s přijetím Lisabonské smlouvy. V podstatě vláda tu výjimku – řekněme zjednodušeně Václava Klause – shledala jako nadbytečný instrument, který by navíc zbytečně omezoval práva jednotlivců České republiky, protože by omezoval zbytečně platnost Listiny základních práv a svobod pro Českou republiku.

Takže já se domnívám, že právě vývoj ukázal – Lisabonská smlouva platila již od 1. prosince 2009 a nenaplnily se žádné obavy, že by poté, co ona platí, někdo využil nové situace a uplatnil majetkoprávní nároky, které by mu pak musely být přiznány. Nic takového se nestalo. Proto vlastně pokládáme tuto výjimku Václava Klause za nadbytečnou.

A pak ještě jeden můj dodatek. Jenom připomínám, že výjimka byla sjednána tehdy úplně mimo Parlament. Parlament se k ní vlastně vůbec nedostal, což mně připadalo celou dobu velmi podivné. To, že se to dohodlo jenom na úrovni mezi prezidentem, představiteli vlády, představiteli Unie, i když to mělo, jak jsem tady říkal, pouze deklaratorní a interpretační charakter, přesto mi to obejití Parlamentu, přiznám se vám, dodnes chybí. Připadá mi to jako vážná věc, která by se podle mě už neměla stát. Tuto výhradu říkám. Byl to velice nestandardní postup. Netroufal bych si ve vládě zvednout ruku pro suspendování a nevyjednávání, kdybych si nebyl vnitřně jist, že skutečně nepředstavovala něco, co by nás chránilo před nebezpečím, protože to nebezpečí se nepotvrdilo.

To říkám k dotazu pana poslance Stanjury.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, ale opravdu je tady velký hluk. Děkuji.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ale připomínám, že tématem není česká výjimka, ale irská. A co se týče té irské, doufám, že budeme jednotní v tom, že to pošleme do dalších výborů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Pane ministře, máte zájem o závěrečné slovo? (Výkřiky ze sálu: Ne!)

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já musím, vážení kolegové, opravdu musím. Musím tady navrhnout to, co tuším říkala i paní poslankyně Konečná. Já bych potřeboval navrhnout, abychom zkrátili lhůtu k projednání ve výborech o 30 dnů. Paní poslankyně Konečná měla pravdu, že by bylo nedobré, kdyby se nám stalo, že budeme úplně poslední. To byla oprávněná výhrada. Já udělám to, co maximálně můžu, aniž bych riskoval veto dvou klubů, navrhuji zkrátit o 30 dnů dobu projednávání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, ještě jednou vás poprosím o ten návrh, já jsem nezaslechla začátek.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Navrhuji o 30 dnů zkrátit dobu projednávání ve výborech.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednávání zahraničnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh. Pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Dobrý večer. Dámy a pánové, navrhuji přikázat tento materiál k projednání výboru pro evropské záležitosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda má ještě někdo nějaký návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích.

Zahajuji hlasování o návrhu, aby návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 78, do kterého je přihlášeno 167 poslanců, pro je 153, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat. Předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní budeme hlasovat o návrhu přikázat předložený návrh výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 79, do kterého je přihlášeno 167 poslanců, pro 154, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat. Předložený vládní návrh byl přikázán k projednání výboru pro evropské záležitosti.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výborech o 30 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 80, do kterého je přihlášeno 166 poslanců, pro se vyslovilo 152 poslanců, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat a návrh se bude projednávat ve zkrácené lhůtě o 30 dnů ve výborech, které jsme přikázali.

Tímto projednávání tohoto bodu končím a na základě dohody předsedů klubů přerušuji jednání Sněmovny do zítřejšího dne do 9 hodin ráno.

(Jednání skončilo v 19.10 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 7. května 2014 Přítomno: 186 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 8. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 1 a pan poslanec Miroslav Kalousek má náhradní kartu číslo 6.

Nyní mi dovolte, abych vám sdělil omluvy z neúčasti na dnešním jednání. O omluvu požádali z poslanců: předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček od 9.30 do 12 hodin z pracovních důvodů, pan místopředseda Bartošek z pracovních důvodů od 16 hodin, pan poslanec Jiří Běhounek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pavel Blažek od 14 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Černochová na celý den ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Gabriel z pracovních důvodů, pan poslanec Vítězslav Jandák ze zdravotních důvodů, do 14 hodin paní poslankyně Zuzana Kailová z osobních důvodů, pan poslanec Martin Komárek do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Lorencová ze zdravotních důvodů, stejně tak z důvodu zahraniční cesty paní poslankyně Dana Váhalová a z důvodu zahraniční cesty také paní poslankyně Kristýna Zelienková. (V sále panuje nadměrný hluk.)

Z členů vlády se z dnešního jednání omlouvají: pan ministr Richard Brabec je na zahraniční cestě stejně jako paní ministryně Věra Jourová. Pan ministr Marian Jurečka do 12 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Jan Mládek je na zahraniční cestě. Pan ministr Martin Stropnický na dopolední jednání z pracovních důvodů a paní ministryně Helena Válková z osobních důvodů.

Pan poslanec Augustin z pracovních důvodů na dnešní odpoledne.

To jsou doručené omluvy. A pokud se Sněmovna zklidní, můžeme se zabývat programem.

Na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazené body 87, to je zpráva vlády o řešení nezaměstnanosti, bod číslo 53, sněmovní tisk 70, bod 34, sněmovní tisk 74.

Poté bychom pokračovali body z bloku zákony ve třetím čtení, protože je středeční dopoledne, a budu rekapitulovat, u kterých jsou splněny lhůty k projednání: body 52, 56, 58, 59, 60 a 61.

Na 11. hodinu jsme včera pevně zařadili body 4 a 5, to jsou druhá čtení, o kterých rozhodl výbor včera ráno – sněmovní tisky 72 a 86, týkají se ministra zemědělství.

Na 12.30, jak jsme se dohodli, jsou pevně zařazeny bloky voleb, tedy body 62, 63, 65, 66, 68 až 71.

Na odpoledne připomínám, že ve 14 hodin, nikoliv ve 14.30, je zařazena schůze devátá, a bude tedy po realizaci bloku voleb přerušena 8. schůze Sněmovny.

Teď tady mám přihlášku na změnu programu. Pan poslanec Faltýnek se hlásí ze změnou programu.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, pane předsedající. Dobré ráno, dámy pánové. Chtěl bych poprosit o následující změny.

Dovolte, abych požádal jménem našeho klubu o pevné zařazení bodu 51, Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, sněmovní tisk 170, prvé čtení, na dnes, středu 7. 5., jako druhý bod po vystoupení pana premiéra. Chtěl bych to zdůvodnit tím, že včera jsem obdržel tento požadavek od některých poslaneckých klubů, abychom tento bod projednali za přítomnosti pana premiéra a pana ministra financí.

Za druhé bych poprosil o pevné zařazení bodu 52, novela trestního řádu, sněmovní tisk 45, třetí čtení, na středu 14. 5. jako první bod, a dále bodu 15, novela zákona o vojácích z povolání, sněmovní tisk 49, prvé čtení, na středu 14. 5. jako druhý bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jde tedy o to, pane poslanče, že bod 52, který měl být dnes pevně zařazen, navrhujete přeřadit jako pevně zařazený na příští středu. (Souhlas.) Dobře. A mezi to by byl vložen tedy bod ve druhém čtení. Dobře.

Pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, všem přeji krásný středeční den a zdvořile vás žádám o podporu přeřazení bodů programové číslo 30, 31, 42, 43, 44 – podotýkám, že to jsou smlouvy ve druhém a prvním čtení, mezinárodní smlouvy – na úterý 13. května na 17 hodin, tak aby tyto body šly následně po sobě, těchto pět bodů. Opakuji: 30, 31, 42, 43 A 44. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál k programu schůze? Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých změnách, které tady byly předneseny. Myslím, že musíme hlasovat o přeřazení bodu 51 zvlášť a potom bychom mohli hlasovat body 52 a 15 jedním hlasováním. Má někdo výhradu proti tomu? Není tomu tak.

Takže budeme hlasovat nejdříve o pevném zařazení bodu číslo 51 jako druhý bod dnešního jednání za bod o nezaměstnanosti.

O tom rozhodneme v hlasování číslo 81, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro toto přeřazení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81. Z přítomných 145 pro 103. Návrh byl přijat. Bod číslo 51 bude druhým bodem dnešního jednání.

Nyní rozhodneme o přeřazení z bloku třetích čtení bodu číslo 52 a za něj zařazení bodu číslo 15 na středu 14. 5. jako první a druhý bod.

Rozhodneme v hlasování číslo 82, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh. Děkuji. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 82. Z přítomných 148 pro 112, proti nikdo. Také bylo přijato.

A nyní budeme hlasovat o návrzích pana poslance Václava Klučky. Myslím, že to je blok smluv, můžeme tedy hlasovat jedním hlasováním. Doufám, že nikdo nemá výhradu. Budeme přeřazovat body 30, 31, 42, 43 a 44 na úterý 17. 5. po 17. hodině.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 83 a ptám se, kdo je pro návrh pana poslance Václava Klučky. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 83 z přítomných 150 pro 116, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Rozhodli jsme tedy o změně jednotlivých bodů schůze a budeme se zabývat programem dnešního jednání, tak jak byl nyní upraven. Pevně zařazený bod číslo jedna dnešního dopoledne je bod číslo

87. Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice

Prosím pana předsedu vlády Bohuslava Sobotku, aby se ujal slova. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl poděkovat panu poslanci Kováčikovi za zařazení, resp. předložení návrhu na zařazení tohoto bodu na jednání schůze Poslanecké sněmovny, protože jsem přesvědčen o tom, že nezaměstnanost je na rozdíl od celé řady virtuálních problémů, o kterých se v České republice diskutuje ve veřejném prostoru, problém, který je skutečný. Problém, který je mrazivě skutečný.

Vystupoval jsem zde k tématu nezaměstnanosti již v únoru na 6. schůzi Poslanecké sněmovny. Při té příležitosti jsem tehdy popsal stav státní správy, jak jsme se jí s nástupem vlády začali ujímat – rozvrácené Ministerstvo práce a sociálních věcí, rozbité informační systémy a rozbité struktury úřadů práce. Zmiňoval jsem také při svém minulém vystoupení chybnou snahu zejména Nečasovy vlády, která v ekonomické politice tlačila pouze na snižování deficitu veřejných financí, zcela ale ignorovala stimulaci ekonomiky, a tedy i hospodářský růst a zaměstnanost.

S tím souvisí také situace, ve které jsme nalezli i další ministerstva. Kromě Ministerstva práce a sociálních věcí je evidentní problém také například v Ministerstvu dopravy, kde došlo k zastavení téměř jakékoliv nové investiční výstavby v naší zemi, byla zastavena v minulosti dokonce i příprava staveb a fakticky se také zastavil výkup pozemků. Postrádáme tedy právě tyto kroky, které by nám nyní, když se změnila vláda, umožnily veřejnými investicemi začít ekonomiku znovu stimulovat. Je evidentní, že než se podaří vládě, aby byla schopna použít finanční prostředky na podporu hospodářského růstu zejména v oblasti dopravních investic a investic do infrastruktury, musí se nejprve zlepšit vůbec základní schopnost státu v naší zemi cokoli postavit.

Stav, ve kterém jsme zemi přebrali, jsem tedy popisoval před třemi měsíci. Mé vystoupení jistě můžete dohledat a výsledky auditů na jednotlivých ministerstvech se také již postupně objevují. V rámci této schůze mi proto dovolte, abych předložil informaci o aktuální nezaměstnanosti v České republice.

I když zejména v rámci náběhu sezónních prací došlo k určitým mírným zlepšením, tato situace je i nadále alarmující. Počet evidovaných uchazečů o zaměstnání, tedy jenom těch lidí, které máme v evidencích, což zdaleka nejsou všichni lidé, kteří by na trhu práce mohli být, je 608 315 osob. To je zhruba tolik, kolik má obyvatel Jihočeský, Olomoucký nebo Zlínský kraj.

Jsem přesvědčen o tom, že v prvních měsících nástupu vlády se již začaly pozitivně projevovat některé kroky, se kterými jsme do vlády a na ministerstva přišli. Na prvním místě chci zdůraznit rychlou obnovu činnosti a funkčnosti úřadů práce. Úřad práce České republiky evidoval k 31. březnu 2014 celkem 40 808 volných pracovních míst. Počet těchto pracovních míst byl o 2 500 vyšší než v předchozím měsíci a o 1 945 míst vyšší než v březnu roku 2013.

Na jedno volné pracovní místo ale i přes toto zlepšení připadalo v průměru téměř 15 uchazečů. K tomu dojdu při informaci o celkovém počtu nezaměstnaných u nás.

To, že úřady práce postupně začínají plnit svoji roli, ukazuje i to, že už v březnu bylo celkem 5 737 uchazečů o zaměstnání umístěno prostřednictvím úřadů práce České republiky. To je počet lidí, který je o 3 935 osob vyšší než v únoru a je to o více než 3 tisíce osob více než v březnu předcházejícího roku.

Změna nastala také v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti. Oproti lednu 2014 bylo v březnu podpořeno přibližně o 7 % více osob formou některého z nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti státu. Celkem bylo v březnu podpořeno nástroji aktivní politiky zaměstnanosti státu více než 43 tisíc lidí.

Další významný nárůst, a to o 40 % oproti začátku roku 2014, zaznamenaly rekvalifikační kursy coby součást aktivní politiky zaměstnanosti. Rekvalifikacemi prošlo v březnu přes 12 tisíc lidí. Nejvyšší nárůst zaznamenala oblast podpory z regionálního individuálního projektu Odborné praxe pro mladé do 30 let, kde bylo k 31. březnu letošního roku zapojeno 2 600 uchazečů, což je zhruba o 88 % více oproti měsíci lednu letošního roku. Tento program je tím programem, který pomáhá umístit na trhu práce mimo jiné mladé absolventy učňovských oborů a škol zaměřených na různé služby, jako je gastronomie, hotelnictví nebo obchod.

Toto postupné zlepšení v rámci aktivní politiky zaměstnanosti vychází z jasné změny politického zadání, které přišlo s nástupem nové vlády a nového vedení Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato změna politického zadání směrem k maximálnímu využití všech aktivních nástrojů státní politiky zaměstnanosti je přímým důsledkem nástupu nové vlády a změny politiky v naší zemi. Pevně věřím, že čísla, která se budou týkat vývoje nezaměstnanosti za měsíc duben, která budou zveřejněna pozítří, ukážou, že nadále pokračuje mírný pozitivní trend o tom, že vláda prostřednictvím úřadů práce je schopna nabízet více uchazečům o práci aktivní nástroje, které směřují k tomu, aby se opět měli možnost vrátit na trh práce.

Pokud jde o doplňující informace, které se týkají nezaměstnanosti, celkový počet uchazečů o zaměstnání v březnu 2014 poklesl proti předcházejícímu měsíci o 2,7 %. Oproti lednu letošního roku jde o pokles nezaměstnaných zhruba o 3 %. Stále jsou to ale čísla, která jsou nepřijatelně vysoká. Stačí si navíc uvědomit, kolik dalších lidí není na pracovním trhu, protože například protahují své vysokoškolské studium nebo odcházejí do předčasného důchodu.

Problémem zůstává vysoká regionální nezaměstnanost a velké rozdíly mezi jednotlivými regiony. Nejnižší nezaměstnanost přetrvává tradičně v Praze, v Mladé Boleslavi a na Plzeňsku, trvale nejvyšší zůstává nezaměstnanost v severních Čechách a na severní Moravě. V okrese Bruntál je to 14,5 %, v Mostě 13,7 %, v Jeseníku více než 13 %, v Ústí nad Labem také více než 13 % a v Karviné necelých 13 % nezaměstnaných. Pro oba tyto regiony vláda potvrdila pokračování fungování zvláštního vládního zmocněnce, který má na starosti koordinaci a přípravu projektů, které by mohly napomoci zvýšení zaměstnanosti v regionu Moravskoslezského a Ústeckého kraje.

Chci také upozornit na fakt, že v pondělí do severních Čech, konkrétně do oblasti kolem Šluknova, zamíří tři členové vlády včetně kolegyně ministryně Marksové, kteří se budou věnovat situaci v regionu jako celku, to znamená nejenom sociálnímu a mezietnickému rozměru tamní krize, ale také otázce aktivní politiky zaměstnanosti v tomto regionu.

Vláda, tak jak už jsem popsal, změnila politiku v oblasti využívání nástrojů, které mají k dispozici úřady práce, a přecházíme tedy od pasivního sledování trendů k aktivní snaze

vytvářet nová pracovní místa. Současně také měníme politiku vůči investorům, kteří mají zájem v České republice investovat a vytvářet zde nová pracovní místa. Je to jedna z klíčových priorit vlády a je to také jedna z klíčových priorit pro ministra průmyslu a obchodu. Nejde jenom o investice, které byly v médiích zmiňovány, ať už je to otázka dalšího rozšíření výroby v závodě Kvasiny společnosti Škoda Auto, nejde jenom o investici společnosti Amazon v Dobrovízi, ale v současné době probíhají prostřednictvím agentury CzechInvest další jednání s dalšími zahraničními investory, která by měla posílit vznik nových pracovních míst v Ústeckém kraji a v Moravskoslezském kraji, kde je situace na trhu práce nejvíce kritická. Snažíme se také obnovit fungování agentury CzechInvest, která v minulosti byla velmi silně poničena nešťastnými personálními kroky a celkově v uplynulých letech směřovala spíše k útlumu a k zániku místo toho, aby byla využita jako nástroj pro podporu přímých investic v České republice.

Chtěl bych také zdůraznit, že vláda věnuje v rámci své politiky také pozornost podpoře hospodářského růstu. Jde nejenom o otázku investic a přípravy investic, ale také o otázku podpory spotřeby domácností a podpory poptávkové strany ekonomiky. Proto jsme přijali rozhodnutí, která směřují k posílení valorizace penzí v nadcházejícím roce. V krátkém čase budeme také projednávat otázku dalšího zvýšení minimální mzdy a vláda také v oblasti daní postupuje takovým způsobem, aby nebrala peníze domácnostem a rodinám, to znamená, vláda se rozhodla nezvyšovat daň z přidané hodnoty a naopak připravujeme v příštím roce první pokles sazeb daně z přidané hodnoty, zejména pokud se týká léků.

Chtěl bych také zmínit další iniciativy, které směřují k podpoře hospodářského růstu. Je to otázka programu Zelená úsporám. Je to otázka programů, které by měly směřovat na další pokračování budování protipovodňových opatření, včetně otázky zadržování vody v krajině. Je to diskuse o programu výstavby sociálních bytů. Je to příprava programu, který by měl podpořit obce, které mají nedostatek míst v mateřských školách a uvažují o rozšíření kapacity mateřských nebo základních škol. Tyto programy budou postupně připraveny během letošního roku a pozitivní vliv na hospodářský růst a zaměstnanost by se měl začít projevovat počínaje rokem 2015.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nová vláda funguje v tuto chvíli tři měsíce. Nebude se vymlouvat, pokud jde o otázku nezaměstnanosti na vlády předchozí, ale je připravena využít všechny disponibilní nástroje, které máme, k podpoře růstu a k posílení zaměstnanosti, k tomu, abychom dosáhli snížení počtu nezaměstnaných v naší zemi. Bude k tomu sloužit i připravovaný zákon o státním rozpočtu na příští rok. Cílem vlády je, aby tento rozpočet byl rozpočtem, který podpoří hospodářský růst, podpoří investice a podpoří vznik nových pracovních příležitostí. Důležitým nástrojem, který vedle státního rozpočtu budeme mít k dispozici, jsou také fondy Evropské unie. I jejich čerpání může pomoci při vytváření nových pracovních příležitostí v naší zemi, a tady je velmi důležité, abychom učinili všechna opatření, která povedou k tomu, že nebude zastaveno čerpání prostředků z Evropské unie.

Rád bych teď informoval Poslaneckou sněmovnu při této příležitosti o dvou kostlivcích, kteří na nás vypadli ze skříně po nástupu nové vlády a kteří mohou znamenat velké riziko ohrožení čerpání prostředků z EU. Jsou to témata, o kterých se vědělo roky, ale bohužel nebyla podniknuta žádná energická opatření k tomu, aby se situace napravila. Jsou to tzv. trvalé kondicionality, trvalé podmínky pro to, aby ČR nejenom mohla dočerpat peníze ze starých fondů, ale také aby mohla připravit rychle bez nějakého zpoždění čerpání dalších více než 500 mld. korun, které máme šanci čerpat do roku 2020.

Prvním problémem, který je dlouhodobě neřešen, je otázka odkládané účinnosti zákona o státní službě. Je naprosto nezbytné, abychom nezkomplikovali čerpání prostředků z EU, aby nový zákon o státní službě, resp. novela začala platit nejpozději od 1. ledna příštího roku.

Vzhledem k tomu, že tento návrh je projednáván poslaneckou iniciativou na půdě Poslanecké sněmovny, je velmi důležité, aby byly urychleny práce na přípravě příslušných pozměňujících návrhů, a chtěl bych apelovat jednoznačně na Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh novely schválila pokud možno co nejdříve a v každém případě aby bylo zajištěno, že od 1. ledna příštího roku tento zákon již bude nejenom platný, ale také účinný.

Bohužel posledních deset let jsme byli svědky neustálého odsouvání účinnosti zákona o státní službě. Nejčastěji s argumentem, že na to nejsou finanční prostředky. Já jsem přesvědčen, že novela může být připravena tak, aby dopad na státní rozpočet byl v zásadě neutrální, aby tady nebyla bariéra nebezpečí velkých útrat v souvislosti se zavedením zákona o státní službě, ale je naprosto nezbytné, aby tento zákon začal platit, protože pokud se to nestane, tak to pravděpodobně bude důvod za prvé k tomu, aby se zastavilo čerpání, a za druhé, aby bylo zdrženo zahájení čerpání prostředků v letech 2014 až 2020.

Čili první velký problém, který tady je a který – neříkám, že nepřímo, ale říkám, že přímo – může ovlivnit také otázku zaměstnanosti v naší zemi, protože pokud máme k dispozici více než 500 miliard pro čerpání 2014 až 2020, tak to jsou přesně peníze, které v řadě oblastí mohou přímo přispět k vytváření nových pracovních míst.

Druhý kostlivec se týká zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Opět, ačkoli minulé vlády měly jasné signály o tom, že stávající podoba EIA, tedy zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, není v souladu s evropskou legislativou, tak se nic nestalo. Nic se nestalo, roky plynuly a v tuto chvíli je silný tlak na to, abychom ten problém vyřešili po nástupu nové vlády. Chci vás ujistit, že nová vláda věnuje problematice zákona o posuzování vlivu na životní prostředí velmi intenzivní pozornost. Probíhají každý týden jednání s Bruselem o tom, v jaké podobě je možné, abychom tento zákon schválili, a předpokládám, že v krátké době by vláda takovýto návrh zákona měla poslat do legislativního procesu. I tady pak chci požádat Poslaneckou sněmovnu, aby jednala rychle, protože zákon o posuzování vlivu na životní prostředí bude nutno schválit tak, aby byl rovněž účinný od 1. ledna příštího roku.

Co se může stát, pokud problém EIA nevyřešíme? Hrozí tady pozastavení čerpání prostředků v té stávající, probíhající fázi. Mohlo by se to dotknout pozastavení všech projektů, které procházely posuzováním vlivu na životní prostředí v uplynulých letech a procházely posuzováním vlivu v situaci, kdy zákon nebyl v uspokojivé podobě, a samozřejmě pokud nebudeme mít tento zákon včas schválený, tak nezačne čerpání fondu v další finanční perspektivě.

Toto jsou dvě vážné podmínky a dva kostlivci, na které chci Poslaneckou sněmovnu upozornit, s kterými si musíme velmi rychle poradit, protože to ovlivňuje ekonomickou situaci v naší zemi prostřednictvím čerpání fondů z EU, a pokud to ovlivňuje ekonomickou situaci, tak to samozřejmě také ovlivňuje zaměstnanost v ČR, a to nejenom v letošním roce, ale i v roce 2015, 2016 a dalších. Čili tohle je vážná věc, se kterou je nutné si poradit.

A poslední poznámka k evropským fondům, zkušenost, kterou prožíváme teď. Máme v zásadě letošní rok a příští rok na to, abychom v rámci pravidla N+2 dočerpali fondy. Je zřejmé, že v těch resortech, v těch operačních programech, kde došlo k fatálnímu zpoždění na začátku, už se zpoždění na konci buď nedožene, nebo se dohání velmi obtížně. A pokud se podíváme na operační programy, kde je největší problém, a je to operační program Životní prostředí, je to operační program Věda a vývoj pro inovace, tak je evidentní, že ty chyby se staly na začátku, že tempo čerpání nebylo nastaveno na začátku dobře, a teď nás to po pěti letech velmi krutě dohnalo jako celou Českou republiku.

Já teď nechci mluvit o tom, kdo byl v té době ministr, ale chci mluvit o tom, že je strašně důležité, abychom nenabrali zpoždění hned na začátku. Můžeme se poučit a můžeme reagovat racionálně. Proto vás chci ujistit, že vláda postupuje tak, abychom neztráceli čas.

Schválili jsme na jednání vlády Dohodu o partnerství, která byla postoupena Evropské komisi, aby k ní předložila připomínky. Do konce června budou na úrovni vlády projednány a schváleny všechny klíčové operační programy tak, abychom je poslali včas Evropské komisi k projednání a připomínkám. A já pevně věřím, že v aktivní komunikaci s Evropskou komisí do konce letošního roku dosáhneme jak schválení Dohody o partnerství, tak i schválení drtivé většiny operačních programů, na základě kterých by Česká republika měla začít čerpat finanční prostředky ideálně na přelomu roku 2014 a roku 2015, naprosto nezbytně už během roku 2015. Je to klíčové proto, abychom nepřišli o peníze a nepřišli o pracovní místa, abychom čerpání jednotlivých operačních programů rozjeli nejpozději v první polovině roku 2015. Pokud teď nabereme zpoždění, tak v roce 2020 se může Česká republika dostat do kritické situace. I toto je aktuální priorita vlády a i tato otázka velmi úzce souvisí s aktivní politikou zaměstnanosti a s možností podpořit z úrovně vlády vytváření nových pracovních příležitostí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tolik má informace k tomuto bodu, který Poslanecká sněmovna zařadila na svůj program. Děkuji. (Potlesk členů ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Ještě než zahájím rozpravu, dovolte mi, abych konstatoval některé organizační věci. Pan poslanec Radim Fiala má náhradní kartu číslo 2. A další z omluvených: do 10 hodin se omlouvá pan poslanec Ivan Gabal z pracovních důvodů a od 9 do 11.30 hodin pan poslanec Michal Kučera z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan ministr Svatopluk Němeček z pracovních důvodů z dnešního jednacího dne.

Zahajuji tedy všeobecnou rozpravu a jako první se do ní přihlásil pan poslanec Pavel Kováčik. Pane poslanče, upozorňuji vás, že budete pověřen zpravodajskou zprávou k této věci. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Já to vím. Děkuji pěkně za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, vážená vládo, přeji vám hezký dobrý den.

Já bych rád poděkoval panu předsedovi vlády Sobotkovi, že reagoval s tak podrobnou zprávou o dosavadním stavu, o tom, jak vývoj nezaměstnanosti v České republice v posledních měsících probíhá. Tu a tam v té zprávě jsem zaznamenal i to, že vláda má dobré úmysly stav napravit.

Je to téma, které, řekl bych, je jedno z trvale nejdůležitějších témat pro celou politickou scénu, protože dle našeho soudu stát je tady ne pouze, mimo jiné, ale řekl bych zejména pro to, aby svým občanům vytvářel podmínky pro to, aby zde mohli důstojně žít, pro to, aby zde mohli důstojně bydlet, pro to, aby zde mohli důstojně najít pomoc v případě zdravotních nebo sociálních potíží.

Jednou z prvních a rozhodujících úloh státu je starat se o to – a říkám to s plným vědomím a podtrhuji to slovo starat se –, aby občané České republiky mohli najít práci. Mohli najít práci! Ti, co pracovat chtějí, aby neměli pocit frustrace, že navzdory tomu, že jsou plně vybaveni kvalifikací, že jsou plně vybaveni silami, že jsou mladí, na vrcholu sil, nebo řekněme v poslední fázi aktivního pracovního života, že mohou tu svoji kvalifikaci, sílu, zkušenost uplatnit na tom takzvaném trhu práce. Nelze je nechávat volnému vývoji, jak to dopadne, protože trh vše vyřeší. To se ukázalo, že není pravda. Že trh v tomto případě, jako

ostatně ve většině jiných případů, nevyřešil vůbec nic, protože žádný volný trh tady neexistuje. Je svázán různými zákonitostmi nebo různými přístupy. A nechávat zaměstnanost, pracovní místa na volném působení trhu je, skoro bych řekl, zločinné. Ano, stát má svým občanům práci nikoli brát, ale má práci přinejmenším organizovat, aby mohli občané České republiky svoje uplatnění najít a důstojně se živit a nebýt závislí například na dávkách.

Rád bych, aby toto téma nezapadalo. Ostatně když jsme sem přišli na předminulé schůzi s tímto tématem poprvé, tak jsme slíbili, že se mu budeme věnovat na každé schůzi Poslanecké sněmovny. Rád bych, aby tomu tak zůstalo i nadále, pokud nedojde k významnému poklesu, pokud to téma nebude přebito jinými, důležitějšími tématy. A já nevidím nějaká moc důležitější témata než právě zaměstnanost a práce. Vidím, že to bude dlouhodobě rozhodujícím tématem, nebo by to mělo být alespoň dlouhodobě rozhodujícím tématem, našeho jednání na každé schůzi Poslanecké sněmovny. Měli bychom mít, řekněme, určitý přehled o tom, jaké kroky vláda činí nebo připravuje, hodlá činit pro to, aby se ten kritický stav ve vývoji nezaměstnanosti zvrátil.

V posledních týdnech, možná měsících, a teď nevím, jestli je to realita, nebo jestli je to jenom proto, že je před nějakými volbami, se množí zprávy o konci recese, o oživení, o tom, že se dokonce očekává růst. Já nejsem ekonom ani národohospodář, neumím posoudit validitu těchto údajů. Ale jestliže oživení, jestliže růst, jestliže konec krize není provázen snižováním nezaměstnanosti, můžeme občanům vykládat něco o světlých zítřcích a světýlkách v tunelu, ale pokud bude nezaměstnanost na takto hrozivých číslech, tak pro občany žádná krize nekončí. Pro ty občany krize pokračuje. A přece jenom se zdražuje, ať už nájemné, ať už voda, ať už cokoliv jiného, každá životní potřeba. Oni s tím, co mají k dispozici, pokud jsou bez práce, pořídí čím dál tím méně. Jejich životní úroveň se propadá a jejich perspektiva se ještě více zatemňuje. Tedy pokud bude to oživení skutečné, bude teprve doprovázeno také snížením počtu nezaměstnaných. Bude více lidí, kteří budou mít perspektivu, že přece jenom ještě nejsou úplně určeni do starého železa.

Já bych rád navrhl usnesení a požádal vás o jeho podporu, tak aby se téma řešení nezaměstnanosti úplně neztratilo z našeho zorného úhlu. Samozřejmě že byla předložena informace kvalitní. Domnívám se, že bychom jako Poslanecká sněmovna měli vzít tuto informaci na vědomí, čili první část římská jedna toho mého návrhu usnesení je:

- I. Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informaci předsedy vlády Bohuslava Sobotky o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice.
- II. 1. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby co nejdříve přijala a prováděla ucelený soubor kroků, které by vedly ke snížení nezaměstnanosti a vzniku nových pracovních míst.
- 2. Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby na každé další schůzi Poslanecké sněmovny poskytla informaci o postupu a výsledcích realizace těchto opatření.

Chci požádat, abychom společně i té nejširší veřejnosti dali najevo, že toto téma je v tom rozhodujícím zorném úhlu politiků, alespoň těch z Poslanecké sněmovny, alespoň těch z vlády České republiky, bez rozdílu, jestli jde o opoziční, nebo koaliční politiky, protože i to, že budeme dávat signály do veřejnosti, že to, co pálí občany, zajímá a pálí také nás, tak bude pozitivní zprávou pro stav české politiky. Nemusíme jenom říkat, že makáme, můžeme také v tomto směru zamakat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu KSČM a žádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Nyní k samotné rozpravě. Nejdříve je s faktickou poznámkou přihlášen pan předseda vlády. Hned mu udělím slovo. Pane předsedo,

malinký moment. Pak je tam jedna faktická poznámka a pak jsou řádně přihlášeni s přednostním právem paní ministryně Michaela Tominová a pan předseda Fiala a poté řádně přihlášení pan kolega Beznoska a pan kolega Laudát s tím, že přednost před panem kolegou Beznoskou má písemná přihláška pana poslance Laudáta.

Pane předsedo vlády, máte slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Jenom skutečně velmi stručně. Když jsem poslouchal pana předsedu Kováčika, tak jsem si uvědomil, že jsem ještě ve svém vystoupení zapomněl dvě důležité informace, které se týkají možné součinnosti mezi vládou a parlamentem při řešení otázky nezaměstnanosti.

Za prvé. V Poslanecké sněmovně už je vládní novela, kterou se navrhuje zvýšit výkupní ceny za pozemky pod silničními stavbami. Tohle je důležité opatření, které může prakticky pomoci rozmrazit přípravu nových dopravních staveb v České republice. Já vím, že je svolána mimořádná schůze Poslanecké sněmovny, kde by tento návrh zákona měl být projednáván. Opět bych chtěl požádat o podporu tohoto návrhu vlády, protože to je přesně ten konkrétní krok, který se může projevit už potom reálnými výsledky z hlediska investic státu do dopravní infrastruktury. A to vytváří pracovní místa za prvé v situaci, kdy stavba probíhá, ale zejména to vytváří pracovní místa u investorů, kteří do těchto regionů přijdou v okamžiku, kdy tam konečně dopravní spojení bude. A já chci zmínit R49, kterou třeba potřebujeme spojit s holešovskou průmyslovou zónou.

Druhé důležité opatření. Já jsem požádal ministryni pro místní rozvoj, aby připravila novelu zákona o zadávání veřejných zakázek, tzv. malou novelu, která by měla odstranit bariéry, pokud jde o rychlost čerpání finančních prostředků. Čili i tohle bude novela, která přijde do Poslanecké sněmovny. Chtěl bych požádat o její podporu, protože pokud ten zákon znovelizujeme, tak opět nám to umožní efektivněji a rychleji realizovat veřejné investice v České republice, což opět podpoří hospodářský růst a vytváření nových pracovních míst. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Vozka. Poté paní ministryně práce a sociálních věcí. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, velmi vítám zprávu pana předsedy vlády a ztotožňuji se s návrhem pana poslance Kováčika, protože nezaměstnanost je opravdu velký celospolečenský problém. Protože můj mandát vznikl v Ústeckém kraji, tak samozřejmě postrádám určité náznaky hodnocení a přístupu k této problematice v Ústeckém a Moravskoslezském kraji, tak jak už velí předchozí usnesení vlády vládě se touto problematiko zabývat. Proto bych doporučil, aby vláda zrekapitulovala plnění tohoto usnesení, a současně bych navrhl, aby se vláda přišla na místo, konkrétně na Mostecko, seznámit s názory starostů a přijala pozvání Hospodářské a sociální rady Ústeckého kraje a Mostecka k řešení komplexní problematiky nezaměstnanosti na místě. Není to jenom nezaměstnanost, ale je to problém sociální turistiky a dalších problémů, které si myslím, že je potřeba řešit průřezově i za pomoci Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vozkovi i za dodržení času. Nyní s přednostním právem paní ministryně práce a sociálních věcí Marksová-Tominová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážení členové a členky vlády, poslankyně a poslanci. Já jsem chtěla ujistit pana předsedu, že z mého zorného pole problematika nezaměstnanosti nepochybně nezmizí.

Jinak naše ministerstvo má tradičně nástroje tzv. aktivní politiky zaměstnanosti, o kterých se tady zmiňoval už pan premiér. Já bych možná jenom zopakovala, že tyto nástroje pomáhají určitým skupinám, které jsou znevýhodněny na trhu práce, ale počítají se do nich i dlouhodobě nezaměstnaní, počítají se tam lidé nad 50 let nebo naopak mladí do 30 let, matky po rodičovské dovolené a ještě některé další skupiny. Ta podpora spočívá buď v tom, že se zaměstnavateli na tvorbu nového pracovního místa dá příspěvek na mzdu, nebo se dá lidem, kteří se rozhodnou být samostatně výdělečně činní, příspěvek na zahájení tohoto podnikání, případně – klasika – jsou ti lidé rekvalifikováni. My tyto nástroje běžně používáme a používáme je čím dál tím intenzivněji a těch programů je celá řada. Ty vám tady nebudu vyjmenovávat. Pokud byste chtěli, jsou samozřejmě k dispozici.

To, co ale chci říci, co nám chybí a co tady vlastně zmínil předřečník, je, že nám chybí vyhodnocení opravdové efektivity těch nástrojů, zejména v oblastech, říkejme tomu mikroregiony, protože to nikdy není celý kraj, kde je nezaměstnanost nejvyšší, a to je to, o čem jsme minulý týden zrovna na ministerstvu měli poradu, že musíme se za prvé podívat, jak na tom jsme, jak ty nástroje tam, kde jsou nejvíce potřeba, jsou skutečně využívány, jak jsou efektivní. Zároveň jestli jsme schopni – protože peněz v tom celém balíku na aktivní politiku zaměstnanosti je dostatek, ale my v tuto chvíli úplně nevíme, zda ty zdecimované úřady práce ve všech těch oblastech jsou schopny je vlastně zadministrovat. Na to se také bohužel teprve musíme podívat, jakkoliv to zní absurdně, že tyto údaje na ministerstvu nejsou.

To, že údaje na ministerstvu nejsou, souvisí taktéž se zmatkem, to je ještě poměrně slušné slovo, v informačních systémech, protože postaru ty informační systémy byly schopny tyto věci vyhodnocovat. Koho podporujeme přesně, co se děje s těmi příspěvky, jak dlouho atd. My to prostě v současné době nemáme, protože ten informační systém byl zničen. A až toto vyhodnotíme, tak se právě chceme, to, co je nové, tak se chceme speciálně na tyto oblasti zaměřit, protože nám zákon dává možnost vymyslet i nové, velmi regionálně specifické programy, což znamená, že třeba v nějaké oblasti, kde je vysoká nezaměstnanost, ale jsou tam malé vesnice, kde třeba chybí sociální služby, tak se dá udělat speciální program na podporu na rekvalifikaci pečovatelek, nebo se dají udělat další věci, jak říkám, regionálně specifické.

Další oblast, která nás čeká, o které teď jednáme, je, aby státní firmy maximálně využívaly tam, kde to jen trochu jde, nezaměstnané, aby spolupracovaly s úřady práce, a ne aby si braly na ty nejrůznější sezónní práce lidi přes agentury, kteří třeba ani nejsou občany České republiky.

Další zajímavá oblast, která s tím souvisí, je takový projekt, kterému se říká "zodpovědné zadávání veřejných zakázek", který vlastně umožňuje veřejným institucím a státním firmám, aby v rámci toho, když zadávají nějakou veřejnou zakázku, široké spektrum, aby nějakým způsobem zohlednily místní podmínky. Dá se tam dát třeba podmínka, že firma, která vyhraje, musí z deseti procent použít dlouhodobě nezaměstnané, atd. To chceme také prosazovat ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj. Už víme, že je to možné, je nějaké stanovisko Úřadu pro hospodářskou soutěž, že to není průšvih, ale spíš je teď potřeba naučit veřejné instituce tohle využívat, aby se nebály. To je teď příští úkol.

Ještě jsem chtěla říci také k té fyzické návštěvě těch nejproblematičtějších oblastí, že s tím počítáme. Pan premiér tady zmínil, že jedeme jako tři ministři na Šluknovsko v pondělí. Já jsem si včera domlouvala s radními z Chomutova, že pojedu do Chomutova, a říkala jsem

jim, že vlastně tyhle návštěvy, zejména těch dvou regionů, Ústeckého a Moravskoslezského, jsou pro mě priorita, abychom tam ty věci nějak řešili na místě. A co se týče sociálního paktu, Hospodářské a sociální rady Ústeckého kraje i Moravskoslezského, s těmi už jsem navázala spolupráci, která určitě bude pokračovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí za její vystoupení. Ještě než budou další přihlášení, konstatuji omluvu od 10 do 12 hodin z pracovních důvodů pana poslance Davida Kasala a paní místopředsedkyně Jermanové od 10 hodin na dopolední jednání z pracovních důvodů.

Nyní s přednostním právem pan předseda ODS Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já samozřejmě souhlasím s tím, že otázka řešení nezaměstnanosti je a má být jednou z klíčových priorit vlády, a to zvlášť v době, kdy nezaměstnanost v České republice dosahuje rekordních čísel. Já jsem ale velmi bedlivě poslouchal slova pana premiéra a mě jeho vystoupení místo toho, abych slyšel nějaký program, jak vláda skutečně bude nezaměstnanost řešit, tak mi to připadalo, že si dělá alibi, protože v době, kdy byla u moci Nečasova vláda, kterou zmínil, tak nezaměstnanost v České republice byla v mezinárodním srovnání na velmi dobrých číslech. Byli jsme na sedmém místě v Evropě, pokud jde o nízkou nezaměstnanost, a dnes se samozřejmě dostáváme do situace, kdy dosahujeme naopak v historii České republiky rekordních čísel. A pan premiér zde nenabídl žádná řešení, jenom nám vysvětlil, že je spousta kostlivců, se kterými si musíme nějak poradit, stejně jako se obávám, že nám naznačil, že tato vláda nedokáže dobře připravit operační programy tak, abychom včas začali čerpat evropské prostředky. Tak to mě, pane premiére, opravdu zneklidnilo.

Ale já jsem chtěl říct k vašemu vystoupení dvě krátké konkrétní poznámky. Za prvé, člověk by si – pokud jste poslouchali pana premiéra tak jako já – mohl klást otázku, jak souvisí zákon o státní službě s řešením nezaměstnanosti. A ta odpověď je samozřejmě jasná, ale je jiná, než jakou podal pan premiér a která se týká čerpání evropských prostředků. Ta odpověď je jasná, když se podíváme na některá čísla. Za sto dnů vašeho vládnutí jste na jednotlivých ministerstvech vyměnili 500 kvalitních úředníků a za ty jste dosadili 700 lidí, kteří jsou přátelé vaší strany, pracují ve vašich firmách, nebo jsou dokonce vaši rodinní příslušníci. No tak tady hned máme 200 pracovních míst, která je potřeba ochránit. Ale obávám se, že tato pracovní místa vytváříte ve špatné části našeho státu. Že vytváříte pracovní místa, která nepomohou snížit celkovou nezaměstnanost a nezlepší výkon státní správy.

A druhá poznámka. Je obecně známo, že proti nezaměstnanosti se bojuje tím, že se snižuje cena práce a motivují se zaměstnavatelé k tomu, aby pracovní místa vytvářeli. Ale co děláte vy? Zvyšujete minimální mzdu a slibujete, že v dalších letech ještě minimální mzdu navýšíte. Tím jenom dosáhnete toho, že ohrozíte ty, kteří jsou nezaměstnaností už tak nejvýše ohroženi, to znamená nízkopříjmové skupiny a lidi, kteří mají nízkou kvalifikaci.

Takže vaše recepty na snížení nezaměstnanosti ke snížení nezaměstnanosti vést nemohou a obávám se, že všechno to, co zde plánujete, je vlastně jenom bezradnost před tím, jak problém nezaměstnanosti řešit, a vytváření si alibi tím, že vytahujete nějaké kostlivce, kteří fakticky ani neexistují.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Fialovi. Nyní dvě faktické poznámky – předsedy vlády a zpravodaje. Takže pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane místopředsedo, já se omlouvám za už druhou faktickou, ale sleduji rozpravu a poslouchám, co řečníci říkají. Tyto dva dokumenty – jeden je z dílny Ministerstva průmyslu a obchodu, druhý je z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí, ten první se jmenuje Opatření Ministerstva průmyslu na podporu hospodářského růstu a Opatření MPSV Aktivní politika zaměstnanosti – jsou dva dokumenty nové vlády, které byly předloženy do Rady hospodářské a sociální dohody a získaly podporu jak zástupců zaměstnavatelů, tak zástupců odborů a tripartita je schválila. Čili jsou to dva dokumenty nové vlády, budou projednány v krátkém čase ve vládě a zahrnují naprosto konkrétní výčet opatření, která už realizujeme ve smyslu podpory nových pracovních míst.

Já bych si pouze dovolil polemizovat s tím, co tady říkal pan předseda Fiala, pokud jde o vytváření nových pracovních míst. Skutečně zákon o státní službě není tím nástrojem, jak vytvořit nová pracovní místa, ani pro lidi spřízněné s novou vládou. Dovolil bych si polemizovat s tím, že ti, co odcházejí, byli odborníci, že to byli lidé na svých místech. Já si to skutečně nemyslím. Řada těch lidí, kteří odcházejí, má problémy. Mají problémy s minulými veřejnými zakázkami, mají problémy s činností, kterou už třeba vyšetřuje policie, nebo třeba mají problémy s kauzami, jako bylo třeba Promopro, kdy teď Úřad vlády dostal pokutu přes půl miliardy korun za kauzu Promopro, která se odehrála před pěti lety. Já doufám, že ani pan předseda Fiala nechce, abychom lidi, kteří za tyto věci odpovídali, nadále drželi ve státních službách a dále je pro stát zaměstnávali. To si myslím, že je věc, kterou nová vláda musí změnit, a lidé, kteří nesou odpovědnost za chyby v čerpání prostředků z Evropské unie, chyby v dotační politice, tak ve státní správě dál pokračovat nemohou.

A poslední poznámka, která se týká minimální mzdy. Víte, ta je dneska 8 500 korun hrubého. Jaká je to motivace pro člověka, který pracuje plnou pracovní dobu a dostane 8 500 hrubého? Jaký je rozdíl mezi jeho životní úrovní a životní úrovní člověka, který pobírá sociální dávky a nepracuje? To je to strašně nemorální, co v naší společnosti existuje, ten hrozný rozdíl mezi minimálním pracovním příjmem a tím, co člověk získává, pokud nepracuje a dostává pouze podporu od státu nebo od obce. A ten rozdíl se musí zvýšit, aby tady byla motivace pracovat, a nezvýšíme to jinak než tím, že budeme postupně zvyšovat minimální mzdu, a tím se postupně zvýší motivace pracovat. Já neříkám ze dne na den, samozřejmě, že to musí být velmi rozvážné, postupné, nesmí to ohrozit malé a střední firmy, ale podle mého názoru tím, že se sedm let minimální mzda nezvyšovala, tak se vytvořil určitý prostor, který teď můžeme vyplnit tím, že se minimální mzda postupně bude zvyšovat. Ale opět, i zvýšení minimální mzdy by měla projednat tripartita. Sedí tam zástupci zaměstnavatelů, sedí tam zástupci odborů a měli by mít plné právo se k tomu vyjádřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády a nyní mám dvě faktické poznámky – zpravodaje a potom pana poslance Beznosky a pana předsedy Fialy. Pan vicepremiér se hlásí s přednostním právem, nebo k faktické poznámce? Pane vicepremiére, k faktické poznámce, nebo s přednostním právem? S přednostním právem, dobře. Tak pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Jenom několik málo poznámek, protože ten zbytek si možná nechám na závěrečné slovo, dočkáme-li se jej dnes, protože v 11 hodin máme pevně zařazené body.

Zajisté nikdo nebude zpochybňovat onen 2000 let starý postulát o tom, že dělník jest hoden mzdy své. Nikoliv almužny, o té tam řeč není. Je tam řeč o mzdě. A nikdo nebude zpochybňovat také to, že za poctivou práci patří také náležitá spravedlivá odměna. Nikoliv almužna. A ona minimální mzda, která dnes je, a v řadě firem a v řadě institucí – více firem než institucí – řada lidí vykonává takové práce, které jsou minimální mzdou ohodnoceny, z pouhého nezbytí. Protože jim je třeba hloupé být na dávkách, které koneckonců pro ně a pro tu rodinu by znamenaly možná i lepší úroveň, neboť neprojedou cestovné do zaměstnání, nemusí příliš brzy vstávat a tak dál a tak dál. A on přesto jde a za tu minimální mzdu pracuje. Už jenom z toho důvodu by bylo dobře, aby se podstatnějším způsobem odlišila minimální mzda od oněch dávek. Abychom ocenili taky to, že ti lidé, kteří pracují, byť za málo, ale pracují, přinášejí něco společnosti, že si jich také společnost váží a oceňuje jejich, byť nekvalifikovanou, leč nutnou práci lépe než tím, že je postaví do role outsiderů. Byť možná chvilku pohodlné, ale to, promiňte, to je velmi, velmi přitažené za vlasy. Takže to je první poznámka o minimální mzdě.

Nemyslím si, že pasivním opatřením, to znamená stlačováním ceny práce dolů, pouhým tímto pasivním opatřením by pomohlo snížení nezaměstnanosti. Proto navrhuji –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, uplynul vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, hlásím se znovu, jakmile bude v pořadí faktická poznámka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní faktické poznámky pan poslanec Beznoska a pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já jenom krátce zareaguji na projev pana premiéra.

Souhlasím, nezaměstnanost, více než 600 tis. nezaměstnaných, je obrovským problémem. Ale určitě ho nevyřešíme politickými prohlášeními a floskulemi, které tady zazněly. Chtěl bych se zeptat, konkrétně, protože byla to tato vládní koalice, která zvedla ruku pro státní rozpočet, ve kterém bylo na aktivní politiku zaměstnanosti o 1,5 mld. korun méně než v minulém roce. Bylo slibováno, že se rozjedou dotační tituly z programu Evropské unie, tak jsem se chtěl zeptat, jaké dotační tituly na jaké programy APZ budou zaměřeny a v jakých objemech. Protože jsme v květnu a já předpokládám, pokud vláda koná, tak že už v tomto má jasno. Pan premiér tady mával papírem. Papír samozřejmě unese všechno. Doufám, že na tom papíře jsou i faktické konkrétní věci.

Další dvě poznámečky. Poznámka k tomu, že rekvalifikací prošlo od ledna do března 14 tis. zaměstnanců, je strašně fajn, ale s tím tato vláda nemá nic společného. To jsou přece programy, které byly připraveny vládami minulými. Rovněž tak program odborné přípravy mladých, 2 600 lidí, to je výborné, souhlasím, jsem tomu rád, nicméně zase to není zásluha této vlády. Neslyšel jsem nic konkrétního, co by tato vláda v rámci APZ, tak často tady zmiňované, provedla. Takže doufám, že teď buďto paní ministryně, nebo pan premiér ještě se vrátí ke stupínku a zahrnou nás tady faktickými údaji o podpoře z programů EU, protože bylo slibováno 3,5 mld. korun. Sám jsem na to velmi zvědav.

Co se týče poznámky o minimální mzdě, nechám to určitě na kolegovi. Jinak chci říci tolik, že Česká republika si dlouhodobě v rámci nezaměstnanosti drží jednu z nejlepších pozic

v rámci EU. Mezi pátým a sedmým místem osciluje naše pořadí a to prosím za situace, kdy v roce 2008 (upozornění na čas) začala ekonomická krize. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Petr Fiala také k faktické poznámce. A poté pan zpravodaj také faktickou poznámku. Pak s přednostním právem pan místopředseda vlády Andrej Babiš. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, moje faktická poznámka se týká samozřejmě faktické poznámky pana premiéra. Na začátku řeknu, že v jedné věci s ním překvapivě souhlasím, a to v tom, že práce se musí vyplácet a není dobré, když odměna za práci je nižší, než jsou případné sociální dávky. Ale co vy děláte a co vy plánujete dělat, to je to, že budete zvyšovat – a zvyšujete a máte to v programu – sociální dávky, ale současně, abyste to nějakým způsobem vyřešili, chcete zvyšovat minimální mzdu. A to je úplně cesta do pekel. Tohle přece není řešení nezaměstnanosti a není to ani náprava těch věcí, o kterých vy mluvíte. Naopak, minimální mzda je v tomto směru překážka pro to, aby se vytvářela nová pracovní místa. A jestli chcete docílit toho, aby se práce vyplácela, aby nebylo lepší nepracovat než pracovat, aby to nebylo pro občany výhodné, tak musíte jít jinou cestou a tou je zpřísnění sociálních dávek a poskytování sociálních dávek jenom těm, kteří opravdu nemohou, a ne těm, kteří nechtějí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní faktickou poznámku pan zpravodaj a potom přednostní právo pan vicepremiér Andrej Babiš a paní ministryně práce a sociálních věcí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji pěkně. Proto já také navrhuji a navazuji na svou předchozí faktickou poznámku v bodě 1 II svého návrhu usnesení, aby vláda vypracovala komplexní soubor opatření, aby s ním přišla do Poslanecké sněmovny. Aby to bylo něco, čeho se také můžeme držet a co by občan viděl, že je doopravdy vážným zájmem o to věc řešit.

Co se týká – a musím odpovědět prostřednictvím vás, pane předsedající, panu kolegovi Fialovi. Ne pouze, ale rozhodující měrou přece jenom se na této rekordní nezaměstnanosti podílelo také dosavadní pravicové vládnutí. To je potřeba říci. To tady zatím nezaznělo. Možná od pana předsedy Sobotky při jeho vrozené slušnosti velmi decentně. Ale to je potřeba si také říci. A myslím si, že je třeba, aby se alespoň tím, že se podpoří i zprava návrh usnesení, které předkládám, dalo najevo, že také tuto vinu je třeba nebo je zájem napravit.

Takže tolik jenom k těm věcem, které jsem momentálně potřeboval říci v komentáři k dosavadní diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi a nyní dvě přednostní práva. Nejdříve pan vice premiér a ministr financí Andrej Babiš, poté paní ministryně práce a sociálních věcí. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já moc často nevystupuji, ale když jsem poslouchal pana poslance Fialu, tak skutečně mi to nedalo, abych nevystoupil. Rád bych zdůvodnil personální změny, které jsem udělal.

Ano, personální změny jsem udělal, protože ten Matrix, který jste vybudovali na Ministerstvu financí, hlavně ODS s panem Kalouskem, který fungoval velice podivně, tak

samozřejmě že když jsem tam přišel, tak jsem měnil lidi. Nevzal jsem nikoho z mé firmy, jak se snažíte tady nastiňovat, vzal jsem si akorát asistentku.

Ano, vyměnil jsem šéfa Státní tiskárny cenin, protože rozdával zlaté cihličky na počkání za 4 mil. korun. Nebyl schopen to doložit.

Vyměnil jsem lidi, kteří mají na starosti ekologii. Konečně jsem pochopil, jak měla fungovat ekologická zakázka, kterou připravoval pan Kalousek. Tam by byli kluci vydělali 50 až 60 mld. Protože ten systém je takový, že naše závazky 200 mld., tak na ty máme ročně asi 4 mld. a potom někdo to rozděluje. A kdysi dávno za námi chodili různí lidé a říkali: Já ti to na ministerstvu zařídím. Víš, to se udělá taková ekologická havárie a potom to dostaneš. Chodí různí podnikatelé a vykládají, tak to tam funguje.

Vyměnili jsme i hazard, kde pan Kalousek byl hlavní zástupce hazardu. Hazard tady neplatil dvacet let daně, měli výjimku. Tvářili se, že dávají peníze na charitu, a dávali si to z pravé kapsy do levé. Takže pan Kalousek povolil internetové sázení. Některým firmám. Četl jsem, že Čunek reklamoval nějakých 10 mil. tehdy pro KDU-ČSL. To říkal někde v novinách. Takže hazard taky jsme vyměnili, ano. A předkládáme novelu zákona, udělali jsme opatření, aby se nedávalo povolení na deset let.

Ano, museli jsme měnit lidi. Objevil jsem různé firmy jako PRISKO. PRISKO – soudili jsme se osmnáct let s Volkswagenem, nevím, jestli to někdo víte, a platili jsme tam právníky za 490 eur na hodinu. Dali jsme jim 65 mil. korun za ta léta, abychom soud prohráli a zaplatili 310 mil. korun. A tak dále.

Takže můžu pokračovat. Máme státní pokladnu, skvělou, do které jsme narvali 4,6 mld., a nejsme schopni dnes zjistit, které resorty mají v detailu náklady. Ano, jednání o státním rozpočtu není v detailu. My nevíme přesně, kolik jednotlivé resorty platí za právníky, kolik platí za elektřinu, plyn, kolik mají provozní náklady. To nevíme.

Máme tam Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, kde byl taky nějaký ředitel, kde je nějaký systém CRAB, který stál 260 mil. a provoz 60 mil., kam se měly nasypat všechny nemovitosti. To samozřejmě se vůbec neděje.

Takže já nevím, co víc se dá stihnout za sto dní. Vy tady kritizujete vládu, zaměstnanost. Každý mluví o zaměstnanosti. Nevím, kolik lidí z vás zaměstnáváte lidi, já jich zaměstnávám celkem dost. Jak jste vyřešili ten základ podnikání, dopravní infrastrukturu? Že jste osmnáct let řešili Havránkovou? Že dneska Prachař navrhuje konečně nějaký způsob výkupu pozemku, aby se to pohnulo? Že výstavba dálnice tady trvá šestnáct nebo sedmnáct let?

Takže ano, naše vláda se snaží to řešit a deblokovat. My dneska nemáme ani nakreslené trasy na základní dálniční síť. Rakouský velvyslanec říká, že dálnice na Linec... Že oni skončili sedm kilometrů od české hranice, protože čekají na nás, abychom jim řekli, kde ta naše dálnice by mohla možná někdy ústit. Ano? A stejně je to všude. Nemáme dálnice ani na Vídeň ani na Linec ani na Drážďany ani na Krakov atd. Takže já nevím, o čem tady mluvíme.

Kdo tady řeší dvanáct let zákon o státní službě? Kdo tady řeší regulaci vody tak dlouho od vstupu do Evropské unie? A tak dále. Takže je to skutečně úsměvné, když tady slyším tu kritiku, kdy skutečně si myslím, že vláda má jasno, co chce dělat.

A zaměstnanost. Ano, my chceme řešit zaměstnanost a řešíme ji. A základ zaměstnanosti je ta dopravní infrastruktura. Zahraniční investice, stabilní daně, nízké ceny elektřiny. Děkujeme vám za tisíc miliard solárního tunelu, to taky pomohlo všem v naší zemi, občanům a průmyslníkům. A samozřejmě nějaká stabilní zahraniční politika. Vyhledávání zahraničních investorů. A to všechno děláme. A já si myslím, že vláda má v tom úplně jasno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu vicepremiérovi. Nyní paní ministryně práce a sociálních věcí Marksová Tominová, potom faktické poznámky, mám zatím čtyři, tak, jak jste se přihlásili, už vás eviduji. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla na začátek podotknout, že tady ODS vládla sedm let. A recept, který zní, že máme snižovat cenu práce, je fascinující – ale proč tedy tady nebyl uplatněn nebo proč nemá nějaký dobrý výsledek? Já mám jeden jediný dobrý výsledek, v uvozovkách dobrý, a to je rozdíl mezi počtem nezaměstnaných mezi lety 2007 a 2013. Samozřejmě nejsme tak oškliví, abychom všechno sváděli na ODS, byla tam hospodářská krize. Nicméně číslo v roce 2007 uvádí 354 800, konec 2013 je 596 800. Váš recept evidentně nefungoval. A mě úplně fascinuje to, když nám tady ODS radí, jak to teď máme udělat. Jak to máme udělat, abychom měli nižší dávky, snížili ještě cenu práce, a že najednou tady vzniknou pracovní místa. Já se opravdu opakovaně ptám: kde tedy jsou za těch sedm let? Já je prostě nevidím!

Jinak co se týče těch sociálních dávek. Ono tady samozřejmě koluje spousta informací, jak je to super si z nich žít, ale znovu opakuji to, co už tady bylo řečeno při minulé debatě: Životní minimum na jednoho dospělého osaměle žijícího člověka je 3 400 a existenční minimum pro ty lidi, kteří nechodí do práce opakovaně, mají problémy, je 2 200. To jsou částky, které těm lidem ale stát dát musí, protože předpokládám, že nechceme, aby ani ti, kteří skutečně nepracují, pracovat nebudou, protože toho nejsou schopni, nejsou ochotni, tak je prostě stejně nemůžeme nechat umřít hlady. A 2 200 je skutečně existenční minimum.

Samozřejmě další otázka, o které jsem tady už mluvila, je, jak zejména v těch nejhorších regionech používat nástroje typu veřejně prospěšné práce, a jestli se nám podaří vrátit veřejnou službu, tak veřejnou službu k tomu, abychom tyto lidi přiměli aspoň k nějaké aktivitě, aby si i to své existenční minimum v uvozovkách zasloužili. A to je to, co tato vláda chce dělat, o čem jsem mluvila. Ale znovu opakuji, trošku vidím pár rozdílů v sedmi letech a ve třech měsících. Prostě nejsme nějací nadlidští roboti a supermani a superženy, abychom dohonili za tři měsíce to, co je tady za sedm let rozvráceno a zanedbáno.

Jinak co se týče dotazů na projekty financované z Evropského sociálního fondu, těch je celá řada. Já mám podrobná čísla, kolik finančních prostředků za jaké období na ně bylo vydáno. Obsahuje to ta zpráva, která prošla tripartitou, kde mimochodem je potřeba zdůraznit, že ji oceňovali i zaměstnavatelé, takže to není, že bychom my si udělali nějakou zprávu, kterou nám schválí odbory a nikdo jiný. My tu zprávu dáme na vládu a potom ji tady všem namnožíme, protože si myslím, že nemá cenu, abych tady čtvrt hodiny četla jednotlivé programy a jednotlivé částky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců sociální demokracie a hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí. Nyní přednostní práva v pořadí: pan předseda Fiala, pan předseda Stanjura, pan kolega Beznoska a pan předseda Kalousek. Prosím v tomto pořadí. To jsou všechno faktické poznámky, prosím. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Fiala: Jsem rád, že moje faktická poznámka vyprovokovala pana ministra financí, aby nám také něco řekl. Já bych ho nicméně chtěl ujistit, že moje poznámka

o 500 propuštěných státních úřednících a 700 nově přijatých se netýkala pouze Ministerstva financí. To chápu, že byste na jednom ministerstvu nezvládl v tak krátké době.

Mě zaujaly dvě věci. První. Vy jste, pane ministře financí, řekl, že zaměstnáváte obrovskou spoustu lidí. Já jsem si nedávno přečetl někde, že už nepodnikáte, takže v tom vidím určitý rozpor. Ale ani vás nežádám, abyste to vysvětloval.

Já jsem vás chtěl upozornit na jinou věc. Vy jste také řekl, že na Ministerstvu financí řádila, nebo jak jste to použil, Občanská demokratická strana s panem Kalouskem. Tak možná máte nějaké jiné informace než já, ale já opravdu nevím o tom, že by Miroslav Kalousek v době, kdy byl ministrem financí, byl členem Občanské demokratické strany. Já nevylučuji, že to tak do budoucna bude. (Ohlas v plénu, nesrozumitelný výkřik zprava, zřejmě od poslance Kalouska, smích.) Já se tomu nebráním, můžeme se o tom bavit, ale zatím tomu tak prostě nebylo a není. Pan ministr Kalousek zastupoval úplně jinou politickou stranu než Občanskou demokratickou stranu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou a poté další faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak pan ministr financí použil svoji obvyklou taktiku. Místo aby věcně odpovídal, tak začne útočit a chce řešit věci, které byly už dávno vyřešené.

Nevím, jaké máte informace z oblasti dopravy, ale když budeme mluvit třeba o cestě na Vídeň, tak se ptejte svých koaličních partnerů, proč tento kraj nemá územní plán, nedá se tam stavět. (Poznámka mimo mikrofon od předsedy vlády.) Já vím, že to zrušil soud, mi tady napovídá pan premiér. To já samozřejmě vím. Ale je to jediný kraj, ve kterém zásady územního rozvoje jsou zrušeny, na rozdíl od ostatních krajů, kde to zrušeno nebylo. A neříkejte, že nevíme, kde povedou trasy. My víme... (Otáčí se opět za sebe k předsedovi vlády a hovoří k němu mimo mikrofon.) Myslím si, že pan premiér mi do toho nemusí mluvit. Mluvil dneska poměrně dlouho ve svém úvodním slově a nikdo nestál za ním a nehučel mu do ucha a nerozhazoval. A to já mám pouze dvě minuty.

Možná, že pan ministr financí zastaví ekozakázku, kterou jsme zastavili my. Když mluvil o solárním tunelu, tak se podívejte, jak která strana hlasovala, jestli pro byla ODS, která jediná byla proti, nebo váš koaliční partner. Já jsem stejný kritik peněz na obnovitelné zdroje a na to, že to vůbec vzniklo. Ale směřujte kritiku k tomu, kdo za to mohl. Já vím, že se vám to nehodí, že sedí vedle vás ve vládních lavicích, takže máte univerzálního viníka vpravo od vás.

Paní ministryně říkala, že snižování ceny práce je úplně špatný koncept. Mě by zajímalo, jestli si to myslí ministr financí, že snižování ceny práce je úplně špatný koncept. A přece pan ministr financí, já jsem byl na tom rozpočtovém výboru, říká "já jsem proti zvýšení plateb za státní zaměstnance", ale hlasuje pro, nebo jeho kolegové hlasují pro. Na tom samém rozpočtovém výboru říkal "já jsem proti zavedení třetí sazby DPH", ale přitom ji připravuje. A to je koaliční vládnutí. Já tomu rozumím. Když jste takhle kritický ke svým koaličním partnerům a umíte si vybrat, že co je dobře, děláte vy, a co je špatně, dělá váš koaliční partner.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, vypršel vám čas k faktické poznámce. Ještě zopakuji faktické poznámky, které mám přihlášené. Nyní pan kolega Beznoska, potom pan předseda Kalousek, pan místopředseda vlády Babiš a pan poslanec Birke. To jsou faktické poznámky před řádným programem. Prosím, nyní pan kolega

Beznoska. Nechce. Nyní pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Připraví se pan místopředseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, jenom velmi stručnou reakci na pana ministra financí. Řekl, že jsem podporoval hazard dvacet let a dvacet let hazard nebyl zdaněn. Možná by se slušelo dodat, že jsem byl první ministr financí, který opravdu prosadil zdanění hazardu. Nepovolil jsem internetové sázení některým firmám, povolil jsem ho na některé sázky všem firmám a prospěch pro státní rozpočet z toho je doložitelný a prokazatelný.

Státní pokladna nemá detailní informace o nákladech jednotlivých resortů. Ne proto, že by na to neměly kapacity, ale prostě proto, že některé resorty odmítají data dodat. Koneckonců sám pan ministr financí kontrolnímu výboru napsal zprávu, kde napsal, že státní pokladna je funkční a plně vyhovuje.

Tímto způsobem by bylo možné vyjádřit se ke každé větě a uvést na pravou míru každou větu, kterou tady pan místopředseda vlády sdělil.

Pane místopředsedo vlády, to, že jste úplně mimo, jste mohl říct za podstatně kratší dobu, než jste tomuto sdělení věnoval. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09. Ještě přečtu před vystoupením pana místopředsedy vlády Andreje Babiše omluvy z dnešního jednání. Omlouvá se předseda zahraničního výboru Karel Schwarzenberg z důvodu pracovních záležitostí. Dále se omlouvá paní poslankyně Nina Nováková, paní Kristýna Ledvinková (nejspíš Zelienková) a pan Václav Zemek.

Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Rád bych reagoval na poznámku pana Fialy. Když zakládal pan Kalousek, ono se říkalo Topolánek 09, oni to dělali vlastně spolu, tak skutečně mezi tím asi moc velký rozdíl není, ale jenom bych se vrátil k vašemu tradičnímu zvyku politických náměstků. Tam byl nějaký Zajíček a nějací nominanti pana Tluchoře. Takže ono to vždycky tak fungovalo, že Kalousek byl ministr. Ten si dělal svoje kšefty a vlastně Zajíček si zase dělal svoje kšefty. Je to taková tradice. Já vím dobře, kdo kde byl a kdo co dělal. Já určitě rád veřejnosti předložím supertunel, který připravoval pan Kalousek, tu ekologickou zakázku, kde chtěli kluci vydělat 50, 60 miliard. Chtěl bych poděkovat panu Nečasovi, že to zarazil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Birke a připraví se pan poslanec Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, já jsem si pozorně přečetl název dnešního bodu. Je to Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti. Dovolte mi můj pohled – už poněkolikáté tady ve Sněmovně – starosty města.

Když poslouchám předřečníky především z pravého politického spektra, tak se mi vkrádá do obličeje úsměv, protože mám takový pocit, že jsme už všichni zapomněli na to, kdy, pane Kalousku, vaší prostřednictvím, pane předsedající, váš ministr Drábek přece sebral

kompetenčně z měst výplaty sociálních dávek na úřady práce, čímž jednoznačně paralyzoval úřady práce, protože dneska aktuální stav je, že nebyl navýšen počet zaměstnanců na úřadu práce. My musíme posílat městské policisty na to, aby úředníky hlídali, a absolutně nefunguje jakákoliv aktivní politika zaměstnanosti! Takže podnikatelé se dneska obracejí na starosty měst a říkají: "Úřady práce na nás nemají čas, prosím vás, pomozte nám, starostové, potřebujeme padesát, sto lidí." Prostě to je realita!

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Holeček a potom pan předseda klubu TOP 09 ještě k jedné faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážené dámy, vážení pánové, já jsem si dělal výpisky ze dvou vystoupení pana Andreje Babiše: chodí za mnou různí lidé, různí politici chodí a říkají: nějací kluci by měli vydělat 50 až 60 miliard, objevují se různé podivné firmy, byl tam nějaký ředitel, byli tam nějací nominanti pana Tluchoře. Andrej Babiš již tradičně sype z rukávu obvinění. Proč ale není konkrétní? Proč nejmenujete? Takto se může chovat aktivista, ale i u aktivisty už to považuji za podivné. Ale takto se nesmí chovat politik. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní k faktické poznámce pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, že zdržuji, ale vzhledem k tomu, že některé lži mají tendenci žít vlastním životem a tvářit se jako pravda, tak prostě některé nejkřiklavější lži pana místopředsedy vlády si dovolím přece jenom uvést na pravou míru.

Nikdo nic v souvislosti s ekotendrem nezarazil. Ekotendr proběhl, a protože žádná nabídka neodpovídala kritériu výhodnosti, předložil jsem jako ministr financí do vlády návrh, abychom nevybrali žádného uchazeče, a vláda můj návrh schválila. Tak to přesně proběhlo a vy to musíte vědět, protože tyto doklady máte na Ministerstvu financí k dispozici. Přesto lžete, jak když tiskne. Já vám to nevyčítám. Chápu, že starého psa novým kouskům nenaučíš.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09. Pan kolega Stanjura se hlásí k faktické poznámce. Potom pan místopředseda vlády Andrej Babiš. Také k faktické poznámce, nebo s přednostním právem, pane místopředsedo? (K faktické.) Dobře. Prosím, pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na slova, jestli jsem dobře četl dneska v tisku, stínového ministra dopravy pana kolegy Birkeho. Já s ním v mnohém i souhlasím. Máme společné zkušenosti ze samosprávy.

V okamžiku, kdy se jednalo o převod úředníků z měst na úřady práce, tak já osobně a moji kolegové jsme vyjednávali s vedením Svazu měst a obcí a říkali jsme: "Pokud nebudete chtít, protože my bychom to doporučovali, tak budeme proti." Ale tato organizace nakonec s předloženým návrhem souhlasila. To je třeba říct. Ne potom, když se něco nepovede, říkat, že byl viník jenom jeden. Těch viníků bylo bezesporu víc. A my, kteří máme zkušenosti z radnic, jsme říkali: "Buď si to vezměte všechno včetně sociálního šetření, anebo nechte sociální šetření na městech a jenom technicky to vyplácejte, což je docela logické, aby lidé neběhali na dva různé úřady a šli k jednomu okénku pro peníze." Bohužel byl zvolen model,

který se ukázal, že je nefunkční. Ale je třeba říct, že tehdy jsme se ptali zástupce samosprávy, ne jednotlivých starostů. Věřím, že pan starosta Birke by možná se mnou souhlasil tehdy i dnes, že na to máme stejný pohled, ale takhle to zaznělo. Pak je to vždycky třeba říct celé.

Já to také nepovažuji za šťastné. Já si myslím, že jedna věc je technické vyplácení a druhá věc, kdo o tom rozhodne, zda návrh vzniká, nebo nevzniká. A tady jsem přesvědčen, že to vědí sociální pracovníci měst a obcí mnohem lépe než úředníci úřadu práce. Já to nevyčítám lidem z úřadu práce. Mají na to jiné kompetence, jiný čas, takže tohle jsme schopni spravit, aby ti, kteří znají situaci v jednotlivých rodinách, věděli, zda nárok je oprávněný, nebo není.

A když mluvila paní ministryně o těch dávkách, tak samozřejmě jsou lidé, kteří si je zaslouží a mají ty dávky dostávat. My jenom vedeme spor o tom, jak se zbavit černých pasažérů. A to bychom mohli být, bych řekl, také ve shodě. Nemluvíme o těch, kteří jsou v těžké životní situaci, pomoc potřebují – a co je klíčové, tu pomoc si zaslouží.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Marty Semelové a potom pan vicepremiér Andrej Babiš s řádnou přihláškou s přednostním právem. Poté snad již bude čas pro ostatní řádně přihlášené. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych jenom, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěla připomenout, proč tady byl navržen tento bod a je z našich řad navrhován opakovaně při každé schůzi. Je to z toho důvodu, že zde je zhruba 750 tisíc nezaměstnaných, že každý pátý absolvent školy nemá práci, že práci nemají lidé nad 50 let věku, ženy po mateřské dovolené atd. atd. Z toho důvodu chceme pokaždé na schůzi řešit tuto otázku, abychom se pohnuli někam dál, aby se skutečně nezaměstnanost nějakým způsobem řešila, a chceme znát tyto informace.

To, co tady ovšem nyní probíhá ze strany poslanců ODS a některých dalších, to je vzájemné napadání, vzájemné urážení, hledání úplně jiných problémů, než kvůli čemu jsme tento problém tady nadnesli, a nezaměstnaný člověk je úplně v pozadí. Stejně tak jako lidé, kteří objektivně práci nemají, potřebují dávky, tak ti jdou úplně do pozadí jenom proto, abyste se tady zviditelňovali se svými vlastními problémy. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji paní poslankyni a nyní je s přednostním právem přihlášen pan vicepremiér Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Já bych jenom odpověděl předcházejícímu řečníkovi a znovu zopakoval, že já nejsem politik. Já jsem tady za občany. (Projevy nesouhlasu některých poslanců.) Hnutí ANO bylo úspěšné proto, že vy jste to vedli do bankrotu. Vy jste rozložili tenhle stát! Vy jste nebyli schopni ani za 24 let postavit ty podělané dálnice! Tady mluvíte o nezaměstnanosti? Proč nemáme rychlovlaky? Proč nezaměstnaní z Ústí a z Ostravy se nedostanou do Brna nebo do Prahy rychlovlakem? O čem to tu mluvíte? Pan Kalousek, tak nechť nám povykládá, jak zaplatil tomu důchodci z předměstí Suffolku 1,6 miliardy za TOZy, kdy ten zločinec, jeho výběrčí Šnábl, organizoval arbitráže proti našemu státu a je na něj podáno trestní oznámení! O čem to vykládáte? Tady jste za 20 let rozložili tenhle stát a my jsme přišli proto, protože to jednoduše nefunguje! Tak o čem to vykládáte? A těch 60 miliard, které jste chtěli udělat na ekologické zakázce, já to zveřejním na webu, ty nafouknuté zakázky, kde jste byli domluveni, že tam vyděláte na tom. A to, že jste to chtěli řešit napříč politickým spektrem, tak to všichni vědí. A to, že

samozřejmě ten Matrix jste vybudovali a udělali tady justiční mafii, že jste do toho zatáhli státní zástupce a policajty a některé soudce, ano, tak je to dokonalé! Fakt, super! (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále mám přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já myslím, že prostě nemůžeme připustit matení pojmů tady odsud z Poslanecké sněmovny. Za občany jsme tu všichni, protože pouze čeští občané mají volební právo a ti nás sem všechny zvolili. Člen vlády a člen Poslanecké sněmovny je politik, i když bude tvrdit, že není. Prostě to je stejné, jako když tvrdí, že nebyl agentem StB. (Smích zprava.) Tak můžete zrovna tak říkat, že není politik. Prostě je, protože je členem vlády a je členem Poslanecké sněmovny.

Znovu opakuji, že za vítěze ekologické zakázky jsem navrhl vládě nevybrat nikoho, to znamená, těžko mohl někdo prosazovat nějaký tunel, když ten návrh padl ode mě, abychom nevybrali nikoho.

A co se týče TOZů, TOZy schválila a proplatila vláda Jiřího Rusnoka. Opět prostě musíme některé věci uvádět na pravou míru. Pan místopředseda prostě – nevím, zda z neinformovanosti, anebo úmyslně – ale lže téměř neustále.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji i za dodržení času. Dále s faktickou poznámkou je zde přihlášen pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mě by zajímalo, jak občan Babiš nepolitik, když ho bude vyšetřovat Česká národní banka kvůli možnému zneužití interních informací, zda ten běžný občan nepolitik může říct: já jsem tu informaci řekl redaktorce novin v Poslanecké sněmovně a mě chrání imunita. Zatím jsem si nevšiml, že nepolitici, běžní občané, jsou chráněni imunitou. A jsou to jeho výroky, ne moje.

A poslední poznámka. Mě fakt nepřekvapuje, že bývalý komunista říká, že do roku 1989 jsme se tady měli velmi dobře a od té doby to jde z kopce. Mě to fakt nepřekvapuje. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále v pořadí s faktickou je pan poslanec Petr Fiala.

Poslanec Petr Fiala: Já jenom přemýšlím nad logikou některých výroků. Nejsem podnikatel, ale zaměstnávám tisíce lidí. Jsem vicepremiér, ministr financí, předseda politické strany, poslanec, ale nejsem politik. Toto je přece úplně absurdní. Samozřejmě, pane místopředsedo vlády, pane ministře financí, jste politik, tak jak já jsem politik a můžeme lidem namlouvat cokoliv jiného, ale prostě politici jsme a měli bychom to, že jsme politici, dělat s plnou odpovědností.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, pouze mým prostřednictvím. (Projevy nesouhlasu v jednacím sále.) Ne? Ano, máte pravdu.

Poslanec Petr Fiala: Já se omlouvám... To není nutné, protože já hovořím k členovi vlády a také jsem pana Babiše takto označil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, máte pravdu.

Poslanec Petr Fiala: Já už jsem chtěl skončit, ale tak jste mně sebral závěr.

Já končím tím, že panu poslanci, ministrovi Babišovi chci říct ještě jednou, že tady ta figura s tím, že není politik, je naprosto neúčinná. Jsme na tom všichni v této Sněmovně stejně, jsme politici a mějte politickou odpovědnost na paměti. Jediné, v čem bychom se měli možná více krotit a v čem bychom měli ukazovat, že jsme politici, kteří jsou zvoleni občany této země a mají k nim odpovědnost, je například to, že budeme používat výrazy, které odpovídají důstojnosti Poslanecké sněmovny, a nebudeme tady používat sprostá slova, tak jak jste to udělal před chvílí vy. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dále mám přihlášeného s faktickou poznámkou pana vicepremiéra Babiše. (O slovo se hlásil též posl. Kováčik.) Já jsem myslel, že se hlásíte s přednostním právem. (Ne.) Omlouvám se, pane vicepremiére. Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Odpouštím vám přehlédnutí, pane řídící, jinak řídíte velmi dobře. (Mpř. Bartošek: Děkuji. Smích v sále.)

Já jsem, kolegyně a kolegové, hrdý na to, že jsem politik, a jsem hrdý na to, že jsem komunistický politik. A jsem hrdý na to, že voliči v Kraji Vysočina mně natolik důvěřovali, že mně dali tolik hlasů, že mohu být politikem, protože já pozici politika považuji za vážné a zodpovědné a odpovědné a potřebné řemeslo na rozdíl od mnoha ostatních. Já se skutečně za to nestydím. Ono tu práci musí také přece někdo dělat. Vždyť máme, aspoň to tvrdíme, parlamentní demokracii. A my, co jsme tady jako politici, naplňujeme parlamentní demokracii těmi dělníky politiky, když se to tak vezme. Ale to jsem nechtěl říci.

Já bych rád, aby se lavina diskuse vrátila zpátky do koryta tématu. Můžeme si donekonečna vyčítat, co jsme kdy, a možná máme pravdu, možná nemáme pravdu, ale ti lidé na nás možná koukají a říkají si něco o tom, že by nechtěli být politiky, protože prostě nenaplňují – nebo nenaplňujeme někteří – v této diskuzi to, co je dáno tématem.

A úplně fascinující je, a ti lidé, co na to koukají, zejména ti, kteří právě přišli o práci nebo dlouhodobě ji nemají, když poslouchají takové argumenty, jak jsme skvělí v rámci Evropské unie v nezaměstnanosti – šestí až sedmí. No vykládejme jim to, těm, kteří potupně každý měsíc a tak dál a tak dál musí stát v nějaké frontě na nějakém úřadě a nebo vysvětlovat rodině, proč nemůžou ne že na dovolenou, ale proč nemůžou třeba to či ono dětem pořídit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Než budeme pokračovat v diskusi, mám zde dvě oznámení. Jednak se dnes omlouvá od 18 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Pavel Čihák a dále, dnes bude hlasovat s náhradní kartou číslo 10 pan ministr zahraničních věcí Zaorálek.

Nyní již s faktickou poznámkou řádně přihlášený pan vicepremiér Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já bych ještě naposledy za nespokojené občany vystoupil tady. Já bych chtěl říct, že Aristoteles říkal, že politici jsou nejlepší z nás, nejmoudřejší, nejpracovitější, mají největší morálku. Občané – tam jsou naši politici. Dvacet čtyři let jedna parta řídí tuhle zemi a dovedla to tam, kam to dovedla. Ano? Takže to bych rád připomenul. Že asi se nám to nějak jako vymklo z ruky, ta charakteristika těch politiků. Nevím, proč politik je jako nejméně uznávané zaměstnání. Dokonce ta uklízečka, která uklidí pořádně, tak je před ním.

A ohledně vyšetřování ČNB. Prosím vás, to není žádné vyšetřování. Já vím, že vy máte jediný program – ODS a TOP 09. Co byste dělali, kdyby nebylo Babiše? Však byste neměli žádný program! Vy máte antibabiš! Stejně jak ten váš server echo24, který lže zase, že jsem vyšetřován. Vůbec jsem není vyšetřován. Já jsem se vyjádřil a hledám zdroje. Na rozdíl od vás, kteří jenom ty zdroje si dávali do vlastních kapes, tak hledám zdroje. A řekl jsem: Jo, ČEZ by byl dobrý zdroj. Takže není žádné vyšetřování. Oznámil jsem České národní bance, že jsem tady potkal na půdě parlamentní paní Kubátovou a že jsem jí řekl tenhle názor za podmínky, že to odsouhlasí koalice. To je všechno. To, že nějaká redaktorka, která dlouhodobě pracuje pro ODS a kdysi pracovala v Lidových novinách, napíše lži a vy to opakujete, že si to nahráváte, jak včera údajně tam přišla nějaká kontrola. Pan Kalousek asi to ví lépe, že tam chodí kontrola. Možná ji tam poslal, když to tam v minulosti řídil. Takže to je samozřejmě vaše hra, nesmysly a lži. (Potlesk poslanců za ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Korte. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, zákon o jednacím řádu stanoví, že jednacím jazykem Poslanecké sněmovny je čeština. Hatmatilka, kterou hovoří pan ministr financí Babiš, se českému jazyku blíží pouze velmi vzdáleně. Dámy a pánové, je to zákon prosím. Já chápu, že to pro pana Babiše může být obtížné, ale platí stará římská zásada lex dura, sed lex – je to zákon tvrdý, ale je to zákon.

Ocituji z § 65 zákona o jednacím řádu: Nemluví-li poslanec česky, tlumočí se jeho projev do českého jazyka, pokud o to jeden poslanec požádá. Alespoň jeden.

Tak dámy a pánové, já jsem ten jeden a žádám, aby projevy pana Babiše byly tlumočeny do spisovného jazyka českého! Děkuji. (Dlouhý potlesk z lavic napravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě potřebuji, pane poslanče, upřesnit – ještě pojďte k mikrofonu, aby to bylo do stenozáznamu – zda se z vaší strany jedná skutečně o procedurální návrh, o kterém chcete nechat dát hlasovat.

Poslanec Daniel Korte: Promiňte, o tom nelze hlasovat, to jsou slova zákona. Nemluvíli poslanec česky, tlumočí se jeho projev do českého jazyka, pokud o to alespoň jeden poslanec požádá. Já jsem o to požádal.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě se zde naskýtá otázka, zde i nářečí se musí tlumočit do spisovného českého jazyka. A v tento moment já nevidím jako oprávněné o tomto dávat hlasovat. Můžete samozřejmě vznést námitku proti mému postupu, ale myslím si, že v tento moment je to nehlasovatelné. Jestli chcete, vzneste námitku – necháme, ať Sněmovna rozhodne.

Poslanec Daniel Korte: Promiňte, pane předsedající. Špatně čtete jednací řád. O tom se nehlasuje. Vy nejste od toho, abyste o tom dával hlasovat. Vy jste od toho, abyste to zajistil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě... Mám zde řádně přihlášené, je jich zde hodně. Vyčkejte, až se situace zklidní, přihlaste se s faktickou poznámkou. V tento moment se musíme vypořádat s poznámkou poslance Korteho.

Vzhledem k tomu, že v Poslanecké sněmovně se mluví česky a pan vicepremiér česky mluví, z toho důvodu nevidím jakýmkoliv způsobem zajišťovat překladatele.

Budeme pokračovat dál v jednání. V tento moment jako další řádně přihlášený s faktickou poznámkou je pan poslanec Kalousek. Poprosím pana poslanec Kalouska. A případně další, kteří se chcete přihlásit s faktickou poznámkou, buď se přihlaste elektronicky, nebo mi ukažte. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolím si vás jenom upozornit, že jste si protiřečil, pane předsedající. Řekl jste před chvílí, že se mluví nářečím. V takovém případě bych chtěl upřesnit, o jaké nářečí se jedná. A pak jste řekl, že se nejedná o nářečí, ale o češtinu. Přiznám se, že vám nerozumím.

Přihlásil jsem se ale k tomu, aniž bych chtěl soutěžit s panem profesorem politologie, abych se pokusil vysvětlit ten rozpor, když někdo říká "nejsem politik", a přitom objektivně politik je. Z určitého úhlu pohledu jsou veřejné rozpočty neustálým zápasem mezi organizovanou menšinou, která si chce urvat z veřejných rozpočtů více, než jí přísluší, proti neorganizované většině, které se říká daňoví poplatníci. Povinností politiků by mělo být stát na straně té neorganizované většiny. Z tohoto pohledu Andrej Babiš politikem nepochybně není. Nicméně k tomu výroku "nejsem politik" doporučuji vždycky dodat toto mé odborné vysvětlení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, včetně dodržení času. Jako další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych vaším prostřednictvím upozornit pana poslance Babiše, že svou osobu neuvěřitelně přeceňuje. Fakt naším programem není žádný antibabiš. Naším programem není mluvit o vás. Naším programem je prosazovat svoje nápady, svoje podněty, svoje hodnoty a upozorňovat na to, co se nám nezdá v těch vaších. Ale k té vaší velikosti, jak jste oslněn tím, jak ten Andrej Babiš je ten nejdůležitější minimálně v České republice, tak se zcela mylně domníváte, že se vaší osobou programově zabýváme. To vy tady vždycky říkáte "mám na vás ty informace, mám na vás ty informace" a ještě jednou "mám na vás ty informace". Vy se zabýváte námi a ne programem. A na věcné otázky nejste ochoten nebo schopen odpovídat. To je mi úplně jedno, co si z toho vyberete.

Tak ještě jednou – nejste tak veliký, nejste tak důležitý, abyste byl součástí našeho programu. (Sporé zatleskání napravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Josef Hájek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já jsem z Moravskoslezského kraje. Nevím, jestli pan Korte tam někdy byl, ale tam česky

nemluví téměř nikdo. (Výbuch smíchu a spontánní potlesk.) Takže se obávám, že pokud ve mně zase vzniknou emoce a přeskočím do té naší moravskoslezštiny, tak že budete zase také žádat nějakého překladatele.

Já jsem Čech udělaný v Prešově, takže mám také nějaké slovenské kořeny (smích v sále), ale narozený v Olomouci, takže splňuji veškeré náležitosti českého občanství.

Já bych jenom poprosil, protože se to zase zvrhává někam, kam, myslím, nikdo z nás nechtěl, ale tady používáte, třeba pan Korte, pan Kalousek, latinská slova, takže pro nás horníky, prosím vás, přeložte nám to vždycky do češtiny. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámku je řádně přihlášen pan poslanec Opálka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Pan kolega Hájek mi to vzal z úst. Víte, já jsem se také vystrašil, když vystoupil kolega Korte, protože podle čeho tu češtinu budeme řešit? Zákon o českém jazyku minulé Sněmovny, když je předkládal klub KSČM, zamítly. Máme tady sice akademický slovník, ale já se přiznám, že v rodině, ve které jsem vyrůstal, jsme mluvili slezsky. Ono to Slezsko je rázovitý kraj a někdy mám s češtinou problémy i dnes. Takže teď jsem se lekl, jestli nebudeme překládáni i my. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Zlatuška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, já jsem jednak chtěl podotknout, že pokud kolega Korte tady trvá na tom překládání, že by měl nejdříve dokázat svou tezi, že zde neslyší češtinu, a doložit to například znaleckým posudkem. Neexistuje žádná norma. Jsem si vědom toho, že pan poslanec Korte se může identifikovat s naším bývalým východním sousedem. V Rusku teď zrovna prezident Putin prosadil zákon, že se musí mluvit spisovně a nesmějí se používat sprostá slova. A to tady bohudík ještě nemáme.

Tady se mluvilo v politologických termínech kdo je, nebo není politik. Chtěl bych našemu ctěnému kolegovi předsedovi ODS připomenout, jak moc se vyplatí hrát si na nepolitika, být ve spojení s příslušnou politickou stranou, a pak člověk skončí jako předseda. (Smích a potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, blíží se 11. hodina, na kdy jsme jako Poslanecká sněmovna svým včerejším rozhodnutím zařadili tuším body 4 a 5, nebo 5 a 6, další velmi důležité téma, zákon o potravinách, kde jsem také zpravodajem, a rád bych si alespoň mezi těmi body oddechl. Ale o tom to není.

Já vím, že nemohu někomu brát – jsou tady postavy, které mohou mluvit kdykoliv a k čemukoliv, protože mají přednostní právo a jsme předsedy klubů a takové právo máme a to si uhájíme, ale v této chvíli bych chtěl požádat nebo vyzvat – ty spory, kdo je, nebo není politik, kdo koho sleduje nebo obžalovává atd., prostě všechny spory, které se netýkají toho, co je napsáno jako že to je tento bod, Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice, si šli vyřešit ven do kuloárů, nebo třeba po 19. hodině, po uplynutí

jednacího dne, někam ke skleničce. Ale pojďme se vrátit k meritu věci, ať to nebude překládáno veřejností, jako že ten parlament dopadl jako vždycky, hora porodila myš. Zatím ani tu myš jsme v tomto bodě neporodili. Ale slyšeli jsme mnoho vzájemných napadání, urážek, invektiv, sem tam i nějakou srandičku, ale ona ta nezaměstnanost není vůbec žádná legrace. Ono je to doopravdy vážné téma. Pojďme se k němu vrátit. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dalším řádně přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, v minulém volebním období byla sociální demokracie v opozici a mnohokrát jsme žádali Poslaneckou sněmovnu o zařazení podobných bodů, zpráv o nějakých agendách. Tehdejší vládní koalice nám zcela v každém případě tyto návrhy zamítla. My jsme se chtěli chovat jinak. Víte, že od začátku volebního období vycházíme opozici vstříc a schvalujeme zařazení bodů vlády, informace o nezaměstnanosti, o Ukrajině, o vymahatelnosti práva apod.

Ale my se nebavíme o nezaměstnanosti. A já na tento způsob debaty skutečně nejsem připraven a myslím, že ztrácíme všichni čas. Takže kolegyně a kolegové z opozice, až vám příště neschválíme zařazení nějakého takového bodu, tak se nedivte. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já se velmi omlouvám panu zpravodaji, ale nemyslím si, že pokud se zcela nesprávně používají demokratické pojmy, že si to máme vyřešit v kuloáru. Já se na rozdíl od Aristotela nedomnívám, že by tady byla elita národa. Je tu prostě normální vzorek společnosti.

Nicméně je důležité, aby tady odtud nešly matoucí pojmy, aby bylo zcela zřejmé, co je odpovědností Sněmovny, co je odpovědností vlády, kdo politik je, kdo politik není, protože matení pojmů, které v této věci tady velmi často zaznívá, potom může vést k falešným dojmům, co to je vlastně demokracie. Je nezbytné si ty základní pojmy vysvětlit, pokud se v nich neorientujeme.

Panu poslanci Hájkovi se omlouvám. Napravím to. Sancta simplicitas se většinou překládá jako svatá prostota.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já jsem rád slyšel od svého kolegy pana poslance Sklenáka, že jsou k opozici vstřícnost sama. Já to tak úplně nevnímám, ale to si nestěžuji, abychom si rozuměli. Opravdu, žádná stížnost.

Tak ten bod o spravedlnosti navrhoval váš stranický kolega. Vy říkáte – vyšli jsme opozici vstříc, schválili jsme bod, který navrhl váš stranický kolega. Tento bod navrhli vaši levicoví přátelé. O opozici bych tam moc nemluvil, jo? Ale dobře, vyšli jste jim vstříc. Náš bod, který jsme navrhovali na této schůzi, neprošel, ale nestěžuji si. Tak jen abychom byli přesní. Je to právo většiny, my máme právo stejně jako vy navrhnout nějaký bod a většina to buď přijme, nebo nepřijme.

Ale když se chceme vrátit k tomu, o čem dnes vedeme debatu a kdo ji zavedl do těch zákoutí, ve kterých jsme se před chvilkou málem ztratili, no tak to byl ministr financí. Tak si v klidu, pane předsedo poslaneckého klubu ČSSD prostřednictvím pana místopředsedy, večer sedněte, přečtěte si stenozáznam od deváté hodiny a zjistíte, kdo tu přestřelku – a já s vámi souhlasím, že byla možná částečně neužitečná – spustil. Spustil ji váš koaliční kolega. Tak si to vyřid'te v koalici a nestěžujte si, že se opozice brání, když někdo na ni nesmyslně útočí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Ještě se chci zeptat – mám zde s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Kováčika, zda je to aktuální. Není to aktuální. V tom případě vás odmazávám.

A než bychom dali slovo řádně přihlášeným, chci se zeptat, zda ještě někdo je přihlášen s faktickou poznámkou do diskuse, případně s přednostním právem. Není tomu tak. V tom případě zde mám řádně přihlášené do rozpravy pana poslance Laudáta, pana poslance Zavadila a pana poslance Opálky. Chci se zeptat, zda tyto přihlášky stále platí. Pan poslanec Laudát tady je. (Poslanec Laudát přistupuje k mikrofonu.)

Chci pouze říci, že je 10.59 a od 11 hodin máme pevně zařazené body, které jsme si odhlasovali. Z pochopitelných důvodů – omlouvám se vám, pane poslanče – přerušuji tento bod a budeme se k němu muset vrátit na dalším jednání, protože jsme si řádně odhlasovali pevně zařazené dva body. Poté co se do bodu vrátíme, budete moci dále diskutovat.

Dámy a pánové, tak jak jsme si ráno odhlasovali, tak na 11. hodinu máme pevně zařazen bod

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr zemědělství pan Marian Jurečka. Pane ministře, prosím vás, ujměte se slova. (V sále je rušno.)

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne. Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, promiňte, na chvilku vás přeruším. Kolegové a kolegyně, projednáváme zákon, poprosím vás o pozornost a ztišení. V případě, že máte nějaké věci k diskusi, jděte je řešit do kuloáru. Děkuji vám za pochopení.

Pane ministře, prosím, pokračujte.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji vám. Účelem navrhované právní úpravy je přizpůsobení českého potravinového práva předpisům EU, především novému nařízení na označování potravin. Současně se provádějí změny s cílem zlepšení

informovanosti spotřebitele, zvýšení bezpečnosti potravin a efektivního výkonu dozoru nad trhem s potravinami.

Předkládaný návrh obsahuje zejména adaptaci na přímo použitelné předpisy EU, především adaptaci na nařízení Evropského parlamentu a Rady EU číslo 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Dále úpravu terminologie podle předpisů EU. Zlepšení informovanosti spotřebitele. Stanovuje se rozsah a způsob uvádění údajů u nebalených potravin, např. údaje o adrese výrobce, nebo u druhů potravin, které budou stanoveny prováděcím právním předpisem, údaj o množství hlavní složky. Zavádí se nová povinnost pro provozovatele potravinářských podniků, kteří přijímají stanovené potraviny na území ČR z jiného členského státu EU nebo třetích zemí, informovat orgán dozoru o jejich příchodu. Druhy potravin budou stanoveny na základě analýzy rizika prováděcím právním předpisem. Zavádí se nová informační povinnost pro provozovatele potravinářských podniků, jejichž tržby z prodeje přesahují 5 mld. korun za účetní období, viditelně a čitelně zpřístupnit při vstupu do prodejny seznam pěti zemí, které mají největší podíl na tržbách. Navýšení maximální sazby sankce a uvádění na trh potravin, které nesplňují požadavky na správné označení nebo kvalitativní parametry. Zvyšuje se maximální sankce z 3 mil. korun na 10 mil., u uvádění na trh potravin, které nejsou bezpečné, platí již od roku 2008 maximální sankce 50 mil. korun.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny ukončil projednávání vládního návrhu zákona na 8. schůzi dne 6. května 2014 a doporučuje ho Poslanecké sněmovně schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Tyto pozměňovací návrhy se týkají především rozdělení gescí resortu zemědělství a zdravotnictví a kompetencí dozorových orgánů. Gesce týkající se potravin, tj. problematika doplňků stravy, přídavných látek, aromat, enzymů, zdravotních stvrzení, obohacených potravin a potravin nového typu, přechází z Ministerstva zdravotnictví na Ministerstvo zemědělství. Ministerstvu zdravotnictví zůstává gesce k potravinám pro počáteční kojeneckou výživu a dietním potravinám pro zvláštní lékařské účely. Tímto přesunem bude zajištěno sjednocení gesce nad potravinami pod jeden úřad, a tím zjednodušeny a zefektivněny všechny procesy ve vztahu k dozorovým orgánům a zejména k provozovatelům potravinářských podniků.

Pokud jde o kompetence, bude pozměňovacím návrhem v oblasti výkonu dozoru docílen přístup k aplikaci požadavku potravinového práva, tak aby byla primárně zajištěna ochrana zdraví konečného spotřebitele. Orgány dozoru budou v souladu s požadavky kontrolního úřadu vzájemně spolupracovat a koordinovat své kontroly tak, aby bylo předcházeno vzniku nové administrativní zátěže.

Kompetence dozorových orgánů budou v oblasti výkonu dozoru při poskytování stravovacích služeb přiřazeny takto: Orgány ochrany veřejného zdraví budou kontrolovat požadavky potravinového práva a zákona o ochraně veřejného zdraví ve všech stravovacích službách a budou nadále ve všech provozech stravovacích služeb zjišťovat příčiny poškození zdraví a zamezení šíření infekčních onemocnění. Navíc bude tento dozor posílen o dozor ze strany dozorových orgánů Ministerstva zemědělství, zejména pokud jde o bezpečnost, kvalitu a původ surovin a pokrmů. Státní veterinární správa bude kontrolovat vstupní suroviny živočišného původu ve všech provozech stravovacích služeb. Státní zemědělská a potravinářská inspekce bude kontrolovat ve všech provozech stravovacích služeb dodržení požadavku potravinového práva. Jedná se o kompromisní řešení dosažené na schůzce předsedy zemědělského výboru s ministrem zemědělství, ministrem zdravotnictví a hlavním hygienikem ČR.

Dámy a pánové, děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Tento návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru a iniciativně návrh projednal výbor pro zdravotnictví. Usnesení výboru byla rozdána jako sněmovní tisky 72/1 až 6. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Pavel Kováčik. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, paní a pánové, pan ministr zde velmi podrobně informoval o celém vývoji tisku. Já bych rád potvrdil, a mj. i proto, abych rozptýlil určitou mediální mlhu, která se nad tímto návrhem zákona, který je velmi důležitý, je to zásadní změna potravinového práva, je to skutečně věc, která se dotýká každého z nás od kolébky až do hrobu, tak bych rád rozptýlil mediální pochybnosti nebo mlhu, která byla, potvrdil, že došlo k dohodě nad těmi spornými tématy, která tady mediálně byla, bohužel, zveřejňována více, než bylo zdrávo, protože se zde hovořilo o věcech, které ještě nebyly hotovy, ještě nebyly dotaženy do konce.

Chtěl bych říci, že dohoda, o které tady byla řeč od pana ministra, je dohodou maximálně možného kompromisu. Že to je to, co já jsem jako zpravodaj požadoval od počátku, to znamená, aby se dohodli příslušní ministři nebo příslušná ministerstva a Poslanecká sněmovna, resp. zemědělský výbor Poslanecké sněmovny, a následně potom Poslanecká sněmovna tuto dohodu s velkou pravděpodobností přijme. Je to dohoda, která nás jako Poslaneckou sněmovnu, resp. zemědělský výbor, nenutí k tomu, abychom postupovali způsobem kdo s koho, ale naopak, nad věcně domluveným materiálem se rozhodli podle dobrého vědomí a svědomí, že je naprosto v pořádku. To já tady potvrzuji, to já tady jako zpravodaj, který mimochodem provází tuto tematiku od počátku jejího vzniku. V roce, tuším, 1996 jsme začali projednávat prvotní stodesítku, takže tu historii celkem znám, abych chtěl s plným svědomím tady říci, že můžeme tuto dohodu jako Poslanecká sněmovna potvrdit.

Zemědělský výbor neměl lehkou situaci. Projednával zejména sporné body, tuším, natřikrát – netuším, vím, že natřikrát. Dvakrát jsme revokovali usnesení zemědělského výboru. To samo o sobě svědčí o tom, jak závažná tematika to je, jak závažné změny to jsou, protože jinak zemědělský výbor, jak známo, se dohodne vždycky snadněji a rychleji. Nicméně tak jak mluvil pan ministr o usnesení zemědělského výboru, a to 40. usnesení zemědělského výboru, tak to platí, už to revokovat nebudeme a máte to k dispozici v příslušném tisku 72/1 až 6.

Vzhledem k tomu, že jde o velmi složitou tematiku, tím jak byla přijata poslední verze, vznikla otázka určitých nutných legislativně technických úprav, které byly vyvolány těmi změnami. Připravil jsem si je, resp. abych byl spravedlivý, nechal jsem si je přesně připravit legislativou a v podrobné rozpravě, do které se tímto hlásím, je tady na mikrofon, ty legislativně technické úpravy, načtu.

Tolik k tomu stavu projednávání sněmovního tisku 72 ve druhém čtení. Já vám děkuji za trpělivost, se kterou jste mě vyslechli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pouze pro pořádek se chci zeptat, zda se přihlásíte do rozpravy elektronicky, nebo si vás mám zapsat. Zda to bude řádně, nebo s přednostním právem.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane místopředsedo, bude to řádná přihláška. A řekl jsem, že se přihlásím do obecné rozpravy, do které se tímto hlásím teď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji vám. Nyní poprosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Jiřího Štětinu, aby se ujal slova. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem rád, že pan ministr i pan zpravodaj se zcela jednoznačně vyjádřili k tomuto zákonu, který již z období minulé volební sněmovny probíhá velmi dramaticky, protože hrozila skutečnost, že hygienická služba bude zbavena svých kompetencí, což by jistě nebylo dobře. Já se k tomu dále vyjadřovat nebudu, protože myslím, že oba dva pánové to řekli naprosto jasně. Vyjádřili se, že bude zachována kompetence jak ze strany zemědělství, tak ze strany zdravotnictví. Po projednání včera na zdravotním výboru mohu konstatovat, že zdravotní výbor se k tomuto zákonu v této podobě vyjadřuje souhlasně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Než otevřu obecnou rozpravu, mám zde dvě omluvenky. Jednak se omlouvá pan poslanec Stanislav Polčák od 11. hodiny a dále se omlouvá paní poslankyně Olga Havlová dne 7. 5. od 15. hodiny do 22. hodiny. To jsou omluvenky.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, kdy jako první mám řádně přihlášenou paní Olgu Havlovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, ráda bych představila pozměňovací návrh, který jsem předložila k tomuto zákonu pod číslem sněmovního dokumentu 678. Byl předjednán se zástupci Státní zemědělské a potravinářské inspekce a vzhledem k tomu, že nebyl ani jednoznačně zamítnut na výboru zemědělském, rozhodla jsem se na tomto pozměňovacím návrhu trvat.

Mým záměrem je stanovit nový princip, na jehož základě by se udělovaly pokuty za porušení povinností, které mají prodejci potravin. Problém je to dlouhodobý a zatím se ho nepodařilo uspokojivě vyřešit. Jedním ze způsobů je dostatečně přísně pokutovat hypermarkety. Je to velmi ožehavé téma.

Velmi často slyšíme o tom, jak se v supermarketech dějí nekalosti. Prodávají se zkažené potraviny nebo potraviny po datu minimální trvanlivosti. Jak se potraviny špatně skladují, nebo jsou třeba špatně označené. Neříkám, že se to neděje i u malých prodejců. Kamenem úrazu přitom je, že pokuty za tyto prohřešky jsou stanovovány podle špatného principu. V podstatě je pro každý prohřešek stanovena maximální částka pokuty, kterou může kontrolor udělit. Ten strop pokuty je přitom pro každého prodejce stejný, ať je to malý soukromník, nebo nadnárodní řetězec, ať je to jeden malý krámek, nebo síť stovky prodejen. Vždy stejná hranice. Například za špatné značení potravin hrozí malému i velkému ta samá pokuta až do výše jednoho milionu korun. Pro malého prodejce to může být likvidační, zato ten velký to ani nepozná. Ano, přihlíží se sice k velikosti podniku, ale už princip výpočtu pokuty je dnes nastaven tak, že malého vždycky bolí víc.

Nejvyšší souhrnnou pokutu dostal vloni obchodní řetězec Tesco, celkem 8,3 milionu korun. Přitom nejvyšší pokutu dostal za prodej neoznačeného koňského masa. Tesco má v České republice roční obrat v řádu miliard a celosvětově až dva biliony korun. Je zřejmé, že pokuta osm milionu je pro takový řetězec zcela zanedbatelná. Naopak zdánlivě malá pokuta, která ještě není údajně podle práva pro malého prodejce likvidační, mu způsobí velké potíže, jako například nedostatek financí na nákup dalšího zboží.

Jen pro vaši informovanost, podrobný přehled pokut nadnárodních společností právě dnes vyšel na serveru www.aktualne.cz.

Proto budu navrhovat, aby pokuty za správní delikty u prodeje potravin byly vypočítávány jako procento, resp. promile z tržeb prodejce. Cílem je, aby pokuty byly spravedlivé, aby každého bolely stejně. Princip návrhu je, že například za špatné značení potravin může být pokuta do dvou promile ročního celosvětového obratu. Pro velkého to může znamenat v řádu tisíce milionů, pro malého v řádu desítek tisíc. Bude to bič nejen na prodejce, který bude na každého stejně dlouhý. To, co si ale od toho hlavně slibuji, jsou kvalitnější a bezpečnější potraviny v českých obchodech, a tím i větší ochrana našich spotřebitelů.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní poslankyně. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Petr Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte i mě pár slov k této normě, se kterou jsem strávil také já osobně několik měsíců v minulosti, neboť hlavní korpus tohoto návrhu zákona připravila ještě Nečasova vláda a byl projednáván v té době, kdy opravdu kvalita potravy byla, a já doufám, že i do budoucna bude, vážným tématem jednání Poslanecké sněmovny a Ministerstva zemědělství, případně vlády, a že budou vznikat takové projekty, jako byl třeba portál Potraviny na pranýři a podobně, tak abychom dělali maximum pro to, aby kvalitní potraviny systémem padni komu padni prostě byly na pultech k mání lidem, kteří o ně budou stát.

Já jsem moc rád, že vláda respektovala návrhy, které tam byly, to zlepšování informovanosti zákazníka, které jsme tam připravili, zároveň zvýšení možnosti udělení sankcí v případě klamání zákazníka, co se tady objevuje čím dál tím více, a souhlasím i s tím, co tady říkala má předřečnice v tom, že u udělování pokut se musí brát na zřetel, jestli jde o firmu, aby ta pokuta zkrátka nebyla likvidační z hlediska jejich obratu, aby to v té první fázi alespoň bralo ohled na to, že někdo má nějaký obrat. Ve druhé fázi, bude-li se to opakovaně dít, řekněme stejná připomínka ze strany kontrolních orgánů, pak si umím představit, že se právě půjde do těch vyšších pater, takže to může být ve svém řeknu důsledku nakonec likvidační, bude-li někdo opakovaně klamat zákazníka, nepoučí se z toho trestu, který původně dostal.

Jsem rád, že se podařilo vyřešit i uložení povinnosti kontroly takzvané zvěřiny, přenesení této kompetence na Státní veterinární správu. Nesouhlasím už tedy trošku se zpravodajem v tom, že ten konsensus, ke kterému došlo mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví, je takto v pořádku. Myslím si, ale je to věc vládní koalice, že jste nenaplnili koaliční dohodu, ale je to, řeknu, věc vládní koalice, že jste si něco napsali do vládního prohlášení a něco jiného v tomto návrhu zákona a říkáte tomu kompromis.

Dobře. Já tomu rozumím, je to vaše záležitost, ale jsem přesvědčený o tom, že by alespoň pan ministr zemědělství měl splnit slib svých náměstků, kteří řekli na jednání zemědělského výboru, a to že nám řeknou, kolik to bude stát, přenesení kompetencí na Státní veterinární správu, neboť hygiena řekla, že nedá ani korunu, přestože některé kompetence přecházejí pod potravinový resort Ministerstva zemědělství, a veřejně několikrát tam bylo zopakováno, a požadoval to i předseda zemědělského výboru na jednání výboru a bylo mu slíbeno, že tady ta částka padne, o kolik prodražíme chod státní správy na resortu Ministerstva zemědělství, vlastně obecně, protože ono to zkrátka nebude finančně neutrální.

S čím mám dlouhodobě problém a říkal jsem to tady už při prvním čtení návrhu zákona, je, že si tam na sebe vymýšlíme nad rámec povinností Evropské unie některé kompetence, které jsou nekontrolovatelné, některé byrokratické věci, které jsou podle mě nadbytečné a nesouvisí s kvalitou potraviny jako takové, o kterou by měl stát pečovat. Jdeme jakoby v řadě těch směrů, které jsme v minulosti kritizovali, a kritizovala je řada poslanců, kteří dnes sedí v Poslanecké sněmovně, že si stát na sebe vymýšlí, co se Evropy týká, nadbytečnosti, a jsme toho svědky i v tomto návrhu zákona, kde chce a prosazuje vládní koalice, že budou řetězce zveřejňovat povinně pět největších, řeknu, zemí s největším obratem, nebo odkud k nám přichází zboží, přičemž je to, když neřeknu nekontrolovatelné, protože to budou desítky tisíc položek, ve kterých bude někdo říkat, odkud ta či ona položka je, ale dobrá, ale jsem zvědavý, kdo to přepočítá na Ministerstvu zemědělství nebo u těch inspektorů, ale kdo to případně bude sankcionovat, když to nebude pravda, co uvedou, a jestli to vůbec k něčemu dobré něco takového někde říkat. Já si myslím, že bude-li stát neustále vytvářet tlak na kvalitu a bude-li podporovat domácí produkci jinými prostředky, a těch prostředků má ministr zemědělství opravdu celou řadu, nemusíme se hnát do věcí, které jsou nad rámec, řeknu, legislativy požadující Evropské unie a které jsou zbytečné, nekontrolovatelné a v podstatě nesankcionovatelné, protože tento zákon o tomto vůbec nijak nemluví.

Co považuji ale za daleko větší problém než to, že si vládní koalice přeje uplést na sebe bič, dávat do zákona něco, co je nekontrolovatelné a nesankcionovatelné, pak je ale problém postihující, nebo resp. týkající se hlavní složky potravin jako takových, a to zejména u těch nebalených. Tam já čekám, že se objeví problémy v budoucnu, a budou se týkat zejména těch malých a středních producentů potravin, ale dílem i těch větších. Vezmete-li si jenom obyčejných chlebíček, českou specialitu, že bude každý povinen tam začít označovat, nebo v masných výrobcích bude muset označovat hlavní složku, tak zkrátka to přinese do budoucna problémy. A tam já čekám, že se to postaví v některých věcech možná i proti malým producentům a středním producentům potravin. Hodně jsme o tom diskutovali. Určování té hlavní složky, o tom, co je hlavní složka a podobně, to bude do budoucna problém. Upozorňovaly na to jednotlivé nevládní organizace při diskusích, které jsme na úrovni zemědělského výboru měli, a já bych v tom s nimi souhlasil a obávám se, abychom nevylili s vaničkou i dítě.

Poslední, co k tomuto projednávání a zkušenosti návrhu zákona řeknu: Považuji za skandální a je to spíš směrem k panu ministrovi zdravotnictví, nikoliv k ministrovi zemědělství, že se náměstek ministra odmítne potkat s poslanci zemědělského výboru nebo jakýmikoliv poslanci k tématu, které se týká přímo jeho resortu. To považuji za skandální a doufám, že to není něco, co by se mělo do budoucna opakovat. Nebo jestli je to styl vládnutí, pak tedy pánbůh s námi a zlé pryč!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde přihlášku k faktické poznámce od pana poslance Kováčika. Takže vaše faktická poznámka.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, já musím reagovat, protože si to žádá argumentace, kterou tady pan exministr Bendl používal, ale nic ve zlém. Jsem rád, že se mnou nesouhlasí, protože to by bylo podezřelé, kdyby pravice s levicí souhlasila.

Chlebíček, o kterém mluvil téměř strašicím způsobem pan kolega Bendl, v tom vůbec nefiguruje. Tam nefigurují pokrmy, tam figurují potraviny. Ten rozdíl je třeba si uvědomit. A navíc to bude řešit příslušná podzákonná norma, která určitě nebude hovořit o chlebíčku, ale

bude hovořit o tom, že zákazník – ostatně o zákazníkovi, o spotřebiteli to je, ne o žádné Evropě, že by nám něco poroučela, nebo neporoučela, to není. To je o tom, jak my se dokážeme postarat o to, aby byli zákazníci ochráněni od podvádění atd. atd. Zákazník má přece právo vědět, jestli ten párek obsahuje maso, nebo ne, když to velmi zkrátím.

Co se týká onoho požadavku na náklady, na sdělení nákladů. Samozřejmě každá norma, která se tady přijímá, musí mít také ve své nějaké části, přinejmenším v důvodové zprávě, sdělení, kolik to bude stát, anebo jestli to bude mít nějaké náklady na státní rozpočet, nebo ne. Včera ráno na zemědělském výboru jsme se dohodli s paní náměstkyní ministra, že takový údaj bude poskytnut Poslanecké sněmovně nejpozději do třetího čtení. Čili tady se dobýváme do otevřených dveří tak trošičku.

A poslední. Já jsem rád, že se podařilo udržet sílu kompetence dozorových orgánů, a z tohoto místa chci poděkovat jak hygienické službě, tak Státní veterinární správě, tak Státní zemědělské a potravinářské inspekci, že svoje povinnosti konají dobře, poctivě, že i díky jejich práci se v poslední době nevyskytl žádný závažný potravinářský průšvih (upozornění na čas), s výjimkou metanolu, a ten není jejich vinou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Petra Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Já k té reakci na pana zpravodaje. Co se týká chlebíčků – doufejme, že to v té podzákonné normě bude vyřešeno bezproblémově. Zatím tu zkušenost s komunikací a se sliby o tom, že něco nějak bude, dobrou nemám. A myslím si, že když si někdo sáhne do svědomí, tak na zemědělském výboru nebudu sám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Po dohodě s panem poslancem Štětinou ho odmazávám a následně je přihlášen řádně do diskuse pan poslanec Hovorka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem samozřejmě rád, že došlo k dohodě mezi Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství, ale chtěl bych zde říct, že se nemohu ztotožnit s takovýmto způsobem projednávání tak závažné problematiky. Zákon se původně týkal určité speciální věci a to, co bylo potom předloženo v pozměňovacím návrhu paní poslankyně Balaštíkové, to je zásadní změna kompetencí. A podle mě takovýmto způsobem by tato Sněmovna neměla postupovat, aby třikrát se scházel výbor zemědělský a přijímal takové zásadní změny kompetencí dozorových orgánů.

Já si k tomu dovolím určitý komentář. Potraviny a výživa patří k významným a všeobecně uznávaným determinátům zdraví. Pro zdraví lidí jsou důležité i všechny ostatní okolnosti, které souvisejí s výrobou a distribucí potravin i s jejich dalším zpracováním a konzumací. Není v silách Ministerstva zdravotnictví věnovat pozornost všem aspektům této problematiky. Proto Ministerstvo zdravotnictví vítá spolupráci a pomoc dalších subjektů. Byla by jistě chyba, kdyby důsledkem spolupráce bylo omezení kompetencí Ministerstva zdravotnictví. Samozřejmě musí jít o to, aby dosavadní kontrolní mechanismy, jejichž smyslem je ochrana spotřebitele, byly posíleny a obohaceny, aby se zvýšil jejich přínos i vypovídací schopnost.

Jak ukazuje zkušenost, cesta ke vstřícné spolupráci není snadná. Vyžaduje určité značné osobní nasazení a pochopení společného cíle, ale je nezbytné si ujasnit dělbu práce, posílit

vzájemnou informovanost, nejlépe vytvořením informačního systému, do kterého mají plný přístup všechny spolupracující subjekty. Ujasnit si společné priority a kritéria hodnocení spolupráce, najít společnou řeč, konkretizovat další možnosti spolupráce a společně ji dále rozvíjet. V důsledku rozvoje takové spolupráce a získání nových doplňkových informací by se měla řešit kapacita hygienické služby a měly by se otevřít nové možnosti a formy operativních opatření směřujících k bezpečnosti a kvalitě potravin a zlepšení podmínek stravování. Možná že by mohla pomoci společná komise, která by formulovala zásady spolupráce, společné využívání výsledků, upozorňovala by na dílčí problémy a navrhovala by záměry dalšího postupu.

Zdraví lidí není důležité jenom pro Ministerstvo zdravotnictví. Je přínosem pro jedince, rodiny, organizace i pro všechna další ministerstva. Dobrá spolupráce je jednou z hlavních zásad evropské zdravotní politiky, která je vyjádřena v programu Zdraví 2020, kterou se zabýval podrobně i zdravotnický výbor, a také zásadní podmínkou pro zvládnutí velmi komplikovaných a těžko řešitelných zdravotních problémů současnosti. Pokud by se podařilo dobře založit spolupráci mezi Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství, mohlo by se to stát východiskem pro další obdobnou spolupráci.

Není pochyb o tom, že resortní přístup potvrdil své přednosti při řešení mnoha zdravotních problémů. Náročná odborná příprava zdravotnických pracovníků vede někdy k tomu, že laický názor je podřadný. Ukazuje se však, že zdraví se týká všech lidí a že je ovlivňováno mnoha nejrůznějšími okolnostmi, které mnohdy nespadají do kompetence resortu zdravotnictví. Proto je tak důležité, aby Ministerstvo zdravotnictví překročilo tradiční resortní přístup a aby rozvíjelo spolupráci se všemi, kteří mohou ovlivnit skutečnosti mající vliv na zdraví lidí. Proto je nezbytné, aby dosavadní aktivity a kompetence Ministerstva zdravotnictví byly doplňovány a rozšiřovány a aby byly zakládány nové aktivity v kompetenci i jiných ministerstev, které budou příznivé pro zdraví lidí. Například obezita u dětí se nedá zvládnout jen doporučením výživových tabulek a poskytnutím zdravotnických služeb, ale i rozvojem sportovních aktivit dětí, jejich výchovou k náležitým životním hodnotám i jejich vzděláním, zlepšením životních podmínek rodin a podobně.

Ministerstvo zdravotnictví by se však mělo ujmout citlivé motivace i koordinace. Musí se připravit i na určitou formu decentralizace, kdy některé kompetence budou přeneseny do krajů a okresů. Neformální spolupráce na krajské a okresní úrovni může být mnohdy efektivnější než tradiční administrativní spolupráce centrálních orgánů. Ukazuje se však, že zdravotní gramotnost jednotlivců a institucí nespočívá jenom ve vědomostech, ale především v zájmu o zdraví, v přijetí odpovídající odpovědnosti a ve schopnosti a ochotě rozhodovat v běžném životě tak, aby to vedlo k ochraně i ke zlepšení zdraví. Pokud se podaří skutečně zavést dobrou meziresortní a všestrannou kontrolu potravin, potom to bude jeden z důležitých kroků k natolik potřebné cestě ke zdraví.

Základní odpovědnost za zdraví lidí má celá vláda. Je proto důležité, aby se Ministerstvo zdravotnictví neorientovalo jen na nemocnice a na jednotlivé zdravotnické služby, ale aby aktivně vstupovalo do širokého systému péče o zdraví. Předpokládá to, že bude usilovat o spolupráci s ostatními ministerstvy a dalšími subjekty, a to ne tak, že by rezignovalo na své kompetence, ale tak, že svůj zdravotní dozor doplní o ostatní aspekty, kterým nebyla dosud věnována odpovídající pozornost. Je samozřejmě důležité, aby Ministerstvo zdravotnictví kontrolovalo jak potraviny, tak zaměstnance v provozovnách i prostředí. Kontrola dílčích aspektů, např. původ potravin, dodací listy apod., by mohla být svěřena dalším spolupracujícím subjektům.

Důležitá je ovšem kultura jednání a spolupráce. Jakmile by vykvetly kompetenční spory, je celý výsledek ohrožen. Při úvahách o novém zákonu by mělo být rozhodující, zda a do jaké míry se podařilo nastolit ovzduší vzájemné důvěry a skutečné spolupráce. Důležitá je

např. vzájemná informovanost, případně i společné školení pracovníků. Program Zdraví 2020 poukazuje na časté problémy takové spolupráce např. ve finanční oblasti, udělování pokut apod. Na rychlý vývoj situace není vhodné reagovat tak, že budou Ministerstvu zdravotnictví a hygienické službě kompetence odnímány, ale tak, že budou rozšiřovány a v těch oblastech, kde jsou konkrétní zdravotní problematice poněkud vzdáleny, vstoupí do kontrolního procesu další subjekty.

Zákon, který by provázely rozpory mezi ministerstvy, nesmí být přijat. To by nevedlo ke zlepšení kontrolní činnosti, ale k jejímu rozvratu. Pokud by rozpory přetrvávaly, zákon by měl být stažen, případně neschválen. Schválení zákona, který by posílil kompetenční spory v koalici, by mohl uvítat jenom ten, kdo chce ohrozit vládu.

Já se nyní ještě dotknu krátce vývoje, který nastal v hygienické službě, a to určitě lidé, kteří pracují ve výboru pro zdravotnictví, velmi dobře znají. V uplynulých sedmi letech došlo k velmi výraznému omezení hygienické služby v oblasti rozpočtové i v oblasti personální. Došlo k tomu, že hygienickou službu opustily 4 tisíce lékařů. Ze 6 tisíc lékařů zůstaly 2 tisíce. Byla velká snaha o to, aby se laboratoře hygienické služby podařilo zprivatizovat. V předchozích letech došlo také ke sloučení zdravotních ústavů. Výsledkem je zdecimovaná hygienická služba – a nyní se vlastně tímto návrhem dále omezují kompetence hygienické služby.

Nyní se chci vrátit k tomu, čím jsem začal. Nepovažuji za vhodné, aby se takovéto zásadní změny kompetencí dělaly pozměňovacími návrhy, byť k nim došlo nakonec po vzájemné shodě Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví.

Děkuji za pozornost a dovoluji si potom ještě se přihlásit do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Mám zde s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom v rámci své faktické nebo technické poznámky bych chtěl ubezpečit kolegu Hovorku, že zemědělský výbor se věnoval této problematice tak dlouho právě proto, aby došlo ke shodě mezi Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství. A to, co dneska leží na stole, právě reflektuje tu vzájemnou dohodu, aby nedošlo k okleštění kompetencí hygienické služby a aby i hygienická služba dále dohlížela v restauračních zařízeních na to, jak se vyrábějí potraviny, jak se vyrábějí jídla, a kontrolovaly se všechny ty věci, o kterých jste vy hovořil. Takže já bych vás chtěl ujistit, že jsme se potkali v rámci procesu projednávání se všemi dotčenými organizacemi, ať už na jedné, či na druhé straně. Byl to Svaz obchodu a cestovního ruchu, byla to Agrární a potravinářská komora, seděli tam zástupci všech dotčených dozorových orgánů jak v kompetenci Ministerstva zdravotnictví, tak v kompetenci Ministerstva zemědělství. Konkrétně tam seděl náměstek ministra zdravotnictví a hlavní hygienik pan Valenta a šéfové z veterinární služby, potravinářské inspekce, zástupci Ministerstva zemědělství a věnovali jsme tomu opravdu tři zemědělské výbory, než jsme došli k této dohodě. A pan ministr zemědělství tady řekl, že vlastně závěrečná tečka byla učiněna minulý týden u mě na zemědělském výboru za účasti ministra zdravotnictví a zemědělství.

Už bych jenom opakoval, co tady zaznělo, čili jenom tolik na dovysvětlenou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dále zde mám přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Hovorku. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, samozřejmě jsem rád za to, že byla snaha najít vzájemnou dohodu, ale chci jenom říct, že to, že se zemědělský výbor třikrát sejde a třikrát přijme nový pozměňovací návrh, nepokládám za řádné projednávání tak závažné problematiky. Ten zákon původně řešil úplně něco jiného a z tohoto pohledu se domnívám, že ani vypořádání připomínek narychlo se všemi dotčenými subjekty nemůže nahradit přípravu zákona tak, jak má probíhat, a kvalitní připomínkové řízení. To je vše, co jsem chtěl tímto říct.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku zde mám poznamenánu – pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Musím se, pane předsedající, zastat zemědělského výboru, protože právě proto, že jsme chtěli reagovat na aktuální stav projednávání, právě proto, že já jako zpravodaj od počátku projednávání tohoto bodu jsem trval na tom, aby výsledkem byla dohoda obou ministerstev, právě proto jsme se radši k tomu sešli třikrát a radši jsme vždycky reagovali na aktuální stav té dohody, než abychom něco zanedbali a v tom výsledku potom to znamenalo to, čeho se bojí pan kolega Hovorka, že by něco bylo nedokonale dohodnuto a že by to způsobovalo nějaké překážky nebo závady v té následné kontrolní činnosti. Radši víckrát, radši třikrát měřit a jednou říznout, než potom plakat nad tím, co jsme to zase provedli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Hovorky.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Já teď jenom obecně, bez toho, aniž bych se dotkl zemědělského výboru nebo zdravotního výboru, chci uvést do problematiky celou Sněmovnu. V roce 2007 se tady přijímal zákon o stabilitě veřejných rozpočtů, takzvaný Topolánkův reformní balíček. Součástí tohoto návrhu byl i pozměňovací návrh, který měl 52 stran, a jeho podsoučástí byla zásadní změna stanovování cen a úhrad léčiv. Zásadní změna kompetencí, které přecházely z Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí na Státní ústav pro kontrolu léčiv. A s tou tehdy natěsno prohlasovanou změnou se naše zdravotnictví potýká dodnes, protože neustále v tomto jsou problémy. Já říkám: To, co jste vy přijali, vydiskutovali, považujete za správné a za nejlepší možné řešení, ale nemůže to nahradit standardní legislativní proces a připomínkové řízení, které by mělo řádně proběhnout. Proto jsem to tady uvedl jako příklad. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Než budeme pokračovat v jednání, mám zde jednu omluvenku, a to od 12.30 hodin se dnes omlouvá z jednání pan poslanec Jiří Pospíšil.

S další faktickou poznámkou zde mám přihlášeného pana poslance Petrů.

Poslanec Jiří Petrů: Vážené dámy a pánové, opravdu technicky a krátce. V mezipřipomínkovém řízení navrhla Hospodářská komora doplnit do zákona definici termínů "země nebo místo původu", a to s ohledem na několikanásobný výskyt tohoto pojmu v navrhované novele. Například v § 7 odst 1 bod 5. Absence definice může způsobit právní nejistotu a výkladové potíže. Místo původu – jestli je to místo, kde bylo zboží vyrobeno, kde bylo naporcováno, kde bylo zabaleno do dodavatelského balení, kde byla zabalena nebalená potravina a podobně. V § 2 Základní pojmy jsem terminus technicus země nebo místo původu

nenalezl. Takže dovoluji se jenom dotázat, jakým způsobem se předkladatel s touto připomínkou vyrovnal. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat předkladatele, zda na to bude reagovat, nebo nebude. Dobře, takže v závěrečné řeči se k tomu vyjádří potom pan ministr. V tuto chvíli neeviduji přihlášené diskutující do obecné rozpravy, takže se ještě podívám, je-li tomu tak. V tom případě končím obecnou rozpravu. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh na hlasování, je možné otevřít a já zahajuji podrobnou rozpravu. V tento moment máme dva přihlášené diskutující. První z nich je paní poslankyně Havlová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, jak jsem již avizovala v obecné rozpravě, ráda bych se tímto přihlásila ke svému novému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního tisku 678, a to jeho elektronické podobě, v novém znění odstavec 11 vztahující se k usnesení zemědělského výboru 72/6. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jako další řádně přihlášený do podrobné diskuse je pan poslanec Šenfeld.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení kolegové, chtěl bych se jen formálně přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 743. Jenom podotýkám, že moje pozměňovací návrhy se týkají včel. Pokud by se chtěl někdo podívat podrobně na odůvodnění, tak vás odkazuji právě na ten dokument, to číslo, které jsem uvedl, 743. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde jednu faktickou poznámku a s tou se přihlásil pan poslanec Bendl. Je to faktická poznámka? Řádné přihlášení. Tak v tom případě musíte počkat, protože tady mám ještě dva řádně přihlášené. Prvním z nich je pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Tentokrát nikoliv jako zpravodaj, ale v řádné podrobné rozpravě chci načíst ony avizované legislativně technické návrhy ke sněmovnímu tisku 72. Předám samozřejmě písemně do stena, ale je třeba, aby to tady zaznělo na mikrofon.

1. V bodě 2 ve větě poslední se slova "2b a 2c" nahrazují slovy "2 až 2c".

Odůvodnění: Zrušení poznámek pod čarou č. 2 až 2c, které se již v dalším textu zákona nevyskytují.

2. V bodě 4 se slova "§ 11 odst. 2 písm. b), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4, § 11 odst. 5" nahrazují slovy "§ 11 odst. 2 písm. c), § 11 odst. 7, § 11 odst. 8, § 11 odst. 9".

Odůvodnění: V § 11 odst. 2 je písmeno c) přeznačeno na písmeno b) až v bodě 54, proto v bodě 4 musí být uvedeno jako písmeno c). V § 11 se zrušují odstavce v bodech 55 a 57, kde dochází k přečíslování odstavců, proto musí být v bodě 4 uvedeny odstavce před jejich zrušením a přečíslováním.

3. V bodě 15 poslední věta zní: "Poznámky pod čarou č. 3b a 3c se zrušují, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou."

Odůvodnění: V § 3 odst. 2 písm. b) je i poznámka pod čarou č. 3b, která se v dalším textu zákona neobjevuje.

4. V bodě 17 se slova "§ 3 odst. 5 písm. b)" nahrazují slovy "§ 3 odst. 5 písm. d) a e)".

Odůvodnění: V § 3 odst. 5 jsou písmena zrušována a přeznačena až v bodech 22 a 23, proto v bodě 17 musí být uvedeno písmeno před jeho zrušením a přečíslováním. Zároveň je nutné provést navrhovanou změnu, tj. zrušení slov "nebo surovina" i v dosavadním písm. e), kde byla tato úprava opomenuta.

5. V bodě 18 se slova "§ 3 odst. 5 písm. b), § 3 odst. 5 písm. c)" nahrazují slovy "§ 3 odst. 5 písm. d), § 3, odst. 5 písm. e)".

Odůvodnění: V § 3 odst. 5 jsou písmena zrušována a přeznačena až v bodech 22 a 23, proto v bodě 18 musí být uvedena v podobě před jejich zrušením a přeznačením.

6. V bodě 23 větě poslední se doplňují slova ", a to včetně odkazu na poznámku pod čarou".

Odůvodnění: V § 3 odst. 5 dosavadním písm. d), po přeznačení písm. b), by zůstal v textu odkaz na zrušovanou poznámku pod čarou č. 3e.

Už to bude končit, mějte trpělivost.

7. Na konci bodu 30 se doplňují slova "a slova "Komisi Evropských společenství" se nahrazují slovy "Evropskou komisi".

Odůvodnění: Novelou je pojem Komise Evropských společenství nahrazen pojmem Evropská komise. V § 3c odst. 3 větě poslední tato změna nebyla provedena.

8. V bodě 43 se na konci poslední věty doplňují slova: ", a to včetně odkazu na poznámku pod čarou".

Odůvodnění: I když se v bodě 43 zrušuje poznámka pod čarou č. 10, je nutné zrušit i odkaz na ni, který zůstal v § 10 odst. 1 nově označeném písm. a), původně písm. b).

A konečně

9. Za bod 86 se vkládá nový bod, který zní: "X. V § 16 odst. 13 se slova "§ 3 odst. 5 písm. d)" nahrazují slovy "§ 3 odst. 5 písm.b)".". Ostatní body přečíslovat.

Odůvodnění: V návrhu zákona se v novelizačních bodech 22 a 23 v § 3 odst. 5 zrušují písmena a přeznačují se. Tuto úpravu je nutné promítnout i do vnitřního odkazu v § 16 odst. 13.

Tolik návrh legislativně technických úprav s tím, že, jak jsem již avizoval, opakuji znovu, byly tyto úpravy vyvolány přijetím návrhů v zemědělském výboru a nutností těmto návrhům přizpůsobit i plné znění textu. Žádný z návrhů těchto legislativně technických úprav nikterak nemění smysl konkrétní náplně zákona a plně tudíž splňují podmínky pro to, aby byly jako legislativně technické návrhy také hlasovány. Děkuji za pozornost a trpělivost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní je přihlášen pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím přečíst jeden pozměňovací návrh, a sice k tisku 72/6 k bodu 14 usnesení k dosavadnímu bodu 65 v § 15 odst. 5 v úvodní části ustanovení se slova "za krizového stavu a" vypouštějí.

Krátké vysvětlení: Mám za to, že samotný proces produkce a distribuce potravin je v podstatě kritický a je spojen s mnoha zdravotními riziky pro zdraví obyvatel, a je proto naprosto nezbytný kvalifikovaný dozor, který by měl zdravotní rizika omezovat, a to je především poslání hygienické služby.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já mám dva návrhy. Oba se snaží vypreparovat z návrhu zákona tu legislativu, která jde nad rámec, řeknu, evropské povinnosti nebo vyplývající z legislativy Evropské unie. Proto navrhuji vypustit § 3d odst. 3 zákona, který se týká zveřejňování povinnosti prodeje, hlášení prodejů z pěti států s největším podílem. Myslím si, že je evidentní, že je to nesankciovatelné a nepostižitelné i složitě kontrolovatelné.

A můj druhý návrh. Navrhuji vypustit § 8 odst. 1 zákona pro nadbytečnou byrokracii a stejně tak jdoucí nad rámec požadavků Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. V tento moment neeviduji žádnou přihlášku do podrobné rozpravy. Je tomu tak, takže končím podrobnou rozpravu.

Chci se zeptat, zda pan zpravodaj nebo předkladatel bude mít závěrečné slovo. Takže máte závěrečné slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Já bych stručně chtěl zareagovat na některá témata, která zde zazněla při projednávání tohoto bodu.

Chtěl bych za prvé říct, že pokuty nemají podle mého šikanovat. Pokuty a sankční systém má vychovávat a vést k nápravě. Tudíž jsem přesvědčen o tom, že rozšíření a zvýšení limitu v součinnosti se správným fungováním dozorových orgánů a se správným průběhem správního řízení může vést k tomu, že opravdu dokážeme dávat takové pokuty, které, pokud někdo porušuje opakovaně některou věc v případě potravin, budou opravdu vést k tomu, že budou potom tak citelné – a ty výše to dnes umožňují, že si to obchodníci opravdu velice dobře rozmyslí.

Otázka, kolik to bude stát. Ta informace zde padla. Já plánuji i v průběhu letošního roku – a vedeme o tom debatu s panem ředitelem Státní zemědělské a potravinářské inspekce – dokázat zefektivnit, resp. zintenzivnit činnost Státní zemědělské a potravinářské inspekce a budeme k tomu hledat nástroje včetně případně i vnitřních zdrojů v rámci rozpočtu Ministerstva zemědělství.

Otázka seznamu pěti zemí, které mají největší podíl na potravinách. Já si naopak myslím, že to lze v rámci účetních systémů udělat velice jednoduše a je to jasná, čitelná, jednoduchá informace pro zákazníky o tom, jakým způsobem a odkud dováží obchodní řetězec nebo daný subjekt potraviny, a má představu o tom, jakým způsobem podporuje domácí ekonomiku.

Pokud jde o vznesenou otázku na místo původu, tak zde je to zcela jasné. Tato definice země původu je uvedena v evropském nařízení č. 1169 o označování původu potravin, takže tady není vůbec potřeba vést nějaký spor, zdali ta definice je jasná, či není.

Já bych chtěl závěrem říci ještě ve vztahu k tomu, zdali je úplně šťastné dělat tady tuto změnu pozměňovacím návrhem. Já si jsem vědom toho, že každý poslanec je zákonodárce, tudíž mu tato pravomoc přísluší. Samozřejmě v ideálním stavu, kdy bychom měli více času, bychom tento materiál připravili v rámci meziresortního připomínkového řízení se všemi vypořádáními. Ale myslím si, že v případě tohoto návrhu jsem se snažil, aby Ministerstvo zemědělství a náš legislativní odbor opravdu intenzivně do této problematiky vstoupily, abychom dokázali tady mít kvalitní návrh, aby zde nebyly nějaké chyby. A troufám si říct, že toto bylo splněno.

Myslím si, že i dohoda, které jsme dokázali dosáhnout minulý týden tady v Poslanecké sněmovně, je kvalitní, že hygienická služba své pravomoci má ve stejném rozsahu jako doposud. Myslím si, že tady toto kompromisní řešení, pokud bude platit to, na čem jsme se dohodli minulý týden, že jednotlivé dozorové orgány budou spolupracovat, komunikovat při plánu kontrolní činnosti, že to může být jedině ku prospěchu nás spotřebitelů a nebude to znamenat nutně vyšší administrativní zátěž pro podnikatelské subjekty v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Ještě závěrečné slovo pana zpravodaje.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Bude velice krátké. V rozpravě obecné vystoupilo, někdy opakovaně, pět kolegyň a kolegů, poslankyň a poslanců. Všichni se drželi tématu, což kvituji velmi pozitivně. Dotazy z obecné rozpravy byly částečně vypořádány ať už předkladatelem, nebo zpravodajem na místě. V podrobné rozpravě vystoupilo rovněž pět poslankyň a poslanců. Předložili pozměňovací návrhy, respektive legislativně technické návrhy.

Pane předsedající, v této chvíli mám pocit, že bylo řečeno vše, co mělo ke druhému čtení novely zákona o potravinách být řečeno, a tudíž mám za to, že jsme projednávání, samozřejmě po vašem prohlášení, druhé čtení ukončili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Souhlasím s vámi, takže v tento moment končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji vám, pane ministře i pane zpravodaji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Nyní budeme zabývat bodem

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády i tady uvede pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Dovolte ještě, milé kolegyně, uvést tento návrh tohoto sněmovního tisku. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Účelem navrhované právní úpravy je reakce na zkušenost s aplikací zákona č. 146/2002 Sb. a na některé problémy trhu s potravinami. Navrhované změny mají zvýšit efektivitu výkonu kontroly a ochrany spotřebitelů zavedením nových typů opatření, například zavedením nové formy opatření v podobě opatření obecné povahy, jež by mělo zejména přinést možnost rychlé reakce na případy, které vyžadují bezprostřední zásah. Současně se provádějí změny v souvislosti s přijetím nového zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, který nabyl účinnosti 1. ledna 2014. Předkládaný návrh obsahuje zejména nový efektivní systém opatření ukládaných Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí v případě zjištění nedostatků. Jedná se o tato opatření: Klasické opatření oznámené při kontrole a účinné vůči kontrolované osobě v rámci územní působnosti inspektorátu, jehož inspektor opatření vydal. Opatření s účinky přesahujícími územní působnost danou inspektorátu v případě, že je zde důvodné podezření, že k porušení právního předpisu kontrolovanou osobou došlo i mimo územní působnost kontrolujícího inspektorátu, například v případě nebezpečných potravin uváděných na trh v rámci jednoho obchodního řetězce. Opatření obecné povahy podle správního řádu s účinky přesahujícími územní působnost daného inspektorátu, které zavazuje nikoliv jen kontrolovanou osobu, ale i blíže neurčený okruh dalších osob například v případě nebezpečných potravin uváděných na trh větším počtem subjektů. Zvýšením efektivity výkonu kontroly a přizpůsobením právní úpravy novému kontrolnímu řádu se zavádí oprávnění inspektorů zjednat si přístup do kontrolovaných prostor. Zavádí se nové opatření spočívající v uložení zákazu užívání prostor, pokud kontrolovaná osoba neumožní inspektorovi vstoupit na pozemky, do staveb nebo do jiných prostor. Stanovuje se oprávnění Státní zemědělské a potravinářské inspekce získávat v nezbytném rozsahu údaje ze základních registrů.

Vládní návrh zákona projednal na své 6. schůzi dne 16. dubna 2014 zemědělský výbor Poslanecké sněmovny a doporučuje jej Poslanecké sněmovně ke schválení. V rámci projednávání vládního návrhu zákona zemědělským výborem nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy.

Dámy a pánové, děkují za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho jasnou zprávu. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj výboru zemědělského pan poslanec Petr Bendl. Návrh byl přikázán zemědělskému výboru a usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 86/1 a 2. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, tento návrh ještě pochází z dílny vlády Petra Nečase. Tato legislativní úprava reagovala na metylalkoholovou kauzu, která probíhala v České republice a která vyžadovala udělat některá zpřesnění právě v pravomocích inspektorů, ke kterým touto normou dochází, jak zde říkal pan ministr. Já jsem přesvědčen o tom, že by stálo za to, aby norma byla ještě doupravena povinností zlikvidovat – v případě, že se přijde na pančované víno, aby takovýto produkt byl zlikvidován, aby nemohlo dojít k jeho následnému technickému zpracování někde jinde. Aby takhle nikdo nezkoušel, že když mu to projde, tak alkohol může zpracovat ještě někde jinde. Jinak si myslím, že tato novela je zpracovaná dobře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Josefa Vozdeckého. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Vozdecký: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády. (Předsedající: Jeden člen vlády.) Dva. Děkuji.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak už uvedl zpravodaj tohoto tisku pan poslanec Bendl, já jsem si připravil právě k tomuto tisku pozměňovací návrhy, které se týkají právě záležitosti vína. Souvisí s adaptací nové právní úpravy stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 1308/2013 ze 17. prosince loňského roku a jde o to zakomponovat tuto záležitost do projednávaného zákona.

Podle tohoto nařízení byla nově stanovena povinnost zlikvidovat pod státním dozorem výrobky z révy vinné, které podle tohoto článku nelze uvést na trh. Já si dovoluji při této příležitosti sdělit, že po staletí nedílnou součástí zemědělské produkce moravského, ale i českého venkova je vinařství a že v posledních patnácti letech díky soustavné práci českých a moravských vinařů má velký rozmach a nárůst kvality. To je hodně potěšitelné. Ale v poslední době se začal ve větší míře u nás rozmáhat nový typ podvodu, a sice falšování geografického původu vína. Jedná se o případy, kdy nepoctivý vinař nebo prodejce klamně prohlašuje zahraniční víno za to, že je původem z Čech nebo původem z Moravy, a to ať už jde o výrobu vína z levnějších dovezených hroznů ze zahraničí, anebo dovezeného vína zahraničního do Čech a na Moravu. V obou případech se ale jedná o klamání spotřebitele, a můžeme to tedy nazvat, že je to černý trh s tichými víny. Takováto vína jsou zpravidla nižší kvality, ale prodávají se za cenu jako česká, respektive moravská, tedy za cenu vyšší, za cenu, která je srovnatelná s cenami skutečných domácích vín, a spotřebitel pak kupuje víno za cenu, která neodpovídá kvalitě, která je deklarovaná na etiketě.

Důsledky na trhu jsou jasné. Jedná se o úniky na daních ze státního rozpočtu, pokles image českého a moravského vína, ztrátu důvěry spotřebitelů, ztrátu konkurenceschopnosti domácích vín a samozřejmě ekonomické ztráty a poškození českých a moravských vinařů. O tomto problému svědčí i vyšší počet zjištění Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí u kontrolovaných vín a jejich výrobců. A pro poctivé a české a moravské vinaře, kteří představují tyto nekalé praktiky nepoctivých dovozců zahraničních hroznů a vín, ekonomický problém. Samotní vinaři už považují tuto situaci za závažnou. Navíc, když jsme si dělali analýzy, zdali existuje v České republice instituce státní správy, která by se tímto druhem podvodů zabývala, zjistili jsme, že neexistují v dostatečné míře nástroje pro efektivní boj pro tuto formu černého trhu.

Druhým problémem je větší počet zjištěných případů, kdy dochází k ředění tichých vín vodou spojenému s umělým zvyšováním procenta alkoholu v nápoji a dalším nepovoleným technologickým úpravám.

Jsem rád, že čeští a moravští vinaři podporují nové právní úpravy stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie číslo 1308 z loňského roku a jejich vložení do právě projednávaného zákona a nekompromisní jeho implementaci v podmínkách České republiky. Prakticky se jedná o pravomoc inspektora, který může vydat opatření, kterým kontrolované osobě v případě existence výrobků, které nelze podle článku nařízení uvést na trh, aby na náklad kontrolované osoby měl povinnost pod státním dozorem zcela zlikvidovat, tedy zničit, výrobky z révy vinné, například víno, likérové víno, šumivé víno, částečný zkvašený hroznový mošt, kterému říkáme burčák, pokud byly podrobeny enologickým postupům, které nejsou v Unii povoleny nebo nejsou povoleny na vnitrostátní úrovni. Prostě nejsou v souladu s pravidly stanovenými v příloze předmětného nařízení. Příkladem takového

nevyhovujícího výrobku mohu uvést víno, ve kterém je zjištěn přídavek vody, přídavek cukru, přidání alkoholu, syntetického barviva tam, kde to není přípustné, nebo přídavek glycerinu, anebo víno, které bylo vyrobeno zpracováním nebo přidáním hroznů nebo hroznového moštu ze třetích zemí a deklarováno jako víno původem z České republiky.

Státní zemědělská a potravinářská inspekce jako orgán dozoru věcně příslušný v oblasti vinařství potřebuje pro naplnění této povinnosti patřičné oprávnění pro inspektory, a proto je nutné, aby v právě projednávaném zákonu byla do § 5 doplněna i kategorie výrobků z révy vinné ve smyslu nařízení Evropské unie 1308/2013. Bez tohoto oprávnění by totiž tuto novou evropskou právní úpravu nebylo možné na úrovni státního dozoru naplnit.

Dalším pozměňovacím návrhem je potom úprava § 7 – doplnění o zahájení kontroly. Tady se jedná v případě kontroly dovozu, která je specifickým typem kontroly, která je iniciována ze strany celního orgánu ve chvíli, kdy sdělí inspekci, že pozastavil propuštění určitých dovážených potravin. Inspektorát na základě výsledků provedené kontroly vydá závazné stanovisko k zemědělským výrobkům, potravinám nebo tabákovým výrobkům, jejichž propuštění bylo celním orgánem pozastaveno, a to ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne doručení sdělení celních orgánů o pozastavení jejich propuštění. Pokud není výsledek kontroly v této lhůtě znám, uvědomí v této lhůtě inspektorát místně příslušný celní úřad o prováděných kontrolních úklonech a závazné stanovisko vydá bezodkladně po vyhotovení protokolu o kontrole. Přesto se jedná o úřední kontrolu ve smyslu kapitoly 5 nařízení Evropského společenství 882/2004 o úředních kontrolách, a je proto zapotřebí stanovit zvláštní způsob zahájení kontroly pro tento typ kontrol tak, že kontrola bude zahájena v den, kdy inspekce obdrží sdělení celního orgánu o pozastavení. Takže do zákona do § 7 se vloží, že kontrola podle věci první je zahájena doručením sdělení celního orgánu o pozastavení inspekcí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, všechny tyto pozměňovací návrhy byly projednány na společném jednání Ministerstva zemědělství a Svazu vinařů České republiky za účasti Státní zemědělské a potravinářské inspekce a byl s nimi vysloven souhlas.

Nyní se tedy, vážený pane předsedající, přihlašuji do podrobné rozpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vozdeckému za jeho vystoupení. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Neeviduji takovou žádost, končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které již avizoval svoji přihlášku pan poslanec Vozdecký. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Vozdecký: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, v podrobné rozpravě se hlásím k pozměňovacímu návrhu uvedenému pod číslem sněmovního dokumentu 741, tak jak byl pod tímto číslem zadán do systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vozdeckému. Dalším přihlášením do podrobné rozpravy je pan zpravodaj pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Dovolte, abych vás stručně a formálně seznámil také s návrhem usnesení zemědělského výboru z jeho 6. schůze dne 16. dubna 2014, kdy zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově náměstka ministra zemědělství J. Šnejdrly, zpravodajské zprávě Petra Bendla a po rozpravě za prvé doporučuje

Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 86, schválit, a pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za seznámení s usnesením zemědělského výboru. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže tomu tak není, končím podrobnou rozpravu ptám se pana ministra, případně pana zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečné slovo. Nemají zájem. Tím pádem končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Nyní bychom měli pokročit dalším bodem a to je přerušený bod Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice. Nevidím tady pana premiéra, který by v atom bodu patrně měl být přítomen. Nicméně kromě toho ve 12.30 upozorňuji ctěné kolegy a kolegyně, že máme napevno zařazeny volební body, kterým se budeme muset věnovat.

Nicméně máme ještě 12 minut do té doby, takže budeme pokračovat v bodě

87. Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice

Tento bod byl přerušen ve všeobecné rozpravě. Další řečníky do všeobecné rozpravy mám přihlášené, takže pan poslanec Laudát byl přihlášen. Ptám se, jestli je přítomen. (Ano.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chtěl jsem zareagovat na pár věcí, které tady zazněly, nikoliv to, kde jsem se hlásil řádně někdy ve čtvrt na devět nebo v půl deváté, kdy začínal ten bod. Tam jste viděli potom, co se odehrává.

Nevím, jestli má tedy smysl, když pan premiér má předkládat tuto zprávu a předloží ji tady, a pak se někam vypaří. Přiznám se, že jsem silně na rozpacích. Neříkám, že moje vystoupení je zásadní a důležité, ale já to beru jako pohrdání Sněmovnou. Totéž pan Babiš by si možná některé věci mohl vyslechnout, aby tady přestal vykládat ty nesmysly a nehoráznosti, které tady šíří.

Nicméně několikrát jste tady viděli několik sociálních demokratů s vážnou tváří. Ta skutečná je, že z nezaměstnaných si udělali srandu. Pro mě to není srandovní téma s tím klipem o sexu v práci. Víte, jsou tam, jsou jedinci, a já nevím, jestli jich jsou dvě tři procenta, kteří opravdu pracovat nechtějí, pracovat nikdy nebudou, myslím si, že i před rokem 1989 předstírali práci, nikoli že pracovali. Ale potom je další kategorie lidí a předpokládám, že o těch je řeč. Vezměte si: máte děti, chodí do školy, chodí do učení, musíte si je sociálně zajistit, finančně, ekonomicky, chtěli jste si na rozdíl od povalečů pořídit vlastní bydlení, půjčili jste si na ně, abyste na ně dosáhli, a ze dne na den přijdete o práci. Jestli to sociálním demokratům, mladým – to tedy jestli to udělali mladí sociální demokraté, tak to je docela hnus a bohužel černá vyhlídka pro naši budoucnost – přijde k smíchu, že zrovna lechtivým způsobem takto bagatelizují naprosto zásadní problém. To je mně jedno.

K vlastnímu bodu. Já si myslím, že Sobotka celkem tím projevem, který mu bezpochyby připravil někdo, kdo vládne statistickými daty, tak naplnil ten bod, protože on

měl podat zprávu vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti. Já bych přivítal, aby příště to byly nástroje a opatření, které povedou ke snížení nezaměstnanosti. Já si nedělám na rozdíl od levice nějaké ideje nebo prostě nepřemýšlím nad tím, že by to, že stát by mohl výrazněji pomoci, i když prostě dopracovali jsme to podobně jako většina takzvaně vyspělých zemí světa, že dneska stát nebo veřejný sektor už je výrazným tvůrcem hrubého domácího produktu. Nevím, kolik to je v České republice, západní demokracie, které jsou vzorem pro sociální demokracii, nás v tom výrazně předběhly. Výsledkem je obrovské bezkoncepční zadlužení, které, když si spočítáme ekonomické prognózy a schopnosti ekonomik těch států do budoucna ty závazky splatit, tak z toho vyjde celkem jednoznačně, že příliš šancí mít nebudou, pokud se nevzdají toho modelu, který možná dvacet třicet let realizovaly.

Panu Sobotkovi – mluvil tady o zastavení výstavby dálnic a silnic. Tak jediná vláda v roce, kdy se nezprovoznil ani kilometr dálnice v České republice, tak to byla sociálně demokratická vláda Miloše Zemana. Nechytejte mě za slovo, zda to byl rok 1999, nebo 2000, ale jeden rok tam takto vypadl.

Když už pan Sobotka upozorňoval na minulost, tak to, kam šla celkem relativně odborně zdatná organizace jménem Ředitelství silnic a dálnic, tak řeknu jedno jediné jméno – Michal Hala. A doufám, že těm, kteří si pamatují, nemusím dále nic vykládat.

Pan předseda ODS – zřejmě vysíláme na podobné frekvenci – tady zmínil už to, že skutečně jste se postarali o zvýšení, i když možná, že ne, zaměstnanosti, 500 lidí jste vyhodili, 700 jste přijali. Otázka, jestli ti zaměstnanci Agrofertu předtím byli nezaměstnaní, nebo přátelé různých potentátů nových, kteří se tady velice rychle ustavují, takže – ale to už tady zaznělo.

Bohužel sociální demokracie, nebo pan premiér, o Babišovi to nemá ani smysl vykládat, ten je skutečně hodně mimo, tak tady on není schopen nabídnout skutečně konkrétní racionální kroky. To, co nabízí, je – a ministr financí začíná nosit zatím neoficiálně pracovně první čísla, to jsou prostě nárůsty mandatorních výdajů, nulová podpora tvořivého kapitálu, další a další věci.

Když tady mluvil pan Babiš, a kam jste to dopracovali, ani mě nepřekvapuje, když polistopadový komunistický kádr tady začne vykládat něco o dvaceti letech po roce 1989. Mě to u něj nepřekvapuje a jenom odhaluje možná ve víru vášní více svou skutečnou tvář, než bychom si mysleli.

Jeden výstřel se mu tady podařil skutečně unikátní. Mluvil tady o tom, že prostě kam se dostalo vodní hospodářství. Mínil tím vlastně distributory vody a vodovodní infrastrukturu. Mluvil o regulaci vody. Tak jenom bych upozornil, že jako pamětník... Víte, byla to Špidlova vláda, která vnutila z pozice státního vlastníka Praze to, že musel přijmout privatizaci provozovatele vodovodní a kanalizační sítě, no a samozřejmě ironie osudu je, že ten člověk, který byl v té komisi při brutální – napříč spektrem, tenkrát byl pražským zastupitelem Paroubek například a další a ruku v ruce Květa Kořínková a další jsme bránili Prahu, že to je nehoráznost, že kvůli čtyřem miliardám prostě Praze seberou důležitý nástroj kritické infrastruktury. Ne, bylo jim to jedno, chtěli to. Jestli se nemýlím, tak pan Špidla je dneska velký poradce pana premiéra. A co čert nechtěl, tak pak vznikla jakási podivná komise na provedení této privatizace a mimochodem, v té komisi za město seděl jistý Jan Kasl, budoucí to lídr hnutí ANO, bude hůř. Takže to jenom tak, aby... Prostě život přináší opravdu občas podivnosti.

Co se týká pana Babiše, já se ani nedivím. To zatím, co předvádí, předvedl to na rozpočtovém výboru, předváděl to tady dneska. On je skutečně hodně mimo. Ani se nedivím, když tam má poradce na vedlejšák. Já si nemyslím, že pan Michl – buď ať tam jde a radí pořádně, ale ty jeho víkendové stáže, to si myslím, že není řešení.

Říkám, řada věcí tady zazněla. Když pan kolega Holeček řekl, že takto se politik nechová, pan ministr financí už to vysvětlil, že není politik, ale rozhořčený občan, nevím z které cenové kategorie, dokážu si představit, že bude patřit někde tou rétorikou čím dál více mezi bloggery, který ať řeknete co řeknete, tam během pár minut vyskočí blogy, resp. příspěvky na internetu k tomu, takže skvělý nástroj spodních deseti tisíc, možná pěti tisíc lidí v téhle zemi.

Takže já se přiznám, že já nevidím důvod, proč bychom měli podporovat návrh na usnesení, že bereme na vědomí statistická data. Já bych chtěl vědět, aby koalice řekla na rovinu, jestli zvětší řady nezaměstnaných tím, že podtrhne živnostníky, rétorikou jednoho z ministrů parazity. Zda umožníte rychlý nástup inovací tím, že upravíte zákoník práce tak, aby skutečně se mohlo dělat to, co se dělá zcela standardně v těch nejlepších zemích na světě, co se týká inovačních cyklů. Zda konečně ministr průmyslu a obchodu rozjede podpůrné finanční nástroje společně s ministrem financí na to, aby mohly vzniknout inovace.

Co se týká výstavby silnic a dálnic – a samozřejmě budeme zřejmě předmětem mediálního ataku, když požádáme při projednávání o zrychlení výkupu pozemků o řádné projednání v hospodářském výboru. Na druhou stranu znovu opakuji to, co už jsem tady říkal několikrát. Ve skutečně moderních ekonomikách velké nabubřelé projekty nepřinášejí ten efekt. A znova říkám a chtěl bych požádat, aby už konečně někdo z vlády, z ministerstev, chtěl jsem to i v minulosti, přinesl analýzu, když tedy se postavila zvlněná dálnice na západ od Ostravy, k jakému ekonomickému boomu tam došlo. Podotýkám, že by to bylo zcela namístě, pokud by R48 nebyla na východ od Ostravy.

Byl bych rád, aby příště tento bod probíhal důstojně směrem k řešení skutečného problému, který tady pan kolega Kováčik nastolil, a za další, aby už vláda konečně přestala povídat floskule, které nic nezmění, ale přišla s reálnými plány do toho, jak upraví legislativu a pomůže, abychom se skutečně stali moderní ekonomikou s možností pružného měnění pracovních míst podle potřeby trhu. Co si má počít zaměstnavatel, který, když nemá práci a musí držet lidi, takže tam ty efekty jsou naprosto jednoznačné. Obavy a radši nepřijímat, než přijímat a zase propouštět.

Celkem chápu, že mám na to zcela jiný názor, než má levice, ale levice v tuto chvíli plus Andrej Babiš nemá žádný názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Pan poslanec Laudát vyčerpal téma, čas i posluchače. Já teď znovu přerušuji bod Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice, protože na 12.30 máme pevně zařazeny volební body.

Zahajuji tedy blok volebních bodů bodem

62.

Návrh na odvolání předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré popoledne přeji, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pane předsedající, děkuji za slovo.

Milí přátelé, milí kolegové, otvírám bod, resp. skupinu volebních bodů, které jsme napevno zařadili na tento moment. Pokusím se být při jejích čtení a seznamování vás s obsahem jednotlivých bodů stručný a připomenu, že po představení a seznámení se s jednotlivými volebními body vás poté požádám jménem volební komise, abyste se, jak už jste zvyklí, odebrali do Státních akt a provedli společně tajnou volbu v jednotlivých volebních bodech.

Začneme bodem číslo 62, jak řekl pan předsedající. Je to Návrh na odvolání předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. Konstatuji, že v souladu s § 10 zákona číslo 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, a na návrh poslaneckého klubu ANO 2011 přijala 29. dubna 2014 volební komise Poslanecké sněmovny usnesení číslo 50, kterým je navrhováno Poslanecké sněmovně odvolat stávajícího předsedu Dozorčí rady SZIF pana Pavola Lukšu k dnešnímu dni. Volební komise navrhuje provést toto odvolání veřejně pomocí hlasovacího zařízení. Připomenu, že zmíněné usnesení číslo 50 bylo pro informaci e-mailem zasláno včas všem předsedům poslaneckých klubů.

Nyní vás, pane předsedo, prosím, abyste otevřel rozpravu k odvolání předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu pana Pavola Lukši.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím pana předsedu volební komise, aby nás seznámil s postupem hlasování.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Protože Sněmovna přistoupí k odvolání veřejně pomocí hlasovacího zařízení, prosím nyní, abychom k tomuto veřejnému hlasování přistoupili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a poprosím o přečtení návrhu usnesení k tomuto bodu, o kterém dám bezprostředně hlasovat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Navrhuji usnesení v tomto znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR odvolává z funkce ke dni 7. května 2014 pana Pavola Lukšu."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, a já vás, ještě než zahájím hlasování, všechny odhlásím na žádost z pléna. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o usnesení, které přečetl pan předseda volební komise, že Poslanecká sněmovna odvolává Pavola Lukšu z funkce předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu k dnešnímu dni. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 84, přihlášeno 147 poslankyň a poslanců, pro 115, proti 19.

Ptám se – mám tady pana poslance Váchu a Havíře s faktickou poznámkou. Není tomu tak. Děkuji. Končím volební bod 62 a dostáváme se k bodu

63. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

I tady prosím předsedu volební komise pana poslance Kolovratníka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Konstatuji, že volební komise obdržela ve stanovené lhůtě návrhy na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, jsou to dva návrhy. Od poslaneckého klubu ČSSD návrh na volbu poslance Ladislava Velebného, od poslaneckého klubu ANO 2011 je to návrh na volbu poslance Jaroslava Faltýnka.

Volební komise navrhuje provést tuto volbu tajně. Odvolávám se na usnesení číslo 51 volební komise, které také bylo zasláno všem předsedům poslaneckých klubů.

Nyní vás, pane předsedo, prosím, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům pro volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám rozpravu. O slovo se přihlásil pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Chtěl bych se vzdát této kandidatury. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestli nikdo takový není, rozpravu končím a poprosím pana předsedu volební komise o další postup.

Poslanec Martin Kolovratník: Beru tuto informaci na vědomí, děkuji za ni. Konstatuji tedy, že nominace na předsedu Dozorčí rady SZIF se zúžila pouze na jedno jméno, na jednoho kandidáta, a zopakuji, je to pan poslanec Ladislav Velebný, který je navržen poslaneckým klubem ČSSD.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou, tedy dvoukolovou, a já poprosím, abychom v tuto chvíli přerušili tento bod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji bod číslo 63 v bodě před tajnou volbou. Dostáváme se dále k bodu číslo

65. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Prosím pana poslance Kolovratníka, aby nám sdělil stanovisko volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Volební bod číslo 65 – Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře neboli ČTK. Připomenu, že k dnešnímu dni jsou neobsazena tři místa členů Rady ČTK, a dnes tedy budeme volit tři členy, a to na celé jejich pětileté funkční období.

Volební komise obdržela řádně ve vyhlášené lhůtě tyto nominace poslaneckých klubů: za klub ČSSD Vladimír Cisár, za klub ANO 2011 Miroslav Augustin, za klub KDU-ČSL Jakub Heikenwälder a za klub ODS pan Kristián Chalupa.

Volební komise přijala dne 29. dubna 2014 své usnesení číslo 53. I toto usnesení bylo rozesláno všem poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon ani v tomto případě způsob volby nestanoví a volební komise navrhuje volbu tajnou, tedy dvoukolovou. Ještě jednou zopakuji, navrženi jsou čtyři kandidáti a budeme volit nebo obsazovat tři místa.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu a k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Jestliže ne, rozpravu končím a poprosím pana předsedu volební komise o další postup.

Poslanec Martin Kolovratník: I já děkuji. V tomto momentě tedy poprosím o přerušení projednávání tohoto bodu a o přistoupení k dalšímu volebnímu bodu, kterým bude bod číslo 66.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji tedy bod 65 a zahajuji volební bod

66.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Prosím pana předsedu volební komise o stanovisko volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: U bodu číslo 66, Rady tzv. ÚSTR, je situace trošku jiná. Opět vám, vážené kolegyně a vážení kolegové, připomenu situaci. Od poslední volby z březnové schůze v Radě ÚSTR stále zůstává neobsazeno jedno místo. Poslanecké kluby předložily ve vyhlášené lhůtě návrhy kandidátů a volební komise přijala svoje usnesení číslo 54. I toto bylo rozesláno na poslanecké kluby.

Nominován byli: Jaroslava Janderová, pan Jan Schneider a pan Eduard Stehlík.

Jak jsem řekl, zde je situace malinko odlišná. Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise se rozhodla ve svém usnesení navrhnout volbu tajnou jednokolovou, a to s tím, že postoupeni budou všichni kandidáti, kteří získají nadpoloviční počet hlasů. Je to proto, že člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů volí Senát Parlamentu na základě nominací, které mu budou doporučeny námi, Poslaneckou sněmovnou. Proto Sněmovna teoreticky může do Senátu postoupit všechny tři nominované. To je, kolegyně a kolegové, pro vás důležitá technická informace. Na volebním lístku v tomto případě můžete teoreticky označit kroužkem číslo před jménem všech tří kandidátů.

Nyní prosím pana předsedajícího, aby otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku, nehlásí se nikdo do rozpravy. Končím tedy rozpravu. A jak jsem dobře pochopil, mohu přerušit tento bod pro tajnou volbu. Přerušuji tedy bod č. 66.

Dostáváme se k bodu

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Prosím pana předsedu volební komise o stanovisko volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: V případě Rady pro rozhlasové a televizní vysílání je stále neobsazeno jedno místo. Opět připomenu, že na 7. schůzi Poslanecké sněmovny nebyl tajnou volbou vybrán žádný navrhovaný kandidát. Ve lhůtě do 16. dubna do 14 hodin doručily poslanecké kluby své návrhy a volební komise na své 10. schůzi 29. dubna tyto návrhy probrala. Přijala své usnesení číslo 55, které vám nyní přečtu.

Toto usnesení seznamuje Poslaneckou sněmovnu s následujícími kandidáty na člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Za ANO 2011 Jana Kasalová, za ODS Václav Mencl, za KSČM Daniel Novák a za KDU-ČSL pan Marek Poledníček.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste i v tomto bodě otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já tak činím, otevírám rozpravu, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy obecnou rozpravu.

Poslanec Martin Kolovratník: Pokud tedy tomu tak není, pokud žádné přihlášky k rozpravě nejsou, ještě připomenu z tohoto usnesení číslo 55, že ani v tomto případě zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhla volbu tajnou jednokolovou, a to z toho důvodu, že se jedná svým způsobem také o doporučení nebo nominaci a kandidát nebo kandidátka, která získá v tom jednom kole nadpoloviční počet hlasů, bude poté postoupena předsedovi vlády, který tohoto kandidáta jmenuje do funkce. Proto ta volba bude jednokolová.

Nyní prosím, pane předsedající, o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já přerušuji bod 68 a zahajuji volební bod

69.

Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Prosím pana předsedu volební komise o jeho stanovisko.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegové, mohu vás ubezpečit, že už se rychlým tempem blížíme do finále. Čekají nás poslední tři body.

Nyní tedy bod číslo 69, návrh na odvolání stávajících členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. V souladu s § 9, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, a na návrh poslaneckého klubu ANO 2011 přijala 29. dubna volební komise Poslanecké sněmovny svoje usnesení číslo 56. Tímto usnesením komise navrhuje Poslanecké sněmovně odvolat en bloc všechny stávající členy Dozorčí rady SFDI k dnešnímu dni. Jedná se o pány Václava Baštýře, Pavla Hojdu, dále paní Janu Suchou a pány Bořivoje Šarapatku a Cyrila Zapletala. Volební komise navrhuje provést toto odvolání veřejně pomocí hlasovacího zařízení. A ještě jednou se odvolávám na usnesení číslo 56 volební komise, které bylo rozesláno na všechny poslanecké kluby.

Nyní, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu k návrhu na odvolání členů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám rozpravu, do které eviduji přihlášku pana předsedy poslaneckého klubu ODS, pana Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se moc omlouvám, nebudu mluvit k tomu bodu, ale protože mám přednostní právo. Já bych se chtěl zeptat pana předsedy, mně to uniklo. Vy jste navrhl v tom bodě 68 jednokolovou volbu, toho člena rady.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já prosím, pane předsedo, abyste se ptal mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Prostřednictvím pana místopředsedy, zda v tom bodě 68, to znamená volba jednoho člena velké rady, jste navrhl jednokolovou volbu. Je to pravda? Já se omlouvám, že mi to uteklo. Šlo to tak rychle, že už se ten bod přerušil. Minule jsme nebyli schopni zvolit ani ve dvou kolech. Já tedy nevím, jestli je rozumnější dvoukolové, abychom zvýšili šanci, že vůbec někoho zvolíme. Jenom prosím o vysvětlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana předsedu volební komise. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Vysvětlení rád poskytnu. Tento návrh vzešel ne tedy ode mě, od mé osoby, ale od volební komise, která hlasováním, a musím říci stoprocentní shodou v té komisi, se shodla na tomto návrhu, na jednokolové volbě. A ještě jednou vysvětluji, je to z toho důvodu, že toho zvoleného kandidáta, který tady ve Sněmovně uspěje, poté jmenuje do funkce předseda vlády. Na komisi zaznělo to, že dvoukolová volba je de facto zbytečná, že stačí provést jedno kolo. A pokud někdo získá nadpoloviční počet hlasů, může být to jméno postoupeno předsedovi vlády ke jmenování. To je vysvětlení, které tlumočím z volební komise.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Eviduji další přihlášku do rozpravy. Pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tomu já rozumím, ale i ve dvoukolové volbě, když někdo v prvním kole získá nadpoloviční většinu hlasů, tak je to jméno postoupeno. Já vím, že jsme minule měli dvě kola a nikdo to nenapadal. Tentokrát jsme to změnili. A navíc premiér to jmenuje. To není jako u toho ÚSTR, kdy Senát volí z navržených kandidátů Poslanecké sněmovny.

Já si myslím, že to není šťastný způsob volby. Pak bychom se pravděpodobně, když máme čtyři kandidáty na jedno místo, že v prvním kole nezvolíme a budeme potřetí opakovat tu samou proceduru. Zvyšujeme riziko, že to místo zůstane neobsazené. Samozřejmě, myslím, že jich je 15. Jestli jich je 14 nebo 15, není úplně podstatné. Ale naším cílem je, aby ty rady byly úplně kompletní. Děkuji za to vysvětlení. Já jsem nemyslel, že to byl návrh předsedy volební komise. Jen jsem si to chtěl ujasnit. To vysvětlení podle mě postrádá logiku, protože i ve dvoukolovém systému, když někdo získá v prvním kole většinovou podporu, tak ta volba končí a druhé kolo se nekoná. Mě by zajímalo, co se tedy stane, když v prvním kole nezíská nikdo nadpoloviční většinu. Budeme potřetí vyhlašovat nominaci a budeme potřetí volit?

Považuji to za chybu. Ale protože mi to uteklo časově, asi nejsem schopen navrhnout procedurálně jiný způsob volby, než jsme už schválili. (Šum v sále.)

Děkuji za vysvětlení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Dále pan poslanec Benda se hlásil do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, ale v tuto chvíli se hlásím jako člen volební komise, protože mám pocit, že takováto dohoda na volební komisi nebyla. Tam byla jednoznačná dohoda, že pokud se týká Nejvyššího kontrolního úřadu, je to návrh. Rozhodujeme ano—ne. Pokud se týká návrhů, které směřují od nás do Senátu ve vztahu k zástupcům do Ústavu pro studium totalitních režimů, kde můžeme volit neomezený počet a můžeme odeslat neomezený počet. (Vlna hluku v sále stoupá.) U všech ostatních byla dohoda podle mého názoru na volební komisi. A skoro poprosím pana předsedu, jestli by mohl svolat teď ještě krátké zasedání volební komise, abychom tuto otázku ujasnili.

Byla dohoda, že ty volby jsou dvoukolové právě proto, abychom k nějakému výsledku dospěli. A u RTV si já pamatuji, že to přesně takto bylo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Neberu to jako procedurální návrh, pouze jeho vyjádření.

Poslanec Martin Kolovratník: Teď se spíš zeptám já vás, pane předsedající, protože to je nestandardní situace. Rád vyhovím a volební komisi na pět minut na bleskovou poradu svolám, ale respektuji to, že ten bod jsme před malou chvílí přerušili, že bychom se k němu vraceli. Takže spíš prosím vás o radu a vyjádření, jestli toto můžeme udělat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jestli to budu brát jako váš procedurální návrh, pane předsedo volební komise (Ano!), tak já pro tuto chvíli přerušuji jednání Sněmovny na dobu pět minut do 12.53 hodin k tomu, aby se krátce sešla volební komise, a prosím členy volební komise, aby se shromáždili v kuloárech Poslanecké sněmovny u pana předsedy. Děkuji vám.

Poslanec Martin Kolovratník: Já také děkuji za trpělivost v Poslanecké sněmovně a volební komisi prosím do Státních akt ke klavíru.

(Jednání přerušeno ve 12.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.53 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme pokračovat v bodě číslo 69, v kterém jsme byli přerušeni, a pokračovat v rozpravě. Předávám slovo předsedovi volební komise panu poslanci Kolovratníkovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Nejdřív tedy pojďme onen otevřený bod 69 dokončit a uzavřít. Nahlas volám kolegy, kteří už se nám začali shromažďovat ve Státních aktech, aby se ještě vrátili, protože se budeme muset vrátit i k tomu diskutovanému předcházejícímu bodu 68 a hlasovat o něm a informovat vás budu o revokování usnesení volební komise. Prosím kolegy, aby se vrátili.

Pane předsedající, dovoluji si tedy vašimi slovy – a teď tedy bod 69. Je to Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Skončil jsem u informace, že volební komise navrhuje provést toto odvolání veřejně pomocí hlasovacího zařízení v souladu se svým usnesením číslo 56. Ještě jednou prosím, abychom k bodu 69 otevřeli rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pokračujeme v rozpravě v bodě 69. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy v bodě 69. Jestliže nikdo, rozpravu končím, a než dám hlasovat, poprosím pana předsedu volební komise o návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v souladu s § 9 zákona číslo 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, a v souladu s návrhem poslaneckého klubu ANO 2011 a v souladu se žádostí ministra dopravy odvolává stávající členy Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury Václava Baštýře, Pavla Hojdu, Janu Suchou, Bořivoje Šarapatku a Cyrila Zapletala k dnešnímu dni."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 85, přihlášeno 172 poslankyň a poslanců, pro 132, proti 11. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste znovu otevřel již uzavřený bod 68. O tomto otevření bodu bychom měli společně hlasovat, jestli s tím Sněmovna souhlasí. Je to jmenování člena RRTV.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já končím projednávání bodu číslo 69 a vzhledem k revokaci usnesení volební komise si dovoluje Sněmovně navrhnout, aby hlasovala o tom, že se znovu vrátíme k přerušenému bodu číslo 68.

Zahajuji hlasování o tom, abychom se mohli vrátit k přerušenému bodu číslo 68 vzhledem k revokaci usnesení volební komise. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 86, přihlášeno 172 poslankyň a poslanců, pro 152, proti žádný. Já se tedy vracím k bodu číslo 68, kterým je

68.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Znovu prosím pana předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka o stanovisko volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Zároveň se vám ještě jednou, kolegyně a kolegové, omlouvám za to drobné zrušení.

Jsme v bodu 68 a konstatuji, že volební komise před malou chvíli na svém mimořádném zasedání revokovala své usnesení číslo 55 s tím, že navrhuje jeho nové znění, a to v odstavci 2.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví a volební komise navrhuje volbu tajnou, dvoukolovou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Neeviduji žádnou přihlášku, končím tedy rozpravu. Poprosím o závěrečné slovo pana předsedu volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, já prosím i v tomto bodu o jeho přerušení a otevření dalšího volebního bodu, což už bude bod číslo 70.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji tedy bod 68 pro tajnou volbu. Dostáváme se k volebnímu bodu číslo 70. Je to

70. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Prosím pana předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka o stanovisko volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: V případě návrhu na volbu členů Dozorčí rady SFDI v souladu s § 9 zákona číslo 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, přijala volební komise své usnesení číslo 57, kterým seznamuje Poslaneckou sněmovnu s návrhy poslaneckých klubů na volbu členů Dozorčí rady SFDI. Jedná se o tyto nominace: Cyril Zapletal za klub ČSSD, Stanislav Pfégr za klub ANO 2011, Martin Kolovratník také za klub ANO 2011, Pavel Hojda za klub KSČM, Pavel Šustr za klub KDU-ČSL a pan Ing. Václav Baštýř za poslanecký klub ODS.

Volební komise navrhuje provést tuto volbu tajně, tedy dvoukolově s odkazem na usnesení číslo 57, které bylo rozesláno všem předsedům poslaneckých klubů.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste i v tomto bodě otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já tak činím. Otevírám rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Končím tedy obecnou rozpravu a prosím o vaše závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: I tento bod, tyto nominace budeme hlasovat tajným způsobem za malou chvíli ve Státních aktech. Proto, pane předsedající, prosím o přerušení tohoto bodu a konečně otevření posledního bodu číslo 71.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já přerušuji bod číslo 70 a zahajuji projednávání bodu číslo 71, jímž je

71. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

I tady prosím předsedu volební komise pana poslance Kolovratníka o stanovisko volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: I zde bude ta situace malinko odlišná. Připomenu, že k dnešnímu dni je neobsazeno jedno místo člena Nejvyššího kontrolního úřadu, neboť 25. března 2014 skončilo funkční období členu NKÚ panu dr. Rudolfu Němečkovi. Prezident NKÚ v zákonem stanovené lhůtě předložil Poslanecké sněmovně návrh na volbu nového člena NKÚ, a to pana Ing. Josefa Kubíčka. Volební komise k tomuto bodu přijala své usnesení číslo 58 a návrh prezidenta NKÚ formou tohoto usnesení byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví a volební komise v tomto případě navrhuje volbu tajnou jednokolovou. Pod čarou přidám informaci – je to i proto, že je skutečně navržen pouze jeden kandidát. Ještě doplním, že zvolený člen se ujme funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu jak k navrženému kandidátovi, tak ke způsobu volby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já otevírám rozpravu k navrženému kandidátovi a ke způsobu volby, do které se v tuto chvíli nikdo nehlásí. Končím tedy rozpravu a poprosím o vaše závěrečné slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní poprosím i o přerušení tohoto bodu, tedy bodu číslo 71, a poté vyhlásím konání tajných voleb.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já přerušuji bod číslo 71 a poprosím pana předsedu volební komise o technické informace k organizaci volby. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážení kolegové, volby proběhnou standardním způsobem ve Státních aktech. Všechny lístky k těmto volebním bodům obdržíte najednou. Na vydání volebních lístků počítám 30 minut, to znamená, budeme je vydávat od této chvíle do 13.32, ať jsem přesný. Sčítání hlasů provede volební komise o polední pauze.

A teď důležitý moment – výsledky vyhlásím po dohodě s předsedajícím ve 13.55, tak aby mohla ve 14 hodin začít mimořádná schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise za vyčerpávající informace. Přerušuji jednání Sněmovny pro tajnou volbu, která se bude konat ve Státních aktech. Zároveň prosím členy organizačního výboru s informací, že se organizační výbor sejde ve 13.10 hodin, a zároveň, byť tomu nebudete rádi, vás všechny prosím, abyste členy organizačního výboru ve volbách pustili dopředu, aby se výboru mohli zúčastnit.

Ve 13.55 se tady sejdeme, ti, kteří chtějí znát informace o výsledcích tajných voleb. A upozorňuji, že již ve 14 hodin začíná mimořádná schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji a přeji dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.56 hodin.)

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, volební komise slíbila ve 13 hodin 55 minut seznámit Sněmovnu s výsledky všech těch volebních bodů, tak abychom ve 14 hodin mohli zahájit pevně naplánovanou mimořádnou schůzi. Konstatuji, že v tuto chvíli hlasy ještě nejsou sečteny vlivem onoho neplánovaného zpoždění a jednání ohledně revokace jednoho z usnesení. Volební komise v tuto chvíli stále sčítá, je zhruba v polovině toho procesu. Takže po dohodě s panem předsedajícím teď oznamuji, že výsledky zatím nemáme, vyhlašovat je tedy nebudeme. Sněmovnu s nimi seznámíme až po skončení mimořádné schůze, poté co se vrátíme ke standardnímu programu schůze osmé. Pro tuto chvíli děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Konstatuji tedy, že 8. schůze je přerušena do doby po skončení schůze deváté, předpokládám, že nějakých deset minut, kolegové potřebují na nastavení sedm minut, tak řekněme deset minut po skončení schůze mimořádné.

Prosím vás teď, abyste dvě minuty vyčkali. Ve 14 hodin bude zahájena ona schůze mimořádná.

(Schůze přerušena ve 13.58 hodin.)

(Schůze pokračovala v 15.22 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji přerušené jednání 8. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Platí stále náhradní karty schůze, které byly na ranním jednání této schůze a posléze na schůzi deváté.

Máme pevně zařazený bod, což je 92 – Aktuální situace na Ukrajině a pozice vlády České republiky k masakru v Oděse dne 2. 5. 2014. Nicméně než se tímto bodem začneme zabývat, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky tajných voleb. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, vážení kolegové, děkuji. Z mimořádné schůze a zpravodajování se teď tedy překlopíme do volebních bodů a avizovaných výsledků těchto volebních bodů. Připomenu, že v některých momentech proběhnou druhá kola tajných voleb v souladu s tím, že do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z kola prvého, kteří získali nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobek. A také připomenu, že avizovaná druhá kola neproběhnou dnes, ale provedeme je za týden, ve středu 14. května, společně s již pevně zařazenými volebními body.

Teď postupně. Je to bod

63.

Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Bylo vydáno i odevzdáno 174 hlasovacích lístků. Pro jediného kandidáta Ladislava Velebného hlasovalo 150 poslanců a poslankyň. Pan kolega poslanec Ladislav Velebný byl zvolen předsedou dozorčí rady. Já mu tímto gratuluji. (Potlesk napříč sálem.)

Další volební bod je

65. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

I v tomto případě bylo vydáno i odevzdáno 174 hlasovacích lístků. Pro Miroslava Augustina hlasovalo 80 poslanců a poslankyň. Vladimír Cisár získal 100 hlasů. Jakub Heikenwälder 77 hlasů. Kristian Chalupa 26 hlasů. Konstatuji, že do Rady ČTK byl v prvním kole zvolen Vladimír Cisár. Do druhého kola v souladu s volebním řádem postupují Miroslav Augustin, Jakub Heikenwälder a Kristián Chalupa. Opakuji, druhé kolo proběhne až za týden.

Další volební bod.

66.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Připomenu, je to ona nominace, kterou postupuje Poslanecká sněmovna Senátu Parlamentu České republiky. Pro Jaroslavu Janderovou bylo odevzdáno 28 hlasů, pro Jana Schneidera 83 hlasy a pro Eduarda Stehlíka 108 hlasů. Ve třetí volbě tohoto kandidáta byl zvolen Eduard Stehlík a ten jako jediný je tedy postoupen Senátu Parlamentu České republiky.

Dalším volebním bodem dnes byl

68.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

I zde bylo vydáno i odevzdáno 174 hlasovacích lístků. Pro Janu Kasalovou bylo odevzdáno 75 hlasů, pro Václava Mencla 45 hlasů, pro Daniela Nováka 30 hlasů a pro Marka Poledníčka byl odevzdán jeden hlas. V této volbě tedy v prvním kole nebyl zvolen nikdo.

Připomenu, že po uskutečněné revokaci usnesení volební komise bylo domluveno, že volba je dvoukolová, to znamená, že do druhého kola volby pro velkou radu, Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, postupují Jana Kasalová a Václav Mencl.

V tomto momentě si dovolím osobní poznámku pod čarou. Poděkování kolegům, kteří aktivovali tuto revokaci. Jsem za předsedu volební komise rád, že tento bod neskončil a že v něm Sněmovna může pokračovat.

Předposlední dnešní volbou byl bod

70.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Pro Václava Baštýře bylo odevzdáno 66 hlasů, pro Pavla Hojdu 89, pro Martina Kolovratníka 90 hlasů, pro Stanislava Pflégra 83 hlasy, pro Pavla Šustra 74 hlasy, pro Cyrila Zapletala 118 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byli do Dozorčí rady SFDI zvoleni Cyril Zapletal, Martin Kolovratník a Pavel Hojda. Do druhého kola postupují Stanislav Pflégr, Pavel Šustr a Václav Baštýř. Mezi těmito třemi postupujícími se bude volit, chcete-li, bojovat, o dvě ještě neobsazená místa.

A konečně poslední dnešní volební bod:

71.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Bylo vydáno 174 hlasovacích lístků. Odevzdáno 173, jeden lístek byl neodevzdán. Pro navrženého kandidáta Josefa Kubíčka hlasovalo 130 poslanců a poslankyň. Pan Josef Kubíček tedy byl zvolen členem Nejvyššího kontrolního úřadu a své funkce se ujme složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

Tolik k dnešním volebním bodům. Ještě jednou opakuji, pevně zařazené další volební body a druhá kola těchto tajných voleb proběhnou za týden, ve středu 14. května, přesně ve 12.30 hodin. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi volební komise. Ještě než zahájím bod 92, tak zde mám s přednostním právem vystoupení pana předsedy klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, paní a pánové, sice jsem sliboval, že už mě dnes z tohoto místa neuslyšíte, leč situace se nejen v boji mění každým okamžikem. Já bych chtěl poprosit Poslaneckou sněmovnu vzhledem k závažnosti tématu, které jsme tu měli dopoledne, tedy Zpráva vlády o řešení kritické nezaměstnanosti v České republice, abychom poté, co doprojednáme bod 92, pokračovali ještě v projednávání oné zprávy vlády o nezaměstnanosti, a to tak, že dnes do zhruba 19 hodin. Navrhuji tedy tento postup. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, my na základě usnesení číslo 755 z 23. schůze 25. listopadu 2003 máme stanoveno, že pořad schůze lze měnit pouze během třiceti minut od zahájení jednání, nicméně v bodě IV se praví, že ve zvlášť odůvodněných případech se může Poslanecká sněmovna usnést výjimečně jinak. Tedy návrh zní, aby bod 87 byl pevně zařazen jako druhý bod tohoto jednání. Nejprve tedy musíme rozhodnout, zda se jedná o odůvodněný případ, o tom musíme rozhodnout hlasováním.

Takže já nejprve zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, že v tomto případě se jedná o zvlášť odůvodněný případ, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Omlouvám se, to je z mojí strany zmatečné hlasování, protože jsem tady sledoval kolegy ze sálu, jak na mě gestikulovali, a zapomněl jsem říci, kdo je proti. Takže prosím, nejprve vás odhlásím, protože tady byla žádost o odhlášení. Prosím přihlaste se ještě jednou. Předchozí hlasování jsem prohlásil za zmatečné a budeme hlasovat ještě jednou. Počkám, až se ustálí kvorum...

Zahájím hlasování a ptám se ještě jednou, kdo souhlasí s tím, že se jedná o zvlášť odůvodněný případ, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 88, přihlášeno je 125, pro 98, proti 17, tento návrh byl přijat.

Nyní budeme tedy hlasovat o pevném zařazení bodu 87 jako druhého bodu dnešního odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má číslo 89, přihlášeno je 131, pro 119, proti 2, tento návrh byl přijat.

Chci vás ještě teď seznámit se závěry porady předsedů klubů, protože takto byl navržen postup, a vzhledem k tomu, že Sněmovna s tím vyslovila souhlas, tak po projednání bodu 87 bychom ukončili dnešní jednání, nicméně nejpozději v 19.00, to znamená, pokud stihneme projednat body 92 a 87 před sedmou hodinou, skončili bychom dříve, pokud v sedm hodin

bude stále ještě některý z těchto bodů otevřen, bude přerušen a schůze bude pokračovat v úterý příští týden.

Děkuji a poprosím pana místopředsedu Gazdíka, aby se ujal řízení a otevřel bod 92.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Budeme se zabývat tedy bodem

92. Aktuální situace na Ukrajině a pozice vlády České republiky k masakru v Oděse dne 2. 5. 2014

Prosím pověřeného člena vlády, v tomto případě patrně pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych tedy řekl několik slov úvodem k bodu, který jsme zařadili do programu schůze, a to je aktuální situace na Ukrajině.

My samozřejmě už v posledních dnech delší dobu dostáváme informace o zraněných, a nejen zraněných, ale i mrtvých v tom prostředí východní Ukrajiny, nicméně to, co způsobilo zájem mluvit o Ukrajině tady ve Sněmovně, byly události, které se odehrály v Oděse a které překročily vlastně i tou tragičností to, co v posledních dnech z Ukrajiny slyšíme. Dovolte mi tedy, abych nejdřív možná řekl několik těch základních faktů, ke kterým je možné se dostat, abychom věděli, co se vlastně v kostce, v těch hlavních rysech v Oděse vlastně odehrálo.

Možná nejdřív bych řekl, že události v Oděse 2. května nevznikly z ničeho nic. K těm událostem došlo potom, co už vlastně v těch dnech – také před 2. květnem jsme měli informace o tom, že Oděsou pochodují nejrůznější skupiny, ať už proruské, nebo proukrajinské, které se navzájem napadají. Docházelo tam k potyčkám, šarvátkám mezi oběma skupinami a je také pravda, že policie vůči těmto incidentům nijak zvlášť nezasahovala. A události skutečně vyvrcholily 2. května a odehrálo se to v těch hrubých rysech zhruba tak, že toho 2. května se měl v Oděse hrát fotbalový zápas ukrajinské ligy, zápas měl začít v 17 hodin a v 15 hodin se na Soborném náměstí v Oděse začali scházet jednak fanoušci klubu Černomorec Oděsa a Metalist Charkov a scházeli se tam zároveň s oněmi představiteli těch proukrajinských představitelů politických a došlo k tomu, že celá ta skupina, která narostla kolem třetí hodiny odpoledne, se chystala vyjít průvodem po Oděse, nicméně z ulice Retězké se k tomu náměstí začala blížit skupina proruských aktivistů. Policie se snažila obě skupiny těch proruských a proukrajinských oddělit a držet je dvěma kordony od sebe. Skupiny se po nějakou dobu přehazovaly kameny a petardami, ti proruští v situaci, kdy nebyli v jistém okamžiku náhle chránění policií, začali střílet z pistolí a přešli do protiútoku, objevili se první zranění, na straně těch proukrajinských čtyři mrtví. A podle těch proukrajinských, kterých bylo početně více, měli právě ti proruští aktivisté pistole a samopal, takže to byl v té první fázi nerovný boj.

Policie nečinila vlastně nic pro ukončení ani prevenci dalšího konfliktu, a tak se stalo, že přes zbraňovou nevýhodu, kterou měli ti fanoušci fotbaloví a ti proukrajinští, se podařilo těm proukrajinským ruskou skupinu, především proto, že těm proruským došla munice, tak se jim podařilo tu proruskou skupinu přetlačit zpět. Pak ti proukrajinští přešli do protiútoku a zatlačili ruské separatisty na Soborné náměstí. Policie se pokusila obě skupiny oddělit, ale neměla na to sílu, takže proukrajinská skupina přešla přes policii a honila pak skupinky těch

proruských po celém náměstí, bili je pálkami a vším, co jim přišlo pod ruku. Pak proukrajinská skupina začala ničit stanové městečko separatistů u Domu odborů a objevily se i mezi nimi pistole a zbraně.

Budova Domu odborů začala hořet pravděpodobně od Molotovových koktejlů, které házely obě strany, a pak začala hořet vlastně celá budova s tím, že v přízemí a v prvním patře to byly Molotovovy koktejly těch proukrajinských, ve čtvrtém patře to byly naopak Molotovovy koktejly těch proruských.

Policie se na místě delší dobu vůbec neobjevila, první požární auto přijelo zhruba po hodině, přičemž ani policie ani požárníci neprojevovali dlouho velkou ochotu zachraňovat lidi z hořící budovy. Takže postupně si lidé na náměstí začali pomáhat vlastními silami, použili přitom konstrukci pódia, po které spouštěli některé ty, kteří zůstali v té budově, z oken. Někteří naopak v panice vyskakovali z oken ven. Docházelo tam k tomu, že někteří, kteří před chvilkou ještě ty pronásledované bili, tak je pak vytahovali z těch domů. Ti, kterým došlo, co se děje a že je to katastrofa. V každém případě přesto je výsledkem více než 40 mrtvých a 200 zraněných.

V této chvíli se objevují různé verze toho, co se vlastně přesně odehrálo. Mluví se o tom, že v budově Domu odborů hořela neznámá látka, která způsobila okamžitou smrt desítek lidí. Viděl jsem dnes informaci, že byli otráveni, také jedna hypotéza, která se objevila v textech, které to komentují. Jedna říká, že ty požáry způsobily ony Molotovovy koktejly, připravované přímo uvnitř té budovy, takže tam byly údajně zápalné směsi uvnitř.

Celou situaci v této chvíli vyšetřuje speciální vyšetřovací tým Ministerstva vnitra ukrajinské vlády pod vedením náměstka Čebotara. Do této chvíle bylo zadrženo 127 osob pro podezření z různých zločinů. Jsou tam také různí cizí obyvatelé, je tam několik Rusů, obyvatel Podněstří apod.

Premiér Jaceňuk sice na začátku vyměnil celé vedení policie, je ale pravda, že i to vedení udělalo pak vzápětí několik dalších docela vážných chyb, například propustili 67 těch zadržených na svobodu apod.

Zároveň podle čerstvých zpráv, které čtu, došlo k výměně guvernéra celé oblasti. Novým guvernérem je Ihor Palycja, což je poměrně známá postava. Řekněme, že je tady série kroků, které mají za úkol situaci tam nějakým způsobem zvládnout.

Myslím si, že je dnes těžké říkat nějaké definitivní soudy a oddělit z informací ty nejpřesnější. Na druhé straně, kdybych to měl za sebe nějak komentovat, tak bych řekl zhruba to, že se domnívám, že to, co se odehrálo v Oděse, ukázalo, že situace na východní Ukrajině nabrala svou vlastní dynamiku a že ji pod kontrolou, zdá se, nemá už prakticky vůbec nikdo. Připadá mi, že v této chvíli žádné centrum – ať je to Kyjev, nebo Moskva – nemá velký vliv na události. Ty skupiny operují dnes a neposlouchají nikoho.

Násilí v Oděse navíc ukázalo, že se nacházíme jakoby na břehu vojenského konfliktu, a dokonce bych řekl vojenské konfrontace. Proto je ta situace skutečně i podle mne mimořádně vážná. Nicméně si nemyslím, že bychom jako členové Evropské unie, Aliance, byli schopni přijít s nějakými návrhy, kterými bychom ji v krátké době byli schopni nějak pomoci řešit.

Já bych tady možná nejdříve ze všeho chtěl vyjádřit hlubokou lítost nad těmi událostmi a chtěl bych vyslovit soustrast obětem a pozůstalým obětí. Je to vlastně v krátkém čase na Ukrajině podruhé tragédie, jejíž rozsah je naprosto mimořádný.

Možná co se týče toho, co v této chvíli jako členská země Evropské unie činíme, já pokládám za důležité to, že dodáváme zástupce do pozorovatelské mise OBSE, která by měla být poměrně rozsáhlá. To je podle mne nástroj nejvýznamnější, který dnes máme pro snahu

stabilizovat situaci na Ukrajině. Zároveň pokud by byla postavena mise Evropské unie, která by měla jiné funkce a doplňovala by misi OBSE, jsme připraveni ji podpořit.

Vím, že někteří z vás jste stanoveni jako pozorovatelé na prezidentské volby 25. května a už dnes se mě ptáte, co můžete čekat. Já pro vás bohužel žádnou přesnou odpověď nemám. Mohu vám říci, že jsem včera naposledy mluvil s ukrajinským ministrem zahraničí, samozřejmě telefonicky, a on se mi jednak omluvil za to, co se stalo v souvislosti s tím, když náš český pozorovatel, důstojník, byl převážen ze Slavjansku do Doněcka, a vy dobře víte, že na ně stříleli ukrajinští vojáci. Přesně nevíme proč. Je to spíše obraz chaosu, který se dnes na Ukrajině nachází. Mohu jen říci, že se mi ukrajinský ministr omluvil za to, že vlastně omylem ukrajinští vojáci stříleli na pozorovatelskou misi, právě osvobozenou, ve které byl i český voják. Vysvětloval to samozřejmě tou velmi nepřehlednou situací a chaosem, který v té oblasti panuje. Zároveň mě pan ministr ujistil, že oni jsou připraveni udělat všechno pro to, aby i tuto těžkou situaci zvládli a aby připravili zemi na to, že 25. května by měly být prezidentské volby. Že to bude nesmírně obtížné, není asi ani třeba říkat.

Pro ty, kteří z vás se chystají na tu misi, tak v této chvíli si myslím, že stále platí, že podle mne nejen Ukrajina má zájem volby zvládnout, ale já si myslím, že bychom to měli podporovat a měli bychom na tom mít zájem i my, protože já za sebe stále nevidím jinou a lepší cestu z té krize, než je stabilizace země pomocí nově zvoleného prezidenta. Dokonce bych si přál, aby nově zvolený prezident, který má v tomto zásadní kompetence, rozhodl i o uspořádání nových parlamentních voleb. To by byl dle mého ideální scénář, který by vytvořil nové vedení Ukrajiny i nový parlament, který by snad měl šanci situaci konsolidovat. Já bych se tedy nevzdával toho, že prezidentské volby by měly být 25. května, a pokud se tam chystáte, tak já doufám, že bude šance tomu pomoci.

Tolik tedy k tomu, co se tam odehrálo. Dovolte mi, abych se zdržel nějakých velkých a silných hodnocení a hledání viny. Jisté je, že to, co se stalo, je příšerné, ta tragédie je strašná, a vadí mi samozřejmě to, že v místech, kde dochází k zabíjení, se opakovaně nedozvídáme, kdo je za to vinen. To souvisí i s tím, co se stalo v Kyjevě, že tam počítáte mrtvé ne na desítky, bylo jich více než sto, ale my se nedopátráváme toho, kdo je za to zodpovědný, kdo je vinen, a nedochází k tomu, aby ti dotyční byli odsouzeni a potrestáni. Myslím si i tady, to, co se děje, je zabíjení lidí, a v civilizované společnosti obnova normálního civilizovaného stavu je, když za zločiny přichází trest. Asi vám nemusím říkat, že bych si přál, aby tam, kde dochází k takovýmto strašným zločinům, byl nalezen viník a aby byl potrestán. Přál bych si, aby to celé bylo nezávisle vyšetřeno.

To je tedy mé přání a má zevrubná informace o tom, co se zhruba odehrálo v Oděse. Jak už jsem řekl, na přesném zjištění pracuje ona vyšetřovací skupina pod vedením náměstka ministra vnitra Čebotara, tedy speciální vyšetřovací tým. Pokud by ukrajinská strana měla problémy při vyšetřování, myslím si, že například OBSE by měla být připravena pomoci. Právě pro to, co jsem řekl, aby skutečně byli nalezeni viníci, a když jsou někde zabijáci, tak prostě musí být potrestáni, jinak se těžko může obnovit civilizovaný stav v zemi. Je pravda, že pro prezidentské volby by něco podobného bylo velmi žádoucí.

Já bych vám rád řekl, že kdybyste se mě ještě ptali na řešení té situace, tak já si v zásadě myslím, že to, co se odehrálo v Ženevě, ta schůzka stran Evropa – Rusko – Ukrajina – Spojené státy, v zásadě řekla, co je třeba udělat. Tam bylo jasně řečeno, že je třeba odzbrojit ozbrojené skupiny, kterým nepatří zbraně, že je třeba vyklidit obsazené budovy a že je třeba obnovit právo v zemi. I když dneska se říká, že to, co se dohodlo v Ženevě, neplatí a je to pryč, tak se domnívám, že není jiná cesta než to, co bylo řečeno v Ženevě, a dohoda, že to budou všichni dodržovat. Myslím si, že to, co by se mělo dělat, je vrátit se k tomu, co bylo v Ženevě dáno i na papír, ale co, jak se bohužel ukazuje, nenachází v realitě oporu a dostatečnou sílu, aby to všichni společně naplňovali.

Ne že bychom neznali cestu ven z toho pekla, které se odehrálo v Oděse a děje se na východní Ukrajině, ale zdá se, že do této chvíle není dost vůle na to, aby se všichni účastníci shodli na tom, že budou postupovat stejně. Je mi jasné, že tam je nakupená nedůvěra, vzájemné obviňován a neochota respektovat toho druhého.

Tolik k tomu, co se odehrálo. O tragičnosti té věci není pochyb a o tom, že se nás to týká, o tom nepochybuji také. A za sebe tedy, opakuji, vyjadřuji především velkou lítost nad tím, co se v Oděse odehrálo, a vyslovuji soustrast pozůstalým.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi zahraničních věcí. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku paní poslankyně Konečné. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení kolegyně, kolegové členové vlády, chtěla bych poděkovat všem, kdo se podíleli na iniciativě projednat na půdě Poslanecké sněmovny postoj České republiky k masakru, který se odehrál 2. května v Oděse.

Již pět dní jsme konfrontováni s hororovými fotografiemi i videosekvencemi, které zobrazují lidi uvězněné v hořícím Domě odborů, zastřelenými na chodbách a v kancelářích tohoto domu a ubíjenými na ulici před tímto domem. A na toto inferno navazovala další hrůza. Vláda ČR mlčela. Mlčela stejně jako tzv. obhájci lidských práv, kteří tak vyzývali dnes již svrženého prezidenta ke zdrženlivosti a nutnosti nepoužívat sílu, když na Majdanu dnešní vládci Kyjeva stavěli barikády a házeli Molotovovy koktejly.

Situace na Ukrajině začíná nápadně připomínat afghánské, irácké či libyjské vítězství našich sil. Usadili jsme prozápadní vládu, dohlédli na obsazení nejdůležitějších silových a ekonomických resortů. Čas od času uspořádáme řízené volby, avšak v zemi se zabydlel chaos a násilí.

Je čas, aby parlament promluvil. Naše stanovisko by mělo vycházet z teze, která je pravým opakem častých apelů zdánlivě směřujících k usmíření. Mám na mysli naivní výzvy, aby se do ukrajinské krize nevměšoval nikdo ze zahraničí. Současná kyjevská vláda se dostala k moci s pomocí Evropské unie, Spojených států amerických a dalších zahraničních, především západních spojenců. Jihovýchod se těší když ne materiální, tak jistě morální podpoře z východu. Situace na Ukrajině dozrála do situace, kdy svářící se povstalci z Kyjeva a z jihovýchodu v zajetí emocí a ideologických předsudků nedokážou nalézt cestu k jednacímu stolu. A tak se jediným možným řešením jejich sporu stává násilí a stále reálnější hrozba občanské války.

Vyšetřování oděského masakru současnou kyjevskou vládu jen zcela znedůvěryhodňuje a jeho závěry nebudou brány druhou stranou vážně. Stejně tzv. vyšetřování vraždění kulkami snajperů na Majdanu, a to zvláště v době, kdy nová kyjevská elita v rozporu s ženevskými ujednáními řídí krvavé kárné operace proti Ukrajincům na jihovýchodě země.

V této situaci je nutné vměšování ze zahraničí. Ovšem vměšování, které nehraje hru s nulovým součtem. Kdy je každý kompromis vnímán jako prohra. Potřebujeme, aby se zahraničí aktivně vměšovalo do vyšetřování hororu v Oděse proto, aby se podobné hrůzy neopakovaly. To je možné jedině tehdy, když tlak ze zahraničí přinutí povstalce z Kyjeva a povstalce z jihovýchodu zasednout k jednacímu stolu a jednat, jednat a jednat, dokud nenaleznou cestovní mapu, která narýsuje alespoň základní kontury cesty Ukrajiny z krize.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, aktivní role řady západních institucí, zvláště Evropské unie, při svržení demokraticky zvoleného prezidenta tyto organizace

zkompromitovala a učinila je alespoň pro jednu stranu sporu zcela nevěrohodnými. Navrhuji proto, aby vláda ČR vyzvala členské státy Evropské unie i Ruské federace k uznání arbitrážní role OBSE. Aby to bylo OBSE, kterému bude dán mandát nejen vyšetřit masakr v Oděse, ale též dovést svářící se strany k jednacímu stolu. Zároveň vyzývám celou vládu ČR k odsouzení násilí a fašismu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné a poprosím ji jako první řečnici, aby usedla u stolku zpravodajů. Prosím. Děkuji.

Dalším řádně přihlášeným je – pardon, s přednostním právem má přednost pan předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a vážení poslanci, musím říci, že jsem hluboce dojat legitimistickým stanoviskem paní poslankyně Konečné, která se zastává revolučním procesem svrženého prezidenta a bývalé ukrajinské vlády. Doufám, že konsekvence legitimismu bude vést k tomu, aby navrhla rozpuštění této Sněmovny a pokračování zasedání Českého sněmu, které bylo přerušeno za první světové války. Tím bychom toto myšlení opravdu konsekventně vedli až ke konci. Ale nechme této srandičky, situace je příliš vážná.

Dámy a pánové, musíme při analýze situace na Ukrajině vzít v potaz, že zde zasahuje cizí mocnost do dění v Ukrajině. Není to jenom propagandou, není to jenom televizí, nýbrž taky vysílání ozbrojených sil. Vždycky se najednou objeví podivuhodně velice dobře vycvičení ozbrojení muži, kteří se ujímají iniciativy.

Co se týče tragédie v Oděse, přece jenom bych rád upozornil na to, co zde bylo zjištěno, kdo první začal střílet. Někdy se při demonstracích, to jsem také už zažil, házejí kameny. To sice není hezké, ale stává se. Ale přece jenom je něco jiného, než když jedna strana sáhne k střelným zbraním. Že si potom ta druhé strana také nějaké revolvery obstarala, je celkem pochopitelné.

Nesmíme zapomenout, že celý proces je opravdu jenom štvaním ze zahraničí proti nově zvolené ukrajinské vládě a proti jednotě Ukrajiny. Je to velice hezké, když vyzýváme k jednání, a zajisté by bylo dobré, aby obě strany se sešly k jednání. Mám jenom obavy, když se cizí mocnosti ujmou toho procesu, pamatuji si události v roce 1938, kdy taky přistoupily evropské mocnosti k tomu, aby řešily spory mezi německo- a českojazyčným obyvatelstvem v Československé republice. Výsledek je nám velice dobře znám.

Nejdříve musí platit pravidlo, že státní hranice jsou nedotknutelné a není právo cizí mocnosti tyto narušit. Na tom musíme trvat. První je dodržovat mezinárodní právo. Vše ostatní, dámy a pánové, musí jít vedle. Můžeme mít sympatii pro tu či onu stranu. Já naprosto chápu, že jsou lidé, kteří cokoli Moskva udělá, je dobré a prospěšné, nicméně právo je právo a to jest základ mezinárodní politiky. Když právo opustíme, tak se nesmíme divit dalšímu vývoji.

Česká republika by měla především přispívat Ukrajině v její velice obtížné hospodářské situaci, měla by pomoci, je-li to nutné a možné. Už teď se bohudíky několik poraněných z Ukrajiny léčí v našich nemocnicích. I tady může sehrát Česká republika velice užitečnou roli a díky bohu také tuto roli plní. Ale neměli bychom se snažit navrhovat řešení, kterým by se Ukrajina, abych tak řekl, postavila pod kuratelu.

Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Schwarzenbergovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Konečná. Po ní s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Dovolte mi pouze vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, vzkázat svému předřečníkovi, že jsem netušila, když jsme se tu dneska bavili o tom, že by se některé řeči měly překládat do jiných jazyků, což bylo tématem dopolední debaty z vaší strany, že mluvím tak málo srozumitelně a česky. Já jsem předpokládala, že v českém parlamentu můžeme mluvit česky, a pokud si přečtete stenozáznam mého vystoupení, tak budete muset zpochybnit celou první část vašeho projevu, protože nic takového tam nezaznělo. To za prvé.

A za druhé. Věřte mi, že mě mrzí, že jako bývalý ministr zahraničních věcí odmítáte můj návrh, aby se tím arbitrem stalo právě OBSE jako nezávislá, nestranná instituce.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. S přednostním právem prosím pana předsedu poslaneckého klubu Úsvit Radima Fialu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, my jsme se bavili o Ukrajině, není to tak dlouho, a teď to vypadá, že situace na Ukrajině se eskaluje, neuklidňuje, a začínáme zde hovořit podle mého názoru o druhém dílu. Co jsme tady komentovali před časem, to byl první díl té situace a dnes přichází část druhá.

Hnutí Úsvit v době, kdy se jiní radovali, že na Majdanu začíná nová, šťastná éra Ukrajiny, varovalo, že tato forma násilného státního převratu a následného nedodržení dohod z 21. ledna bude znamenat hrozbu eskalací násilí. Signatářem dohod z 21. ledna byli i zástupci Evropské unie. Ministři zahraničí Polska, Německa, Francie mávli rukou nad dohodou a uvolnili tím místo pro radikální politické síly ukrajinských nacionalistů. Místo tvrdého tlaku na plnění těchto kompromisních dohod si tito evropští politici zamnuli ruce a řekli si: Nevadí. Koneckonců jsou to naši fašisti. Myšlenku demokratické revoluce, myšlenku pozitivních změn, kterou začalo hnutí Majdanu, tak uchvátily akceschopné nacionalistické politické síly. Tyto síly bohužel vytlačily ukrajinské demokraty. Netají se obdivem k tradicím banderovského hnutí a netají se nenávistí k Rusku, včetně části vlastních ukrajinských spoluobčanů, kteří mají kulturně a jazykově k Rusku, k této zemi, blízko. Bohužel jsou to dnes právě oni, kdo vystupuje jako představitel ukrajinských vlastenců. Tato situace otevřela také prostor pro ruskou obhajobu svých zájmů. A může se nám to líbit více nebo méně, ale obhajobu logickou a nevyhnutelnou. Spojené státy americké jednají zcela stejně, ať už šlo o invazi v Panamě, nebo v Grenadě.

Druhého května eskalace konfliktu na Ukrajině dostala nový rozměr. Masakr v Oděse znamená konec Ukrajiny, tak jak ji dnes známe. Pokud někdo chce dnes zachovat Ukrajinu jako jednotný stát s centrální vládou, žene Ukrajinu do války. Masakr v Oděse je nutné podrobit nezávislému vyšetřování, které stanoví odpovědnost konkrétních osob, úřadů, politiků. Stanovisko kyjevské vlády, že masakr mají na svědomí ruští provokatéři a že je to vše dílem Moskvy, je tak směšné a trapné, že by patřilo spíš do Haškovy literatury. Myslím, že je načase, aby česká vláda a Česká republika přehodnotily svůj postoj k současné vládě v Kyjevě. Jejich nepřímá odpovědnost za tento masakr je zřejmá a přímá odpovědnost musí být vyšetřena. Vláda v Kyjevě je všechno jiné, jen ne skupina demokratů, která bojuje za

demokratické hodnoty. Když poslouchám některá vyjádření této politické garnitury, mám pocit, že ti lidé jsou na kokainu.

Pamatujme na to, že na Ukrajině, a to i na té východní, dnes stále žijí stovky českých občanů, našich krajanů, a je to i jejich osud, o čem zde debatujeme. Jejich situaci a postavení by měla vláda dnes znovu prošetřit.

V dnešní situaci je třeba odzbrojit nezákonné ozbrojené formace včetně tzv. národní gardy, úderných praporů Pravého sektoru a oddílu sebeobrany federalistů. Armáda se musí vrátit do kasáren a policie musí začít dělat svoji práci. Všechny politické síly na Ukrajině je třeba dostat k jednacímu stolu. Pokud se to podaří, může Ukrajina přežít v podobné formě jako dnešní Bosna a Hercegovina. Pokud se to nepodaří, pak čeká Ukrajinu válka a v této válce dnešní vláda v Kyjevě prohraje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Fialovi. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dobrý den dámy a pánové, já bych chtěl podtrhnout skutečnost, která tady už zazněla, a i z jednání na zahraničním výboru také jsme o tom hovořili, a to je, že si myslím, že by měl parlament vyzvat ty státy v konfliktu, aby se dodržovaly uzavřené mezinárodní smlouvy ohledně neměnnosti státních hranic, protože to si myslím, že je mimořádně důležité.

Pak je druhý faktor, o kterém tady ještě nebylo hovořeno, a měli bychom také na to zareagovat, otázka rozpočtu Ministerstva obrany jako úplně samostatná záležitost, protože není možné se na toto jen dívat, ono je to skutečně téměř na dojezd našich osobních aut, to, co se odehrává. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Raisovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Martin Lank. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, je mi úplně jasné, že v současné době se k situaci na Ukrajině vyjadřuje už skoro každý, kdo má alespoň elementární schopnost mluveného nebo psaného projevu, a tím teď rozhodně nemyslím tuto ctěnou Sněmovnu. Je mi jasné, že toho svými slovy asi moc nezměním, ale z pozice předsedy meziparlamentního spolku přátel Ukrajiny cítím jakousi, řekněme, morální povinnost dát vám takový podnět k zamyšlení.

Víte, já se trochu obávám, že při tom všem řečnění okolo Ukrajiny zapomínáme na to, co by mělo být nejzásadnější, a to na samotné Ukrajince. Zapomínáme, že Ukrajinci, a to ti z východu země i ti ze západu, jsou úplně normální lidé, a věřím, že si vlastně nic moc tak zvláštního nepřejí. Chtějí mít rodinu, chtějí mít, čím tu rodinu živit, a nechtějí se bát pouštět děti ven, protože tam teď zrovna jezdí tanky. A protože věřím, že normální slušní lidé si zaslouží mít normální slušný život, věřím také, že žádná velmocenská záminka nám nemůže být dost dobrá k tomu, abychom jakýmkoliv způsobem přispěli k definitivnímu rozpoutání tamní občanské války. Protože lidé, kteří způsobují války, a lidé, kteří z nich pak nakonec profitují, nejsou těmi lidmi, kdo za ty války pak platí svými životy, zdraví a majetkem. Kdybyste se zeptali těch, komu je v tomto nadcházejícím dramatu předepsána role oběti, vsadil bych se, že jak z východu, tak ze západu Ukrajiny uslyšíte v první řadě jedno: Hlavně aby nebyla válka!

Řiďme se tím prosím. Udělejme všechno pro to, aby tam proběhl legitimní demokratický proces, který pomůže Ukrajincům zvolit si přesně takovou vládu a přesně to uspořádání státu, které uznají za vhodné, a ne to, co jim nátlakem nadiktuje někdo zvenku. A je přitom úplně jedno, jestli by to byl Brusel, nebo Moskva. Já osobně se v žádném případě necítím být kompetentní rozhodovat o tom, co je dobré pro Ukrajince. Pokud někdo z vás ano, prosím. Jen bych ale rád připomněl, že i naše země v minulosti zažila, jak chutná princip o nás bez nás. A troufám si tvrdit, že nikdy k ničemu dobrému nevedl. Jestliže Česká republika snad nějakým nešťastným způsobem dopomůže Ukrajinu popostrčit za okraj krvavé občanské války, následky poneseme všichni a vzhledem k blízkosti této země pravděpodobně nebudou jenom v morální rovině. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne pane předsedající, dobré odpoledne kolegyně a kolegové. Já bych chtěl jen krátce zmínit věc, která už tady v této Poslanecké sněmovně v souvislosti s projednáváním problematiky Ukrajiny zazněla, bylo to při minulém projednávání, a chtěl bych využít dnešní přítomnosti pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka, kdyby nás mohl informovat o tom, jaká je situace okolo volyňských Čechů, našich spoluobčanů, kteří tam jsou.

Hovořil jsem, nebo vzpomínal jsem volyňské Čechy na půdě této Sněmovny i já a byl bych rád, kdybychom dostali aktuálnější informace, jak se věci vyvíjejí, jestli zájem některých o vystěhování k nám do vlasti, do původní vlasti, trvá, jaké podniká Česká republika věci v této záležitosti, protože jsem se dočetl, nebo tedy vím, že Bezpečnostní rada státu rozhodla, že není třeba zřizovat nějaká zvláštní opatření v této věci. To je první věc. Takže bych poprosil pana ministra, kdyby nás mohl i v této věci blíže informovat, pokud má nějaké nejaktuálnější informace.

A ještě bych vzpomněl, když už jsem se tedy dostal tady ke slovu, jednu věc, a to je ta, kterou si možná ne všichni uvědomujeme, když tak snadno a rádi předáváme kompetence Bruselu a bruselské centrále, a to je to, nad čím jsem se už několikrát zamyslel, jak bruselští úředníci a bruselská administrativa vyhodnocovali situaci na Ukrajině, když tedy chtěli s touto Ukrajinou v takovém aktuálním stavu, v jakém je, podepisovat asociační dohodu. Jak to funguje v tom Bruselu? Buďme opravdu obezřetní, až budeme předávat více kompetence evropské centrále.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Dále s přednostním právem pan předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg, po něm pan ministr zahraničí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, každý stát má svaté právo bránit své hranice a svou územní celistvost. Pokud se ozbrojené skupiny zmocní radnic, teritoria atd., tak má dotyčný stát právo se ozbrojenou silou proti nim bránit. Na to bych přece jenom rád upozornil. Vyzývat armádu, aby se vrátila do kasáren, dokud jiné ozbrojené skupiny v této zemi řádí, je prosím vás jenom pomáhání těm, kteří nelegitimně zvednou zbraně proti spoluobčanům a obsazují část Ukrajiny. Jenom bych rád na tento normální fakt mezinárodního práva upozornil. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Než přistoupíme k panu ministrovi zahraničí, tak s faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna, po něm s faktickou poznámkou paní poslankyně Konečná. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dámy a pánové, já jsem jak v Jiříkově vidění. Nezlobte se, pane poslanče Schwarzenbergu prostřednictvím pana předsedajícího, o mě se pokouší infarkt z vašich slov. Vy tady říkáte, že je legitimní, aby země nasadila vojáky proti svým občanům. To říkáte tady vy, který jste v roce 1999 podporoval bombardování Jugoslávie, když ozbrojené skupiny UCK rabovaly, bombardovaly a zabíjely v Srbsku! Vy jste nechali ukrást Srbsku jeho zemi! Vy jste řekli, že to je legální, nechali jste si to posvětit kde čím a teď tady moralizujete a apelujete. Pane předsedo, pane předsedající, vaším prostřednictvím, já si vás velice vážím jako člověka, který má určitá léta, ale vy jste mě teď šokoval tím pokrytectvím. Prosím vás, už tady nevystupujte. To je přece nemorální! Vy jste jezdili na Majdan podporovat ty skupiny a ty aktivisty, aniž byste jim řekli, že si nepřejete, aby extrémní skupiny byly ozbrojeny a bojovaly. Vy jste tam prostě jezdili podporovat to a ono to přerostlo. Ten scénář je naprosto stejný, jako jste udělali na Balkáně. Vy jste se stejně dívali na Sýrii, na Libyi a teď tady moralizujete a řeknete: no vždyť je legitimní, že tam ta vláda bude bombardovat a bojovat se svými lidmi. Ale v jiných zemích, když se ta vláda bránila proti interventům, kteří byli vyzbrojeni ze zahraničí, tam vám to nevadilo, tam jste prostě Srbsku to Kosovo ukradli! To je prostě absurdní, co jsem tady slyšel.

Promiňte mi, že jsem se takhle rozběsnil. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další faktickou poznámku paní poslankyně Konečná stahuje. Dále s přednostním právem pan ministr obrany Stropnický. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, já tedy tomu nerozumím tak jednoznačně jako někteří předřečníci. Já nevím, jaké mají informace. Já disponuji pouze těmi, kterými disponuje prostý ministr obrany členské země Aliance a Evropské unie, a to tedy na jednoznačné soudy při nejlepší vůli nestačí. Ta situace, myslím si, je příliš vážná, než abychom z ní dělali předmět kampaně. A možná si trošku dejme i pozor na laciné paralely. Často jsou efektní, ale ještě častěji jsou mylné. A také možná na některé analýzy, které jsou postavené často na televizních šotech nebo internetových spotech, ale ze všeho nejvíc na řízených emocích. My jsme totiž svědky poměrně rafinované dezinformační a provokační kampaně, která se nezastaví ani před záměrným vytvářením obětí. Mrtví jsou cynickou součástí plánu. Jsme svědky v podstatě nového vedení typu konfliktu. Vysloužilci s kuklami a kalašnikovy vydávaní za ochránce občanských práv ruské menšiny a na druhé straně frustrovaný a decimovaný ukrajinský národ, to vše velmi zkomplikované několika militantními ukrajinskými skupinami. Čili při vší úctě, je to přece jenom o něco složitější.

A ještě snad jenom malá poznámka na závěr. Když se hyperkriticky a povýšeně bavíme o evropských politicích, bavíme se o sobě. To jsme my. Nebo už ne?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Stropnickému. Dále s přednostním právem pan předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Rád bych prostřednictvím pana předsedajícího upozornil pana poslance Foldynu, že nasedl falešným informacím. Já jsem nikdy nepodporoval bombardování Srbska. Naopak, to si dobře pamatuju, těsně předtím, než to začalo, bylo zasedání Trilateral Commission ve Washingtonu a tehdy byli tři, bohužel pouze tři přítomní, kteří se postavili proti plánu zahájit bombardování Srbska. To byl, budete se divit, Henry Kissinger, byl to nynější ministr zahraničí Království švédského Carl Bildt a potom jsem byl já v té diskusi. Je něco jiného, když ta válka proběhla a Srbsko ztratilo nadvládu nad Kosovem a nebyla nejmenší naděje možnosti, že by ji získalo zpátky, že jsem uznal Kosovo jako nezávislou zem. Ale bombardování Srbska jsem opravdu nepodpořil.

Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Schwarzenbergovi. S faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, musím říct, že se mi velmi líbilo střízlivé vystoupení pana ministra obrany, a plně se hlásím k jeho řečnické otázce, že samozřejmě my jsme také evropští politici. Jenom bych rád připomněl, pane ministře, že předseda vašeho hnutí tady dopoledne zarputile tvrdil, že on politikem není. Tak velkou prosbu: nemohli byste si to nějak v tom hnutí vyjasnit, kteří z nás ti politici jsou a kteří nejsou?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Další řádně přihlášený pan poslanec Ondřej Benešík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já trošku budu opakovat sám sebe. My máme tu velkou výhodu jako klub KDU-ČSL, že si nechodíme pro instrukce ani na velvyslanectví Spojených států ani Ruské federace. (Oživení v sále.) My se snažíme... My se snažíme... A Vatikánu taktéž ne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid, abychom nepřerušovali řečníka. Děkuji.

Poslanec Ondřej Benešík: My se snažíme používat vlastní rozum. A já bych se chtěl jenom přidat k žádosti pana kolegy Karla Fiedlera ohledně žádosti volyňských Čechů, protože jsme v médiích zaregistrovali vyjádření pana ministra Lavrova o tom, že etničtí Češi na Ukrajině mají hrůzu z fašistické vlády v Kyjevě. Já jsem se na to pana ministra ptal, on ty informace nemá. Je zvláštní, že naši krajané na Ukrajině si stěžují u ministra zahraničních věcí Ruské federace, to je první věc.

A druhá věc je právě ten zdravý rozum. Já si vzpomínám na to, že když na Krymu byli ozbrojenci a někteří tvrdili, že to jsou ruští vojáci, tak toto bylo vydáváno jako informace prozápadní propagandy. Za několik málo dnů nato ruský prezident Vladimír Putin řekl, že to byli ruští vojáci. Tak já jsem zvědavý, čeho se dočkáme třeba za týden, za čtrnáct dnů ohledně všech těchto informací, které dneska jsou vydávány za prozápadní propagandu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pardon, s přednostním právem pan místopředseda Filip, po něm

paní poslankyně Němcová. Předpokládám, že pan ministr vystoupí se závěrečným slovem po ukončení obecné rozpravy. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já bych nebýval nijak vážně usiloval o vystoupení, ale samozřejmě jsem trochu znepokojen tím, jak tady hovoříme o obraně státních hranic, o ozbrojených skupinách, které nemají žádnou legitimitu, a směšujeme, co je k tomu smíšení zcela nevhodné.

Za prvé už jsem řekl, že jsem zcela v pravidelném spojení s předsedou Komunistické strany Ukrajiny Petrem Simoněnkem, a přednesl jsem tady to, oč nás žádali v době, kdy to bylo velmi aktuální. Ale my jsme přijali usnesení, které bylo spíše jednostranné, než by řešilo tu situaci. To se také odrazilo poté na tom, jakým způsobem jednala Evropská unie, protože my jsme její součástí. To nijak nezpochybňuji.

Je potřeba říct, že když jsem byl minulé úterý za prezidentem republiky, že mě požádal, abych napsal dopis a požádal ty, které mohu požádat na Ukrajině, abych pomohl s osvobozením zadržovaných kontrolorů OBSE. To jsem také učinil. A ve středu večer jsem měl zpětnou zprávu od Petra Simoněnka, že všichni lidé, které měl v Doněcké oblasti, došli jak za samozvaným starostou Slavjanska, tak za jinými lidmi a zasadili se svým hlasem o to, aby ten proces doběhl. Ještě ve středu večer běželo na liště České televize, že nikdo nebude propuštěn a že je dál považují za špiony.

Teď ve čtvrtek proběhla další informace, a musím říct, že soustředěným tlakem všech těch, kteří měli zájem na diplomatickém řešení věci, ať už to je pan ministr Steinmeier, pan ministr Lavrov, nebo ti, kteří si nemyslí, že je třeba dále rozvrtávat situaci na Ukrajině, že je potřeba jednotlivé lidi, kteří jsou tam vysláni, ať už pod vlajkou OBSE, nebo za Radu Evropy, nebo za jiné sdružení, případně OSN, že by měli být zadržováni. Ano, od středy večer jsem měl informaci, že v sobotu budou propuštěni. Také jsem tuto informaci posunul dál. (Sílí hluk v sále.)

Já se tedy divím, že my dnes tady hovoříme o tom, že není jasné, co se odehrálo v Oděse. Ono to jasné je. Je to jasné od chvíle, kdy nefunguje státní moc na Ukrajině. Tak si to přiznejme! Přiznává si to mezinárodní společenství, jinak by pravděpodobně nedocházelo k pravidelným hovorům mezi panem prezidentem Obamou, panem prezidentem Putinem nebo paní Merkelovou a dalšími. Je to reálný stav. Státní moc tam nefunguje. A státní moc nezasáhla proti tomu, aby byli zavražděni nevinní lidé v Domě odborů v Oděse. To je reálný stav. A v tomto ohledu děkuji, že jsme tu informaci mohli vyslechnout.

Takže se bavme o tom, kdo podpořil onen fašistický puč na Majdanu. Kdo ho podpořil? Já nejsem žádný zastánce bývalého prezidenta nebo nelegitimně sesazeného prezidenta Ukrajiny. Ale nejsem také zastáncem nové moci. A zejména opakuji, co jsem tady říkal při posledním jednání o Ukrajině, že za nejvážnější chybu Evropské unie považuji to, že jsme se nezasadili, kromě prezidentských voleb na Ukrajině k vypsání parlamentních voleb, protože tato moc je nelegitimní. Nevzešla z žádných voleb!

A zeptejte se sami sebe, co jste říkali, když došlo k rozpuštění Poslanecké sněmovny, když tady byla vláda, která nezískala důvěru Poslanecké sněmovny a vládla bez té důvěry. Jaké byly výroky některých z vás, kteří říkali, že ta vláda je nelegitimní a že by měla co nejdříve skončit. Přitom podle Ústavy České republiky bylo jasné, že volby lze vypsat nejdříve za 60 dnů a že nejdříve za 30 dnů se sejde parlament, čili 90 dnů nejméně tady bude jiná vláda. Ptám se, kdo z těch, kteří navštívili Kyjev v době Majdanu, chtěl, aby tam byly vypsány nové volby. Nic takového jsem od vás, kritiků vystoupení Kateřiny Konečné, neslyšel.

Tak prosím vás, podržme si jenom jeden metr na mezinárodní situaci. Ten dvojí metr se vždycky vymstí. A jestliže jsme dnes, v době oslav Pražského povstání 1945, jestliže jsme před tím, že oslavíme vítězství nad fašismem v druhé světové válce, což je mezinárodně uznávaný svátek, protože to byla největší katastrofa 20. století, tak přece musíme odsoudit každý fašistický krok, který tady vede k občanské válce.

Jestliže jsme součástí Evropské unie, tak by měl pan ministr zahraničních věcí stejně jako ostatní ministři české vlády na Evropské radě ministrů, ať už to bude ministr zahraničí, nebo ministr průmyslu a obchodu, nebo předseda vlády, přece jasně hovořit o tom, že jsme pro legitimní řešení, které bude bez dalších obětí na životech. A jestliže se podařilo, a buďme tomu rádi, při té schůzce Východního partnerství tady v Praze, že se shodly země Evropské unie a Východního partnerství na tom, že je potřeba decentralizace Ukrajiny, nikoli federalizace, protože toto slovo napadl polský prezident, aby nebylo spojováno s tím požadavkem Ruské federace, dobře decentralizaci a na nevojenském řešení, tak přece nemůžeme neodsoudit zásah nelegálně ozbrojených polovojenských skupin proti civilnímu obyvatelstvu a vraždění nevinných lidí.

Vážně bych prosil, abychom tady vážili slova. Ano, úkolem armády, tak jak říkal pan předseda Schwarzenberg, je obrana státních hranic. Ale úkolem armády demokratické společnosti od roku 1945 je také se vystříhat tomu domácímu, vnitřnímu použití armády. Armáda se nemůže používat proti civilnímu obyvatelstvu, protože to vždycky vede k občanské válce. A to je třeba odsoudit. Protože tyto polovojenské skupiny zasáhly proti civilnímu obyvatelstvu. A jestliže se prohlašují za národní gardu, tak je to třeba odsoudit a třeba říct, že s tím nesouhlasíme. A to tedy, promiňte mi, bez rozdílu politického přesvědčení, případně náboženského vyznání, protože jinak se zpronevěříme vlastní přísaze na Ústavu České republiky.

A to je přece podstata té hrůzy, která se odehrála v Oděse. Hrůzy, která nemá obdobu na celém území Ukrajiny od roku 1945. A my jsme přece v 21. století. Tak co na tom chcete zpochybňovat? Že snad nedošlo k tomu masakru? To nemůžeme přece myslet vážně. To není informace, kterou bychom dostali někde, tak jak tady připomenul ministr obrany, z nějakých podivných e-mailů. To přece přinesly všechny světové agentury. A to, že něco neodvysílala Česká televize, na to jsme si přece už dávno zvykli, že tady objektivní informovanost o té situaci není. Tak co si tady chceme nalhávat?

Já jsem rád, že pan ministr zahraničí přinesl alespoň tak objektivní informaci, ke které jsme mohli dosáhnout. To, že jsme se to nedozvěděli z veřejnoprávních médií, je předmětem jednání, nebo bude předmětem jednání jistě jiných orgánů této Poslanecké sněmovny, protože i když je to veřejnoprávní instituce, přece jen odpovědnost za to, jak fungují veřejnoprávní instituce, záleží na politicích. Záleží na Parlamentu České republiky, protože jsme stále ještě pořád v parlamentní demokracii.

A hry na jakési nezávislé orgány a nezávislost nic neznamená... stupeň k tomu, že bychom snad pominuli nebo vynechali nebo chtěli zrušit ústavní článek, který říká, že všechny ústavní orgány se ustavují na základě svobodné soutěže politických stran. Odpovědnost politických stran, odpovědnost politiků je jak nejen k zákonům, k vládě, ale také k veřejnému prostoru. To si prosím uvědomme. Takže jestliže máme málo informací, chtějme je od těch, kteří nám je mají poskytovat.

Děkuji vám. (Tleskají poslanci v lavicích nalevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Filipovi. Teď s faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Holík. Po něm s přednostním právem pan

předseda TOP 09 Schwarzenberg, po něm paní poslankyně Němcová s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče Holíku, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych rád navázal a chtěl poděkovat slovům jak ministra zahraničních věcí, tak ministra obrany, protože snad poprvé jsem uslyšel informaci, která je vyvážená, protože to, co jsme slyšeli v televizi, bylo značně ujeté do strany.

Rád bych odpověděl panu kolegovi Benešíkovi, co se týká ruské posádky na Krymu. Podle dohody Rusko tam mohlo mít 25 tisíc vojáků. Údajně jich tam bylo 19 tisíc. Nevím, jestli jste na Krymu nebo v Sevastopolu byl. Já ano a můžu vám říct, že tam kotvily jak ruské křižníky, tak vedle i americké. Tady se mluvilo vždycky, jsou tam jenom Rusi, Američané tam byli v té době, tenkrát, když jsem tam byl já, tak tam byli také.

Mnohokrát zaznělo, kde dostáváme od koho jaké informace. Vzhledem k tomu, že mám na Ukrajině řadu přátel, téměř v každém městě, tak čerpám informace ztama. A kdo z vás umí číst rusky, já vám je dám – přímo Ukrajinců, jak oni tu situaci vidí.

Takže nechtěl bych tady teď nějakým způsobem rozvířit situaci, protože situace je smutná. Umřelo mnoho lidí. Pokud se vrátím zpátky k té Oděse, tak tam nebyli jenom zastřelení chlapi. Tam byly znásilněné ženy se spáleným obličejem, tam byly zabité děti, tam byly těhotné ženy zabité. A to snad nebyli extremisté.

Takže všechny bych chtěl požádat, buďme trošku lidé, pomozme obyčejným lidem, kteří na to doplatili, protože oni si to zaslouží. (Sporý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Ještě jedna faktická poznámka. (K mikrofonu přistupuje poslanec Schwarzenberg.) S faktickou poznámkou – pardon, pane předsedo – s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík. Pardon, pane předsedo, moc se omlouvám – s faktickou poznámkou má přednost pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Panu poslanci Holíkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Měl jsem na mysli neoznačené ozbrojence, kteří se přes noc stali regulérními vojáky ruské armády. Neměl jsem na mysli posádku, která tam skutečně stabilně mohla být. Takže tady jsme si asi v tomto nerozuměli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Teď pan předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a vážení poslanci. Ano, je dobře připomenout, kdo byly první ozbrojené skupiny bez odznáčku, bez ničeho, které působily na Ukrajině. Ano, bylo by dobře odzbrojit nelegitimní ozbrojené oddíly, které dneska obsadily různé radnice a státní budovy. Jsem vřele pro toto odzbrojení. A když se toto podaří, budu první, kdo bude volat, aby také ukrajinská armáda se stáhla do svých kasáren. Ale nejdřív musí být nastolen pořádek a ukrajinská autorita na ukrajinském území zase nastolena, která násilím byla porušena.

Děkuji mnohokrát. (Zatleskali poslanci TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S další řádnou přihláškou paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře zahraničních věcí, dámy a pánové, váhala jsem, zda se zúčastnit této diskuse, nebo ne, ale domnívám se, že ona nás ještě možná několikrát čeká, byť z toho žádnou velkou radost nemám. Když jsme ji zahájili tady na začátku letošního roku, dospěla Poslanecká sněmovna k usnesení, které si myslím, že je platné a bude platné i pro budoucnost. Dokud se tedy Rusko nevzdá Krymu a nevrátí ho Ukrajině, tak naše usnesení o porušení mezinárodního práva násilnou anexí Ruska ve vztahu ke Krymu, tedy k Ukrajině, platí. A jsem ráda, že Poslanecká sněmovna toto usnesení přijala.

To, že situace se tam eskaluje ve vztahu k prezidentským volbám, které se blíží, určitě nemůže dělat radost nikomu z nás. Nikdo z nás není připraven na to přijímat denně zprávy o tom, jak jsou lidé vražděni, stříleni, jak se radikalizuje ukrajinská společnost, a každý z nás se musí přirozeně obávat, zda takto radikalizovaná společnost bude mít dopad také na nás, kteří jsme teritoriálně tak blízko. A jestliže, a to je přirozené nejen v Poslanecké sněmovně, ale v celé české společnosti, každý z nás podle svých zkušeností, svého hodnotového žebříčku, svého vychování, toho, v čem vyrostl, se dívá na ty situace svou optikou, a ať chce, nebo nechce, tak straní jedné nebo druhé straně, tak si myslím, že na tom usnesení, které jsme přijali minule, nemusíme nic měnit a naopak na ně můžeme být pyšní.

Co ale je potřeba dodat ve vztahu k tomu dnešnímu jednání – jak říkám, obávám se, že toto téma budeme otvírat ještě několikrát, pokud před prezidentskými volbami situace na Ukrajině nezklidní, což bychom si přáli – tak co je potřeba dodat, jestliže se tady ptáme po tom, kdo co tam všechno způsobil nebo nezpůsobil, a my to nebudeme vědět a každý z nás si tady může přednášet svoje představy nebo to, co si nastudoval. Dozvíme se to pravděpodobně s odstupem několika let, tak jak se to v takových případech vždycky děje, kdy jsou sneseny všechny důkazy, archivní materiály vyhodnocené historiky, tak se k tomu budeme moci bavit asi trochu racionálněji než teď, když jsou vzedmuté i naše emoce. Ale já k tomu chci dodat jednu věc. Jestliže se bavíme o těch příčinách, kdo zavinil současný stav věcí na Ukrajině, s tím, že v podtextu je obava, zda tento neklid bude přenesen také na území České republiky, kterou ve mně včera posílil ministr zahraničních věcí Ruska Lavrov, když začal operovat s těmi českými menšinami žijícími na Ukrajině, z čehož já už si dovozuji, že to je nějaký pomocný nástroj, aby pomalinku se ten ruský vliv dostával dál, což jsem přesvědčena, že je celkovým záměrem strategie vlády současné Moskvy, tak k tomu chci dodat jako podpůrný argument něco, co si můžete najít sami. Je to zpráva BIS z roku 2012. Je veřejně dostupná a v kapitole III.3 s názvem kontrarozvědná činnost, abychom si ujasnili, zda Česká republika je v ohrožení, nebo není, zda tady existuje nějaká pátá kolona, která se aktivizuje, a nejenom že se aktivizovala velmi dramaticky v době, kdy se vedla v České republice řeč o přijetí nebo nepřijetí návrhu na vybudování protiraketového radaru, tak zda je příliš aktivní tato skupina, se můžeme dočíst v této zprávě.

Dovolte, abych citovala: "Stejně jako v předchozím období a ze stejných důvodů byly i v roce 2012 v oblasti kontrašpionáže prioritou BIS zpravodajské aktivity Ruské federace a Čínské lidové republiky. Jak v případě Ruska, tak Číny měly ve zpravodajském kontextu přednost činnosti zacílené na budování a posilování vlivových kapacit v České republice, zejména v oblasti hospodářské a politické a ekonomické zpravodajství. V roce 2012 vnímala BIS vleklý problém disproporce personálních a materiálních kapacit, a to zejména v souvislosti s aktivitami ruské státní moci. Z pohledu bezpečnostních zájmů České republiky lze označit počty ruských zpravodajských důstojníků v řadách ruské diplomatické mise či ruských cestujících zpravodajských důstojníků, tzv. turistů, v České republice za velmi

vysoké. Ruské zpravodajské služby jsou navíc schopny jakékoliv personální potíže v České republice flexibilně řešit v rámci volného pohybu v schengenském prostoru.

Specifickou oblastí, v níž se trvale projevují zájmy cizí moci, jsou snahy o kontrolu krajanských komunit."

Dál to nebudu číst, prosím, najděte si tu zprávu sami. Já tím jenom chci přidat něco, co bychom měli zvažovat při tom, když přemýšlíme nad událostmi v Ukrajině v souvislosti s tím, čím procházela Česká republika, jak zde již bylo připomenuto, a čím by, nedej bože, mohla procházet, pokud bychom nebyli dost opatrní i v budoucnosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Mám tu dále dvě faktické poznámky. S první pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já bych chtěl říct, že téma, o kterém jednáme, je samozřejmě vážné. Na druhou stranu uvědomuji si pořád, že základní vliv, který to spustil, je ruský vliv. Zpráva Rady prezidenta Ruské federace pro rozvoj občanské společnosti a lidských práv je k nalezení na webu ruského prezidenta, této rady. Říká, že se v referendu hlasovalo realisticky 35 % obyvatelstva, mohlo to být jenom 25 %, pro připojení. Je to ruská zpráva Rady prezidenta Ruské federace Putina.

A co se týče postoje Ruska, myslím si, že je velice povzbudivá zpráva, která se teď v médiích objevila, že Putin oznámil, že Rusko stáhne 40 tisíc vojáků z hranice s Ukrajinou, a požádal o odložení referenda, které tam proruští příznivci chtěli dělat 11. května. Toto si myslím, že je jasné svědectví o tom, kde leží ta někdo by mohl říct nepřímá, někdo přímá odpovědnost za to, co se na Ukrajině stalo. A že tlak, který se zejména směrem k Rusku vyvíjí, nese přinejmenším příslib toho, že by se tady toto mohlo zlepšovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Matěj Fichtner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych poděkovat paní poslankyni Němcové za to, že v podstatě překlopila téma Ukrajiny, které je na první pohled zahraničněpolitické téma, že jej překlopila do domácího prostředí. Protože skutečně to, co by mělo zde také zaznít, je to, jakým způsobem by Česká republika měla reagovat z pohledu vnitřní bezpečnosti na to, co se děje na Ukrajině. Myslím si, že to, co tady bylo jmenováno, to znamená aktivity zpravodajských služeb Ruské federace, tak to je určitě právě jedno z těch důležitých témat, a byl bych rád, kdyby se tomu vláda věnovala.

A druhá věc, která tady ještě nezazněla, tak samozřejmě celkově bezpečnostní situace v Evropě se mění. Je jiná, než byla před lety. Kdo se zajímá například o armádu nebo kdo k ní má trošku blízko a sleduje například to, jak se vyvíjí armáda a výzbroj Ruské federace nebo ruská armáda, tak ta armáda, kterou jsme viděli na Ukrajině, na Krymu, je něco úplně jiného, než byla v 90. letech, kdy se jednalo víceméně o polorozpadlou armádu bývalého Sovětského svazu. Dneska má moderní techniku, moderní výzbroj, špičkový výcvik. Takže to, co si myslím, že by tady také mělo zaznít, je to, že Evropa jako celek by měla reagovat na asertivitu Ruské federace z poslední doby, což by mohlo vést, dle mého názoru je to správný směr, například k rozvíjení potenciálního projektu společné evropské armády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fichtnerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Benešík, po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Je to právě o těch informacích, o dezinformacích a o interpretacích. Putin stahuje z ukrajinské hranice vojáky, kteří tam podle Putina nejsou. Velmi zajímavá informace. Každopádně je to daleko lepší, protože už jsem se začínal obávat, že Vladimir Putin bude po Ukrajině požadovat, aby si odtáhla své hranice od ruských jednotek. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. S řádnou přihláškou pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, vážená vládo, když jsem zde 21. března vystoupil v diskusi k vojenské anexi ukrajinského Krymu Ruskem, navrhl jsem navýšení obranných výdajů pro příští rok na 1,3 % a do konce volebního období na úroveň našeho závazku k NATO, tedy 2 %, a to proto, aby se neprodleně začala zvyšovat naše schopnost bránit se pro případ eskalace ruské agresivity. Považuji za podstatné, že tehdejší hodnocení situace a můj návrh na zvýšení naší participace na kolektivní obraně nebyly vzaty příliš vážně. Sněmovna návrh zamítla a komentáře kolegů z exekutivy zdůraznily, že máme jiné priority. Teprve když nám roli černého pasažéra společné obrany vytkl v Praze generální sekretář NATO, kolabující schopnost naší armády plnit naše závazky popsalo hodnocení NATO a konstatování nedostatečného financování slyšel otevřeně ministr obrany od spojenců, změnili jsme názor a debatujeme navýšení výdajů.

Jaká je ovšem situace na Ukrajině dnes, šest týdnů po první diskusi? Jsme nepochybně svědky masivní eskalace a expanze vojenského konfliktu na různých místech východní Ukrajiny v blízkosti ruských hranic. Konflikt již táhl přímou a rostoucí bojovou aktivitu ukrajinské armády. Expertní analýzy hovoří o tom, že na druhé straně bojují profesionálně cvičené paramilitární skupiny, ne-li jednotky s profesionální úrovní výzbroje včetně protivzdušných prostředků a s dostatečným materiálním organizačním, velitelským a informačním i zpravodajským zázemím. To není žádná domobrana, která by měla doma protiletadlové rakety v kůlně, ani rekreační výcvik speciálních jednotek.

Nejsme tedy svědky eskalujícího konfliktu uvnitř ukrajinské společnosti, jak se nás snaží přesvědčit propaganda, ale profesionálně vedené paravojenské operace s cílem destabilizovat velkou část Ukrajiny, zpochybnit její celistvost, soudržnost a zejména schopnost uspořádat demokratické férové volby za účasti dostatečného počtu mezinárodních pozorovatelů. Kdo by jel za pár týdnů pozorovat volby do země, kde probíhá profesionálně eskalovaný ozbrojený konflikt a násilný chaos a kde dojde k ozbrojenému zadržení mezinárodní skupiny vojenských pozorovatelů pod záštitou OBSE? Cílem pozorovatelské mise byl pravý opak, tedy confidence building a tlumení rizika konfliktu na podkladě vídeňské dohody. Proto bylo třeba je zadržet, zastrašit a jejich prostřednictvím zastrašit i mezinárodní veřejnost.

Čeká nás zítra mohutná přehlídka ruských ozbrojených sil na Krymu, která by měla zahlušit informace o fixlování statistik o hlasování v tzv. referendu na Krymu, kterému do určité míry dělaly stafáž i někteří z našich kolegů. Čeká nás snaha legitimizovat vojenské gerily jejich účastí v jednání o budoucnosti Ukrajiny a nelze vyloučit ani opětovné oživení zkorumpovaného exprezidenta, který se zcela diskvalifikoval rozkazem ke střelbě do civilistů

a zejména podpisem pod pozváním ruské vojenské okupace. Nemáme s takovými praktikami své vlastní historické zkušenosti, nevyjímaje roli Komunistické strany Československa?

Západní společenství bude zřejmě pokračovat v zesilování sankcí proti Rusku, protože nelze nevidět, že stojí v pozadí vojenské destabilizace východní Ukrajiny. Rusko bude pokračovat v podpoře paravojenských oddílů i ve vykreslování Západu, nás nevyjímaje, jako demoralizovaných kosmopolitů, zastánců fašismu a dekadence. I ve snaze vyvolat iluzi, že na Ukrajině eskaluje občanská válka, která znemožňuje jak současnou kyjevskou vládu, tak konání demokratických voleb, a nad Ukrajinou je třeba vyhlásit jakýsi protektorát nebo ji jakousi novou mnichovskou dohodou okleštit o východní hraniční regiony.

Jak tedy budeme reagovat jako suverénní demokratický parlament, který je svědkem pomalu se roztáčejícího se kola vojenského konfliktu, který může záhy zasáhnout i členské státy NATO, a tudíž i nás a destabilizovat hospodářskou a sociální dynamiku Evropy, pokud to dokonce není hlavním cílem? Budeme nečinně čekat, nebo dokonce sebevražedně přejímat ruský výklad událostí a papouškovat kremelskou propagandu? Myslím, že je na místě, abychom jak vůči našim občanům, tak zejména vůči našim spojencům a partnerům situaci pojmenovali, protože máme své vlastní historické zkušenosti a víme o chování a praktikách Moskvy více a na vlastní kůži. Víme, co to je destabilizovat paramilitární aktivitou pohraničí a pak je vojensky zabrat a odtrhnout.

Myslím, že musíme nedvojsmyslně vyzvat Rusko, aby zastavilo vojenskou destabilizaci Ukrajiny. Musíme podpořit a pozorovatelsky zajistit konání svobodných a demokratických voleb a jednoznačně posílit společnou obranu Západu jako krok, který adekvátně reaguje na hrozby Ruska.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. V tuto chvíli nemám nikoho dalšího do obecné rozpravy. Pokud nikdo další kromě zpravodaje pana ministra není... Pardon, pan poslanec Schwarzenberg.... Pokud pan poslanec Schwarzenberg nechce do obecné rozpravy, obecnou rozpravu budu muset ukončit. Ne, tak pan předseda Schwarzenberg přece jenom chce. (Chce faktickou poznámku.) Prosím, máte slovo. Vaše dvě minuty, pokud se jedná o faktickou poznámku.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Poněvadž se tady pletou pojmy a výrazy, chtěl bych upozornit na jeden fakt. Hnací silou za německou invazí do Ruska, pod kterou nejvíc trpěli právě Ukrajinci a Bělorusové, ty národy Sovětského svazu, které nejvíc trpěly, nebyli fašisti, italské oddíly byly jenom pomocné, nýbrž hnací síla byla Německá národně socialistické dělnická strana. Tak prosím nenazývejme italským názvem německé nacisty. Na to bych jen rád upozornil. A totéž je jenom nadávka bez většího opodstatnění, používáme-li pojem fašisti pro, připouštím, velmi nacionalistické ukrajinské strany.

Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Schwarzenbergovi. Pokud se nikdo dál nehlásí do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova paní zpravodajky, případně pana ministra. (Poslankyně Konečná mimo mikrofon: Usnesení.) Návrhy na usnesení přednesete v podrobné rozpravě po závěrečném slově pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě jednou pěkný večer. Na některé věci musím reagovat, protože by bylo téměř nemožné na ně nereagovat, tak mi dopřejte čas.

První věc, na kterou musím odpovědět, je otázka, která tady zazněla, otázka na volyňské Čechy a vůbec na Čechy žijící na Ukrajině. Tak mi dovolte, abych vám řekl, že jsme s představiteli volyňských Čechů a krajanských sdružení na Ukrajině v permanentním kontaktu. Dokonce jsme tam už poslali dvě mise. Ta druhá se vrátila nedávno. Já sám se tam snažím dostat a domluvit si také cestu, kdy bych navštívil krajanská sdružení. Takže vás ujišťují, že informace, které máme, jsou skoro permanentní a máme je čerstvé a máme je z přímého kontaktu nejen s těmi představiteli, ale dokonce i s občany, které pozveme, kteří se sejdou, abychom s nimi mluvili. Takže to, co říkám, je podle mě přesnější než zpráva jakéhokoli ministra jakékoli jiné země kolem nás.

A já vám prostě říkám, že to, co jsme slyšeli od Čechů žijících na Ukrajině a co mi připadá důležité, je, že nám všichni dokonce velmi hlasitě říkají, že nemají pocit, že by jim cokoli hrozilo od Ukrajinců, mezi kterými žijí! A to říkají velmi hlasitě a velmi jednoznačně. Že se necítí být ohrožování tím prostředím, Ukrajinci, mezi kterými jsou. Tam není napětí mezi Čechy a Ukrajinci! Protože kdyby chtěl někdo odněkud utéct, tak jak chápete, utíká proto, že to okolní prostředí ho většinou nějak utlačuje. To prosím Češi, kteří tam žijí, jasně vylučují! A říkají, že to je nesmysl a nemají žádné indicie toho, že by se oni v tom prostředí necítili doma. To musí být jasné. A to je podle mě důležité.

Samozřejmě že nejsou dneska nadšení z toho prostředí. Že vám matka řekne, že má strach, že jí syna odvedou a mobilizují. A že mají strach z toho, co bude. Ale to nemají jako Češi, to mají strach jako všichni ostatní, kteří tam jsou. Kdo může dneska... Řekněme, že máme některé Čechy v Žitomiru, ale máme také Čechy v té východní části na jihu, takže jsou vlastně skoro ještě víc v epicentru. A samozřejmě komu by to vyhovovalo být dneska na východní Ukrajině v takovém prostředí? Samozřejmě v tomto smyslu mají strach.

Já bych vás chtěl ujistit v tom, co už bylo několikrát opakováno, že Česká republika poskytuje těmto našim krajanům zjednodušený způsob, jak se mohou přihlásit k trvalému pobytu v České republice. A návštěvy, které konáme, ty vlastně souvisí také s tím, že jim připomínáme, že jsou formuláře, které mohou vyplnit. Prostě existuje pro ně zjednodušená, jednoduchá cesta. Pokud by potřebovali, mohou požádat o trvalý pobyt a ve zjednodušeném řízení to provedeme.

A já vám mohu říci, a kdyby tady byl ministr vnitra, tak by vám to zopakoval, že neexistuje žádný příval Čechů z Ukrajiny do České republiky. Jakkoli ta možnost opravdu výhodná, pro mě jednoduchá, existuje. Neexistuje, není žádný zvýšený příval, žádná tendence. Naopak, skoro to spíš kleslo. Čili taková je realita. A my jsme samozřejmě připraveni, kdyby se něco stalo, kdyby skutečně došlo k ohrožení a kdyby tam nemohli vydržet a byli by ohroženi na životech, tak jsme samozřejmě připraveni pomoci. Ale já vám prostě opakuji, jakkoli se obávají, jakkoli mají strach a jsou nespokojeni s tím, co se tam děje, tak to není tak, že by chtěli utéct.

A navíc my máme zájem na tom, aby Ukrajina celá byla stabilní. Ten náš prvotní zájem je, aby se tam podařilo udělat volby, aby se to tam stabilizovalo, aby se tam dalo žít. Náš zájem není organizovat odvoz Čechů z Ukrajiny. Chápete? To děláme až ve chvíli, kdy je všechno ztraceno. Ovšem to je to poslední, co bychom si přáli.

Takže oni mají tu možnost, my ji nabízíme a v této chvíli jakkoliv se jim samozřejmě nezamlouvá to, co se tam děje, tak to nevede k tomu, že by masově, nebo že by vůbec viděli jediné řešení v tom, že se sem vrátí. To je podle mě rámec situace a byl bych rád, kdyby to bylo respektováno, protože nikdo v této chvíli nemá více informací a nemá podle mě v tomhle

dokonalejší představu než my a nikdo nám nemůže odnikud z ciziny říkat, jak si tam Češi žijí. To víme my nejlépe. Na tom prostě stojím.

Další věc, kterou bych řekl. Slyšel jsem Vojtěcha Filipa, který se ptal: "Kdo z vás, kdo byl v Kyjevě, tak tam mluvil o parlamentních volbách?" Na to mohu odpovědět velmi jednoduše. Když jsem byl v Kyjevě se slovenským ministrem Miro Lajčákem a s Jánosem Martonyim, ministrem Maďarska, tak jsme v této trojici ministrů, když jsme mluvili s premiérem Jaceňukem, součástí toho bylo, že jsme po něm všichni unisono chtěli, ať se udělají volby. A chtěli jsme garantovat volby prezidentské i parlamentní! Speciálně jsme mluvili o parlamentních volbách. Bylo to tématem všech významných jednání, včetně jednání, které jsme měli s premiérem Ukrajiny. V tomhle jsme také vnímali to, že podobný postup, pokud by nově zvolený prezident připravil volby na podzim, by byla nejlepší cesta, jak Ukrajinu stabilizovat.

Na druhé straně mi dovolte, abych řekl, že nemohu souhlasit s formulací: "Kdo z vás podporoval fašistický puč na Majdanu?" Vysvětlím proč. Protože fašistický puč by znamenal, že se k moci dostali fašisté. A já vám mohu, přátelé, říci, že jsem si pečlivě procházel životopisy a reference na všechny ministry Jaceňukovy vlády. Protože když tam jezdím a jednám, s některými poměrně pravidelně, tak bych nechtěl sakra jednat s žádným fašistou! A já vám říkám, že jsem mezi žádným z těch ministrů nenašel v jeho životopise, v údajích, které jsem o něm sehnal, to, že bych si řekl, že to je člověk, který se zapletl s nějakou protofašistickou organizací a podobně. Nenašel jsem takového. Kdybych to věděl, tak jsem si to přinesl. Mám to zpracované jako text – všechny ministry Jaceňukovy vlády. Mám tam jejich analýzy. A mohl bych vám tady číst jednoho po druhém. A ptal bych se vás "řekněte mi toho, o kterém můžete říct, že se zapletl", a chtěl bych slyšet to jméno. Já jsem ho nenašel! Proč říkáte fašistický puč, když to nejsou žádní fašisté? Samozřejmě my víme, že jsou na Ukrajině tendence – banderovci, že jsou tam tahle protofašistická hnutí. Když se podíváte na preference, tak v preferencích tyto nebezpečné pravicové složky mají 2–3 % preferencí. Tohle jsou čísla. Opakovaně jsem se s nimi seznamoval – 2–3 %. Je to realita situace. Když se podívám vedle do Německa, kolik mají neonacisté v Německu, v Sasku a podobně – mají tuším 7 %. Takže to je všechno minulost, která tady je, ale já nemohu prostě souhlasit s tím, aby se řeklo, že celý Majdan je fašistický. To je přece, přátelé, nesmysl!

Já jsem hluboce přesvědčen, že většina lidí, kteří manifestovali na Majdanu, byli lidé, kteří byli znechuceni poměry na Ukrajině, znechuceni způsobem, jak se tam vládlo, znechuceni korupcí, která tam fungovala tak, že za místo náměstka ministra se platily 2 miliony eur, že se dokonce platily úplatky za to, že se chtěl člověk dostat na školu, prakticky všude. Tenhle systém země prožrané korupcí byl něco, co je znechucovalo podobně, jako nás znechucoval režim před listopadem 1989. Jenomže to tam je pravděpodobně dneska v něčem dramatičtější a tristnější. A tihle lidé říkali "ne!" a bylo jich tam zřejmě nejvíc. O tom jsem hluboce přesvědčen. A že tam byly i skupiny, na které vy narážíte, zřejmě bychom je tam našli. Já to nezpochybňuji. Ale neříkejme, že to byl fašistický Majdan. Mně tohle připadá, že je hluboce nefér vůči studentům a všem těm, kteří tam někde v kavárnách četli verše každý večer a předčítali si Tarase Ševčenka a podobně. To sakra žádní fašisté nebyli! Tak to nezjednodušujme. Mně se nelíbí ten způsob, jak se to všechno zjednodušuje. Já se snažím ve svých vystoupeních být pokud možno přesný. Věci, které často nejsou černobílé, nezjednodušovat. A přál bych si, abychom to nedělali ani my. Protože mi připadá, že se zjednodušováním se nikam nedostaneme.

Já jsem vám tady dnes řekl, že si myslím, že problém tohoto konfliktu je samozřejmě také v tom, že tady je veliká míra nedůvěry na obou stranách. Je tady velká míra nedůvěry, někdy si dokonce myslím, že tady existuje i jisté nedorozumění. Protože si naprosto nevěří, tak si podsouvají důvody a podobně. To je špatná atmosféra, ve které se těžko dosahuje

dohody. Ženeva dopadla špatně, ale já nechci o někom říkat, že není způsobilý na to, aby zasedl ke stolu. O nikom nebudu dopředu říkat, že je podvodník, protože nevidím jinou cestu pro Ukrajinu než to, aby se znovu vytvořila sestava, která si sedne u stolu a bude z toho hledat diplomaticky cestu ven. A domnívám se, že Evropa v této chvíli může udělat dlouhodobě jedinou věc. Evropa musí být schopna, jak tady bylo řečeno, věci jasně, přesně, nezkresleně formulovat, být schopna se sjednotit na tom, co o tom jako členské země Evropské unie říkáme, a odpovědět na to politikou, která bude jednoznačná a srozumitelná. Já se domnívám, že ať se děje na našich hranicích cokoliv, dlouhodobě bude důležité, jak Evropská unie ve všech krizích obstojí, jestli dokážeme reagovat na krizi, ekonomickou i politickou krizi s Ukrajinou. Jak silní z toho vyjdeme, to rozhodne o našem osudu, stejně tak nejen Evropy, ale i České republiky.

Já bych se chtěl podílet na vytváření silného jednotného názoru Evropské unie i v situaci takové politické krize, jako je na Ukrajině. Proto se snažím být opatrný a přesný. Nevím, jestli se mi to daří, ale děkuji Sněmovně, pokud mi v tom pomůže. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Zahajuji rozpravu podrobnou, do které v tuto chvíli eviduji přihlášku paní poslankyně Konečné. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Po ní pan poslanec Pavel Holík.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovolte mi, protože jsem nechtěla zneužívat své role zpravodaje, abych nebyla poučována, abych krátce zdůvodnila, že jsem moc ráda, že jsem měli vůbec možnost vyslechnout nějaké stanovisko české vlády, potažmo v zastoupení pana ministra zahraničních věcí. To bylo přesně to, co jsme žádali, protože ono opravdu, a myslím si, že to byla velká chyba české diplomacie, tady bylo pět dnů mlčení po tom, co se dělo. A to by se nám stávat, byť jako střední zemi, nemělo a měli bychom se k těmto věcem vyjadřovat minimálně stejně silně, jako se k nim vyjadřujeme kdekoliv jinde na světě. To byl také důvod, proč jsme chtěli tuto debatu otevřít. Já se nechci vyjadřovat k tomu, jak ji někteří kolegové zneužili pro vlastní ambice, případně řešení různých zpravodajských či jiných zpráv, ale my jsme opravdu chtěli, abychom o této věci mohli mluvit.

Já tedy, protože můj kolega ze sociální demokracie po dohodě navrhne usnesení, které odsuzuje tuto situaci, jak jsme si to přáli, ale nechci to kopírovat, tak ještě navrhnu jedno usnesení, a to je to, o kterém jsem mluvila na závěr a o kterém vlastně mluvil i pan ministr zahraničních věcí, a to je role OBSE v celé této záležitosti: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby vyzvala členské státy Evropské unie i Ruskou federaci k uznání arbitrážní role OBSE ve věci řešení konfliktu na Ukrajině." Já si opravdu myslím, že v tuhle chvíli jinou nezávislou mezinárodní organizaci, kterou by mohly respektovat všechny zúčastněné strany, nemáme. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. S přednostním právem pan ministr zahraničních věcí. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Jenom možná krátce řeknu, že jsem se včera veřejně vyjádřil k tomu, co se odehrálo v Oděse, ale beru to jako takové připomenutí, abych to možná činil příště ještě zřetelněji. A také jsem počítal s tím, přiznám se, že se to bude projednávat ve Sněmovně, a domníval jsem se, že nemá cenu dělat tiskovou konferenci, a počítal jsem s tím, že ve Sněmovně bude příležitost to zopakovat. Na druhé straně, pokud je zájem, aby veřejnost tyto věci jasně za Českou republiku slyšela, s tím

v zásadě souhlasím, a proto s tím zase nechci moc polemizovat. Budu příště ještě jednoznačnější a budu se snažit to šířit ještě rozsáhleji – stanoviska za Českou republiku k podobným situacím.

Co se týče role OBSE, jenom připomenu, že co se týče toho, co se odehrálo v Kyjevě, tak pokud vím, že ukrajinská vláda sama souhlasila s tím, aby se využil Mezinárodní trestní tribunál pro řešení toho, co se odehrálo v Kyjevě. Tím jenom připomínám, že to je další možnost, která je v takovém případě, pokud by Ukrajina v tomto souhlasila. Já jsem k usnesení zdrženlivý proto, že si myslím, že by bylo dobré znát stanovisko Ukrajiny.

V této chvíli to vyšetřuje ten speciální tým, o kterém jsem mluvil. A zároveň OBSE je mezinárodní organizace, která má členy a u které bych také – vlastně si nejsem jist, jestli OBSE do toho vůbec by chtěla jít. To pro mě není jednoznačné a na to mohou být různé názory. Za sebe jsem připraven eventuálně se na výboru o roli OBSE v takovéto věci bavit a za určitých okolností si myslím, že to může být i dohoda, že bychom to mohli prosazovat. Teď mi připadá usnesení Sněmovny bez toho, že bychom znali stanovisko Ukrajiny nebo bychom věděli, jestli vůbec OBSE se chce v této věci angažovat, připadá mi, že ještě to není dostatečně podložené. Tak to je důvod, proč jsem k tomuto návrhu usnesení zdrženlivý, ale není to něco, kvůli čemu bych tady křičel nahlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Konečná, pak s řádnou přihláškou pan poslanec Gabal. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Já jenom, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, my jsme žádali vládu, aby je vyzvala, aby o tom jednala, abychom nějakým způsobem hledali tu cestu dál, abychom věděli i to, co možná hodláte udělat, nebo vám dali nějakou tu road map v tom, kde se máte pohybovat.

Ale mě spíš zarazila vaše slova o OBSE. K čemu tedy tu organizaci máme, pokud nemá řešit právě tyto situace? Já jsem o OBSE vždy byla přesvědčena, že je to právě tato organizace ve chvíli, kdy selžou a jednostranně se zapojí do konfliktu jiné organizace typu i Rady Evropy svým usnesením, i Evropské unie, že je to právě OBSE, která musí hrát toho mezinárodního zprostředkovatele. A já si nedovedu představit, na co jiného by byla?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Tak dobře, já na to tedy ještě zareaguji jednou. Podívejte, představte si, že by se v České republice něco stalo, že by se tady něco odehrálo, bylo tady 50 mrtvých a vám by někdo řekl, že vám sem přijede OBSE a že vám to vyšetří. Takže já tím chci říci, že pokud bych chtěl, aby OBSE vyšetřovala tuto věc, a řekl jsem vám, že v této chvíli to vyšetřuje Ukrajina, tak vy zřejmě jste jako představitel České republiky to chápal jako určitý projev nedůvěry, že je schopna to Česká republika vyšetřit sama. Proto jsem řekl, že v případě Kyjeva to byla Ukrajina, která souhlasila s tím, aby v té věci se vzal režim vyšetřování Mezinárodním trestním tribunálem. Ale bylo to dohodnuto s Ukrajinou. A stejně i já, pokud by Ukrajinci řekli "necítíme se na to dostatečně silní, budeme rádi, když nám s tím OBSE pomůže", tak je to daleko srozumitelnější cesta, než když Česko rovnou říká: "OBSE, vstupte tam, vyšetřete to, Ukrajina to nikdy nezvládne sama." Ale já v této chvíli respektuji to, že Ukrajina tvrdí, že to vyšetří, nemám od ní znamení, že by chtěla, aby do toho OBSE vstoupila a aby jí s tím pomáhala. Nechtěl bych,

aby to bylo stavěno proti sobě, není to předjednáno a nevím ani, jaký je názor členských států OBSE. Třeba vám Rusko řekne, že to bude vetovat, že s tím prostě nesouhlasí. Já to bohužel v této chvíli nevím a nemám ani minimum předjednáno.

Upozorňuji, OBSE je mezinárodní organizace, my ji tady někam navrhujeme, aby tam šla – ale pokud zítra zjistíme, že ona o to nemá zájem? Ona má práce dost. Upozorňuji, že máme misi OBSE pozorovatelskou na Ukrajině, o které jsem přesvědčen, že je velmi důležitá, je to významný nástroj, který tam máme. Teď je otázka, jestli to, že OBSE by tam měla vyšetřovat, do jaké míry to koresponduje s tím, že tam dělá tu nezávislou, objektivní, pozorovatelskou misi. Jsou to podle mě věci, které by bylo třeba domyslet. Za sebe vám říkám, že je v této chvíli domyslet nedokážu, že mi vadí to, že o Ukrajině, s Ukrajinou se o tom nemluvilo, je to pro mě věc, která je na další debatu. Říkám vám, že jsem k tomuto návrhu zdrženlivý, a říkám vám argumenty. Neříkám vám, že jste úplně špatně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Další řádně přihlášený je pan poslanec Holík, po něm pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan ministr zahraničních věcí zde podal širokou, podrobnou zprávu o aktuální situaci na Ukrajině a pozici vlády České republiky k masakru v Oděse. Já, jestli dovolíte, bych si dovolil zde přednést návrh na usnesení, ve kterém se říká: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odsuzuje násilí, ke kterému došlo dne 2. května v Oděse, a žádá nestranné vyšetření a potrestání viníků. Dále – vyjadřuje hlubokou lítost nad tragickými událostmi v Oděse a vyslovuje soustrast pozůstalým obětí." Děkuji za přijetí tohoto návrhu na usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holíkovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Tak kromě toho jenom, že bych historicky připomenul, k čemu sloužily arbitráže vídeňské v Evropě – k oddělování území. A jestli si s tímto chceme hrát, tak bych před tím velmi varoval. Ale navrhl bych rád usnesení: "Poslanecká sněmovna podporuje konání svobodných demokratických voleb na Ukrajině a vyzývá OBSE k vyslání dostatečné pozorovatelské mise."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Další řádně přihlášená je paní poslankyně Konečná, po ní pan poslanec. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já jenom musím zareagovat na pana ministra, protože on možná nepochopil ten text mé... (Mikrofony přestaly fungovat, po chvilce je vše v pořádku). Děkuji.

Já jsem taky v závěru svého projevu řekla, že chceme, aby to bylo nejenom o vyšetření masakru v Oděse, ale též o dovedení svářících se stran k jednacímu stolu. To, že tam OBSE posílá nějakou misi, to, že je obrovská, stejně jako NATO, Evropská unie, na monitoring voleb, to všichni víme, pane kolego Gabale prostřednictvím předsedajícího. Ty volby jsou za 15 dnů, tam už dneska vám každý tady z kolegů řekne, kdo tam jede, a dlouhodobě se to připravuje. To nemusíme schvalovat. Ale my bychom byli rádi, abychom zdůraznili tu roli OBSE. Pokud to OBSE samozřejmě nepřijme, tak je to jiná věc. Ale já si to nedovedu v této chvíli představit, protože – kdo to dnes vyšetřuje? Jedna strana konfliktu. Kdo to bude

respektovat? Bohužel, taková je dnes situace na Ukrajině. Tam prostě to nejde bez nevměšování se, o kterém jsem mluvila. Takže jenom to byla podstata toho, co jsme chtěli naším prohlášením nebo naším usnesením přijmout. Abychom i my jako Češi, protože já si opravdu myslím, že Češi v tomto můžou sehrát velmi výraznou roli, pokud to budou umět, mezi Ukrajinou a Ruskem, historicky to umíme, pokud to tedy nevezmeme za špatný konec, tak si myslím, že můžeme být ti, kteří budou navrhovat právě tato prohlášení, a obě dvě ty strany je začnou respektovat. Jsme to my Češi, kdo jsou v mezinárodním právu prozatím ještě pořád takto vnímáni.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. S přednostním právem pan ministr, po něm pan poslanec Šarapatka.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já si myslím, že to Sněmovna rozhodne hlasováním. Ale možná jednou věcí bych chtěl polemizovat s paní poslankyní Kateřinou Konečnou. Když řekla, že to usnesení, které navrhuje pan poslanec Gabal, když říká, že si Poslanecké sněmovna Parlamentu přeje ty parlamentní volby, tak bych neřekl, že to usnesení je konstatování něčeho, že by to bylo něco, co je samozřejmé. Mně připadá, že skutečně to, v čem na Ukrajině dnes jde o všechno, jsou právě ty volby. To znamená politické prohlášení, že my podporujeme demokratické volby na Ukrajině, je podle mě docela důležité politické prohlášení. A dokonce i ve vystoupení Vojtěcha Filipa, pokud si ho vybavuji, také bylo to, že říkal, že volal po volbách. A já si myslím, že když ty volby nebudou, tak to prostě bude katastrofa. Chápete? Když se nepodaří připravit volby na Ukrajině, tak prostě vstupujeme do období chaosu, protahovaného chaosu, ve kterém se budeme hrozit toho, co bude. Takže ty volby isou skutečně úhelný kámen a mně tedy usnesení, politické prohlášení Sněmovny, že volá po tom, aby byly volby na Ukrajině, připadá jako politické prohlášení se vším všudy, které stojí za to odhlasovat. Takže já bych tohle docela podpořil. Volby skutečně jsou dneska úhelný kámen a klíčová věc. A slyšel jsem to tady z více stran, že je na tom shoda, takže by mi vůbec nevadilo, kdyby toto Sněmovna odhlasovala.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Teď s řádnou přihláškou pan poslanec Šarapatka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych zde přednést návrh usnesení hnutí Úsvit: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá všechny politické síly na Ukrajině k zastavení násilí a zahájení jednání ve spolupráci s Evropskou unií, Spojenými státy a Ruskou federací. Cílem jednání musí být umožnit ukrajinským občanům vyjádřit se v jednotlivých oblastech ke státoprávnímu uspořádání v rámci Ukrajiny a svobodná volba politické reprezentace země. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dále vyzývá vládu České republiky, aby se zasadila o mezinárodní a nezávislé vyšetření masakru, který proběhl 2. května v Oděse a aby provedla prošetření bezpečnostní situace, ve které se naši krajané na Ukrajině dnes nově ocitli."

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Protože nemám kurs těsnopisu, tak si ho dovoluji poprosit, jestli by mi text usnesení nemohl přinést sem. Děkuji.

Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo, tak podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, případně paní zpravodajky. Pan ministr nemá zájem o závěrečné slovo.

Budeme tedy hlasovat o usneseních. Přivolám naše kolegy z předsálí a shrnu, o čem budeme hlasovat. První máme usnesení paní poslankyně Konečné, dále usnesení pana poslance Holíka, dále usnesení pana poslance Gabala a poslední návrh usnesení je poslaneckého klubu hnutí Úsvit přímé demokracie, které přednesl pan poslanec Šarapatka. Já vždycky usnesení pomalu přečtu, abychom věděli, o čem hlasujeme.

Mám tady žádost o vaše odhlášení, takže nejprve všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nejprve budeme hlasovat o usnesení, které navrhla paní poslankyně Konečná. V usnesení se říká: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby vyzvala členské státy Evropské unie i Ruskou federaci k uznání arbitrážní role OBSE ve věci řešení konfliktu na Ukrajině."

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 90, přihlášeno 148 poslankyň a poslanců, pro 50, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o usnesení, které navrhl pan poslanec Pavel Holík. Usnesení se skládá ze dvou částí a říká: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odsuzuje násilí, ke kterému došlo dne 2. května v Oděse, a žádá nestranné vyšetření a potrestání viníků. Dále vyjadřuje hlubokou lítost nad tragickými událostmi v Oděse a vyslovuje soustrast pozůstalým obětí."

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 91, přihlášeno 152 poslankyň a poslanců, pro 143, proti 2. Tento návrh usnesení byl přijat.

Dále budeme hlasovat o usnesení, které navrhl pan poslanec Ivan Gabal. Usnesení říká: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky podporuje konání svobodných a demokratických voleb na Ukrajině a vyzývá OBSE k vyslání dostatečného počtu pozorovatelů voleb."

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 92, přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 152, proti nikdo. I tento návrh usnesení byl přijat.

Poslední usnesení k tomuto bodu, o kterém budeme hlasovat, je usnesení poslaneckého klubu hnutí Úsvit přímé demokracie, které přednesl pan poslanec Šarapatka a které říká: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá všechny politické síly na Ukrajině k zastavení násilí a zahájení jednání ve spolupráci s Evropskou unií, Spojenými státy americkými a Ruskou federací. Cílem jednání musí být umožnit ukrajinským občanům vyjádřit se v jednotlivých oblastech ke státoprávnímu uspořádání v rámci Ukrajiny a svobodná volba politické reprezentace země. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dále vyzývá vládu České republiky, aby se zasadila o mezinárodní nezávislé vyšetření masakru, který proběhl 2. května v Oděse, a aby provedla prošetření bezpečnostní situace, ve které se naši krajané na Ukrajině dnes nově ocitli, popřípadě podnikla kroky k zajištění bezpečí."

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 93, přihlášeno 151 poslankyň a poslanců, pro 55, proti 48. Toto usnesení bylo zamítnuto.

Tím jsme se vypořádali s usneseními. Oznamuji, že bylo přijato usnesení pana poslance Holíka a pana poslance Gabala. Tím končím tento bod.

Pan ministr s přednostním právem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já bych jenom chtěl poděkovat za dnešní debatu. Všude říkám, že v České republice dnes jsme schopni se dohodnout na podstatných věcech v zahraniční politice. Jsem rád, že i ta debata dnes podle toho vypadala. Děkuji za ni.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a předávám vedení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Budeme pokračovat v dnešním jednání, a to přerušeným bodem číslo

87. Zpráva vlády o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice

Tento bod byl přerušen ve všeobecné rozpravě, do které byli přihlášeni pan poslanec Zavadil a pan poslanec Opálka. Já prosím k mikrofonu pana poslanec Zavadila.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Dobré pozdní odpoledne, dámy a pánové. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážená vládo, ono se těžko hovoří po tak vzrušené debatě. Teď nemyslím ani emotivní, ale to, co se tam vlastně všechno odehrává, a všechno to, co jsme dostali jako informaci, tak to člověku nepřidá a já jsem ještě trošičku postižený tím, že jsem před 31 lety zažil na vlastní kůži se dívat do samopalu v jedné africké republice, kde jsem trávil půl roku, takže si dovedu představit, co se děje na Ukrajině.

Nicméně se vracím k tématu nezaměstnanosti a k některým věcem, které tady padly, a k některým poznámkám. Jak vidím, bohužel ti, co by to tedy měli slyšet, tady zrovna nejsou, ale to se nedá nic dělat.

Byla tady řeč o ceně práce, byla tady řeč o tom, jakým způsobem se vláda vypořádává nebo nevypořádává s nezaměstnaností, byla tady řeč o minimální mzdě. Já bych si dovolil učinit několik poznámek.

Začnu cenou práce. Jak je možné říkat, že cenou práce bychom měli vlastně regulovat nezaměstnanost, a myslet tím to, že bychom měli snížit výdělky, snížit cenu práce a na základě toho že bychom dosáhli lepších výsledků? Kde je dražší cena práce – v Německu, ve Švédsku nebo u nás? Určitě v Německu i ve Švédsku a kupodivu v Německu je nezaměstnanost jedna z nejnižších. Takže to není o ceně práce. A když už se o ceně práce bavím, a já už jsem to tady tuším říkal jednou, tak je potřeba rozlišit, jestli se bavím o sociálním a zdravotním pojištění, nebo o výdělku jako takovém, o mzdě, protože když se tyto dvě věci spojí, zjistíme, že cena práce u nás je velmi nízká.

K minimální mzdě. Víte, ty fámy, které se vytvářejí okolo minimální mzdy, už mě přivádějí k úsměvu a já už nevím, jak na to reagovat. Doporučil bych všem, kteří se chtějí bavit o minimální mzdě, aby si napřed vytáhli statistiku z Ministerstva práce, je tady ministryně, ona jim ji určitě ráda zašle, kde se dá v řadě let za sebou vysledovat, jakým způsobem se vyvíjela nezaměstnanost při zvyšování minimální mzdy. Je škoda, že tady není pan předseda ODS a že mu nemůžu prostřednictvím paní předsedající říct, že bych věřil, že při jeho vysokoškolském vzdělání by si tohle určitě našel a že by zjistil, že tam velké souvislosti nejsou. A já to mám skutečně z těchto analýz zjištěné a běžte se na to, prosím vás, podívat, a pak se o tom bavme.

Proč na západ i na východ od nás, kde je minimální mzda poměrně vyšší procentuálně vůči hrubé mzdě, proč tam nejsou problémy? Proč tam malí, střední podnikatelé utáhnou tu jejich minimální mzdu a u nás tady z toho děláme takový rámus, že nám budou kolabovat firmy? Vždyť to není pravda! Vždyť to tam prostě není. Proč tedy minimální mzda, která se dnes pohybuje hluboko pod úrovní 40 %, není tou institucí, která by měla zatížit firmy? Anebo je? Anebo je skutečně naše ekonomika na tom tak, že se musí podnikatelé dobírat k tomu, aby se ty mizerné výdělky, které platí, doháněly sociálními výdobytky v uvozovkách? To přece také není pravda.

Nedomnívám se, že debata o nezaměstnanosti by se měla vést těmito směry. Neřešili jsme tady příčiny, proč dochází k tak vysoké nezaměstnanosti, a tam si myslím, že je první věc, o které bychom se měli bavit. Jestliže byly zmrazené investice po řadu let a jestliže něco má pomoci tomu, aby se nejenom rozhýbala ekonomika, ale aby se i zvyšovala zaměstnanost, tak jsou to pouze investice. O ničem jiném se podle mého názoru bavit nemůžeme. A když mluvím o investicích, tak mluvím o smysluplných investicích. Můžu zpochybňovat rekvalifikace, které jsou jakýmsi nástrojem, můžu se ptát, jakým způsobem se dokázala uplatnit řada lidí, kteří prošli rekvalifikacemi, jestli ty rekvalifikace byly skutečně účelné. O tom všem je možné se bavit. Ale dokud se ekonomika téhle země nerozhýbe, a teď jsou náznaky, že ano, dokud se skutečně nebudou vkládat investiční prostředky do projektů, které můžou přinést vyšší a vyšší zaměstnanost, tak se prostě s tou nezaměstnaností nepohneme.

To je všechno, co jsem chtěl říct. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní mám s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. O výši a ceně práce ve vazbě na nezaměstnanost s Jaroslavem Zavadilem vedeme spory už tak patnáct let a já s nimi nechci zdržovat dnešní podvečer. Ale myslím si, že by mělo zaznít a my proevropští politici bychom si měli všimnout toho, že snížení ceny práce v zájmu zaměstnanosti je poměrně důrazné doporučení Evropské komise ke konvergenčnímu programu na rok 2014 a zcela jistě se bude opakovat i na rok 2015. Že nám vedle toho Evropská komise doporučuje ještě dosáhnout pokroku ve snižování strukturálního deficitu, o tom povedeme řeč příště. Ale také nám doporučuje snížit tu cenu práce.

Takže pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, říkáte-li, že nemá pravdu Kalousek a Fiala v té věci, abyste byl úplný, musíte ještě dodat, že nemá pravdu Evropská komise.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dříve než s faktickou pozvu k mikrofonu pana poslance Zavadila, dovolte mi, abych přečetla dvě omluvy z dnešního

jednání. Z dnešního jednání se od 16.45 omlouvá paní poslankyně Chalánková a od 17.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Andrej Babiš.

Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji. Prostřednictvím vás, paní řídící, si dovolím panu poslanci Kalouskovi říct: Ano, Evropská komise podle mého názoru, ale nejenom podle mého názoru, nemá pravdu! Tečka. Víc k tomu nemám. (Výřiky vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S další faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Pilného. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Hezký podvečer, dámy a pánové. Budu velmi stručný. Jestliže neexistuje korelace mezi minimální mzdou a nezaměstnaností, tak neexistuje také žádná korelace mezi minimální mzdou a investicí do ekonomiky. Chtěl bych jen podotknout, že minimální mzda není investice, ale náklad.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci, a dříve, než pozvu k mikrofonu řádně přihlášeného pana poslance Opálku, musím přečíst další omluvu, a to pana ministra Daniela Hermana, který se omlouvá z dnešní schůze od 17.30 z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Slibuji, že budu rychlý, abych nebrzdil vaše odjezdy do domovů, a omezím se na třináct tezí či zamyšlení a otázek. (Dotaz ministra Zaorálka mimo mikrofon: Třináct stránek?) Třináct tezí.

Nízká nezaměstnanost v České republice oproti zahraničí je mj. výsledkem nastavení důchodového systému. To, že u nás odcházejí občané dříve do důchodu v nižším věku a že máme 250 tisíc občanů v předčasných důchodech. Ne tedy lepší ekonomickou situací či politikou, ale statisticky.

Dále, nezaměstnanost je živnou půdou vysokého stupně práce načerno, která je pro zaměstnavatele lukrativní, ale nevýhodná pro kvazizaměstnance a pro stát, který přichází o daňové a pojistné odvody, ale vyplácí neopodstatněné sociální dávky. Rádoby hledání podpory zvyšování zaměstnanosti formou flexibility pracovní síly rozšiřuje nekolidující zaměstnávání či nelegální švarcsystém, což rovněž vede ke snižování odvodů, jak daňových, tak pojistných, do veřejných rozpočtů. Nabízí se tedy otázka, kde má stát brát na podporu nejenom nezaměstnaných, ale také na podporu zaměstnávání, když jak zaměstnanci, tak zaměstnavatelé chtějí odvádět méně a méně a čerpat více a více.

Nezaměstnanost je také příčinou zvyšování intenzity práce, a dokonce nedodržování pracovních smluv, neboť nemálo lidí nemá proplacenou ani celou svou odpracovanou pracovní dobu a mají strach se domáhat u zaměstnavatele svých práv, zakotvených v okleštěném pracovním právu, či podat tuto informaci na inspektoráty práce.

Nezaměstnanost způsobuje v České republice také vysoký roční pracovní fond zaměstnance, který činí přes 2 000 hodin, na rozdíl od evropské patnáctky, kde činí tento roční pracovní fond na jednoho pracovníka 1 500, maximálně 1 700 hodin. Jenže u nás nemáme tak dlouhou dovolenou, tolik svátků a zkrácené úvazky domácnosti neuživí. Tam ano.

Jak zde bylo řečeno, práce se musí vyplácet, a to zaměstnanci i zaměstnavateli. Ale u nás se ono vyplácení často nahrazuje legislativními, případně i finančními dotacemi státu a zvyšováním ždímání zaměstnanců. Není přece normální, aby zaměstnaný občan, často i státní zaměstnanec, který pracuje na plný úvazek, měl díky nízké mzdě nárok na státní sociální podporu.

Proto je tak nutné optimálně nastavit relaci mezi průměrnou a minimální mzdou, mezi minimální mzdou a minimálním důchodem, mezi minimální mzdou a životním minimem a mezi minimální mzdou a existenčním minimem a postupně, jak zde o tom hovořil kolega Zavadil, přibližovat průměrnou cenu pracovní síly průměrné ceně v Evropské unii. Nízké mzdy vedou k omezování kupní síly a pak samozřejmě i k nízkým maržím obchodníků, protože když je kupní síla malá a nekupuje se, tak se i ten obchodník snaží. A jsme v začarovaném kruhu, který je nutno přeseknout, a to i přes odpor zaměstnavatelů, neboť koneckonců, filozoficky řečeno, to bude výhodné nakonec i pro ně.

Stát musí pomáhat zejména v postižených regionech, ale i mikroregionech, tam, kde si nejsou schopni pomoci sami. Ale celostátně, a to je náš úkol, má jít dnes o motivaci ke spotřebě, která jediná může motivovat vyšší výrobu zboží a potřebu služeb, a tím samozřejmě nasát i zaměstnanost. Spotřeba však nemusí být chápaná vždy jen materiálně, ale také jako smysluplné využití volného času a pomoc našim postiženým. Zde je ještě obrovský prostor k podnikání, řekl bych, v ekologicky nenáročných odvětvích, což nás čeká. Je tedy nejvyšší čas na interdisciplinární práci nad celonárodním programem zaměstnanosti, který stanoví krátkodobé, střednědobé i dlouhodobé cíle a úkoly pro ministerstva, ne tedy jen pro Ministerstvo práce a sociálních věcí, které situaci hasí, či Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo zemědělství, která mají vliv na tvorbu nových pracovních míst, ale všech ministerstev, od školství, které vytváří pracovní kvalifikovanou sílu, až po Ministerstvo zahraničních věcí, které může zabezpečovat vývozy. Rovněž také je třeba počítat s úlohou krajů, obcí a neziskového sektoru.

Toť vše, co jsem chtěl zmínit.

Ten bod 13 byla otázka na pana ministra financí. Není zde, ale dovolte mi ji aspoň přednést.

Pane ministře, prosím, pochlubte se. Jaký byl průměrný plat pracovníků například v provozu Olmy Olomouc, než jste přestal podnikat, a kolik to bylo procent k průměrné pracovní mzdě v České republice? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž všeobecnou rozpravu končím a táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečná slova, a pověřeného ministra vlády, zda bude chtít využít závěrečného slova. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jenom chci říci, že problematikou nezaměstnanosti se samozřejmě budu intenzivně zabývat a že se jí zabýváme intenzivně také v rámci tripartity. A to, co tady teď řekl pan poslanec Opálka, o tom už jsme také hovořili, že je potřeba, aby se na tom spolupracovalo, na řešení toho problému, meziresortně. Už ten první materiál, který tady ukazoval pan premiér, byl zatím jenom z dvou ministerstev, Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva práce a sociálních věcí, ale ještě k tomu přibude materiál Ministerstva školství, protože je samozřejmě nezbytné i to provázání se vzděláním a s tím, aby ti, kdo opustí školy, byli pak použitelní pro trh práce. Já předpokládám, jak tady bylo řečeno, že budeme podávat pravidelné zprávy o stavu boje s nezaměstnaností.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. Nyní prosím o závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji všem za trpělivost a těm, co diskutovali, také děkuji, protože se ukázalo, že zájem o toto téma je. Já nebudu reagovat na všechny příspěvky, protože jsem tak činil v průběhu rozpravy ve faktických poznámkách. Snad jenom jednu nebo dvě drobné poznámky.

Když tady padla kritika na to, že ten název je špatně stanoven, že jde jenom o vývoj a nikoliv o řešení, to jsem tady načítal ten bod, navrhoval to zařazení, tak tam v té šíři to celé postiženo bylo. Čili nejen o vývoji kritického stavu, ale i o krocích vedoucích k řešení tohoto stavu. Ke zkrácení došlo v průběhu dalšího projednávání. Rád bych tady posléze znovu přečetl návrh usnesení, který reaguje právě na tu kritickou připomínku, že nejde jen o konstatování stavu, a v řadě příspěvků to tady také zaznívalo, ale že jde doopravdy i o to řešení.

Usnesení slušně žádá, tedy tím usnesením, bude-li přijato, Poslanecká sněmovna slušně žádá vládu, aby učinila kroky, aby o jejich realizaci pravidelně informovala. Já jsem rád, že paní ministryně tady před chvílí přislíbila, že průběžné zprávy o stavu na bojišti, v uvozovkách, s nezaměstnaností bude také předkládat.

Nyní trošku statistiky. V diskusi vystoupilo 15 poslanců a dvě poslankyně. Někteří opakovaně a někteří i k věci. Nebyl předložen žádný jiný, aspoň jsem nezaznamenal jako zpravodaj, žádný jiný návrh na usnesení než ten, který jsem v začátku přednesl já. Já si jej teď, paní předsedající, dovolím znovu přečíst, abychom přesně věděli, o čem poslanci a poslankyně mají hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane zpravodaji, já formálně otevřu podrobnou rozpravu, do které byste to přečetl. Tímto otevírám podrobnou rozpravu, do které je přihlášen pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Jsme sladění úplně na stejnou vlnu. Je to vidět. Návrh usnesení:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

- I. bere na vědomí informaci předsedy vlády Bohuslava Sobotky o vývoji kritického stavu nezaměstnanosti v České republice,
- II. 1. žádá vládu, aby co nejdříve přijala, prováděla a Poslanecké sněmovně také předložila ucelený soubor takových kroků, které by vedly ke snížení nezaměstnanosti a vzniku nových pracovních míst,
- 2. Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby na každé další schůzi Poslanecké sněmovny poskytla informaci o postupu a výsledcích realizace těchto opatření."

Vzhledem k tomu, že jde o ucelený návrh usnesení, poprosil bych, aby se hlasovalo toto usnesení nikoliv po částech, ale najednou, čili en bloc. Děkuji pěkně a děkuji všem, kteří se této dlouhé diskuse zúčastnili s cílem pomoci věci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Já bych si dovolil navrhnout vzhledem k tomu, co se tady odehrávalo dopoledne v rámci toho bodu, který je na tabuli, aby se hlasování o tomto usnesení rozdělilo, protože představa, že se tady každou Poslaneckou sněmovnu uspořádá podobná manéž, jakou jsme tady měli, mně velmi nevyhovuje. Proto bych rád, aby se o každém z těch bodů hlasovalo odděleně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, já bych si dovolil jako zpravodaj a jako navrhovatel onoho návrhu usnesení odmítnout slovo manéž. Koneckonců ti, kdo mluvili k věci, tak mluvili skutečně k věci. Neměl jsem pocit, že se tady odehrávala nějaká manéž a myslím si, že je žádoucí, abychom v tom tématu, které je, řekl bych, ve vnitřní politice jedno z nejpalčivějších, tady také v Poslanecké sněmovně dostali pravidelnou informaci vlády. Věřím tomu, jsem hluboce přesvědčen o tom, že ty příspěvky, které tady padaly mimo téma, už byly vyčerpány a že už se tady nebudeme dohadovat o tom, kdo je či není politik a podobně, ale že se bude hovořit k věci. Je to velmi vážné. Děkuji.

Trvám na tom, navrhuji, aby procedura byla schválena hlasováním en bloc.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, děkuji. Nyní se táži, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím a táži se, zda pan zpravodaj či paní zástupkyně vlády mají zájem o závěrečná slova. (Zpravodaj ne.) Paní ministryně? Také ne.

Takže nyní budeme hlasovat o návrzích, které tady padly, a to je návrh hlasovat o usnesení odděleně.

Já zahajuji hlasování o tomto návrhu a táži se, kdo je pro. (Námitky v sále.) Omlouvám se, takže všechny vás odhlásím a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými kartičkami. Děkuji.

A nyní zahajuji hlasování o návrhu hlasovat o usnesení po jednotlivých krocích. (Opět námitky v pravé části sálu.) Dobře, tudíž nemůžeme hlasovat. Já svolám ostatní kolegy, jestli přijdou. Dobrá, jelikož nejsme usnášeníschopní... (Hlasy ze sálu: Jsme!)

Dobře, takže zahajujeme hlasování o návrhu hlasovat usnesení po jednotlivých krocích.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování (číslo 94) končím a konstatuji, že návrh byl zamítnut. (Přihlášeno 123 poslanců, pro 59, proti 54.)

Budeme tudíž hlasovat o návrhu jako celku.

Nyní zahajuji hlasování o návrhu usnesení, které přečetl zpravodaj pan poslanec Kováčik. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 95, do kterého je přihlášeno 124 poslanců, kdy pro se vyjádřilo 55. Konstatuji, že návrh usnesení byl zamítnut.

Tímto končím projednávání dnešního bodu a konstatuji, že návrh usnesení nebyl schválen.

Přerušuji jednání schůze do 13. května 14 hodin.

(Jednání skončilo v 17.53 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 13. května 2014 Přítomno: 153 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji vám krásné odpoledne a zahajuji další jednací den 8. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím zde mám náhradní kartu číslo 1 pro pana poslance Kalouska. Táží se, má-li ještě někdo náhradní kartu. Zatím tomu tak není.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Jan Hamáček do 16 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Adamová do 15.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Andrle – zahraniční cesta, paní poslankyně Bebarová-Rujbrová – zahraniční cesta, pan poslanec Beznoska – pracovní důvody, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, pan poslanec Borka – pracovní důvody, pan poslanec Brázdil – pracovní důvody, pan poslanec Čihák 17 až 21 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Petr Fiala od 16 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Fiedler – zahraniční cesta, pan poslanec Havíř do 17 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Hájek – zahraniční cesta, pan poslanec Radim Holeček – zahraniční cesta, paní poslankyně Hubáčková – zahraniční cesta, pan poslanec Huml – zdravotní důvody, pan poslanec Karamazov – zahraniční cesta, pan poslanec Kádner – zdravotní důvody, pan poslanec Kolovratník – zahraniční cesta, pan poslanec Koskuba – zdravotní důvody, paní poslankyně Lorencová – zdravotní důvody, paní poslankyně Marková do 16 hodin – osobní důvody, paní poslankyně Matušovská – zahraniční cesta, paní poslankyně Maxová do 16 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – pracovní důvody, pan poslanec Okleštěk – zdravotní důvody, pan poslanec Opálka – pracovní důvody, paní poslankyně Pecková – pracovní důvody, pan poslanec Pilný – zahraniční cesta, pan poslanec Ploc – zahraniční cesta, pan poslanec Plzák – zahraniční cesta, pan poslanec Polčák do 19 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Pospíšil – pracovní důvody, pan poslanec Sedlář do 16 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Skalický – pracovní důvody, pan poslanec Snopek – pracovní důvody, paní poslankyně Strnadlová do 16 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Vácha – pracovní důvody, pan poslanec Velebný – zahraniční cesta, pan poslanec Votava – pracovní důvody, paní poslankyně Wernerová – osobní důvody a pan poslanec Zavadil do 16 hodin – pracovní důvody.

A nyní omluvy členů vlády. Pan ministr Babiš Andrej – bez udání důvodu, pan ministr Herman – zahraniční cesta, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Prachař – pracovní důvody, pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Dále zde ještě mám omluvu pana poslance Berkovce, který se omlouvá dnes od 15.30 z pracovních důvodů.

Takže to je k omluvám. (V sále panuje nadměrný hluk.)

Dále tady mám ještě další náhradní karty. Paní poslankyně Fischerová hlasuje s náhradní kartou číslo 2 a paní poslankyně Konečná s kartou číslo 3.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud jde o další postup při projednávání schváleného programu 8. schůze, navrhuje dnešní grémium tyto změny:

Za prvé vyhovět žádosti ministryně práce a sociálních věcí Michaele Marksové a pevně zařadit bod 60 schváleného pořadu, je to sněmovní tisk 84, zákon, třetí čtení, zaměstnanost – na středu 14. 5. jako 3. bod dopoledne.

Dále je to vyhovět žádosti Zastupitelstva hlavního města Prahy a vyřadit bod 28 schváleného pořadu, je to sněmovní tisk 115, zákon, prvé čtení, regulace prostituce, z pořadu 8. schůze Poslanecké sněmovny.

Dále vyhovět žádosti ministra zemědělství Mariana Jurečky a pevně zařadit bod 54 schváleného pořadu, sněmovní tisk 72, zákon, třetí čtení, o potravinách; bod 55 schváleného pořadu, sněmovní tisk 86, zákon třetí čtení, zákon o Státní zemědělské inspekci, a bod 53 schváleného pořadu, sněmovní tisk 70, třetí čtení, autorský zákon, na středu 14. 5. jako čtvrtý, pátý a šestý bod dopoledne.

Dále grémium navrhuje zařadit pevně bod 51, sněmovní tisk 170, smlouva, na středu 14. 5. ve 14.30 hodin, a ve čtvrtek 15. 5. od 11 hodin zařadit pevně všechny zbývající neprojednané body z bloku smlouvy a z bloku zprávy. To je z mé strany vše.

Než budeme pokračovat, poprosím vás o klid. (Po chvilce čekání.) Děkuji.

Navrhuji hlasovat o návrzích z grémia jako o celku, pokud není námitek. Je tady námitka pana předsedy klubu ANO, pana Jaroslava Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych navrhoval hlasovat jednotlivě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy. Táži se, zda jsou námitky k tomu hlasovat doporučení grémia jednotlivě. Je námitka? Nebo není? Můžeme hlasovat tedy jednotlivě, pokud je s tím souhlas. (Žádné reakce.) Výborně.

Chci se zeptat, zdali se chce ještě někdo vyjádřit k pořadu. Prosím pana předsedu klubu KDU-ČSL pana poslance Miholu. (V sále je stále velmi hlučno.)

Poslanec Jiří Mihola: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já mám prosbu za pana ministra kultury Daniela Hermana, který je pro tento týden omluven z důvodu zahraniční služební cesty. Dovoluje si tímto požádat vás o vyřazení bodu číslo 34, což je sněmovní tisk číslo 74, z programu 8. schůze. Jedná se konkrétně o druhé čtení Pekingské smlouvy o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, já jsem to neslyšela v tom hluku. Můžete prosím zopakovat? A poprosím kolegy (hovoří důrazně), aby opravdu zachovali klid.

Poslanec Jiří Mihola: Jedná se o vyřazení bodu číslo 34, sněmovní tisk číslo 74, z programu dnešní schůze. Jedná se o druhé čtení Pekingské smlouvy o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Dále se hlásil pan předseda klubu ANO, pan poslanec Jaroslav Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ještě jednou hezké odpoledne. Já bych si dovolil poprosit o pevné zařazení bodů z bloku Zákony – třetí čtení, a sice bod číslo 56, tisk 108, jako třetí bod ve středu 14. 5., bod číslo 59, tisk 73, jako čtvrtý bod ve středu 14. 5. a s vědomím té žádosti ministra zemědělství Mariana Jurečky o zařazení těch zákonů, které se týkají potravin a potravinářské inspekce, tak těchto bodů 54 a 55 jako pátý a šestý bod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se ještě, zda se někdo hlásí. Není tomu tak. Nyní tady mám písemné návrhy na změnu schváleného pořadu, a to pana poslance Marka Ženíška a je to zařazení nového bodu Informace vlády o jejím postoji k plánům Severoatlantické aliance na posílení vojenské přítomnosti v členských státech. A pak je to návrh na změnu schváleného pořadu pana poslance Pavla Blažka a je to Stanovisko předsedy vlády k výrokům ministra obrany a československo-sovětského herce Martina Stropnického. Tento bod nově zařadit.

Poprosím pana poslance Blažka, zda by načetl svůj návrh, a dál poprosím i pana poslance Ženíška.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Stává se tady zvykem, že opozice je trošku zmatená z výroků jednotlivých ministrů, a tak jí občas nezbývá, než požádat předsedu vlády, aby se k určitým výrokům vyjádřil. Já jsem ten bod dnes navrhl proto – a říkám to teď za klub ODS –, že nás zarazily některé výroky ministra obrany. Já přečtu ten základní: Vojáci NATO v Česku by nám připomněli rok 1968. A pak ještě jedna zpráva s tím související, že jsme jediný stát NATO, který rovnou řekl, že určitě jsme proti tomu, aby u nás byla přítomna americká armáda.

Dovolte mi na úvod říci, že není smyslem toho, co tady budu říkat, abychom se bavili o tom, zda tu má být, či nemá americká armáda, smyslem ale je to, zda český ministr má být jediný, který prohlásil rovnou, že nikoliv, bez jakékoli konzultace jak s vládou, tak s námi. A ta druhá věc je to nehorázné přirovnání okupačních brežněvovských vojsk s americkou armádou současnosti.

Ono možná to někoho překvapilo, že to řekl zrovna Martin Stropnický, ale mě nikoliv. Martin Stropnický si občas plete své životní role, má toho hodně. Mně bylo asi 16 let, kdy jsme chodili povinně na gymnáziu na sovětský propagační film, který se jmenoval Boj o Moskvu – aby mi rozuměl i pan Martin Stropnický, Bitva za Moskvu. V tomto filmu hrál stávající ministr obrany roli poručíka Rudé armády, což by ještě nebylo tak úplně zajímavé, to se může stávat, ale to podstatné je, že to nebyl obyčejný film. To byl film, který byl – a teď cituji z dokumentů, které dávají i dnes u nás v televizi – to byl dar Ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu sovětskému lidu. Dávám stranou otázku, že ne každý herec byl ochoten hrát za předchozího režimu v sovětských filmech, ale podstatné na tom je to, že to byl dar sovětskému lidu. Ten sovětský lid, prosím vás, v době, kdy se film odehrává, to byli okupovaní Lotyši, Estonci, Poláci i oni Ukrajinci, o které dneska jde, a pan Martin Stropnický tam hrál sovětského poručíka, který chrání tzv. kurzorovou linii tehdejška, neboli - abychom si to ještě vysvětlili - demarkační linii vzniklou na základě paktu Molotov-Ribbentrop. No může vás dnes překvapit, že poručík Rudé armády zde nechce americkou armádu? Mě samozřejmě nikoliv, ale problém je v tom, jestli takovýto člověk má být ministrem obrany České republiky. Já myslím, že dnes v Doněcku shánějí ministra obrany. Dnes jsem četl v novinách, že chtějí vyhlásit válku Kyjevu a nevím komu, a možná nemají poručíka, třeba by ho tam brali. Možná má pan ministr ještě uniformu z natáčení, ty hvězdičky by ani nemusel měnit a do toho scénáře by jim naprosto krásně zapadl.

A pana předsedu vlády bych velice poprosil, aby se vyjádřil k tomuto výroku, který v podstatě považuji za konkrétně od poručíka Rudé armády Martina Stropnického za pokrytecký, ale vlastně i tak trošku švejkovský. My nemůžeme být v nějakých aliancích a vybírat si ústy ministra obrany, co se nám hodí a co se nám nehodí.

A snad na závěr řeknu – on opravdu docela blízko našich hranic hrozí válečný konflikt, a jestli si pan ministr obrany představuje, že my budeme odmítat cizí pomoc a budeme se hájit sami, on už tu uniformu má a při tom natáčení viděl i tank, to je pozitivní, když ten film natáčel, ale nemůžeme takto jednat se spojenci, pokud je považujeme za spojence. A kdyby to říkal některý člen komunistické strany například, oni férově kandidovali s tím, že nejsou spokojeni s tím, že jsme v NATO, a naprosto chápu jejich výroky, že dnes nechtějí třeba americkou armádu na našem území. Je to vlastně legitimní a dostali i ty hlasy. Ale pan Stropnický tu hraje komedii a měl by pochopit, že na tom Ministerstvu obrany není hercem, ale představitelem našeho státu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a táži se vás... Ještě se vás táži, pane poslanče Blažku, na kdy si přejete zařadit tento bod.

Poslanec Pavel Blažek: Vzhledem k tomu, že tuším úspěšnost svého návrhu, tak řeknu třeba středa odpoledne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Středa odpoledne po pevně zařazených bodech? (Ano.) A nyní prosím pana poslance Ženíška, aby načetl svůj návrh.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně, byť se domnívám, že jsem měl podle jednacího řádu svůj návrh vysvětlit dříve než pan kolega Blažek, ale v tuto chvíli je to jedno, i když jsem přednesl ten návrh jako první. Ale jde tu o samotnou věc, nikoli o to, kdo to předkládá jako první.

Dovolte mi, abych jménem klubu TOP 09 a Starostové navrhl zcela nový bod, a to, jak jste přečetla, s názvem Informace vlády o jejím postoji k plánům Severoatlantické aliance na posílení vojenské přítomnosti v členských státech, a to na středu odpoledne. K zařazení tohoto bodu nás vede pro mě zcela nepochopitelný výrok, jak zde již bylo řečeno, ministra obrany Martina Stropnického pro agenturu Reuters, kdy uvedl, že Česká republika nepodporuje přítomnost zahraničních vojáků NATO na svém území. Kromě toho, že tento výrok považuji za zcela nekompetentní, za zcela nebezpečný, a krom toho, že si pan ministr pravděpodobně neuvědomuje, že jsme již patnáctým rokem členy aliance, která nese název NATO, a krom toho, že srovnávat naše členství v NATO se členstvím ve Varšavském paktu považuji za zcela scestné, bych tedy velice uvítal, abychom o této problematice nebo o tomto tématu vedli na půdě Poslanecké sněmovny řádnou debatu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem předsedu klubu TOP 09 pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, prosím – a teď myslím, že není důležité, zda se jedná o návrh, který zazněl z řad ODS, či TOP 09 –, aby tohle skutečně nebylo vnímáno jako opoziční obstrukce, ale jako snaha o to,

abychom dokázali sjednotit v rámci zahraniční politiky pozici České republiky, což je pozice vlády, Sněmovny, prezidenta. A my bychom se velmi rádi ujistili, a myslíme, že na to mámo právo nejenom my, ale že na to má právo i česká veřejnost, zda názor pana ministra obrany, řečený tak s naprostou jistotou, že prostě není v zájmu České republiky a že si Česká republika nepřeje, aby síly Severoatlantické aliance, jejímž jsme členem, to znamená tedy i naše nadnárodní síly, byly umístěny na území České republiky, zda tento názor byl názor pana ministra obrany, nebo názor celé vlády. Myslím, že to bychom jako Poslanecká sněmovna měli právo vědět, a v okamžiku, kdy budeme vědět, zda to byl názor pana ministra obrany, nebo názor celé vlády, abychom se k tomu mohli vyjádřit také my, Poslanecká sněmovna, jako instituce, které se vláda zodpovídá, ze které čerpá svoji legitimitu a od níž koneckonců má odvozený svůj mandát.

Já si myslím, že je naší povinností tohle vědět. Já si myslím, že si česká veřejnost nezaslouží, abychom se rozešli do kuloárů, a někdo říkal: A to jen tak plácl Stropnický. A někdo říkal: Ne, to tak Stropnický neplácl, to tak Stropnický řekl proto, že si to opravdu myslí celá vláda, nebo co si tedy myslí Poslanecká sněmovna. Tohle je vážná věc. Řada z nás, netvrdím, že všichni, řada z nás je opravdu znepokojena tím, co se děje na východ od našich hranic. Řada z nás je opravdu znepokojena imperiálními ambicemi Ruska, imperiálními ambicemi získávat zpět svá území a svůj vliv, kam až to půjde. Půjde to až tam, kam my mu to dovolíme. Kdysi hranice toho vlivu byly až na Šumavě. Já bych docela nerad, kdybychom dovolili návrat úplně do tohoto stavu, ale možná, že si to i někdo přeje.

S tím možná souvisí i vztah k umístění vojsk Severoatlantické aliance na území České republiky. Pan ministr Stropnický by nám řekl, že tuto paralelu myslel nešťastně. Že to nechtěl srovnat s okupačními vojsky Sovětského svazu a jeho satelitů. A já si myslím, že tam ta paralela přece jenom je. Já si myslím, že ti, kteří slavili a kteří byli šťastni, když v roce 1990 okupační vojska sovětské armády opouštěla Českou republiku, tak těm by paradoxně umístění sil NATO na našem území vůbec nevadilo. A ti, kteří nostalgicky vzpomínají na ty krásné časy, když tady byla sovětská armáda, jak se nemuselo žvanit a mohlo se pracovat, jak nikdo se nemusel zdržovat parlamentní diskusí, soudruh tajemník to rozhodl a mohlo se makat. Ti, kteří na tyhle časy nostalgicky vzpomínají, tak pro ty je naopak strašně nebezpečná představa umístění vojsk Severoatlantické aliance na území České republiky. Takže já si myslím, že ta konotace je tady správná. A že debatou o tom, zda ministr Stropnický mluvil za sebe, za vládu, nebo za miss ANO, nebo za koho to vlastně mluvil, když tuto naprosto z našeho pohledu nehoráznou větu vyslovil do veřejného prostoru, a do mezinárodního veřejného prostoru, protože ji všichni zaznamenali, že bychom si to měli vyjasnit jako ústavní instituce, které se vláda zodpovídá. A že bychom možná měli dojít k nějakému konečnému názoru, co si vlastně o tom myslíme. My, Česká republika, protože řekne-li se my, Česká republika, tak to nemůže být já, Martin Stropnický, nemůže to být miss ANO ani to nemůže být ODS nebo TOP 09, ale už to může být Poslanecká sněmovna. Poslanecká sněmovna České republiky jako zástupce, jak říkáme v ústavní přísaze, jako zástupce všeho lidu, na to svůj názor říct může. A my jsme přesvědčení, že vzhledem k tomu, čeho se ministr obrany dopustil, je naší povinností, aby to Poslanecká sněmovna řekla. Co řekne, je jejím svatým právem a právem této většiny. Ale není možné, abychom to přešli bez jakékoliv diskuse a především abychom to přešli bez závěru a jasného názoru, kterým evropské a světové veřejnosti řekneme, co si o tom Česká republika opravdu myslí. Protože v tom globálním mediálním světě si ta mezinárodní veřejnost teď myslí, že si Česká republika myslí to, co řekl ministr Stropnický. Ale to, co řekl ministr Stropnický, nelze prohlásit za názor České republiky. Názor Poslanecké sněmovny by za takovýto názor prohlášen být mohl.

Proto se velmi přimlouvám, aniž bych chtěl jakkoli předjímat výsledek této diskuse, abychom tento bod zařadili na jednání schůze, ať již podle návrhu pana poslance Blažka, či

pana poslance Ženíška. A především, abychom došli k závěru, co si myslí Česká republika, protože když to neuděláme, budu se obávat nejenom já, že si tato Sněmovna radši nechce nic myslet.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem k mikrofonu pana ministra Bělobrádka, potom pana předsedu klubu ODS, pana poslance Stanjuru a potom pana místopředsedu Filipa.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, nejsem ministrem, jsem jediný člen vlády, který není ministrem jmenován prezidentem republiky. Jsem pouhým místopředsedou vlády.

Dovolím si tedy z jediného důvodu, a to že budu od zítřka odpoledne omluven z důvodu zahraniční cesty, jako místopředseda vlády zareagovat na předřečníka. Slova, která vyřkl pan ministr Stropnický, nejsou rozhodně slova celé vlády. Nás tato slova poněkud zaskočila. Přestože dnes podle mých údajů na tiskové konferenci pan ministr Stropnický řekl, že se jedná o nepřesné informace uvedené agenturou Reuters a otázka byla položena na stálé umístění jednotek NATO na našem území, tak pro mě v tom není vůbec žádný rozdíl. Jestli tyto jednotky budou umístěné dočasně, nebo trvale, a to už z toho důvodu, který řekl pan předseda Kalousek, a tudíž z toho důvodu, že i naše armáda je součástí NATO. Domnívám se, že takovéto věci by skutečně, pokud jsou vyřčeny, a jsou velmi intenzivně vnímány i našimi zahraničními partnery, měly být předjednány na vládě. Měly by být předjednány a vysvětleny i na půdě Poslanecké sněmovny už z toho důvodu, že, nepletu-li se, tak válku vyhlašuje Poslanecká sněmovna. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A prosím k mikrofonu pana předsedu klubu ODS, pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Myslím si, že půda českého parlamentu je přesně ta půda, kde máme debatovat o základních otázkách zahraniční politiky. V minulých týdnech navštívil Českou republiku pan Rasmussen, současný šéf NATO. Sešel se s čelnými představiteli České republiky, kteří veřejně říkali, ať prezident či premiér či ministr obrany či další ministři, že je třeba zvýšit výdaje na obranu a že jsme pevnou součástí Severoatlantické aliance. Ale v politice vždycky platí, že jedna věc jsou slova a druhá věc, když přijde na hlasování.

Je to pár týdnů zpátky, kdy jsme hlasovali o návrhu vládního poslance pana kolegy Gabala, který chtěl jenom doporučit vládě, ať se zvýší výdaje na obranu. Podívejte se na tu sjetinu, které kluby a kteří poslanci to podpořili a kteří byli proti. Ti, co nejvíc mluví o tom, že je třeba zvýšit, tento konkrétní návrh nepodpořili.

Ale já bych chtěl spíš debatovat o té logice srovnání okupantského vojska komunistických států a vojsk Severoatlantické aliance. Tak jsme, nebo nejsme členy NATO? Armády NATO jsou naše vojska, nebo nejsou naše vojska? To si prostě musíme vybrat. Nemůže platit obojí. Říkat, že my tu nechceme cizí vojska, a myslet tím vojska NATO. Ale my jsme členové a pan ministr obrany by to měl vědět. Já bych považoval tu debatu za velmi užitečnou, hlavně nějaký závěr. A jestli se vládní většina rozhodne, že nechceme být součástí, tak my sice budeme protestovat, ale je to legitimní. Teď jsme oslavovali deset let od vstupu do Evropské unie, já myslím, že pro bezpečnost našich občanů je mnohem důležitější

připomínat si patnáct let od vstupu České republiky do NATO. To byl ten klíčový okamžik, který přispěl k vyšší bezpečnosti našich občanů.

Stejně jako já jste jistě zaznamenali názor prezidenta republiky, že máme udělat všechno pro to, aby se v roce 2015 stal členem co nejvyšších řídicích struktur NATO stávající náčelník generálního štábu. (Mimo mikrofon žádá předsedající o zjednání klidu v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, ráda vyhovím. Prosím o zachování klidu, abychom slyšeli pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Fakt to tady ruší. Snažím se to nedělat jiným řečníkům, tak prosím o pochopení, že mě to ruší.

Opravdu si myslíte, že výroky Martina Stropnického přispívají k tomu, že se zvyšuje šance kteréhokoli kandidáta z České republiky dostat se do vysokých řídicích struktur NATO, nebo že se snižují? Evidentně těmito výroky poškozuje a snižuje zásadním způsobem šance našeho kandidáta, aby se do řídicích struktur dostal. Kdo ze spojenců by byl pro, aby člověk, kterého bude doporučovat Martin Stropnický, se do funkcí dostal přitom, když říká, že to jsou cizí vojska a že je tady nechceme? Debata, jestli se myslelo stálá, nebo nestálá, musím souhlasit s panem vicepremiérem, je úplně zbytečná. Buď tam patříme, do Aliance, do Západu, nebo nepatříme. My jako ODS jsme rádi, že tam patříme, a budeme hájit přítomnost České republiky k této civilizaci a k tomuto bezpečnostnímu prostoru. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana místopředsedu Vojtěcha Filipa.

(Poslanec Jandák ze sálu: Já tedy nedostanu slovo?)

Já jen odpovím panu poslanci Jandákovi. Jelikož tohle není klasická rozprava, mají právo jenom přednostní práva, pouze s výjimkou toho, pokud chcete přednést návrh na změnu programu, což už v tuto chvíli stejně nemůžete, protože je 14.31 hodin.

(Poslanec Jandák ze sálu: Minutu jste mne zdržovala.)

Nezdržovala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, vážení členové vlády, paní a pánové, já bych byl rád, aby když tu navrhujeme nějaký bod, aby samotný bod měl trochu ústavní konsekvenci. To, co tu předložil pan kolega Blažek, takovou konsekvenci nemá. Ale nebýval bych vůbec vystupoval k tomu bodu, vyjádřil bych svůj názor hlasováním, pokud by nevystoupil pan poslanec Miroslav Kalousek.

Ano, já jsem pro takovou debatu, která se toho bude týkat a která by se týkala stálého rozmístění, nikoli dočasného rozmístění, vojsk cizích armád, byť jsou to vojska alianční. Protože tady nepůjde jen o to, aby vláda věděla, co si myslí Poslanecká sněmovna. Tady samozřejmě jde o to, co si myslí občané České republiky. Docela otevřeně se ptám, vážené paní kolegyně, páni kolegové, na to, jestli některá z politických stran, která kandidovala do Poslanecké sněmovny v roce 2010, ve svém politickém programu pro vstup do této Poslanecké sněmovny měla údaj o tom, že tato politická strana trvá na stálém rozmístění cizích vojsk na území České republiky. Možná že jsem to špatně studoval, ale žádnou takovou politickou stranu, která by s tímto programem vstupovala do Poslanecké sněmovny, tady

nemáme. To je jedna věc. Čili ano, debatujme o některých věcech, včetně toho, aby vláda věděla, jaký je názor většiny Poslanecké sněmovny.

Abychom ale zjistili, co si myslí občané České republiky, tak v tom případě navrhuji, aby jakýkoli krok, který by se toho týkal, byl podřízen obecnému referendu v této věci, aby se mohli vyjádřit občané, jestli tady nohu cizího vojáka chtějí. Já si pamatuji na debatu, kdy u vlády byla vláda ODS společně se Stranou zelených, kdy se tu jednalo o tzv. americkém radaru. Poslanecká sněmovna přes nevůli více než 70 % občanů tady hlasovala, za velmi podivných okolností, o tom, jestli schválíme, nebo neschválíme smlouvu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými. Tato smlouva tady byla projednána a schválena. Jen Spojené státy americké po zjištění toho, že více než 70 % obyvatel České republiky něco takového, jako je tato základna, tady nechtějí, samotnou smlouvu skrečovaly a nerealizovaly. Tak pokud chceme o tom diskutovat, a já se diskusi nebráním, trochu mi připadá trapné o tom diskutovat na této schůzi, ale jistě většina o tom rozhodne, tak si myslím, že předmětem takové diskuse nemohou být pouze slova pana ministra Stropnického, ale musí to být debata o tom, jakým způsobem se doptáme občanů. Jestli např. tím, že se to bude řešit až po volbách a každá politická strana půjde s takovým politickým programem do voleb, že tu chce mít cizí vojska, anebo jestli připustíte, vážené paní kolegyně a páni kolegové, referendum o takové věci.

Teď o tom, co tu říkal pan kolega Stanjura. Víte, já nejsem přesvědčen o tom, že tento výrok poškozuje zájmy České republiky. Já si myslím, že nejvíce poškodilo zájmy České republiky, včetně vstupu do velitelských struktur NATO, to, jakým způsobem byla obrana v České republice řízena, kolik korupčních skandálů provázelo Ministerstvo obrany, jakým způsobem jsme se museli vypořádat se zprávou Nejvyššího kontrolní úřadu o tom, jak se stavělo, resp. nestavělo, zařízení pro sestřičky v Ústřední vojenské nemocnici, co všechno dokázal, resp. nedokázal, pan Alexandr Vondra jako ministr obrany. Tu hrůzu tady chcete opakovat? Jsem přesvědčen, že to nejvíce poškodilo zájmy České republiky jak v Alianci, tak v očích ostatních partnerů. Protože co nám vyčítají? Nám přece nevyčítají to, jaký je názor toho nebo onoho ministra nebo toho nebo onoho politika. Nám přece vyčítají to, že z Ministerstva obrany se stala černá díra na peníze, ve které se ztrácely prostředky, které měly být vydávány na obranu České republiky, případně pro zapojení do aliančních vojsk. A vy to tady chcete zploštit na jeden výrok? To vám není hanba? Za tu ostudu, kterou jste předváděli v desítkách milionů korun? Ony vám nestačí pandury, ony nestačí padáky a mrtví na těch padácích? Ono nestačí to, jakým způsobem jsme se zachovali k různým redislokacím, reorganizacím a kolik to stálo peněz a obrana, jak je špatně zajištěna? Pojďte tu debatu vést, ale o tomhle. (Potlesk převážně z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu místopředsedovi a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Faltýnka, poté pana poslance Kalouska, poté pana poslance Stanjuru a poté pana poslance Fialu a poté pana místopředsedu Bartoška.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se moc omlouvám. Já jsem mluvil s Martinem Stropnickým, než jsme šli na naši tiskovou konferenci. My tu diskutujeme bez něj, což je samozřejmě jeho chyba, že tu není, diskutujeme nad výrokem, který zazněl v médiích. Nikdo z nás, ani předseda Kalousek, u toho nestál. Čili já bych počkal na Martina Stropnického, ať on vysvětlí tuto záležitost, stejně jako to udělal na tiskové konferenci, v momentě, kdy tu bude na této schůzi přítomen, a pojďme k normálnímu programu. Je to moc velká prosba za náš klub. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana předsedu klubu TOP 09 pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Kdybych měl postupovat zcela rigorózně, tak bych musel Poslanecké sněmovně navrhnout, abychom přerušili jednání do doby, než pan ministr obrany bude moci přijít, popř. vzít si přestávku do doby, než nás pan ministr obrany bude moci navštívit. Ale nic takového samozřejmě neudělám.

Problém je, že o tom výroku nediskutujeme jen tady v Poslanecké sněmovně. Kdyby tomu tak bylo, tak možná nejsme tak znepokojeni. Ten výrok ale přinesla agentura Reuters a logicky si ho všimli všichni naši spojenci v rámci NATO a logicky si ho všimli, a pevně doufám, že to nebyl úmysl pana ministra Stropnického, i všichni naši nespojenci.

A teď na základě tohoto výroku, protože výrok ministra obrany České republiky není jen tak nějaký plk, to je prostě výrok, a když ministr vlády České republiky řekne, že Česká republika, tak v zahraničí, kde možná neplýtvají některými pojmy tak silně jako tady, tu informaci berou vážně, jako že co si Česká republika myslí nebo nemyslí, tak to prostě vzali na vědomí. A není-li tady pan ministr, aby třeba řekl "já jsem to tak nemyslel, já jsem to jen tak plácl", tak je v každém případě povinností Poslanecké sněmovny, aby k tomuto tématu skutečně řekla, co si myslí Česká republika. To může říct vláda jako celek, ta tak nečiní, a může to říct samozřejmě Poslanecká sněmovna jako orgán ústavně nadřazený, kterému se vláda zodpovídá. Proto se domnívám, že ta diskuse je tak důležitá a že nesmíme marnit čas a že ještě dnes musíme té mezinárodní veřejnosti, těm spojencům i těm nespojencům říci, jaký je tedy skutečně názor České republiky, když ani pan předseda Faltýnek si není jistý, jak to tedy vlastně je, když to ten jeho ministr takhle řekl. My bychom se měli umět v diskusi na tom sjednotit a říct, co si tedy jako Česká republika myslíme.

Jenom prosím dovolte, abych se pokusil odpovědět panu předsedovi KSČM Filipovi k jeho vystoupení, ke kterému jsem ho, jak sám řekl, vyprovokoval, a řekl, jak strašně velký rozdíl je v umístění vojsk NATO – dočasné, nebo trvalé. Nehněvejte se, pane předsedo, ale moje generace v podstatě totožná s vámi, s vaší generací, v tom zase až takový rozdíl nevidí, protože si pamatujeme na to, že termín "dočasný" má v tomto geopolitickém prostoru časový ekvivalent 22 let, což je poměrně hodně, a kdyby to bylo podle vás, tak to trvalo mnohem déle. Já si opravdu nemyslím, že to byla komunistická strana, která urychlila odchod sovětských vojsk dočasně umístěných na území České republiky. Byla to prosím ale sovětská vojska. I komunistické Federální shromáždění tenkrát hlasovalo o umístění sovětských vojsk, nikoliv vojsk Varšavské smlouvy. Tady bychom možná našli jistou paralelu s oním americkým radarem. V tom je totiž ten rozdíl. Tady veřejnost, nebo část veřejnosti, vyjadřovala velký odpor k tomu, aby tady byla umístěna vojenská jednotka americké armády, tedy armády sice spojenecké, ale armády cizí moci. Kdežto tady výlučně hovoříme o vojskách NATO, o vojskách mezinárodní smlouvy, jejíž my jsme účastni, tedy svým způsobem v rámci mezinárodního měřítka i o našich ozbrojených silách. Jednu věc to má samozřejmě společnou. To si dovolují říct. Ti, kteří měli kopřivku z toho, že by tady byl americký radar a americký voják, jsou ti samí, kteří mají kopřivku z toho, že by tady byla vojska NATO, protože jedno i druhé výrazně komplikuje potenciální možnost, že by sem vstoupila noha ruského vojáka, což je situace, po které pravděpodobně někteří z nás stále zoufale touží, protože vzpomínají, jak je to krásné, když tady ta noha byla.

Ptal jste se, pane předsedo KSČM prostřednictvím paní předsedající, která strana měla ve svém programu umístění vojsk NATO na území České republiky. Domnívám se, že žádná. Četl jsem ty programy všechny, ale drtivá většina politických subjektů zastoupených v této Sněmovně měla zajištění bezpečnosti a suverenity České republiky, protože v okamžiku, kdy jsme ty programy formulovali, si nikdo z nás nedokázal představit, že rok poté, co proběhnou

– ani ne rok poté, co proběhnou volby v České republice, snad na základě těchto programů, tak si medvěd na Východě nabrousí dráp, vycení zub a půjde. To jsme opravdu na jaře 2010 nevěděli. A jestliže si medvěd na Východě nabrousil dráp, vycenil zub a jde, tak na to musíme umět relevantním způsobem reagovat. Relevantním způsobem tak, abychom si byli jisti tou suverenitou a neobávali se něčeho, co možná bude dočasné a bude to trvat 22 let. Na to jsem příliš stár, toho už bych se nedožil. A myslím si, že tahle diskuse v rámci tohoto programu, v rámci diskuse o programu, již nemůže dát dostatečně volný prostor k tomu, abychom se vyjádřili my. Tak pojďme ten bod schválit a pojďme zformulovat usnesení, ke kterému se bude schopna přiklonit většina.

Dámy a pánové, jestliže po tom výroku ministra Stropnického, nebo abych byl úplně korektní vůči panu předsedovi Faltýnkovi, jestli poté, co zveřejnila agentura Reuters o výroku ministra Stropnického a všichni to zaznamenali v mezinárodní veřejnosti, jestli poté, tentýž den, nedokážeme my jako Poslanecká sněmovna zaujmout jasnou pozici k tomu, co se domníváme o možném umístění vojsk NATO na území České republiky, tak jsme impotentní a neakceschopní. To si myslím, že takový signál bychom dát neměli. Proto vás velmi prosím, a to je asi jediná věta, kde souhlasím s panem předsedou Filipem, který říkal: pojďme o tom diskutovat, skutečně zařaďme ten bod, pojďme o něm diskutovat a přijměme usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s přednostním právem k mikrofonu předsedu klubu ODS pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já už budu mít jenom tři krátké poznámky. Pan předseda Filip by si měl přepsat projevy, protože od roku 2010 proběhly ještě jedny parlamentní volby sněmovní. Ty byly v roce 2013. Když tak tam bychom měli studovat ty programy a ne se vracet do předminulých voleb.

Teď k paní místopředsedkyni a doufám, že mě pan předseda Faltýnek neobviní z toho, že se neumím chovat k ženám. Myslím si, že genderově vyvážené je, když máme stejné nároky na řídícího schůze, ať už je to muž, nebo žena.

Paní místopředsedkyně, teď nevím, jakým prostřednictvím vás mám oslovit. Váš výrok, že ve 14.31 se nemůže navrhnout nový bod, prostě není pravdivý a neodpovídá jednacímu řádu a přijatému usnesení Poslanecké sněmovny. Vysvětlím proč. Kdyby tomu tak bylo a vy jste měla pravdu, tak řečník, který se rád poslouchá, například mě napadá ministr zahraničí, když v tomto volebním období nemá tolik času, tak přijde ve 14.00 a s přednostním právem 31 minut nám bude říkat, používá takové to "chápete, chápete to, ne?", a pak řekneme 14.31 a oznámíme, že návrhy k programu se nedají přijímat. Těch 30 minut je tam proto, pokud skončí debata o návrhu programu, třeba ve 14.10, a já bych chtěl přijít ve 14.31 a navrhnout to. To už nemůžu, ale ve 14.25 ještě můžu. Já myslím, že to je genderově vyvážené a že máme mít nároky na všechny stejné. Není to nic osobního. Jenom ten výrok nebyl pravdivý.

A k panu předsedovi Faltýnkovi, teď už vím, kterým prostřednictvím – vaším, paní místopředsedkyně. To je taková úžasná věta. Pojďme k normálním věcem. K normálnímu programu. Já vím, že se vám to nelíbí, že to byl zrovna váš ministr, ale bezpečnost a suverenita České republiky by měla být normální věc. A pokud budete hlasovat pro ten bod, tak pan ministr bude mít příležitost ten výrok vysvětlit, třeba ho uvést na pravou míru a třeba najdeme společné usnesení, pro které budeme hlasovat všichni, pravděpodobně s výjimkou komunistů. Jejich názor na členství České republiky v NATO je dostatečně známý a nechci ztrácet ani čas tím, že bych je náhodou přesvědčoval. Stejně bych je nepřesvědčil. Ale chtěl bych poprosit, aby si nikdo neosoboval právo a říkal: tohle je normální, protože to navrhla

vláda, případně můj kolega z vládní koalice, a tohle je takový zbytečný bod, kterým jenom zdržujete ten pěkně namazaný stroj, vždyť jsme mohli už projednat deset smluv. Ale ty smlouvy jsou o mezinárodní politice, které máme dneska projednávat, a klíčovým atributem mezinárodní politiky České republiky by mělo být, jestli chceme být plnohodnotným členem NATO, nebo ne.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan předseda ODS pan předseda Petr Fiala. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já opravdu nevím, o čem podstatnějším bychom měli tady diskutovat, než je bezpečnost České republiky. Ale já souhlasím s panem předsedou klubu Faltýnkem, že by pan ministr Stropnický, který mezitím mezi nás přišel, měl mít možnost svoje výroky vysvětlit, a proto očekávám, že v souladu s tím budete hlasovat pro zařazení našeho návrhu, který přednesl pan kolega Blažek.

Já bych se ale rád dotkl otázek, které tady položil pan místopředseda Sněmovny, předseda KSČM kolega Filip, a chtěl bych mu na některé odpovědět. Například položil otázku, zda je nějaká strana, která v roce 2010 říkala občanům, že je pro to, aby zde byla vojska NATO. Taková strana je. Je to Občanská demokratická strana. My jsme byli otevřeně pro to, aby zde byl postaven americký radar, a to to s sebou nese. My jsme občanům nic v této věci netajili a my jsme tento postoj měli a máme i nadále. Ale když mluvíme o tom, co jsme říkali, co kdo z nás říkal v roce 2010 nebo 2013, tak bychom neměli zapomenout na to, že mezitím se velmi významně změnila mezinárodněpolitická situace a taky bezpečnostní situace České republiky. Já nevím, jestli to nechcete vidět, nejste schopni to vidět nebo se to jenom bojíte vidět, ale jsme v situaci, která je mnohonásobně nebezpečnější, než byla rok, dva, tři, pět roků zpátky. To, co se odehrává na Ukrajině, to, co se odehrálo na Krymu velmi připomíná události z poloviny 50. let 19. století, kdy taky byla krymská válka a kdy tato krymská válka neznamenala boj o Krym, ale znamenala rozbití evropského řádu, který v Evropě vznikl po Vídeňském kongresu z roku 1815. A kdo to nevidí, tak je buďto nevzdělaný, nebo slepý, anebo něco tají našim občanům. Jsme v situaci, která nás extrémně ohrožuje, a v této situaci je pro nás mimořádně důležité, abychom co nejvíce zajistili bezpečnost České republiky.

Dámy a pánové, v poválečné Evropě pro demokratickou zemi není žádný jiný recept a žádná jiná cesta, jak zajistit bezpečnost republiky, než je úzká spolupráce v rámci NATO, než je spolupráce se Spojenými státy. A to, jak z dějin poválečné Evropy dobře víme, znamená občas i přítomnost vojsk NATO na území jednotlivých států. Já nevím, co je na tom tak divného, nevím, co je na tom nebezpečného. Naopak v tom vidím záruku naší bezpečnosti a měli bychom všichni být rádi, že jsou nějaké země, které jsou připraveny poslat své vojáky proto, aby chránili jinou zemi. Budeme-li se my těšit takovému privilegiu, měli bychom to jenom přivítat, a ne to odmítat ústy ministra obrany ještě dříve, než taková debata vůbec v České republice může proběhnout.

Takže já i z těchto důvodů velmi podporuji to, co řekl pan předseda Faltýnek, aby měl možnost pan ministr obrany to vysvětlit, ale nejenom ministr obrany. Ať se k tomu také otevřeně postaví předseda vlády České republiky. A toho můžeme docílit tím, že podpoříte návrh bodu, který přednesl kolega Blažek. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a k mikrofonu prosím pana místopředsedu Sněmovny Jana Bartoška.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Rád bych ve svém příspěvku vaším prostřednictvím (k paní předsedající) oslovil pana místopředsedu Filipa, protože zde zaznělo, kdo a jakým způsobem poškodil zájmy České republiky. A já zde konstatuji, že nejvíc zájmy České republiky poškodilo 40 let vlády komunismu se vším všudy, co to provázelo. (Potlesk zprava, nesouhlas poslanců KSČM). Je to tak. A místo toho, abych zde slyšel omluvu za 50. léta, zvací dopis ze 68. a následný marasmus 70. let, tak jsme osočováni z toho, jakým způsobem a jak se chováme.

Můžeme polemizovat, do jaké míry byl výrok pana ministra šťastný, či ne. K tomu jsem připraven a návrh na zařazení tohoto bodu podpořím. Každopádně – ruská vojska zde byla, měli jsme zde rakety a všichni jsme se v té době museli tvářit šťastně. A tuto myšlenku já zásadně odmítám. Myslím si, že dneska, kdyby byla Ukrajina součástí NATO, se spousta věcí nestala. A myslím si, že pobaltské země jsou velmi rády za to, že jsou součástí NATO, protože stejně tak jako ony i my jsme chráněni tímto spojenectvím. Jsem rád za to, že jsme členem NATO, protože to znamená, že jsme součástí demokratického světa, která chce chránit tyto hodnoty. Protože když to přenesete, možná že kdyby nás bylo víc, kteří budou psát oslavné dopisy do Severní Koreje, možná bychom této mentalitě taky víc rozuměli. Ale já to nebudu. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana ministra obrany pana Stropnického.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jsem byl na dnešní odpoledne řádně omluven pro naléhavé povinnosti, ale situace zřejmě nesnese odkladu, a tak mi dovolte, abych se vyjádřil k tomu, co jsem zprostředkovaně zaslechl z této sněmovny dneska.

My tady pracujeme s manipulací a demagogií některé části našeho mediálního světa. Je to škoda, protože si myslím, že tím dáváme takovým postupům jakousi legitimitu nebo právo na vlastní život. Ten rozhovor pro Reuters se odehrával tak, že kromě mnoha jiných otázek jsem byl dotázán, jak se dívám na případný stálý – stálý (zdůrazňuje) – pobyt aliančních jednotek na našem území. A já jsem na to odpověděl zhruba, teď cituji sám sebe, že stálý pobyt jednotek je pro určitou nezanedbatelnou část našeho obyvatelstva z jistých historických důvodů určitý problém, nebo řekněme citlivá záležitost. Toť vše. Že to potom autor dal do titulu, aspoň tak se domnívám, a že to znělo, že Česká republika nepřijme na svém území alianční jednotky, to opravdu, ale opravdu není moje vina. Že to většina médií převezme v této podobě a jenom některá otisknou to, co je níž, čili ta konkrétní a poměrně jasná a oddělená věta, která se nezabývá nějakým momentálním řešením bezpečnostní situace, ale jakousi historickou, řekněme sociologickou, reminiscencí, o tom tam nikde nebyla ani stopa. Že to ani ti editoři nezadají svým novinářům, je asi symptomatické, nemá asi valnou cenu se nad tím nějak trápit. Pokud to samozřejmě nepřinese nějaké zásadní debaty, nějaká zásadní zpochybňování.

Byl jsem v nedávných dnech, zhruba před týdnem, na pozvání svého kolegy Chucka Hagela ve Spojených státech a navštívil jsem tam řadu politických špiček. A ten záměr byl naprosto jasný – aby právě cesta tím směrem dala na vědomí náš zájem o transatlantickou vazbu a aby zdůraznila význam, jaký přikládáme přítomnosti Spojených států v celém bezpečnostním prostoru, ve kterém se nalézáme. Právě proto, že akcenty zahraniční politiky USA jsou v posledních letech, řekněme, trošku odlišné a pro naši situaci ne úplně přínosné. Setkal jsem se tam, jak říkám, s řadou lidí, se Susan Rice, která je poradkyní přes zahraniční záležitosti a obranné záležitosti prezidenta Obamy, a není lehké se k ní dostat, se senátorem McCainem a s řadou dalších a plédoval jsem za americkou přítomnost v Evropě a také jsem

zdůrazňoval naši připravenost přijmout svůj díl odpovědnosti za bezpečnostní situaci v celém našem prostoru.

Navíc jsem říkal, jak se i tady v Poslanecké sněmovně mluví o nutnosti změnit trend, jakým se ubírá rozpočtování naší obrany. A mluvil jsem tam i o svém úsilí dosáhnout v tomhle tom nějaké nápravy, která by nezpochybňovala připravenost naší armády.

Myslím si, že i v rámci toho milieu lidí, kteří se obranou zabývají, jsou moje postoje poměrně dostatečně známy, a jsem tím pádem evidentně jedním ze zastánců, nebo silných zastánců, té transatlantické vazby. Proto nemohu vnímat (nevnímat?) celou záležitost jako manipulaci s cílem mi neprospět.

Pracujeme bohužel potom už s virtuální realitou. Dodáváme jí svou debatou jakousi podivnou legitimitu a to si nemyslím, že je úplně správné, jakkoli chápu, že někteří z vás mohli pocítit naléhavou povinnost, abych se k tomu vyjádřil a věci ujasnil. Ale věřte, že i z řady výroků kohokoli z vás, které člověk pochytá v titulcích, může být poněkud zmaten, ale pokud počítá do pěti, do desíti nebo do dvaceti, tak si to v hlavě srovná a řekne si – to bude asi zase nějaká polo-, čtvrt- nebo osminková pravda.

Čili snad jsem aspoň částečně odpověděl. Neznám do detailů samozřejmě průběh tady té debaty, ale pro mě je to naprosto jednoznačné. Pokud by to situace vyžadovala, tak Česká republika bude samozřejmě plnit svoje alianční povinnosti přesně tak, jak se k tomu zavázala. Je na to připravena, nikdo to, pokud vím, alespoň na té exekutivní úrovni a armádní úrovni, nezpochybňuje. Takže v tomhle tom smyslu bych byl rád, aby moje reakce vyzněla naprosto jasně.

Že jsem zároveň připustil, že v této zemi v určité generaci jsou lidé citliví vůči jakémukoli, byť zcela nesrovnatelnému pobytu, stálému pobytu vojsk, to je prostě fakt, který tím, že budeme říkat, že neexistuje, nezměníme. Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu s přednostním právem pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte, abych prostřednictvím paní... Vlastně to nemusím, to můžu přímo. Takže děkuji vám, pane ministře, za to, že jste přišel, za to, že jste k tomu řekl svoji pozici. Já si nemyslím, že to je pseudodiskuse. Protože ať už to je mediální posun, či není – nemám samozřejmě žádný důvod nevěřit tomu, že to je mediální posun –, tak to není pseudodiskuse, protože ten výrok byl prezentován. Ten výrok zaznamenala nejenom česká veřejnost, ale i mezinárodní veřejnost. A řada z nás pokládá za nesmírně důležité, aby ten výrok, ať už tady byl, či nebyl posun, byl uveden na pravou míru a řeklo se, zda to, co bylo publikováno, je, či není názorem České republiky.

Asi to, co řadu z nás znepokojilo, je, že jako názor České republiky byl prezentován váš výrok, že Česká republika nepodporuje přítomnost zahraničních vojáků NATO na svém území. Takhle zní ta formulace. Řada z nás si to nemyslí, řada z nás by to naopak velmi ráda podpořila, řada z nás je velmi znepokojena, že tohle může říct ministr obrany bez jakékoli diskuse. A vy říkáte, že jste to neřekl. Řada z nás má tolik zkušeností s mediálním posunem, že není sebemenší důvod vám nevěřit. Proto si myslím, že ten bod by nemusel být vůbec dlouhý. Proto velmi prosím, abychom ho skutečně zařadili na jednání, abyste vy, pane ministře, mohl říct: Tohle jsem neřekl, agentura Reuters mě posunula a já vám, Poslanecké sněmovně, navrhuji takovýto návrh usnesení, na kterém se jistě většina z nás shodneme. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já nevím, jestli byl pan ministr dneska omluven ze zdravotních důvodů. Možné to je. Jestli to bylo ze zdravotních důvodů. On totiž tak špatně artikuloval, že jsem mu přesně nerozuměl. Jestli jsem dobře pochopil, tak říkal: Já jsem neplédoval za přítomnost amerických vojáků v Evropě. Ale z kontextu vět mi připadalo, že by tam patřilo slovo plédoval. Takže bych fakt poprosil, pokud to nebude ze zdravotní indispozice, abychom mluvili a poměrně jasně artikulovali, protože pak ta debata se může posunout někam jinam.

Musím s plnou vážností prohlásit, že z veřejných zdrojů je jasné, že agenturu Reuters zatím nevlastní Andrej Babiš, a tudíž zlovolně posunuje výroky politiků hnutí ANO a snaží se jim škodit. To jsem se dozvěděl od pana ministra. Nicméně my jsme vycházeli z článků a citací pana ministra, které jsou v Mladé frontě DNES. A tak si možná můžete stěžovat majiteli, ať tam udělá pořádek, když vás někam posouvají, co jste neřekl.

Nicméně končil jste svoje vystoupení tím, že jste říkal takovou samozřejmou věc. Vy jste to řekl tak dramaticky, jako byste to nějak těžce politicky prosazoval: Když bude potřeba, neboli když bude nejhůř, tak jsme připraveni své závazky splnit. No, to není moc vstřícná věta pro naše spojence.

Ale klíčová otázka, o které dnes debatujeme a o které chceme debatovat – a díky tomu, že ten bod zatím není zařazen, tak se debaty může účastnit pouze omezený počet poslanců, a já bych byl rád, abychom tu debatu otevřeli všem poslancům, kteří se k tomu chtějí vyjádřit –, je něco jiného. Není naším závazkem mít tady základnu NATO, stálou nebo dočasnou. To je buď náš názor, naše přání, naše připravenost, nebo není. Nikde v základní smlouvě není, že máme povinnost, a když bude nejhůř, tak jsme připraveni ji splnit.

Dozvěděli jsme se, že jste se dostal k důležitým lidem ve Spojených státech, ke kterým je těžké se dostat. Takže blahopřeji. Buďme rádi, že naši ministři se umějí dostat k důležitým lidem, a to nemyslím nijak ironicky, to myslím vážně. Ale jaký je výstup? Výstup je to, že dneska debatujeme váš výrok, že nechceme tady cizí vojska.

A já bych varoval i před tím zobecněním, které jste, pane ministře, použil, a řekl jste: Jsou tady generace, které zažily 68. a jsou citlivé na jakékoli vojsko. To prostě není pravda! Znám mnoho lidí, kteří byli dospělí v roce 1968, kteří jsou citliví na přítomnost ruských a komunistických vojsk. To je pravda. Ale právě tito lidé nejsou citliví na přítomnost spojeneckých vojsk. Tak říkejte, že generace těch, kteří vítali a nebo nevítali, ale pak u těch normalizačních pohovorů souhlasili se vstupem vojsk, těm to vadí. Tomu rozumím, protože pro ně je pohodlné říkat – my jsme proti všem.

A pak jenom malá poznámka k panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny z KDU prostřednictvím paní místopředsedkyně. S tím, co jste říkal, naprosto souhlasím. I s tím, kdo nejvíc škodil České republice. Ale podívejte se, kolik bývalých komunistů sedí ve vládě, jíž jste součástí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k řečnickému pultíku s přednostním právem paní ministryni Válkovou.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já budu také mluvit nahlas, abych nebyla předmětem kritiky, že neartikuluji dostatečně zřetelně a nahlas. Moje připomínka se omezí jenom na dvě poznámky.

Za prvé. Na vlastní kůži jsem zažila mediální posuny a velice dobře vím, jak opozice mistrně dovede využít každého výroku, který je vytržený z kontextu nebo není zcela přesný. Myslím si, že to, co jsme slyšeli od pana ministra obrany, jeho komentář, je naprosto dostatečným vysvětlením, které přesvědčivě dává do významových souvislostí jeho výrok a mně osobně uspokojuje. Myslím si, že řadu poslanců tady také. Ostatně máme nějaký demokratičtější nástroj, než hlasováním projevit svoji vůli, jestli chceme bod zařadit, nebo nechceme? Takže to je první poznámka.

A druhá poznámka, proč osobně budu hlasovat proti zařazení bodu. Za prvé jsem silně znepokojena tím, že jakýkoliv bod bez ohledu na to, jak je nazván, jak opět mistrně opozice na minulé schůzi, respektive v minulé části naší 8. schůze ukázala, lze zneužít pro obsahově zcela odlišné věci a diskuse nad problematikou, která nebyla avizovaná, která byla označená jiným způsobem. Prostě zatím jsme, řekněme, v defenzivě, protože tyto techniky a praktiky neovládáme. Jsme příliš slušní, korektní, zdvořilí, mluvíme spíše tišším hlasem nežli příliš hlasitým hlasem a obsahově se snažíme plnit svůj mandát jak nejlépe umíme.

Pokud bychom odhlasovali tento bod, obávám se, že by byl zneužit v maximální možné míře a nesplnil by účel, pro který by byl zařazen. Proto doporučuji ho odmítnout. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k řečnickému pultíku s přednostním právem pana poslance Miroslava Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Jenom malou reflexi. Já myslím, že nejsme s paní ministryní Válkovou v rozporu v tom, že rádi věříme panu ministru Stropnickému, že tady došlo k poměrně hrubé dezinterpretaci slov, která řekl, a že v médiích byla zveřejněna jinak, než to řekl a myslel. Každý z nás se může pochlubit dlouhou škálou těchto zkušeností. Jsem ten poslední, kdo by mu to nevěřil. Ale o důvod víc, aby zaznělo skutečné stanovisko České republiky. Ta věc se stala, a já rád věřím tomu, že bez viny pana ministra Stropnického, že prostě novinář to neodpovědně nějakým způsobem zkomolil, posunul, editor to ještě zvýraznil v titulku, aby měl větší sledovanost, to všichni známe. Nicméně domácí i mezinárodní veřejnost je bohužel konfrontována ne s tím, co pan ministr skutečně řekl a co si myslel, ale s tím, co napsala agentura Reuters. Ta informace je prostě venku. A o důvod víc, protože to je třaskavá informace, aby tuto informaci Poslanecká sněmovna za pomoci pana ministra uvedla na pravou míru, protože my ho dezinterpretovat nebudeme, abychom tady zcela otevřeně a transparentně přijali skutečný názor České republiky k možnému umístění vojsk NATO na našem území.

Ve druhé části se totiž s paní ministryní Válkovou zásadně liším. Řeknu to velmi tichým hlasem. Paní ministryně, to, že vám parlamentní diskuse nevyhovuje, to, že k tomu máte dokonce i výcvik, to jste nám řekla již minulý týden, ale to pro Poslaneckou sněmovnu nemůže být dostatečným důvodem k tomu, aby na parlamentní diskusi rezignovala, protože k té jsme sem byli zvoleni. A já vás moc prosím, abychom v té svobodné a transparentní diskusi dospěli k názoru České republiky, ke kterému jsme oprávněni, na otázku, která tady rezonuje, protože pan ministr byl neodpovědnou agenturou Reuters posunut ve svých názorech. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem prosím k řečnickému pultíku pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych jenom připomněl název bodu, o kterém budeme za chvilku hlasovat, to znamená Stanovisko předsedy vlády k výroku ministra obrany a československo-sovětského herce, abychom nezapomněli. A věřím, že hlasování neukáže tu dojemnou shodu, a doufám, že nikdo z poslanců nebude chtít tlumočníka mezi hnutím "Da", hnutím "Ja" a hnutím ANO. (Veselost v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S přednostním právem prosím k pultíku pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pokud by snad někomu nevyhovovala formulace "Stanovisko předsedy vlády...", neboť pan předseda vlády zrovna v tu chvíli nemusí být přítomen, tak název nepříliš vzdálený, který předložil pan poslanec Ženíšek, se jmenuje "Informace vlády...". A protože vláda je zde přítomna v dostatečném počtu, myslím si, že kterýkoliv z jejích odpovědných členů tuto informaci může předložit.

Ale to přece není to zásadní. A všichni to po téhle diskusi chápeme. To zásadní je, jestli k této výjimečně citlivé otázce dokážeme jako Poslanecká sněmovna přijmout většinové usnesení. To bychom měli a já jsem hluboce přesvědčen, že po mediální manipulaci agentury Reuters, neboť nemám důvod nevěřit panu ministrovi, je to naše povinnost, abychom domácí i mezinárodní veřejnost seznámili se skutečným stanoviskem České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Ještě někdo se chce vyjádřit k programu? Není tomu tak. Nyní tedy přikročíme k hlasování o jednotlivých návrzích. Ještě je tady přihláška s přednostním právem. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se omlouvám za pozdní reakci, ale chtěl bych jménem klubu sociální demokracie a ANO vetovat zařazení těchto dvou bodů, jak pana poslance Blažka, tak pana poslance Ženíška. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Beru na vědomí. S přednostním právem pan poslanec Kalousek, poté pan poslanec Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte stručné stanovisko klubu TOP 09. Plně respektujeme, pane předsedo Faltýnku a pane předsedo Sklenáku, stanovisko vašich klubů. V takovém případě ovšem dovolte, abychom cítili hlubokou nedůvěru k vysvětlení pana ministra obrany, kterému jsme chtěli věřit. Přáli jsme si mu věřit. Ale vzhledem k tomu, že nechcete připustit to, co by se nabízelo jako naprosto automatické řešení, prostě nějací novináři zlovolně nebo nekvalifikovaně posunuli dobře míněná slova vašeho ministra, tak si to tady vysvětlíme a přijmeme usnesení, pro které budeme všichni, tak dovolte, abych vám řekl, že nevěříme ani vám, ani vašemu ministrovi. Podezíráme vás z pokrytectví. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím k mikrofonu s přednostním právem pana poslance Stanjuru, poté pana poslance Faltýnka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pan ministr vždycky hraje ty odvážné kriminalisty a jeho kolegové nemají odvahu o tom debatovat. Já to plně respektuji. Sice se říká, že vznáším námitku a ne veto, ale nebuďme tak formalističtí, říkám to i vůči muži, takže genderově vyváženě. Až si zase budete příště stěžovat, že opozice využívá svých práv, tak začněte u sebe. My na rozdíl od vás si nestěžujeme, plně to respektujeme, nicméně v této chvíli bych požádal o přestávku do 17 hodin, to znamená v délce jedné hodiny čtyřiceti tří minut, abychom se poradili v rámci klubu ODS o dalším postupu. Respektive do 17.15. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Přerušuji schůzi do 17.15.

(Jednání přerušeno v 15.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.15 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Je 17. hodina 15. minuta a my budeme pokračovat v naší diskusi. Ve stenozáznamu je uvedeno, že dalším přihlášeným do rozpravy byl pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Po něm je tady písemně přihlášen pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové, vážený pane předsedající.

Dovolte, abych jménem dvou poslaneckých klubů ANO 2011 a ČSSD dal podle § 53 odst. 1 jednacího řádu procedurální návrh na hlasování o mezinárodních smlouvách po 19. a 21. hodině. Současně navrhuji, aby o dnešním dalším případném přerušení schůze na případná jednání poslaneckých klubů Sněmovna rozhodla hlasováním. Oba návrhy jsou procedurální, a proto žádám, pane předsedající, abyste o těchto návrzích dal hlasovat bez rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se ptám, jestli o nich můžeme hlasovat jako o celku, nebo chcete, jestli Sněmovna souhlasí s tím, jestli o nich budeme hlasovat o obou najednou, nebo chcete hlasovat o každém zvlášť.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já bych doporučil a poprosil, abychom hlasovali o každém návrhu zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře. Budeme tedy hlasovat nejprve o procedurálním návrhu, aby dnešní sněmovna pokračovala i po 19. hodině hlasováním o mezinárodních smlouvách. O tomto usnesení zahájím hlasování, ale ještě předtím vás odhlásím všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu, aby Sněmovna dnes jednala i po 19. hodině o mezinárodních smlouvách, tak jak jej přednesl pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 96. Přihlášeno 114 poslankyň a poslanců, pro 74, proti 21. Návrh byl přijat.

Dále se budeme zabývat návrhem, aby – jestli to správně tlumočím, prosím, pane předsedo, kontrolujte mě – o každém dalším procedurálním návrhu na přerušení jednání

schůze Sněmovna hlasovala. (Poslanec Faltýnek z lavice doplňuje: – jednání poslaneckého klubu.) Na jednání poslaneckého klubu, aby o něm hlasovala. Je to procedurální návrh.

Prosím, je tady námitka proti tomuto postupu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vznáším námitku. Tento návrh není hlasovatelný. Hlasovat dopředu, co se stane, co udělá Sněmovna, až se něco stane, je prostě nehlasovatelné. Vznáším námitku k tomu, že tento návrh je nehlasovatelný. (Hlas z lavice: To není pravda.) To víte, že to je pravda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak je tady vznesena námitka pana předsedy poslaneckého klubu ODS Stanjury a o této námitce já dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o námitce pana předsedy poslaneckého klubu ODS Stanjury. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 97. Přihlášeno 128 poslankyň a poslanců, pro 50, proti 36. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana předsedy poslaneckého klubu ANO Faltýnka.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne tlačítko – zmáčkne tlačítko a zvedne ruku, pardon. Tlačítko nemusíte zvedat. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 98. Přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 37, proti 41. Návrh nebyl přijat.

My se budeme muset dále hlasováním vypořádat s procedurou, která tady je připravena. Začneme návrhem z prezidiálky.

(Z lavice přichází poslanec Kalousek: Měl jsem procedurální návrh, pane předsedající.)

Pardon. Procedurální návrh pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 Miroslava Kalouska. Prosím, pan předsedo.

(Poslanec Kalousek cestou k řečništi: Jste laskavý, já jsem myslel, že už posloucháte jenom koalici.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, hlasování, které se odehrálo teď, chápe klub TOP 09 a Starostové jako docela závažný precedens. Ale tím se nechceme zabývat. Je to vaše rozhodnutí a vaše svědomí a vaše nastavení parlamentních pravidel.

To, co je z našeho pohledu skutečně mimořádně závažné, je vaše neochota diskutovat o výroku ministra obrany a vaše neochota diskutovat tak, abychom dospěli k nějakému závěrečnému usnesení týkajícímu se našeho společného názoru k možnému umístění vojsk Severoatlantické aliance na našem území. Pro nás je to do té míry šokující, že si dovoluji požádat o přestávku na jednání poslaneckého klubu v délce 50 minut. Padesát minut si myslím, že je ta minimální možná doba, kterou poslanecký klub TOP 09 potřebuje k tomu, aby se vyrovnal s chováním, které nám bylo demonstrováno navrhovateli i panem předsedajícím. Po těch padesáti minutách jsme vám k dispozici. Hlasujte si samozřejmě o mém návrhu, jak chcete.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Beru to jako procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat – o kterém nebudeme hlasovat, protože návrh pana předsedy Faltýnka

neprošel. Takže vyhlašuji pauzu v délce 50 minut. To znamená, sejdeme se tady v 18 hodin 12 minut.

(Jednání přerušeno v 17.22 hodin.) (Jednání pokračovalo v 18.13 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Po přerušení se dostáváme k hlasování o programu, tak jak byl přednesen pozměňovacími návrhy k programu. Ještě než dám hlasovat o pozměňovacích návrzích k programu, pozvu naše kolegy z předsálí. Oznamuji, že dnes se od 19 do 20.30 hodin omlouvá pan poslanec Martin Komárek z osobních důvodů a náhradní kartu číslo 9 má pan Radim (?) Rykala. Dále se omlouvá paní poslankyně Olga Havlová mezi 18.15 a 23 hodin z důvodu jednání.

Než začneme hlasování o pozměňovacích návrzích k dnešnímu programu, máme tady návrhy z grémia, o kterých navrhl pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek, aby se hlasovalo jednotlivě.

Takže nejprve budeme hlasovat o žádosti ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové o pevném zařazení bodu číslo 60 schváleného pořadu, sněmovní tisk 84, zákon o zaměstnanosti, a to na středu 14. 5. jako třetí bod dopoledne.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 99, přihlášeno 136 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 36. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o vyhovění žádosti Zastupitelstva hlavního města Prahy vyřadit bod 28 schváleného pořadu schůze, sněmovní tisk 115, zákon o regulaci prostituce z pořadu 8. schůze.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro vyřazení návrhu zákona o regulaci prostituce ze schváleného pořadu schůze, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 100, přihlášeno 138 poslankyň a poslanců, pro 124, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále pan ministr zemědělství Marian Jurečka žádá, abychom pevně zařadili bod 54 schváleného pořadu schůze, zákon o potravinách, a bod 55 schváleného pořadu schůze, zákon o Státní zemědělské inspekci, a bod 53 schváleného pořadu, autorský zákon, na středu 14. 5. jako čtvrtý, pátý a šestý bod dopoledne.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 101, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 33. Návrh byl přijat.

Dále grémium navrhuje zařadit pevně bod 51, sněmovní tisk 170, smlouva, na středu 14. 5. ve 14.30 hodin a ve čtvrtek 15. 5. od 11 hodin zařadit pevně všechny zbývající neprojednané body z bloku Smlouvy a z bloku Zprávy.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 102, přihlášeno 140 poslankyň a poslanců, pro 112, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Dále návrhy z pléna. Pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL navrhuje, aby bod číslo 3 byl vyřazen z programu schůze.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 103, přihlášeno 140 poslankyň a poslanců, pro 133, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda poslaneckého klubu ANO poslanec Faltýnek navrhuje body 56, 59, 54 a 55 – pardon, paní místopředsedkyně, nepřečtu to po vás – na středu odpoledne po... (Námitka ze sálu.) Takže body 56, 59 jako třetí a čtvrtý bod ve středu dopoledne.

Opakuji znovu, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Faltýnek navrhuje, abychom body 56 a 59 projednali ve středu dopoledne jako třetí a čtvrtý bod. Souhlasí, pane poslanče? (Ano.)

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. – Omlouvám se, prohlašuji toto hlasování za zmatečné a dávám slovo panu předsedovi poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: (Začíná hovořit mimo mikrofon:) ... pana předsedajícího. My jsme před chvilkou pevně zařadili něco jako bod 4, 5, 6 a teď znova hlasujeme o zařazení 4, 5, 6. To, co jsme rozhodli, že bude bod 4, tak bude ve skutečnosti bod 6? Nebo ne? Já bych potřeboval vysvětlit to hlasování, to tak nezaznělo. Pak bych poprosil, příště ať jsou ty návrhy seřazeny v nějaké logické volbě, ať dvakrát nehlasujeme o tom samém, jako že ten návrh původně byl čtyři body, hlasujeme o dvou. Pan předsedající nám neřekl, proč o dvou a ne o čtyřech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dámy a pánové, já jsem byl na začátku schůze omluven, protože jsem se účastnil společně s předsedou Senátu a předsedou vlády akce v Senátu a nesledoval jsem tedy rozpravu, která tady padla. Až teď jsem tedy zjistil, že se závěry z gremiální porady hlasují po bodu, a já si tedy kladu otázku, proč ty porady tady děláme. Tak buď jsme se na tom všichni shodli, že takhle to bude. Přiznávám, že pan předseda klubu Faltýnek tam nebyl, ale měl tam paní místopředsedkyni. Tak pokud to bylo konsensem všech zastoupených stran v Poslanecké sněmovně, že to takto bude, tak nechápu hlasování po bodech a už vůbec nechápu, že proti závěrům z gremiální porady se teď vsunují další body z třetího čtení. Tak buď ty porady nedělejme a nechme to všechno na hlasování, anebo držme závěry, které jsme si dohodli dneska dopoledne. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Za poslanecký klub TOP 09 a Starostové...

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, já vzhledem k tomu, že tady nepadlo na začátku, že by se hlasovalo o gremiálních návrzích, dokonce si nejsem tak úplně jistý, že je tady někdo přednesl, tak jestliže tady potom předsedové klubů či poslanci kolegové a poslankyně načítají ty body, my chápeme, že jsou to protinávrhy nebo další doplňující návrhy, takže pak je to skutečně zmatečné, ale to souvisí asi s řízením schůze odpoledne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak s přednostním právem nejprve pan předseda poslaneckého klubu ODS, po něm pan předseda poslaneckého klubu KSČM. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci říct, že souhlasím s panem předsedou Poslanecké sněmovny. Já na ty gremiálky chodím, to pak nemá žádný smysl. Byl to ovšem předseda koaličního poslaneckého klubu, který navrhl hlasování po částech. My jako opozice, vstřícnost sama, jsme to podpořili, není důvod někomu nevyhovět. Ale pak je fakt zbytečné... Já vím, že vy tam nechodíte, ale to nevadí.

Tak to zrušme. Ušetříme čas, já se můžu zúčastnit třeba jednání našeho klubu, nebo může být v jinou hodinu, já tomu rozumím, protože to skutečně nikdo z přítomných nerozporoval, ani koalice, ani opozice.

Svému kolegovi Františku Laudátovi chci říct, že ty návrhy tady byly přečteny z gremiálky přesně tak, jak jsme se na grémiu domluvili. Byly čteny hned ve 14 hodin a byl návrh, ať se o tom hlasuje en bloc, což jsem myslel, že to prostě projde hladce nějakými 85 % hlasy, těch 15 přihlášených procent tady není. Situace byla jiná, ale je to spíš nepořádek v koalici než souboj koalice versus opozice. Pro pořádek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM stahuje svoji přihlášku. Ten, kdo nám v tom dělá nepořádek, je pan předseda poslaneckého klubu ANO. Prosím, aby upřesnil, než budeme hlasovat, svůj návrh.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ten návrh byl myšlen tak, aby se tam zařadily dva body předkladatele ministra financí Babiše. Ale já bych se chtěl, vážení kolegové a kolegyně, vám všem omluvit. Předseda Hamáček i předseda poslaneckého klubu Stanjura měli pravdu v tomto svém vystoupení. Omlouvám se vám všem, já jsem nestihl jít na to grémium a je to moje chyba. A já slibuji vám všem, že se budu snažit, aby se tato situace neopakovala. Ta grémia nejsou zbytečná a tu vaši kritiku beru na sebe, na svoji hlavu. Nezlobte se. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju za tady ta slova. (Potlesk napříč sálem.) Nicméně my teď musíme hlasovat a budeme muset hlasovat o všech těch návrzích tak, jak je pan předseda Faltýnek přednesl, to znamená o všech čtyřech.

Budeme tedy hlasovat o zařazení bodu 56, 59, 54, 55 na středu dopoledne po bodu 3. Kdo je pro? Zahajují hlasování, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 105, přihlášeno 143 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 19. Návrh nebyl přijat.

Další dva zařazené body, návrh pana poslance Ženíška a návrh pana poslance Blažka byly vetovány, takže o nich hlasovat nebudeme.

Tím jsme se vypořádali s programem schůze a dostáváme se k projednávání jednotlivých bodů, pevně zařazených bodů. Jako první budeme projednávat

32.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným mezinárodním smlouvám v souvislosti se zákonem

o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujala ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Ušetřím váš čas, shrnu jenom to opravdu podstatné.

Jak víte, tento vládní návrh byl již tedy projednáván. Byl také přikázán zahraničnímu výboru. Ten svým usnesením z března 2014 doporučil Poslanecké sněmovně, aby s odvoláním výhrad souhlasila. V podstatě tento návrh je vyvolán potřebou sladit novou právní úpravu, která nabyla účinnosti 1. ledna 2014 přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních potud, že je třeba odvolat určité výhrady tak, aby tato úprava mohla být v plném rozsahu aplikována.

Konkrétně se navrhuje odvolat výhradu k článku 21 Evropské úmluvy o vydávání, k částem III a IV Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli a k Mezinárodní úmluvě o výkonu trestních rozsudků v cizině. Z výhrady k článku 21 Evropské úmluvy o vydávání vyplývá, že v rámci povolování průvozu je nezbytné posuzovat všechny podmínky pro přípustnost vydání tak, jak byly stanoveny v hlavě 25. trestního řádu. Naproti tomu zákon o mezinárodní justiční spolupráci nyní platný oproti předchozí právní úpravě podmínky pro povolení průvozu zjednodušuje, proto vůbec není třeba této výhrady. Výhrady k částem III a IV Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli a výhrada k Mezinárodní úmluvě o výkonu trestních rozsudků v cizině omezují předávání a přebírání výkonu rozhodnutí o podmíněném odsouzení nebo podmíněném propuštění. Odvolání těchto výhrad opět umožňuje skutečnost, že zde již máme novou právní úpravu obsaženou v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci.

Takže já se odvolávám i na to, co zde bylo řečeno, co zahraniční výbor doporučil. Navrhovaná odvolání jsou plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky, samozřejmě s ústavním pořádkem a ostatním právním řádem České republiky a se závazky, které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodního práva i z jejího členství v Evropské unii. Prosím vás proto o pozitivní posouzení tohoto vládního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní ministryni a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Václava Zemka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 68/1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Jak již bylo řečeno, zahraniční výbor na své schůzi 4. března projednal tento sněmovní tisk a přijal doporučení, že doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k odvolání výhrad České republiky k článku 21 Evropské úmluvy o vydávání k částem III a IV Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli a k Mezinárodní úmluvě o výkonu trestních rozsudků v cizině. To je celé usnesení, které doporučujeme Poslanecké sněmovně přijmout.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy rozpravu.

Přikročíme k hlasování o návrhu usnesení navrženého zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 106, přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 123, proti žádný. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím tedy druhé čtení této mezinárodní smlouvy.

S přednostním právem se přihlásil pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a starostové, Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové. Následující smlouva je mezinárodní smlouvou mezi Českou republikou a Kazachstánem. Kazachstán je republika v rámci bývalého sovětského satelitu. Vzhledem k naprosto neuvěřitelnému prohlášení ministra obrany vlády České republiky, k jehož vysvětlení a závěru jsme se nedobrali, klub TOP 09 se musí velmi vážně zamyslet nad návrhem této smlouvy, a proto žádám o přestávku v délce 70 minut.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já vyhlašuji přestávku v délce 70 minut. To znamená, je 18 hodin 30 minut, v 19.40 se tady sejdeme. Přerušuji jednání Sněmovny do 19.40.

(Jednání přerušeno v 18.30 hodin.) (Jednání pokračovalo v 19:40 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, budeme pokračovat v našem jednání po pauze poslaneckého klubu TOP 09. Ale než tak učiníme, tak tady mám omluvy. Od 19.40 hodin se omlouvá paní ministryně Věra Jourová, dále pan místopředseda Jan Bartošek se omlouvá dnes od 21 hodin a ve středu od 14.30 hodin a v pátek 16. května na celý den z pracovních důvodů a paní poslankyně Konečná se omlouvá dnes od 19.40 do 23.00 hodin z osobních důvodů.

My se teď konečně dostaneme ke Kazachstánu. Je tu žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme projednávat bod

33.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6. 6. 2013)
/sněmovní tisk 69/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujala ministryně spravedlnosti Helena Válková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, opět se zde omezím na to, byť byl tento vládní návrh dramaticky uvozen, že jde o smlouvu veskrze užitečnou, Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech. Již jednou zde o ní bylo hovořeno,

byla přikázána zahraničnímu výboru, ten ji projednal a doporučil Poslanecké sněmovně, aby s její ratifikací souhlasila.

Zatím jsme neměli s Republikou Kazachstán uzavřenu žádnou dvoustrannou mezinárodní smlouvu v trestních věcech, a tím tedy vlastně v současnosti dochází k významné pozitivní změně, protože zatím se postupovalo na bezesmluvním základě. Ve smlouvě jsou upraveny podmínky pro vyžadování a poskytování některých zvláštních typů právní pomoci, včetně spolupráce při identifikaci, zajišťování a konfiskaci výnosů ze zločinů, což, myslím, je velmi podstatné. Ještě je třeba zdůraznit, že vyloučena je oblast extradicí, čili vydávání a předávání odsouzených, protože tam nemáme jistotu, že by byly dodrženy veškeré námi již podepsané standardy v oblasti lidských práv, takže tato oblast je ze smlouvy vyloučena. Zatím.

Provádění smlouvy je v působnosti Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra, komunikuje se tedy prostřednictvím národní ústředny INTERPOOL a odboru mezinárodní policejní spolupráce Policejního prezidia.

Provádění smlouvy není spojeno se zvýšenými dopady na státní rozpočet, to zde již bylo v rámci prvého čtení zdůrazněno, a domníváme se, že je namístě doporučit příznivé posouzení, čili kladné posouzení vládního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance René Čípa, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 69/1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, zahraniční výbor na své 7. schůzi dne 4. března 2014 předmětnou smlouvu projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6.6.2013)." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Jestliže se nehlásí, končím rozpravu. Ptám se paní ministryně, chce-li závěrečné slovo. Nechce.

Přikročíme tedy k hlasování o usnesení navržené zahraničním výborem. Ví každý, o jakém usnesení budeme hlasovat? Ano.

Zahajuji hlasování o usnesení zahraničního výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 107. Přihlášeno 112 poslankyň a poslanců, pro 112 poslankyň a poslanců. Taková vzácná jednota. S návrhem usnesení konstatuji, že byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni a končím projednávání druhého čtení tohoto bodu.

Nyní se budeme zabývat bodem

35.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o kriminalizaci činů rasistické a xenofobní povahy spáchaných prostřednictvím počítačových systémů (Štrasburk, 28. ledna 2003) /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení

Prosím paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou, aby nám tuto smlouvu odůvodnila. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, s ohledem na pokročilý čas také odkážu na podrobné představení vládního návrhu a doporučení jeho schválení v rámci prvého čtení. Chci vás jen upozornit, že samotná úmluva již samozřejmě byla ratifikována a vstoupila v účinnost 1. prosince 2013. Zde jde o dodatkový protokol, který se především týká postihu šíření rasistických a xenofobních materiálů, vyhrožování a urážení s rasistickou nebo xenofobní motivací a postihu hrubého zlehčování nebo popírání genocidy nebo zločinů proti lidskosti pomocí počítačových systémů, čili moderních médií. Takže zatímco smyslem rámcové úmluvy bylo vytvořit právní rámec pro účinné potírání počítačové kriminality, tady již jde o určitou specifikaci nástrojů, jakým způsobem v té konkrétní oblasti, o které jsem hovořila, úmluvu ještě precizovat.

Všechny legislativní překážky, které bránily tomu, aby Česká republika mohla k protokolu přistoupit, jsou odstraněny. Proto si dovoluji vám, stejně jako všechny k tomu určené výbory, doporučit schválit dodatkový protokol a děkuji vám za jeho případné příznivé posouzení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Nyní se měla ujmout slova zpravodajka zahraničního výboru paní poslankyně Konečná, ta je ale omluvena. Já tedy poprosím, abychom hlasovali o změně zpravodaje. Nebo pokud Sněmovna souhlasí, tak o tom nebudeme hlasovat, pokud proti tomuto postupu není námitka, aby zpravodajem u této smlouvy se stal pan poslanec René Číp. Má někdo proti tomuto postupu námitku? Nemá, děkuji. Prosím tedy pana zpravodaje Reného Čípa, aby nám odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 75/1. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji ještě jednou za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, zahraniční výbor na své 7. schůzi dne 4. března 2014 dodatek projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dodatkového protokolu k Úmluvě o počítačové kriminalitě, o kriminalizaci činů rasistické a xenofobní povahy spáchaných prostřednictvím počítačových systémů." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Rozpravu tedy končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení zahraničního výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 108. Přihlášeno 123 poslankyň a poslanců, pro 114, proti 1. I tento návrh usnesení byl přijat. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu smlouvy.

Dostáváme se k bodu číslo 36, jímž je

36.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě

Organizace spojených národů o změně klimatu, Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu a Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu /sněmovní tisk 79/ - druhé čtení

Prosím pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý večer, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Na Kjóto jsem tu já. Počkal jsem si na to až do pozdních hodin. O to budu stručnější.

Česká republika je smluvní stranou úmluvy od roku 1994 a smluvní stranou protokolu od roku 2005 a změna Kjótského protokolu byla přijata na sklonku roku 2012. Tato změna spočívá ve vymezení nových závazků ke snížení emisí skleníkových plynů pro ekonomicky vyspělé státy, které mají být splněny do roku 2020. Smyslem tohoto opatření je přispět ke stabilizaci koncentrace skleníkových plynů na úrovni, která by umožnila předejít výrazně negativním dopadům na životní prostředí. Přijatý redukční závazek plně odpovídá cíli, který je dán předpisy Evropské unie v rámci tzv. klimaticko-energetického balíčku. Chtěl bych zdůraznit, že tento závazek redukční je Českou republikou plněn bez problémů.

Změna Kjótského protokolu nebude vyžadovat změnu platné právní úpravy České republiky v uvedené oblasti a rovněž nebude mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu ani podnikovou sféru.

Děkuji vám za pozornost a prosím o podporu této ratifikace. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Václava Zemka, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 79/1. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové hezký podvečer. Já bych si dovolil přečíst usnesení. Zahraniční výbor na své schůzi 4. března doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Kjótského protokolu a Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Stanjury, po něm pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já si myslím, že zrovna u tohoto bodu bychom to neměli odbýt tím, že už je relativně pozdě a rychle rychle.

Pan ministr říkal, že bezproblémově plníme závazky. To není pravda. Každý měsíc na faktuře za energii občané i firmy platí za tyto závazky a tyto nápady. Mě by zajímalo, zda tento protokol ratifikovala Čína, Indie, Spojené státy a podobně, abychom to jenom tak neodbyli, protože podle mě tohle to, řekl bych, až šílenství vede k tomu, že konkurenceschopnost ztrácí Evropa jako kontinent a jako kdysi vedoucí hospodářská velmoc.

A pořád si s tím nedáme pokoj. Víte, že v minulých týdnech či měsících projednával Evropský parlament nový klimaticko-energetický balíček a nové energetické cíle, které pokud by prošly, tak možná zase budeme říkat, že plníme bez problémů, ale budeme znova platit mnohem více a budeme neustále doplácet na obnovitelné zdroje.

Takže si nemyslím, že bychom to měli projít takhle formálně a říct – všechno v pořádku. Chtěl bych, aby pan ministr se k tomu vyjádřil podrobněji, i k tomu, kdo to ratifikoval, kdo ne, kdo to dodržuje, kdo to nedodržuje, abychom nebyli papežštější než papež a aby opět ty dopady nedopadaly na naše firmy a na naše občany. A protože jsem z Moravskoslezského kraje, tak vždycky uvádím jako příklad, co si vyjednala Polská republika za výjimky při vstupu do Evropské unie. Například to, že i továrny, které stojí kousek za hranicemi, a díky převažujícímu směru větru stejně to znečištění jde k nám a naše podniky, které jsou jejich přímí konkurenti, mají mnohem přísnější normy a my ještě mnohdy chceme nad to, co nám Evropská komise diktuje, ještě ty normy zpřísňovat. Čímž samozřejmě vyrábíme konkurenční nevýhodu pro naše firmy, čímž samozřejmě přicházíme o pracovní místa. A dlouhodobě se s tím potýká už mnoho vlád. Myslím, že tato vláda se bude potýkat s neochotou Polské republiky z této výjimky slevit a jít na stejné ekologické limity jako my. A my jsme si vyjednali v přechodném opatření sníženou DPH na dětské pleny. Tak sami porovnejte, která vláda, která to vyjednávala, myslím, že tehdy byl nějaký Pavel Telička, co bylo pro hospodářství a zaměstnanost důležitější a co méně.

Ale opravdu apeluji na to, abychom k tomu vedli podrobnou debatu, aby tady za pár let, až tady budou sedět jiní poslanci, neříkali, jako já říkám, jak jste mohli hlasovat o podpoře obnovitelných zdrojů v roce 2005, téměř všichni tedy kromě mých kolegů z mé politické strany, abychom se nedostali do stejné situace. Takže to, že je teprve 19.55, by nás nemělo odvrátit od podrobné debaty, a ne to mechanicky zvládnout, protože zahraniční výbor nám doporučil. Já bych skutečně chtěl vidět ty dopady na nás, na signatáře, a jakou výhodu konkurenční mají ti, kteří mezi signatáře této dohody z Kjóta nepatří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Další řádně přihlášený je pan poslanec Miroslav Kalousek, po něm pan ministr. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já nemám sebemenší pochybnost o upřímných slovech pana ministra, nicméně jedná se o mimořádně důležitou mezinárodní smlouvu prezidentského typu a domnívám se, že bychom se měli zamyslet nad tím, zda je v plném souladu, nebo není v plném souladu s naším ústavním pořádkem. A tady jsem přesvědčen, že je potřeba si uvědomit, co je součástí našeho ústavního pořádku a naší demokracie, kde klíčovým kamenem je Listina základních práv a svobod. (V sále je silný hluk.)

Tedy neopomeňme, že Listina základních práv a svobod byla vyhlášena usnesením předsednictva České národní rady součástí ústavního pořádku České republiky. Uvedeným vyhlašovacím aktem České národní rady byla jen znovu vyjádřena skutečnost ústavně založená v článku 3 a v článku 112 Ústavy České republiky. Těmito ustanoveními byl do pojmoslovení české ústavy zaveden výraz "ústavní pořádek", chápaný jako ústavní řád, tedy soubor předpisů, ústavních zákonů, tvořících Ústavu České republiky. Při svém přijetí Listina základních práv a svobod byla uvozena ústavním zákonem číslo 23/1991 Sb. ze dne 9. ledna 1991 a označena jako ústavní zákon přijatý Federálním shromážděním České a Slovenské Federativní Republiky, ústavní zákon číslo 23/1991 Sb. Podle článku 112 –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Myslím, že čtete velmi závažný text a prosím kolegy poslance a kolegyně poslankyně, aby se ztišili, aby pokračovali, až se ctěná Sněmovna ztiší. Děkuji vám.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji vám, pane předsedající. Bylo to od vás velmi ohleduplné. Na druhou stranu těm kolegům, kteří se teď již cítí unaveni, jsem ochoten slíbit, že to nafotím, naskenuji a pošlu jim to mailem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je od vás velmi ohleduplné. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nicméně jsem přesvědčen, že to musí zaznít v celém rozsahu zhruba asi 520 stran textu. (Smích a potlesk části poslanců.)

Ústavní zákon číslo 23/1991 Sb. podle článku 112 odst. 3 Ústavy České republiky zůstal součástí českého právního řádu, ale má nadále pouze sílu zákona. Z toho důvodu platí jeho ustanovení, pokud nebyla změněna či zrušena Ústavou České republiky nebo později jiným zákonem, a mohou tedy vedle jejich norem obstát. Vyhlašovací věta tohoto usnesení předsednictva České národní rady navazuje na uvozovací větu ústavního zákona číslo 23/1991 Sb., jíž byla Listina základních práv a svobod prohlášena za ústavní zákon proklamací o jejím zařazení do ústavního řádu České republiky.

Akt vyhlášení předsednictva České národní rady nemohl ovlivnit, nebo chcete-li změnit, právní sílu Listiny a její předchozí označení jako ústavního zákona, ale ani její postavení zakotvené již v Ústavě České republiky. To by příslušelo tehdy jen České národní radě a jen formou ústavního zákona. (Někteří poslanci ČSSD se pobaveně a významně usmívají. Poslanci ANO postupně odcházejí ze sálu, až jejich lavice zůstávají prázdné.) Tato věta proto toliko deklaruje zařazení listiny mezi předpisy, patří do Ústavou nově zavedeného pojmu ústavní pořádek, jak byl založen Ústavou, a zdůrazňuje její význam.

Součástí ústavního pořádku, tedy souboru norem ústavního charakteru, chcete-li ústavního řádu, mohou být jenom zákony ústavní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Jednak prosím ctěnou Sněmovnu, aby se opět ztišila. Jednak vás prosím, abyste si mikrofon dal blíže k ústům, aby váš mohutný hlas zněl jasněji, což odpovídá ústavní listině práv a svobod, kterou čtete. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, pane předsedající. Pokud tedy máte za to, že Poslanecká sněmovna mě neslyšela, pokládám za nezbytné vzhledem k závažnosti textu vzít to znovu od začátku. (Pobavený smích z lavic KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Název tohoto ústavního zákona, tedy Listina základních práv a svobod, vyjadřuje, že práva a svobody v tomto předpisu obsažené ústavodárce považuje za základní práva a svobody. Vyhlašovacím aktem předsednictva České národní rady se vyjádřilo, že je za základní práva a svobody prohlašuje znovu tento orgán vznikající samostatné České republiky. Tímto vyhlášením se nic nezměnilo na skutečnosti, že Listina je součástí ústavního řádu platného v České republice nepřetržitě od přijetí ústavního

zákona číslo 23/1991 Sb. Nestala se jí ale až vyhlášením části jedna z roku 1993 Sbírky zákonů – srovnej s § 5 zákona 545/1992 Sb. –, ale právní význam tohoto vyhlašovacího aktu je toliko deklaratorní a je třeba je vykládat tady – prosím, ta skutečnost, že právní výklad těchto článků, které jsem teď citoval, je toliko deklaratorní, já pokládám za klíčový ve vztahu ke Kjótskému protokolu. (Poslanec Kalousek zdviženým prstem podtrhuje význam svých slov.) Tady prosím, abychom si uvědomili tu konfrontaci, do jaké míry je tam věcná vazba a do jaké míry je to toliko deklaratorní.

Právní význam tohoto vyhlašovacího aktu – znovu opakuji – je toliko deklaratorní a je třeba jej vykládat s ohledem na oprávnění předsednictva České národní rady v té době a na příslušné ustanovení zákona o Sbírce zákonů 143/1968 Sb. v tehdy tedy ještě platném znění.

Nového vyhlášení československých ústavních zákonů, jež se staly součástí ústavního pořádku České republiky, nebylo třeba ani potom ani v jiných případech.

Preambule Listiny základních práv a svobod podle vůle ústavodárce nemá být jen proklamací, ale formuluje nejvýznamnější principy a zdroje základních práv a svobod jako práv přirozených a neporušitelných. Podle zpravodajské zprávy vyjádření přirozenosti těchto práv a svrchovanosti zákona v preambuli má vytvořit spolehlivý základ právního státu, v němž jedině člověk může rozvinout svou osobnost. (Poslanec dává důraz na svá slova hlasem i gesty pravou rukou.) Z tohoto hlediska je třeba posuzovat právní význam této preambule. Je neoddělitelnou součástí Listiny, pod jejímž označením je publikována. Vykládat je ji třeba nepochybně i v souvislosti s preambulí Ústavy České republiky.

K významu preambule v ústavním textu – viz blíže komentář, se kterým vás seznámím někdy tak po čtvrté hodině ranní (smích z lavic napravo, u jiných poslanců spíše údiv), byl připraven ve Federálním shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky. Na základě tohoto znění připravily Česká národní rada a Slovenská národní rada své návrhy. Návrh České národní rady byl předložen jako tisk 331. (Obrací směrem k ministrovi.) Pane ministře, to je důležitá informace prosím. Návrh Slovenské národní rady jako tisk 330. V žádném z těchto parlamentních tisků se nepředpokládala existence uvozovacího zákona. Teprve v parlamentním tisku číslo 392, jehož obsahem je zpráva výborů ústavněprávních Sněmovny lidu a Sněmovny národů, je oddělen uvozovací zákon od Listiny. Parlamentní tisky 331 ani 392 neobsahují důvodovou zprávu.

Pane kolego Dolejši, prosím, mohl byste řvát poněkud méně? (Směrem k hloučku stojících poslanců.) Já bych rád Poslaneckou sněmovnu seznámil s poměrně důležitými ústavněprávními konsekvencemi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já poprosím o klid ve sněmovně. Děkuji. Prosím pana poslance Kalouska, aby pokračoval, až tu bude klid. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: No tak to bych asi nezačal vůbec. (Hlasitý smích v sále.) Ale přesto děkuji za tu snahu.

Důvodová zpráva však (pokračuje se smíchem v hlase) byla připojena k původnímu návrhu ústavního zákona vypracovaného ve Federálním shromáždění a značně ovlivnila důvodovou zprávu obsaženou v návrhu Slovenské národní rady, podepsanou předsedou Slovenské národní rady Mikloškem, z listopadu 1990. Neporušovatelnost – promiňte, prosím – neporušitelnost přirozených práv člověka, práv občana a svrchovanost zákona vyjadřuje přirozenoprávní koncepci lidských práv, jak byla již obsažena v Deklaraci práv člověka a občana ze srpna 1789 a v jejích myšlenkových tradicích. V souladu s tím stát lidská práva uznává, prohlašuje jejich nezcizitelnost a nepromlčitelnost. Uvedené principy se pojmově

nevylučují, ale doplňují. Bez svrchovanosti zákona by se zásady přirozeného práva nestaly závaznou součástí ústavního systému. Neporušitelností těchto práv se vyjadřuje vůle, aby práva a svobody v listině upravené nebyly dotčeny ani budoucím ústavním vývojem a zůstaly trvale součástí právního řádu. Svrchovanost zákona – tím rozumíme vládu práva, pane poslanče Janulíku – v preambuli vyjádřená směřuje i proti svrchovanosti politických pokynů a ideologických postulátů a reaguje na minulou svévoli totalitní moci. Princip svrchovanosti zákona je tím prohlášen za jeden ze základů českého právního řádu a Listina se přihlašuje k týmž zásadám jako Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, tedy k hodnotám právního státu, jehož je princip svrchovanosti zákona pojmovým znakem.

Přirozená práva člověka podle tohoto pojetí existují nezávisle na rozhodnutí státu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Znovu musím požádat o zjednání klidu, poprosit poslance, aby se přestali fotit u řečnického pultíku, poslance ČSSD, aby si přestali bouchat hlasovacími kartami o stůl, a ty, kteří vedou zde své hovory, aby je přemístili do kuloárů. Děkuji vám.

Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vidíte, pane předsedající, a já jsem tak zabrán do svého principiálního výkladu, že jsem si vůbec nevšiml, že tohle se tady děje. (Smích z lavic napravo.)

Princip svrchovanosti zákona je tím prohlášen za jeden ze základů českého právního řádu a Listina se přihlašuje k týmž zásadám jako Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, tedy k hodnotám právního státu, jehož je princip svrchovanosti zákona pojmovým znakem. Přirozená práva člověka podle tohoto pojetí existují nezávisle na rozhodnutí státu. A právě takové pojetí parlament uznal a učinil je základním principem této Listiny. Tím, že stát v jednotlivých ustanoveních Listiny zaručil tato práva, zavazuje se také je chránit.

Uvedené principy navazují na obecně sdílené hodnoty lidství, jež mají dávné tradice, v poválečném období. Byly vyjádřeny ve Všeobecné deklaraci lidských práv přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů v prosinci 1948 jako jeho rezoluce. Později byly obsaženy zejména v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a v Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Význam má i odkaz na demokratické a samosprávné tradice našich národů. V českých zemích tyto tradice vznikaly již v době Rakouska, rozvíjely se v obecních i zájmových samosprávách, ve spolkovém i družstevním hnutí.

V Listině se vyjadřuje přesvědčení, že jen naplnění humanistických ideálů, jež působily při zrodu československého státu, a spolupráce s ostatními svobodnými národy je zárukou další existence naší státnosti. Listina základních práv a svobod reaguje i na trpké zkušenosti z dob, kdy lidská práva a svobody byly potlačeny. Od vzniku Československa tomu tak bylo v době tzv. druhé republiky, která ve snaze se přizpůsobit nacistickému Německu odvrátila se od demokratických základů, na nichž bylo Československo v roce 1918...

Pane poslanče Chvojko, opravdu se domníváte, že musíte tak nelidsky řvát? Nemohl byste přece jenom trochu tlumit –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče Chvojko, prosím, abyste zachoval klid. Pane poslanče Kalousku, prosím, abyste oslovoval poslance pouze mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vaším prostřednictvím, pane předsedající, si dovoluji požádat pana poslance Chvojku, jestli by nemohl řvát lidsky, pokud doteďka řval nelidsky.

Od vzniku Československa tomu tak bylo v době tzv. druhé republiky, která ve snaze se přizpůsobit nacistickému Německu – opakuji – odvrátila se od demokratických základů, na nichž bylo Československo v roce 1918 ustaveno. Potlačovala demokratické svobody a podporovala antisemitismus. Dalším takovým obdobím byla německá okupace, kdy českému národu hrozila již připravovaná genocida, která v prvé fázi postihla především židovské spoluobčany, a byla uplatňována teorie o nerovnosti lidských bytostí. Preambule má na mysli i další období po nastolení moci komunistické strany, která vykonávala vládu též prostředky potlačení přirozených občanských a lidských práv a nedbáním ústavnosti a zákonnosti, tedy v rozporu s principy, z nichž tato Listina vychází.

Zabezpečení práv a svobod není věcí jen jednotlivých států a jejich vlád, ale výsledkem odpovědnosti všech svobodných národů, které vyjadřují společné ideje v mezinárodních úmluvách uzavíraných v posledním desetiletí. Ani poukaz na odpovědnost současných generací vůči dalším pokolením za osud veškerého života na Zemi nemá mít jen proklamativní charakter. Vzhledem k prioritnímu významu Listiny pro tvorbu právního řádu se má stát tato formulace směrnicí pro činnost zákonodárců v této oblasti lidských práv, vyvolané obavou z ekologického ohrožení lidstva. Touto Listinou měl být učiněn rozhodný krok k tomu, aby se republika zařadila ke státům, které tyto hodnoty ctí a o jejich prosazení společně usilují. Preambule Listiny ideově navazuje na úvodní prohlášení ústavní listiny z roku 1920, kde se v témže duchu vyjadřovala vůle zavésti spravedlivé řády v republice, zajistiti pokojný rozvoj domoviny československé, přispěti k obecnému blahobytu všech občanů tohoto státu a zabezpečiti požehnání svobody v příštím pokolení.

Podobné inspirační zdroje obou listin v tomto směru jsou zřejmé z některých obdobných jiných formulací. Odlišné pojetí ve vztahu k zásadě svrchovanosti zákona vyjádřil Ústavní soud České republiky ve svém rozhodnutí číslo 14/1994 Sb. K principu svrchovanosti zákona, založenému též na preambuli k Listině jako principu právního státu, se přihlásil Ústavní soud České a Slovenské Federativní Republiky ve svém nálezu ze 4. září 1992, spisová značka PL ÚS – pro neznalé ÚS je Ústavní soud – 5/92. Preambule Listiny základních práv a svobod je neoddělitelnou součástí ústavního textu. Principy v ní vyjádřené jsou ústavními zásadami závaznými pro zákonodárce při přijímání zákonů i pro Ústavní soud při výkladu všech zákonů a předpisů nižší právní síly. Cokoli, co je v zákonech obsaženo, ať v jejich částech normativních, nebo nenormativních, nemůže být v rozporu s principy obsaženými v této preambuli vztahující se k federativnímu uspořádání Československa, má-li právní řád tvořit jednotný a bezrozporný celek.

Principy vyjádřené v čl. 1 Ústavy České republiky jsou postaveny do čela obecných ustanovení i celé Listiny. Vztahují se tak na všechna práva a svobody v Listině obsažené a jsou i jejich východiskem. Svůj původ mají v ústavách severoamerických kolonií a navazují na formulace obsažené v čl. I Deklarace práv člověka a občana z 26. srpna 1789, jimiž představitelé francouzského lidu, kteří vytvořili Národní shromáždění, se rozhodli vyložit ve slavnostní deklaraci přirozená, nezcizitelná a posvátná práva člověka. V tomto článku se uvádělo: "Lidé se rodí a zůstávají svobodní a rovní v právech. Společenské rozdíly se mohou zakládat, jen pokud to žádá společenský prospěch." V čl. IV Deklarace vyjádřila, co rozumí svobodou člověka: "Svoboda spočívá v možnosti konat vše, co neškodí nikomu jinému. Tak výkon přirozených práv každého člověka má jen ty meze, které zabezpečují jiným členům společnosti užívání těchže práv."

Vyhlášení svobody člověka znamenalo zároveň odmítnutí poddanství a otroctví či jiné formy právní závislosti a nerovnosti mezi lidmi. Z toho hlediska principy svobody a rovnosti

bezprostředně souvisely. Zakotvení těchto principů nalézáme od té doby v zákonech ústavních i ostatních v různých státech. Zůstaly v nich obsažené, i když přirozenoprávní teorie byla odmítána.

Jako základní zásadu lidských práv je po prožitcích druhé světové války vyjádřilo Valné shromáždění Organizace spojených národů ve Všeobecné deklaraci lidských práv a zakotvilo v článku 1. Prosím, cituji: "Všichni lidé se rodí svobodni a rovni v důstojnosti i právech. Jsou nadáni rozumem a svědomím a mají spolu jednat v duchu bratrství." (Slabý potlesk zprava.) Uvedené ustanovení Listiny navazující na preambuli se vztahuje na všechny lidi, každého člověka bez výjimky, ať je občanem České republiky, občanem jiného státu nebo osobou bez státní příslušnosti, prohlašuje základní principy postavení lidských bytostí svobodu a rovnost v důstojnosti a právech. Těmto principům má odpovídat celý právní řád a zabezpečovat soulad s nimi při uspořádání státu. Listina se k těmto principům přihlašuje. Ustanovení tohoto článku má tedy především význam ideové a politické deklarace, jež stanoví přirozenoprávní zdroj práv a svobod občanů, které nejsou darovány státem.

Rovnost lidí není v tomto ustanovení pojímána absolutně, ale ve vztahu k důstojnosti a právům. Nemůže být právě tak omezena žádným zákonem, neboť vyvěrá z lidské přirozenosti. Jakékoliv nadpráví, nebo chcete-li privilegia v oblasti lidských práv, právě tak jako diskriminace jednotlivce či skupiny jsou v rozporu jak s přirozenými principy lidství, tak s touto ústavní listinou. Rovnost v tomto pojetí se neomezuje na rovnost lidí před zákonem, ale v pojmu rovnosti v právech zahrnuje i rovnost před zákonem. To znamená, že normy právního řádu mají ukládat povinnosti nebo jiné nevýhody, například tresty, a poskytovat práva a jiné výhody všem za týchž podmínek stejně. Z tohoto hlediska nejde jen o vyjádření principu a programu, ale o platnou právní normu. Nemůže být přijat zákon, který by zvýhodňoval někoho v řízení před soudem nebo jiným orgánem nebo v přístupu k některým právům pro jeho pohlaví, rasu, náboženství, majetek, sociální postavení či původ. Rovnost v řízení před soudy je obsažena v článku 96 Ústavy a též před dalšími orgány v článku 37 odst. 3 Listiny. Výjimkou z plné rovnosti před zákonem jsou různé druhy imunity, jak jistě znáte, kolegové, i z vlastní praxe.

Pojem lidské důstojnosti je blíže vysvětlen v komentáři, se kterým vás seznámím opět při ranním kuropění.

Rovnost lidí v důstojnosti vyjadřuje skutečnost, že na území České republiky bylo šlechtictví a řády a veškerá práva z nich plynoucí, včetně takzvaných práv čestných, mezi které řadíme právo erbu, titulu a tak dále, zrušeny zákonem z 10. prosince 1918 číslo 61 Sb. Byly tím zrušeny výsady rodu spojené s označením zvláštní důstojnosti.

Rovnost lidí v právech je vyjádřena v zákazu diskriminace, který je obsažen dále v článku 3 odst. 1 Listiny, v řadě dalších ústavních norem i v mezinárodních smlouvách. Pojem lidské důstojnosti je ovšem obsahově širší, než je vyjádřen v oddíle 2 hlavy 8 trestního zákona.

Tak jsem přemýšlel, kdo mě ruší. Vy dva. (Obrací se za sebe k místu předsedajícího, kde spolu hovoří místopředseda Gazdík s předsedou Hamáčkem.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane předsedo. Předáváme řízení schůze, tak jsme si pouze vyjasňovali některé argumenty. Nicméně nechci rušit vznik Listiny základních práv a svobod v audioverzi. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte, pane předsedo, ale já jsem hluboce přesvědčen, že to, co jsem říkal, úzce souvisí s mezinárodní smlouvou České republiky a

připojením se ke Kjótskému protokolu, protože fakt, zda je, či není Kjótský protokol v souladu s naším ústavním pořádkem, je poměrně velmi zásadní otázka a není proto od věci si některé klíčové otázky ústavního pořádku České republiky zopakovat.

Chtěl bych tedy vzhledem k tomu, co jste právě teď říkal, pane předsedo, zdůraznit, že nikdo podle našeho ústavního pořádku se nemůže stát dobrovolně, dokonce ani podle zákona otrokem či nevolníkem. Neplatná by byla i smlouva, jež by s těmito principy byla v rozporu. Například že bychom spolu uzavřeli smluvní vztah, že já vám budu otročit. Tato smlouva by zcela jistě byla zrušena, ať již u řádného, nejhůře u Ústavního soudu. Ani skutečnost, že tato práva nebyla i dlouhou dobu uplatňována nebo byla potlačována, nemění nic na jejich trvání, neboť nemohou být promlčena. Tady prosím, abychom si opravdu uvědomili, že tady se jedná o práva, která nemohou být promlčena. Tam není promlčecí lhůta a to bychom si u otázky všech lidských práv měli být dobře vědomi. Taková práva nemohou být žádným způsobem zrušena, a to ani právním předpisem jakékoliv právní síly, zákonem ústavním ani většinovou vůlí lidu vyjádřenou v referendu. Působí vůči každému a z toho vyplývá i povinnost každého nerušit ve výkonu těchto práv.

Obávám se, že ve výkonu těchto práv mě právě ruší členové vlády tady za mými zády. Vedle tohoto ustanovení...

Ne, koho to nebaví, tak do čtyř do rána já budu přednášet svůj referát, a pak můžeme pokračovat. (Poslanec Janulík přikyvuje, že ho to nebaví.) Já vám pane poslanče nijak nebráním v tom, abyste –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, prosím, neoslovujte poslance napřímo, to za prvé. Za druhé, já budu pečlivě dbát na to, aby zde byla důstojná atmosféra a abyste mohl svůj referát v klidu dokončit, protože jak jsem řekl, audioverze Listiny základních práv a svobod je unikátní projekt, na kterém určitě budete mít velkou zásluhu. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. V každém případě vaším prostřednictvím bych rád řekl panu poslanci Janulíkovi, že chápu, že ho to nebaví, a že nijak netrvám na tom, aby mě poslouchal. Nicméně já trvám na tom, že v této chvíli v souvislosti s Kjótským protokolem tento referát musím přednést, abychom se mohli rozhodnout všichni podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Listina svým názvem vyjadřuje, že obsahuje základní práva a svobody. Vztahuje se nepochybně na práva a svobody fyzických osob, ať již každého člověka nebo občana. Jen u nich lze mluvit o právech přirozených a nezcizitelných. Soudobé pojetí přirozených práv založené na Všeobecné deklaraci lidských práv vychází z toho, že všichni lidé se rodí svobodní a rovní v důstojnosti a právech. Svoboda a rovnost v tomto smyslu se pojí se zrozením lidí. Představa vyjádřená v jedné z předchozích variant návrhu Listiny, že se může vztahovat na osoby právnické, pokud to povaha vyjádřených práv dovolí, není akceptována. Není však vyloučeno, aby určitá práva právnických osob byla vyjádřena i v mezinárodních smlouvách. Takové stanovisko zaujal i Ústavní soud České republiky a vyplývá z § 72 zákona 182/1993 Sb. Nemůže však jít o práva přirozená, nabytá zrozením. Právnické osoby se rodí zpravidla smlouvou, aktem státu a podobně. Přesto některá ustanovení Listiny toto vymezení překračují.

Značný rozsah a různorodost práv a svobod v Listině obsažený a terminologická nedůslednost názvů jejich rubrik oddělujících jednotlivé části Listiny klade otázku, která práva a svobody jsou základními ve smyslu druhé věty tohoto článku, a uvedené atributy lze na ně plně vztáhnout, respektive která jimi svou povahou nejsou vzdor opačným formulacím v Listině. Druhá věta nepochybně navazuje na větu první a vztahuje se k právům lidským.

V jednotlivých ustanoveních o právech a svobodách obsažených v Listině se jejich povaha práv nezcizitelných a nezrušitelných projevuje diferencovaně různým způsobem a mírou.

Takovou otázku si ústavní právo kladlo také v souvislosti s formulací všeobecných práv občanů státních v zákonu z roku 1867. Doktor Pražák vysvětloval jejich smysl v tom zaručit jistou míru svobody individuální, to jest nedotknutelnost přirozeného kruhu individua protivou ku svobodě politické, která nám značí co možná nejširší pozitivní účastenství národa v životě státním.

Za základní práva jsou v demokratických státech považována práva či nároky lidí vůči státu, která nenabývají soukromoprávní povahy, tedy subjektivní veřejná práva. Veřejným právem je jednotlivci propůjčeno oprávnění, aby od státu vyžadoval určité chování.

Přiznám se, že jsem mírně citově zasažen tím malým zájmem (sál je poloprázdný), a proto si dovoluji předložit procedurální návrh, ve kterém prosím, abychom hlasovali bez rozpravy, že přerušujeme tuto schůzi do 9 hodin zítřejšího dne. Prosím, pane předsedající, abyste o mém procedurálním návrhu dal hlasovat bez rozpravy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, samozřejmě vyhovím vašemu návrhu, pouze přivolám kolegy do sněmovny. Pro ty, kteří se vracejí z předsálí, tak pouze upozorňuji, že pan poslanec Kalousek navrhl přerušení schůze do zítřejších 9 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby schůze byla přerušena, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 109. Přihlášeno je 127, pro 28, proti 54. Tento návrh nebyl přijat, prosím pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: To mě duševně velmi občerstvilo. Děkuji vám, kolegové. Pochopil jsem, že o můj výklad je přece jenom stále zájem. (Potlesk, smích, pobavení a pokřik v sále.) Tedy můžeme pokračovat.

Za základní práva jsou v demokratických státech považována práva či nároky lidí vůči státu, která nenabývají soukromoprávní povahy, tedy subjektivní veřejná práva. Veřejným právem je jednotlivci propůjčeno oprávnění, aby od státu vyžadoval určité chování. Základní práva jsou zpravidla zakotvena v Ústavě a jsou tím závazná nejen pro výkon práva, ale i pro zákonodárce. V ústavách různých států jsou rozličně označována. Základní práva, základní práva a veřejné svobody, ústavně zaručená práva atd. Základní práva jsou nejen zábranou před zásahem státu, ale také závazkem státu k ochraně a zajištění základních práv. Vodítkem pro osvětlení pojmu základních práv a svobod mohou být i mezinárodní smlouvy, které vyjadřují shodu řady národů a států o tom, co rozumějí takovým standardům lidských práv platných univerzálně. Ale ani v nich nenalezneme vyčerpávající odpověď co považovat za práva a atributy uvedené ve druhé větě tohoto článku.

Oba pakty se ve svých preambulích dovolávají uznání přirozené důstojnosti a rovných a nezcizitelných práv všech členů lidské rodiny a uznávají, že tato práva se odvozují od přirozené důstojnosti lidské bytosti. Evropská úmluva v článku I stanoví, že smluvní strany přiznávají každému, kdo podléhá jejich jurisdikci, práva a svobody uvedené v úmluvě, umožňuje zároveň v případě války nebo jakéhokoliv jiného veřejného ohrožení státní existence přijmout opatření k odstoupení od závazku z této úmluvy s výjimkou práva na život, zákazu mučení nebo podrobení nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu zákazu otroctví a nevolnictví a zákazu retroaktivity.

Zde na tomto místě by asi bylo potřeba uklidnit pana ministra životního prostředí, že přistoupení ke Kjótskému protokolu žádným způsobem neohrožuje tyto závazky, to znamená, že nepřipadá v úvahu otázka mučení nebo podrobení nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu, zákazu otroctví a nevolnictví popřípadě zákazu retroaktivity. V tomto případě můžete být klidný, pane ministře, nicméně řada dalších otázek zůstává stále otevřena.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech v článku 4 stanoví, že za mimořádné situace, která je úředně vyhlášena v důsledku ohrožení života národa, mohou smluvní strany paktu přijmout opatření zmírňující jejich závazky podle paktu v rozsahu, který si vyžadují potřeby takové situace, za podmínky, že tato opatření nejsou v rozporu s jinými jejich závazky podle mezinárodního práva a neznamenají diskriminaci podle rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, náboženství nebo sociálního původu. Ani v takovém případě se nelze odchýlit od článku 6, 7, 8 odst. 1, 2, článek 11, 15, 16 a 18 tohoto paktu. Ohrožení života národa, tedy specifický případ vedoucí k vyhlášení mimořádného stavu, je jediným důvodem umožňujícím podle tohoto paktu za podmínek dále uvedených omezit či pozastavit záruky některých přirozených práv. Ale ani za takové situace nelze oprávnit zásah do absolutního zákazu diskriminace, práva na život, zákazu mučení, podrobení krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu zákazu otroctví a nevolnictví, věznění pro neschopnost dostát smluvním závazkům – tady bych rád upozornil, že věznění dlužníků už je v rozporu s Listinou –, jež jsou ve zmíněných článcích uvedeny. Jen tato práva v obou smlouvách vypočtená se považují za absolutně nezrušitelná pro jejich signatáře. Za podobnou klasifikaci však není v Listině opora.

Článek 6 odst. 1 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, toliko stanoví, že současně s vyhlášením nouzového stavu musí vláda vymezit, která vláda (práva) stanovená ve zvláštním zákoně a v jakém rozsahu se v souladu s Listinou základních práv a svobod omezují a které povinnosti a v jakém rozsahu se ukládají. Podrobnosti má stanovit zákon. Uvedené obecné principy se vztahují podle svobody a rovnosti vyjádřených v předchozí věci zejména k osobním svobodám zrozeným americkou a francouzskou revolucí, jimiž byla omezena státní moc a garantována autonomie člověka.

Již po první světové válce se proklamovala některá kolektivní práva. Uplatnění práva národů na sebeurčení bylo jedním z argumentů pro vznik Československa a dalších států. Mezinárodními smlouvami byla tehdy uznána i práva menšin, jež s uznáním práv národů bezprostředně souvisela. Sociální práva byla vyjádřena po vzniku Mezinárodní organizace práce řadou úmluv, k nimž i Československo přistoupilo.

Zejména od druhé světové války však patří k mezinárodně uznaným lidským právům i hospodářská, sociální a kulturní práva, již jako práva přirozená obsažená též ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v Paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Požadují pozitivní činnost ze strany státu. Taková práva jsou označena za nezcizitelná i v dalších smlouvách, k nimž Československo přistoupilo a která jsou podle článku 10 Ústavy bezprostředně závazná pro Českou republiku, a mají dokonce – prosím pěkně, tady zpozorněte – přednost před zákonem. Tak tomu je např. v Úmluvě o odstranění všech forem diskriminace žen uzavřené 18. prosince 1979 v New Yorku, která označuje v článku 11 za nezcizitelné právo všech lidských bytostí právo na práci. Dále k nim přistupují taková práva, jako jsou práva na zdravé životní prostředí, na přírodní zdroje a jiná kolektivní práva.

Opět, pane předsedo, promiňte, obávám se, že Poslanecká sněmovna takto závažný text nechce sledovat. (Poloprázdné lavice.) Proto si dovoluji dát procedurální návrh o přerušení rozpravy do zítřejšího dne do 9 hodin.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon, omlouvám se. Do zítřejšího dne do...?

Poslanec Miroslav Kalousek: Devíti hodin.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se obávám, že nemůžeme dvakrát hlasovat o tom samém.

Poslanec Miroslav Kalousek: Do devíti deseti. Omlouvám se. (Smích v plénu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Aha. To samozřejmě je hlasovatelné. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. (Poslanci vbíhají do sálu. Poznámka o odhlášení.) Já jsem hlasování zahájil. Dobrá. Já jsem tedy tolerance sama. Prohlásím to za zmatečné, jakkoli žádost o odhlášení padla až v průběhu hlasování, takže teoreticky bych to nemusel přijmout, ale dobrá.

Odhlásím vás tedy všechny, poprosím vás o novou registraci. (Děje se.) Stále mám na tabuli pouze 54 přihlášených. (Nesouhlas v plénu, 54 je kvorum.) Já se omlouvám. Omlouvám se moc. Koukal jsem na většinu, přihlášených je 107, tedy můžeme hlasovat. Omlouvám se. Děkuji za upozornění.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro to, abychom přerušili jednání do zítřka do 9 hodin 10 minut, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 111, přihlášeno 100, 13 pro, proti 62. (Potlesk poslanců hnutí ANO a Úsvit.) Nebyl tento návrh přijat. Můžete pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji vám, kolegyně a kolegové. Pokaždé, když si přes vnější znaky ověřím, že vás to přece jenom zajímá, tak mě to děsně nabije. (Smích v plénu, potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Možná bychom se mohli dohodnout, že to Poslaneckou sněmovnu skutečně zajímá, a nemuseli bychom ji trápit již dalším hlasováním. Protože evidentně již dvakrát sněmovna řekla svůj názor, že má velký zájem o vaši audioknihu. (Smích v plénu.) Takže prosím pokračujte. Jakkoli nechci omezovat vaše právo navrhovat cokoli.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já slibuji, pane předsedo, že už si to v žádném případě já nebudu ověřovat. Prostě tady budu číst věci, které pokládám v souvislosti s Kjótským protokolem za zcela zásadní.

Lidská práva jsou v českém právním řádu založená na přirozeném právním principu, ale požadavky na ně kladené jsou vlastní i právnímu pozitivismu. Spočívají na postavení člověka ve společnosti. Práva občanská vyjadřují postavení občana vůči státu i ve státě. K obsahu pojmu práv přirozených a jejich vztahu k právu pozitivnímu probíhají i v současné době spory. Například z judikatury bychom mohli citovat z nálezu Ústavního soudu ze dne 19. ledna 1994. Nechci vás tím textem obtěžovat. Prosím nalezněte si ho v otevřených zdrojích nebo z prohlášení bývalé České a Slovenské Federativní Republiky při ratifikaci úmluvy o ochraně lidských práv. Opět mohl bych ten text tady citovat, ale chci šetřit vaším časem, a proto bych rád mluvil pouze o tom zásadním.

V ustanovení prvního odstavce Listiny jsou vyjádřeny i předpoklady uplatnění lidských práv ve státě, tedy demokratické hodnoty, které musíme chápat jako základ státu. Listina

stanoví limity státu ve vztahu k ideologiím a k náboženským institucím, které jsou jejich nositeli. – Tady si opět musíme uvědomit, že přistupujeme-li ke Kjótskému protokolu, jakkoli jsme společností sekulární, vycházíme z různých kulturních, tedy i náboženských tradic různých zemí, které k tomuto protokolu přistupovaly.

V uplatnění prvního odstavce jsou vyjádřeny i předpoklady uplatnění lidských práv ve státě, demokratické hodnoty jako základ státu. Listina stanoví limity státu ve vztahu k ideologiím náboženským, k institucím. Vyjadřuje se tím demokratická idea laického státu i státu neideologického v tom smyslu, že se neváže a nepodřizuje žádné výlučné ideologii, ale předpokládá jejich reálnou pluralitu.

Demokratické hodnoty jsou v dalších článcích Listiny specifikovány a podrobně zakotveny i v textu Ústavy. Na demokratické hodnoty se odvolává již článek 1 Ústavy, který Českou republiku označuje za demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Článek 22 Listiny k těmto principům počítá svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Demokratické hodnoty jsou vyjádřeny a zabezpečeny v demokratických institucích a v jejich řádném fungování. Jejich dodržování podmiňuje legitimitu státní moci. Popření těchto hodnot by zakládalo právo občanů se postavit na odpor podle článku 23 Listiny v případě, že by činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků byly znemožněny.

Výraz demokratické hodnoty již s ohledem na svou povahu musí být vykládán dostatečně široce. V daném kontextu v sobě obsahuje i požadavky vyjádřené v druhé části věty. Zakazuje se, aby se stát vázal na jakoukoli výlučnou ideologii. V minulosti to byla ideologie marxisticko-leninská. Může to být kterákoli ideologie, která by si osobovala své výlučné panství vůči každému jednotlivci, právo na svůj monopol, jemuž by podřizovala celou společnost, a jiné ideologie nepřipouštěla a znemožňovala jejich svobodnou soutěž.

Dámy a pánové, domnívám se, že tato část Ústavy České republiky byla nezbytná k tomu, aby zazněla při ratifikaci Kjótského protokolu. Domnívám se, že ten text by si zasloužil rozvést a zasloužil by si pokračování, ale bylo by to nefér vůči panu ministru životního prostředí, neboť další část tohoto textu váže se spíš k článkům 30 a 31. A já si vás tedy dovolím s tím textem seznámit při dalších bodech jednání Poslanecké sněmovny. Prozatím vám děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych ale skutečně rád, aby u podobných smluv, které mají i výrazné ekonomické dopady, jak tady o tom mluvil pan kolega Stanjura, vždycky ministr řekl skutečně i analýzu reálných dopadů. Já si myslím, že je doba, kdy se formálně tyto smlouvy protáčely. Nemám problém s nějakými smlouvami o věcech trestních, vydávání, nevydávání s jednotlivými zeměmi, o dvojím zdanění a podobně. Je mi líto, že jsem zřejmě přehlédl – tato smlouva myslím měla být předmětem zájmu výboru pro životní prostředí. Domnívám se, že pan ministr by tady alespoň měl říct rámcově dopady, které závazky z této smlouvy mají. A teď to skutečně nemyslím jaksi z nějakého důvodu šprajcu, ale skutečně to, co tady říkal i kolega Stanjura, že Evropa se hlásí k závazkům, ale hlavní znečišťovatelé na planetě nikoliv. Počasí je globální, nikdo si nevybírá.

Tudíž bych byl rád, kdyby na to pan ministr zareagoval, a pokud byste i vy měli zájem, dávám procedurální návrh, aby se to vrátilo zpátky k projednání výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To se obávám, že nemůžeme hlasovat teď, takže nechám doběhnout rozpravu. Pan poslanec Zemek s technickou.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji, pane předsedající. S faktickou. Jenom bych tady chtěl poznamenat jednu věc. Když se tato norma hlasovala na zahraničním výboru, tak pánové kolegové, vaši kolegové z pravé strany spektra, hlasovali pro. Tak si udělejte pořádek u sebe ve svých klubech a nezdržujte nás tady zbytečnou debatou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, jak to můj předřečník myslel. Mám být jako poslanec vázán tím, jak hlasoval můj kolega v nějakém výboru, nebo se můžu rozhodnout sám? Já myslím, že Ústava nám to říká jasně. Školení o pořádku si nechte do koalice. Dneska jsme viděli, co jsme měli s programem. Poprosil bych, jestli by pan ministr mohl odpovědět na otázky, a pak bych se případně přihlásil s doplňujícími otázkami k dopadům a zejména k signatářům, protože to je skutečně vážná věc. Nechci to žádným způsobem zlehčovat nebo prodlužovat. Já vím, že patříte k zeleným poslancům a že vám je to možná osobně blízké a že to podporujete.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosil bych, abyste se obracel na pana poslance Zemka mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, já jsem nikoho nejmenoval. Nevím, jak jste poznal, s kým mluvím. (Veselost v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem to vydedukoval z toho, že jste reagoval na předřečníka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych poprosil, abyste nededukoval. V případě, že někoho oslovím konkrétně, máte naprostou pravdu. Pokud mluvím takhle symbolicky, nevím, kdo všechno se identifikuje s tím, že je zelený poslanec v různých stranách. To já samozřejmě nevím. Mluvím k těm, kteří si myslí, že jsou zelení a že účty, které platíme za obnovitelné zdroje, jsou v pořádku, a byli by rádi, kdybychom platili ještě víc, aby ještě víc snižovali konkurenceschopnost našich firem. Proč ne? Beru to jako legitimní názor. Já s tím prostě nesouhlasím. Mám jiný názor. Není to pro mě formální debata. Není to tak, že něco přijde. Možná že hlavní proud Evropské unie už to schválil, to já nevím. Ale pro mě to skutečně formální debata není a jsou to vážné věci. Už jsem to dneska říkal v prvním vystoupení. Pokud nás bude někdo kritizovat, že jsme to případně schválili, tak chci vědět, že jsem, než jsem hlasoval, dostal relevantní informace. Vy se tomu usmíváte, někteří z vás. Hlásíte se k zeleným poslancům. Já se k tomu nehlásím.

Velmi často slyším z vládní koalice, jak chtějí podporovat konkurenceschopnost našich firem. Já jsem plně pro, ale obávám se, že zrovna tohle jsou věci, které snižují konkurenceschopnost nejenom firem v České republice, ale Evropy jako celku. A jednou už taky musíme říct: Dost. Nepovedlo se. Vzpomeňme si například na Lisabonskou strategii, kterou nám všichni ti eurohujeři před lety říkali. Bylo to vlastně takové to, co známe z komunismu – dohnat a předehnat Spojené státy. Když jsem se ptal v Bruselu úředníků, co se

stane, když se nám to nepovede, a to se nám tedy nepovedlo, protože termín předehnání Spojených států v oblastí inovací, vědy a výzkumu jsme už prošvihli, tak úředník, který mluví asi patnácti jazyky, se hluboce zamyslel a říká: "To je dobrá otázka. Tak my to vyhodnotíme, přepracujeme a přijmeme jinou strategii." Ale tahle strategie, Kjótský protokol se evidentně neosvědčil. Má to dopady na evropskou ekonomiku a já si myslím, že je správné, že o tom debatujeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Nyní zde mám faktickou poznámku pana poslance Petrů, potom s přednostním právem – je tu pan ministr a pan předseda Kalousek. Nejdříve dáme faktickou poznámku a vy se zcela jistě dohodnete. Pan poslanec Petrů s faktickou poznámkou má dvě minuty.

Poslanec Jiří Petrů: Ctihodné dámy, ctihodní pánové, víte proč nás hodnotí lidé v České republice hůře než uklízečky? Já se dovolím těm uklízečkám dneska omluvit. Protože to, co dneska předvádíme, je obrovská ostuda. Přemýšlejme nad sebou. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka – pan předseda klubu ODS Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Teď prostřednictvím pana předsedy panu poslanci Zemkovi. Nikdo z poslanců ODS pro to nehlasoval. To myslím, že je relevantní informace. Když mluvíte takhle obecně, tak říkejte, z kterých politických stran to podpořili. Z našich poslanců pro to nehlasoval nikdo – v zahraničním výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní se tedy zeptám, jaká je dohoda. Nejdřív pan ministr, potom pan předseda Kalousek. Je to tak? Nechci vás vyvolávat, ale pochopil jsem, že takováto je dohoda. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já musím říct, že už dlouho jsem necítil při projednávání smlouvy takový pocit sucha, bezpečí a právní jistoty jako po tomto úvodu a dobře se mi v tom pracuje.

Chtěl bych jenom říct, že obě mezinárodní smlouvy jsou již dávno implementované do práva České republiky. Důvodem tohoto navrhovaného kroku je pouze formálněprávní sladění procesu sjednání smluv s platnými ústavněprávními požadavky. A je to ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších změn. Úmluva a protokol byly původně schváleny vládou jako smlouvy vládní, a to usnesením vlády č. 323 ze dne 16. 6. 1993 úmluva a č. 669 ze dne 12. 10. 1998 protokol. K přistoupení České republiky k oběma mezinárodním smlouvám došlo před novelizací Ústavy České republiky ústavním zákonem č. 395/2001 Sb. Tato novela jednoznačněji upravila kritéria pro určení, u jakých mezinárodních smluv podléhá jejich ratifikace souhlasu Parlamentu České republiky, takzvané prezidentské smlouvy, a podle těchto kritérií spadají úmluva a protokol do kategorie prezidentských smluv. Návrh na zajištění dodatečného souhlasu Parlamentu České republiky a následnou ratifikaci prezidentem republiky obou mezinárodních smluv se předkládá na základě sdělení Ministerstva zahraničních věcí ze dne 24. 1. 2013, v němž se odůvodňuje potřeba dodatečné ratifikace obou smluv. Uvedený postup byl v nedávné době uplatněn například při sjednávání takzvaných leteckých dohod.

Toť k tomu, k vysvětlení a děkuji za dotaz, vaším prostřednictvím, pane předsedo, od pana předsedy Stanjury, protože já bych si nedovolil, věřte mi, to by mi moje vrozená pokora neumožnila, abych této Sněmovně předkládal takto zásadní věc, kdyby nebyla už dávno implementována do práva České republiky. To znamená, že se nejedná, vážení, o nové závazky. Samozřejmě. Jedná se opravdu o formální úpravy. Také proto šla smlouva do zahraničního výboru a ne do hospodářského výboru. Protože pokud by se jednalo o nový závazek, a tento závazek jsme vlastně přijali už vstupem do Evropské unie, jestliže je tady povinnost snížit, závazek v rámci Evropské unie, o 20 %, emise do roku 2020 ve srovnání s rokem 1990, emise CO2, pak chci zdůraznit, že k dnešnímu dni Česká republika přeplnila tento závazek, protože k dnešnímu dni jsme snížili oproti limitu v roce 1990 hladinu CO2 o 34 %. Takže z toho neplyne žádný nový závazek.

Ale pan kolega Stanjura má naprostou pravdu, a já bych ho v tom chtěl velmi podpořit, že jestliže dneska se jedná o takzvaném klimaticko-energetickém balíčku do roku 2030, tak tam je nová vláda velmi opatrná a jedná jenom o snížení, které je pro nás dosažitelné, aniž by to znamenalo jakékoliv dodatečné náklady pro Českou republiku. To vás chci ujistit, o tom je velká debata ve vládě.

Chci vás také ujistit, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, že např. pro nás není absolutně přijatelná závazná hranice v oblasti obnovitelných zdrojů, což je přesně to, co české domácnosti a české podniky samozřejmě stojí spoustu peněz a české podniky stojí, resp. je zbavuje konkurenceschopnosti na mezinárodním trhu.

To znamená, tady prosím opravdu se jedná o právní sladění procesu, který byl dávno uzavřen. Nejedná se o žádné nové závazky. My je plníme bez jakýchkoli problémů. Je tu 195 smluvních stran úmluvy, to v rámci OSN, jsou to samozřejmě všechny státy Evropské unie a opravdu z toho pro nás nevyplývají žádné nové závazky. Jestli to takto stačí. Děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám panu poslanci Kalouskovi, ale ještě je zde faktická poznámka pana poslance Zemka. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Václav Zemek: Já jen velice stručně pro pana kolegu Stanjuru prostřednictvím vás, pane předsedající. Jsem poslancem za stranu sociálně demokratickou, nikoli za Stranu zelených.

Co se týče hlasování v zahraničním výboru, myslel jsem kolegy z pravé strany spektra. Teď skutečně nechci polemizovat o tom, jestli tam byl někdo z ODS, nebo nebyl, ale hlasovali všichni kompletně pro. To jsem chtěl jen doplnit.

Jinak pokud budete mít zájem diskutovat o tom, jak se např. tvoří cena elektrické energie, kolik z toho tvoří podíl na obnovitelné zdroje a kombinovanou výrobu tepla, kolik z toho tvoří ceny za distribuci a jiné položky, můžeme o tom potom debatovat na jiném fóru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Odpusťte, prosím, pane poslanče Zemku prostřednictvím pana předsedy a předsedajícího, nicméně naši poslanci opravdu nejsou vázáni tím, aby měli jednotný názor a hlasovali jednotně jako ovce. Právě proto, že jsme si vědomi toho, jak složitá je to problematika a že někteří z nás jsou svým svědomím vázáni mít třeba poněkud odlišný názor, věnoval jsem právnímu výkladu této problematiky

poměrně značný prostor a jsem rád, že jsem dal přednost panu ministrovi. Já jsem se pokusil být velmi stručný. Přiznám se, že příště se pokusím to vysvětlit podrobněji. Ale pan ministr mnohem pregnantněji než já ve svém zhuštěném projevu v podstatě řekl to samé. Já bych rád potvrdil jeho slova. Je to stanovisko klubu TOP 09, nicméně někteří z nás mohou mít odlišný názor, což není nic proti demokracii. Velmi bych se ohrazoval proti tomu, abyste nám vyčítal, že někteří z nás hlasují jinak v odborných orgánech Sněmovny a jinak na plénu. Domnívám se, že do toho vám koneckonců nic není, pane poslanče Zemku prostřednictvím pana předsedy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S řádnou přihláškou pan poslanec Laudát, potom pan poslanec Stanjura.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, po konzultaci s panem předsedou, a věřím mu, i když je to sociální demokrat, stahuji návrh, aby se to nezkomplikovalo, a děkuji panu ministrovi za profesionální projev, což se od současných ministrů většinou nevidí.

K panu poslanci Petrů bych jen prostřednictvím vás řekl: Nezlobte se na nás, ale to, co jste tedy vy dneska předvedli ve zcela bazální, životně důležité věci pro tuto republiku – vy zvetujete bod namísto toho, aby se po hodně trapném vystoupení pana ministra obrany poslala jistota k našim partnerům, k našim spojencům, kteří garantují naši bezpečnost, tak namísto toho jste to zvetovali a vlastně jste z České republiky udělali bandu podvodníků. Nezlobte se na mě, já nevím, kdo by se tu měl dnes cítit trapně. (Potlesk z pravé strany.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane poslanče, neviděl jsem vás. Faktická poznámka pan poslanec Chalupa. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Kolegyně a kolegové, já si myslím, že občané si o dnešním jednání udělají názor sami. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i za dodržení času. Pan poslanec Stanjura s řádnou přihláškou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli pan poslanec Zemek navrhne debatu na půdě Poslanecké sněmovny o ceně elektrické energie, já to přivítám a podpořím ten bod. Klidně si vezmu ty složenky, roky to platím, a podívám se na položku platba za OZE, jak to rostlo za ty roky, z 5 korun na 585 v roce 2013, kdy máme finální vyúčtování my všichni, kteří platíme elektrickou energii. Myslím, že to je rozumné. Možná bychom si u toho mohli číst projevy z roku 2005 a říct, kdo tady zastával jaký názor. Když tu můj kolega Martin Říman v té době varoval před nekontrolovatelným růstem cen, který bude mít dopad na konkurenceschopnost českých podniků a na výdaje domácností, tak vaši kolegové, a nejen vaši kolegové, se mu vysmívali, že zbytečně straší apod. Někdy není od věci se vrátit k debatám, které byly předtím nebo v okamžiku, kdy se přijímal zákon.

K tomu, co řekl pan ministr. Já tomu na jedné straně rozumím, na druhé straně by mě zajímaly ty tři konkrétní země, jestli jsou signatáři, jestli to ratifikovaly. Jedna věc, že to někdo podepsal, pak to neratifikoval, to znamená, je to takové něco, co se dá udělat s fiskálním paktem – my to sice podepíšeme, ale nebudeme to dodržovat. To je právě důležité v tom souboji na globálním trhu mezi Evropou, Asií a některými ekonomikami, které kašlou

na ekologické limity, které kašlou na sociální práva, minimální mzdy a nevím, co všechno bych mohl vyjmenovat. Proto před tím varujeme. To není žádný souboj koalice versus opozice, tady si myslím, že bychom mohli mít společný názor.

Já jsem rád, že vláda se k tomu staví opatrně, k tomu návrhu nového klimatického balíčku, ale tady vaši vládní kolegové, europoslanci za ČSSD, to podpořili všichni jako jeden muž a jedna žena, když se o tom debatovalo v Evropském parlamentu. A my to vnímáme jako nebezpečí, když největší vládní strana, resp. ti poslanci, kteří o tom reálně budou hlasovat, tzn. členové Europarlamentu, my o tom hlasovat nebudeme, to takhle jakoby eurohujersky podporují proti zájmu České republiky. Ale všiml jsem si jak vystoupení předsedy vlády, tak mnohých členů vlády, kteří to zpochybnili a říkali: Tak takhle ne, takhle by to nebylo úplně v pořádku. Ale myslím, že to je dobře, myslím si, že tu nejsme jen od toho, abychom všechno kritizovali. Toto je rozumný, realistický postoj, v tom budete mít naši podporu. Ale i tak, možná poslední dotaz: Co se stane, když to neschválíme? Co se stane? Podle mě vůbec nic, ale možná se mýlím. Po té debatě ohledně ústavního pořádku v České republice jsem mírně znejistěn, pokud bychom pro to nehlasovali. Co se stane? Možná kdyby to někdo dovysvětlil, tak by nám to pomohlo v rozhodování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to pane poslanče Stanjuro prostřednictvím pana předsedy snad dovysvětlím u dalších bodů. Teď jsem se přihlásil jen proto, abych vyjádřil stejné doufání, které vyjádřil pan poslanec Chalupa, že si občané na základě dnešního jednání názor udělají sami.

Jsem poslancem Poslanecké sněmovny šestnáctý rok. A za těch šestnáct let si nepamatuji téma tak zásadní a důležité jako otázka klíčové bezpečnosti a přítomnosti – ať již minulé přítomnosti sovětských vojsk, nebo potenciální přítomnosti vojsk NATO na našem území. Nepamatuji si k tak důležitému zákonu tak zásadní ignoranci té klíčové instituce, jako je Poslanecká sněmovna, která říká: My k tomu nechceme mít žádný názor! Protože pan poslanec Chalupa k tomu žádný názor mít nechce. Za předpokladu, že bych nějaký názor měl, soudruzi ujišťuji vás, že s tím svým názorem se neztotožňuji. To je něco tak alarmujícího, že nás to nemůže nechat v klidu a nemůže nás to nechat ve standardním jednání.

Chci vám tu říci ve vší úctě a vážnosti, kolegové (hovoří důrazně), že dokud ten bod, na kterém jsme se zadrhli, a vy víte, o jaký bod se jedná, tedy jedná se o bod, který jste vetovali, že dokud tento bod Poslanecká sněmovna neprojedná, nebude hlasovat o usnesení, do té doby nemůžete počítat s naším konstruktivním přístupem k jednání, protože žádný jiný bod – žádný! – nebudeme pokládat za tak důležitý jako ten, o kterém vy nechcete jednat! (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Komárek.

Poslanec Martin Komárek: Dámy a pánové, pane předsedo, já bych si dovolil vaším prostřednictvím opravit pana předsedu Kalouska. Nejednáme tady o žádném zákoně, jak on řekl, nýbrž o mediálním vyjádření pana Stropnického. Pan Stropnický nám dnes odpoledne vysvětlil, jakým způsobem to bylo zkresleno, podal nám všechna možná vysvětlení k tomu. Pevně doufám, že všechny agentury na světě včetně Reuters to přeberou, pokud se o nás zajímají. Ale samozřejmě pan Kalousek a další mají právo kvůli tomu zdržovat Sněmovnu od přijetí důležitých zákonů, jako je třeba zákon o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tady mám několik faktických poznámek. První byl pan poslanec Chalupa a potom elektronicky pan poslanec Novotný a pan předseda Stanjura, takže v tomto pořadí.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji panu kolegovi Kalouskovi prostřednictvím předsedajícího. Já určité názory mám a jeden z těch názorů je ten, že to, jak vypadá obranyschopnost této země po deseti letech vašeho vládnutí, je zcela tristní. To je můj názor. Jeden z mála názorů, který mám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, chtěl bych v tuto pozdní hodinu vaši pozornost připoutat k elektronickým formám komunikace. Až se dostaneme všichni do svých domovů, máte-li tam internetové připojení, tak si prosím z příslušných serverů poslechněte zvukový autentický, ničím nezkreslený záznam vyjádření pana ministra Stropnického, který je tam běžně dostupný dnes už na každém serveru. A zkuste si položit jednoduchou otázku – jestli to jeho dnešní vyjádření o tom, že agentura Reuters něco zkreslila, bylo pravdivé, nebo nepravdivé. Já po tom poslechu říkám naprosto autoritativně, že tato agentura nezkreslila vůbec nic. To prohlášení bylo učiněno přesně tak, jak bylo v médiích interpretováno, a i proto mně ta situace přijde závažná a i proto sdílím názor pana kolegy Kalouska, že to je bod naprosto zásadní, který je potřeba uvést na pravou míru. Každý z nás může něco říct a potom říct, že řekl něco jiného, ale tam je to nikoliv v uvozovkách černé na bílém, ale každý si to můžete poslechnout vlastníma ušima.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jenom upozorňuji, že nejsme v bodě vysvětlení výroku ministra Stropnického, ale jsme v bodě změna Kjótského protokolu a měli bychom se držet tématu.

Pan poslanec Stanjura s faktickou, potom pan poslanec Blažek s faktickou a potom ještě další dvě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Prosím, pane předsedo, abyste byl stejně přísný na všechny, protože tu debatu tady zavedl pan poslanec Komárek a já chci na něho reagovat, takže se taky nebudu držet Kjótského protokolu.

Já myslím, že je v zásadě zábavné, když někdo změní profesi a změní pohled. Mně se líbí, když bývalý novinář a komentátor se stane politikem a říká: to jsou ale manipulace těch novinářů a toho tisku. Kdybychom to řekli my, kteří jsme nikdy novináři nebyli, tak by se novináři bránili, že to není pravda a že si politici prostě vymýšlejí. A je docela hezké, když to řekne jejich bývalý kolega, který je takhle jednoduše odhalil. Ale jestli je to pravda a pan ministr Stropnický má stejný názor jako my, tak jsme ten bod mohli mít v 16.02 vyřízený. V 16.00 by začal, on by řekl "já souhlasím s tím, aby byla umístěna základna NATO v České republice", my bychom hlasovali pro a mohli jsme jít od toho pryč. To je celé.

Vy jste o tom prostě jednat nemohli, vymlouváte se na tisk a na zkreslení. Prosím, je to vaše právo. Vy, který jste pracoval v médiích, tak s tím máte určitě větší zkušenost než my, kteří jsme jenom konzumenti těch médií, jak se případné manipulace a významy posunuly. Já o tom nic nevím. Já jsem si to stejně jako můj kolega Martin Novotný na těch serverech pustil. Tak já nevím, jestli i ta řeč je sestříhaná, nebo není. Ale kdyby pan ministr řekl "tak to

nebylo, já si myslím to samé co vy", tak jsme přijali usnesení a měli jsme to dávno za sebou. Takhle se tomu bráníte a svádíte všechno na novináře. Docela oblíbená disciplína, ale ještě před rokem nebo dvěma byste nás za to pěkně natřel, co jsme si to v té Sněmovně vůči novinářům a médiím dovolili.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem dnes zahájil tuto debatu netuše, jakými korýtky a říčkami ten proud diskusí dnes pojede. Ale rád bych řekl, na počátku bylo slovo, jak je kdesi moudře psáno, a na počátku té dnešní debaty byla naprosto hloupá věta, čili několik slov našeho ministra obrany. Ta slova vysvětlena (poznámka z pléna) – to je faktická reakce na to, co tady bylo. Když to můžou jiní, můžu taky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já vám taky neberu slovo, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Já vím. Já reaguji tady na kolegu, vaším prostřednictvím samozřejmě, na rozdíl od pana kolegy.

V podstatě na to tady zase naváže další poslanec vládní koalice, který tady oznámí celému světu, že naše obranyschopnost je v tristním stavu. Já nevím, jestli jsem na té správné půdě Parlamentu České republiky. Znovu se vracím k tomu Doněcku. Když tohle poslouchají, tak už můžou vyrazit. Tady jim nic nebrání. Máme ministra obrany sovětského poručíka Martina Stropnického, vy nám teď tady vykládáte, jak tady něco vysvětlil, ale několik hodin poté pan premiér se od těch slov velmi distancoval. Když to volně přeložím, tu interpretaci nepřijal, že šlo o nějaký omyl. Stejně jako ji nepřijalo zahraničí, Reuters i ruské servery například. Tam se dočtete, jak už to vyvyšují, jak si všímají toho, jak my tady v podstatě v tom konfliktu, který není náš, to znamená konflikt americko-ruský, ale který je náš, protože jsme součástí NATO, jak my vlastně říkáme: Američané nás nezajímají, my jsme tady možná pro všechny a máme vynikajícího ministra obrany a vynikající členy parlamentu, kteří říkají "až přijdete, my se bránit nejsme schopni".

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. K té štiplavé poznámce o pravdě. Nezlobte se na mě. Já si ráno pustím média a první, co slyším, ten pán, co předsedá té penzijní komisi, tak hned tam začne vykládat – nový přístup, teď jsme přizvali koalici. Vy jste nebyli v Bezděkové komisi? Vy jste nebyli tady vyzýváni k parametrickým dohodám? Vy jste nebyli vyzýváni ke schválení kompaktu, a co jste servírovali veřejnosti. Tak to jenom k tomuhle. Proč mám... Protože vy manipulujete a posouváte a manipulujete s tou pravdou velice často a nepříjemně.

Ale k tomu, co je naprosto zásadní. Já už tedy vystoupení pana ministra Stropnického nepovažuji za náhodu. Já jsem tady minulý týden slyšel, jak pan Babiš tady vykřikoval, že po roce 1989 se všechno rozkradlo. A to už jako začíná opravdu být zcela jaksi na hraně. To znamená, že vy nechcete respektovat vývoj po roce 1989? Vy nechcete respektovat základní principy, ke kterým jsme se přihlásili v roce 1989 a následně? Nezlobte se na nás, ale my jsme jenom chtěli, aby parlament tento trapný lapsus ministra napravil nějakým skutečně konstruktivním konsensuálním usnesením. Tak já nevím, jestli to je, nebo není ostuda. Nám

jiný prostředek než parlamentní půda..., my žádný jiný prostředek nemáme. Tak já nevím. A kdyby byl pan ministr obrany chlap, tak se to dávno už vyřešilo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Opálka. Ne. Pan poslanec Opálka se nehlásí. Pan poslanec Sklenák trvá na své faktické poznámce? Není tomu tak. Pan poslanec Petrů také ne. Paní poslankyně Hnyková. Mám vás tam, pane poslanče, ale jste na konci dlouhé řady faktických poznámek, která se tady teď zkrátila, protože jsme tři odmazali. Ale stejně ještě paní poslankyně Hnyková. Pan bude prostor pro vás.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý večer vážené dámy, vážení pánové, já vám musím sdělit, že je mi velmi smutno, to, co tady probíhá. Myslím si, že někteří poslanci zapomněli na lidi, kteří jsou za zdmi této Poslanecké sněmovny. Prosím vás, vraťme se zpátky k práci. Mohli jsme dneska udělat spoustu práce a udělat spoustu věcí pro obyčejné lidi, kteří žijí s námi, než takové handrkování a obstrukce, které tady probíhají. Prosím vás, vzpomeňte si na ty lidi a vraťme se k práci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Komárek.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedo. Vidím, že dlouhá řada se zkrátila. Já si jen dovolím vaším prostřednictvím reagovat na pana poslance Stanjuru, který říkal bohužel ne zcela přesně, že já jsem odvedl debatu od Kjótského protokolu. Já jsem si pouze dovolil opravit chybné tvrzení pana předsedy poslaneckého klubu Kalouska, že tady jednáme o nějakém důležitém zákonu, což on řekl. Není to pravda, jednáme tu pouze o výroku pana ministra obrany.

A já bych teďka, když pan Stanjura mluvil o mé mediální minulosti, tohle to využil jako upoutávku na návrh poslanců ANO, kteří chtějí, aby byl do diskusí v parlamentu vnesen určitý řád, tak jak je to ve většině parlamentů vyspělého světa. Prosím vás, to je mediální upoutávka.

Děkuji a předpokládám, že pan Kalousek své chybné tvrzení opraví. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. S faktickou pan poslanec Kalousek. Připraví se pan poslanec Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Tak skutečnost je taková, že jsem se opravdu přeřekl, že jsem chtěl říct tvrzení. Možná jsem řekl zákon, ani si to neuvědomuji. A ve smyslu toho dramatického vystoupení špatného novináře, který se stal špatným politikem, bych chtěl říct, že svým způsobem jsem na zákon apeloval, na nějaký zákon mravnosti, na nějaký zákon, na který se tady odvoláváme, což předpokládám, že je panu Komárkovi zcela cizí.

Paní poslankyni Hnykové bych řekl, že na ty obyčejné lidi myslíme od rána do večera, oni nás zvolili. A ti naši voliči, těm věru není jedno, jestli medvěd na východě brousí zub a dráp. Věru ne! A s tím souvisí výrok pana ministra obrany a s tím souvisí naše znepokojení. Proto myslíme na ty voliče, kteří jsou úplně obyčejnými lidmi jako my. My už nechceme být zotročeni podruhé! (Potlesk zcela napravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura, potom pan poslanec Blažek, pan poslanec Komárek. Stále faktické poznámky.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se přiznám, že nejsem tak mediálně obratný jako pan poslanec Komárek, takže žádnou anonci nemám, o tom, co říká hnutí ANO. Já si překládám vaše slova tak, že když využijete práva veta vy, tak je to v pořádku, když je využije opozice, tak to kazí tu dobrou práci. Tak zkuste. Váš pan předseda klubu se dneska omluvil všem ostatním, že to tady pokazil a vnesl chaos do toho, co máme dneska projednávat. Já nevím, jestli jste tu byl, nebo nebyl. Tak nevyčítejte nám. A jestli ta pravidla – my tu debatu předvedeme na výboru – když je sami porušíte a pak řeknete "my ale navrhujeme, že v tom uděláme pořádek", no tak se nedivte, že se nám to úplně nezdá. Buďte stejně přísní na sebe jako na nás. My se snažíme být na vás tak přísní, jak jsme sami na sebe. Jestli nám to jde, nebo nejde, je něco jiného. Ale ve vašem podání, když je to váš návrh, tak je to v pořádku, pracujeme atd. Když to navrhne opozice, tak vás odvádíme od té práce.

Já jsem vám vysvětloval, jak jsme se mohli s tím bodem mohli dneska velmi rychle vypořádat. Vy jste využili – a my jsme řekli, že to plně respektujeme – právo vznést námitku proti zařazení bodu, nebo že se o tom ani nehlasovalo, to znamená, že jste si nebyli jisti tou většinou. Kdybyste si byli jisti většinou, tak jste tu námitku nemuseli dávat. Ale v tom vás nemusím školit. Vy jste ta pravidla pochopili velmi dobře, jenom se tváříte na veřejnosti, že vy ne. Ale já si myslím, že jste se to naučili velmi rychle.

Vzpomeňme si, dneska jsme viděli, a já to číslo mám asi dva měsíce – my snížíme počet místopředsedů. No tak jste to snížili z osmdesáti na devadesát. Opravdu pěkné snížení! Pak si váš pan předseda – já se omlouvám – poslaneckého klubu, dlouholetý sociální demokrat, řekne "to my ne, to ty tradiční strany". No to je ta strana, v které jste roky byl. Dokonce jste s námi byl v koalici, pokud mám dobré informace, takže jste vládl ve spojení dvou tradičních politických stran v České republice, ČSSD a ODS, roky. Tak se netvařte, že jste nováček v politice, který teď s těmi tradičními stranami bojuje. Takže my respektujeme, že jste se to naučili velmi rychle. (Upozornění na časový limit.)

Děkuji, pane předsedo. Omlouvám se za překročení času. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Komárek.

Poslanec Martin Komárek: Dámy a pánové, pane předsedo, já vím, že teďka ztrácíme čas. Protože všichni víme, že tahle hra se tu bude hrát dál, tak já toho času využiji. Protože jsem byl poněkud panem Kalouskem uražen, tak já řeknu něco podobného. Já jsem se snažil být dobrým novinářem, teď se snažím být dobrým politikem. Myslím, že i pan Kalousek se snažil být dobrým politikem a už je nejvyšší čas, aby se snažil být dobrým novinářem. (Povzdechy z lavic "ach jo".)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dám samozřejmě prostor panu poslanci Kalouskovi. Jenom se zeptám: Chcete řádnou, nebo stačí faktická?

Poslanec Miroslav Kalousek: Opravdu stačí faktická jenom proto, že jsem byl jmenován. Já opravdu netuším, o čem můj předřečník hovoří. Já jsem mluvil o špatném novináři, který se stal špatným politikem. Proč si to zrovna vztahuje na sebe on? Ví to někdo? (Smích.) Já ho nejmenoval. Asi to tak chápe taky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Gabal s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Gabal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, vážení ministři. protože si myslím, že se ta debata posouvá už někam, kde bychom ji neradi viděli, tak bych si dovolil navrhnout určitý manévr. Pokud by to opozici uspokojilo, navrhnu příslušný bod k jednání příští týden na výboru pro obranu. A pokud se výbor pro obranu dokáže dohodnout na stanovisku ke zmíněnému výroku, seznámíme s tím Sněmovnu a Sněmovna k tomu může zaujmout stanovisko. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já vám prostřednictvím pana předsedy děkuji, pane poslanče Gabale. Byla a je to jistě zcela dobrá vůle, ale neuspokojilo. To, co prohlásil ministr obrany, anebo neprohlásil, a tvrdí, že ho dezinterpretovala agentura Reuters, je do té míry alarmující, že je nezbytné k tomu přijmout usnesení na půdě Poslanecké sněmovny – a ještě tento týden, ne příští týden na půdě výboru.

A máte-li pocit, že děláme obstrukce, kolegové, tak já se k tomu přiznám. Ano, děláme. A budeme je dělat do té doby, dokud vy nepochopíte, že ten bod je tak důležitý, že musí být projednán a musí být hlasováno o usnesení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak dobrá zpráva je, že zatím obstrukce dělá jedna strana, ale možná se přidáme a budou to dělat dvě strany. Uvidíme, jak to bude dál. Ale dneska myslím, že o tom mluvil zrovna ministr obrany, který říkal, že ruská strana vede i dezinformační souboj o interpretaci událostí.

Opravdu vám, kolegové, doporučuji, my vám to přineseme vytištěné, podívejte se na ty ruské servery. Já vím, že už (nesrozumitelné) v rukou. Ale to je důsledek výroku ministra obrany České republiky. Tak se podívejte, jak jsou nadšeny ruské oficiální servery – Češi jsou s námi proti té zlé Americe. A jestli to takhle chceme nechat žít, tak my teda ne. My říkáme, pokud se na tom vůbec shodujeme s ministrem obrany, tak řekněme jasně, že to tak není a ty ruské servery budou muset napsat, že to tak prostě není. To je jediné, o čem debatujeme.

(Poznámka z lavice.) Já budu dělat, že jsem to neslyšel.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem tedy nic neslyšel, ale pokud vy jste něco slyšel, co jste slyšet neměl, tak prosím, aby se to neopakovalo. (Hlasitý smích a potlesk.)

To je fakticky, pane poslanče, nebo řádně? Procedurálně. Výborně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nechci slíbit, že nebudu slyšet to, co slyšet nemám.

Teď prosím, kolegové, skutečně vězte, že v dobré víře my to děláme proto, že my to pokládáme za mimořádně důležité a nepřestaneme to pokládat za mimořádně důležité.

Takže naposledy poctivě procedurální návrh. Pojďme to dnes přerušit. Pojďme zítra ráno jednat o tom bodu, o kterém stejně musíme jednat, a pak půjde všechno jako po másle. Můj návrh je procedurálně přerušit do zítřka do devíti hodin.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se obávám, že o tom jsme již hlasovali.

Poslanec Miroslav Kalousek: Do 9.02 hodin, o tom jsme ještě nehlasovali.

Předseda PSP Jan Hamáček: 9.02, já o tom samozřejmě nechám hlasovat bez rozpravy, protože to je procedurální. Odhlásím vás všechny, prosím o novou registraci.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přerušením schůze do zítra do 9.02 hodin. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 112, přihlášeno 116, pro 26, proti 58. Tento návrh nebyl přijat.

To je faktická poznámka, pane poslanče? Prosím, máte slovo. S faktickou poznámkou pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Pane předsedo, dámy a pánové, já bych tady chtěl zareagovat na jednu větičku pana kolegy poslance Komárka. Pro nás to setsakra není hra! To za prvé.

A za druhé směrem ke KDU-ČSL. Já bych skutečně apeloval na vaše svědomí, na vaši morálku. Vy skutečně chcete podruhé svítit u Února 1948?

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, teď mám přihlášku pana poslance Kalouska. Já jenom, jestli dovolíte, pane poslanče, my jsme asi už všichni pochopili, že to je velmi závažné téma, nicméně první moment, kdy můžeme ten bod zařadit, je zítra v 9 hodin, tak možná jestli by nestálo za to doprojednat ty mezinárodní smlouvy a zítra se o to pokusit. Ale samozřejmě nemohu vám bránit ve čtení Listiny práv a svobod ani panu ministrovi ve vystoupení. Takže pan ministr má slovo a pak vás registruji jako přihlášeného.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já kdybych býval tušil, co všechno způsobí to Kjótó, ubohé, tak bych sem opravdu nechodil (s úsměvem) a už si na to příště dám velký pozor. (Smích a potlesk v sále.) Jakmile tam někde ve smlouvě bude japonský název, tak prostě do toho nejdu, to už nechám někomu jinému.

Ale já nechci tuhle debatu zlehčovat. Rád bych se vrátil, protože jsem tady kvůli Kjótu – to si tedy budu vyčítat ještě dlouho... Já bych vaším prostřednictvím, pane předsedající, rád ještě odpověděl panu kolegovi Stanjurovi. Opět mu děkuji za opravdu konstruktivní dotazy k tématu. A byl bych rád, abychom tuto otázku a ubohé Kjótó už mohli opustit a bavit se něčím dalším, ale právě proto považuji za vnitřní dluh, abych to ještě zodpověděl.

Ty nové závazky uzavřelo celkem 35 států, z toho vlastně 27 států Evropské unie. V této chvíli je to opravdu tak, jak jsem říkal. To znamená ve chvíli, kdy by Česká republika – teď čistě hypoteticky – ten protokol a úmluvu neratifikovala, tak ano, pravděpodobně nedojde ke zhroucení vesmíru ani dnes ani zítra, ba dokonce asi ani této planety, ale prostě Česká republika nebude plnit závazky, které má, ke kterým se zavázala ve smlouvách. Já si myslím, že to je věc, která prostě není dobře. A pak to má ještě jeden aspekt a ten si myslím, že je zajímavý a důležitý pro české podniky, že v tu chvíli by se české podniky nemohly dál zapojit do tzv. projektů typu joint implementation project, a dobře vím, o co se jedná, sám jsem se jedním takovým zabýval ještě ve svém předchozím povolání, a to jsou projekty, které

umožňují, aby podniky vlastně šetřily emisní povolenky alternativními metodami. To znamená, to by byla určitá jasná ztráta, jasný negativní efekt ve srovnání s tím.

Ale znovu říkám, kdybych viděl jakékoli riziko, že tato smlouva přinese nový závazek, pane kolego – vaším prostřednictvím, pane předsedající –, tak bych si nikdy netroufl něco takového dát. A určitě vás ujišťuji, že by u toho byl i ministr průmyslu a další lidé a přesvědčil bych vás o tom, že to je podloženo odbornými argumenty. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za jeho vystoupení. S přednostním právem pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, přiznám se, že mi přijde trochu nefér vůči panu ministrovi životního prostředí věznit ho některými nezbytnými výklady ústavního pořádku, které se dají stejně dobře citovat při smlouvě mezi Českou republikou a Bulharskem o trestných činech, protože nám evidentně nedocházejí. Takže já bych rád vyjádřil svůj názor, že bychom teď měli hlasovat o změně Kjótského protokolu, a pokud by některý z vás nechtěl ukončit dnešní jednání a budeme pokračovat, tak já se se svým názorem na ústavní pořádek přihlásím k dalšímu bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Jsme stále v obecné rozpravě. Ptám se, kdo se do ní hlásí, protože žádnou přihlášku nemám. Protože se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Je zájem o jeho zopakování? Myslím, že ne, máte ho všichni ve svých dokumentech.

Ptám se tedy, kdo souhlasí s návrhem na usnesení. O tom budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 113, které zahájím, a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Z přítomných 118 bylo pro 107, proti 5. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru Richardu Brabcovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 36.

Podle schváleného pořadu schůze se budeme zabývat bodem číslo 30. Tím je

30.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2013 v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ - druhé čtení

Než se ujme slova pan ministr vnitra Milan Chovanec, požádám pana poslance Pavla Holíka, který je zpravodajem zahraničního výboru, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající, krásný večer, dámy a pánové. Účelem smlouvy je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti všem formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi. V současné době není spolupráce českých a bosenskohercegovinských policejních orgánů na dvojstranné úrovni nijak upravena. Region západního Balkánu je přitom z hlediska potřeb spolupráce orgánů příslušných v boji s trestnou činností velmi významný a sjednání smluv o policejní spolupráci se zeměmi tohoto regionu bylo v posledních letech prioritou Ministerstva vnitra v mezinárodní smluvní oblasti.

Smlouva standardně obsahuje demonstrativní vymezení rozsahu a forem spolupráce, přičemž základem je výměna informací. Dále upravuje např. možnost vysílání policejních styčných důstojníků a spolupráci v oblasti výcviku a vzdělávání. Smlouva stanoví orgány příslušné k jejímu provádění, upravuje náležitosti a vyřizování žádosti o spolupráci nebo podmínky pro předávání a ochranu osobních údajů a utajovaných informací. V oblasti výměny informací smlouva reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského bezpečnostního prostoru. Proto do ní byla českou stranou prosazena důležitá úprava – usnadnění sdílení informací předaných bosenskohercegovinskou stranou a dalšími členskými státy Evropské unie, resp. státy v rámci schengenského prostoru.

Děkuji vám za pozornost a velmi se těším na diskusi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Milanu Chovancovi a požádám pana zpravodaje, pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 63/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru ze 7. schůze dne 4. března 2014. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsané dne 12. září 2013 v Sarajevu. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky."

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. A vnímám faktickou poznámku pana kolegy Pražáka? Ne, tak dobře. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, máme před sebou mimořádně závažnou mezinárodní smlouvu prezidentského typu, která zasahuje do oblasti trestního práva. A tady prosím, abychom si uměli připomenout, je to nezbytné pro to, abychom se touto smlouvou dokázali zabývat odpovědně, otázku práva na soudní a jinou právní ochranu občana České republiky podle článku 37 Listiny. Článek 37 Listiny říká za prvé, že každý má právo odepřít výpověď, jestliže by jí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké. Maně přemítám, kolik z nás tuto větu ještě neslyšelo při podání vysvětlení. Moc nás tady už takových nebude.

Každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení. Je důležité si uvědomit, že všichni účastníci jsou si v řízení rovni. A tady prosím, aby zpozorněl pan poslanec Korte. Článek 37 Listiny říká, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka. To znamená, je to jeho vůle, ne že někdo jiný mu říká, že neovládá. On musí říct, že neovládá. Takže tady je to poněkud jiné než v případě jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Článek 37 zčásti přejímá zásady uvedené v článku 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. V odstavci 1 dává každému za určitých podmínek, respektive z určitých důvodů, právo odmítnout výpověď. Stejné právo dává článek 40 odstavec 4 obviněnému. Obě ustanovení se překrývají, a to tak, že článek 40 odstavec 4 je ve vztahu k článku 37 odstavec 1 takzvaným lex specialis. Pro pana poslance Hájka bych na jeho žádost rád dodal, že to je prostě speciální právní úprava. Právo odmítnout výpověď je třeba odlišovat od zákazu výslechu či výpovědi z důvodu zachování, respektive nevyzrazení podle zákona utajovaných skutečností. Tyto případy jsou upraveny zákony, respektive zákonnými ustanoveními zvláštními. Právo odmítnout výpověď má ten, kdo má povinnost vypovídat. Tuto povinnost článek 37 předpokládá – ale pozor, je důležité si uvědomit, že byť tuto povinnost článek 37 předpokládá, tak sám ji neukládá. Ten, kdo nemá zákonnou povinnost vypovídat, může výpověď odmítnout z jakéhokoliv důvodu či bez důvodu, prostě podle článku 2 odstavec 3 řekne: nebudu vypovídat.

(Poslanec Jakubčík přináší řečníkovi velkou lahev minerálky, což vyvolává smích v sále.)

Obávám se, že mě přeceňujete. To jste laskav, ale to nesouvisí se vzrůstem, pane poslanče.

Není tedy rozhodující, v jaké procesní pozici má někdo výpověď podat, ani před kým, respektive komu ji má podat. Důležité je, že má právní povinnost ji podat. Tato povinnost mu může být uložena jen na základě zákona v jeho mezích za další podmínky, uvedené v článku 4. (V sále je rušno.)

V článku 37 odstavec 1 konkurují procesní předpisy týkající se povinnosti svědecké, to jest povinnosti vypovídati jako svědek, respektive práva tuto výpověď odmítnout. Tato ustanovení jsou sice v podstatě souladná, úplně shodná s ním však nejsou. Klade se tedy otázka, zda článek 37 odstavec 1 platí přímo. Já si myslím, že umět dát odpověď na tuto otázku je zcela klíčové pro to, abychom mohli posoudit, zda s čistým svědomím můžeme hlasovat pro smlouvu mezi Českou republikou a Bulharskem. (Reakce v sále.) Tedy znovu říkám, ta otázka zní – pardon, omlouvám se, Bosna a Hercegovina. Ta otázka zní, zda článek 37 odstavec 1 platí přímo. Skutečnost, že není uveden ve výčtu článku 41 odstavec 1, svědčí o tom, že přes nespolehlivost článku 41 odstavec 1

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvilku přeruším, a požádám ostatní kolegy, zejména z vaší politické strany a z ODS, aby vás nechali v klidu domluvit. Já jsem vás sice chtěl vést k věci, když jste mluvil o Bulharsku, ale vy jste se opravil, takže děkuji, můžete pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte prosím, že jsem se přeřekl, ale ono to není zase tak daleko od sebe. (Smích v sále.)

Klade se tedy otázka, zda článek 37 odstavec 1 platí přímo. Skutečnost, že není uveden ve výčtu článku 41 odstavec 1, svědčí o tom, že přes nespolehlivost článku 41 odstavec 1 přímo použitelný je. Ze skutečnosti, že článek 37 odstavec 1 obsahuje normu vyšší právní síly

než právní předpisy procesní, chcete-li procesní řády, vyplývá, že ten, kdo má povinnost vypovídat, za a) může výpověď odmítnout přímo podle článku 37 odstavec 1, a to i tehdy, jestliže mu procesní norma takové právo nedává nebo je-li sporné, zda mu je dává, jakož i tehdy, není-li takové procesní normy. Nebo za b), může výpověď odmítnout vždy, dává-li mu k tomu právo příslušná procesní norma, i když toto právo není výslovně zakotveno v článku 37 odstavec 1. Závěr tedy ad a) vyplývá z toho, že článek 37 odstavec 1 obsahuje právní normu vyšší právní síly, kdežto závěr podle písmena b) vyplývá z toho, že procesní právní předpisy jsou ve vztahu k odstavci 1 leges speciales. Opět pro pana poslance Hájka, je to –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane předsedo, pouze mým prostřednictvím oslovujte kolegy.

Poslanec Miroslav Kalousek: On tu ale není, pane předsedající, a já vyhovuji jeho specifickému přání, které říkal, že kdykoliv řekneme něco latinsky, že to máme zkusit přeložit. Já to zkouším. (Pobavení v sále.)

Nebezpečím trestního stíhání rozumí článek 37 odstavec 1 především nebezpečí trestního stíhání soudního. Toto nebezpečí je důvodem odepření výpovědi tehdy, jestliže hrozí tomu, kdo má povinnost vypovídat, to jest zejména svědkovi, dále tedy jen svědek, nebo jeho osobě blízké. Obecná formulace článku 37 odstavec 1, jeho smysl, však nevylučují výklad, že trestním řízením by se mohlo rozumět i trestní řízení správní.

Nebezpečí ve smyslu článku 37 odst. 1 je ovšem nejen nebezpečí, že by v důsledku výpovědi bylo trestní stíhání proti svědkovi nebo jeho osobě blízké zahájeno, ale vůbec nebezpečí, že by výpověď mohla být proti svědkovi, resp. proti jeho osobě blízké, použita v trestním řízení proti některému z nich již zahájeném. Jde tedy o nebezpečí trestního stíhání hrozícího, ale i o nebezpečí zhoršení procesního postavení v trestním řízení již probíhajícím.

O tom, zda odepření výpovědi je odůvodněné, rozhoduje soud, resp. orgán, před kterým výpověď měla být podána a byla odmítnuta. Otázka ovšem je, jak soud pozná, že svědkovi či jeho osobě blízké takové nebezpečí hrozí. Listina o tom mlčí! (Pauza. Smích.) A mlčí o tom i procesní předpisy! Odpověď je třeba najít v interpretaci. Ze smyslu čl. 37 odst. 1 vyplývá, že soud toto nebezpečí nesmí zjišťovat tak, že by skutečnosti, z nichž toto nebezpečí vychází, vyšlo najevo, tj. zejména existenci takového nebezpečí nesmí požadovat ani provádět důkazy. Prakticky to znamená, že soud bude v té věci zpravidla odkázán na to, že svědek existenci takového nebezpečí tvrdí. Není ovšem vyloučeno, že soud odepření výpovědi z důvodu čl. 37 odst. 1 neuzná, je-li očividné, že svědkovi ani jeho osobě blízké z výpovědi žádné nebezpečí hrozit nemůže, a že tedy odepření výpovědi je očividně bezdůvodné. Vyjdou-li skutečnosti takové nebezpečí odůvodňující z procesu najevo z jiných důkazních prostředků, tj. z jiných provedených důkazů ve věci samé, svědek, kterému takové nebezpečí hrozí, už z toho důvodu výpověď odmítnout nemůže, leč by šlo o výpověď, která by v trestním řízení hrozícím či již zahájeném mohla být použita proti němu, resp. jakkoliv zhoršit jeho procesní pozici nebo procesní pozici jeho osoby blízké.

Článek 37 odst. 1 nedefinuje pojem osoby blízké. Pokud by tedy příslušný orgán aplikoval čl. 37 odst. 1 přímo, musel by k rozhodnutí, zda je někdo osobou blízkou, dospět interpretací, přičemž by se mu nabízela analogie podle § 116 občanského zákona, anebo podle okolností podle § 89 odst. 7 trestního zákona. Pojem osoby blízké však nedefinuje ani občanský soudní řád a zřejmě rozumí osobou blízkou ve smyslu § 116 občanský zákoník. Zákonným odkazem definuje osobu blízkou § 35 odst. 3 správního řádu, který v té věci výslovně odkazuje na občanský zákoník, to znamená, že osobami blízkými rozumí osoby uvedené v § 116 občanského zákoníku. (V sále je velký hluk.)

Složitější je situace v trestním řádu, který v § 100 odst. 2, v němž dává svědkovi právo odepřít výpověď, nemluví o osobách blízkých, nýbrž podává výčet osob, v důsledku jejichž ohrožení může svědek odepřít výpověď. Legální aplikaci pojmu osoba blízká však podává § 89 odst. 7 trestního zákona, přičemž tam podaný výčet osob blízkých není stejný jako výčet osob v § 100 odst. 2 trestního řádu. V civilním a správním řízení se tedy osobami blízkými rozumějí osoby vyjmenované v § 116 občanského zákoníku. Trestní řízení pojem osoby blízké nezná a § 89 odst. 7 vzhledem ke specifickému výčtu uvedenému v § 100 odst. 2 trestního řádu použít nelze. Nelze ovšem vyloučit, že by se svědek v trestním řízení, který nespadá do okruhu osob uvedených v § 100 odst. 2 trestního řádu, mohl dovolat přímo na článek 37 odst. 1. Soud by pak podle okolností případu rozhodl, zda je, či není povinen vypovídat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás zase přeruším a požádám tentokrát kolegy nalevo, aby vás nechali v klidu přednést vaši argumentaci. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ó, kéž by šlo pouze o moji argumentaci, pane předsedající, ale tady bohužel se jedná – nebo bohudík se jedná o argumentaci ústavního pořádku ČR. Proto je tak důležité, abychom si to vyslechli.

Z hlediska trestního řízení je výpověď svědka jedním z tzv. důkazních prostředků, přičemž svědek je fyzickou osobou odlišnou od obviněného, kterou předvolal orgán činný v trestním řízení, aby uvedla všechny jí známé skutečnosti, které vnímala svými smysly a které jsou důležité pro rozhodnutí v trestní věci. Bezdůvodné odmítnutí výpovědi lze sankcionovat pořádkovou pokutou. Není ovšem sporu o tom, že svědek by se mohl nevyhnutelně dostat do těžké kolize se svým svědomím, má-li nějaké, kdy by svou pravdivou výpovědí mohl usvědčovat blízké osoby anebo sebe či blízké osoby vydat nebezpečí trestního postihu.

V souladu s obsahem ustanovení § 37 odst. 1 Listiny proto ustanovení § 100 odst. 1 trestního řádu dává právo odepřít výpověď jako svědek příbuznému obviněného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu a druhovi, popř. družce. Jestliže je ovšem obviněných více a svědek je v uvedeném poměru jen k některému z nich, má právo odepřít výpověď stran jiných obviněných jen tehdy, nelze-li odloučit výpověď, která se jich týká od výpovědi týkající se obviněného, k němuž je svědek v tomto poměru. Podle § 100 odst. 2 trestního řádu je svědek oprávněn odepřít vypovídat také tehdy, jestliže by výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu či druhu, družce a jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťoval jako újmu vlastní. Zatímco tedy čl. 37 odst. 1 Listiny pracuje s pojmem osoba blízká, trestní řád okruh osob, ohledně kterých je předvolaný oprávněn odepřít výpověď, jednak specifikuje jejich konkrétním právním či faktickým postavením vůči němu, jednak subjektivním, leč oprávněným vnímáním újmy těchto osob jako újmy vlastní. Pro jiné důvody, než které jsou uvedeny v citovaném ustanovení trestního řádu...

(K ministru Chovancovi:) Pohoršil jsem vás nějak, pane ministře? (Ministr Chovanec sděluje, že gestikuloval směrem ke galerii pro hosty.) Aha!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, můžete mluvit v klidu. Pan ministr řeší jinou záležitost momentálně. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pro jiné důvody, než které jsou uvedeny v citovaném ustanovení trestního řádu, svědek odepřít svědectví nemůže. Nemůže tedy odepřít výpověď například proto, že by jemu nebo osobám blízkým mohla vzniknout majetková újma nebo hanba.

Právo osob uvedených v § 100 odst. 1 trestního řádu odepřít výpověď se vztahuje na výpověď jako celek. V případech uvedených v § 100 odst. 2 trestního řádu svědek zásadně vypovídat musí a může odepřít výpověď jen v té míře, ve které je tu možnost způsobení zákonem předpokládaného nebezpečí osobám zde uvedeným. O oprávnění odepřít výpověď rozhoduje orgán trestního řízení, který svědka předvolal či vyslýchá. Neuzná-li toto oprávnění, je svědek povinen vypovídat a je proti němu možno použít donucovacích prostředků stanovených trestním řádem v ustanovení § 66. Odepřít výpověď jako svědek zpravidla nemůže podle § 100 odst. 3 trestního řádu ten, kdo má stran trestného činu, jehož se svědecká výpověď týká, tzv. oznamovací povinnost podle trestního zákona, pokud ovšem není povinnost svědčit i za tohoto procesního stavu zákonem zproštěn. K takové výjimce z práva odepřít výpověď však Listina samotná zmocnění nedává.

Tolik tedy, kolegyně, kolegové, k odst. 1 článku 37, který je podle mého názoru klíčový pro posouzení smlouvy mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou. Článek 2, který je poněkud obsáhlejší, podle mého názoru se mnohem víc týká dohody mezi Českou republikou a Izraelem, a proto si dovolím ho přednést v rámci bodu 31.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09 Miroslavu Kalouskovi. Jen mě mrzí, že jste, pane předsedo, nezačal článkem 8 Ústavy České republiky, resp. Listiny. To vám jako technicky vzdělanému my právníci odpustíme. Protože to by bylo ještě zásadnější.

Nyní mám faktickou poznámku pana předsedy klubu KSČM Pavla Kováčika. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Přeji hezký dobrý večer. Tak marně přemýšlím, co tento typ debaty, tento typ naší práce, přináší České republice, jejím občanům. Jestli to, že schválení jedné smlouvy ve druhém čtení nám trvá tak dlouho, je vůbec efektivní práce. A vychází mně z toho, že možná jsme trošku více unaveni, než je zapotřebí k tomu, abychom odváděli precizní práci. Ale já chci, aby Poslanecká sněmovna odváděla svoji práci, a ten postoj nebo stanovisko, které k tomu potřebujeme prodiskutovat a projednat v poslaneckém klubu, chceme mít také co nejpreciznější, protože je zvykem, že z poslaneckého klubu KSČM vycházejí věci, které jsou věcně správně odborně promyšlené, propracované, dovolte mi, abych v této chvíli požádal o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání dvě hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. V tomto případě vzhledem k tomu, jaký je výsledek hlasování, které jsme měli odpoledne o dnešním jednacím dnu, vyhlašuji přestávku na poradu klubu KSČM. Zároveň mi nezbývá nic jiného, protože by přestávka skončila po půlnoci a bylo schváleno do půlnoci, než přerušit jednání Poslanecké sněmovny. A vzhledem k tomu, že nebyla schválena žádná jiná doba než zahájení v 9 hodin, těšit se na setkání s vámi v 9.00 zítřejšího dne.

Přeji vám hezký večer, hezkou noc a zítra budeme pokračovat přerušeným bodem číslo 30, pokud se samozřejmě v době od 9 do 9.30 nedohodneme na jiném pořadu schůze.

(Jednání skončilo ve 22.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 14. května 2014 Přítomno: 175 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 8. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovouto informaci nemám.

Sděluji vám, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: paní poslankyně Adamová od půl třetí do páté hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Andrle Sylor – zahraniční cesta, pan místopředseda Bartošek od půl třetí z pracovních důvodů, paní poslankyně Bebarová-Rujbrová – zahraniční cesta, pan poslanec Čihák od 12. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Fiala – zahraniční cesta, pan poslanec Fiedler – zahraniční cesta, pan poslanec Holík Pavel – zdravotní důvody, paní poslankyně Hubáčková – zahraniční cesta, pan poslanec Huml – zdravotní důvody, paní poslankyně a místopředsedkyně Jermanová – pracovní důvody, paní poslanec Karamazov – zahraniční cesta, pan poslanec Kádner – zdravotní důvody, paní poslankyně Konečná od 10. hodiny z osobních důvodů, paní poslanec Koskuba – zdravotní důvody, paní poslankyně Lorencová – zdravotní důvody, paní poslankyně Nováková – pracovní důvody, paní poslankyně Pecková – pracovní důvody, pan poslanec Ploc – zahraniční cesta, pan poslanec Plzák – zahraniční cesta, pan poslanec Pražák od 14 hodin – pracovní důvody, paní poslankyně Wernerová – osobní důvody.

Ze členů vlády se omlouvá pan místopředseda Bělobrádek od 14 hodin – zahraniční cesta, pan ministr Brabec z dopoledního jednání – pracovní důvody, pan ministr Herman – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Prachař – pracovní důvody, pan ministr Stropnický z odpoledního jednání z pracovních důvodů a paní ministryně Válková od druhé hodiny – pracovní důvody.

Dále se omlouvá pan poslanec Berkovec, který se omlouvá od 15.30 hodin z pracovních důvodů.

Chtěl bych vás informovat, že na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazené tyto body: bod 52, 15, 60, 54, 55, 53 a poté bychom pokračovali body z bloku zákony ve třetím čtení, u kterých jsou splněny lhůty, to znamená body 56, 58, 59 a 51. Na půl jedné máme pevně zařazené volby, to znamená body 64, 73, 67, 65, 68 až 70. A ještě připomínám, že odpolední jednání zahájíme v půl třetí, a to pevně zařazeným bodem číslo 51.

Nyní zde mám několik přihlášek. První byl přihlášen pan ministr obrany Martin Stropnický, kterému teď udělím slovo. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovoluji si navrhnout zařazení jako první bod stanovisko Poslanecké sněmovny České republiky k NATO.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Jako první bod dnešního jednání. Potom jsem ještě viděl přednostní právo pana předsedy klubu sociální demokracie. Prosím, pan poslanec Sklenák

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já si vzhledem k průběhu včerejší schůze dovolím navrhnout ještě jednu změnu v dnešním programu, a to pevné zařazení bodu 61, tisk 85, třetí čtení, za pevně zařazený bod 6|0, tisk 84. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Žádné další přihlášky nevidím. Pan předseda klubu Kováčik? Nikoliv. Nyní tedy ještě písemně přihlášení – pan poslanec Ženíšek, potom pan poslanec Klučka.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Chtěl jsem navrhnout identický bod, který navrhl již pan ministr, tudíž podpoříme tento návrh na zařazení nového bodu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Takže vy stahujete svůj návrh, který zde mám písemně. Pan poslanec Klučka má slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Vážená vládo, vážení kolegové, minulý týden jsem tady stál a prosil vás o pevné zařazení bodů smluv, celé kolekce. Ono se včera nepovedlo tyhle ty smlouvy projednat, takže mi dovolte, abych vás zdvořile poprosil o jejich zařazení na zítřek, 15. 5., po písemných interpelacích. Jsou to programové body 30, 31, 42, 43 a 44. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit ke změnám pořadu schůze. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat. Ještě jsem přivolal kolegy z předsálí.

Tím prvním hlasováním bude zařazení nového bodu, který navrhoval pan ministr obrany. Název toho bodu je "Prohlášení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k NATO". Pan ministr ho navrhuje jako první bod dnešního jednání. Ptám se, zda můžeme o zařazení nového bodu a o jeho pevném zařazení hlasovat najednou, nebo zda si někdo přeje oddělené hlasování. Pokud můžeme najednou? Nejsou námitky.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí se zařazením nového bodu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 114. Přihlášeno je 145, pro 116, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda Sklenák – bod číslo 61, tisk 85, pevně zařadit za již pevně zařazený bod číslo 60, což znamená v této fázi jako pátý bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 115. Přihlášeno je 147, pro 143, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Ženíšek stáhl svůj návrh.

Posledním hlasováním se vypořádáme s návrhem pana poslance Klučky, který chce body 30, 31, 42, 43 a 44 zařadit na 15. 5. po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 116. Přihlášeno je 148, pro 138, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan ministr zahraničních věcí Zaorálek hlasuje s náhradní kartou číslo 10. Pan poslanec Polčák se omlouvá z celého dnešního jednacího dne, a to z pracovních důvodů.

Tím jsme se vypořádali se změnami programu a vzhledem k tomu, že jsme jako první bod zařadili bod, který má název Prohlášení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k NATO, tak tento bod otevírám.

95. Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO

Prosím pana ministra obrany, aby se ujal slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych rád v souvislosti s obsáhlou včerejší debatou na téma Česká republika a NATO navrhl přijmout relativně stručný, ale myslím si, že jasný text.

Ten text má následující znění: "Česká republika považuje členství v NATO za základní pilíř své bezpečnostní politiky a národní obrany. Jsme pevným, spolehlivým a aktivním článkem Severoatlantické aliance. To platilo od prvního okamžiku našeho vstupu do NATO v roce 1999 a platí to o to více i dnes. Právě v roce, kdy si připomínáme 15. výročí našeho vstupu do Severoatlantické aliance, a ve světle znepokojujícího vývoje situace na Ukrajině uvědomujeme si zásadní význam NATO pro udržení stability a míru. Česká republika je proto plně připravena plnit veškeré závazky, které z jejího členství a z Washingtonské smlouvy vyplývají. Aktivní obranu hodnot, na kterých je Aliance postavena, považujeme za svoji samozřejmou a čestnou povinnost."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Mám do ní přihlášku pana předsedy klubu ODS Stanjury, který se tak stane zpravodajem. (Smích v sále.) Odpor je marný, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo, včetně funkce zpravodaje. O to jsem skutečně nestál. Dobře mi tak, měl jsem počkat, až promluví nějaký jiný řečník.

Já chci říci návazně na to, co řekl pan ministr – my nemáme žádný problém podpořit tu deklaraci, to prohlášení, které tady přednesl. Myslím si, že je v souladu i s politickým názorem Občanské demokratické strany.

Dovolím si odcitovat ještě jeden návrh usnesení, který není proti, ale který by mohl doplnit to usnesení, nebo to prohlášení, které tady řekl pan ministr. Už se nechci vracet ke včerejší obsáhlé debatě. Spíš se chci dívat obecně k postavení a k názoru České republiky jako funkčního a spolehlivého člena Severoatlantické aliance.

Takže ten návrh usnesení by zněl: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR je v zájmu zajištění bezpečnosti a územní celistvosti České republiky připravena v případě potřeby schválit umístění spojeneckých vojsk NATO v České republice."

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Dalším přihlášeným s řádnou přihláškou je pan poslanec Ženíšek.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já velmi vítám návrh usnesení, který přednesl pan ministr. Stejně tak se ztotožňuji s tou podstatou, která byla navrhnuta teď kolegou Stanjurou, nicméně mi chybí v návrhu usnesení pana ministra to, o co tady vlastně celou dobu včera i v předchozích dnech zkrátka šlo. Já chápu tu deklaraci pana ministra, že tedy jsme platnými členy, nebo jsme plnoprávnými členy NATO, a že chceme být spolehlivými partnery NATO, ale zkrátka ta věta mi tam chybí, ta, o kterou tady celou dobu šlo a za kterou byl pan ministr peskován opozicí, věta, kvůli které vy jste včera vetovali vůbec tu debatu, abychom právě pana ministra tady v Poslanecké sněmovně za tu větu nemohli peskovat. Takže já navrhuji usnesení, které, myslím, se nevylučuje s tím, co navrhl pan ministr.

To usnesení zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky prohlašuje, že je připravena podpořit kroky Severoatlantické aliance a plnit svoje závazky vyplývající z alianční smlouvy, a to včetně vytvoření podmínek pro případné společné akce vojsk a jejich umístění na území České republiky."

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to byl pan poslanec Ženíšek. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Holík? Pan předseda Kováčik dává přednost panu poslanci Holíkovi, takže pan poslanec Holík se může ujmout slova. Potom pan předseda Kováčik a potom pan poslanec Seďa.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedo, dovolte, abych napřed poděkoval panu kolegovi Kováčikovi.

Já souhlasím s názorem pana ministra obrany Stropnického, ale k rozmístění vojsk v České republice žádám, aby to bylo řešeno pomocí referenda, protože jsme Sněmovna, myslíme si, že jsme nejlepší, ale po včerejším vystoupení ať to rozhodnou lidé, ne my. (Potlesk z levé strany.)

Předseda PSP Jan Hamáček: (K mikrofonu přistupuje poslanec Kováčik, ale hlásí se poslanec Schwarz.) Je to faktická poznámka? Pardon, pane předsedo, pan poslanec Schwarz s faktickou poznámkou.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den, pane předsedo, vážená vládo, vážení kolegové. Nezlobte se, ale já jsem si tu smlouvu četl, znám ji jako bývalý voják, a pokud jsme vstoupili do NATO, tak ta smlouva v sobě už v minulosti obsahuje to, že v případě potřeby, když nebudeme stíhat nebo bude cvičení nebo cokoli lidově řečeno, tak už jsme dávno podepsali, že ta vojska tady budou. Tak to jsou všechno zbytečné věci. Podporuji pana ministra a chtěl bych vám to říci. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Padají tady velmi závažné návrhy. Návrhy, které z našeho pohledu – a teď mě, prosím pěkně, čtěte dobře – se mohou dotýkat integrity a suverenity České republiky. Zajisté pochopíte, že ty návrhy poslanecký klub KSČM bude chtít v písemné podobě, a bylo by divné, kdybyste vy i všichni ostatní nepožadovali přesné písemné znění těchto návrhů. Proto si dovolím navrhnout poté, co padnou všechny návrhy, pokud ještě nějaké budou, přerušení tohoto bodu do té doby, dokud nedostanou poslanci a poslankyně tyto návrhy v písemné podobě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já se tedy obávám, že takto úplně tu podmínku formulovat nelze, protože tam by bylo možná lepší dát nějaký časový údaj, abychom schůzi mohli zahájit a ten bod znovu otevřít. Myslím si, že na distribuci tištěné podoby není potřeba více než hodina, ale nechám to na vás.

Poslanec Pavel Kováčik: Vzhledem k tomu, že návrhy jsou různorodé a složité, nemyslím si, že by hodina mohla stačit. Proto navrhuji přerušení do zítřka do 11 hodin.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Ano, toto už hlasovatelné je. Pane předsedo, ještě si ujasním jednu věc. Trváte na hlasování teď, nebo stačí o tom návrhu hlasovat až po vyčerpání rozpravy?

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, já jsem navrhl poté, co padnou návrhy, pokud ještě nějaké padnou, ale nedomnívám se, že by se rozprava měla vést k něčemu, co nemáme písemně. Myslím si, že poté, co padnou návrhy, pokud ještě nějaké budou, k usnesení, tak přerušení. Rozprava může být vedena až teprve k písemným materiálům. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vy mi to moc neulehčujete. Návrhy usnesení musí padnout v podrobné rozpravě, která bude následovat po rozpravě obecné.

Poslanec Pavel Kováčik: Tak abychom to zjednodušili, navrhuji hlasování teď hned.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře, to je procedurální návrh, ke kterému může být protinávrh. Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mám procedurální protinávrh, a to abychom jednání o tomto bodu přerušili po ukončení podrobné rozpravy na jednu hodinu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To registruji jako protinávrh, to znamená, budeme hlasovat nejprve o návrhu pana předsedy Stanjury. Pokud by jeho návrh neprošel, budeme hlasovat o tom, co navrhl pan předseda Kováčik.

Pro všechny, aby bylo jasné, o čem hlasujeme. Pan předseda Stanjura navrhuje, abychom tento bod přerušili po ukončení podrobné rozpravy, to znamená před hlasováním, a

přerušili ho na jednu hodinu. Pan předseda Kováčik navrhuje tento bod přerušit ihned, a to do zítřka do 11 hodin.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury přerušit tento bod po ukončení podrobné rozpravy na jednu hodinu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 117, přihlášeno je 161, pro 119, proti 6, tento návrh byl přijat.

Tedy já přeruším tento bod poté, co bude ukončena podrobná rozprava. Návrh pana předsedy Kováčika je tím tedy nehlasovatelný.

Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan předseda klubu TOP 09, pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobré ráno, děkuji za slovo. Jenom kratičkou reakci na pana poslance Schwarze. Nejsem si úplně jist, zda jeho výklad smlouvy by stoprocentně obstál. Ale pokud ano, pokud by tomu skutečně tak bylo, tak tím menší by nám mělo dělat problém vyjádřit to explicitně v usnesení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Seďa má slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, vidím, že je tady hodně nejasností, takže se pokusím nastínit několik informací, které byste měli jako poslanci Parlamentu ČR vědět.

Washingtonská smlouva byla podepsána 4. dubna 1949. To snad každý víme. Cituji článek 3: Aby bylo co nejúčinněji dosaženo cílů této smlouvy, budou smluvní strany jednotlivě i společně stálou a účinnou svépomocí a vzájemnou výpomocí udržovat a rozvíjet svoji individuální i kolektivní schopnost odolat ozbrojenému útoku.

Článek 5: Smluvní strany se dohodly, že ozbrojený útok proti jedné nebo více z nich v Evropě nebo Severní Americe bude považován za útok proti všem, a proto se dohodly, že dojde-li k takovému ozbrojenému útoku, každá z nich uplatní právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu uznané článkem 51 Charty OSN, pomůže smluvní straně nebo stranám takto napadeným tím, že neprodleně podnikne sama a v součinnosti s ostatními stranami takovou akci, jakou bude považovat za nutnou, včetně použití ozbrojené síly, s cílem obnovit a zachovat bezpečnost severoatlantického prostoru. Každý takový útok a veškerá opatření učiněná v jeho důsledku budou neprodleně oznámena Radě bezpečnosti. Tato opatření budou ukončena, jakmile Rada bezpečnosti přijme opatření nutná pro obnovení a zachování mezinárodního míru a bezpečnosti. (V sále je rušno.)

Proto se vás ptám: Je Česká republika členem Severoatlantické aliance? Ano, je. A to od roku 1999. Proto otázka na umístění vojsk NATO na našem území je irelevantní, protože tato vojska tady už 15 let jsou. Připomenu, že kromě toho na území České republiky působí ročně několik set i tisíc vojáků z členských zemí Severoatlantické alianc, v rámci společných cvičení či výcviku. Takže opravdu nevím, o čem tady již druhý den diskutujeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, prosím o klid. Přece jenom se jedná o velmi závažnou věc a pan poslanec Seďa zde přednáší docela zásadní argumenty. Takže prosím, aby atmosféra v sále odpovídala závažnosti bodu. Platí to zejména pro skupinku vlevo ode mě.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, bezpečnostní strategie ČR z roku 2011 se jasně hlásí k přijetí závazku Organizace Severoatlantické smlouvy k zajištění bezpečnosti. Konkrétně v kapitole 5 odst. 32 je řešena zodpovědnost ČR v rámci kolektivní obrany dle čl. 5 Washingtonské smlouvy a v následujícím odstavci 33 se přihlašuje naše země k zodpovědnosti, budovat své schopnosti podle čl. 3.

Strategie řeší i ekonomický rámec zajištění bezpečnosti, a to konkrétně v odst. 83–90. Podobně obranná strategie ČR z roku 2012 s názvem Odpovědný stát a spolehlivý spojenec řeší vazbu na NATO, konkrétně v odst. 5 čl. 5 a čl. 3 Washingtonské smlouvy. Odst. 22 definuje základní úkoly ozbrojených sil ČR, a to obranu území ČR, obranu vzdušného prostoru ČR a obranu infrastruktury nezbytné pro obranu státu. Následující odstavec se hlásí ke kolektivní obraně právě podle čl. 5 Severoatlantické smlouvy.

Přesto, či právě proto, že má ČR jasně definovanou bezpečnostní strategii a reformu ozbrojených sil, politické reprezentace se jich nedržely. Tady připomenu vládnutí pravice v letech 2006 až 2013. Pokud v roce 2006 mělo naše Ministerstvo obrany 38 633 osob, z toho 24 081 vojáků z povolání a 14 544 občanských zaměstnanců, pak na konci loňského roku to bylo celkem 29 817 osob, z toho 21 894 vojáků z povolání a 7 923 občanských zaměstnanců.

Výdaje kapitoly 307 Ministerstva obrany v roce 2006 dosáhly celkové výše 63,105 mld. Kč. Z toho schválený rozpočet byl 55,694 mld. Kč, zbytek šel z rezervního fondu a z jiných zdrojů. Naproti tomu loňský rok skončil s čerpáním 41,464 mld. Kč, kdy nedočerpáno bylo i s rezervním fondem téměř 1,5 mld. Kč.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci připomenout, že reforma ozbrojených sil ČR stanovila v roce 2002, posléze 2003 celkový počet osob resortu ministerstva obrany na 35 000, z toho 26 200 vojáků z povolání a 8 800 občanských zaměstnanců. Dnešní tristní stav jsem již uvedl.

Výdaje kapitoly 307 za rok 2013 představovaly 1,08 % HDP a pouhých 3,53 % výdajů, celkových výdajů státního rozpočtu. Ještě chci dodat, že výdaje podle doporučení Severoatlantické aliance by měly mít následující strukturu: mandatorní, chcete-li osobní, výdaje do 50 %, ostatní běžné výdaje do 30 % a investice, investiční výdaje, zbylých 20 %. To znamená minimálně 20 %. V uplynulém roce tyto poměry byly ve výši osobní výdaje 57,57 %, ostatní běžné výdaje 29,81 % a investice 12,62 %. Tady chci ještě upozornit na jednu věc, že podle výroční zprávy generálního tajemníka NATO výdaje na investice v rámci Armády ČR byly kolem 9 %, protože ten zbytek jsou dotace z NATO.

Tohle je výsledek opět sedmi let pravicových vlád. Zodpovědnost za současný stav leží zejména na nich a na vás, kolegové z pravé části politického spektra. Děkuji za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní zde mám faktickou poznámku pana poslance Novotného. Není tomu tak. Hlásil se pan poslanec Foldyna, ale toho nevidím. S faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda. Vy taky faktickou? Řádně. Takže pan poslanec Svoboda, potom pan předseda klubu Stanjura a pan zpravodaj v jedné osobě. Prosím pane poslanče, faktická poznámka, dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já naprosto souhlasím s tím, co tady zaznělo z úst kolegy Schwarze, kolegy Sedi, že máme všechny spojenecké závazky definované ve smlouvě. Ale stala se bohužel nešťastná

věc. Pravděpodobně nějakou mylnou interpretací agentury Reuters zazněl hlas, že tato země tyto závazky neuznává, nebo že její občané tyto závazky neuznávají. Já si myslím, že v tuto chvíli návrh toho, že jednoznačně deklarujeme, že tyto závazky platí, je velmi, velmi důležitý. Pojem... V češtině pojem dočasně totiž od okupace sovětskými vojsky se ztotožňuje se slovy trvale. Myslím si, že jakékoliv zpochybňování této věci a hraní si s tímto slovíčkem je velmi, velmi nebezpečné. Byl bych velmi rád a prosím o to, abychom hlasováním deklarovali to, že všechno to, k čemu jsme se zavázali, stále platí. Že ta věta, která zazněla v mediální zkratce novinářské, není platná, a že Poslanecká sněmovna a my všichni se na to díváme tak, jak ta smlouva byla uzavřena. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan zpravodaj.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo a chci připomenout panu kolegovi poslanci Seďovi a nám všem ostatním, že minimálně jednou ročně projednáme zákon o státním rozpočtu, který sice připravuje vláda, ale každý z poslanců může vznášet pozměňující návrhy a navrhovat případné zvýšení výdajů, například na obranu či rozpočet Ministerstva obrany. A sám pan poslanec a ostatní si mohou přečíst ve stenozáznamech, kolik návrhů v době, kdy byla u moci například Občanská demokratická strana v koaličních vládách, kolik návrhů na zvýšení výdajů na Ministerstvo obrany zaznělo od pana poslance Sedi či jiných jeho kolegů z České strany sociálně demokratické. Já si to nepamatuji, ale nejsem tady tak dlouho jako vy. Já jsem tady byl u projednávání čtyř státních rozpočtů, pro tři jsem hlasoval, proti jednomu jsem hlasoval. Nicméně si pamatují, když jsme jednali o rozpočtu na rok 2014, kdy váš koaliční kolega pan poslanec Gabal navrhoval určité změny v rozpočtu vzhledem ke zvýšení rozpočtu Ministerstva obrany. Já jsem hlasoval pro, nevím, jak hlasovali ostatní poslanci, nicméně byla nás menšina. Takže takové to univerzální přehození odpovědnosti je sice hezké, ale měl byste pravdu, kdybyste každý rok a potom pětkrát ročně tady vystoupil s alarmujícím proslovem a s návrhy na podstatné zvýšení výdajů. Dneska ale nedebatujeme o celkové výši výdajů. To jsme si nechali u rozpočtu. Můžeme to debatovat možná v jiném bodě.

Tak to jenom proto, abychom věděli, kdo přesně, která vláda předkládala který rozpočet a kdo pro něj hlasoval. Myslím si, že minimálně pro dva rozpočty v tom období od roku 2007 hlasovali i poslanci sociální demokracie. Není to ovšem zříkání se odpovědnosti těch rozpočtů, které jsem třeba já osobně podpořil, k tomu se samozřejmě hlásím a tu odpovědnost samozřejmě přijímám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Seďa.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Já odpovím panu kolegovi Stanjurovi vaším prostřednictvím. První věc je, že já jsem dlouholetý zpravodaj kapitoly 307 ve výboru pro obranu. Vždycky jsem se ptal ať už ministra obrany, či představitelů Generálního štábu, zda tento rozpočet splní ty věci a cíle, které jsou bezpečnostní strategií a podobně. Vždycky jsem dostal kladnou odpověď, přestože doplňující bylo, je to velmi těžké. To je první věc.

Druhá věc. Já jsem tady o tom mluvil, je to o politické odpovědnosti všech. Já jsem reagoval jenom na to, že včerejší diskuse se nesla takovým tím stylem, že všechno je špatně a že se nechceme hlásit ke své zodpovědnosti. Já se k ní hlásím. Co se týká návrhů, které padly na plénu Sněmovny, víme dobře, jak funguje projednávání rozpočtu na plénu Sněmovny. Kdo tady je delší dobu, tak ví, že co si vládní koalice neodsouhlasí, to také neprojde.

A třetí poznámka. Já jsem tady mluvil o tom, že rok 2013, to znamená kapitola Ministerstva obrany nebyla dočerpána. A víme dobře, že je tam nutno udělat systematické změny, zejména ve vojenských akvizicích. To znamená, proto navyšování rozpočtu je špatné, řekněme, z toho krátkodobého hlediska, nicméně z dlouhodobého hlediska, z hlediska stability rozpočtu kapitoly 307, je nejenom potřebné, ale i nutné.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Ještě vás chci informovat, že se omlouvá pan poslanec Gabal, a to od deváté do desáté hodiny z pracovních důvodů, a pan poslanec Klaška od třetí do půl sedmé bez udání důvodu. Tak to jsou ještě dvě omluvy.

Zeptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud ne, obecnou rozpravu končím. V podrobné rozpravě, kterou teď otevřu, prosím, aby se jednotliví navrhovatelé usnesení, asi stačí, přihlásili ke svým návrhům, protože ty návrhy budou rozdány písemně. Takže nejprve pan ministr, potom pan zpravodaj, a potom pan poslanec Ženíšek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si ještě jednou se v krátkosti vrátit k tomu, co vlastně bylo na počátku. Na počátku byla zcela zřejmá, a máme to dokladováno, deformace mé formulace. A to, že to vzbudilo takovou živou a časově náročnou reakci, domnívám se, že je vzkaz některým zástupcům médií, aby se tak do budoucna chovali znova. Znova posunutím, zpřeházením a vytržením slov dosáhnou jakéhosi vnějškového efektu, kterého my se chytíme, a pomůžeme mu tak, aby žil svým vlastním, jakýmsi virtuálním životem.

Při podrobnějším seznámení se s obsahem toho mého rozhovoru bylo zřejmé, jak jsou ta slova míněna, a žádná dvojitá interpretace v podstatě nebyla možná. Ověřoval jsem si to i včera od řady lidí včetně odborníků v bezpečnostní a branné oblasti. Já jsem totiž nemluvil o svém názoru. Já jsem nemluvil o názoru vlády České republiky. Já jsem nemluvil o názoru politické reprezentace. Já jsem jenom na otázku, a to si dovolím zopakovat, jak asi by reagovala Česká republika na žádost o stálé – stálé – rozmístění vojenských jednotek na svém území, řekl, že bohužel v oblasti řekněme emotivní a nikoli racionální pro jistou část populace je to citlivé téma. Tak to ať chceme, nebo nechceme, prostě je. Je otázka, jestli jsem na tu větu měl říct raději no comment, ale to se mi zdá poněkud zbabělé. Tak jsem prostě jenom konstatoval určitý fakt. Je to trošku pokrytecké předstírat, že tomu tak není. Různé průzkumy i sociologické studie nás o tom přesvědčí, že tomu tak je. Ta obava tady je, a ať už v nás vyvolává jakýkoliv pocit, zhruba u 60 až 70 % populace, což je vlastně nesmírně vysoké a alarmující číslo. A my všichni, kterým nám jde o efektivní alianční spolupráci, bychom měli, a já na prvním místě, dělat maximum pro to, abychom věcně a trpělivě vysvětlovali a obhajovali nutnost i takových kroků, jako je případné rozmístění. Ale my skutečně nejsme teď v žádné první linii. My řešíme otázku, která není aktuální. My se naopak musíme, a to děláme aktivně, přihlásit k tomu, abychom podpořili naše alianční partnery, především ty, kteří mají přímou hranici s Ukrajinou nebo s Ruskou federací.

Domnívám se, že v textu, který jsem tady ráno přečetl, to ujištění je. Není, řekněme, explicitní, a proto některým z vás tam ta doslovnost může scházet, ale pokud mluvíme o tom, že Česká republika je plně připravena plnit veškeré závazky, tak to jsou všechny závazky. A aktivní obrana hodnot je také myslím si jednoznačné definování.

Proto si pro přehlednost a úplnost dovolím ještě jednou citovat celý navrhovaný text: "Česká republika považuje členství v NATO za základní pilíř své bezpečnostní politiky a národní obrany. To platilo od prvního okamžiku našeho vstupu do NATO v roce 1999 a platí

to o to více i dnes. Právě v roce, kdy si připomínáme 15. výročí našeho vstupu do Severoatlantické aliance, a ve světle znepokojujícího vývoje situace na Ukrajině uvědomujeme si zásadní význam NATO pro udržení stability a míru. Česká republika je proto plně připravena plnit veškeré závazky, které z jejího členství a z Washingtonské smlouvy vyplývají. Aktivní obranu hodnot, na kterých je Aliance postavena, považujeme za svoji samozřejmou a čestnou povinnost."

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. V podrobné rozpravě je přihlášen pan zpravodaj. Dává přednost panu předsedovi Kalouskovi, který tedy vystoupí s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pan zpravodaj Stanjura mi škodolibě dává najevo, že jsem starší než on, přesto mu velmi děkuji. Já se velmi omlouvám, že vystupuji v podrobné rozpravě, ale opravdu jen reakcí na pana ministra.

Pane ministře, vy jste řekl, že řešíme věc, která v tuto chvíli není aktuální. Ona by nebyla aktuální a také bychom o ní nemluvili, pokud by prostě nebyly prezentovány v agentuře Reuters ony výroky. Já tu diskusi nechci eskalovat, nechci se teď zabývat tím, do jaké míry byly mediálně posunuty, nebo nebyly, ale prosím pochopte, já jsem v noci poměrně pečlivě prohlížel zahraniční servery, že se tomu věnovala poměrně značná část zahraničních médií, která říkají, že tento výrok padl od českého ministra obrany, a s ohledem na jeho diplomatickou zkušenost, profesní životopis dlouholetého diplomata a bývalého ministra – vy nejste ministrem české vlády poprvé – na tuto minulost se odvolávají a chápou váš výrok ne jako popisný, ale jako diplomatický signál. A proto si myslím, že to aktuální je a že musíme dát zcela jednoznačný diplomatický signál, že Česká republika si o umístění vojsk myslí něco jiného.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj Stanjura a potom pan poslanec Ženíšek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se jenom formálně odkážu na návrh usnesení, který jsem přednesl v obecné rozpravě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Prosím pana poslance Ženíška.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji, pane předsedo. Já se obávám, že to usnesení, které tady přednesl, ten návrh usnesení, který přednesl pan ministr, tak já osobně proti němu nic nemám, já ho dokonce myslím podpořím, nemám s tím problém. Ale ten problém, který tady byl, byla jednoduchá věta. V médiích se objevilo: Pan ministr České republiky nechce vojska NATO na území České republiky. Ten návrh usnesení pana ministra je dle mého názoru velmi hezký, leč velmi dlouhý a tato krátká věta, nebo dementi této krátké věty, které si umím představit stejně tak ve zkrácené podobě, jako bylo uvedeno právě v oněch médiích, a vy popisujete, že to bylo interpretováno špatně, tak tam zkrátka není. A proto já trvám na tom usnesení, které jsem přednesl, nebo navrhl, ten jeho text, již v obecné rozpravě, a udivuje mě ta nechuť zkrátka to jasně říci, nebo říci opak toho, co bylo v těch médiích. Tak buďto to tedy skutečně nechcete, a pak to tedy velmi férově, jako to velmi férově říká Komunistická strana Čech a Moravy a je to velmi zřejmé, anebo nechápu, proč to neřeknete...

(K předsedajícímu:) Neslyším vlastního slova.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám. Prosím pana premiéra s panem ministrem zahraničí, pan řečník se cítí rušen, tak prosím.

Poslanec Marek Ženíšek: Zdálo by se mi velmi férové, kdybyste zkrátka řekl, že to nechcete, nebo že to cítíte stejně jako Komunistická strana Čech a Moravy, anebo naopak zkrátka kromě jednoho slova tam změním negaci v pozitivum a zkrátka je to vyřešeno. Vy jste to dosud, pane ministře, neřekl.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se omlouvám. Já jsem byl tolerance sama k těm, kteří měli přednostní právo, ale v podrobné rozpravě je pouze možné vystoupit s návrhem usnesení.

Poslanec Marek Ženíšek: Odkazuji se tedy na text usnesení, který jsem přednesl již v obecné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji vám. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, takže na základě usnesení, které Sněmovna přijala, tento bod přeruším. Končím obecnou rozpravu... Pardon, ještě jednou. Končím podrobnou rozpravu a přeruším tento bod na jednu hodinu, to znamená, budeme tento bod projednávat v 10.45 hodin. Současně prosím aparát Poslanecké sněmovny, aby zajistil rozdání všech tří návrhů usnesení všem poslancům. Děkuji a konstatuji tedy, že tento bod jsme přerušili.

Budeme pokračovat bodem 52, což je

52.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sněmovní tisk 45/ - třetí čtení

Prosím paní ministryni a pana zpravodaje, aby zaujali svá místa – vidím pana zpravodaje Chvojku – u stolku zpravodajů. Chci vám říci, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 45/4.

Otevírám rozpravu a vidím, že paní ministryně se již dostavila k řečnickému pultíku a chápu z toho, že se hlásí do rozpravy a má tedy slovo. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedo. Já se omlouvám možná za přespřílišnou aktivitu a vzhledem k tomu, že schůze už časově pokročila, tak se budu snažit jenom stručně shrnout to nejpodstatnější. Je to třetí čtení, předpokládám, že všichni jste dobře obeznámeni.

Ústavněprávní výbor se touto problematikou také zabýval. Jde o novelu trestního zákona, trestního řádu, jde o implementaci tří směrnic a jednoho rámcového rozhodnutí v oblasti ochrany dětí, konkrétně zavedení dvou nových skutkových podstat – účast na pornografickém představení a navazování nedovolených kontaktů s dítětem, čili § 193a

trestního zákona a nový § 193b trestního zákona, čili ochrana dětí před těmito aktivitami, které jistě ohrožují jejich zdraví a nerušený mravní, případně i tělesný vývoj, prostředky trestní represe. Dále se rozšiřuje stávající skutková podstata trestného činu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií, stávající § 192 trestního zákoníku.

Pokud jde o změny v trestním řádu, také jsme o nich hovořili, že jsou velmi důležité a celkem nezpochybnitelné. Jde o to rozšířit povinnosti orgánů činných v trestním řízení ve vztahu k osobě, která byla zadržena či zatčena, čili osoba, kde platí bezezbytku zásada presumpce neviny, o jednoduché a srozumitelné poučení o jejích právech, a to po celou dobu zadržení či zatčení.

Pokud jde o navrhované doplnění zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, které původně bylo také součástí, tak zatím vzhledem k připravované novele, která je chystána na Ministerstvu spravedlnosti a měla by být do konce června hotova, se předpokládá pouze rozšíření o trestný čin lichvy právě s ohledem na to, co se v poslední době v této oblasti děje, a je zde tedy akcentován ten trestně politický zájem více než systematická novelizace.

Tisk 45 byl projednán, jak zde jistě bude řečeno zpravodajem, ústavněprávním výborem. Byl velmi podrobně debatován, opakovaně byly vzneseny některé připomínky. Nakonec ústavněprávní výbor po jejich částečném zapracování doporučil Poslanecké sněmovně návrh schválit, a to ve znění několika pozměňovacích návrhů.

Ty nejpodstatnější změny dle mého názoru zahrnují návrh na zachování dvouleté trestní sazby, původně byla jednoroční, u trestného činu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií. Potom jsme vypustili trestnost pokusu, logicky, protože pokus je stejně trestný u všech trestných činů. Ministerstvo spravedlnosti s těmito návrhy ústavněprávního výboru souhlasilo. Čili pokud jde o první čtení a pokud jde o návrhy, které s námi byly diskutovány předem, tak jsme nakonec našli shodu a předkládáme tento návrh bez věcných rozporů.

Ve druhém čtení předložil svůj pozměňovací návrh pan poslanec Adámek, který navrhl změny v § 33, jejichž cílem by bylo umožnit zánik trestnosti prostředky účinné lítosti u jednoho trestného činu, u trestného činu dotačního podvodu, § 212, a ještě u jednoho – poškození finančních zájmů Evropské unie, § 260. Oba mají společného jmenovatele, že jde o čerpání dotací a nebo finanční zájmy EU. Po diskusi u nás v legislativě Ministerstvo spravedlnosti nakonec na prvý pohled užitečný návrh nepovažuje nyní za vhodné zařadit, neboť se jedná o přílepek přesně v tom kontextu, o kterém hovoří nález Ústavního soudu z roku 2006. Tento přílepek nesouvisí vůbec s obsahem návrhu novel trestního zákona a trestního řádu a zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. A myslíme si navíc, že koliduje se závazky, které máme přijaté Úmluvou o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, která byla vypracována na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii. Z ní totiž vyplývá explicitně pro Českou republiku povinnost, aby přijala nezbytná opatření, aby úmyslná jednání nebo opomenutí týkající se použití nebo předložení nepravdivých, nesprávných nebo neúplných prohlášení nebo dokladů, které mají za následek neoprávněné přisvojení nebo zadržení prostředků ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství, byla trestána účinnými, přiměřenými a doslova odrazujícími tresty. Čili obě dvě skutkové podstaty by se daly zařadit právě pod tuto úmluvu. Takže si myslíme, že přijetím navrhované právní úpravy by požadavek práva Evropské unie nebyl v plném rozsahu naplněn. Navíc ta změna ani není zcela systematická. Účinná lítost se nevztahuje např. na pojistný a úvěrový podvod. Některá konkrétní jednání, která můžeme zahrnout pod pojistný a úvěrový podvod, přitom korespondují tomu podvodu, který je navrhován, aby na něj bylo možné aplikovat institut účinné lítosti. Také text odůvodnění, že vrácení části neoprávněné dotace se rovná přiznání viny, je diskutabilní. V případě, kdy by pachatel část neoprávněně čerpané dotace dobrovolně vrátil, je spíše třeba zvážit tu možnost, kterou zná § 12 odst. 2 trestního zákoníku subsidiarita trestní represe, kde se umožňuje, aby určitá jednání, která nedosahují té míry společenské škodlivosti, nebyla vůbec kvalifikována jako jednání trestná. Takže to je jedna možnost hmotněprávní. Druhá je procesní, tj. § 171 odst. 2 písm. c) trestního řádu. Jde o účel trestního řízení, kterého by bylo možno v tomto dosáhnout jinak. Takže si nemyslíme ani, že by institut účinné lítosti byl jediným možným prostředkem, jak toto jednání už za stávající platné právní úpravy nepostihnout. Čili z tohoto hlediska si myslíme, že návrh předložený ve druhém čtení předložených novel není vhodné přijímat.

Jinak doporučuji návrh ve znění dalších pozměňujících schválených návrhů, které vzešly a byly projednány z ústavněprávního výboru, schválit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já vám samozřejmě dám prostor k vyjádření stanoviska před každým pozměňovacím návrhem. Ptám se, kdo dále se hlásí do rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Nevidím nikoho. V tom případě bych rozpravu ukončil a zeptám se paní ministryně příp. pana zpravodaje, zda si přejí závěrečná slova. Pan zpravodaj ano.

Poslanec Jan Chvojka: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedo. Paní ministryně to v zásadě řekla za mě, takže já se nebudu vyjadřovat věcně k tomu tisku. Chtěl bych jenom ještě jednou poděkovat jak celému ústavněprávnímu výboru, tak paní ministryni za projednávání, které bylo velmi podrobné, odborné a konsensuální. Jsem rád, že usnesením ústavněprávního výboru došlo k tomu, že do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob bude zanesen delikt lichvy, tzn. že právnické osoby by mohly být trestány za takovýto delikt. To tak doposud není možné. Ano, je to určitým způsobem nekonsensuální, nesystematické, ale je to politicky potřebné, protože lichva je něco, co trápí celou společnost, a je určitě potřeba, aby za to byly trestány nejenom fyzické osoby, ale i právnické, protože koneckonců si myslím, že tuto v uvozovkách podivnou živnost vykonávají spíše právnické osoby.

Takže já bych chtěl ještě jednou poděkovat a samozřejmě doporučuji všechny pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru ke schválení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, za vaše závěrečné slovo. Paní ministryně závěrečné slovo nežádá. Přikročíme tedy k hlasování. Já ještě zavolám kolegy z předsálí a poprosím znovu pana zpravodaje, zdali by byl tak laskav a seznámil nás s postupem při hlasování. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já vás nyní provedu hlasováním k tomuto tisku. Na začátku musím konstatovat, že nebyl podán návrh na zamítnutí tohoto zákona, takže budeme hlasovat o dvou pozměňovacích návrzích. Ten jeden je již zmíněný, pozměňovací návrhy zanesené v usnesení ústavněprávního výboru ze dne 9. dubna 2014, a druhým pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh pana poslance Františka Adámka, k němuž se již vyjádřila paní ministryně. Takže poté, co rozhodneme o těchto dvou pozměňovacích návrzích, budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To je celkem jasná procedura. Zeptám se jenom pro formu, zda jsou zde námitky. (Nikdo se nehlásí.) Není tomu tak. Můžeme tedy přikročit k hlasování. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Chvojka: Nyní bychom se měli vypořádat s usnesením ústavněprávního výboru, s pozměňovacími návrhy v něm obsaženými. Takže hlasujeme o pozměňovacích

návrzích obsažených v usnesení ústavněprávního výboru číslo 33 ze dne 9. dubna 2014 s tím, že moje stanovisko je kladné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně, stanovisko k tomuto pozměňujícímu návrhu? (Souhlas.) Souhlasí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 118, přihlášeno 165, pro 149, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Druhým a posledním pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh pana poslance Františka Adámka. Můžeme o něm hlasovat. Stanovisko zpravodaje je neutrální.

Předseda PSP Jan Hamáček: Neutrální. Paní ministryně? (Nesouhlas.) Nesouhlasí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh pana poslance Adámka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 119, přihlášeno 165, pro 12, proti 52. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Vypořádali jsme se se všemi pozměňovacími návrhy a nyní můžeme hlasovat o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, jsem stejného názoru, a proto přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb., podle sněmovního tisku 45, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zeptám se na stanoviska. Prosím, pan zpravodaj. (Zpravodaj souhlasí. Ministryně také souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 120. Přihlášeno je 165, pro 153, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji. Končím bod č. 52.

Byl jsem informován, že všichni jste již obdrželi písemné znění všech tří návrhů usnesení k bodu 95. (Hlasy ze sálu: Ne.) Ti z vás, kteří je nemají, tak je záhy obdrží. Někteří již mají, já tedy ano, a vy v nejbližší době.

Budeme pokračovat bodem

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Jenom upozorňuji, že je navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. To znamená je zde navrženo projednávání podle § 90 odst. 2. Prosím pana ministra obrany, aby tento tisk z pověření vlády uvedl. Pane ministře, máte slovo. – Já se omlouvám. Pan předseda klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Budu velmi stručný a pravděpodobně vás nepřekvapím, když jménem klubu TOP 09 a Starostové a klubu ODS vyslovíme veto k projednávání podle § 90.

Předseda PSP Jan Hamáček: Veto dvou klubů jsem zaznamenal a konstatuji, že nelze použít § 90 odst. 2. A nyní již nic nebrání panu ministrovi, aby se ujal úvodního slova. (V sále je veliký hluk.)

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte, abych uvedl několik slov k návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám. Zaregistroval jsem, že zde je poptávka po snížení hluku, tak vás prosím, abyste zasedli do lavic a věnovali se klíčovému zákonu pro obranyschopnost země, a pokud máte jiné priority, tak prosím, abyste je realizovali mimo jednací sál. Omlouvám se, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo.

Úvod k návrhu novely zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, sněmovní tisk 49. Jedná se o rozsáhlou novelu se zásadními dopady na průběh služby vojáků z povolání a na budoucí plnění úkolů ozbrojených sil. Návrh zákona byl předložen ještě minulou vládou, respektive mým předchůdcem panem generálem Pickem, a práce na něm probíhala několik let. Proto jsem považoval za nutné po nástupu do funkce se s návrhem nejdříve detailně seznámit. Předlohu jsem podrobně diskutoval s personálními odborníky resortu a samozřejmě se zástupci Armády České republiky a nakonec jsem dospěl k závěru, že novela je ve svých zásadách a principech správná.

Co je jejím hlavním cílem? Dát vojákům moderní a předvídatelný kariérní řád. Dále narovnat platové podmínky ve prospěch nižších hodností a dále zachovat konkurenceschopnost služby v Armádě České republiky na trhu práce. Ale, a to navazuji vaším prostřednictvím, pane předsedo, na pana předsedu Kalouska, považuji i já za nutné, aby prošla řádným legislativním procesem ve třech čteních. Proto jako zástupce předkladatele, tedy vlády, stahuji původní návrh na projednání dle § 90 odst. 2 jednacího řádu. Vzhledem k zásadní povaze a rozsáhlým dopadům předkládané normy na personální situaci v ozbrojených silách vnímám jako důležité, aby nová Sněmovna mohla podrobně novelu zákona č. 221, o vojácích z povolání, projednat nejen zde na plénu, ale i v příslušných výborech.

A teď alespoň stručně k obsahu návrhu. Zavádějí nové nástroje k podpoře systému řízení kariér a nový platový řád. To je asi nejdůležitější moment celé novely. Tyto změny napravují současný stav umocněný platovými restrikcemi z let minulých. Současná právní úprava odměňování vojáků z povolání vycházející z principů pracovního práva dle zákona č. 143/1999 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, je pro vojáky nevhodná a s ohledem na specifika jejich

služby může mít nežádoucí vliv na jejich platové ohodnocení. Oproti letošnímu roku dojde k navýšení osobních mandatorních výdajů o cca 1,3 miliardy korun. Je to pouze optické zvýšení. Oproti roku 2013 se objem nemění, protože Armáda České republiky provedla v roce 2013 strukturální změny a snížila počty, aby zvýšení eliminovala.

Jaké jsou principy navrhované úpravy? Především propojení zastávané funkce s vojenskou hodností a odpovídajícím služebním platem, což je systém, který úspěšně funguje v řadě členských zemí NATO, například na Slovensku, v Polsku, Francii, Německu, Belgii a Velké Británii. Zvýšení transparentnosti systému řízení kariér. Dále snížení administrativní zátěže, zajištění dlouhodobé stability mandatorních výdajů, potlačení subjektivních vlivů při stanovování výše platu vojáka. Narovnání poklesu příjmů vojenského personálu a zamezení dalšímu propadu od 1. 1. 2015. Dále jde o moderní personální nástroj nové nastavení doby rozhodné, systemizace a služebního hodnocení zohledňujícího specifika služebního poměru vojáků z povolání a plnění jejich zvláštních úkolů. Jinými slovy, navrhovaná novela umožňuje vytvoření přehlednějšího a předvídatelnějšího systému pro kariérní růst vojáků.

Za velmi podstatné považuji, že novela jde cestou zefektivňování využívání mandatorních výdajů, což je podstatná část rozpočtu Ministerstva obrany. Týká se to i oblasti výsluhových náležitostí. Po zevrubném posouzení jsem přesvědčen, že stále existuje prostor pro změny podmínek pro nárok a výši některých plnění a velice rád bych o tom vedl debatu.

K dalším cílům novely. Jde také o implementaci práva Evropské unie, zejména v oblasti rozvržení služby vojáků, která byla vynucena judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Novela rovněž reaguje na nutnost úpravy některých ustanovení zákona o vojácích z povolání v návaznosti na aplikační zkušenosti.

Závěrem mi dovolte, abych ještě shrnul v tom smyslu, že stávající stav v oblasti řízení kariér našich vojáků není dlouhodobě udržitelný. Výsledná podoba zákona je armádou netrpělivě očekávána. Zároveň je však třeba reflektovat nové rozložení sil v Poslanecké sněmovně, a proto chci, aby se uskutečnila regulérní diskuse o tomto návrhu, do níž se velice rád a aktivně zapojím. Jako ministr obrany jsem připraven tuto novelu ve spolupráci se svými kolegy pečlivě vysvětlovat a diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Děkuji panu ministrovi obrany Martinu Stropnickému a budeme pokračovat zprávou zpravodaje. Ale vzhledem k tomu, že pan poslanec David Kádner je řádně omluven na dnešním jednání, budeme muset rozhodnout o změně zpravodaje. Výbor navrhuje jako zpravodaje pana poslance Bohuslava Chalupu.

Musím vás odhlásit, protože počet přítomných je pravděpodobně velmi výrazně odlišný. Žádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom mohli rozhodnout o změně zpravodaje. Potřebné kvorum už máme.

V hlasování pořadové číslo 121 rozhodneme, že zpravodajem pro prvé čtení bude pan poslanec Bohuslav Chalupa. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 121, z přítomných 87 pro 84, proti 1.

Prosím tedy pana poslance Bohuslava Chalupu, aby se ujal zpravodajské zprávy k tisku 49. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. V zastoupení předsedy výboru pro obranu si dovolím přednést zprávu zpravodaje. Dovolte

mi, abych po vystoupení pana ministra obrany, který řekl v podstatě vše podstatné, vystoupil s touto zprávou. Má zpravodajská zpráva bude proto velmi stručná.

Máme před sebou další z vládních návrhů zákonů týkající se Armády České republiky a obranyschopnosti země jako takové, kterým se významným způsobem upravují podmínky pro výkon služby vojáků z povolání, zejména pak jejich platové náležitosti. Z dalších věcí pak novela přináší změny právní úpravy služebního zařazení, hodností, studijních pobytů, dovolených a podobně. Nicméně zásadním momentem je nová právní úprava služebního platu.

Jako zpravodaj doporučuji Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona propustila do druhého čtení. Vítám, že předkladatel netrvá na postupu podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu. Novela tohoto významu si zaslouží řádné projednání v orgánech Poslanecké sněmovny. Výbor pro obranu je připraven se tomuto návrhu věnovat a projednat ho ve lhůtách, jaké mu Sněmovna určí. Za sebe jako zpravodaje nenavrhuji ani zkrácení ani prodloužení lhůty k projednání ve výboru.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Jako první přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Antonín Seďa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, novela zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, si kladla za cíl zavedení řízení kariér v naší armádě, kdy vyšší platové hodnocení bude vázáno na vyšší vojenskou hodnost, která bude odpovídat náročnosti vlastní služby. Dále tato novela hodlá narovnat plošné snížení tarifů o 10 % z ledna roku 2011. Důvodová zpráva uvádí čtyři varianty možného řešení včetně zachování současného stavu. V důvodové zprávě mi schází porovnání variant způsobu odměňování u jiných armád Severoatlantické aliance, například belgické, nizozemské či dánské. Tak jako jsem upozorňoval při prvním čtení služebního zákona na rozdílné systémy odměňování ve státní správě, tak nechápu, proč nebyla vybrána varianta, která by byla více transparentní. Zřejmě proto, že není pravdou, že v důsledku této novely dojde ke snížení platových nákladů, ale dojde k jejich zvýšení, což se poté projeví i ve zvýšení výsluhových náležitostí. A zejména novela nevede ke spravedlivějšímu odměňování vojáků v nižších hodnostech.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní dovolte nejprve dvě obecné připomínky. Já jsem tady v minulém nebo předminulém bodě něco už naznačil. Ta první zní: Pokud stále platí – a já nemám žádnou informaci o tom, že neplatí – reforma ozbrojených sil z roku 2002, pak bychom dnes měli mít celkem 35 tis. zaměstnanců resortu Ministerstva obrany, z toho 26 200 vojáků z povolání a 8 800 občanských zaměstnanců. Podle státního rozpočtu na rok 2014 kapitolního sešitu 307 má být počet pracovníků v resortu 30 158, z toho 21 994 vojáků z povolání a 7 296 občanských zaměstnanců. Naproti tomu důvodová zpráva k zákonu hovoří o celkovém počtu 29 287 osob v resortu obrany. Nicméně oba údaje plánují pokles zaměstnanců o 2 447 osob, z toho 1 659 vojáků z povolání a 788 občanských zaměstnanců. Pro mne samotného je základní a stále nezodpovězenou otázkou, jakou že to armádu vlastně chceme, jakou ji budujeme a zda vůbec budou ozbrojené síly plnit své úkoly dané strategickými dokumenty a zákony České republiky. Pokud bychom chtěli dodržet počty personálu dané reformou ozbrojených sil z roku 2002, tak bychom potřebovali další minimálně dvě miliardy korun navíc.

Druhá připomínka se vztahuje ke strukturálnímu problému rozpočtu Ministerstva obrany. Ze zkušeností a doporučení armád Severoatlantické aliance, ale i schválené transformace resortu obrany České republiky platí, že osobní výdaje by neměly překročil 50 % výdajů, ostatní běžné výdaje by neměly být vyšší než 30 % a na potřebnou modernizaci by zůstalo minimálně 20 %. Dnešní skutečnost, to znamená v návrhu rozpočtu na rok 2014, je, že mandatory jdou k 59 %, ostatní běžné výdaje odpovídají 30 % a kapitálové výdaje opět klesají na 11 % rozpočtu. Přitom investiční hrb podle Bílé knihy o obraně dosahuje téměř 100 mld. korun a armáda se potýká s výrazným nedostatkem peněz na běžnou údržbu a opravy. Osobně se domnívám, že navržená novela nereprezentuje cíle, které byly původně stanoveny Bílou knihou o obraně, zejména nedojde k naplnění očekávání, které vojáci kladli a stále kladou do této novely.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nyní mi dovolte několik základních konkrétních připomínek k návrhu zákona. Za prvé: V novele stále přetrvávají dosud neopravené chyby. Konkrétně § 3 ponechává jako podmínku povolání do služebního poměru vykonání základní nebo náhradní služby, přičemž tyto druhy činné služby byly dávno zrušeny. Podobně v § 48 je ponechána chyba v popisu základních povinností vojáka, kdy takto vlastně voják není povinen, chcete-li, dělat prakticky nic s odůvodněním, že požadovaná činnost je například nad jeho schopnosti. Do třetice: § 19 – novela ponechává povinnost státu propustit ze služby vojáka, požádá-li o propuštění, a to bez ohledu na obsah platného kontraktu. Vedle naprosto nerovného postavení státu zastoupeného Ministerstvem obrany to umožňuje sice krajní, ale možný případ rozpadu armády v důsledku podaných žádostí vojáků, kdyby došlo k němu do devíti měsíců od podání žádosti. Zpět do armády by bylo možné vojáky dostat až prostřednictvím jejich povolání do mimořádné služby při vyhlášení stavu ohrožení státu. Mimochodem – zákon o mimořádné službě stále nemáme.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, za druhé problematický je nový § 6a, rozhodná doba ve služebním zařazení. Toto nové ustanovení nedává žádný smysl pro dosažení cíle novely zákona, neboť připouští naložit s vojákem jakkoliv dle libovůle velitele. Taktéž velmi krátký termín pro podání písemné námitky vojáka proti služebnímu hodnocení omezuje právo vojáků z povolání. Použiji-li slova klasika, toto ustanovení je absurdné, protože odvolání se podává zpracovateli a ten s konečnou platností rozhodne. Opravný prostředek totiž neexistuje. Služební orgán se přece nebude zatěžovat případnými opravami svého elaborátu. Podstatným závěrem je skutečnost, že takto lze regulérně zničit kohokoliv a kdykoliv. Podle mého názoru je toto nové ustanovení zaměřeno proti vojákům z povolání a obávám se, že takto to nemá upraveno snad ani cizinecká legie.

Za třetí. Pasáž o služebním platu je spíše nepřehledný metodický předpis. Všechna ustanovení o započítávání a nezapočítávání doby služby v různých situacích, výpočtu délky náhradního volna a stanovené lhůty pro udělení volna jsou naprosto nepřehlednou spouští, jsou zjevným úřednickým šimlem a velitelům jen zkomplikují situaci. Velitelé mají přece jiné starosti než u stolu přepočítávat odpracovanou dobu vojáků. Velmi kontroverzní je nový požadavek, který ukládá vojákovi neplacenou službu do 300 hodin nad základní týdně konanou službu, a to dokonce bez možnosti náhradního volna.

Problematický z hlediska možných finančních dopadů na rozpočet armády je tzv. stabilizační příplatek, který je navrhován jako paušální ve výši 7 tis. korun za každý ukončený kalendářní měsíc služby. Podobně je na tom služební příspěvek na bydlení.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, za čtvrté. Některá ustanovení, např. § 6 – služební zařazení, jsou zřejmě v rozporu s platnou legislativou. V § 8 – doba výkonu služby v hodnosti – jsme z nepochopitelných důvodů z organizační struktury vojenských útvarů vyřadili vojíny a tuto hodnost jsme vyčlenili pouze pro potřeby přípravy nových profesionálů. Kromě toho, že to je světová rarita, jsme dosáhli toho, že jsme z již tak malého počtu hodností ztratili další.

Paragraf 15 – odvelení je velkou kuriozitou tohoto zákona, protože podle tohoto ustanovení by nebylo možno v zájmu ministerstva, Vojenského zpravodajství, Vojenské policie či vojenské školy odvelení realizovat. Stejný problém má i § 16 – přeložení. Podobně celá hlava IV – výkon a doba služby – je opět, slušně řečeno, velmi problematická. Zřejmě na jednotlivých útvarech budou muset najmout nové speciální síly, které budou hlídat ustanovení této hlavy, protože bych chtěl vidět velitele, který se v této právní úpravě vyzná.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, co říci závěrem? Dovolím si použít dvě citace z důvodové zprávy novely zákona, kterými se odůvodňoval požadavek na schválení zákona již v prvním čtení. Prvním důvodem je skutečnost, že předmětný návrh zákona má představovat novelu, kterou je do zákona transponováno právo EU. Odklad implementace směrnic EU po zveřejnění tohoto záměru a jeho odůvodnění hrozí údajně rizikem soudních sporů s přímým dopadem na rozpočtovou kapitolu resortu Ministerstva obrany. Tady si dovolím krátkou poznámku. Směrnice 89/391/EHS a směrnice 203/88/ES a povinnost na základě rozsudku Soudního dvora EU č. C-132/04 z 12. ledna 2006 – ano, z 12. ledna 2006 – se totiž vůbec netýkají ozbrojených sil a jsou časově poněkud zastaralé. Druhým důvodem je, že navrhovanému platovému systému předcházely rozsáhlé organizační a dislokační změny, které směřovaly k datu 1. ledna 2014. Tady také nevidím přímou souvislost s těmito změnami a novelou zákona. Snad jenom tu, že se může dále zvýšit dlouhodobá nejistota vojáků z povolání, která vede k odchodům perspektivních vojáků, která destabilizuje naši armádu.

Závěrem bych chtěl říct, že pan ministr vlastně a současná vláda tuto novelu zákona o vojácích z povolání zdědili. Bude to velmi komplikované ve výboru upravit. Myslím si, že nejprve by měly být zodpovězeny základní otázky, které jsem řekl v úvodu.

Děkuji za pozornost a zároveň se omlouvám za poněkud delší vystoupení, ale také doporučuji postoupení tohoto zákona do druhého čtení na výbor pro obranu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Seďovi. Nyní konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy, ale vnímám přihlášku paní poslankyně Jany Černochové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji, pane místopředsedo. Musím v reakci na to, co tady zaznělo od pana kolegy poslance Sedi, trošku pozdvihnout obočí, protože jsem velmi překvapena z toho, co jsem tady dnes slyšela.

Návrh zákona o vojácích z povolání, zákon č. 221, jsem já společně s panem kolegou Seďou v minulém volebním období několikrát slyšela, ten návrh jsme měli k diskusi opakovaně na výboru pro obranu a kritika, která tady teď zaznívá, možná kdyby zaznívala dva roky zpátky, tak pan ministr Stropnický, který se v rámci svého mandátu v nové vládě zhostil role předkladatele tohoto návrhu, by měl jednodušší práci, protože by všechny kritické body, které tady zmiňovali zástupci sociální demokracie, už do toho návrhu mohl zanést a nemuseli jsme ztrácet půl roku času.

Já si myslím, že ta norma není připravena špatně. Garančním výborem zcela bezpochyby bude výbor pro obranu, který určitě připomínky, o kterých jsme hovořili už na různých úrovních i v rámci prolínání některých agend do oblasti bezpečnosti, tak jsme o nich hovořili i v bezpečnostním výboru, tak si myslím, že jsme schopni některé záležitosti odstranit tak, aby tam problém nebyl. Myslím si, že i v úvodním slově pana ministra tady ty věci, o kterých už nyní víme, že tam nejsou úplně dokonale zaneseny, pan ministr sám zmiňoval, že o nich ví a že je připraven o nich diskutovat a tyto chyby odstranit.

Já bych při této příležitosti možná ještě zmínila dvě normy, které nás čekají také, předpokládám v letních měsících. Možná nebude od věci, když se na tyto dvě normy sejde mimořádná schůze, pokud bude svolána z důvodů jiných, o kterých tady také dneska byla řeč, v letních měsících, a to zákon o aktivních zálohách a branný zákon, protože tyto dvě normy bezprostředně souvisí s dvěstědvacetjedničkou a není možné přijímat dvěstědvacetjedničku a nebavit se o aktivních zálohách. Není možné přijímat dvěstědvacetjedničku a nebavit se o branném zákoně, protože tyto věci spolu bezprostředně souvisí.

Takže já chci poprosit a jménem klubu občanských demokratů mohu říct, že my jsme připraveni tento zákon podpořit do druhého čtení. Stanovit garančním výborem výbor pro obranu se nám také jeví jako nejvíce systémové a pojďme dál vést v rámci výboru o této normě diskusi. Já bych i ráda poděkovala panu ministrovi Stropnickému, že když jsem ho tady interpelovala na začátku volebního období, kde že jsou ty zákony, které on stahoval z programu, tak že mi řekl, že tyto normy budou předloženy do léta. A jsou. Dvěstědvacetjedničku tady máme, takže bych ještě velmi chtěla ubezpečit od pana ministra, že to samé může slíbit i s branným zákonem a se zákonem o aktivních zálohách. A já samozřejmě velmi ráda se budu na práci na těchto normách jako členka výboru i pro obranu i pro bezpečnost podílet. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Antonín Seďa a připraví se pan poslanec Václav Klučka k řádné přihlášce. Prosím, pane poslanče, máte svou faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji. Já bych odpověděl paní kolegyni Černochové vaším prostřednictvím. Já budu souhlasit s tím koncem. Já si osobně myslím, že všechny branné zákony se měly projednávat v jednom balíku. To, že už ozbrojené síly jsou pryč, že Vojenská policie je pryč atd., je chybou, protože jsou navzájem provázány.

Druhá věc. Ano, několikrát se to projednávalo na výboru, ale nikdy tomu nebyla věnována dostatečná pozornost, zejména z toho důvodu, že byly deklarovány nějaké cíle, a po hloubkové analýze tyto cíle já tam nevidím. To je důvod, který jsem přednesl.

A druhá věc je, že ono chce také vědět to, co jsem říkal na počátku – v jakém stavu je v současné době Armáda ČR, protože jsem slyšel veřejné vyjádření, a to dvakrát, na veřejném fóru pana náčelníka Generálního štábu, který jasně deklaroval, že Armáda ČR je ve špatném stavu.

A druhá věc je, zda přijetí této novely, to znamená zákona o vojácích z povolání, zlepší, či zhorší současný stav. Já si přeji, aby se zlepšil, aby byly naplněny cíle reformy ozbrojených sil z roku 2003. A k tomu musí sloužit tento zákon. Pokud tomu sloužit nebude, je to špatně!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klučka k řádné přihlášce v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Já nebudu komentovat předchozí vystoupení předřečníků. Pouze bych chtěl říci, že z obsahu toho vystoupení je naprosto zřejmé, že je nutné v určité době, která bude před námi, a já předpokládám, že ta doba bude potvrzena touto ctihodnou Sněmovnou, najít kompromisy v mnoha dílčích problémech, které nám pak pomohou zjednodušit projednávání v druhém a třetím čtení.

Z toho důvodu i po dohodě s předkladatelem a se zpravodajem již teď si dovolují navrhnout prodloužení lhůty k projednávání o 30 dnů na 90 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Budeme pokračovat, ale nemám žádnou další přihlášku. Ano, nyní vnímám přihlášku pana poslance Alexandra Černého a kolegyně Černochová také. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, paní ministryně, dovolte mi jenom několik poznámek na adresu prvního čtení.

Musím bohužel konstatovat, že jsme poněkud zklamán úvodním slovem pana ministra. Chápu, že po tom, co si zažil v uplynulých hodinách, to nemá lehké a že se mu asi nepříliš radostně kráčelo dnes do Sněmovny, ale opravdu jsem očekával, že kromě toho, že nám ocituje několik pasáží z důvodové zprávy, kterou si pilní poslanci bezesporu mohou přečíst, tak že uslyším to, co jsem prostě neslyšel. Už to tady trochu naznačil jednak kolega Seďa, paní kolegyně Černochová.

Mám pocit, že vytrhovat jeden jediný zákon, který je velmi důležitý, nesmírně potřebný – vůbec nepochybuji o tom, že je nanejvýš žádoucí, abychom projednali tento zákon, abychom zlepšili kariérní řád, abychom se zabývali platovými podmínkami vojáků z povolání, ale to všechno jsou jen dílčí problémy.

My jsme už několikrát při různých příležitostech narazili na problém, že česká armáda se dostává do situace, kdy ztrácí některé své schopnosti. Souvisí to pochopitelně s financováním armády, dlouhodobým financováním armády. To už je něco, co se pana ministra Stropnického vůbec netýká, protože to byla práce jeho předchůdců. Ti velmi dobře věděli, co činí, a jejich rozhodování mnohdy naprosto cíleně směřovalo k tomu, že Armáda České republiky některé své schopnosti buď ztratila úplně, anebo je prostě na pokraji toho, že je schopna některé velmi důležité činnosti pro obranu země zajistit. Já jsem očekával, že nás pan ministr v úvodním slově ujistí o tom, že má představu, co s tím.

Nedávno jsme, ne všichni stejně horlivě, ale nedávno jsme slavili v České republice patnáct let od vstupu do Severoatlantické aliance. Při té příležitosti se konala celá řada akcí, na kterých zazněla docela závažná kritická slova ve vztahu k naší armádě. Už tady byla zmiňována poznámka náčelníka Generálního štábu, který dokonce připouštěl, že Armáda České republiky už je prakticky nebojeschopná, že už se dostává do situace, kdy by nebyla schopna dostát spojeneckým závazkům ne proto, že by někomu nemohla jít na pomoc, ale protože ty spojenecké závazky například předpokládají, že se v první fázi i případného napadení budeme schopni bránit sami. Poté nám možná podle nějakého článku Severoatlantické smlouvy přispěchá někdo na pomoc. Ale my už nejsme zřejmě schopni vůbec ničeho.

Armáda České republiky je v zoufalém stavu. Už jste tady slyšeli šílenou částku podfinancování resortu zhruba sto miliard, možná devadesát, to se těžko přesně vyčísluje. Slyšeli jste, nebo určitě víte, alespoň ti, kteří se o obranu země zajímáte, že počet vojáků, kterými dnes česká armáda disponuje, je jeden z nejnižších – jeden z nejnižších v rámci Aliance. Tuším, že jsme druzí od konce na počet obyvatel produktivních.

O rozpočtu už byla řeč. Jsme zhruba na polovině toho, co pan Rasmussen, který teď, s prominutím, kmitá po Evropě s jediným cílem – přimět členské země, aby se alespoň trochu napravily –, tak jsme zhruba na polovině toho, co bychom měli. Já to zdůrazňuji z toho důvodu, že už na tom zmíněném jednání Severoatlantické aliance došlo k dohodě mezi představiteli politických stran, že se budou zabývat jakousi proklamací, která by měla zvrátit

onen nepříznivý stav, který dnes pro ozbrojené síly, nebo pro armádu zvlášť, panuje, a sice že se tady z roku na rok dohadujeme o tom, jestli armáda dostane jednou čtyřicet, jednou čtyřicet jedna miliard. Víme všichni, že obojí je špatně – ale hlavně ten časový limit, ten je špatně.

Armáda je jeden z resortů, nebo Ministerstvo obrany jako celek je jeden z resortů, který jestli něco potřebuje, tak je to dlouhodobost. Vy, kteří jste tady delší dobu, si jistě vzpomenete na to, jaké jsme tady zažívali šílené chvilky, když jsme vysílali naše vojáky do zahraničních misí a krátce ještě před jejich vysláním jsme neměli Sněmovnou schváleno jejich působení – například do Afghánistánu nebo Iráku nebo čert ví kde. Prostě bylo to velmi nedůstojné, velmi nepříjemné. Stavělo to náčelníka Generálního štábu mnohdy do šílené situace, protože se musel připravovat na to, že když to náhodou Sněmovnou neprojde, tak bude urychleně muset ty lidi stahovat. A to je obrovské bezpečnostní riziko. Nekoncepčnost a neschopnost plánovat například výdaje na obranu na delší období, než je dokonce jedno volební období Sněmovny, optimální by bylo pět, šest, možná i více let, to je to, co mimo jiné způsobuje, že jsme v takové situaci, v jaké dnes jsme.

Paní kolegyně Černochová se tady zmínila o chybějících dalších zákonech, které nutně musí být svázány s touto normou. Já chci připomenout ještě jednu maličkost. Předsedové politických stran se možná s pomocí boží dopracují k tomu, že budou nějakým způsobem deklarovat svůj zájem na posílení obranyschopnosti České republiky a budou deklarovat to, o čem mluvím, tedy že se zavážou k jakémusi – pochopitelně to nebude zákon, ale bude to jakási proklamace, která by je měla motivovat k tomu, aby netorpédovali například rozpočet pro obranu, aby byli schopni přistoupit na to, že budeme se chovat tak jako některé jiné země, které bez ohledu na skoro vývoj ekonomiky jasně deklarují, že výdaje na obranu budou takové, nebo makové. Já mám tu čest zastupovat naši stranu v téhle té expertní skupině, jak si říkáme, a vedeme tam disputace na téma, co udělat pro to, aby se obranyschopnost České republiky posílila. Neodvoláváme se tam na to, že čekáme jenom na to, jak nás bude chránit Aliance. To jsou smlouvy, které platí a které my nezpochybňujeme. Nicméně jsme si vědomi toho, že prioritou nás poslanců, naší vlády by mělo být vlastní zajištění obrany. Já jsem teď trochu na rozpacích, zda má vůbec smysl pokračovat v práci téhle té skupiny, protože naším cílem je opravdu zajistit obranyschopnost. Bavíme se o tom, že to nejde bez toho, aniž bychom neposílili například rozpočet na obranu, abychom neposílili jednotlivé části armády, a na druhou stranu tady slyším, a pan ministr velmi dobře ví, že v návrhu toho zákona je zakotveno, že už tak minimální armádička – ta "em" už jsme tady taky měli, vzpomeňte si na ministra Tvrdíka někteří a jeho koncept "menší, menší, až budeme úplně nejmenší" – dalších 1 600 mužů profesionálních vojáků obětujeme pro to, abychom zajistili platové podmínky pro nový kariérní řád. Já tomu prostě nerozumím. To mi prostě uniká.

Doufal jsem, že mi pan ministr v úvodním slově nebude předčítat z důvodové zprávy, ale že mi vysvětlí, jak se s tímto problémem vyrovnal, jak posoudil se svými spolupracovníky tahle ta úskalí, a že nás nebude tlačit do situace – protože to, co nám teď předkládá, je v podstatě zlepšení kariérního řádu pro vojáky, zlepšení jejich platových podmínek, ale zhoršení podmínek pro zajištění obranyschopnosti země, to je pro mě rozpor, se kterým se nedokážu vyrovnat, a ve vztahu k ostatním zákonům, protože nepadlo ani slovo ze strany předkladatele, jak si představuje například aktivní zálohy, jak si představuje branný zákon. A přitom všichni velmi dobře víme, že bez toho se neobjedeme, že to je prostě to, co nám tady dlouhodobě chybí. Bez toho nemá skoro smysl o dvěstědvacetjedničce jednat, protože budeme mít sice možná dobře placené profesionály, budou mít lépe plánovanou kariéru, budou se možná lépe orientovat v tom, co je čeká, ale bude to čistě jejich osobní záležitost a obranyschopnosti země to příliš nepomůže.

Pokud nedostaneme uspokojivé odpovědi na tyto otázky, bude náš přístup k dalšímu projednávání tohoto zákona asi docela rozpačitý. Vnímám pozitivně návrh pana kolegy

Klučky na prodloužení lhůty, protože se obávám, že bez toho se prostě neobejdeme, a pevně věřím, že v tom mezidobí dostaneme ony informace, o kterých jsem se teď zmínil a bez kterých nelze ani zákon 221 efektivně projednávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Alexandru Černému. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Vážení kolegové, omlouvám se, že z toho vynechám ženy, ale jedinou ženou ve výboru pro obranu jsem já. Jsme tady všichni nějaký týden, někteří z nás jsou tady i z minulého volebního období a máme dostatek zkušeností na to, abychom byli schopni tu normu během prodloužené lhůty – souhlasím s kolegou Klučkou a s jeho návrhem – dát dohromady tak, abychom ji mohli projednávat. Zároveň pan ministr a jeho resort bude chystat branný zákon, bude chystat zákon o aktivních zálohách a může se to tady v nějakou chvíli všechno sejít. Myslím si, že tuhle ambici bychom měli mít všichni.

Mě jenom velmi mrzí, že za dva tři týdny oslavíme smutné roční výročí pádu Nečasovy vlády, kdy tato norma ležela v ten den, kdy padla vláda, na programu té schůze. Kdyby se v rámci opatření Senátu, jak původně chtěl bývalý ministr Picek, tato norma dostala do projednávání, tak se tady dneska nemáme o čem bavit, pan ministr má o vrásky méně z dvěstědvacetjedničky a ta norma platí. A už chvíli jsme schopni monitorovat to, jaké případné chyby a nedostatky se v té normě ukazují v praxi. (V sále rušno.)

Já nesouhlasím s kolegou Seďou, že to bude horší. Nebude to horší. Mně vadí, že vlastně v rámci kariérního řádu jsme se dostávali do situace bez rozhodného období, které je teď v normě, které je dvouleté až patnáctileté, že nám například na pozici – a mluvil o tom i pan ministr – svobodníků sloužili lidé 35, 25, 30 let. Na pozici svobodníků! A to přece nikdo z nás o takovéto vojáky, kteří nemají základní ambici povyšovat ve svém kariérním postupu, by neměl mít zájem. A v tom já vidím tu normu jako dobrou, jako dobrý návrh.

Mně tam vadí, a zmiňovala jsem to opakovaně na semináři, že nám ze systému trošku vypadnou plukovníci, protože je problém v tom, že v současné chvíli máme 280 plukovníků. Když pan prezident Zeman v den státního svátku jmenoval generála Petra Pavla armádním generálem, tak ty dny předtím byli do plukovnické hodnosti povýšeni i další plukovníci, bylo jich zhruba kolem patnácti, takže teď plukovníků v naší armádě máme kolem 300, a bohužel to je to úzké místo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám kolegy o klid, abyste mohla v pořádku hovořit.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. V současné chvíli máme v naší armádě kolem 300 plukovníků. Jediné, co mi vadí na kariérním postupu a řádu, je to, že z plukovníka se může stát pouze generál, brigádní generál. A tady je samozřejmě úzké místo, že o povýšení do této hodnosti, povýšení do hodnosti generála, rozhoduje pouze a výlučně z naší Ústavy prezident republiky, takže to v ruce armáda nemá. Dostaneme se do situace, kdy zhruba 300 plukovníků nemůže mít ambici, a předpokládám, že tuto ambici nemá ani naše armáda, aby se z 300 plukovníků stalo během dvou let 300 generálů. To se prostě nestane, ale naštěstí – a v tom bych chtěla strašně moc poděkovat zástupcům resortu Ministerstva obrany, kteří na naše dotazy nám vypracovávali velmi kvalitní podklady, tak abychom my byli schopni s těmito čísly pracovat – už dneska víme, kolik plukovníků, kteří by jinak ze systému vypadli, odejde přirozenou cestou do důchodu.

Jsou to všechno věci, které mají řešení, jenom potřebujeme mít čas se o nich bavit. Já znovu opakuji, že ač jsem poslankyně z opoziční strany, tak armádu, policii, prostě bezpečnostní složky, já považuji za něco, co by mělo být zcela apolitického, a jsem připravena já i moji kolegové připravit každý rozumný návrh, který povede ke zlepšení situace v Armádě České republiky, ke stabilizaci našich vojáků a k tomu, že konečně po přijetí Bílé knihy, která se přijímala před třemi lety, bude jasno, co se v tomto resortu bude dít dalších deset let. To je můj přístup k této problematice a nemyslím si, že by ta norma byla špatná. Pojďme na ní pracovat, pojďme na ní pracovat klidně ode dneška, až postoupíme tuto normu garančnímu výboru, pojďme se scházet a věnujme hodně času této normě. Naše armáda si to zaslouží. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Černochové. S faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Seďa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom pár poznámek.

První věc. Musíme si uvědomit, že tuto normu předložila minulá vláda a chtěla ji schválit v prvním čtení s těmi všemi chybami, na které jsem upozorňoval, takže je otázka, jak proběhlo vlastně legislativní kolečko, to znamená připomínkové řízení.

Druhá věc. Pokud bude přijata novela zákona o vojácích z povolání v této výši, tak musíme navýšit rozpočet Ministerstva obrany minimálně o tři miliardy. Bez toho a bez tohoto závazku nemá cenu dále pracovat na této novele.

Třetí věc. K 1. lednu 2014 byli degradováni vojáci. Byli degradováni, přitom neplatil tento zákon. A to je nejhorší věc, která se může stát každému vojákovi.

Já bych tady nerad vzýval nějakého démona, že tento zákon vyřeší veškeré problémy v resortu Ministerstva obrany a v Armádě České republiky. Není tomu tak, tak jako tomu nebylo při přijímání Bílé knihy o obraně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Seďovi. Já chápu další přihlášky do rozpravy, ale jsem vázán usnesením Poslanecké sněmovny, které bylo navrženo předsedou klubu ODS Zbyňkem Stanjurou, že budeme pokračovat v přerušeném prvním bodu dnešního jednání od 10.45 hodin. Omlouvám se za to, že faktická poznámka ještě chvilku trvala. Přerušuji bod číslo 15. Děkuji zatím panu ministrovi i panu zpravodaji.

Konstatuji, že od 11 hodin se do konce jednacího dne z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Langšádlová a do 12 hodin pan poslanec Soukup.

95. Prohlášení Poslanecké sněmovny k NATO

Vracíme se do bodu, který byl přerušen, to znamená usnesení, které bylo v rozpravě k bodu číslo 95. Hlásí pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, paní a pánové, dovolte mi, abych poděkoval aparátu Poslanecké sněmovny, že promptně připravil návrhy usnesení. My, poslanecký klub KSČM, se nyní nad nimi potřebujeme poradit, a proto žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání jedné hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. V tom případě vyhlašuji přestávku na poradu klubu KSČM do 11.50 hodin.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji a prosím klub KSČM, aby se teď hned dostavil do prostor klubu. Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno v 10.49 hodin.) (Jednání pokračovalo v 11.50 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v přerušeném jednání. Dále jsme v bodu číslo 95, máme před sebou návrhy usnesení a vidím přihlášku statutárního místopředsedy klubu KSČM Alexandra Černého, předsedu klubu nevidím, takže mu dám slovo, protože jsme už mimo rozpravu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji panu předsedovi klubu ODS, že souhlasí s tím, abych mohl vystoupit a seznámit se stanoviskem klubu.

Vážená vládo, vážení kolegové, dámy a pánové, dovolte mi, abych vám sdělil, že poslanecký klub KSČM se poradil a dospěl k tomuto závěru. Považujeme za nutné deklarovat, že zajištění suverenity, územní celistvosti a ochrana bezpečnostních zájmů České republiky, jakož i života a bezpečnosti občanů České republiky je pro nás absolutní prioritou. Současně konstatujeme, že jsme přesvědčení o tom, že je to v prvé řadě úkol nás, abychom zajistili to, co je v našich zákonech deklarováno, a že to považujeme současně za předpoklad dalšího hospodářského růstu a úspěšného rozvoje celé země. Jsme si plně vědomi dramatické situace, která vznikla vyvoláním krize na Ukrajině, a jsme si vědomi i toho, jaký je podíl mocností, chcete-li především Spojených států, Evropy, Evropské unie, Ruska na této situaci. Deklarujeme tímto, že považujeme jakékoliv rozmísťování vojsk, ať už Spojených států, nebo jiné členské země Severoatlantické aliance, kdekoliv v tomto velmi citlivém území za velmi nebezpečné, a stejně tak jako odmítáme politiku sankcí, vyhrožování sankcemi, tak považujeme i rozmísťování jakýchkoliv vojenských jednotek v této kontraproduktivní, za situaci nejenže neřešící, ale za situaci, která zhoršuje bezpečnostní prostředí a v podstatě znemožňuje dosáhnout efektivně nápravy této situace. Naší politikou je a bude hájit mír, a to mír v celé Evropě, na celém kontinentu. Nedovedeme si představit zajistit opravdu efektivní bezpečnost v Evropě bez toho, aniž bychom se bavili o bezpečnosti v rámci celé Evropy. Račte se podívat na mapu a uvědomit si, jaký kus Evropy například zabírá evropská část Ruska a Ukrajina.

Proto tedy konstatujeme, že všechna tři navržená usnesení považujeme za redundantní, tedy nadbytečná, a nemůžeme je podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu statutárnímu místopředsedovi klubu KSČM. Podotýkám, že jsme mimo rozpravu a vzal jsem jenom ty, kteří mají přednostní právo, a tady přednostní právo vyplývá z toho, že pan kolega Černý je statutárním zástupcem předsedy poslaneckého klubu. Takže jiná než přednostní práva neudělím.

Máme tři návrhy na usnesení a dovolte mi... Pan předseda klubu TOP 09 s přednostním právem může vystoupit. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl panu poslanci Černému poděkovat za jeho vystoupení, protože bylo velmi edukativní, zejména pro poslance sociální demokracie, ale nejenom pro ně. Pro nás pro všechny. Mohli jsme v přímém přenosu vidět, jak by dopadl ministr školství Marcel Chládek, kdyby nepřišla ta revoluce včas a mohl dostudovat stejnou školu jako pan doktor Černý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jsem tolerance sama, pane předsedo. Budeme pokračovat. Nyní nikdo s přednostním právem. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Zpravodaj k tomuto tisku – pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Kdybych zrekapituloval tu debatu, vystoupilo v ní celkem 9 poslanců včetně pana ministra. Musím říct, že vystoupili členové všech poslaneckých klubů. Škoda, že nevystoupil pan premiér k tak závažné otázce. To se nedá nic dělat.

Dovolte mi, abych v závěrečném slovu reagoval na vystoupení některých kolegů, kteří tady říkali, že otázka umístění spojeneckých vojsk nebo otázka zřízení základny spojeneckých vojsk v České republice je dávno vyřešená, že tím, že jsme podepsali Washingtonskou smlouvu, je to dávno jasné. Všichni to víme a pak je to docela zbytečné, o tom hlasovat. Nechci se s nimi přít o ten výklad, nicméně pokud se zeptáte našich občanů, tak ti to nevědí, pokud je ten výklad pravdivý, že to už automaticky platí a že je to zbytečné. A pokud je to pravdivé, a říkám, nechci se přít, tak je dobře, abychom se za to nestyděli, abychom z toho nedělali málem utajenou informaci a abychom to řekli veřejně. A ideální příležitost, jak to říct veřejně, je, že přijmeme usnesení, které to konstatuje. Opět bez toho, aniž bych se přel, jestli to pravda je, nebo není. Nicméně řekněme si, že cítím jistý rozpor ve vystoupení. Pan ministr, když vysvětloval slova, která poskytl agentuře Reuters, tak říkal, jestli cituji dobře: odpovídal jsem na otázku, jak by reagovala Česká republika na žádost o umístění spojeneckých vojsk či zřízení základny. Ale pak jakou to má logiku, že by ta žádost přišla, pokud by platilo to, co říkali někteří mí předřečníci, že už to automaticky platí? Že to je přece jasné a nemusíme o tom znovu hlasovat? Kdo by žádal, proč by žádal a kdo by vlastně odpovídal, když už je to automaticky jasné a platné?

Myslím si, že nejlépe uděláme, když podpoříme všechna navržená usnesení. Možná někomu z vás bude připadat některá věta nadbytečná, nicméně opakování je matka moudrosti ,a když to připomeneme a bude to veřejné usnesení Poslanecké sněmovny, tak i ti, kteří to doposud nevěděli, pokud je ten výklad správný, se to dozvědí.

Tolik mé závěrečné slovo a pak bych měl procedurální návrh, jak budeme postupovat při hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Já eviduji přihlášku pana předsedy klubu KDU-ČSL Jiřího Miholy, ale jsme opravdu už po závěrečném slovu zpravodaje, ale protože jde o předsedu klubu, tak mu samozřejmě umožním vystoupení, abychom se tady nepřeli o proceduru. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, moc si toho vážím. Dámy a pánové, já bych chtěl jenom říci za klub KDU-ČSL, že se domníváme, že je nutné především v této záležitosti rozptýlit jakékoliv pochybnosti o naší příslušnosti vůči NATO a o plnění závazků vůči NATO. Tolik v krátkosti a v tomto smyslu chceme podpořit všechna tři usnesení, která zde ve Sněmovně zazněla. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Stejnou měrou i panu předsedovi klubu TOP 09, i když už jednou vystupoval. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Chci za klub TOP 09 říct, že si velmi vážíme stanoviska, byť jsme strana opoziční, vládní strany KDU-ČSL. A chci znovu zdůraznit, že ta usnesení jsou nesmírně důležitá proto, že se obávám, že pan ministr – já se domnívám, že pan ministr řekl pravdu. On prostě řekl pravdu. Nezastírejme si, že to veřejné mínění je takto rozložené.

Jedna věc je komentovat pravdu jako komentátor, druhá věc – poslat politický signál jako člen vlády ČR a ministr obrany. Bohužel, tady se domnívám, že pan ministr nezvážil ten rozdíl a že skutečností je, že on vyslal politický, diplomatický signál našim spojencům i našim nespojencům. A proto je tak strašně důležité, aby Poslanecká sněmovna jako instituce nepochybně větší ústavní váhy než ministr, dokonce i než je vláda, dala jasný, nezpochybnitelný signál našim spojencům i nespojencům, co si opravdu myslíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě předtím, než požádám pana zpravodaje, abychom rekapitulovali návrhy na usnesení, tak konstatuji, že Kateřina Konečná hlasuje s náhradní kartou číslo 2.

Pane zpravodaji, pojďte, projdeme hlasování. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. V podrobné rozpravě zazněly celkem tři návrhy na usnesení, dostali jste je všichni v písemné podobě. Já navrhuji poměrně jednoduchou proceduru hlasování. Návrhy se vzájemně nevylučují. Navrhuji, abychom hlasovali v pořadí, v jakém zazněly, to znamená, nejprve bychom hlasovali o návrhu, který přednesl pan ministr obrany Martin Stropnický, pak bychom hlasovali o návrhu, který jsem jménem klubu ODS přednesl já, a pak bychom hlasovali o návrhu, který jménem klubu TOP 09 přednesl pan poslanec Marek Ženíšek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nikdo nezpochybňuje, nemusíme, myslím, je to jednoduché, hlasovat o proceduře. Přistoupíme tedy k hlasovaní. Budeme začínat hlasovaním pořadové číslo 122 a budeme se zabývat návrhem na usnesení, které přednesl pan ministr obrany Martin Stropnický. Ano.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr ho přednesl. Já jsem zahájil hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 122, z přítomných 160 pro 115, proti 31, návrh byl přijat.

Další návrh pana poslance Stanjury. Stanoviska? (Zpravodaj: Stanovisko je kladné.)

Pan ministr? (Odpověď nebyla slyšet, poslanci protestují.) Zahájil jsem hlasování. (Protesty poslanců.) Stanovisko pana ministra? (Nebylo slyšet.). Neutrální, dobře.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 123 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 123, z přítomných 164 pro 42, proti 67, návrh nebyl přijat.

Návrh pana poslance Ženíška. Pan zpravodaj? (Stanovisko kladné.) Pan ministr? (Stanovisko neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 124 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124, z přítomných 164 pro 44, proti 67.

Konstatuji, že z návrhů na usnesení k bodu číslo 95 bylo přijato usnesení, které předložil ministr obrany ČR Martin Stropnický. Nyní jsem evidoval přihlášky pana zpravodaje, potom pana předsedy klubu TOP 09. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V tuto chvíli už nepromluvím jako zpravodaj, ale jako předseda klubu ODS. Myslím, že hlasování jasně ukázalo, že naprostá většina vládních poslanců není pro umístění spojeneckých vojsk NATO v ČR. (Ohlas v sále.) Hlasovali jste proti usnesení číslo 2 i 3 dobrovolně, nikdo vás nenutil. (Potlesk vpravo.) Nevím, proč kroutíte hlavami a divíte se tomu. Podívejte se na sjetinu. Jsou to poslední dvě čísla hlasování. Naprostá většina z vás, na které vidím, hlasovala proti. To jenom abychom všichni věděli, jak je to jasné, Jaký je rozpor mezi slovy a činy. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte mi, dámy a pánové, abych sdělil pozici, chcete-li, postoj, klubu TOP 09 k hlasování, které právě proběhlo. Pokládáme za velmi důležité, zvláště v této, domníváme se, docela vypjaté mezinárodní situaci, abychom uměli nazývat věci pravými jmény. Tedy dovolte, abychom vám řekli, že jsme přesvědčeni o tom, že ti, kteří nepodpořili návrh usnesení pana poslance Stanjury a návrh usnesení pana poslance Ženíška, zaujali politickou pozici kryptokomunistů. Poslancům KSČM se omlouvám, ti nehlasovali jako kryptokomunisté, ale praví komunisté. Zbytek hlasoval jako kryptokomunisté, jako koketující s Putinem. Je nám z toho smutno. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda klubu TOP 09. Nyní se o slovo přihlásil předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Podotýkám, že jsme mimo rozpravu, tedy budu dávat slovo jenom těm, kteří mají přednostní právo. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, chtěl bych požádat vaším prostřednictvím, pane předsedající, oba dva předsedy, jak klubu ODS, tak klubu TOP 09, aby neprováděli interpretaci hlasování jednotlivých poslanců. My si samozřejmě své hlasování zodpovíme před voliči. To za prvé. A pokud je zde voláno nebo je zde naznačováno, že je zde nějaká skupina kryptokomunistů, tak já bych byl rád, aby si oni dva pánové udělali pořádek ve svých poslaneckých klubech, protože stejně jako já hlasovali minimálně tři poslanci klubu TOP 09 a ODS, dva a jeden respektive, a doufám, že případná opatření budou nejprve přijata v těch dvou poslaneckých klubech, a až poté budou interpretována hlasování jiných politických stran. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik, poté pan předseda klubu ANO pan poslanec Faltýnek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, nebudu dlouho zdržovat, protože před sebou máme ještě hromadu konkrétní práce, kterou je třeba také udělat, ale chci poznamenat na margo vystoupení zejména kolegů předsedů klubů zprava, že mezi slovy a činy u komunistů rozpor není, jasně a zřetelně jsme své postoje dávali najevo a podle těchto postojů jsme také jednotně hlasovali.

A co se týká otázky tzv. kryptokomunistů, já to beru jenom jako bojování minulých válek, a podívejte se po celé naší zemí, kde je hromada, mnoho, statisíce možná poctivých lidí, kteří byli v Komunistické straně Československa a kteří i nadále jsou lidmi slušnými. Já bych si nedovolil, byť jsem komunista, byť od nás, v uvozovkách, tito lidé odešli, bych si tyto lidi nedovolil urážet takovýmto způsobem.

A poslední věta. Díval jsem se na sjetinu hlasování. Mezi ty takzvané v uvozovkách kryptokomunisty bude asi potřeba zařadit i pana kolegu předsedu kubu ODS Stanjuru, protože on se obou hlasování zdržel. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Faltýnek, poté pan předseda Stanjura, poté pan předseda Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Vážený pane předsedající, dovolte mi, abych jménem poslaneckých klubů sociální demokracie a ANO 2011 navrhl, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích po 19. a 21. hodině, a současně mi dovolte navrhnout podle § 95, aby Sněmovna vyčlenila pro třetí čtení návrhů zákonů dobu dnes, ve středu, odpoledne a večer po pevně zařazeném bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za procedurální návrh.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Omlouvám se. A prosím, abyste o těchto návrzích dal hlasovat bez rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já samozřejmě dám hlasovat bez rozpravy. (Námitky v sále – to nejde. Poslanec Stanjura: Hlasování vetujeme.)

Vážení páni předsedové klubů, samozřejmě že podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny o tomto návrhu dám hlasovat, protože vetovat lze prostřednictvím dvou poslaneckých klubů to, že se zařazuje nový bod. (Poslanec Stanjura ze sálu: I vyčlenění hodin, pane místopředsedo.)

Požádal bych předsedy klubů, aby respektovali jednací řád. Pokud jde o návrh, kterým se rozhoduje o prodloužení lhůty pro jednání po 19., resp. 21. hodině, na to veto neplatí. A protože budu ty návrhy hlasovat jednotlivě, budu respektovat, že ten druhý návrh po 14. hodině nebude moci být hlasován. Kdybyste tady na mě nepokřikovali, vážení pánové, tak bych to tak udělal i bez této poznámky. (Potlesk většiny poslanců.)

Nyní tedy dám hlasovat o návrhu o tom, že Poslanecká sněmovna bude dnes jednat i po 19. a 21. hodině o zákonech, případně o mezinárodních smlouvách tak, jak je program schůze. To je návrh, který byl přednesen.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 125, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125. Z přítomných 167 pro 138, proti 4.

Druhý procedurální návrh nemůže být hlasován, protože jsem vnímal, i když mimo pult řečníků, námitku dvou poslaneckých klubů.

Nyní je přihlášen pan předseda klubu ODS Stanjura, poté pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hlásil jsem se hned po hlasování, ale přišla na mě řada až nyní. Já bych chtěl zpochybnit hlasování číslo 123 a 124. Myslím, že jste všichni jasně viděli, jak jsem hlasoval, jaký jsem měl názor. Na sjetině mám křížek. Poprvé jsem hlasoval odtud, nevím, proč se tak stalo. Takže já zpochybňuji hlasování, vznáším námitku proti hlasování 124. Určitě existuje videozáznam, kde takhle stojím u obou dvou hlasování. Takže pan předseda Hamáček sice mě chtěl zesměšnit, to se mu opravdu nepovedlo. Nevím, proč to, pane předsedo, nefungovalo, evidentně jsem říkal, prostřednictvím pana místopředsedy, že podporuji ten návrh, zvedal jsem ruku, stiskl jsem tlačítko ANO. Nevím, proč na sjetině je křížek. To je ten jediný ten. Takže nejde o to, že bych mohl třeba dělat pořádek ve svém klubu, je třeba udělat pořádek s hlasovacím zařízením.

Takže vznáším tuto námitku a prosím, aby se o ní rozhodlo hlasování, a pak by se obě dvě... Ta námitka platí k oběma hlasováním, 123, 124. Mě ani nenapadlo, že na sjetině můžu mít křížek, když máme evidentně důkaz. Všichni jste to viděli, jak jsem hlasoval, díky tomu, že jsem stál zrovna za řečništěm v okamžiku hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Požádám tedy ještě o strpení předsedu klubu TOP 09. Pane předsedo, já jsem vás viděl, že se hlásíte s přednostním právem, ale měl jsem samozřejmě přihlášené už ostatní s přednostním právem. Tak. O námitce proti zápisu o výsledku hlasování rozhodneme v hlasování pořadové číslo 126. Ale než ho zahájím, odhlásím vás všechny a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat o tom, jestli přijmeme námitku pana předsedy klubu ODS o zápisu hlasování.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 126 a ptám se, kdo je pro přijetí námitky. Kdo je proti? Děkuji vám.

Budeme hlasovat tedy ještě jednou, protože v hlasování pořadové číslo 126 z přítomných 156 pro 116.

Námitka, pokud nikdo nebude namítat, tak jak byla čtena, byla proti oběma hlasováním, tedy přijali jsme ji jedním hlasováním. Namítá někdo něco proti postupu předsedajícího? Není tomu tak. Budeme se tedy zabývat dvakrát znovu tím hlasováním, které jsme měli v bodě číslo 95.

A bude to nejdříve námitka proti hlasování o návrhu usnesení pana poslance Zbyňka Stanjury tak, jak jste ho měli. Chcete, abych opakoval ten návrh? Není tomu tak, můžeme tedy hlasovat.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 127. Zahájil jsem ho a ptám se, kdo je pro ten návrh, který předložil pan předseda Zbyněk Stanjura. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 127. Z přítomných 162 pro 47, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme znovu hlasovat o návrhu, který předložil pan poslanec Marek Ženíšek, a to v hlasování pořadové číslo 128, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 128. Z přítomných 162 pro 48, proti 74. Ani tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se znovu vypořádali s těmito návrhy na usnesení. Dovolte mi, abychom pokračovali, a to přerušeným bodem... Omlouvám se, pan předseda klubu TOP 09 ještě před zahájením dalšího bodu. Prosím, pane předsedo, máte slovo ke svému vystoupení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. (Pokládá na řečnický pult dvě tlusté knihy.) Já bych rád poděkoval za to, že jsme v podstatě všichni až na čtyři podpořili pokračování naší schůze i po 19. i po 21. hodině, protože jsem měl včera palčivé výčitky svědomí, že díky ukončení schůze panem předsedou Kováčikem jsme řadu věcí neprobrali. A domnívám se, že večerní hodiny jsou k tomu zvláště vhodné. Takže děkuji za tuto příležitost. To za prvé.

Za druhé, já jsem se ale přihlásil do diskuse proto, abych vaším prostřednictvím, pane předsedající, poprosil pana poslance Hamáčka, aby se nesnažil interpretovat stanovisko klubu TOP 09. My jsme tady nesdělili obecnou pravdu. My jsme tady sdělili naši pozici a za tou pozicí si prosím pěkně stojíme. My jsme opravdu přesvědčeni o tom, že s čestnou výjimkou komunistů, kterým přiznávám, že jsou zcela konzistentní, a to ne po celou dobu tohoto bodu a této schůze, ale již tak posledních 70 let, s touto čestnou výjimkou komunistů, kteří jsou zcela konzistentní, ti, kteří hlasovali proti usnesení, proti návrhu usnesení pana poslance Stanjury a pana poslance Ženíška, hlasovali jako kryptokomunisté, a jejich hlasování je hanbou pro Českou republiku. To je pozice TOP 09. My se to domníváme a respektuji, že vy si, pane předsedo, možná myslíte něco jiného. Ale dovolte nám sdělit tuto pozici.

Současně je to pozice jednotná, protože v onom prvním hlasování vy jste nám vyčetl, že dva naši poslanci hlasovali jinak. To jinak bych rád vysvětlil. Vzhledem k tomu, že nedošlo k odhlášení při hlasování a paní poslankyně Langšádlová a pan poslanec Gazdík nebyli na svých místech, tak tam logicky mají křížek. To nic nemění na tom, že jejich postoj je stejný jako postoj klubu TOP 09, včetně těch omluvených v zahraničí. Dovolte, abych vám vyjádřil pozdrav od našeho pana předsedy Schwarzenberga, který se rovněž domnívá, že jste hlasovali jako kryptokomunisté a že vaše hlasování je hanbou pro Českou republiku. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní tedy s faktickou poznámkou pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já už jenom na zápis. Upozornili mě kolegové, že mám křížek i u hlasování číslo 122, kdy jsme hlasovali usnesení, které navrhl pan ministr Stropnický. I u toho jsem jasně deklaroval, že ho podporuji, a zvedal jsem ruku a zmáčkl jsem tlačítko ano. Na sjetině je taky křížek. Tak tentokrát už nezpochybňuji hlasování, jenom do stenozáznamu: Hlasoval jsem ano a podporoval jsem a podporuji ten návrh usnesení, který přinesl pan ministr. To jenom pro pořádek, aby pak někdo, kdo si to bude číst, si neřekl, že jsem hlasoval jinak, než jsem říkal na mikrofon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní s přednostním právem pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já jenom, protože tady neustále dochází k interpretaci toho hlasování z jedné strany, tak mi dovolte, abych řekl za sebe, že jsem podpořil první odstavec, ten první text hlasování prostě proto, že v něm bylo řečeno, že Česká republika je připravena podpořit všechny závazky, které vyplývají z našeho členství v NATO. A potom jsem si přečetl ty další, mohu to tady citovat. Třetí zase: podporujeme závazky, v druhém vlastně se také mluví víceméně o závazcích, tak jsem pokládal za zbytečné hlasovat třikrát pro to, že podporuji plnění všech závazků, tudíž jsem se u těch dvou dalších hlasování zdržel. Nevím, jestli jsem kryptokomunista, ale tady to říkám, prostě jsem se zdržel proto, že jsem to v tom svém prvním hlasování vyjádřil jednoznačně. Nepřipadalo mi účelné to vyjadřovat třikrát v podstatě znovu. Já ale chápu, že v této sněmovně má každý právo předložit svůj návrh, nikomu v tom nebráním, nikoho za to nekritizuji, jenom aby tady byla ještě jiná interpretace než ty, které tady zaznívají. Z mého pohledu je naprosto jednoznačná. Já jsem si řekl to, co jsem potřeboval, necítil jsem potřebu to opakovat třikrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než dám slovo panu předsedovi klubu TOP 09 – mám ambici zahájit přerušený bod číslo 15, abyste věděli, jak budeme pokračovat. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte, pane ministře zahraničních věcí, a opět vám sdělují pozici klubu TOP 09. Kdyby toto řekl poslanec zabývající se jinou problematikou než zahraniční politikou a diplomacií, snad bych mohl chvilku i věřit. Ale ministr zahraničí a člověk zabývající se déle než deset let zahraniční politikou musí vědět, co to isou diplomatické signály. A ta diskuse by nevznikla a byla by úplně zbytečná, kdyby od vašeho kolegy, od ministra obrany České republiky, nezazněl jasný politický signál, že v určitém případě by mohl být velký problém tyto spojenecké závazky naplnit, protože se vyjádřil zcela explicitně k tomu, jaký je to obrovský problém, na rozdíl od Polska, kdyby tady ta vojska měla být umístěna. A myslím, že my, které nás to zajímalo, jsme se s autentickými výroky pana ministra obrany mohli seznámit. Rád věřím tomu, že si třeba myslí něco jiného nebo že by příště ta slova vážil jinak, ale ten diplomatický signál, to nebyl popis situace, to prostě od ministra obrany, člena vlády České republiky, byl diplomatický signál směrem k našim spojencům a směrem k našim nespojencům. A jásavé výkřiky na ruských serverech o tom, jak Češi dostávají rozum a jak jsou s námi, bohužel potvrzují to, co teď říkám, že to prostě byl jasný diplomatický signál směrem ke spojencům a nespojencům. A proto jsme pokládali za tak strašně důležité, aby zazněl jasný diplomatický signál, že to je jinak, že ty závazky budeme plnit rádi a vstřícně. A tomu vy jste se bránili a to je ten kryptokomunismus, to je vaše koketování s Putinem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09. Nyní dvě přednostní práva – pan předseda Poslanecké sněmovny, poté pan ministr obrany. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já už se nechci vracet k tomu hlasování, myslím si, že to je trošku nedůstojné, když tady po hlasování ještě vedeme debatu a obhajujeme své hlasování, svůj názor, který jsme vyjádřili tím hlasováním.

Ale mě tady zaujala jedna věc. Já jsem zahlédl pana předsedu klubu TOP 09, jak sem nese onu Listinu základních práv a svobod, ze které tady včera prováděl a tvořil její audioverzi. Já jsem zaznamenal jeho včerejší prohlášení, kdy říkal, že bude tak dlouho předčítat obsah této knihy, dokud nebude splněna jedna podmínka, a to dokud nebude zařazen onen bod, který se vypořádá s postojem České republiky k NATO. Vzhledem k tomu, že ten

bod byl zařazen a dle mého ta podmínka splněna byla, tak já nevidím další důvod k pokračování toho, co sám pan předseda Kalousek nazval obstrukcí, a doufám, že tady k obstrukci nedojde a že pan předseda Kalousek bude ve svých názorech minimálně stejně konzistentní jako komunisté, které za to chválil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále je přihlášen do diskuse pan ministr obrany. Máte slovo, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych snad jenom dodal ve vší stručnosti tolik, že skutečné postoje a skutečná diplomatická sdělení a vzkazy se odehrávají především na příslušných fórech, ať už je to fórum setkání ministrů Aliance, nebo na řadě bilaterálních jednání i na úrovni okamžité pružné komunikace. Na všech těchto úrovních tlumočím naše stanoviska, tím myslím vlády České republiky, naprosto jasně a explicitně. Pokud se někde debatuje o tom, jaké zaujmout stanovisko kolektivní, alianční nebo unijní k té či oné fázi toho konfliktu na Ukrajině, tak lze patrně i dohledat má vystoupení v tomto ohledu a rozhodně nepatří k nějakým amorfním.

Já se prostě jenom nechci nechat dotlačit jedním ambiciózním novinářem k tomu, abych musel explicitně jako školák vyjmenovávat, co všechno uděláme, a proto v tom mém prohlášení je to pojmenováno obecně, ale jasně. A kdo chce pochopit náš závazek z toho vyplývající, ten ho jednoznačně pochopí. Ale nezlobte se, nemohu reagovat a brát vážně veškeré diskuse a názory, které poletují po serverech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Než dám slovo s přednostním právem panu Kalouskovi, poprosím vás, kolegyně a kolegové, abyste ztišili míru hluku v sále, abychom se navzájem slyšeli. Jestli chcete řešit nějaké věci, které nesouvisejí s projednávanými body, jděte prosím do předsálí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, snad již naposledy. Pan ministr měl zajisté pravdu, když vyjmenoval celou tu řadu příležitostí, kde se říkají ty skutečné diplomatické signály, informace a zprávy. Je mi jenom líto, že zapomněl na jednu zcela výjimečnou příležitost a tou výjimečnou příležitostí dát nejednoznačný signál je usnesení Poslanecké sněmovny České republiky, které se vláda České republiky zodpovídá. Vzhledem k tomu, že hlasoval proti usnesením, která tento zcela jednoznačný signál, oficiální a nezpochybnitelný, mohla vyslat, vyslal sám svůj vlastní signál jak do zahraničí, tak do domácí veřejnosti. Hluboce mě to mrzí.

A panu předsedovi Hamáčkovi jsem chtěl říct, že ten jeden malý žert – to všechno ostatní jsem myslel smrtelně vážně – ten malý žert s těmi dvěma knihami jsem si dovolil a nikdo se nemusí obávat mého večerního předčítání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předseda Hamáček správně řekl, že není úplně důstojné vysvětlovat své hlasování, ale někdy se tak činí. Většinou to činí ti, kteří usnesení nepodpořili a teď nám vlastně říkají, že jsou sice pro, ale nehlasovali pro. A pan ministr obrany řekl u toho druhého a třetího návrhu usnesení, kdy jsme explicitně říkali, že v případě potřeby – a podotýkám, v případě potřeby – je Poslanecká sněmovna připravena podpořit

vybudování buď základny, nebo umístění spojeneckých vojsk, tak řekl neutrální stanovisko. V pořádku. Měl by ale říkat jasné stanovisko. Dobře, neutrální. On se i zdržel, ale 28 jeho kolegů nevyslyšelo neutrální stanovisko, to znamená zdržel se, a hlasovalo aktivně proti včetně vicepremiéra a ministra financí. Takže vy máte ve svém klubu, pane ministře obrany, 28 členů, kteří se účastnili hlasování a kteří jsou proti tomu, abychom v případě potřeby – a znova opakuji, v případě potřeby – souhlasili s umístěním spojeneckých vojsk na našem území. To není neutrální stanovisko, to je aktivní hlasování proti... (Námitky z řad ANO.) Tak se na tu sjetinu podívejte. Přijde mi nedůstojné, že někdo hlasuje proti, to je legitimní názor, být proti, a současně pak má chodit na mikrofon a říká: já jsem sice hlasoval proti, ale ve skutečnosti jsem pro. No to mi opravdu rozum nebere. Já jsem profesí programátor a jestli je nějaká podmínka "jestliže", tak má jenom dvě možnosti – buď, anebo. A mnozí zdejší, zejména vládní, poslanci tvrdí, že platí současně obojí, že hlasovali proti, ale ve skutečnosti jsou pro. Tak se nedivte, že nám to připadá divné a že to komentujeme. Vy jste s tím začali, vy jste sem začali chodit na ten mikrofon a vysvětlovat, jak jste vlastně pro, jenom jste hlasovali proti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než dám slovo dalším, kteří jsou přihlášeni s přednostním právem, tak pouze upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že ve 12.30 máme napevno zařazené volební body a tento program jsme si společně odhlasovali. To znamená, vzhledem k tomu, že je 12.29 hodin, tak pouze zopakuji, že přihlášen s přednostním právem je pan ministr Stropnický a paní ministryně Jourová. Každopádně bych nepovažoval za účelné otevírat diskusi v okamžiku, když ji budeme za půl minuty končit, protože bude půl jedné. Poprosil bych spíš pana poslance Kolovratníka, aby se připravil, s tím, že nás seznámí s tím, jakým způsobem budou probíhat volby, případně do jakých orgánů se bude volit.

(Poslankyně Černochová hovoří k předsedajícímu mimo mikrofon z prostoru před vládními lavicemi .)

Co se týká – děkuji za otázku – upřesnění zákona vojáků z povolání, tento bod je přerušen. Myslel jsem, že ho ještě dneska dokončíme, to znamená, že předpokládám, že tento bod by měl pokračovat po pevně zařazených bodech dnešního jednání, tak abychom tento zákon dokázali dokončit. Registruji vaše přihlášení, ale máme napevno odsouhlaseno, že o půl jedné se bude volit.

Poprosím pana poslance Kolovratníka – respektujme řád a to, co jsme si navzájem odsouhlasili. Poprosím pana poslance Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Nyní se vás pokusím provést volebními body v co nejrychlejším sledu, tedy efektivně.

Předběžně za volební komisi mohu odhadnout a informovat, že příprava na volební body nám teď zabere zhruba 15 až 20 minut. Poté bude volební komise potřebovat na realizaci voleb a na vydávání volebních lístků další zhruba půlhodinu a poté je připravena kolem 14. hodiny oznámit výsledky voleb. Každopádně teď tedy prosím, vážené kolegyně a vážení kolegové, abyste si vyčlenili zhruba 50 minut na průběh všech volebních bodů, jak seznámení s jejich obsahem, tak i potom na samotné volby. Další průběh sněmovny, jestli bude, nebo nebude obědová pauza, jak budou další body, pane předsedající, už si dovolím ponechat na vašem řízení sněmovny.

Nyní tedy prosím o otevření bodu číslo 64 – Návrh na volbu tří členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu.

64.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Budu konstatovat, že v Dozorčí radě Státního zemědělského intervenčního fondu je potřeba doplnit tři členy, neboť v současnosti v radě pracují dva členové, kterým již skončilo funkční období. Navíc dne 29. dubna Poslanecká sněmovna na návrh poslaneckého klubu ANO odvolala z funkce člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu pana Jiřího Mikla. (V sále je rušno.)

Dále připomenu, že volební komise ve stanovené lhůtě obdržela návrhy – od ČSSD poslance Ladislava Velebného, od klubu ANO poslance Jaroslava Faltýnka, od KSČM poslance Pavla Kováčika, od klubu TOP 09 a Starostové Michala Kučeru, od klubu KDU-ČSL poslance Petra Kudelu. Vzhledem k tomu, že dne 7. května, před týdnem, kolegové –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pan poslanče. Kolegové a kolegyně, opět vám připomínám, že hladina hluku je tady tak vysoká, že neslyším, co se přednáší. Já vás poprosím, jestli řešíte věci, které nesouvisí s tím, co se projednává, jděte do předsálí. Děkuji.

Pokračujte prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Budu pokračovat rád se zvýšeným hlasem, aby mi bylo rozumět.

Připomenu, že 7. května již proběhla volba předsedy této dozorčí rady a byl zvolen pan poslanec Ladislav Velebný, proto nebude tento kandidát zařazen na volební lístek volby tří členů Dozorčí rady SZIF.

Volební komise navrhuje provést tuto volbu tajně s odvoláním na usnesení číslo 52, které bylo rozesláno na všechny poslanecké kluby.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům pro volbu tří členů Dozorčí rady SZIF.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám rozpravu k danému bodu. Nevidím, nikdo se nehlásí. V tom případě rozpravu končím. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Důležitý moment je ten, že volební komise ve svém usnesení číslo 52 navrhla volbu tajnou, ovšem o způsobu volby musí rozhodnout Sněmovna, takže prosím o hlasování, jestli Sněmovna souhlasí s tím, že Dozorčí rada SZIF bude volena tajně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Děkuji. Je to procedurální návrh, budeme hlasovat hned. Dávám hlasovat o tom, že v bodě číslo 64 proběhne tajná volba.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Děkuji. Kdo je proti? Případně kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 129. Přítomno je 163, pro tento bod bylo 133 přítomných, takže bod byl přijat. Můžete pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, pane předsedající. Prosím o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu. Bude to číslo 73 – změny v orgánech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přerušuji projednávání bodu 64 a otevírám bod

73. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: I zde blesková rekapitulace. Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě do 16. dubna a následně další vyhlášené lhůty do 6. května 2014 od poslaneckých klubů návrhy. Přijala k nim své usnesení číslo 61, které bylo včera ihned po jednání volební komise zasláno na poslanecké kluby, a zároveň ho, vážené kolegyně a kolegové, máte rozdáno na lavicích. Proto pokud souhlasíte nebo pokud není námitka, nebudu toto usnesení číst.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ptám se, zda je námitka. Nikoho nevidím, můžete pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Volební komise v tomto případě navrhuje provést tu volbu, respektive nejdříve tedy odstoupení z funkcí a poté nové nominace odsouhlasit, posvětit formou veřejného hlasování. Předtím ale ještě připomenu, že zákon číslo 90/1995, o jednacím řádu, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem celé Poslanecké sněmovny a volba se vždy koná většinovým způsobem. Doporučuji tedy, aby po rozpravě k navrženým kandidátům nejprve Sněmovna jedním hlasováním konstatovala, jak už jsem řekl, rezignace poslanců a poté abychom provedli volbu nových členů orgánů Sněmovny, tak jak je kluby navrhly. Ještě jednou se odvolávám na usnesení komise číslo 61, které máte na svých stolech.

I zde navrhuji, jak už jsem řekl, volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

Prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otvírám k projednávanému bodu číslo 73 rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí. Není tomu tak. Končím rozpravu.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím, abychom nechali hlasovat o rezignaci poslanců v orgánech Poslanecké sněmovny podle tohoto usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Zahajuji hlasování o usnesení, tak jak bylo předneseno. Kdo je pro, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Je to hlasování 130. Kdo je proti?

Končím hlasování. Přítomných poslanců je 163, pro přijetí bylo 132 (proti nula), takže toto usnesení bylo přijato.

Já vás ještě poprosím – všechny vás odhlásím a znovu se přihlaste. Můžeme pokračovat v projednávaných bodech.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A teď v rychlém sledu můžeme jedním hlasováním nově zvolit poslance do orgánů Poslanecké sněmovny. Prosím o veřejné hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Dávám hlasovat o návrhu usnesení tak, jak bylo předneseno.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti? Zdržel se?

Končím hlasování číslo 131. Přítomných poslanců je 136, pro bylo 133 (proti nula), takže usnesení bylo přijato.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, děkuji za jednoznačnou podporu. Kéž by se nám tak dařilo i u dalších bodů této schůze.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření dalšího volebního bodu. Bude to bod 67 – Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Otevírám tento bod

67. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Zde konstatuji a připomenu, že k dnešnímu dni je stále neobsazeno jedno místo člena Rady Českého rozhlasu, budeme tedy volit jednoho člena, a to na celé šestileté funkční období, které začne dnem zvolení.

Dále připomenu, že volební výbor v souladu s § 46a zákona č. 90/1995, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, provedl výběr kandidátů v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů rady, kteří mají být zvoleni. Je to usnesení číslo 39 volebního výboru, které obsahuje kandidátku tří nominovaných na volbu jednoho člena. Jedná se o pány Miroslava Bobka, Miloše Rejchrta a Ivana Vodochodského. Dále volební komise přijala 30. dubna své usnesení číslo 60, které bylo zasláno předsedům poslaneckých klubů ihned po schválení komisí.

Konečně zrekapituluji, že jak volební výbor tak volební komise navrhují volbu tajnou, tedy dvoukolovou.

Nyní vás prosím, pane předsedající, abyste i v tomto bodu otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu diskusi. Ptám se, kdo se do hlásí. Nikdo se nehlásí, končím diskusi. Můžete pokračovat v projednávání.

Poslanec Martin Kolovratník: I v tomto bodě bychom měli veřejným hlasováním odsouhlasit to, že volba proběhne tajným způsobem, takže prosím hlasování o tom, že volba kandidátů do Rady Českého rozhlasu proběhne tajně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Budeme tedy rozhodovat v hlasování pořadové číslo 132, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh volební komise na tajné hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 132, z přítomných 139 pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat, hlasování bude tajné.

Pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji za efektivitu. Nyní prosím o přerušení tohoto bodu a postupné zahájení volebních bodů číslo 65, 68 a 70. Myslím, že můžeme formálně tyto body zahájit jednou větou, protože se jedná o druhá kola tajné volby, jejichž první kola proběhla minulý týden.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Přerušují tedy tento bod a zahajují bod číslo

65. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak, a teď už to bude, kolegyně a kolegové, rychlá rekapitulace. Bod číslo 65, je to tedy ve všech případech druhé kolo, je to návrh na volbu členů Rady ČTK, České tiskové kanceláře. Odkazuji na usnesení volební komise číslo 53.

V prvním kole před týdnem byl zvolen pan Vladimír Cisár, a protože je potřeba zvolit tři chybějící členy, tak do druhého kola postupují Miroslav Augustin, předtím měl 80 hlasů, Jakub Heikenwälder, 77 hlasů, a Kristián Chalupa, 26 hlasů.

Prosím o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Přerušují tedy tento bod.

68.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Bod číslo 68, odkazuji na usnesení komise číslo 55. Je to návrh na jmenování jednoho člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. I zde proběhlo první kolo před týdnem. Nebyl zvolen nikdo. Do druhého kola postoupili paní Jana Kasalová se 75 a Václav Mencl se 45 hlasy. Postoupili oba dva kandidáti, kteří v prvním kole první volby získali nejvyšší počet hlasů.

Prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, přerušují bod číslo 68 a zahajují bod číslo

70.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Konečně bod 70 je návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury, viz usnesení volební komise číslo 57. I zde proběhlo první kolo před týdnem, 7. května. Zvoleni byli tři členové dozorčí rady – Cyril Zapletal, 118 hlasů, Martin Kolovratník, 90 hlasů, a Pavel Hojda, 89 hlasů. Připomenu, že je potřeba obsadit zbývající dvě místa v dozorčí radě. Do druhého kola postoupili podle počtu hlasů Stanislav Pfléger, 83, Pavel Šustr, 74, a Václav Baštýř, 66 hlasů.

Kolegyně a kolegové, za chvíli proběhnou volby. Připomenu, že i před týdnem jsme měli poměrně dost neplatných hlasovacích lístků. Opět byly neplatné, protože jste třeba označili jednoho kandidáta kroužkem na čísle před jeho jménem a nezakřížkovali jste ostatní. Tak znovu připomínám, že je potřeba nějakým způsobem označit na lístku všechny kandidáty, buď kroužkem, nebo křížkem.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste přerušil projednávání i tohoto bodu a vyhlásil konání tajných voleb. Na vydávání lístků budu počítat 30 minut. Chcete-li, abych byl přesný, 32 minut, tedy do 13.15 hodin. Výsledky vyhlásím ve 14 hodin při zahájení odpolední části programu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás malinko opravím. Ano, přeruším tyto body na provedení volby, a to do 13.15 hodin, kdy budou vydávány lístky. Výsledek hlasování, prosím, oznamte ve 14.30 hodin, protože pokračovat budeme odpoledním jednáním ve 14.30 hodin vzhledem k tomu, že pan předseda Sněmovny bude mít ve 14.15 krátkou poradu, kterou svolal. Ve 14.30 hodin budeme pokračovat. Přerušuji jednání k provedení tajných voleb.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.44 hodin.)

(Polední přestávka byla prodloužena o 15 minut. Jednání pokračovalo ve 14.45 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Po krátké přestávce na jednání předsedů klubů a vedení Sněmovny si nyní dovoluji požádat předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky tajných voleb, které proběhly před polední přestávkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. V rychlosti vás, vážené kolegyně a kolegové, seznámím s výsledky volebních bodů a jednotlivých voleb, které jsme dnes společně provedli.

Prvním bodem je bod číslo

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Byla to volba tří členů Dozorčí rady SZIF. Vydáno a odevzdáno bylo po 163 hlasovacích lístcích a výsledky jsou následující. Pro Jaroslava Faltýnka bylo odevzdáno 86 hlasů, pro Pavla Kováčika 96 hlasů, pro Michala Kučeru 40 hlasů a pro Petra Kudelu 85 hlasů. Kvorum bylo 82, tudíž konstatuji, že do Dozorčí rady SZIF byli zvoleni podle počtu hlasů Pavel Kováčik, Jaroslav Faltýnek a Petr Kudela.

Dalším bodem byl bod číslo

67. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

I zde bylo vydáno 163 hlasovacích lístků, odevzdáno bylo 161 platných i neplatných. Dva lístky nebyly odevzdány. Pro Miroslava Bobka hlasovalo 31 z nás, pro Miloše Rejchrta 17 a pro Ivana Vodochodského 95. Do Rady Českého rozhlasu byl zvolen pan Ivan Vodochodský.

Bod číslo

65. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

Volba dvou členů Rady ČTK. Ze 163 lístků bylo odevzdáno 162, jeden neodevzdaný. Miroslav Augustin získal 72 hlasů, Jakub Heikenwälder 80 a Kristián Chalupa 31. Konstatuji, že ve druhém kole nebyl zvolen nikdo. Tato volba tím pádem končí a bude muset být vypsána nová lhůta na podávání návrhů.

Dále bod číslo

68. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Bod 68, volba jednoho člena do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, takzvané velké mediální rady. Ze 163 lístků bylo odevzdáno 161, dva neodevzdané. Pro Janu Kasalovou hlasovalo 70 poslanců a poslankyň, pro Václava Mencla 74. Ani zde ve druhém kole nebyl zvolen nikdo a tato volba končí.

Konečně poslední bod, číslo

70.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Bylo vydáno i odevzdáno 163 hlasovacích lístků. V tomto případě Sněmovna byla úspěšná a dozorčí radu doplnila. Pan Václav Baštýř získal 43 hlasy, Stanislav Pfléger 82 hlasy a Pavel Šustr 82 hlasy. Ve druhém kole tedy byli zvoleni Stanislav Pfléger a Pavel Šustr.

To jsou výsledky všech voleb. Děkuji vám za spolupráci a můžeme, pane předsedající, pokračovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi volební komise.

Nyní budeme zabývat bodem číslo

51.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 170/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo postupně přednesli místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, aby se pánové dohodli na pořadí. Takže nejprve prosím pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobrý den dámy a pánové. Dovolte, abych tedy poprvé řekl ten titul přesně, tak jak má být, a to je Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, tedy smlouva, které se jednodušeji říká fiskální smlouva, fiskální dohoda nebo fiskální kompakt. Budu říkat třeba fiskální dohoda. To je tedy název dokumentu, o kterém by měla začít Sněmovna jednat. Vy jste asi už zaregistrovali, že česká vláda se jím zabývala 24. března s tím, že navrhla, aby Česká republika přistoupila k této fiskální dohodě s tím, že převážná většina ustanovení, která z ní vyplývají, by se aplikovala až v okamžiku přijetí společné evropské měny. A pravděpodobně už jste slyšeli celou řadu argumentů. Já bych nechtěl opakovat tady nějak stereotypně to, co už možná znáte, ale přece jenom bych chtěl zmínit některé věci, které mi připadají důležité a možná nejsou z té debaty tak úplně zřejmé.

Možná připomenu pro začátek to, že celá fiskální dohoda byla Evropskou unií přijata právě kvůli tomu, že bylo nutné reagovat na průběh ekonomické a finanční krize, která vedla k zadlužení některých zemí Evropy, ať už ty důvody byly nejrůznější, a samozřejmě to ohrozilo kredibilitu Evropské unie, států eurozóny a byla to vlastně docela vážná dramatická situace pro Evropskou unii. Fiskální pakt nebyla jediná odpověď – zdůrazňuji – ta odpověď byla vlastně v čase, těch reakcí byla řada a zdaleka není možné fiskální pakt pokládat za jediný nástroj, kterým Evropská unie reagovala na krizi. Nicméně dohoda byla poměrně velmi široká. Pakt podepsalo a přihlásilo se k němu 25 zemí. Připomínám, že jediné země, které zůstaly stranou, byly Česká republika a Velká Británie. To znamená, my se k tomu vracíme jako k dohodě, která z důvodů, které tady možná není důvodů se k nim vracet. Česká republika vlastně odmítla se k tomuto paktu přidat.

Domnívám se, to snad ještě řeknu, že to nebylo dobré a šťastné rozhodnutí, především proto, že si dovolím tvrdit, že přijetí fiskálního paktu byl jeden z nástrojů, který skutečně pomohl Evropu a Evropskou unii a eurozónu stabilizovat. Jestli dnes čteme texty, které říkají, že EU už dnes nečelí podobné dramatické situaci, jako byla před časem, jestli dnes už se nemluví o kolapsu společné evropské měny, tak si dovolím říci, že fiskální pakt je jeden

z těch nástrojů, který má zásluhu na tom, že se podařilo negativnímu vývoji čelit a že se Evropská unie víceméně stabilizovala. Jeden, podle mě významný, fakt je, že fiskální pak skutečně sehrál významnou úlohu při zvládnutí situace. Proto si myslím také, že je to jeden z důvodů, proč vidím rozhodnutí ČR nepřidat se, jako chybu. Protože se víceméně ukázalo, že to rozhodnutí bylo správné. A my jsme tím samozřejmě v rámci Evropy nedali dobré znamení, pokud jsme tak zůstali stranou projektu, který se ukázal být efektivní.

Je třeba zdůraznit, že fiskální pakt nespadl z nebe. Když si vezmete nástroje, které obsahuje, tak my ty nástroje vlastně už v Evropské unii známe. Když si vezmete maastrichtská kritéria, která byla právě jako nástroj, jakým garantovat určité chování zemí, ponechávám stranou, že nebyla zcela respektována a že jsme dokonce zažili to, že to klíčové země eurozóny nerespektovaly, a to byla samozřejmě chyba. Nicméně maastrichtská kritéria obsahovala podobné mechanismy. Nebo daleko čerstvější six-pack, tzn. balíček opatření, který byl přijat právě jako reakce na krizi, také vlastně už měl v sobě mantinely a brzdy, limity pro hospodaření s finančními prostředky členských států Unie. Fiskální pakt vlastně shrnuje tyto pokusy EU, které byly do té doby už činěny, vytvořit určitá pravidla, určitá kritéria pro zacházení s veřejnými penězi v jednotlivých státech a čelit té situaci, že se jednotlivé země EU ocitají v dluhových potížích, které se pak stanou vlastně problémem všech států aliance. Takže zdůrazňuji, fiskální dohoda je výsledek určitého procesu, a je to shrnutí určitých mechanismů a vytvoření určité definitivní podoby něčeho, ke které se přihlásilo 25 zemí.

V případě České republiky to, co je v něčem také na pováženou, že se nepřihlásila k projektu, který vlastně významně stabilizoval eurozónu země, která předtím deklarovala, že se chce stát částí eurozóny, a chtěla se stát součástí eurozóny. V případě Velké Británie, jak víte, je situace jiná. Velká Británie nikdy netvrdila, že chce být součástí eurozóny. Její pozice i vůči Evropě je odlišná. Ale tady jsme byli svědky, bohužel, toho, že Česká republika, která dávala jasně najevo, že chce spojit svůj osud s eurozónou, a dokonce to de facto jasně deklarovala ve smlouvě z roku 2004, tak takováto země se neúčastnila, nebo řekla, že se nebude účastnit toho procesu, který se spustil fiskální dohodou.

Samozřejmě tím, že jsme s tím nesouhlasili, tak jak asi všichni dobře víte, jsme přišli o určitou možnost účastnit se summitů eurozóny, summitů o konkurenceschopnosti, změnách celkového uspořádání eurozóny a základních pravidlech eurozóny. My jsme se zbavili možnosti účastnit se procesu, který, jak víte, je v současné době jeden z úplně nejdůležitějších, které se v Evropě dějí. Vy dobře tušíte, že právě díky ekonomické a finanční krizi se právě tyto otázky staly při debatách, setkáních v evropských radách úplně klíčovými. Otázky bankovní unie, finanční stabilizace eurozóny se vlastně staly stěžejními otázkami, které byly vlastně dlouhodobě na tabuli a na stole při jednáních členských států. Chyba podle mě, které jsme se dopustili, že právě u těchto klíčových rozhovorů, které rozhodují o budoucí podobě eurozóny, potažmo Evropské unie celé, my jsme vlastně řekli, že u těchto rozhovorů nebudeme.

Tady je jeden důležitý argument, pro který já tvrdím, že to bylo špatně a je třeba to napravit. Domnívám se, že chceme-li a máme-li vážný zájem o budoucí podobu Evropské unie, tak se musíme zabývat tím, co se děje v eurozóně, a měli bychom u toho být bezprostředně přítomni. Tohle by prostě nemělo být bez nás. A já tady prostě volám po tom, abychom přijetím a přihlášením se k fiskálnímu paktu zároveň řekli Evropě jasně, že se chceme účastnit toho, co se zítra s eurozónou stane. Zajímá nás to a uvědomujeme si, že je to pro nás klíčové. To, myslím, ze zahraničněpolitického hlediska je nesmírně důležité, abychom toto dali jasně najevo.

Jinak si myslím, že postoj České republiky příliš srozumitelný není. Myslím si ale, nejenom že to není srozumitelné, ale že to neodpovídá logice věci. Když si vezmete Česko, a

nemyslím jeho ekonomiku, skoro bych řekl, celý náš život, tak všichni dobře víte, jakým způsobem jsme se svým okolím, se svými sousedy, s Evropskou unií a s eurozónou samozřejmě zásadně spojeni. V takovéto situaci nemít zájem účastnit se toho, co se dnes děje v jádru, mi připadá jako chyba. A můžeme mít různé názory, můžeme se lišit v názoru na bankovní unii, můžeme se lišit v některých dílčích postojích, ale připadá mi nerozumné nebýt u toho, neúčastnit se toho, a řekněme, neprodat to, co si myslíme, že je dnes, nebo neprosadit to, co si dnes myslíme, že je pro Českou republiku v těchto debatách důležité. Přihlášení se k fiskálnímu paktu je pro nás i symbolicko-psychologicky významné, že tím dáváme najevo, že nás to prostě zajímat bude a že chápeme, jaký to má pro nás význam. A fakticky podle mě by nám to mělo umožnit návrat k summitům eurozóny, jejichž důležitost je, myslím, pro nás klíčová. To je to zahraničněpolitické.

Já se domnívám, že v něčem jsou i docela dobré argumenty, proč přijmout fiskální pakt v České republice právě dnes, protože když se podíváme na dosavadní vývoj České republiky v ekonomické oblasti, tak by někdo mohl říci, že Česká republika nepatří mezi ty nejvíce zadlužené země Evropské unie, a je to určitě pravda. A nemyslím si, že by dnes byl a priori dluh to jediné, co musíme řešit, protože všichni tušíme, že tahle země má taky obrovský problém s výkonem, ekonomickým výkonem, a potýká se s ekonomickou stagnací. A tady není jediné řešení jenom otázka dluhu.

Na druhé straně si myslím, proč ten fiskální pakt je i z ekonomického hlediska důležitý – že to je proto, že když se podíváme na vývoj posledních let, vidím tam přece jenom určitou poměrně hrozivou tendenci. A domnívám se, že otázka strukturálního deficitu, která je jednou z klíčových, co vlastně otevírá fiskální pakt – protože já jenom upozorním na to, že jedním z významných opatření fiskálního paktu je právě to, že by mělo pro nás platit pravidlo vyrovnaných nebo přebytkových veřejných rozpočtů, které se považuje za splněné, nepřesahuje-li strukturální schodek 0,5 % HDP, za určitých podmínek 1 % HDP.

Přátelé, já jenom pro pořádek řeknu, že strukturální schodek znamená schodek, který je očištěný od cyklických vlivů a od mimořádných finančních operací. To znamená, je to schodek, který je zbaven těch výkyvů, ke kterým dochází díky tomu, že se nacházíme v určité fázi ekonomického cyklu, a česká ekonomika a české Ministerstvo financí, pokud vím, se strukturálním deficitem jako termínem běžně pracuje, takže je to něco, co, myslím, umíme dělat, jakkoli asi v teorii je to složitá diskuse, jak přesně strukturální deficit počítat, a jsou na to různé výpočty. Tak si myslím, že v zásadě my v Česku umíme pracovat se strukturálním deficitem, takže si myslím, že je to něco, k čemu se můžeme přihlásit.

Když se podíváme na vývoj toho dluhu v České republice, tak mi připadá, že je poměrně velice varovná skutečnost, že když porovnáme situaci české ekonomiky od roku 2006, 2007 až po rok 2012, tak zjistíme, že během těch několika let se stalo to, že dluh České republiky stoupl z nějakých 28,5 % veřejného dluhu až na úroveň 46 %. Takže v téhle době, opakuji, od těch let 2006–2007, dluh veřejných rozpočtů z 28,5 vzrostl na 46 %. A někdo může říci, že je to samozřejmě číslo, které nekalkuluje průběh ekonomické krize, ale jak víte, k tomu právě máme strukturální deficit, který vlastně očišťuje i ten deficit právě od toho cyklického. A já vám řeknu čísla strukturálních deficitů, kterých jsme dosahovali v těch letech. Strukturální deficit, to znamená očištěný opět od cyklických vlivů, byl v roce 2007 1,8 %. V roce 2008 strukturální deficit byl 3,4 % a v roce 2009 strukturální deficit byl 4,8 %. Opakuji, je to očištěné od cyklických vlivů, to znamená, že to přece ukazuje, že tehdy ta ekonomika byla úplně nezvládnutá, protože bez ohledu na to, co způsobil cyklus, deficit dramaticky rostl. Je to prostě příklad toho, že ekonomické řízení země skutečně tu situaci nezvládlo.

A teď si představte, že něco podobného by se opakovalo znovu. My nemůžeme vyloučit návrat ekonomické krize. To bych ani neměl říci, ale bohužel všichni tušíte, že to je něco, co

se nedá vyloučit. A představte si, že by se tato situace opakovala znovu. Tady došlo, opakuji, během šesti sedmi let ke zvýšení veřejného dluhu z 28,5 na 46 %. A teď si představte další krizi, podobně špatně zvládnutou, jako to bylo v případě této krize, a ten deficit, to dlouhodobé veřejné zadlužení by narostlo podobným způsobem. To bychom se dostali dokonce už přes těch 60 %, která byla mezi pravidly Maastrichtu.

Takže já vám prostě říkám, že tohle je něco, co já vám říkám jako argument, proč fiskální pakt má smysl, protože při podobném zvládání krize, jako tady bylo předvedeno v těch posledních šesti sedmi letech, bychom se dostali do daleko složitější situace. My si prostě už nemůžeme dovolit podobným způsobem zacházet s rozpočtem, jako to bylo v minulosti. Proto si myslím, že je účelné mluvit o fiskálním paktu i v České republice, přestože nejsme země, která by patřila, jak jsem řekl, k těm nejzadluženějším. Pro nás je sledovat podobné kritérium do budoucna velice užitečné. Já vám toto říkám jako jeden z příkladů, proč se domnívám, že je to téma, které nezhaslo. To není tak, že fiskální pakt už dnes není téma v Evropě. Je to stále téma, je to něco, co se osvědčilo, protože si myslím, že se dá prokázat, že fiskální pakt pomohl stabilizovat situaci.

Já jsem tady jednou řekl, že to není jediný nástroj. Pokládám za velice důležité, že v Evropě tento nástroj byl doplněn také např. Paktem pro růst a zaměstnanost. To znamená, že stabilizace ekonomiky se neděje jenom politikou nějakých dluhových brzd, ale zároveň se děje i aktivní politikou růstu a zaměstnanosti. Říkám, je to tedy jenom jeden z nástrojů, ale myslím si, že má svou roli, a dokonce bych si dovolil říci, že on má i svou růstovou roli, protože ve chvíli, kdy Česká republika přijme fiskální pakt, tak tím dává investorům najevo, že země se hodlá vyvíjet stabilně, předvídatelně, a tím pádem investice, které sem půjdou, mohou čekat, že to je předvídatelné prostředí, které nebude vykazovat nějaké dramatické výkyvy. Takže si dovolím tvrdit, že fiskální pakt má takto nepřímo i určitou jakoby prorůstovou roli, protože vytváří příznivé prostředí pro eventuální investice ze zahraničí. A asi se shodneme na tom, že když chceme nastartovat ekonomiku, tak podle mě potřebujeme investice zahraniční i investovat v domácí oblasti. To jsou známé metody. A dokonce si myslím, že to znamená i držet spotřebu, protože ta se myslím v minulých letech podceňovala. Takže i ten fiskální pakt se spolupodílí na vytváření prostředí, které je příznivé pro ekonomické startování ekonomiky. Takto si myslím, že to tedy není pouze v tomto smyslu pasivní brzdový nástroj, ale je to vlastně i něco, co vytváří podmínky pro ekonomický růst.

To jsou z mého pohledu důvody, proč stojí za to se v této Sněmovně bavit o fiskálním paktu a proč podle mě bychom měli napravit tu situaci, která vznikla, když jsme vypadali jako země, kterou moc zřejmě nezajímá osud eurozóny, moc nezajímá to řešení, které vzniklo v Evropě a které se, myslím, jak už jsem se tady snažil ukázat, víceméně osvědčilo. Jsem přesvědčen, že fiskální pakt se ukázal smysluplný, a domnívám se, že je dobré, abychom se vrátili k tomu stolu, kde se o budoucnosti eurozóny mluví.

Zároveň víte, že my navrhujeme, abychom toto přijali, aniž bychom přijali všechny články. Víte, že vláda dala najevo, že nevidí důvod se v této chvíli vázat také k plnění článků 3 a 4, zřejmě tady o tom bude debata. Já bych chtěl k tomu říci jen tolik, že jsem přesvědčen, že se tady chováme stejně jako jiné země, které bych mohl vyjmenovat, které učinily podobnou věc, že se sice přihlásily k fiskálnímu paktu, ale v této chvíli se nevážou těmi konkrétními ustanoveními, která by pro nás měla platit až poté, co vstoupíme do eurozóny. A ten důvod je podle mě dobrý. Já se domnívám, že se musíme na celou věc připravit. Česká ekonomika potřebuje určitý čas i strukturálně se připravit na vstup do eurozóny a součástí toho by měl být určitý prostor, který budeme mít na start ekonomiky. Proto si myslím, a tahle vláda dala jasně najevo, že chce dodržovat určitá základní kritéria zacházení s dluhem. Neměl by se nikdo obávat toho, že v této zemi by někdo se choval rozmařile, protože si myslím, že nám to nedovoluje jakási, skoro bych řekl, národní mentalita. Takže my jsme samozřejmě

připraveni se chovat jako hospodáři, nicméně ponechat si ještě po určitou dobu určitý prostor pro to, abychom mohli stimulovat ekonomiku, je to podle mě rozumné, učinily to i jiné země, které v této chvíli také nejsou členy eurozóny, a není důvod se zavazovat k těm článkům 3 a 4, které by znamenaly, že bychom na sebe vzali i všechny důsledky a dopady.

Takže proto si myslím, že i tohle je rozumný návrh a odpovídá to opět tomu, jak to vyhodnotili naši partneři, kteří jsou v Evropské unii v podobné situaci jako my, že se hlásí do eurozóny a nejsou ještě přímo jejími členy. Tolik je mé úvodní slovo, doufám, že jsem vás zaujal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi zahraničí, jistěže zaujal. Poprosím pana ministra financí o stanovisko z pohledu ministra financí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, myslím, že pan ministr Zaorálek vlastně už něco řekl, měl vyčerpávající projev, takže já to moc komentovat nebudu. Je zajímavé, že státy zjistily 1. ledna 2013, že je třeba hospodařit vyrovnaně. Já myslím, že každý živnostník a každá firma na světě to ví, protože pokud nebude hospodařit vyrovnaně, tak zbankrotuje. My jsme se kdysi učili, že státní riziko je 1000%, ono se to časem mění.

Přistoupení k fiskálnímu paktu pro nás, řekl bych, je spíš záležitost nějakého signálu o změně evropské politiky naší koaliční vlády. Je to, nechci říci úplně formální záležitost, ale dostáváme se vlastně do pozice států, stejné pozice jako Švédsko, Maďarsko, Litva a Polsko.

Takže my navrhujeme – protože nechápu, proč předcházející vláda k tomu nepřistoupila, proč jsme v minulosti spíš podporovali zájmy Velké Británie a ne většiny států Evropské unie –, abychom přistoupili k tomu paktu bez toho, abychom se samozřejmě zavázali k paragrafům 3 a 4, které se nás týkají v případě, že bychom vstoupili do eurozóny.

Osobně si myslím, že téma euro není téma pro Českou republiku. Česká republika nemá na to rozpočtové předpoklady, de facto není schopna plnit kritéria a euro se dneska spíš stává geopolitickou záležitostí než záležitostí pragmatickou, protože pokud bychom měli vstoupit do eurozóny, tak mi to trošku připomíná situaci před vstupem do Evropské unie, kdy členské státy od nás chtěly různé technologické vymoženosti jako bezdotykové baterie a různé investice do technologií, o kterých jsme po vstupu zjistili, že je samy nemají. Podobně je tomu pravděpodobně se vstupem do eurozóny, o kterém si já osobně myslím, že se netýká naší vlády. Pokud bychom měli vstoupit, tak to okamžitě znamená pro náš rozpočet 50 mld. výdajů a 310 mld. garancí.

My máme štěstí v tom, že české banky jsou na tom velice dobře, jsou plné peněz, plné cash flow. My jsme dneska zase emitovali dluhopisy České republiky, zase za lepších podmínek, takže náš kredit je výborný, investoři nám důvěřují. Z hlediska toho je to spíše nějaké gesto, nějaká možnost zúčastňovat se jednání států, které také podepsaly fiskální pakt a nejsou v eurozóně. Myslím si, že je to záležitost, která nás přibližuje k tomu, abychom byli součástí Evropy. Můžeme se samozřejmě bavit o tom, jak je to se strukturálním deficitem a proč dneska máme dluh takový jaký máme. A díky tomu, že máme dobré banky, tak se dobře financujeme a obsluha dluhu je relativně nízká ve srovnání s jinými krajinami.

Tolik za mě a předpokládám, že v rámci diskuse mohu ještě reagovat, pokud bude potřeba. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi financí. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegové a kolegyně, v podstatě si myslím, že všichni jsme slyšeli téměř vyčerpávající zdůvodnění tohoto vládního návrhu, který přichází do Sněmovny. S tím, co jsem měl nachystané, bych se v podstatě opakoval, takže nemá smysl, abyste to znovu slyšeli. Doporučuji pouze, abychom přijali tento návrh a projednali ho ve výborech. Tím myslím zahraniční a rozpočtový.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, aby usedl u stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dříve než přednesu pozici poslaneckého klubu TOP 09, malý faktický dotaz na pana zpravodaje. Řekl výbor rozpočtový a zahraniční. Neměl jste, pane profesore, na mysli výbor pro Evropskou unii? Ne, pardon. V takovém případě si pak dovolím ještě doporučit výbor pro Evropskou unii, protože se to týká podle mého názoru zejména unijní problematiky. Tolik malé entrée, které nepatřilo k mému vystoupení.

Nyní tedy dovolte pozici poslaneckého klubu TOP 09.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, TOP 09 si od okamžiku, kdy došlo k negociaci a schválení fiskálního kompaktu, přála, aby Česká republika k fiskálnímu kompaktu přistoupila. Přiznám se, že byť jsme byli součástí vlády, která se rozhodla nepřistoupit, tak snad to nebudou brát kolegové jako projev neloajality, koneckonců zaznívalo to mnohokrát veřejně, nebyli jsme šťastni z toho, že vláda nepřistoupila, neboť jsme si to přistoupení přáli, a to z důvodů...

Až mě nechá pan předseda Zavadil s panem kolegou Jandákem je přeřvat, tak –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já si vás dovoluji přerušit, pane předsedo. Poprosím ve sněmovně, vzhledem k závažnosti projednávaného tématu, o klid. Děkuji všem. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: ... a to ze dvou důvodů, z nichž oba chápeme stejně principiálně. Tím jedním důvodem opravdu je obraz, kterým jsme vnímáni v rámci partnerů z Evropské unie, kdy jsme neměli podle mého názoru příliš mnoho racionálních argumentů, abychom spolu s Velkou Británií, která je samozřejmě v úplně jiné pozici než Česká republika, k tomuto fiskálnímu kompaktu nepřistoupili, a TOP 09 si vždy přála, přeje a přáti bude být v hlavním evropském proudu. To je tedy důvod, který je pro nás velmi vážný a akcentujeme ho při každé příležitosti, i při této.

Ten druhý důvod pro nás není o nic méně vážný. To je důvod, který bychom mohli označit pojmem rozpočtová odpovědnost, neboť fiskální kompakt v podstatě není ničím jiným než dohodou o rozpočtové odpovědnosti, ke které přistoupily země Evropské unie v okamžiku, kdy vyšlo najevo více, než bylo zdrávo, že maastrichtská kritéria možná nebyla až tak špatně stanovena, ale byla velmi špatně interpretována, protože v laické i odborné veřejnosti vám na jedno z těch dvou základních fiskálních maastrichtských kritérií každý

řekne, že to kritérium je mít deficit veřejných rozpočtů pod 3 %. A to je velmi špatná a nepravdivá interpretace. Správná interpretace je mít schodek dlouhodobě udržitelný pod 3 %, a tedy dlouhodobě a trvale udržitelný znamená, že se přes ta 3 % nedostanu ani v případě nepříznivého ekonomického cyklu. To znamená, ten strukturální schodek, očištěný od ekonomických vlivů, o kterém tady velmi správně mluvil pan ministr zahraničí, by měl být tím hlavním ukazatelem. Strukturální schodek jako skutečně férový ukazatel rozpočtové odpovědnosti vlády, neboť je očištěn od ekonomických cyklů a mimořádných vlivů, a ukazuje tedy opravdovou ochotu vlády držet co nejmenší rozdíl v bilanci mezi příjmy a výdaji svým vlastním politickým rozhodnutím. Je tedy očištěn od všeho, na co se ta vláda může v uvozovkách vymlouvat, ať už v onom pozitivním, nebo negativním slova smyslu, podle toho, že jsme byli třeba v monetární bublině, anebo jsme se naopak ocitli v recesi v rámci celosvětové krize, popřípadě se jednorázově zaúčtovaly církevní restituce. Od toho všeho se ten schodek očistí a zůstává ukazatel skutečné pravé rozpočtové odpovědnosti vlády.

To se týká hlavy III fiskální smlouvy, kde ne náhodou, právě proto, že to maastrichtské kritérium 3 % bylo dlouhodobě špatně interpretováno i samotnou Evropskou komisí, signatáři smlouvy přistoupili k ukazateli nikoliv celkového deficitu, ale strukturálního deficitu jako mnohem přesnějšího a poctivějšího ukazatele rozpočtové odpovědnosti vlád.

Druhou klíčovou hlavou smlouvy, která je smlouvou o rozpočtové odpovědnosti, je dluhová brzda, onen závazek, že pokud dluh nezadržitelně stoupá k 60 % či je přes 60 %, tak se politická reprezentace svým vlastním ústavním zákonem zavazuje k tomu, že se budou nějakým způsobem chovat. Měli jsme tady ten návrh předložený z dílny poslanců ani ne tak TOP 09 jako z dílny politiků TOP 09, ODS a ČSSD. Ještě v dobách Nečasovy vlády se Poslanecká sněmovna rozhodla nezabývat se touto smlouvou. Stále čekáme, zda vláda předloží návrh svůj. Pokud ano, bude to dobře, protože to je ta hlava IV.

Upřímně řečeno, to jsou tv dva klíčové pilíře smlouvy – hlava III a hlava IV. Pak je hlava V, která signatářům dává nějaká práva účastnit se jednání, a zbytek jsou deklarace. To znamená, bez hlavy III a IV ta smlouva dává možná nějaký význam z hlediska formálního se přihlášení k evropskému proudu, proto chápu, že na tom tolik záleží ministru zahraničí, ale z hlediska závazků země, že se bude chovat rozpočtově odpovědně, bez hlav III a IV ta smlouva vůbec žádný smysl nedává. Dokonce bych tady našel paralelu, že bez hlavy III a IV přihlásit se k fiskálnímu kompaktu je asi stejně pokrytecké, jako když se komunistické Československo přihlásilo k mezinárodní úmluvě o dodržování lidských práv, tím se přihlásilo k nějakému celosvětovému proudu, ale nemělo v úmyslu lidská práva dodržovat. Je to prostě pokrytectví, na kterém se poslanci TOP 09 podílet nemohou a nebudou. Bude-li uplatněna výjimka – a podle článku 14 této smlouvy má vláda plné právo na tuto výjimku, já to vládě neupírám – bude-li uplatněna výjimka, pak je nám velmi líto, ale pak nemůže vláda při ratifikaci počítat s hlasy poslanců TOP 09. My chceme fiskální smlouvu, vždy jsme ji chceme ji doopravdy se všemi jejími dopady, tzn. nejenom mezinárodněpolitickými, ale i s dopady na rozpočtovou odpovědnost, kterou politická reprezentace musí cítit. Tedy chceme ji včetně hlavy III a hlavy IV.

Dochází tady k mírně paradoxní situaci. Nečasova vláda pro ryze politický postoj – já ho nekritizuji, ale nesouhlasil jsem s ním – pro ryze politický postoj ODS odmítala fiskální smlouvu, ale důsledně ji dodržovala. Toto jsou prosím čísla Ministerstva financí (ukazuje graf) a strukturální deficit mezi lety 2010 až 2013, kdy průměrným tempem fiskálního úsilí – fiskální úsilí je skutečná ochota vlády šetřit – tedy průměrným tepem fiskálního úsilí 1,4 % – taky vám to ukážu (ukazuje graf směrem k vládě) – 1,4 % ročně vláda Petra Nečase strukturální deficit snižovala. Zdůrazňuji, že se jedná o data materiálu z Ministerstva financí, o data z konvergenčního programu, který byl schválen vládou a odeslán Evropské komisi

v rámci evropského semestru. Takže byť Nečasova vláda ke smlouvě nechtěla přistoupit, důsledně podle ní postupovala.

Vláda Bohuslava Sobotky se k té smlouvě přihlásila, já jsem tomu velmi rád, nicméně důsledně postupuje opačným směrem. A mám-li vzít vážně – a musím vzít vážně – údaj z konvergenčního programu Ministerstva financí, který vláda schválila a odeslala do Bruselu v rámci evropského semestru, tak pro rok 2015 plánuje vláda zhoršení strukturálního deficitu nejenom oproti onomu roku 2013, ale i oproti roku letošnímu. Pro vaši informaci, jedno procento je zhruba 40 mld., to znamená, jestliže vláda plánuje, že zhorší v roce 2015 oproti roku letošnímu deficit o půl procentního bodu, plánuje zhoršit deficit minimálně o 20 mld. korun, a to ještě ty diskuse neskončily.

Tohle není situace, se kterou bychom se byli ochotni smířit. Tohle není situace, kterou bychom byli ochotni podpořit v rámci vlastní politické odpovědnosti tím, že připojíme své hlasy k ratifikaci fiskální smlouvy, která nijak není myšlena vážně, protože se prostě postupuje proti ní, byť na legitimní výjimku. Souhlasím, že to je legitimní výjimka.

My jsme se tím velmi vážně zabývali, protože to je jedna z naprosto klíčových otázek nejenom programu TOP 09, ale jsem přesvědčen, že i budoucnosti České republiky. Na základě usnesení poslaneckého klubu a na základě usnesení nejvyšších orgánů politické strany TOP 09 se souhlasem hnutí Starostové a nezávislí si dovolím teď v rámci projednávání tohoto bodu vládě České republiky s veškerou vážností tlumočit nabídku, která je míněna upřímně, bez jakýchkoli postranních úmyslů, neboť věc je příliš vážná na to, abychom úmysly měli zástupné či postranní.

Přeje-li si vláda naše hlasy při ratifikaci fiskální smlouvy, pak je můžeme připojit jenom za té situace...

On až se vykecá pan Okamura, tak já budu pokračovat... (Poslanec Okamura hovoří s poslankyní Berdychovou, která sedí ve své lavici naproti řečništi.) Děkuji.

Přeje-li si vláda naše hlasy při ratifikaci fiskální smlouvy, pak je poslanci TOP 09 připojí pouze za té situace, že mezi prvním čtením, tj. mezi dneškem, a druhým čtením, kdy se bude ratifikovat, vláda v souladu s článkem 14 smlouvy učiní vůči relevantním institucím Evropské unie oznámení, že má úmysl, aby výjimka z hlavy 3 a 4 na ně přestala platit k rozhodnému datu, tedy dříve. Ten článek 14 říká, že výjimka platí do té doby, než je zrušena, leda že by snad země oznámila úmysl, že chce, aby se na ni smlouva v plném rozsahu vztahovala k dřívějšímu datu. Učiní-li vláda mezi prvním a druhým čtením takovéto prohlášení vůči relevantním institucím Evropské unie, pak může počítat nejenom se všemi hlasy poslanců TOP 09, ale může spolehlivě počítat i se všemi hlasy poslanců TOP 09 při schválení každého návrhu státního rozpočtu během funkčního období vlády, který bude takto plně aplikované fiskální smlouvě odpovídat. A to i přesto, že rozpočtové priority v takovémto návrhu rozpočtu – rozpočtové priority jsou politické priority – nebudou s největší pravděpodobností odpovídat politickým prioritám TOP 09, neboť pravděpodobně bude více prostoru pro sociální dávky, méně prostoru pro některé naše priority. Budou to prostě politické priority vlády, nebudou to politické priority TOP 09. Ale přesto, bude-li rozpočet ve svých základních parametrech odpovídat plně platné fiskální smlouvě, bude ten rozpočet všemi našimi poslanci podpořen.

Záleží nám na ratifikaci fiskální smlouvy a na rozpočtové odpovědnosti do té míry, že jdeme ve své nabídce ještě dál, a uvědomujeme si, že v okamžiku kulminujících rozhovorů o limitech jednotlivých kapitol pro rozpočtový rok 2015 může být pro vládu ne snad technickým problémem, ale politickým problémem přihlásit se k plnému znění fiskální smlouvy v roce 2015. To jsme ochotni pochopit, a proto dopředu vládě říkáme, že je prostor

pro to, abychom se dohodli, že přihlásí-li se vláda k plnému znění fiskálního kompaktu k rozhodnému datu 1. 1. 2016, bude nám stále stát za to a rádi svůj závazek dodržíme.

Závazek, který – opravdu teď neříkám do větru, žádné další podmínky se k němu neváží - závazek, který jsme ochotni vyslovit nejenom takto veřejně v rámci jednání Poslanecké sněmovny, ale závazek, který jsme vládě ochotni stvrdit i písemně nějakým kvazismluvním vztahem nebo memorandem, a o textu tohoto písemného závazku jsme připraveni s vládou začít jednat.

Myslím si, že vstřícnost opoziční strany v takovémto případě nemá precedens v historii moderního parlamentarismu od roku 2013. Vláda se může spolehnout na naši podporu v tak závažných věcech, jako je schvalování státního rozpočtu a ratifikace fiskální smlouvy, za jednoho jediného předpokladu: že se opravdu bude řídit smlouvou, ke které se hlásí, bez jakýchkoli výjimek a že naplní deklarace, které mnozí členové vlády často tak rádi opakují, že se budou chovat úsporně a že budou šetřit, což logicky znamená, že nebudou zvyšovat strukturální deficit.

Dámy a pánové, vážená vládo, rozhodnutí je na vás. My jsme připraveni k jednání a jsme připraveni k dodržení závazku, který jsem právě teď vyslovil. Pokud však budete trvat na tom, že se nechcete v plném rozsahu řídit smlouvou, ke které se hlásíte, a nechcete šetřit, bude nám to velmi líto, ale ratifikace fiskální smlouvy i schvalování návrhu státních rozpočtů se bude muset obejít bez hlasů poslanců TOP 09. Já věřím v úspěšné vzájemné jednání, které v tuto chvíli jménem TOP 09 nabízím.

Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Další s přednostním právem – pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, náš klub považuje tento materiál za zatím nejdůležitější, který přišel v tomto volebním období k projednávání do Poslanecké sněmovny. Nemyslím si, že bychom měli k tomu přistoupit pouze formálně a po nějaké rychlé diskusi. Dopředu říkám, že žádnou takovou nabídku, jakou učinila TOP 09, neučiníme. Naopak budeme hlasovat proti ratifikaci této smlouvy a pokusím se vysvětlit proč.

Za prvé, tato smlouva přenáší další pravomoci z úrovně národního státu do Bruselu. Nemyslíme si, že je to dobře a že to přináší nějaký užitek občanům České republiky.

Za druhé, i v tomto případě je použita tak oblíbená salámová metoda, která k nám chodí z evropských institucí, kdy se dělají takzvané nezávazné, malé krůčky, abychom nakonec se dozvěděli, že už jsme ty kroky udělali a že už není jiná cesta, než přijmout euro. Myslím si, že v této chvíli je jasné, že přijetí eura není ekonomicky výhodné pro Českou republiku. Ta situace se může změnit, určitě to nebude ale v tomto volebním období Poslanecké sněmovny.

A teď k obsahu té smlouvy, pár poznámek.

Tak za prvé nepřináší nic nového. To, co tam je napsáno, už bylo uvedeno v předchozích dokumentech. Pro znalce, kteří se tím zabývají, v takzvaném six-sacku a two-packu – jenom se to opakuje. Když se podíváte na ten samotný text smlouvy, tak prvních osm stran je deklarace. Kdybych to chtěl trošku zlehčit, tak něco... Signatáři píšou: něco se nám, soudruzi, nepovedlo, my si to uvědomujeme, těmi honosnými slovy, tak s tím něco uděláme a zkusíme plnit to, k čemu jsme se zavázali už před časem. Jako hlavní argument používají

mnozí vládní politici to, že se vracíme do hlavního proudu, přidáváme se k jádru, nebudeme troublemakeři, nebudeme vyčnívat, nebudeme ostatní otravovat. Je to možné, že to takhle někteří v Evropě, ať už v Bruselu, nebo v nějakých jiných členských státech, hodnotí.

Dal jsem si tu práci a z toho souboru jsem vykopíroval tu část, kterou vláda České republiky navrhuje ratifikovat. Takže milé kolegyně, milí kolegové, k tomu, abychom se vrátili do hlavního proudu, do mainstreamu, do jádra, k těm všem rozhodujícím jednáním, stačí pouhých 889 slov, bez mezer je to 5 066 znaků. Jak jednoduché, jak evropské! A protože to opravdu považujeme za velmi důležité, tak já si vám dovolím přečíst ty odstavce, které vláda České republiky navrhuje schválit a ratifikovat, to znamená bez hlavy III a hlavy IV, ty tady číst nebudu, ty taky tvoří základ toho, čím se mají ty členské země řídit. A sami si pak můžete porovnat, vy, nebo ti, kteří to náhodou uvidí nebo si to náhodou přečtou v tom stenozáznamu, jak málo stačí k tomu být, aby nám někdo plácal po ramenou, "jste zpátky v hlavním proudu", a jak málo konkrétních informací a konkrétních závazků tam je...

Pan premiér říká, že akorát máme průser. Tak já nevím, jak to myslí, možná bych ho poprosil, aby mě nerušil, když mluvím, že opravdu to považujeme za základní a velmi důležitý bod.

Takže to, co nám vláda České republiky doporučuje ratifikovat:

Hlava I – Účel a oblast působnosti, čl 1: Smluvní strany coby členské státy Evropské unie se touto smlouvou zavazují posílit hospodářský pilíř hospodářské a měnové unie přijetím tohoto souboru pravidel pro zpřísnění rozpočtové kázně prostřednictvím rozpočtového paktu, jakož i posílit koordinaci svých hospodářských politik a zlepšit správu eurozóny, a podpořit tak dosažení cílů Evropské unie v podobě udržitelného růstu, zaměstnanosti, konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti.

2. Tato smlouva se v plném rozsahu vztahuje na země – na smluvní strany, jejichž měnou je euro. V rozsahu, za podmínek a ustanovení čl. 14 – k tomu se ještě dostaneme – se vztahuje i na ostatní smluvní strany. To je celá hlava I.

Hlava II – Soulad s právem Unie a vztah k němu: Smluvní strany uplatňují a vykládají tuto smlouvu v souladu se smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, zejména pak s článkem 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, jakož i s právem Evropské unie, včetně práva procesního, je-li vyžadováno přijetí sekundárních právních předpisů. Tato smlouva se použije v míře slučitelné se smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, a s právem Evropské unie. Nezasahuje do pravomoci unie jednat v oblasti hospodářské unie. – To je celá hlava II. Sami posuďte, co nového přináší pro smluvní strany a co nového přináší pro Českou republiku. A to už máme zhruba čtvrtinu textu, který vláda doporučuje ratifikovat.

Hlava III a IV, které skutečně odpovídají tomu, co je v hlavě I, to znamená zpřísnění rozpočtové kázně, tyto dvě hlavy, zejména tu hlavu III, vláda doporučuje neratifikovat. Má na to plné právo, nechci se opakovat a opakovat slova, která říkal můj předřečník.

Takže dostáváme se k hlavě V – Správa eurozóny, čl. 12. Takže jsme deset článků vynechali.

1. Hlavy států a předsedové vlád smluvních stran, jejich měnou je euro, se spolu s předsedou Evropské komise neformálně scházejí na vrcholných schůzkách eurozóny – tak nic nového, to se dělo i předtím. K účasti na těchto zasedáních je přizván prezident Evropské centrální banky. Předsedu vrcholných schůzek jmenují hlavy států a předsedové vlád smluvních stran, jejichž měnou je euro – to znamená, nás se to netýká – prostou většinou v okamžiku, kdy Evropská rada zvolí svého předsedu, a to na shodné funkční období.

- 2. Vrcholné schůzky eurozóny zase se nás to netýká se konají podle potřeby a nejméně dvakrát ročně s cílem jednat o otázkách spojených se zvláštní odpovědností, kterou smluvní strany, jejichž měnou je euro, sdílejí v oblasti jednotné měny, o dalších otázkách týkajících se správy eurozóny a o pravidlech, která na ni vztahují, a o strategických směrech pro provádění hospodářských politik a pro posílení konvergence v eurozóně. I tento článek se vztahuje pouze na země eurozóny.
- 3. Hlavy států a předsedové vlád smluvních stran jiných než těch, jejichž měnou je euro to je první článek, který se potenciálně týká České republiky –, které tuto smlouvu ratifikovaly, se účastní jednání vrcholných schůzek eurozóny týkajících se konkurenceschopnosti pro smluvní strany, změny celkového uspořádání eurozóny a základních pravidel, která se na ně budou v budoucnu vztahovat, jakož i podle potřeby a alespoň jednou za rok jednání o konkrétních otázkách týkajících se plnění této Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii.

To je ten článek, na který se odvolával i pan ministr zahraničí, že to je to důležité, že nás tam přizvou a budeme moci na těchto jednáních být. Ano, v této smlouvě je to uvedeno. Pak mám konkrétní dotaz, pokud mi někdo z ministrů odpoví, kolik se těchto schůzek, kterých se samozřejmě zatím vrcholní představitelé České republiky nemohli účastnit, od 1. ledna 2013 na základě článku 12 odst. 3 konalo a zda víme, jaká byla agenda, případně co do agendy a výstupů této schůzky prosadily země, které jsou signatáři a současně jejichž měnou není euro.

- 4. článek 12. To je spíše takové organizační. Přípravu a kontinuitu vrcholných schůzek zajišťuje předseda v úzké spolupráci s předsedou Evropské komise. Přípravou vrcholných schůzek eurozóny a činnostmi na ně navazujícími je pověřena euroskupina a její předseda může být pro tento účel k účasti na schůzkách přizván.
- 5. bod článku 12. Předseda Evropského parlamentu může být pozván, aby na vrcholné schůzce eurozóny vystoupil. Po každé vrcholné schůzce eurozóny předloží její předseda Evropskému parlamentu zprávu. Tady se ovšem už mluví pouze o schůzce eurozóny, ne o schůzce členů eurozóny s ostatními signatáři této smlouvy.
- 6. Předseda vrcholných schůzek eurozóny pravidelně a podrobně informuje smluvní strany jiné než ty, jejichž měnou je euro což jsme my –, a ostatní členské státy Evropské unie což jsme taky my, to znamená, že je jedno, jestli jsme, nebo nejsme signatáři této smlouvy, informaci dostaneme o přípravách a výsledcích jednotlivých vrcholných schůzek eurozóny.

Můj druhý konkrétní dotaz je, zda a kolikrát tato povinnost byla splněna, kdo byl příjemcem zprávy o schůzkách eurozóny v České republice a zda by výsledky a zpráva mohly být k dispozici členům Poslanecké sněmovny nebo alespoň členům rozpočtového výboru.

To je celý článek 12. To je ten, o kterém ministr zahraničí říká, že je to pravý důvod, proč okleštěnou verzi smlouvy doporučuje ratifikovat. V jednom jediném článku říká, že jednou za rok nás mohou přizvat k jednání eurozóny.

Pak už jenom článek 13, kdy v souladu s hlavou II Protokolu 1 o úloze vnitrostátních parlamentů – což jsme my, Poslanecká sněmovna a Senát v České republice i v Evropské unii – připojeného ke smlouvám, na nichž je založena Evropská unie, vymezí Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty smluvních stran společně organizaci a podporu konference zástupců příslušných výborů Evropského parlamentu a zástupců příslušných výborů. – Což nechci žádným způsobem podceňovat, nicméně je to takový deklaratorní odstavec, který říká, že se někde sejdou zástupci, teď nevím, jestli příslušný výbor je výbor pro evropské záležitosti, jsem překvapen, že pan zpravodaj zrovna do tohoto výboru to nenavrhuje, my to určitě

navrhneme, nebo zda to je výbor zahraniční nebo rozpočtový. Mně přijde z hlediska postupu nejlogičtější, aby to byl výbor pro evropské záležitosti, ale to je asi věc diskuse a názoru.

A to je všechno. Pak už jsou jenom hlava VI – Obecná a závěrečná usnesení, článek 14, kde jsou uloženy smluvní dokumenty, a článek 15, že k tomu mohou přistoupit i členské státy Evropské unie, jejichž měnou není euro, což je ten případ.

Možná bychom nepotřebovali tak dlouhé vystoupení pana ministra zahraničí, možná by mohl mluvit jenom k tomuhle, co navrhuje ratifikovat, protože gros jeho vystoupení se týkalo hlavy III. S tím nechci polemizovat. O tom, jestli je důležitá, nebo není. Když před lety ODS přišla s myšlenkou vyrovnaných státních rozpočtů, tak na české politické scéně sklidila posměch. Dneska je to naštěstí názor evropského mainstreamu a hlavního proudu a jádra, takže posměch už je pryč a najednou si říkáme, že je to dobře. Já to nijak nekritizuji. Myslím, že je dobře, že k tomu dospěly i ostatní politické strany či jiné státy.

Další konkrétní dotaz, který bych chtěl položit. Nevím, jestli máme v České republice už výsledky. Nešvarem Evropské unie je to, že přijímá a přijímá a přijímá strategie, smlouvy, výzvy a ty pak neplní. Podle této smlouvy všechny země, jejichž dluh byl vyšší než 60 % HDP, což podle mě v okamžiku 1. ledna 2013 bylo 12 členů eurozóny, měly za povinnost v roce 2013 tento dluh snížit o jednu dvacetinu, o 5 %. Můj konkrétní dotaz zní, abychom věděli, jak to berou signatáři vážně, která z členských zemí z těch 12, která měla veřejný dluh vyšší než 60 % HDP, splnila tuto svou povinnost podle této smlouvy, a pokud ji nesplnila, zda už to řeší příslušné instituce Evropské unie, to nesplnění, protože tam je taky možnost sankcionování těch, kteří nesplnili. Pokud to bude jako obvykle, že něco schválíme, pak to neplníme, pak uděláme šest summitů, nejlépe od večera do rána, aby na šestém summitu státníci oznámili, že vlastně mají nové řešení, které bude to samé, co už bylo, a tím pádem staré závazky neplatí a vznikají nové závazky, tak to je přesně věc, která snižuje důvěru občanů nejenom České republiky, ale všech členských států Evropské unie v její fungování a v její správný vývoj.

Důležité je podle našeho názoru, že opravdu touto smlouvou dláždíme jednoduchou cestu k přijetí eura. A u debat o přijetí eura přece musíme mluvit o tom, jaké závazky v tom okamžiku na sebe přebereme, za koho budeme platit dluhy a v jaké výši. Podle současné situace v letošním roce by to bylo 300 mld. českých korun, ale nevíme, jak ta částka bude vysoká v okamžiku, kdy bude vůbec možnost reálně rozhodovat o vstupu do eurozóny. Vláda realisticky říká, že v tomto volebním období to nebude, my s tím souhlasíme, takže jsem uvedl jenom číslo, které je platné letos. Nemá cenu spekulovat, jestli číslo bude vyšší, nebo nižší v okamžiku, kdy to bude relevantní. Pro mé kolegy z pravice, kteří se tak hrdě hlásí k fiskálnímu kompaktu a kteří už v minulé vládě, a to je třeba říct, byli pro, my jsme jako silnější vládní strana dohodu zablokovali, nebyla možná, myslím, že to v koalici znáte, že občas jeden partner něco neprosadí, protože ostatní to nechtějí, těm bych připomenul osud slovenské pravice, jejichž vláda padla. Slovenská pravice se rozdrobila jenom proto, aby Slovensko mohlo platit dluhy za jiné. Všichni evropští činitelé tehdejší premiérce poklepali po ramenou a řekli "výborně, jak evropské, jak skvělé". Osud slovenské pravice můžete sledovat nadále. Myslím si, že od té doby proběhly volby, a vidíte, jak dobře dopadly a jak jim pomohli i v kampani jejich evropští kolegové, kteří jim tak klepali po ramenou. Samozřejmě potřebovali, aby do záchranného fondu přispěli i ti, kteří se na dluzích nepodíleli. Pak prohráli volby, přišla levice, která učinila podobnou nabídku jako dnes TOP 09, která tehdejší vládě řekla "když to schválíte, my vás podpoříme", jestli mě paměť neklame. A jak dopadli i ti, kteří nabídku přijali, i ti, kteří ji dali. Ti dopadli mnohem, mnohem lépe.

Chci se vrátit k obsahu hlavy III. To je věc, která si zaslouží podporu, ale tu naše vláda bohužel nechce. Debatovali jsme o tom v rámci konvergenčního programu.

Takže kde vlastně, pane ministře zahraničí, je zodpovědnost? Vy jste nejdříve až vášnivě obhajoval hlavu III a já souhlasím, že je nejdůležitější, a pak jste tak cudně na konci řekl tři věty – "ale to my ratifikovat nechceme, protože to by pro nás nebylo výhodné". A předtím jste tady vášnivě mluvil o tom, jak ta hlava III přináší rozpočtovou odpovědnost, ty automatické brzdy a podobně. Je to podobné jako v jiných otázkách. Tak proč to neděláte? Proč nám navrhujete ratifikovat jenom 889 slov a tu nejdůležitější část z toho (nesrozumitelné)? Já vám za nás dám slib, že když přijdete s finanční ústavou a dluhovou brzdou, budeme to podporovat. Smlouvu podporovat nebudeme, protože si opravdu myslíme, že není výhodná pro Českou republiku a není výhodné v současném stavu Evropské unie přenášet další pravomoci do Bruselu.

Jedinou odpovědí těch eurofederalistů nebo nadšených příjemců eura je na každou krizovou situaci, na každý problém jediný recept: více integrace, více centralizace, více moci do Bruselu. Podle mě jasně výsledky ukazují, že to tak nefunguje. Není to názor jenom obyvatel nových členských zemí, ale je to názor obyvatel ve starých členských zemích. Je mnohem jednodušší přijímat fiskální kompakty s těmi krásnými úvodními slovy: pamatujíce si, vědomi si, pamětlivi rozhodnutí předsedů vlád z roku 2011, je to mnohem jednodušší než vést zásadní debatu o nesmyslných zemědělských dotacích v rámci Evropy, protože samozřejmě jsme realisté, přes Francii to neprojde. Skoro každá debata je v tomto zbytečná, protože takhle se hájí národní zájmy. My nejsme schopni se tomu vyrovnat. Myslím, že čeští zemědělci mají pravdu, když dlouhodobě říkají, že od vstupu roku 2004 nemají stejné podmínky jako jejich kolegové – ale také jejich konkurenti, je třeba říct – ve starých členských zemích. Ale to neřešíme. My řešíme: pamětlivi si, vědomi si, připomínajíce si další závazek, a opravdu nás zajímá, jak ti signatáři plní své povinnosti podle té smlouvy.

My budeme hlasovat proti ratifikaci této smlouvy, až dojde k hlasování ve druhém čtení. Budeme se snažit přesvědčit většinu, nebo alespoň 81 poslanců, v Poslanecké sněmovně, aby Česká republika tuto smlouvu neratifikovala. Současně říkám, že pokud vláda myslí vážně to, že hlava III je pro ni inspirující, že je to dobře, a přijde s vlastním návrhem finanční ústavy, dluhové brzdy, jedno, jak tomu budeme říkat, nemusíme se přít, který název je lepší a který je horší, jsme připraveni debatovat opravdu korektně o parametrech takových brzd. O parametrech nějakých regulačních mechanismů a podobně.

Chceme z tohoto místa, dokud je ještě čas, v roce 2014 varovat, abychom k této smlouvě nepřistupovali. To, že to chce většina, přece není argument. Zaznělo to tady, zaznělo to tady ve vystoupení ministra zahraničí, že jsme hájili zájmy Velké Británie. To prostě není pravda! My jsme hájili zájmy České republiky a vláda Velké Británie měla stejný názor v této oblasti. Sami dobře víte, že v mnoha otázkách, které se jednají na Evropské radě, se vytvářejí různé hlasovací koalice. Že to není vždycky stejné, že ty země nejsou u každé otázky sešikovány ve stejných hlasovacích blocích. Je to naprosto přirozené, je to naprosto logické.

Ve věcech, o kterých se shodneme, že jsou věcí českého národního zájmu, vláda naši podporu mít bude. V této věci ratifikace fiskálního kompaktu naši podporu nemá a mít nebude. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu ODS. Další s přednostním právem – pan předseda poslaneckého klubu Úsvitu přímé demokracie Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se také vyjádřil za hnutí Úsvit k fiskálnímu paktu, který zde nyní projednáváme.

Zajištění vyrovnaného rozpočtu, které je nám diktováno z Bruselu, je záminkou k tomu, abychom podle našeho názoru ztratili zásadní pilíř naší státní suverenity, a to je právo sami hospodařit se svými penězi. Ono to na první pohled vypadá velmi nejasně, ale na druhou stranu musíme říct, že neznáme přesnou metodiku, podle které se budou parametry fiskálního paktu v Evropě vypočítávat. Jednoduše předáváme do Bruselu pravomoci pro Českou republiku zcela zásadní a pro nás je nepřijatelné, že se tak děje bez veřejné diskuse a bez referenda. Dnešní vláda bohužel dokončuje to, co paradoxně začala tzv. pravicová vláda kolegů Kalouska a Nečase. Tady se ukazuje, že je v zásadě jedno, koho občané zvolili. Česká vláda prostě v této situaci panáčkuje před Bruselem. Toto panáčkování však přitom postrádá elementární logiku.

Pokud fiskální pakt souvisí s přijetím eura, proč se do něj hrneme už teď? Proč, když tento podle našeho názoru politický nikoliv ekonomický projekt, u něhož ještě není jisté, jestli vůbec vydrží? Jestli bude za několik let existovat. My zde mluvíme a debatujeme o tom, že bychom k euru přistoupili někdy kolem roku 2018, kolem roku 2020, ale my přece dnes nemůžeme ani vědět, jaká situace, jaká ekonomická situace v Evropské unii v té době bude, a hlavně v eurozóně, jestli bude vůbec eurozóna mít ještě tolik zemí, kolik jich má dnes.

Pokud chceme být rozpočtově odpovědní, proč prostě nejsme? Proč na to potřebujeme nějaký dohled z Bruselu, proč potřebujeme, aby nám někdo řekl, že to děláme dobře, nebo že to děláme špatně? Pokud je toto problém, tak doporučuji vládě a panu premiérovi, aby zvážili své vládní angažmá. Jestli potřebují tento dohled z Evropské unie a nejsou schopni sami posoudit, jestli na to mají a jestli jsou schopni ekonomicky Českou republiku posunout někam dál. Proč do toho taháme Brusel? Proč do Bruselu, který má zcela evidentní ambici převzít moc nad financemi naší země, sami takto posíláme klíčovou rozpočtovou funkci?

Já se u této situace zastavím a ptám se, jaké budou penalizace z Bruselu. Jak nás budou posuzovat, když nedodržíme věci a kritéria, parametry, o kterých ještě vůbec nevíme dnes, jaké budou? Jaké budou ty penalizace? Co Brusel řekne? Budeme mít takové daně nebo takové daně? Budeme odvádět tolik peněz? To prostě ještě dneska není jasné. Jak víme, že se toto rozhodnutí v následujících letech neobrátí proti nám?

Neslyším od zastánců tohoto projektu žádná pádná vysvětlení. Jenom mantru o rozpočtové odpovědnosti. Tvrdím, že k rozpočtové odpovědnosti Brusel nepotřebujeme. K tomu nám prostě stačí to, abychom zde neschvalovali nezodpovědné rozpočty. To je nejenom naším právem jako poslanců, to je dokonce přímo naší pracovní povinností. Tak pojďme si nejdříve zamést před vlastním prahem a začít pořádně dělat svou práci!

Za hnutí Úsvit přímé demokracie říkám zde naprosto jasně, že fiskálkompakt nepodpoříme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Fialovi. Neeviduji žádnou přihlášku s přednostním právem, a proto se dostáváme k řádným přihláškám. Jako první je přihlášen pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Odezněla tady stanoviska skoro všech politických frakcí, tak aby to bylo kompletní. Neříkám, že nejlepší na konec, ale určitě by měl být ucelený přehled.

Stanovisko klubu KSČM. Tady při představení onoho materiálu zaznělo něco o osvědčeném evropském řešení. Ratifikace proběhla v roce 2012, takže máme údaje za rok 2013 a částečně máme informace o tom, jak vypadá rok 2014. Takže do jaké míry je evropské

řešení osvědčené, těžko dělat závěry. Těch empirických dat je na to příliš málo, i když podporuji dotaz, který tady vznesl kolega Stanjura, že by to stálo za to si tuto otázku položit.

Zde zazněl již při schvalování programu této schůze od mého kolegy, kolegy Čípa, požadavek, který nebyl (byl?) oslyšen, a to abychom na této schůzi nespěchali s tímto materiálem. Abychom se tomu tématu více věnovali na různých úrovních. Abychom to zkrátka neměli co nejrychleji za sebou. A to nejenom diskuse mezi námi, ale i diskusi směrem k veřejnosti, a to zdaleka ne jenom proto, že za něco více než týden budou evropské volby a toto téma s evropskými volbami výsostně souvisí. A cítím to tak trochu, nechci podsouvat, ale cítím to tak trochu ve vystoupení jednotlivých frakcí. Škoda! Takže to budeme muset zvládnou teď, popřípadě ve výborech a ve finále v Poslanecké sněmovně, a dodávám, samozřejmě také v Senátu, protože ratifikační proces probíhá i v druhé komoře.

Kdybych měl přiřadit do toho evropského řečiště jednotlivé představitele politické scény v ČR, tak jsem nabyl dojmu, a snad mi to nebude vyvráceno, že zejména kdysi silná a vládní ODS se vidí v britských konzervativcích, zejména. Každá politická rodina má své problémy v tom, že ČR není Británií, že si nemůžeme dovolit ono slavné britské splendid isolation, kdy v Londýně je silné City a Británie, i když již nemá impérium, nad kterým nezapadalo slunce, tak má přeci jenom svá specifika a tato paralela kulhá. Koneckonců je to vidět, že i rodina britských konzervativců má poněkud exotické postavení, pokud jde o Evropský parlament.

A pak je tady řekněme rodina evropských lidovců a rodina zemí, které jsou velmi vstřícné k současné podobě Evropy. Tam asi se vidí TOP 09, když říká, že bychom se měli dobrovolně přihlásit, a to se vším všudy, i s chlupy, k tomu, co povinně musely v roce 2012 přijmout členské země evropské zóny, těch je 18, a na příkladu takových zemí, jako je Dánsko, které sice nepřijalo euro, ale má k euru velice blízko a je to bohatá země, ale také Bulharsko, které je pravým opakem. Tak nevím, jaké filiační vazby k těmto zemím TOP 09 má a co je vede k těmto závěrům. Já si prostě myslím, že je to spíše přesvědčení o tom, že to evropské nastavení je jenom půlkrok k tomu, abychom přijali českou dluhovou brzdu v tom provedení, jak se tady nedávno diskutovalo. A víme, že ty dotazníky nad českou dluhovou brzdou jsou ještě větší než nad tou evropskou, a tudíž to považuji za krok spíše politický, a nikoliv věcně promyšlený.

A pak tady máme šalamounské řešení, to znamená, že v rovině psychologické a symbolické skočíme do evropského proudu, byť je různě diferencovaný, a budeme plavat, aniž by to bezprostředně na nás mělo dopad v blíže neurčeném termínu, protože nezlobte se, ale termíny o přijetí eura a la rok 2020, tak to není zrovna konkrétní program! To je něco jako ono symbolické přihlášení se k Evropě nebo vyvěšení vlajky z Pražského hradu. Nic konkrétního v tom nevidím. Pravda, učinily tak významné země jako Švédsko, ale i ke švédským poměrům má bohužel ČR poměrně daleko. Poláci jsou z nových členských zemí EU velice specifická záležitost, ať již co do rozměru, ekonomické struktury, ale i také snahy vyvažovat východní vlivy západem. Já si nejsem jist, jestli tato symbolická diplomacie je to pravé ořechové a jestli je to dostatečný důvod, abychom učinili krok, který – i když některé věci bychom odložili, platnost některých ustanovení by byla odložena řekněme o šest let, i když to nevíme ještě – tak zda bychom neučinili nevratný krok. A proto my v této fázi neodmítáme, ale ani nemůžeme říct souhlas s tímto dokumentem, pokud nebudou zodpovězeny některé klíčové dotazy, které už tady byly vznášeny v roce 2012 v době, kdy vládla vláda Petra Nečase, které jsem připomínal v těchto zdech i po volbách, tedy poměrně nedávno.

K dotazům především patří to, jestli jsme si vědomi toho, že to evropské řešení je stále ještě nekomplexní, že se může stát, že v souvislostech s odchodem z evropské dluhové krize, možná i s řešením některých problémů na východě Evropy – nechci rozpoutat debatu

o Ukrajině, té jsme si v posledních hodinách užili dost –, ale ve všech těchto kontextech se bude muset řada věcí změnit a že i to řešení, které představuje současný fiskální kompakt ratifikovaný v roce 2012, bude muset být předělán, nebo doplněn, a jestli by nebylo lepší, když to není naše povinnost, ještě ty věci diskutovat a přispět svým hlasem, svou hlavou aktivního českého mandátu v evropských strukturách právě k té rozumné přeměně, dotvrobě mechanismů. Já zároveň říkám, že my jako strana, která je strana prointegrační, ale kritická k současné evropské integraci, tak nechceme méně Evropy, jak mám pocit, že trošičku jsem slyšel od kolegů z Úsvitu, kteří zase, kdybych je měl někam přiřadit, tak asi by možná byli blízcí rakouští Svobodní. Nechci křivdit, ale možná i Front National ve Francii a další subjekty. Tak to není naší politikou. V žádném případě! Ale jestliže chci lepší Evropu, tak musím jasně říct v čem a zapojit do toho zodpovědné představitele exekutivy i zákonodárných sborů.

Takže dotazy. První a základní dotaz je dotaz, který směřuje ke klíčovému kritériu, a to je strukturální schodek. Ti z vás, kteří už si užili debatu na téma konvergenční program ČR, ten poslední, tak nepochybně vnímali přestřelku mezi bývalým ministrem Kalouskem a současným ministrem panem Babišem na toto téma a bohužel ani na půdě rozpočtového výboru jsem neměl pocit, že jsme si zcela ozřejmili ošidnost tohoto parametru, a buď praktické břemeno toho závazku, anebo krok k impotenci této smlouvy, podobně jako se stal impotentním Pakt stability. Připomenu to – a doufám, že nebudu podezírán, že vám tady dělám osvětovou přednášku, ale já si myslím, že trocha ekonometrie nezabije, koneckonců pan ministr zahraničí už to základní řekl, to znamená, že strukturální schodek je ten, který je očištěn o některé vlivy. Problém je, a ti, kteří komunikují v obci ekonomů, odborníků a nejenom českých, ale i zahraničních, mi to potvrdí, že neexistuje shoda na jednoznačné metodice, že ekonometrové neznají univerzální, dostatečně kvalitní, dostatečně validní řešení. To je bohužel pravda. Nechám stranou skutečně čistě modelové věci, jako je aparát produkčních funkcí Cobb-Douglasových, které se používají pro propočet produkční mezery, která je rozdílem mezi reálným a potenciálním produktem, což je důležité pro očišťování oněch cyklických vlivů, pokud jde o vývoj ekonomického výkonu, tedy HDP. Ani tam to samozřejmě není dokonalé a odborníci upozorňují, že tyto propočty, modelové propočty, jinak to nejde, mají svá úskalí, a pro vás srozumitelnější a praktická aplikace vždycky také záleží, kromě té modelařiny, i na typu růstu. Ten může být samozřejmě v každé zemi poněkud odlišný. Je jiný typ růstu, pokud je tažen investicemi, kapitálem, ať již domácím, nebo zahraničním, a jiný typ růstu je, pokud je tažen zahraniční poptávkou. Odlišné je to podle struktury a velikosti země atd.

Co je velmi důležité, je, že k očištění cyklickému patří také vliv cyklu, tedy vývoje hrubého domácího produktu, na příjmy, jednotlivé daňové položky. Tam se zkoumá elasticita jednotlivých daní na vývoj HDP. Nic lepšího než minulá časová řada, tedy empirii za uplynulé období, nemáme, ale zde je jistá unifikovaná metodika, která samozřejmě se liší jak od daňových zvyklostí, tak od nastavení daňového prostředí, tak i od typu ekonomiky, a tudíž i tady mohou vznikat četné problémy a také vznikají. Ony regresivní funkce, které jsou využívány v Bruselu pro určení těch položek, tak samozřejmě zprůměrovávají něco, co u nás může vypadat úplně odlišně.

Asi politicky nejcitlivější je položka očišťování dat strukturálního deficitu, pokud jde o tzv. diskreditační opatření. Jinými slovy řečeno, nejde jenom o mimořádné finanční operace, ale také o určité reformní kroky. Víte, že se hovoří o tom, že ve východní Evropě nejsou dotvořeny některé systémy, že nás očekávají určité reformní kroky, ale každý reformní krok přináší ať již na nabídkové, nebo poptávkové straně jistý šok, jednorázový, mimořádný, a dopady tohoto šoku do metodiky strukturálního deficitu jsou nesmírně důležité. A pokud to nezohledníme, tak samozřejmě i to kritérium jednoho procenta strukturálního deficitu,

o kterém se hovoří v článku 3, po kterém volá pan poslanec Kalousek, abychom to přijali jako dobrovolné břemeno, tak se mohou ukázat jako velice těsným koridorem, který nám může dělat velké problémy. Možná že ne až tak metodicky důkladně, ale spíš v rovině národohospodářských úvah a politických úvah vedl k tomu, že již před rokem 2012 evropské odbory se velmi obávaly přijetí evropského fiskálního kompaktu jako řešení evropské krize, protože když se podíváte na světovou krizi roku 2009 a podíváte se na to, jak krizi čelila Evropa a zejména evropská zóna, tak vidíte, že Evropa si s tím moc poradit neuměla. Že i nadále je územím, kde je nižší tempo růstu, kde neprobíhají strukturální reformy, kdy nejsme schopni dotahovat hendikep, pokud jde o praktickou aplikaci inovací, protože inovační potenciál, chytré hlavy tady máme, tak proč to nefunguje. Tohle všechno samozřejmě v Evropě je a zdá se, že ty obavy, že kromě toho škrticího límečku na veřejné financí chybějící ta prorůstová politika, že je to velice vážné a že to může mít dopady samozřejmě na zaměstnanost, a to je chleba těch odborářů, a že vlastně to směřuje k tomu, že bude narušován sociální smír, sociální koheze a konvergence jednotlivých členských zemí Evropské unie. A to je důležitý princip evropské integrace. A bude-li narušen, tak Evropská unie nebude se zpevňovat, ale naopak rozvolňovat a dostávat do velkých napětí.

Takže si myslím, že obavy funkcionářů, jako je Evropské konfederace paní Bernardette Ségol a koneckonců i našich představitelů odborářů, jsou na místě. Pravdou je, že Evropská konfederace je v situaci, kdy už smlouva byla ratifikována ve většině členských zemí, a naši čeští odboráři se spokojili s šalamounským stanoviskem, že to je třeba do budoucnosti dotvořit. Vlastně zaujali pozici, kterou tady asi nejvíc prezentovala sociální demokracie. Tato zadní dvířka chápu, ale není to odpověď na otázku, kterou já si kladu a kterou si kladou další občané. Například tady mohu citovat negativní, i když ze zcela opačných důvodů, než zaznělo z ODS, negativní stanovisko občanské iniciativy Spojenectví práce a solidarity, která se obává, že tímto krokem omezíme rozpočtovou kapacitu, prohloubíme naši strukturální slabost komparace s ostatními zeměmi, a že tudíž to povede k sociálním problémům. Pokud neznáte, jsou různé iniciativy. Jedním ze signatářů a mluvčích této iniciativy je bývalý pan ministr zahraničí, tedy kolega pana ministra Zaorálka, Jan Kavan, nebo z expertního zázemí paní docentka Švihlíková.

Já samozřejmě chápu obavy, které podtrhuje konzervativní pravice či, snad mi to promine, trošku populistická pravice u kolegů z Úsvitu, a to je suverenita. Ale my tady nepředáváme Bruselu kompetence tvorby rozpočtu. My tady dáváme Bruselu zmocnění k tomu, aby kontroloval, jestli dodržujeme vytyčený rozpočtový koridor. Tam samozřejmě problémy s ústavností jsou. Proto se také koneckonců tato smlouva má ratifikovat ústavní většinou v té položce hlava III, a protože vláda má samozřejmě svých 108, tak jí nějaké hlasy do ústavní většiny scházejí, a tudíž chápu i tu politickou licitaci o toto téma. Ale to by nemělo být předmětem licitace, ale věcného zvážení. Čili to je k problematice překročení hranice primárního evropského práva, protože toto je mezivládní dohoda, ale vlamuje se do primárního práva a to vlomení do primárního evropského práva bude muset být také kodifikováno v evropských smlouvách. A samozřejmě má to dopad i na nás, protože sankce by přicházely od evropské instituce, od evropského soudu, a tím pádem odevzdáváme tuto část našich kompetencí, naší suverenity někam nahoru. Sám o sobě by to nebyl problém, kdyby pravidla byla nastavena racionálně a kdyby tam nehrozily ty obavy, o kterých jsem v předchozím hovořil.

Čili když to shrnu. Chápu, že vláda to projednala a že disciplinovaná vládní majorita asi je připravena pro tento dokument hlasovat. Ale vzhledem k tomu, že nemá potřebné hlasy, tak by bylo dobré, aby nejenom slyšela na pábení od TOP 09, ale aby reflektovala nejenom kvůli nám, ale kvůli občanům, kvůli odborné veřejnosti ty problémy, o kterých tady hovořím, protože bez jejich kvalitního zodpovězení opravdu, ale opravdu nebudeme schopni hlas pro

tuto smlouvu přidat, přestože, jak říkám, jsme stranou proevropskou, nechceme méně Evropy, ale Evropa, která by nás dusila, to skutečně není našim cílem.

Jedna poznámka. Zpátky se vrátím k tomu strukturálními deficitu. Nevím, k jakému termínu by se mělo vztahovat jakési ohlášení současné vlády, aby vyhověla podmínce TOP 09. Předpokládám, že dřív než v roce 2020, ale také předpokládám, že by se to nemělo vztahovat na současnost, protože podle konvergenčního programu nad jedno procento jsme. Když to vezmu posledních 15 let, tak jsme pod tím jedním procentem snad za těch 15 let byli jenom jednou a za letošní rok, jestli si to dobře pamatuji, tak je tam myslím 1,8 nebo 1,3 a v příštím roce, 2015, 1,8. Teď nevím, jestli jsem to nepřehodil. Takhle nějak to je. Takže v podstatě přijímáme něco, do čeho rovnou zahučíme. Tohle přesně chce pan poslanec Kalousek? Pokud ne, tak samozřejmě pozdější termín, ale i tak je to carte blanche, protože na nás to hned nedopadne, ale už se k tomu vracet nebudeme. Bude ratifikováno, bude vymalováno. Ať už se s eurem bude dít cokoliv, já jsem v tomto ohledu opatrný realista, to znamená, já si myslím, že evropská měna nekončí, ale také bohužel nemá své problémy zdaleka, ale zdaleka vyřešeny. A pokud jde o to fiskální úsilí, já jsem řekl, že za 15 let se tady strukturální deficit nedostal do těch kýžených hodnot, ale nejenom během krize. Tam bych to dokázal pochopit. Přijde krize a nejen diskreditační opatření a vliv cyklu, ale i sanace nějakých jiných problémů vede k tomu, že se to dodržet nedá a že je krásné, když vlastně aspoň krize odchází, tak se to začne snižovat. Ale my jsme v těch hodnotách byli i v předkrizovém období, dokonce v období 2007/2008, kdy byl panem ministrem financí i pan Kalousek.

Já si myslím, že tato podmínka, pokud by měla být vážně myšlena, tak by musela být ale daleko jinak formulována. Já se obávám, že taková formulace by nás dostala do pasti a vlastně není tou cestou, na které bychom se byli my schopni shodnout. Takže milá vládo, která asi chcete tento dokument projednat, zvažte, jestli chcete do pasti a projednat to směrem tam, nebo odpovědět veřejnosti, odborářům, ale i levé opozici na ty dotazy, které jsem tady formuloval.

Času je málo, je mi to jasné, že už těch veřejných a jiných odborných diskusí bude velmi málo, ale zamyslete se nad tím. Nechci a nemusím slyšet odpověď hned. Je mi jasné, že to je i odborná záležitost. Ale prosím, opravdu, není to jenom o symbolickém a psychologickém skočení do evropské řeky. Pokud chceme plavat v evropské řece, tak buď ať umíme plavat, anebo aspoň si na to vezměme záchrannou vestu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte své dvě minuty.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, vzala jsem si tuto faktickou poznámku, protože jsem chtěla po vládě, aby nám vysvětlila rozpor, o kterém už tu mluvil můj předřečník, a to je ve dvou zásadních materiálech. Vláda schválila konvergenční program, který říká, že v následujících letech budeme mít strukturální schodek rozpočtu ve výši 1,8, resp. 1,7 %, a dnes tu máme schválit mezinárodní smlouvu, podle které máme mít strukturální schodek jen 1 %. Považuji to za lež. Něco jiného se má dneska schválit a něco jiného chcete ve skutečnosti dělat. Tak se přece nemůžeme chovat.

Předávám proto před předsedu vlády postavičku Pinocchia, který je symbolem lhaní. Ten totiž nejlépe vystihuje vaše chování. V našem případě máme schválit smlouvu, že budeme dodržovat strukturální saldo 1 %, ale přitom víte, že už to tak nebude. Ráda si

Pinocchia vezmu zpátky, když nás přesvědčíte svými argumenty. O dalších argumentech budu mluvit v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a nyní s přednostním právem pan premiér požádal o slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si se zájmem postupně vyslechl stanoviska všech parlamentních stran, tak jak zazněla v předcházející diskusi, a dovolte mi několik poznámek, které souvisejí se závažností materiálu a dokumentu a návrhu smlouvy, který nyní projednáváme, a které také souvisí s kontextem, v jakém tento návrh teď je předmětem debaty tady na půdě Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych se za prvé vyjádřit k poznámce pana poslance Stanjury, který hovořil o tom, že nás snad jako Českou republiku někdo v Evropě plácá po ramenou. Chtěl bych pana poslance, ale i další členy a členky této Poslanecké sněmovny ujistit o tom, že nás bohužel v Evropě dnes nikdo po ramenou neplácá. Byli jsme v loňském roce absolutně nejhorší ze všech členských zemí Evropské unie, pokud jde o čerpání evropských prostředků. Za to nás opravdu nikdo důvod plácat po ramenou nemá. Nejméně občané České republiky, kteří díky tomu, že naše země není schopna čerpat peníze z fondů Evropské unie, loni přišli nenávratně o cca 10 mld. korun. Nikdo nás neplácá po ramenou v Evropě, naopak v tuto chvíli každou chvíli bojujeme s rizikem toho, že i ty zbylé finanční prostředky, které ještě můžeme utratit z evropských fondů, bude zastaveno jejich čerpání, prostě proto, že během uplynulých sedmi let se nepodařilo splnit takové věci, jako je např. účinný zákon o státní službě nebo zákon o posuzování vlivu na životní prostředí, který by splňoval pravidla, která platí i pro Českou republiku v rámci Evropské unie. Nikdo nás příliš neplácá po ramenou, protože naše země se za poslední léta dramaticky každý rok propadá v žebříčku konkurenceschopnosti států, jejichž konkurenceschopnost je posuzována.

Já si myslím, že bychom neměli podléhat pocitu o české výjimečnosti. A je pravda, že fiskální pakt bude existovat, i když se k němu Česká republika nepřidá. Otázka je, co to bude znamenat pro Českou republiku. My jsme po vstupu do EU měli poměrně značný kredit. Česká republika byla vnímána jako ekonomicky stabilní stát. Byli jsme vnímáni jako země, která měla v zásadě jedny z největších šancí a nadějí z nových členských zemí EU po roce 2004, a já se obávám, že jsme ten politický kapitál, který jsme evidentně v Evropě měli, promrhali. Zejména za posledních sedm let. My jsme se dostali postupně do izolace. V tuto chvíli rozhodně nejsme v pozici státu, který by měl nějaké velké pozitivní promo vůči těm ostatním, kdo spolu s námi v Evropské unii fungují.

Já jsem tady slyšel celou řadu poznámek, které byly na okraj toho, co se v Evropě děje, kam Evropa směřuje, obavy z toho, jestli vlastně nejde špatným směrem, jestli se to všechno nezhroutí, nerozpadne, to jsme tady také slyšeli. Chci vás ujistit, resp. upozornit na to, že eurozóna se nerozpadla. Ani během vážné fiskální krize, kterou procházela v minulých letech. Nesnížil se počet členských zemí Evropské unie, které platí eurem, i když se velmi vážně spekulovalo o tom, že některé státy budou muset eurozónu opustit. Nic takového se nestalo. Naopak počet zemí, které platí eurem, roste. Čili v Evropě, když se podíváme za naše hranice na to, co se děje v reálném světě, tak v reálném světě v Evropě se zvyšuje počet zemí, které se postupně připojují k tomu, že platí společnou měnou. V posledním období jde zejména o menší státy v Pobaltí.

Dokonce žádná ze zemí, které měly problémy v rámci dluhové krize, nezbankrotovala. Situace Řecka se postupně stabilizuje a Řecko poprvé bude schopno splácet větší část svého

dluhu. Německo jako nejsilnější ekonomika bude v příštích letech hospodařit dokonce s přebytkovým rozpočtem, a to Německo neslo velkou část tíhy finančních prostředků, které bylo nutno vynaložit na stabilizaci celé eurozóny. Ale rozpočtový výhled ukazuje, že Německo, které je naším největším obchodním partnerem, a to je opět reálný svět, bude mít přebytkový rozpočet. Nemusím připomínat, že Německo je členem nebo účastníkem fiskálního paktu.

Proč vznikl fiskální pakt? Já myslím, že je důležité se k tomu vrátit, a to tady ještě nikdo neřekl. Fiskální pakt přece vznikl v okamžiku, kdy bylo zřejmé, že poté kdy došlo k zavedení společné měny ve velké skupině členských států EU, tak krize ukázala, že není možné mít společnou měnu a nekoordinovat rozpočtovou politiku. Prostě v okamžiku, kdy máte v jednom územním celku jednu měnu a máte tam několik rozpočtů, které se vyvíjejí zcela nezávisle na sobě, tak dříve nebo později nastane problém. A ten problém nastal v eurozóně. Čili fiskální pakt nevznikl kvůli České republice ani kvůli Velké Británii ani kvůli Polsku nebo Maďarsku. Fiskální pakt vznikl proto, aby země, které už dnes eurem platí, lépe a více koordinovaly svoji rozpočtovou politiku a aby se rozpočtová politika nerozcházela, abychom tady neměli sever Evropské unie, který jde určitým směrem k fiskální konsolidaci, a neměli tady jižní státy, které dlouhodobě hospodařily s mnohem vyšším rozpočtovým deficitem než většina států v severní části Evropské unie. Čili cílem bylo eurozónu, které hrozilo rozlomení, stabilizovat v rozpočtové oblasti. Proto jde o fiskální pakt.

A když se podíváte na celý název, tak jak ho tady pan ministr zahraničí přečetl, tak je to o stabilitě, koordinaci, hospodářské a měnové unii. Hospodářská a měnová unie jsou země, které platí eurem. Proto je logické, že veškerá ustanovení tohoto paktu plně dopadají na všechny členské státy, které platí eurem, jsou i účastníkem této smlouvy. Naopak je zřejmé, že není naprosto nezbytné vztahovat všechna ustanovení této smlouvy na země, které eurem neplatí. U zemí, které eurem neplatí, což je případ i České republiky, ale také Polska, Švédska nebo třeba Maďarska, které už přistoupily na rozdíl od nás k fiskálnímu paktu – opakuji, Polsko, Švédsko, Maďarsko, to jsou země, které se připojily k fiskálnímu paktu, ale nevztáhly na sebe předběžně účinnost čl. 3 a 4 a bude se na ně vztahovat v okamžiku, kdy v Polsku, v Maďarsku nebo ve Švédsku začnou platit eurem.

A to je režim, který navrhuje i česká vláda. Není to tak, že to, co my navrhujeme, je výjimka. To, co my navrhujeme, je standardní přístup vůči zemím, které ještě neplatí eurem. To znamená je to něco, co se očekává, že takovýmto způsobem naše země bude postupovat, prostě proto, že ještě nejsme součástí eurozóny, a není tedy naprosto nezbytně nutné, abychom takto striktně koordinovali rozpočtovou politiku, jako kdybychom u nás eurem platili. To je geneze fiskálního paktu.

Naše země, když se podíváme na to, kde končí naše zboží, kde končí naše služby, co je základem úspěchu našeho exportu, co vlastně tady vytváří převážnou část zaměstnanosti v České republice, tak je nutné si uvědomit, že opravdu nejsme Velká Británie. Jsme země, která 80 % svého exportu směřuje do eurozóny, 60 % do Německa, 80 % do zemí, které platí eurem. Když se podíváte na investice, které jsou realizované v naší zemi, tak jsou to investice z Německa, jsou to investice z Rakouska, z Francie, kvazi z Holandska, ale to je zejména proto, že v Holandsku sídlí celá řada firem, jejichž kapitál ve skutečnosti pochází odjinud, ale jsou to tyto země. To znamená, naprostá většina našeho exportu směřuje do zemí eurozóny a naprostá většina přímých zahraničních investic, které mají podobu konkrétních výrobních závodů v naší zemi nebo konkrétních podniků, které poskytují služby, pochází z eurozóny. My jsme s eurozónou velmi silně hospodářsky propojeni. To je reálný svět, který je za okny této Poslanecké sněmovny. Firmy, které obchodují s eurozónou, zaměstnavatelé, jejichž kapitál přišel z eurozóny a kteří zaměstnávají lidi tady v České republice. Proto říkám,

nedívejme se na Velkou Británii, na její postup, protože Velká Británie má úplně jinou hospodářskou a politickou pozici a má úplně jiné hospodářské a politické zájmy a národní zájmy, než jsou národní zájmy České republiky. A já tvrdím, že národní zájem České republiky je takový, který umožní dlouhodobou stabilitu, prosperitu a konkurenceschopnost České republiky. My geograficky, ekonomicky a politicky patříme do jádra Evropy. To není o tom, že bychom realizovali manévr, který je nepřirozený, že bychom realizovali manévr, který je hospodářsky riskantní. Tohle přece není o riziku. Tohle je o ekonomické, sociální a politické logice. Je to také o kulturní logice země, která vždycky patřila – až na období, která byla nepřirozená vychýlením – vždycky patřila do střední a západní Evropy, ekonomicky. Chci připomenout, že předtím, než přišla plánovaná ekonomika v roce 1948, tak ta čísla našeho exportu byla velmi podobná. Drtivá většina exportu šla v roce 1947–1948 do zemí, které dneska platí eurem. Čili tady se toho tolik nezměnilo, jenom těch 40 let plánované ekonomiky se snažilo tu strukturu, export a další věci orientovat jiným, nepřirozeným směrem a ono se to také bohužel negativně hospodářsky projevilo.

Takže to, co my navrhujeme, a to, co vláda sleduje tím, že předkládá návrh na to, abychom přistoupili k fiskálnímu paktu, je věc, která má hospodářskou, politickou a kulturní logiku a je to snaha posílit prosperitu a konkurenceschopnost České republiky. A na to bychom v žádném případě neměli zapomínat.

Když se podíváme na naše sousedy – a já vím, že velmi často, a řada z nás to také používá v různých debatách, říkáme: nedělejme experimenty v naší zemi, podívejme se na státy, kde to funguje, podívejme se na naše sousedy, jak oni ty problémy řeší. Tak se prosím podívejme na naše sousedy. Německo, Rakousko eurem platí. Slovensko, které bylo součástí Československa, eurem platí. Polsko a Maďarsko jsou součástí fiskálního paktu v tom formátu, který naše vláda navrhuje. Čili to, co my navrhujeme, není něco, co by bylo výstřední v regionu, ve kterém se Česká republika nachází. Naopak, ta naše současná pozice, pokud bychom ji nezměnili, je výstřední, izolovaný přístup a izolovaný postup.

Když mluvíme o suverenitě – a já se pak dostanu k otázce snížení deficitu, která je ve skutečnosti kardinální kromě toho, kam ekonomicky logicky Česká republika patří – ano, fiskální pakt, pokud se k němu připojíme a pokud na sebe postupně vztáhneme dopady všech jeho článků, omezuje suverenitu v jedné důležité oblasti formálně a to je svoboda se zadlužovat. Ale já se ptám, jestli svoboda se zadlužovat je dneska skutečně neomezená, pokud by ji Česká republika chtěla realizovat absolutním způsobem. A já si myslím, že není. Prostě ano, pokud odmítneme fiskální pakt, pokud odmítneme posílení koordinace v této oblasti, nebudeme se muset zpovídat z toho, jak vysoké máme deficity, ale ty dluhy stejně budeme muset platit. A tady není pravda, že máme, když nepřistoupíme k fiskálnímu paktu nebo k euru, absolutní svobodu se zadlužovat. Prostě jsou tady finanční trhy, které v určité fázi řeknou: je konec, už vám žádné finanční prostředky nepůjčíme. Čili já se ptám, jakou suverenitu tady hájíme. O jakou suverenitu tady ve skutečnosti bojujeme? O suverenitu se zadlužovat? Ta je jenom iluzorní. Ve skutečnosti v dnešním světě žádný stát, možná s výjimkou Spojených států, takovou mírou suverenity nedisponuje, a už vůbec ne malá Česká republika v centru Evropy, jeden ze středních států Evropské unie. Čili suverenita se zadlužovat je iluzorní a bojovat o ni v souvislosti s fiskálním paktem je prostě jeden velký faktický omyl.

Už tady bylo řečeno – a na jednu stranu já si přirozeně vážím nabídky ze strany TOP 09 vést jednání o podmínkách, za kterých by tato politická strana mohla podpořit fiskální pakt. Vládě nic jiného nezbývá. Jak už zde bylo opakovaně řečeno, vládní strany nemají ústavní většinu, a po pravdě řečeno, vláda zcela úmyslně požaduje, aby pro schválení této mezinárodní smlouvy byla potřebná ústavní většina. Já bych pokládal za nedůstojné, aby vláda v zájmu toho, aby fiskální pakt snáze prošel, interpretovala podmínky pro jeho

schválení tak, že stačí pouze 101 hlas, protože tohle je skutečně smlouva, která nás bude vážným způsobem zavazovat a měla by být podniknuta jako seriózní, suverénní a promyšlený krok. Ne jako církevní restituce o jeden hlas. Prostě takové hlasování by nemělo v Poslanecké sněmovně žádnou cenu. Proto se vláda přiklonila k výkladu, že toto je smlouva, která vyžaduje ústavní většinu, a takto otevřeně přicházíme na půdu Poslanecké sněmovny a takto otevřeně přicházíme na půdu Senátu a žádáme o ústavní většinu. Vládní strany ji samotné nemají, budeme tedy jednat s opozičními stranami. A já jsem slyšel, že KSČM chce jednat, a vážím si toho. Slyšel jsem, že TOP 09 chce jednat, a vážím si toho. Jsme připraveni o té věci diskutovat a nemyslím si, že by se projednávání fiskálního paktu mělo nějak urychlovat na půdě Poslanecké sněmovny. Prostě diskutujme, teď je otevřená příležitost. Je důležité, aby smlouva prošla do dalšího čtení, a mluvme prosím o tom, jakým způsobem dosáhnout takové míry shody, aby toto ústavní kvorum mohlo být na půdě Poslanecké sněmovny dosaženo.

Nacházíme se ale v určité situaci. Ta situace nevznikla sama od sebe, nejsme tady od včerejška, většina politických stran, alespoň zastoupených v této Poslanecké sněmovně. Země má určitou historii a ta historie byla také psána čísly rozpočtových schodků a čísly veřejného dluhu. A někdy to připomíná smolné knihy, ta čísla veřejného dluhu a rozpočtových schodků. Tady se odehrály kroky, o kterých já jsem v minulosti diskutoval s tehdejším ministrem financí Miroslavem Kalouskem, které znamenaly výrazné dopady na veřejné rozpočty v naší zemi. To, co se odehrálo zejména v té daňové revoluci, která přišla od roku 2008. Tehdy vláda snížila trvalé příjmy státu. Snížily se trvalé příjmy státu tím, že se snížily některé daně. Už tehdy jsme vedli polemiku o tom, že si to jako země nemůžeme dovolit. Přesto k tomuto experimentu v daňové oblasti došlo. Chci připomenout jenom zrušení daňové progrese a chci připomenout snížení firemních daní způsobem, který byl příliš velkorysý. To se následně ukázalo ve vývoji veřejných rozpočtů.

Co proti tomu ty vlády minulých sedm let stavěly? Na jednu stranu se snižovaly trvalé daňové příjmy a proti tomu vlády stavěly dočasné úspory. Dočasné úspory, které byly dlouhodobě neudržitelné. Jeden z příkladů dočasných úspor: to, že se roky nezvedala platba za státní pojištěnce. Tak přece každému je jasné, že nelze platbu za státní pojištěnce mít zmrazenou věčně, protože náklady na zdravotnictví rostou. Čili vyčerpalo se období, kdy tohle většina společnosti byla schopna tolerovat, a už loni se platby za státní pojištěnce zase zvýšily. Druhá cesta dočasných úspor, které byly dlouhodobě neudržitelné: snižování platů zaměstnanců veřejného sektoru. Třetí příklad: snižování valorizace penzí dvěma a půl milionu důchodců.

To byly dočasné škrty. Podtrhuji slovo dočasné. Ano, byly to škrty, ale jejich účinnost byla omezená. V okamžiku, kdy společnost už není schopná takovéto dočasné škrty snášet, tak se samozřejmě prosadí změny. Ale o ty daňové příjmy už jsme jednou přišli. Ty zmizely a ie velmi obtížné vracet se k nim zpátky a získávat je zpátky. Proto tady došlo k velké nerovnováze veřejných rozpočtů a důsledkem je fakt, že i když odezněla velká krize z let 2008–2009, tak ty schodky státního rozpočtu už se nikdy nevrátily na předkrizovou úroveň. Já vám chci připomenout, že v roce 2007 byl schodek státního rozpočtu někde kolem 37 až 40 mld. korun. Rok 2007, před krizí. Teď, několik let po krizi, se bavíme o přípravě státního rozpočtu, kde je zatím pracovně navržen schodek 100 mld. korun. Čili my už jsme se nedokázali po té velké finanční krizi a po propadu ekonomiky vrátit k těm nízkým schodkům, které tady byly předtím, i v důsledku toho, že ekonomika už po krizi tak rychle nerostla, jako rostla před ní. Některé věci a impulsy, mimo jiné ten impuls vstupu do Evropské unie, už se v čase vyčerpaly. Takže máme tady problém, a ten skutečně existuje. To není jenom polemika mezi pravicí, levicí, mezi TOP 09, vládou, sociální demokracií. Reálně tady máme strukturální deficit kolem 100 mld. korun. A tahle vláda ho zdědila po vládách předchozích. To je prostě také realita.

Pan poslanec Kalousek tady před malou chvílí navrhoval: Ano, TOP 09 podpoří fiskální pakt, ale musíte podle pravidel fiskálního paktu snížit schodek. A když to neuděláte přiští rok, tak alespoň v roce 2016. Co by to znamenalo? Zase se bavme o skutečných číslech. Když máme schodek v tuto chvíli kolem 100 mld. korun státního rozpočtu, znamenalo by to snížit ho na polovinu. Na polovinu, v zásadě přijmout opatření během roku 2015 tak, aby v roce 2016 deficit nebyl 100 mld., ale byl jenom 50 mld. Snížení schodku o 50 mld. korun, to je ve skutečnosti ta podmínka, kterou tady otevřeně postavila TOP 09 pro podporu fiskálního paktu. A já se ptám, jakým způsobem to lze udělat. A TOP 09 říká: No ale my vám podpoříme všechny státní rozpočty. A já říkám: To ale nestačí, protože pro to, aby se snížil tento schodek o 50 mld. korun, nemůžete jenom snížit výdaje. Během roku takovéto snížení výdajů není prakticky možné. Musíte také zvýšit příjmy. Ale ke zvýšení příjmů už TOP 09 žádné hlasy nenabízí. Říká "my budeme hlasovat pro fiskální pakt a budeme hlasovat pro státní rozpočty", ale neříká, jak se ten státní rozpočet má sestavit.

A já chci moc poděkovat panu Kalouskovi za takovou nabídku, protože ona nemá žádnou hodnotu. Ve skutečnosti žádnou hodnotu nemá. Já jsem rád, že pan Kalousek a TOP 09 na nás uplatňují tato tvrdá kritéria. Jsem rád, že pan Kalousek má v novou vládu tak velkou důvěru, že má pocit, že my zvládneme a dotáhneme všechno, co jemu se za těch sedm let pravicových vlád nepovedlo. Tahle naděje a tahle důvěra je skutečně velká, ale to, co nabízí TOP 09, nestačí k tomu, abychom se vypořádali se strukturálním deficitem v rozsahu 50 mld. korun během jednoho roku, tak, abychom splnili podmínky fiskálního paktu.

Čili ano, jsme připraveni jednat, ale je potřeba také vnímat reálné rozpočtové problémy, které současná vláda zdědila, a deficit 100 mld. korun, který ani ty minulé vlády nedokázaly zredukovat těmi opatřeními, která v této Poslanecké sněmovně prosazovaly.

Já jsem rád, že s tím, aby Česká republika přistoupila k fiskálnímu paktu, vyjádřili souhlas i sociální partneři na půdě tripartity. Chtěl bych informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že jak zástupci odborů, tak zástupci podnikatelů v tripartitě vyjádřili souhlas s tím, aby Česká republika přistoupila k fiskálnímu paktu bez článku 3 a 4. Tohle je také, vážené dámy a pánové, poselství reálného světa, který je za okny této Poslanecké sněmovny. Podnikatelé i odboráři se domnívají, že toto bude pro Českou republiku pozitivní krok. Když se podíváte na složitost debaty v tripartitě, tak málokdy se podaří najít shodu mezi těmi, kdo reprezentují zaměstnance, a těmi, kdo hájí práva podnikatelů. Ale v tomto bodě se tu shodu nalézt podařilo. To si myslím, že je také důležitý signál, který by Poslanecká sněmovna měla vnímat.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, naše země za sedm let zvýšila veřejný dluh ze 27 % hrubého domácího produktu na 47 % hrubého domácího produktu. Já budu velmi rád, pokud se nové vládě bude dařit taková rozpočtová politika, že se tato trajektorie růstu veřejného dluhu zastaví v poměru k HDP, nebo alespoň výrazným způsobem zpomalí. Už nemáme příliš velký prostor. Víte, že limit je 60 % HDP. Jestliže ho překročíme, tak to není otázka fiskálního paktu, ale je to problém, který budeme mít i z hlediska stávajících pravidel Evropské unie, a znemožní nám to přijetí eura. Proto je velmi důležité, abychom limit zadlužení 60 % jako Česká republika nepřekročili.

Co pro to můžeme udělat? Samozřejmě dělat vyváženou rozpočtovou politiku, která na jedné straně nebude nepřiměřeně zvyšovat dluh, ale současně nezařízne hospodářský růst, protože rostoucí ekonomika může přinést dodatečné daňové příjmy, které pomohou stabilizovat schodek. Za druhé, boj proti daňovým únikům. Pokud se nedokážeme shodnout na zvýšení daňových sazeb, alespoň některých, tak já pevně věřím, že se dohodneme ať už ve vládě, nebo v této Sněmovně na dalších opatřeních proti daňovým podvodům, která mohou zvýšit příjmy veřejných rozpočtů. To, co je samozřejmě možné udělat bez ohledu na fiskální pakt, bez ohledu na to, že nebude platit článek 3 a 4, je přijmout fiskální ústavu, nebo, chcete-

li, dluhovou brzdu. To je, myslím, věc, na které bychom se také mohli domluvit mezi vládou a opozicí, protože i dluhová brzda bude vyžadovat ústavní většinu. A jestliže bychom mohli přijmout dluhovou brzdu, tak bychom také měli ustavit fiskální radu, která koneckonců vyplývá nejenom z fiskálního paktu, ale už ze stávajících platných smluv, kterými je vázána i Česká republika. Takže bez ohledu na to, jestli fiskální pakt bude, nebo nebude schválen, tak se domnívám, že tady v Poslanecké sněmovně můžeme udělat hodně práce pro to, aby se hospodaření České republiky v následujícím období zlepšilo. A pokud se nám to povede, pak si myslím, že skutečně nebude žádný důvod k tomu, abychom přistoupení k fiskálnímu paktu odmítali.

Vážené dámy, vážení pánové, v této situaci vládě nezbývá, než jednat s jednotlivými poslaneckými kluby, diskutovat o podmínkách, za kterých by bylo možné fiskální pakt schválit ve Sněmovně. Chci upozornit na to, že to je unikátní příležitost, protože teď je v Poslanecké sněmovně a je i v Senátu ústavní většina, která je proevropsky orientovaná. Teď je šance k fiskálnímu paktu přistoupit a myslím si, že bychom toto období neměli promeškat, protože na podzim budou senátní volby, budou další volby, které změní složení Poslanecké sněmovny nejpozději za tři roky. To znamená, že to všechno jsou faktory, které budou ovlivňovat i schopnost ratifikovat fiskální pakt. Teď máme unikátní příležitost, abychom to dotáhli do konce. A já bych chtěl požádat všechny poslance, kteří se domnívají, že Česká republika do Evropy patří, aby o této otázce a o této možnosti velmi vážně přemýšleli. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Dále se o slovo přihlásil nejprve pan zpravodaj. Pak s přednostním právem pan ministr zahraničí Zaorálek. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Já jsem chtěl reagovat na předřečnici, kolegyni z Úsvitu, protože tady vidím dvě tendence. Jedni poslanci říkají – toto nepřináší nic nového, a pak tedy postřehnou, že vlastně jde skutečně o zvýšení informovanosti, o možnost získávat informace z Evropské unie, že to samozřejmě vede ke zvýšení, když bude diskuse o konkurenceschopnosti, o diskusi o Evropské unii, tak budeme mít informace, a tak jak v podstatě si myslím, že standardně víme, že informace je základem úspěchu, bez informace v podstatě není šance řídit ani stát.

Tak to je jeden extrém. A na druhou stranu kolegyně předřečnice hovořila, jako kdybychom přijímali kompletní smlouvu. Ty dotazy, které ona kladla, se týkaly celku. Toto samozřejmě je relevantní, tyto dotazy klást, ale podle mě až v době, kdy prostě budeme přistupovat k té smlouvě jako celku. Dneska v podstatě jde skutečně o tu část informační a o to, když to přečtu přesně: otázky zvyšování konkurenceschopnosti, změny celkového uspořádání eurozóny a pravidel eurozóny. Zatím jsme z toho byli vyloučeni jako Česká republika a prostřednictvím vlády k tomu bude přístup. A to si myslím, že je samozřejmě krok správným směrem. A zbytek? Tady si myslím, že celkem velmi dobře řekl pan předseda vlády, takže to nemá cenu, abych opakoval.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní s přednostním právem pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, tak přeji příjemné odpoledne. Takže jsme viděli, že pan premiér dostal Pinocchia. Dostal Pinocchia za to, že

údajně lže. Já vždycky jsem tady apeloval, když jsem byl ještě ve vedení Sněmovny, abychom šetřili těmi silnými výrazy a abychom tady hodně zvažovali, než o někom tady říkáme, že se lže, protože tady ta inflace je velmi nepříjemná, ani veřejnost to dobře nevnímá. Takže já mám dojem, že každý, kdy tohle něco řekne, dokonce to řekne o premiérovi, tak by měl skutečně velmi dobře vědět, o čem mluví. Je přece evidentní i z té debaty, která tady probíhala, i z toho, co vlastně tady vyčítal pan poslanec Kalousek – ten vyčítal právě to, že vlastně tahle vláda to předkládá, aniž by chtěla dodržovat ten jednoprocentní... Takže samozřejmě tady nikdo nelže a to, co se tady předkládá, je v tomto smyslu naprosto konzistentní. Takže já opravdu apeluji na to, aby... Pinocchio, to je takový styl "pan Bárta", mi to připadá. To je styl "Věci veřejné". Já bych to rád paní poslankyni vrátil, ať si to vezme. A ať všichni zváží, než budou používat podobné metody osočování, a vlastně je to napadání a nevede to k ničemu. Tak buď vedeme debatu o fiskálním paktu, bavíme se seriózně o tom, co to je, a nepoužíváme prostě silných výrazů ve chvíli, kdy to není opodstatněné a není to věcně správné a vlastně to mate veřejnost. Takže já o tohle prosím, aby ta debata měla úroveň.

A pak – já nebudu říkat o nikom, že lže. Já pouze mohu říci, že něco není fér. A já vám řeknu, co není fér v té debatě. Pan poslanec Kalousek tady vystoupil a ukazoval vám tady pěkný graf. V tom grafu, pokud si vybavíte, ukazoval, jak vláda v době, kdy on byl ministr financí, snižovala strukturální deficit – úspěšně. Samozřejmě já bych k tomu rád podotkl, že to je sice pěkné, nicméně zároveň jsme šli do těžké ekonomické stagnace. Takže radovat se z čísel... Chápete? Ekonomika se nedá posuzovat na základě jednoho vybraného faktoru. Když jdete prostě do krize a vezmete jedno číslo, na kterém budete dokumentovat, jak jste si dobře vedli, tak je to vždy trošku nepřesné. Tak já tvrdím, že ten graf – je sice pěkné ho ukázat, vzkazuji panu poslanci Kalouskovi, ale je to trochu vždycky nepřesné, jemně řečeno. Protože ve skutečnosti ta ekonomika nám pěkně upadala v té době. A jedna věc je, že jste snižovali strukturální deficit, ale vy jste, pane – tedy neříkám přímo vám – ale plynulo z toho grafu, že potom co nastoupila nová vláda, tak ta oproti tomuto úspěšnému trendu snižování strukturálního deficitu začala naopak ten strukturální deficit – a to je tady teprve tři měsíce, a už vidíme, že má tendenci ho zvyšovat.

Tak, vážení kolegové. Já jsem si vzal fiskální výhled České republiky, který zpracovalo Ministerstvo financí pana Kalouska z roku 2013, pan Kalousek zřejmě nepopře, že to je dílo z jeho ještě dílny, a když se podíváme na prognózu České republiky a vývoje strukturálního deficitu, tak zjistíme podle mě docela pozoruhodnou věc. Tehdejší ministr financí v této prognóze totiž předpokládá, že po tom úspěšném snižování strukturálního salda bude následovat po roce 2014 trend jiný, naopak se nám strukturální saldo začne zvyšovat, ale větším tempem, než je to, které nám tady vyčítal. Protože jestli my tam máme na rok 2014 minus 1,3, tak on tady má minus 1,8. Jestli my na rok 2015 máme minus 1,8, tak on má minus 2,1. Pan ministr financí dle mého – tehdy Kalousek – předpokládal, že po té stagnaci – hluboké – ekonomiky bude potřebovat prostor na to, aby s tou ekonomikou něco zřejmě dělal. To je moje spekulace. Já si to jenom myslím. A v té jeho prognóze, kterou on vlastně tehdy zaštítil jako ministr financí, se předpokládá, že po ústupu a snižování bude muset následovat naopak větší expanze, zřejmě finanční. Takže zatímco s ní počítal u sebe, tak nám právo na ni upírá a říká, že my prostě chceme pravděpodobně rozdávat ty peníze. Já to říkám, že tohle mi připadá, že není fér. Ty diagramy takto tady prezentované, si myslím, že matou a nejsou prostě skutečně celkovým vyjádřením toho ekonomického stavu. A domnívám se, že by měla strana TOP nebo pan poslanec Kalousek poskytnout této vládě prostor aspoň takový, jaký si on vykolíkoval sám ve své vlastní prognóze. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru zahraničí. Dále dvě přednostní přihlášky. Nejprve pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ale já jsem formuloval nabídku za TOP 09 myslím velmi vstřícnou a přiznám se, že mě trochu zaráží ten konfrontační tón pana ministra zahraničí. Já nevidím důvod, o co bychom se měli přít. Říkáte-li, že jsou ta čísla nepřesná, já si to nemyslím, protože jsou to aktuální čísla Ministerstva financí, které vede první místopředseda vaší vlády, já těm číslům věřím. Já jsem žádná čísla než čísla Ministerstva financí nepoužil. To za prvé.

Za druhé, já vám to přece vůbec nevyčítám, já naprosto uznávám, že na to máte právo a mandát. Já jsem prostě jenom ukázal, jak ten vývoj probíhal a probíhá, a jestli na to máme jiný názor, to ještě neznamená, že by vláda neměla legitimní mandát a právo k výkonu této fiskální politiky. Neprojednáváme teď konvergenční program. Kdybych měl právo hlasovat o konvergenčním programu, tak bych samozřejmě pro takový konvergenční program ruku nezvedl. Ale ten konvergenční program schvaluje vláda, vláda ho schválil a poslala do Bruselu a já jenom interpretuji čísla, která jste schválili vy, nikoliv já.

My teď projednáváme fiskální kompakt, kde vy opět máte právo uplatnit výjimku. Otázka ovšem je, jestli s touto výjimkou dosáhnete ratifikace ústavní většiny. Toť vše. Já tady neříkám, TOP 09 vám tady neříká jako někteří jiní naši kolegové jasnou pozici: Ne, my vám to neschválíme. My říkáme: Ano, my to budeme rádi ratifikovat, protože jsme o to stáli a stojíme a stát budeme, ale chceme to celé, nechceme to s výjimkou. A dokonce říkáme: Chápeme, že to pro vás v roce 2015 může znamenat problém, jsme ochotní se o tom bavit od roku 2016. Což opravdu nemůže být problém, protože jestliže jsme snižovali strukturální deficit v Nečasově vládě průměrným tempem fiskálního úsilí 1,4 % – to je opět údaj z konvergenčního programu Ministerstva financí, to jsem si nevymyslel, to je vyhodnocené fiskální úsilí let 2010 až 2013 – no tak prostě z 1,8, které plánuje konvergenční program na rok 2015, se na to jedno procento v roce 2016, zvlášť když se ekonomice daří, dostanete bez problémů. A nebo ne, nebo jste rozhodnutí dělat jinou fiskální politiku, a pak nemůžete počítat s našimi hlasy. Ale kvůli tomu se nemusíme hádat. My jsme vám tady férově nabídli, za jakých podmínek můžete počítat s našimi hlasy, a vy mně, pane ministře, v podstatě nadáváte, že vám tady něco vyčítám. Já vám tady vůbec nic nevyčítám. Já jsem vám sdělil podmínky, za kterých můžete počítat s našimi hlasy, a myslím si, že jsou to podmínky mimořádně vstřícné. A že ministr zahraničí, který ty hlasy potřebuje k ústavní většině, by si toho měl spíše vážit a jít sednout k jednacímu stolu, místo aby tady vztekle dupal nožičkou a říkal, že je to jinak. Tolik tedy můj názor.

Pokud jste citoval tu predikci. Ano, to skutečně byla prognóza. Protože ta prognóza musí vzít v úvahu nejenom ekonomickou, ale i politickou situaci. Jestliže vláda, která velmi usilovně snižovala strukturální deficit, věděla, že politická situace – pro léta 2014 a další lze předpokládat výrazně levicovou vládu, tak pochopitelně s jistou mírou optimismu předpokládala, že se alespoň pokusí udržet celkový deficit pod 3 %, tzn. predikovali jsme 2,9, což znamená zvýšení strukturálního deficitu. Politická situace, alespoň verbálními vyjádřeními, není taková, jak jsme predikovali. Druhá nejsilnější vládní strana říká, že chce šetřit, a komunistická strana nemá vliv na fiskální politiku vlády. Tak je šance podle našeho názoru se tím parametrem strukturálního deficitu dostat do souladu s článkem tři fiskální smlouvy. Anebo ne. A když ne, tak my pro to holt nebudeme hlasovat. Vaše právo je tomuto požadavku nevyhovět, naším právem v takovém případě je potom pro to nehlasovat. Kvůli tomu se přece nemusíme hádat ani si to navzájem vyčítat.

A říkáte-li, že je to nepřesné, protože je potřeba podívat se na to v celku. Já jsem, prosím pěkně, neformuloval fiskálkompakt. Já nejsem odpovědný za to a ani TOP 09 není odpovědná za to, že ten základní parametr rozpočtové odpovědnosti v deficitu je strukturální deficit. Strukturální deficit, a ne řada jiných indikátorů, které vy byste tam třeba moc rád viděl. Ale prostě fiskální kompakt, na kterém se shodla drtivá většina zemí Evropské unie, je prostě strukturální deficit a dluhová brzda. To znamená, že se musíme bavit o strukturálním deficitu. Tečka. Chcete-li ho dodržet, já bych si to velmi přál, můžete počítat s našimi hlasy při ratifikaci fiskálního kompaktu i při schvalování všech rozpočtů. Nechcete-li ho držet, máte na tento názor právo a my netvrdíme, že jsme nositelé jediné pravdy, budete mít svoji pravdu, ale nebudete mít naše hlasy.

Tak se, pane ministře, nevztekejte a pojďte radši zasednout k jednacímu stolu, jestli nenajdeme nějaké společné východisko. My jsme konstruktivní opozice, my jsme dali nabídku. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To bylo stanovisko pana předsedy klubu TOP 09. A nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura a pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já jsem čtyři roky v Poslanecké sněmovně a mám vzácnou příležitost souhlasit s Lubomírem Zaorálkem. Tak mi to nedalo, abych nepřišel k mikrofonu a veřejně se k tomu nepřiznal. S tím, jak říkal, že jedno číslo o ekonomice nic nevypovídá. Já s tím naprosto souhlasím. Stejně tak si myslím, že strukturální deficit má poměrně gumovou definici, a myslím si, že rozhodující evropské země ho klidně změní v okamžiku, kdy jim to bude vyhovovat. A nemyslím si, že to základní, proč my třeba nechceme přistoupit k tomu fiskálnímu kompaktu a hrát si, jestli by na něj rozpočet, strukturální deficit jedna celá nula nula celá devět (Nebylo srozumitelné.) Ale v tom případě kdyby ta debata byla korektní o ekonomikách, tak taky nepoužijeme jedno číslo. Velmi často slyším – ve vedlejší zemi, u sousedů, HDP rostlo o 2,1 nebo 2,2 a u nás klesalo. Ale to je taky jenom jedno číslo. Musíme přeříkat všechna čísla – strukturální deficit, deficit, o kolik vzrostlo HDP, jak je vysoká nezaměstnanost, kolik procent rodin je ohroženo chudobou apod. Pak ta debata má fakt smysl. Protože podle mě skoro v každé ekonomice najdete jeden parametr, který je lepší než v těch okolních. A když vždycky vytáhneme ten jeden parametr a začneme se tím bouchat po hlavě, tak se nikam nedostaneme.

Zejména v oblasti státních výdajů, pokud zvýším výdaje o 40 mld. na dluh, tak ale vyrobím růst 1 % HDP. To jsou poměrně jednoduché počty. Říkám to trošku zjednodušeně a zaokrouhleně. Ale debata, jestli za to stojí, za to vykázání plus 1 %, půjčit si 40 mld. a nějakým způsobem je buď utratit, nebo investovat, ať mě nechytáte za slovo. Ale když dám těch parametrů víc vedle sebe, porovnávám je všechny, nebo skoro všechny, když sleduji číselné řady, trendy apod., má to smysl.

A ten trend se prostě otočil. Já vám tak napůl vyčítám rozpočet 2014. Já vím, že jste ho netvořili. Ale vy jste pro něj hlasovali. Takže zase nemůžete říkat: my s tím nemáme nic společného. A vzpomeňte si na tu debatu v prosinci u státního rozpočtu, kdy z řad vládní koalice, resp. budoucí vládní koalice, protože vláda ještě nebyla, zazněla silná slova, kolik se nakonec ještě seškrtá výdajů. A my jsme říkali: výborně, v tom vás určitě podpoříme. A jsme v půlce května, pomalu jsme v polovině rozpočtového roku a ta čísla zatím nějak nevycházejí. Tak, těšíme se na to, že k tomu dojde.

Ale ta hlavní výhrada, a to chci zopakovat – my přece nepotřebujeme k tomu, abychom rozumně hospodařili, Brusel. To je ta hlavní výhrada. O tom se bavme. Potřebujeme k tomu

Brusel? Potřebujeme, aby nás někdo kontroloval? Abychom se k tomu zavazovali? Nebo to potřebujeme kvůli sobě? Já myslím, že to potřebujeme kvůli sobě a že víme moc dobře, co vlastně chceme. Možná máme jiné programy a určitě se lišíme v tom, jak ty cíle naplňovat. Ale určitě k tomu nepotřebujeme Brusel.

A o tom, jak mluvil pan premiér Sobotka, o tom poplácávání v Bruselu. No nebyl jsem to já, kdo se s nimi nechal fotit a na těch brífincích říkal: No, my vidíme tu výraznou změnu té evropské politiky. Výborně, pane premiére! Vy jste už podepsali nebo podepíšete fiskální pakt... O tom jsem mluvil.

Já vím, že to je docela lidsky potěšitelné. Kdo byl občas na Evropské radě jako ministr, tak ví, že poprvé vám řeknou pane ministře, podruhé vám řeknou pane Stanjuro a potřetí vám řeknou Zbyňku, to jsme už ale přátelé, že jo. No ale skuteční přátelé v té evropské politice skutečně nejsou. Tam prostě každý hájí své národní zájmy a my bychom si to měli jasně říkat a pokusit se shodnout tady v českém parlamentu, což je národní zájem, a ne odevzdávat další a další kompetence do Bruselu, protože pak na to nebudeme mít žádný vliv.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než dám slovo panu místopředsedovi vlády, budu konstatovat omluvy, které mi byly doručeny. Od 18.50 se omlouvá pan poslanec Josef Nekl, od 17 hodin ze zdravotních důvodů pan poslanec Vojtěch Adam, potom pan poslanec Martin Novotný od 16 hodin, od 19 hodin se omlouvá pan poslanec Uhlík, pan poslanec Martin Komárek od 16.30 do 19 hodin a pan poslanec Pospíšil od 15.45 do konce dnešní schůze, Martin Lang potom se omlouvá od 19 hodin z pracovních důvodů.

Pane ministře, pane místopředsedo vlády, jste na řadě v obecné rozpravě. Prosím máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dámy a pánové, já už jsem si v rozpočtovém výboru nacvičil s panem ministrem Kalouskem strukturální deficit. Tak já bych ho tady znovu ukázal.

Pan ministr Kalousek plánoval na příští rok deficit 120 mld. (ukazuje na papíru) a strukturální deficit minus 1,8. My plánujeme minus 1,3. Takže snižujeme. Pan ministr Kalousek plánoval 2015 minus 2,1 a my plánujeme minus 1,8. Pan ministr Kalousek se vysmívá. Ta jeho nabídka je vlastně výsměch, protože co on nám vlastně říká? On nám vlastně říká, že potom co v roce 2010 on a Nečasova vláda snížili všem státním zaměstnancům platy o deset procent, zmrazili důchody, od roku 2010 se tady nestaví dálnice, tak on nám dneska říká: Jo, já budu hlasovat pro ten § 3 a 4.

A co nám říká § 3 a 4? Paragraf 3 a 4 nám říká, že náš deficit, náš schodek, musí být 40 mld., nebo maximálně 60 mld. Takže on vlastně říká, kdybych si vzal regionální školství, tak říká: "Učitelé, my vám vezmeme polovinu vaší výplaty." To je přesně, protože 80 mld. jsou platy učitelů v regionálním školství. Samozřejmě je demagogie říkat, jaké úsilí minulá vláda vyvinula. Vraťme se do roku 2009, když pan ministr Kalousek plánoval plus 4,5 % HDP – a div se světe, netrefil se a bylo minus 5 %, takže vykázal schodek 198 mld.

Já skutečně nechápu tuto debatu o pravomoci Bruselu. My se k ničemu nezavazujeme. Nevím, jestli pan Stanjura nebo pan Fiala četli smlouvu. My se k ničemu nezavazujeme. Nechceme žádný dohled Evropské centrální banky. Ano, a máte pravdu, my bychom měli sami, a já jsem to řekl v prvním vystoupení, že každý živnostník a každá firma v normálním světě ví, že má plánovat aspoň nulu, nejlépe mít zisk, aby se mohlo investovat.

Vůbec nechápu, proč na jedné straně se některé parlamentní strany hlásí k Evropě a na druhé straně takovouto smlouvu, která je víceméně formálního charakteru, k ničemu nás

nezavazuje, ano, máme právo na schůzky a schůzky se i realizují, v předvečer ECOFINu sedí státy, které podepsaly fiskální pakt a nejsou členy eurozóny, a máme večeři, měli jsme ji teď 5. dubna, a tam se bavíme o bankovní unii, o FTT, o fiskálním paktu, o euru, o tom, jak se Litva chystá na euro, a tak dále. Takže tím, že jsme byli vyloučeni z Evropy, s námi se nikdo nebavil, protože naši ministři ani nikam nechodili. Já jsem byl teď v pondělí v Berlíně za ministrem Seiblem a minimálně, když už jste zapomněli, tak z Evropy jsme dostali 333 mld. korun v rámci strukturálních fondů, a to jsme ještě nejhorší v rámci čerpání a ještě nejzkorumpovanější. Takže nechápu, kdo to četl a kdo říká, že nám bude Brusel něco diktovat. Nebude nám nic diktovat, neboť je to gesto. Je to formalita a je neuvěřitelné, že o tom umíme tak dlouho diskutovat.

A pokud tady pan Stanjura mluvil o zemědělcích, tak to je skutečně velice zajímavé, protože právě ODS, Klaus byl největší nepřítel českých zemědělců. Pan Nečas byl jediný, který šel do Bruselu a řekl, že máme problém s rozpočtem pro zemědělce. Kalousek to zopakoval. Takže vy jste byli největší nepřátelé zemědělství. A kde by bylo naše zemědělství, kdyby nedostávali těch 30 mld.? Kdo by uživil tuto zemi, když už jsme i tak nesoběstační?

Já vůbec nechápu tuto debatu. Vy jste nám nechali tenhle stát v rozkladu, systémově od roku 2010 se nestavějí dálnice, dokonce hlasujete proti tomu, abychom urychlili výkup, takže děláte všechno pro to, abyste vlastně pokračovali v destrukci tohoto státu. A příklad se slovenskou pravicí je velice dobrý. Vy jste na stejné cestě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu vicepremiérovi. Nyní s faktickou poznámkou předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, potom s přednostním právem pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek a potom další přihlášení, pokud se pořadí nezmění. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jako obvykle jsme terčem řady urážek, ale nebudu reagovat stejně nevěcně. Já jsem rád, že pan vicepremiér řekl to co já. Gesto, formalita, v zásadě zbytečná věc. Ale váš premiér a ministr zahraničí říkají, že je to klíčové, velmi důležité. Tak co je pravda? Je to gesto, nebo formalita? A já s tím souhlasím, že to tak je. Anebo je to klíčové, důležité, nezbytné pro další fungování České republiky v rámci Evropské unie? Nemůže platit obojí. Nemůže říkat premiér jedno a vicepremiér druhé. Může, dneska jsme to slyšeli. Ale co si z toho máme vybrat? A když je to taková formalita, takové gesto, proč k tomu potřebujeme ústavní většinu? Skutečně máme Ústavu, kde formalita, gesta a zbytečnosti se hlasují ústavní většinou? My to tak nevnímáme. My to vnímáme opravdu jako cestu k euru, jednosměrku, ze které nebude moci návratu, pokud by to bylo pro Českou republiku výhodné. A to je všechno.

V hodnocení toho, co vláda chce ratifikovat, se zcela výjimečně s ministrem financí shoduji. A před chvilkou pochválil premiéra Nečase, že se za zemědělce bil, a pak hned řekne "a ODS dělá všechno proti nim". Může platit jenom jedna, nebo druhá věta. Nechci říkat, která má platit a co si myslí ministr financí. Ale nemohou platit obě dvě dohromady. To prostě nedává žádnou logiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek s přednostním právem. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Nehněvejte se, že vystupuji potřetí. Já jsem se domníval, že všechno podstatné zaznělo v pozici klubu TOP 09, ale musím říct, že teď cítím obyčejné lidské zklamání. Není dneska první, ale je mnohem zásadnější než to, co mě mrzelo

před chvílí. My jsme opravdu řekli vážně míněnou nabídku. Kdybychom byli negativistická opozice – a já si myslím, že si snadno vzpomenu na doby, kdy dnešní nejsilnější vládní strana byla opravdu důslednou negativistickou opozicí vůči všemu, i k tomu, co pokládala víceméně za rozumné, vždycky našla dostatek důvodů, aby byla v každém případě proti. Kdybychom byli negativistická opozice, tak najdeme nějaký důvod, proč bychom byli proti, protože proč bychom vám měli pomáhat s ústavní většinou? My vám chceme pomoci s ústavní většinou, proto jsme po velmi podrobné a vážné diskusi, byť jako strana opoziční, řekli jasnou nabídku, že vám pomůžeme s ústavní většinou a že vám pomůžeme schválit rozpočty za těch a těch předpokladů. A domníval jsem se, že zazní alespoň "dobrá, tak tady padla vážně míněná nabídka, půjdeme o ní jednat". Já bych docela ocenil, kdyby po vystoupení pana ministra Zaorálka a pana ministra Babiše pan premiér jako předseda vlády řekl, zda se vůbec vláda chce touto nabídkou zabývat a zda s námi chce jednat. Jestli ne, tak nemusíte, ale my vám to nabízíme velmi upřímně. A znovu říkám, bez postranních úmyslů, jako konstruktivní opoziční návrh.

Ještě jednou, protože mě pan místopředseda vlády zřejmě neslyšel. Chci říct, že predikce na rok 2014 a 2015 byly opravdu predikce, protože jsme předpokládali politickou situaci, o které v zásadě nikdo nepochyboval, a nikdo si nemyslel, že se se strukturálními deficity bude dělat něco jiného, než že se zvyšují. Nicméně výsledek v letech 2013 v tomto parametru, můžeme mluvit o jiných, můžeme říct, že jsme měli nejnižší míru chudoby v rámci Evropské unie, ale bavíme se o fiskálním kompaktu, tak se bavíme o strukturálním deficitu, tak v tomto parametru se strukturální deficit vyvíjel takto. Průměrným úsilím 1,4 % ročně, opakuji údaje z materiálu pana ministra Babiše, který schválila vláda České republiky. (Ukazuje dokument.) Formulace je tam přesně taková. Fiskální úsilí, to znamená snaha vlády šetřit, bylo 1,4 % ročně, což je při 1 % zhruba 40 mld., představuje zhruba 55 mld. ročně fiskálního úskalí. Nepočítám-li rok 2014, počítám-li váš předpoklad z roku 2014 a 2015, počítám, že vaše negativní fiskální úsilí, to znamená, že neušetříte ani korunu, ale naopak budete mít větší deficit, že vaše negativní fiskální úsilí bude 20 mld. ročně. Jenom to konstatuji. Nic jiného. Jsem dokonce ochoten to pochopit pro rok 2015, jenom říkám, že chcete-li mít fiskální smlouvu v roce 2016, tak ve sporu, zda to je formalita, jenom gesto, anebo je to skutečně závažná zásadní věc, my tvrdíme: Ano, my to nechceme mít jako formalitu, my to nechceme mít jako gesto, my to chceme mít jako závažnou zásadní věc se všemi právy a závazky, tedy i s hlavou III a IV. Jenom pro takovou smlouvu budeme hlasovat. Je na tom něco nesrozumitelného nebo urážlivého? Nebo to někoho pohoršuje? Nebo máte pocit, že se vám vysmíváme? To je prostě férová nabídka, kolego.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní se dostáváme k řádně přihlášeným. Nyní pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem dnešní vystoupení nechtěl vést v konfrontačním duchu, nicméně pan Babiš mě zase nadzvedl ze židle. Já bych ho moc poprosil, aby – možná že vám to projde v těch vašich novinách, ale abyste už tady přestal lhát. Vy jste tady řekl, že my jsme hlasovali, nebo tady jste hlasovali proti zrychleným výkupům. Tak já vás jenom upozorňuji, že tady nikdo nehlasoval proti výkupům, že vašemu panu ministrovi dopravy se podařilo to, co se nepodařilo zatím zřejmě, aspoň co já pamatuji, nikomu, že tady obhajoval jiný materiál, než je v parlamentní databázi. Že to bylo z mé strany, kdo nabídl maximální zkrácení, a ten návrh prošel, aby se v hospodářském výboru vůbec vyjasnilo to fiasko. Protože já nevím, co jste na vládě vlastně schvalovali nebo neschvalovali. Takovouhle ostudu tady ještě nikdo ani procedurální neudělal. A my jsme tady udělali maximum pro to, aby to ze stolu nespadlo.

Další, k neotvírání dálnic. Možná nemáte latifundie v jižních Čechách, abyste věděl, že jenom loni se tam otvíralo asi přes 25 kilometrů D3 a otvíraly se další kratší úseky v celé republice. Tak prosím přestaňte vykládat nesmysly. Moc bych o to poprosil.

Takže k vlastnímu tématu. Jestli tomu dobře rozumím, tak my tedy chceme, aby se Česká republika nejenom přihlásila k fiskálnímu kompaktu, ale aby ho i naplňovala. Pokud tady pan premiér naříká, že někdo na něj připravuje nějakou past a teď že oni se mají začít chovat a teď a hned, pak bych se zeptal, když toho je schopna vlastně celá eurozóna, tak proč toho nejsme schopni my. Proč za podstatně horší situace, horších východisek, k fiskálnímu kompaktu přistoupili. My dokonce máme řadu parametrů, ať je to nezaměstnanost, ať to byl, bohužel byl, trend zadlužování. Ať je to vyrovnávání v celé řadě parametrů s ekonomickou a dluhovou krizí v Evropě a ve světě. Tak přesto tady to nejde a ve zbytku Evropy za podstatně krvavějších obětí to jde. To je vidět, jak to myslíte vážně. (V sále je hluk.)

Řekl bych, že vykastrovaný fiskální kompakt bez článku 3 a 4 skutečně bude pouze prázdným gestem. Dokonce i špatným nebo nedokonalým signálem pro investory. V tom se liším asi od pana předsedy Stanjury, protože pokud bych byl investor, který by neznal reálie České republiky, tak se podívám, jaká zhruba je očekávaná ekonomická, hospodářská i společenská stabilita země, a podle toho bych se rozhodoval. V té zkratce asi nikdo nebude zkoumat, co obsahuje a jak dobře nebo špatně je napsaná smlouva, ale pouze se podívá na to formální gesto, to znamená, jsou v tom proudu států, které přijaly ten závazek, nebo nejsou.

To, o co nám ale jde primárně, tak to je skutečné odpovědné rozpočtování. Fiskální odpovědnost. Protože my klademe, na rozdíl asi od vás, od vládní koalice, rovnítko mezi fiskální odpovědnost a kvalitu života. Myslím si, že příklady z Řecka, Španělska, Itálie a dalších zemí, dokonce i těch hodně rozvinutých, ukazují zcela jasně, snad s výjimkou Německa se to v Evropě týká všech zemí, že je přímá úměra mezi tím, protože kvalita života, to je také stabilita a klid občanů, zda budou dostávat aspoň v dosavadním rozsahu s nějakým očekáváním, vylepšováním nebo alespoň stability setrvalého stavu penze, zda se postaráme o potřebné, zda jsme schopni ufinancovat tu část ekonomiky, kterou bohužel stále více, která přechází pod veřejný sektor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Požádal bych kolegy o klid, aby mohl pan poslanec František Laudát dokončit svoji řeč a abyste mu věnovali patřičnou pozornost. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedající. Tím, že se hlásíme, nebo chceme tady vynucovat fiskální odpovědnost, tak už jsme hodně po sezóně. Já bych upozornil, že bez velkého humbuku ale řada zemí už počátkem 90. let ve světě sáhla k tomuto kroku, byť v roce 1997, jestli se nemýlím, a byl to i pan dnešní premiér Sobotka, se vysmívali Václavu Klausovi, když chtěl zakomponovat do Ústavy princip nezadlužování země, to znamená, rozdělujme jenom takové peníze, když to řeknu hodně zhruba, které vybereme, aby byl prostě soulad příjmů a výdajů. Jsou země, které dokonce, nebo jejich části, nižší celky, které to dokonce přijímaly už ve druhé dekádě minulého století.

Já jsem očekával, že někdo z Úsvitu se tady přihlásí k demokracii švýcarského typu. Nechal jsem si vytáhnout, jak funguje ve Švýcarsku rozpočtová odpovědnost. Takže tam většina municipalit aplikuje tzv. harmonizovaný účetní model. Tento model odděluje u účtu administrativní provozní účet a investiční účet, přičemž roční provozní účet musí být vyrovnaný. Přebytky nebo deficity mají být eliminovány úpravou daní. Dále platí pravidlo, že alespoň 60 % ročních investičních nákladů by mělo být samofinancováno. Některé kantony také zavedly závaznou legislativu, která omezuje úroveň deficitu a ukládá bezprostřední

korektivní opatření. Když jsem tady zmiňoval minulé století, tak v kantonu Saint Gallen například zákon ze 17. června 1929 o kantonálních financích stanoví, že rozpočet musí být navržen v souladu s principem vyrovnaných příjmů a výdajů. V praxi tato podmínka je považovaná za splněnou, pokud rozpočtový deficit nepřesáhne tři procenta daňových výnosů.

Myslíte, že byste mě nemusel rušit, pane kolego? (K poslanci Pavlu Blažkovi.)

A pokud přece jenom dojde k překročení deficitu, ten se převádí do dalšího roku a platí totéž pravidlo, to znamená, nemůžou hospodařit deficitně.

Bylo tady zmíněno Polsko. Tam udělali přesně ty kroky, které sociální demokracie slibovala při vyjednáváních v minulém volebním období s vládou Petra Nečase a od kterých se potom odtáhla. To znamená, národní veřejný dluh mají zastropovaný na maximálně 60 % ročního HDP a zároveň zavedli monitorovací systém. Pokud by to bylo překročeno, nastupují velice tvrdé restrikce a další zadlužování není možné a musí dojít ke krácení téměř čehokoliv. Takže pokud by bylo Polsko, sociální demokraté měli šanci už v minulém volebním období.

Myslím si, že spíš můžeme být v očekávání toho, že tady někdo zkusí možná, byť v jiné podobě a v jiných časových horizontech, zopakovat příběh z Kanady. První provincií, která v roce 1991 zavedla zákon o vyrovnaném rozpočtu, byla Britská Kolumbie. Následující vláda pod vedením Nových demokratů – tak se ta strana jmenovala, Noví demokraté, nikoliv sociální demokraté – zákon krátce nato zrušila a nastala série rozpočtových deficitů. V roce 2000, těsně před volební porážkou, Noví demokraté schválili zákon o rozpočtové transparentnosti a odpovědnosti, který následně vítězní liberálové nahradili zákonem o vyrovnaném rozpočtu a ministerské odpovědnosti.

K tomuto zákonu byl s ohledem na probíhající krizi a s tím spojeným výrazným snížení příjmů rozpočtu přijat dodatek, který umožnil schválení rozpočtového schodku. Dodatek k zákonu umožňuje dosahovat po dobu dvou let rozpočtových deficitů. Na konci tohoto dvouletého období ovšem tato výjimka automaticky končí a bude platit původní zákaz deficitního financování. Myslím si, že některá z koaličních stran by se mohla přejmenovat na Nové demokraty.

Sami víte, že i když je to právně zakotveno, jak probíhá prolamování veřejného dluhu Spojených států, kde jste svědky téměř opakovaného rituálu. Co je zajímavé, že pokud se dneska proti prolomení dluhového stropu – mají dneska dluh 17 bilionů dolarů – ohradí, tak zločinec už je v podání médií, dokonce i těch českých, jsem si všiml při poslední story, ten, kdo dluh nechce prolomit, nikoliv ten, kdo ho prolamuje, za což je zodpovědný prezident Spojených států Obama. (V sále je trvalý hluk.)

Země, které to vzaly zcela vážně už v minulé dekádě či ke konci předminulé a skutečně mají neúčinnější pravidla pro stabilitu veřejných financí, tak je Indie, kdysi ve srabu koncem 80. let byl Nový Zéland a tam skutečně se i věnovali následné analýze toho, protože se jim podařil zázrak a skutečně se dostali k odpovědné fiskální politice a bylo předmětem zkoumání, zda to byly přijaté zákony, anebo konkrétní kroky státní administrativy a politických reprezentací. A z toho potom vlastně vyplynula jakási pravidla, principy odpovědného fiskálního řízení státu. A porovnejte si to s tím – já vám je tady odcituji, doufám, že aspoň někdo bude poslouchat – a porovnejte si to s tím, co tady vykládá pan ministr financí, resp. to, co v reálných krocích dělá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás tedy požádám ještě o chvilku přerušení vašeho výkladu a ostatní, aby přenesli své diskuse mimo jednací sál, abyste to mohl v klidu dokončit. Pokračujte, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Za prvé. Snížení celkového dluhu země na rozumnou míru tak, aby byl vytvořen nárazník proti faktorům, které mohou mít negativní dopad na celkovou výši dluhu v budoucnosti, a dokud nebude dosaženo této úrovně dluhu, celkové provozní výdaje státu v každém finančním roce musí být nižší než celkové provozní výdaje ve stejném finančním roce.

Pravidlo číslo dvě. Jakmile bude dosaženo rozumné úrovně celkového dluhu země, tato úroveň má být udržována, čehož má být dosaženo tím, že po rozumně dlouhou dobu nemají celkové provozní výdaje země přesáhnout její celkové příjmy.

Za třetí. Dosažení a udržení úrovně čisté hodnoty země, která bude poskytovat ochranu před faktory, které mohou působit negativně na čistou hodnotu země v budoucnosti.

Za čtvrté. Opakované řízení fiskálních rizik, kterým země čelí.

Za páté. Sledování politiky, která je konzistentní s rozumným stupněm předvídatelnosti úrovně a stability daňových sazeb pro budoucí roky.

Tolik tedy Nový Zéland a analýza jejich fiskálního úspěchu, ze kterého žijí dodneška. A právě to se odvinulo z toho, že došli k závěru, že ne zákony, protože řada zemí má poměrně tvrdou legislativu, ale jestliže politici se dostanou do problémů, tak legislativu ohýbají a zadlužují dál. Takže potom konkrétní chování v politice rozhoduje o fiskální odpovědnosti nebo fiskálně odpovědné politice.

Tady pořád padá, že se máme učit od sousedního Slovenska. Já se domnívám, že jsou na trajektorii fiskální blamáže, podobně jako jsme byli my, a zřejmě se tam vrátíme. Já bych spíš doporučoval příklady zemí, které si prošly ať už bankrotem, anebo přece jenom strašákem bankrotu. Budete se divit, jsou to jihoamerické státy a ty nejenže některé z nich typu Argentina, Ekvádor, Brazílie, Peru a další přijaly legislativu, ale také nějakým způsobem přes obrovskou korupci a politickou nestabilitu se tím začaly řídit. Takže jenom Ekvádor, pokud bych přebral žargon pana ministra financí, tak kéž by, co se týká fiskální odpovědnosti, u nás byl podobný trend a měli bychom mít ambici ne Slovenska, ale Ekvádoru, co se týká fiskální odpovědnosti. Neoddiskutovatelným faktem je, že v minulé dekádě se dařilo poměrně výrazně snižovat veřejné zadlužení Ekvádoru. V roce 2003 měli 53,7 % HDP, v roce 2005 už pouhých 40,1 % a ono to běželo dál – 2006 už byli na 33 %, 2007 mírně vzrostli na 33,1 %, 2008 – 25,5 % a v roce 2009, kdy už světem cloumala krize, tak spadli dokonce na 20,2 % veřejného dluhu z ročního HDP.

Takže já doufám, že jsem alespoň trošičku tady nastínil, co je vůbec odpovědné rozpočtování, co je odpovědná fiskální politika, proč chceme, aby nejenom formálně se ČR přihlásila k fiskálnímu paktu, ale hlavně, a to je výrazně důležité, možná i důležitější, aby hlavně to začala dnes a denně svým chováním naplňovat.

Pokud pominu pana premiéra Sobotku – od toho neočekávám ani verbálně, pokud jde o ministra financí, jedno říká, přesný opak dělá. Děkuji všem, kteří poslouchali. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Nyní je další řádně přihlášená paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, vážený člene vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes už tady padlo mnoho argumentů a nevím tedy, proč tady a teď řešíme smlouvu, která nás k ničemu nemá zavazovat. Schválením fiskálního paktu

bychom odevzdali pomyslný klíč od české státní kasy do Bruselu. Evropská unie by tak měla do budoucna možnost diktovat nám, jak máme mít sestaven státní rozpočet.

V minulých měsících jsem interpelovala jak pana premiéra, tak ministry financí a zahraničí a ptala jsem se jich na otázky ohledně fiskálního paktu. Vězte, že pravidla fiskálního paktu o strukturálním schodku ve výši 0,5 % dodržují jen Německo, Řecko, Estonsko, Dánsko a Švédsko. Je to tedy jenom 5 zemí z 25, které fiskální pakt již podepsaly. Ostatní ho jednoduše ignorují. Například Španělsko asi dva měsíce po jeho podepsání oznámilo, že ho stejně dodržovat nehodlá. A to není vše! Například pravidlo o snižování schodku pro státy, které mají celkový dluh vyšší než 60 %, dodržují podle odpovědi na interpelaci jen Německo a Rakousko. (V sále je velký hluk.) Já si počkám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Páni kolegové, paní kolegyně, prosím vás, nechte paní poslankyni dokončit v klidu její příspěvek k této věci a případné diskuse odložte nebo přesuňte do předsálí. Zejména tady vpravo bych kolegy – včetně těch, kteří jsou předsedové klubů! Prosím, můžete pokračovat.

Poslankyně Olga Havlová: A jak je to s povinností předkládat výhledy u státních rozpočtů, které budou dlouhodobě udržitelné? Tuto povinnost plně dodržuje jen Estonsko a Německo. Mezi džentlmeny se říká, že dané slovo a dohody se dodržují, pro fiskální pakt to rozhodně neplatí a ani zřejmě platit nebude.

Na minulé schůzi Poslanecké sněmovny jsem žádala, aby nám to vláda vysvětlila, co je to vlastně za smlouvu, kterou nikdo nedodržuje. Proč máme přijmout něco, o čem již dnes máme pochybnosti. Jsem pro rozpočtovou odpovědnost, ale ne aby na nás byl vynucován tlak vnějšími orgány Evropské rady, či dokonce Evropským soudním dvorem, které při svém rozhodování nebudou brát v úvahu zájmy České republiky, ale zájmy své, vlastní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Olze Havlové a nyní se do diskuse přihlásila paní poslankyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, TOP 09 již v minulém volebním období hájila přistoupení a podpis fiskálkompaktu jak ve vládě, tak, za sebe mohu říct, ve výboru pro evropské záležitosti. Nebudu již probírat celý obsah fiskálkompaktu ani zdůrazňovat důležitost hlavy III a hlavy IV. Chtěla bych vzhledem k předcházející debatě pohovořit něco také o možnosti hájit české národní zájmy zejména v době po schválení fiskální smlouvy.

Naše národní zájmy se minimálně v ekonomickém smyslu odvíjejí od naší ekonomické struktury, jak odvětvové, teritoriální v případě zeměpisné orientace naší ekonomiky a geografickou polohou. Oba tyto faktory nás předurčují k tomu, hrát v Evropě aktivní, pozitivní roli ve smyslu odstraňování zbytečných překážek a bariér a podílení se na projektech celoevropského významu, které budou prospěšné pro nás samé a současně výrazně přispějí k ukotvení nás v evropském systému a k posílení Evropy jako celku. Tyto projekty pro nás mají daleko větší význam, než kdybychom byli vůči vnějšku uzavřená země ležící na geografické periferii. (Trvalý hluk v sále.)

Česká republika je jednou z nejvíce otevřených ekonomik na světě, a proto je životně důležité, aby byla maximálně otevřená, pokud jde o volný obchod (pohyb?) zboží a služeb. Totéž platí pro volný pohyb pracovních sil. Pokud by mělo být integrační jádro Evropské unie

definováno jako dohoda na zavedení minimálních daní z příjmů, pak je naším zájmem být rozhodně proti. Totéž platí pro zavedení unijní daně. Evropská unie dosáhla svého bohatství díky konkurenci a soutěživosti mezi jednotlivci, firmami, ale i mezi státy. V našem zájmu by proto mělo být tuto konkurenci uchovat a rozvíjet. Specifikem české ekonomiky je neobvykle velký podíl průmyslu, zejména automobilového. To není dobré, protože ekonomika bez diverzifikace není dlouhodobě stabilní. Ve srovnání s většinou zemí Evropské unie máme abnormálně nízký podíl služeb na hrubém domácím produktu. Proto bychom měli podporovat maximálně volný pohyb služeb v rámci Evropské unie včetně služeb finančních, kde Evropská unie výrazně zaostává za Amerikou.

Naše přirozené ekonomické zájmy se nijak významně neliší od slovenských, slovinských, rakouských, tedy středně velkých až malých zemí ležících v centru Evropy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím ještě jednou o klid. Kolegyně, páni kolegové, zatím poslední přihlášena do rozpravy paní poslankyně Jitka Chalánková by ráda dokončila svůj projev, pak ještě vidím přihlášku ministra zahraničí. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jitka Chalánková: Je tedy otázkou, proč politika těchto zemí v Evropské unii vyhlíží radikálně odlišněji v porovnání s tou naší ve smyslu vnímání evropské odpovědnosti, pozitivního a zodpovědného plnění členských závazků, nikoliv jen těch formálních, na papíře daných, i tím, že na rozdíl od nás nejsou považováni za zapšklé potížisty, kteří nevědí, co chtějí. V případě našich zájmů ignorujeme, či považujeme za samozřejmé něco, co nám přináší enormní ekonomický benefit. Díky jednotnému vnitřnímu trhu má Česká republika výrazný přebytek své obchodní bilance a enormní příliv zahraničních investic. To jsou přitom pro okolní státy pádné důvody pro diametrálně odlišné chování v Evropské unii v porovnání s tím naším. Převládá u nás velmi zúžené hokynářské, účetnické uvažování o výhodách a nevýhodách jednotlivých integračních rozhodnutí či kroků. Výrazně se to projevilo v diskusi o půjčce Mezinárodnímu měnovému fondu či dohodě o fiskálním paktu. Na jedné straně nám těžce vadí něčím do společné pokladny přispět, ale čerpání z evropských fondů v mnohem větších objemech nám nevadí vůbec a považujeme je za samozřejmé. Komplexní vnímání souhrnných přínosů a nákladů integrace by nám vůbec neškodilo.

Už to zkrátím, budu vybírat asi jen nadpisy.

Naše ekonomické zájmy v rámci Evropské unie konkrétně představuje působení na jednotném vnitřním trhu Evropské unie v co nejširší představitelné podobě, být daleko invenčnějším a více tvůrčím subjektem při vytváření společných evropských politik a projektů. Například v oblasti transevropských sítí, společných projektů financovaných z přímých grantů, vědy a výzkumu a podobně. Být zastáncem zdravého fiskálního a makroekonomického prostředí v Evropské unii a na tomto projektu se aktivně podílet. Podílet se aktivně taktéž na společné měnové politice nejprve v oblasti fiskální politiky a následně též v jiných oblastech. Je paradoxní, že vláda odmítá přistoupit na ukotvení dluhové brzdy.

Zkráceně řečeno, domnívám se, že Evropě hrozí jiná nebezpečí. Kolem Evropy obcházejí dokonce jiná strašidla, ale fiskálkompakt, euro nebo například společný evropský bankovní dohled, to určitě nejsou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Nyní se přihlásil s přednostním právem pan poslanec Roman Sklenák jako předseda klubu sociální demokracie. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, já si vzhledem k situaci, jaká je s časem a s počtem bodů, které jsme projednali na probíhající schůzi, dovoluji před vás předstoupit s několika procedurálními návrhy. Jednak dávám návrh, abychom vyčlenili pro třetí čtení návrhů zákonů i dnešek do konce jednacího dne. Pakliže by Sněmovna souhlasila, tak navrhuji, abychom hlasovali o tom, že situace, ve které se nacházíme, splňuje ten stav zvlášť odůvodněného případu, abychom mohli změnit program, a konkrétně potom navrhuji tedy v případě, že Sněmovna bude souhlasit, abychom po skončení tohoto bodu pevně zařadili bod 15, sněmovní tisk 49, což je novela zákona o vojácích z povolání, a poté pevně blok třetích čtení v pořadí bodů 53 až 61 po řadě. Tohle jsou moje procedurální návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Teď jsem si zkomplikoval situaci vzhledem k tomu, že jsem předpokládal, že přece jenom dokončíme jednání o tomto bodu, ale nezbývá mi nic jiného, než o tom hlasovat bez rozpravy, o těchto návrzích.

Odhlásím vás všechny a budeme se zabývat návrhy, které přednesl předseda klubu České strany sociálně demokratické. Přihlaste se svými identifikačními kartami a budeme mít nejdříve hlasování o tom, že je zvlášť závažná situace, při které budeme měnit program, to znamená, že ten přerušený bod číslo 15, zákon číslo 221/1999 Sb., budeme dokončovat po skončení tohoto bodu, a poté budeme ještě hlasovat o tom, že budeme moci hlasovat o zákonech ve třetím čtení. Takže tři hlasování celkem.

První hlasování je hlasování o tom, že je zvlášť závažný důvod pro změnu programu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 133 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 133 z přítomných 127 pro 122, proti nikdo. Sněmovna souhlasí s tím, že jsou zvlášť závažné důvody pro změnu programu.

Nyní tedy, že po tomto bodu bude následovat bod číslo 15, tedy přerušený bod týkající se zákona o vojácích z povolání.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 134 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 134, z přítomných 132 pro 131. Návrh byl přijat.

Nyní je poslední návrh, a to je, že můžeme hlasovat v dnešním odpoledni po skončení bodu 15 i o zákonech ve třetím čtení.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 135 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 135, z přítomných 134 pro 134. Návrh byl přijat.

Protože byly i návrhy konkrétních bodů ve třetím, čtení, prosím, chcete je zopakovat? Pokud ne, můžeme hlasovat o těch třech bodech, které přednesl pan předseda Sklenák.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 136 a ptám se, kdo je pro zařazení těchto tří bodů ve třetím čtení. – Devět bodů, pardon, ve třetím čtení. Omlouvám se. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 136, z přítomných 135 pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Můžeme tedy pokračovat, s tím, že mám před sebou faktickou poznámku pana kolegy Volného. Ne. V tom případě dám slovo panu ministru zahraničí Lubomíru Zaorálkovi k jeho vystoupení v otevřeném bodě. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Chtěl bych zareagovat nějak v celku, protože jsme vlastně vyčerpali tu řadu vystupujících k tomuto bodu. Já bych to vlastně shrnul v reakci na jednu větu, která tady zněla v průběhu vystoupení. Jeden z kolegů řekl: K čemu vlastně ten Brusel potřebujeme? Na co vlastně my ten Brusel potřebujeme?

Víte, co je na tom zvláštní? Pokud jsem to sledoval, já jsem tady včera nebyl, protože jsem byl právě v tom Bruselu, který k ničemu nepotřebujeme, tak tady hodiny probíhala debata kolem jednoho výroku ministra obrany. Proč proběhla ta debata? Protože části poslanců se zdálo, že tím výrokem možná se Česká republika v oblasti bezpečnosti ocitá na periferii. To byl zřejmě podle mě důvod toho, proč to tady někdo zvedl. Na periferii právě vůči tomu Bruselu.

Dovolte, abych vám připomněl, že ta jednání, která se týkají bezpečnosti ČR, probíhají právě v Bruselu. Ten Brusel, který, jak tady bylo řečeno zároveň, nepotřebujeme. Chápete? Čím jsme se tedy celé hodiny zabývali a proč tady někomu vadí, že se ocitáme na periferii? Já bych vás chtěl ujistit, že naše členství v Evropské unii má také veliký a významný bezpečnostní rozměr a má ho stále významnější. Právě na půdě Evropské unie třeba tento týden v pondělí ministři zahraničí jednali o bezpečnostních otázkách. Prakticky celou dobu. Ten Brusel, který nepotřebujeme, jedná o otázkách bezpečnosti, které jsem chápal, že jsou vnímány jako klíčové. A nikdo by si zřejmě nepřál, abychom se v nich ocitli na periferii. Tak jak je možné, že tady někomu nevadí, nebo vadí, že se ocitáme v Evropě na periferii, a tady to najednou někomu nevadí? Já tvrdím, že to, co dělala česká zahraniční politika v posledních letech, když jsme odmítli Pakt plus pro euro, když jsme odmítli fiskální pakt, když jsme odmítli mluvit o bankovní unii, tím vším jsme se skutečně na periferii ocitali. A já tvrdím, že to má zásadní důsledky pro pozici ČR a pro to, jak jsme tam vnímáni. Pro to, jak jsme tam bráni. Chápete? Jak jsme chápáni jako někdo, kdo se chce, nebo nechce na něčem podílet.

Dovolte, abych připomněl, že v posledních letech se díky krizi odehrálo to, že se v Evropě v drtivě většině států dospělo k poznání, že by evropská integrace v podobě, jak byla dosud, další krizi nemusela přežít, a proto se dělají kroky, aby se něčemu podobnému předešlo. To je podstata i toho, co je v základu fiskálního paktu. Je to reakce, která by měla zabránit tomu, aby se Evropa dostala do tak složitých situací díky tomu, že nemá nástroje, díky tomu, že připustí zadlužení, díky tomu, že nemá prostředky, jak řešit to, když se určitá část financí ocitá v propadech. Díky tomu se vytvářejí tyto nástroje. A jestliže některá země řekne, že nemá zájem se toho účastnit, tak se samozřejmě ocitá na periferii, a to, co nám dneska připadá samozřejmé, může být v Evropě, kde bude jádro zemí, které budou tyto věci dělat, a pak jiné, které to nebude zajímat, tak je otázka, co pro ty země na periferiích zítra zbude. To, o co podle mě stojí občané této země, je např. volný pohyb osob. O co stojí podnikatelé, kteří tu jsou, je volný pohyb zboží. Obchod, ze kterého žijeme. A to, co nám dneska připadá samozřejmé, nemusí být samozřejmé, dokonce i v takových věcech, jako je volný pohyb osob, pokud nebudeme hlídat to, aby Evropa se skutečně vyvíjela tím, že my jsme její součástí a že se drží projekt, kde většina postupuje spolu.

Do této chvíle i klíčové postavy Evropské unie měly zájem na tom, aby se Evropa neštěpila. To se dá říct o předsedovi Van Rompuyovi, to se dá říct o Barrosovi, to se dá říct o paní Merkelové, celé řadě klíčových politiků Evropy. Neměli zájem na štěpení.

Víte, že máme před sebou volby a vlastně není stoprocentně jisté, jak se bude Evropa zítra vyvíjet. To znamená to, kde my se v tomto procesu stavíme, jestli dáváme najevo, že

nám jde o to, aby Evropa do budoucna fungovala, to jsou docela zásadní věci. Jestliže nám, přátelé, vadí to, že máme někteří pocit, že bychom se mohli ocitnout na periferii z hlediska bezpečnosti a ochrany bezpečnosti tohoto státu, tak já vám tvrdím, že otázka našeho plného členství v Unii, maximálně se angažujícího, je také otázka, která souvisí s budoucí bezpečností, začleněním našeho státu v Evropě. Ta souvislost je podle mě evidentní.

A já, pokud tady přicházejí jakékoli návrhy, které říkají, že jsou poslanci, byť z opozice, připraveni jednat o fiskálním paktu, tak je samozřejmě vítám. Tuto debatu jsme dnes pouze začali a já bych si přál, aby všichni zvážili, co tady říkám. Evropa se dneska rozhoduje o tom, jak zítra bude vypadat. My bychom u toho měli být. Fiskální pakt je součástí nového pohybu a bavme se o tom tady. Bavme se o tom tady, nejenom ve sněmovně, bavme se o tom na výborech. Pokud by tato debata tady začala, tak já ji vítám, i řekněme návrhy, které nemusí být vždy totožné s našimi. Rozhodně stojíme o tuto seriózní debatu a stojíme o dohodu, která překročí rámec pouze koaličních politických stran. Kéž by se nám to povedlo.

Děkuji za dnešní debatu. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraniční Lubomíru Zaorálkovi. Mám tady ještě jednu faktickou poznámku pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych se ohradit k tomu, co řekl ministr zahraničí. Je to taková oblíbená metoda, že vytrhnu dvě slova z celé věty a pak s nimi polemizuji. Já jsem řekl, a celou větu, že k rozumné rozpočtové politice nepotřebujeme Brusel, je to v našem zájmu. Na tom trvám a vy z toho vyvozujete dalekosáhlé závěry. Já jsem řekl, že nepotřebujeme Brusel, tečka, bez té první části. To není prostě korektní. Říkal jsem, že k tomu, abychom měli rozumné veřejné finance, vyrovnané státní rozpočty, nepotřebujeme podepisovat nějaké pakty, o kterém váš vicepremiér vaší vlády tady před padesáti minutami řekl, že to je gesto, formalita, zbytečnost de facto. Prosím, když citujete a kritizujete opoziční vystoupení, tak potom v celé větě. Nic takového, co vy jste pak kritizoval, jsem neřekl, neříkám a nemyslím si to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu i za dodržení času. Nemám žádnou písemnou přihlášku ani nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem od pana ministra zahraničí, od pana zpravodaje o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Ano, pan zpravodaj má zájem. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer téměř. Pouze bych chtěl na základě toho, co jsem zde slyšel, rozšířit v podstatě okruh výborů, kde budeme tyto materiály projednávat, a to jednak výbor zahraniční, rozpočtový, to jsem říkal, a také výbor pro evropské záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Mělo to padnout v rozpravě, doufám, že to v rozpravě padlo, celou jsem nesledoval. Takže zahraniční výbor, výbor rozpočtový a pro evropské záležitosti. Budeme se zabývat návrhy na přikázání, pokud tedy další návrhy nejsou. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Pan zpravodaj navrhl další dva výbory.

Budeme tedy hlasovat nejdříve zahraniční výbor, a to v hlasování pořadové číslo 137, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 137 z přítomných 143 poslanců pro 130, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o výboru rozpočtovém, a to v hlasování 138, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 138 z přítomných 149 pro 143, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro evropské záležitosti, a to v hlasování pořadové číslo 139, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 139 z přítomných 149 pro 143, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, výboru rozpočtovému a výboru pro evropské záležitosti. Lhůta k projednání je zachována na 60 dnů. Děkuji panu ministru zahraničí, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 51.

Ještě než začnu další body, konstatuji dvě další omluvy, a to omluvu paní poslankyně Olgy Havlové od 19 hodin a od 18.50 omluvu pana poslance Karla Šidla.

Pokračovat budeme tak, jak jsme před chvilkou rozhodli přerušeným bodem číslo 15.

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Požádám pana ministra obrany Martina Stropnického, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, požádám pana Bohuslava Chalupu, aby se vrátil ke stolku zpravodajů jako zpravodaj pro prvé čtení, a konstatuji, že bod byl přerušen v neskončené obecné rozpravě, ale s tím, že jsem v tu chvíli neměl žádného přihlášeného do obecné rozpravy. Ptám se tedy, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím.

Pokud jde o výsledek obecné rozpravy, nebylo navrženo žádné vrácení předloženého návrhu k dopracování ani zamítnutí. Bylo pouze v obecné rozpravě konstatováno, resp. navrženo prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Budeme se zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který předložil organizační výbor, a to v hlasování pořadové číslo 40, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání toho tisku výboru pro obranu. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 140 z přítomných 150 pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů v hlasování pořadové číslo 141, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 141 z přítomných 152 pro 139, proti 3. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu a lhůta k projednání byla stanovena na 90 dnů. Děkuji panu ministru obrany, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 15.

Nyní budeme pokračovat podle nově schváleného pořadu schůze, a to bodem číslo 53, kterým je

53.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - třetí čtení

Ptám se, kdo z členů vlády bude místo pana ministra kultury Daniela Hermana předkládat zprávu. Zpravodajem výboru je pan poslanec Jiří Pospíšil, kterého tady ale nevidím. To je trošičku složitější věc v tom případě. Nyní tedy alespoň kdo za vládu. Tak mi nezbývá nic jiného, než na dvě minuty přerušit schůzi, a požádám předsedy klubů, aby se ke mně dostavili.

(Krátká porada u předsedajícího.)

Tak ještě vzhledem k tomu, že už vím, kdo za vládu bude předkládat návrh – je jím pan ministr Jurečka, ale ten je zaseklý v pražské dopravě dnešního odpoledne. Takže předpokládám, že bychom mohli pokračovat v... Já dám radši v 18.20, protože mám slíbeno 18.15, ale pražská doprava je zrádná. Takže v 18.20 budeme pokračovat a já bych prosil zástupce výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, aby mi řekli... (Hlasy v sále: Už je tady!)

Pan ministr už je tady, tak já jsem ještě neřekl, že takhle rozhodnu. Ale pokud paní docentka chce udělat zpravodajskou zprávu, budu velmi rád. (Poslankyně Putnová hovoří mimo mikrofon s předsedajícím Filipem). Tak, dobře, pana ministra necháme vydechnout, paní poslankyni necháme také, aby si osvojila tisk místo zpravodaje, a chviličku jenom... Můžu?

Vážené paní kolegyně, páni kolegové, budeme tedy pokračovat, ale předtím, než dám slovo panu ministrovi zemědělství Marianu Jurečkovi, který bude uvádět místo pana ministra Daniela Hermana tento tisk, tak musíme schválit změnu zpravodaje. A to tak – podle jednacího řádu – že bychom schválili v hlasování pořadové číslo 142 paní poslankyni Annu Putnovou. Má někdo výhradu proti postupu předsedajícího? Není tomu tak.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 142 a ptám se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje na paní poslankyni Annu Putnovou? Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 142 z přítomných 152 pro 126, proti nikdo, máme tedy nového zpravodaje, respektive zpravodajku.

A teď už tedy prosím pana ministra Mariana Jurečku, aby uvedl tisk 70. Opakuji, že jsme ve třetím čtení. Pozměňující návrhy vám byly rozdány ve sněmovním tisku 70/2. Otevírám rozpravu a žádám pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Milé dámy, vážení pánové, dovolte, abych v zastoupení pana ministra kultury uvedl tady tento tisk, protože on je dnes v Londýně na předávání Templetonovy ceny.

Dovolil bych si připomenout, že všechny změny obsažené v pozměňovacím návrhu číslo 70/2 se týkají úpravy takzvané kolektivní správy. I když návrh obsahuje některé podněty směřující k řešení větší transparentnosti, úprava není dostatečně provázána s ostatními ustanoveními autorského zákona a vyvolává tak obavy ze značných výkladových i aplikačních potíží.

Jak již zde ministr kultury ve svých vystoupeních sdělil, připravuje resort Ministerstva kultury další novelu autorského zákona, v rámci které budou revidována veškerá ustanovení týkající se kolektivní správy, hlava IV zákona. Cílem je nejen plná harmonizace s aktuálně přijatou směrnicí o kolektivní správě sledující zejména posílení transparentnosti a odpovědnosti kolektivních správců, ale též zároveň reflexe dalších problémů stávající úpravy výkonu kolektivní správy zejména z pohledu vyváženosti práv a povinností všech dotčených subjektů a jejich právní jistoty. Jakýkoliv zásah do aktuálně projednávané, ryze transpoziční vládní novely může vést k riziku dalšího zdržení jejího přijetí, a tím vážných důsledků probíhajícího řízení proti České republice. Není ani v zájmu stability právního řádu, a tím i právní jistoty vhodné přijímat úpravu, která tak jako tak bude muset být během několika měsíců změněna. Daleko racionálnější je zabývat se předloženými náměty v rámci přípravy další vládní novely, což Ministerstvo kultury samozřejmě činí.

Z uvedených důvodů Ministerstvo kultury a ministr nedoporučuje přijetí předloženého pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a ptám se, jestli někdo ještě chce vystoupit v rozpravě. Není tomu tak. Rozpravu ve třetím čtení končím. (Ozývají se hlasy, že se hlásí poslankyně Zelienková.) Pardon, omlouvám se. Paní poslankyně, samozřejmě máte slovo ve třetím čtení v rozpravě.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Nejprve mi dovolte přednést legislativně technickou úpravu týkající se novelizačního bodu 25 obsaženého v mém pozměňovacím návrhu, který jsem přednesla ve druhém čtení.

V novelizačním bodu 25, kterým se mění ustanovení § 100 odst. 6, písm. b), se za slovo "využití" vkládá slovo "ubytovacích". Jde o opravu písařské chyby při přepisu pozměňovacího návrhu z došlých podkladů. Moji spolupracovníci vynechali slovo "ubytovacích". Po upozornění ze strany ministerstva si dovoluji uvedenou chybu touto cestou opravit. Vzhledem k tomu, že jsme ve třetím čtení, vás však musím požádat, abyste mi svým hlasováním umožnili tuto opravu provést.

Dále bych chtěla požádat, abychom o jednotlivých novelizačních bodech mého pozměňovacího návrhu hlasovali zvlášť. Děkuji za pozornost i vaši vstřícnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, samozřejmě že jde o postup podle § 95 odst. 2 jednacího řádu, o legislativně technické změny, které jsou přípustné ve třetím čtení.

Nyní v rozpravě ve třetím čtení pan poslanec Ludvík Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych chtěl jenom navázat na slova pana ministra Jurečky, který tady tlumočil slova pana ministra kultury, a to že jsem přesvědčen, že ten zákon by měl být dneska schválen bez pozměňovacích návrhů jako transpozice Evropské unie. A to z toho důvodu – i při vědomí toho, že ten návrh, který předkládá paní poslankyně Kailová, je závažný, je důležitý, ale domnívám se, že tato problematika by měla být řešena v samostatném zákoně, který by se týkal kolektivních správců. Pokud by ministerstvo nedodrželo ten slib, že připraví zákon, který se bude týkat nápravy neutěšeného stavu v oblasti kolektivní správy, jsem ochoten se připojit k poslaneckému návrhu, který by tuto úpravu řešil. Ale teď, v této chvíli, se domnívám, že by zákon měl být schválen v té podobě, jak byl předložen Ministerstvem kultury, bez pozměňovacích návrhů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Tak a teď tedy ještě jednou se zeptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy kromě paní kolegyně Zelienkové a Hovorky. Není? Ještě v rozpravě paní zpravodajka, paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte, abych shrnula jako členka školského výboru průběh projednávání zákona a jenom připomněla stručně, o co se jedná.

My jsme se zabývali otázkami autorských práv, jak už tady bylo opakovaně řečeno, a chtěla bych se ještě vyjádřit k novele, která byla načtena ve druhém čtení. Pokud jde o obsah, musím konstatovat, že to je norma, která přináší, která byla připravena již minulou vládou, a není důvod pro její zamítnutí v celém kontextu, ale vadí mi na tom, že byla předložena až v den, kdy jsme vlastně projednávali to druhé čtení. Je to vazba, která upravuje vztah mezi uživateli autorských práv a kolektivními správci. Návrh je to poměrně rozsáhlý, nebyl projednán na výboru a stanovisko Ministerstva kultury nebylo v té době také známo. Původním cílem novely bylo provést pouze transpozici evropského práva do národní úpravy, přičemž tento návrh jde výrazně za tento úmysl. Vzhledem k tomu, že návrh nebyl projednán na výboru a je to tak rozsáhlá záležitost, musím konstatovat, že k pozměňujícímu návrhu, který má svoji logiku, v tomto případě budeme zdrženliví. Mluvím za klub TOP 09 a Starostové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vystoupení v rozpravě paní zpravodajce. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosil bych o klid Sněmovnu! Jsme ve třetím čtení a vyžaduje to určitou pozornost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom napravit – já jsem uvedl paní poslankyni Kailovou jako předkladatelku autorského zákona. Jedná se samozřejmě o paní Kristýnu Zelienkovou. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je vše. Pokud nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím paní zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila, stejně jako pan ministr. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Na základě toho, co jsem řekla, chci upozornit, že procedura bude poměrně jednoduchá. Školský výbor přijal usnesení, které vám bylo doručeno, a k tomu máme pozměňující návrh paní poslankyně Zelienkové, který – jak tady před chvílí sdělila – se bude redukovat vlastně na jeden bod, a to bod 25. Je tomu tak, paní navrhovatelko? Ano. Čili hlasovací procedura sestává z vyjádření k usnesení školského výboru plus k pozměňovacímu bodu paní předkladatelky, pozměňujícího návrhu k bodu 25.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Předtím musíme hlasovat o legislativně technické, abychom to mohli hlasovat potom. Ano? Takže tři hlasování máme před sebou. Dobře.

První blok – návrh výboru. (Ministr i zpravodajka mají stanovisko kladné.)

Já se omlouvám, ale teď jsem měl informaci o tom, že padl ve druhém čtení návrh na zamítnutí. Nepadl? Ne, nebyl. V podkladech to nebylo.

Ještě předtím, než budeme hlasovat, se hlásí pan předseda klubu ODS, potom pan ministr a pak se vrátíme k tomu, jestli máme, nebo nemáme hlasovat o proceduře. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, já si myslím, že vás asi paní zpravodajka omylem zavedla ke zmatečnému hlasování. Jak můžeme hlasovat o usnesení výboru, o návrhu výboru, když výbor žádný pozměňovací návrh nepodal? Já tomu skutečně nerozumím. Jediný pozměňující návrh podala paní poslankyně ve druhém čtení. Je to tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To samozřejmě, pane předsedo, máte pravdu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vy jste říkal "nejdříve budeme hlasovat" a už jsme málem hlasovali o návrhu výboru, ale žádný není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se přiznám, že jsem to nemohl kontrolovat, protože jsem paní zpravodajce půjčil ten tisk 70/2. Tím se to stalo, takže já samozřejmě obsah usnesení výboru neznám.

Poslankyně Anna Putnová: Já jsem mluvila o usnesení školského výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Ale o tom se nehlasuje, pokud tam není žádný pozměňovací návrh. Takže prosím, budeme hlasovat o legislativně technickém návrhu paní poslankyně Zelienkové a potom o jejím návrhu samotném. Je to tak, paní zpravodajko? Tak. Pokud je to všechno, můžeme hlasovat.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 143 a ptám se, kdo je pro legislativně technickou úpravu, kterou načetla paní poslankyně Kristýna Zelienková. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 143 z přítomných 154 pro 105, proti 19. Bylo přijato.

Nyní tedy samotný pozměňovací návrh, který byl načten. Prosím o stanovisko. (Ministr i zpravodajka mají stanovisko záporné.)

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 144, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro ten návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 144 z přítomných 154 pro 29, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o zákonu jako o celku. Je k tomu výhrada? Nejsou jiné návrhy.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 145, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 145 z přítomných 154 pro 135, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi a děkuji paní zpravodajce. Můžeme pokračovat.

Dalším bodem jednání je

54.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - třetí čtení

Žádám pana ministra zemědělství Mariana Jurečku a zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Pavla Kováčika, aby zaujali svá místa u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy byly uvedeny ve sněmovním tisku 72/7.

Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Ano, vidím pana poslance Zbyňka Stanjuru a pana poslance Ludvíka Hovorku. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl požádat všechny bojovníky a bojovnice proti přílepkům, aby dávali pozor, protože teoreticky všichni bojujeme proti přílepkům, prakticky ho občas necháme projít. Podívejme se, jak se ten bod jmenuje – novela zákona o potravinách. V usnesení zemědělského výboru je: K nové části čtvrté, článek 4, se vkládá část čtvrtá – změna zákona o významné tržní síle.

Přílepek jako vyšitý! Já vznáším námitku. O tomto návrhu se podle mého názoru nedá hlasovat, protože se jedná o přílepek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka v rozpravě ve třetím čtení. Pana kolegu Petra Bendla vnímám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já chci jenom krátce říci to, co jsem řekl už ve druhém čtení, že celé to usnesení zemědělského výboru, které bylo vlastně přijímáno třikrát po sobě po týdnech, nepovažuji za šťastné a vůbec nesouhlasím se systémem, jakým se taková závažná změna v kompetencích orgánů ochrany veřejného zdraví přijímá. Proto chci vyzvat Sněmovnu, aby tento pozměňovací návrh nepodpořila. Pokud je zájem řešit komplexně tuto záležitost, ať se tak stane samostatným tiskem, který přijde v řádném připomínkovém řízení z obou ministerstev. Tento pozměňovací návrh může mít dopady na zdraví lidí, a to mějme všichni na paměti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já už jsem ohlásil pana kolegu Bendla, ale mám tady dvě přihlášky s přednostním právem, nebo tři. Pan ministr Marian Jurečka, pan předseda Faltýnek, pan zpravodaj, pan kolega Bendl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl ještě uvést také tento materiál ve třetím čtení. Opravdu velice stručně.

Aby Ministerstvo zemědělství mohlo garantovat efektivní výkon dozoru prováděného na vysoké odborné úrovni v celém potravinovém řetězci a zároveň jako gestor a koordinátor systému úředních kontrol v potravinovém řetězci a dostát novým požadavkům z příslušné evropské legislativy, je nezbytné na pokrytí této činnosti provést tuto novelu zákona číslo 110/1997 Sb. V případě přesunu a rozšíření kompetencí u dozorových orgánů Ministerstva zemědělství, které se nově zaměří na oblast výkonu dozoru v oblasti stravovacích služeb, bude tato činnost z pohledu finančních prostředků v následujícím roce 2015 pokryta z kapitoly resortu zemědělství. Reaguji tady tím, a slíbil jsem to, na otázky, které zazněly ve druhém čtení. Konkrétně se jedná o několik desítek nových inspektorů, zhruba dvacet až třicet inspektorů Státní zemědělské a potravinářské inspekce a Státní veterinární správy, v rozsahu výdajů týkajících se zhruba 20 mil. korun.

Cílem výkonu dozoru je jednoznačné zajištění ochrany zdraví konečného spotřebitele s tím, že dosavadní dozor v uvedených provozech bude významně posílen zejména o kontrolu bezpečnosti, kvality a původu surovin a pokrmů včetně zvěřiny uváděných do oběhu ve stravovacích službách. Posílení role vzájemné spolupráce a koordinace jednotlivých dozorových orgánů jednoznačně koresponduje s vývojem evropské legislativy, která stanovuje podmínky a pravidla úředních kontrol ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce potravin a krmiv.

Předcházení vzniku nové administrativní zátěže bude rovněž zohledňovat víceletý národní integrovaný plán úředních kontrol, který, ač zpracováván na tříleté období na Ministerstvu zemědělství, se každý rok aktualizuje, aby odpovídal současné situaci. Víceletý plán se stanovuje v Evropské komisi.

Jen poprosím – a již jsem o tom hovořil s panem zpravodajem –, aby se pozměňovací návrh A33 hlasoval samostatně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu ANO Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl jenom velmi stručně reagovat na vystoupení pana kolegy poslance Hovorky. On tady použil poměrně silná slova, že těmito nekompetentními pozměňovacími návrhy zemědělského výboru dochází k ohrožení zdraví dětí. Já bych chtěl říct, že tato slova jsou matoucí, zavádějící, nekompetentní a možná i trošku mimo mísu. Protože kdyby se pan kolega Hovorka zajímal detailně o průběh projednávání tohoto zákona, který v podstatě v legislativním procesu je poměrně dlouhou dobu a připravovala ho už minulá vláda, je to poměrně zásadní změna potravinového práva v České republice, která reflektuje mj. i požadavky a implementaci předpisů Evropské unie, které mají začít platit ke konci letošního prosince, tak by věděl, že proběhla v podstatě trojí debata. A právě proto, že to je velmi složitá problematika a že jsme nechtěli udělat nějaké chyby v dozoru nad výrobou a zpracováním a následně uváděním do oběhu potravin i v restauračních zařízeních, tak proběhla trojí debata s hlavním hygienikem.

Já rozumím tomu, že spolu komunikujete velmi intenzivně, ale ten závěr – a já jsem to tady říkal minule, když jsme se o tom bavili, a reagoval jsem rovněž na to vaše vystoupení – tak ten závěr byl takový, že jsme se potkali ve složení ministr zdravotnictví, ministr zemědělství, hlavní hygienik a došli jsme k nějakému kompromisu tak, aby byla zachována účinnost a působnost hygienické služby v restauračních zařízeních a současně dozorové orgány v kompetenci Ministerstva zemědělství, jako je potravinářská inspekce a veterinární správa, měly možnost se v té restauraci podívat na to, z čeho se vlastně vaří a kde ta restaurace a od koho to zboží koupila. To je vše. Došlo ke kompromisu. A já nerozumím tomu, že znovu opakujete tyto záležitosti, které nemáte ničím podložené! Děkuji. (Potlesk z řad poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan zpravodaj Pavel Kováčik, poté pan kolega Bendl, poté pan kolega Hovorka a eviduji samozřejmě další přihlášky do rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, já moc děkuji všem, kteří se podíleli na tom kompromisu. A na rozdíl od některých předřečníků jsem přesvědčen o tom, že to je dobrý kompromis, že to je dobrá dohoda. A jestliže jsem tady vícekrát zmínil, že jsme možná – ne možná, určitě, prvně měli vyzvat, ať se úřady domluví, a potom my jako poslanci tu dohodu bychom tady posvětili, tak dneska tvrdím, že jsem sice měl pravdu, ale k výsledku se došlo.

Tady bylo řečeno – nešťastná dohoda. Považuji to za dobrou dohodu, protože to je maximálně možná dosažitelná dohoda. Dlouhodobě kompetenční spory, které se vedly, se vedly vždycky na tomto poli. Já oceňuji pana dr. Valentu, hlavního hygienika, oceňuji oba dva ministry, oceňuji předsedu zemědělského výboru, že koneckonců dokázali najít prostor a místo a dohodnout to, jak je to možné.

Současně bych řekl, že ať by se to prodloužilo, o cokoli chcete, ať by se to protáhlo a jednalo znovu tím kolečkem legislativním na vládě, jak jsou tady taky takové tendence, jako že ty návrhy jsou tak zásadní, bylo by to přelívání téhož meliva, a to tak, že znovu a znovu, ale žádná jiná mouka než ta, co tady je, by z toho nevypadla.

Proto jsem přesvědčen o tom, že je třeba právě teď, v tuto chvíli, tu dozrálou tematiku prohlasovat. A až bude čas před hlasováním, tak bych rád načetl svůj návrh procedury jako zpravodaj s tím, že vnímám, že někteří, kteří byli možná silněji osloveni z prostředí Svazu obchodu a cestovního ruchu, ale rozhodně mnozí novináři, kteří volají a ptají se mě, co je to za přílepek, co je s tím přílepkem atp., vycházím vstříc těmto názorům a budu navrhovat hlasování o bodu A33 zvlášť. Ale tvrdím, že kdo může rozhodnout o tom, že jde o přílepek, nejsme my. Jasně, kdyby to byl např. návrh k návrhu zákona o vojácích z povolání. To by byl čistý a jasný přílepek. Ale jestliže tato tematika spolu jasně věcně souvisí, já to za přílepek nepovažuji. Návrh původně kolegy Haška jsem si vzhledem k tomu, že kolega Hašek již není poslancem a hlasovalo se to v zemědělském výboru poté, co pan kolega Hašek přestal být poslancem, osvojil já a plně za tím návrhem stojím a podporuji jej. A jestli někdo má rozhodnout o tom, že to byl, nebo nebyl přílepek, nechť je to třeba Ústavní soud. Tomu to koneckonců přináleží.

Tolik dosavadní můj komentář ve třetím čtení k některým těm bolavým a sporným bodům. A já ještě na závěr. Nebudu tak, řekl bych, ostrý. Pan kolega Hovorka má bezesporu také právo na tento názor, který tady zastává a prosazuje. Myslím si ale, že by byl platný, nebo alespoň částečně platný v té první fázi, ještě před prvním hlasováním v zemědělském výboru. A nesouhlasím s tím, kdo tady tvrdí, že zemědělský výbor tu věc odflákl, neodborně

posoudil atp. My jsme se zachovali velmi zodpovědně. A vždycky bývá princip dvakrát měř a jednou řež. My jsme měřili třikrát, a teprve potom jsme řízli. A myslím si, že je to přístup, který si ten zákon a ta tematika zaslouží, a zároveň je to přístup, který by mohl vést k efektivnímu závěru.

Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zatím jsou to všechno technické připomínky. Fakticky jsou přihlášeni tedy: pan poslanec Petr Bendl, pan poslanec Stanjura a potom se musím zeptat kolegy Štětiny, jestli je to faktická. Protože pan poslanec Ludvík Hovorka se odhlásil z faktické a přihlásil se k řádnému vystoupení. Potom je pan kolega Heger – to je řádné vystoupení, dobře. A pan kolega Černoch také s faktickou. Takže teď bereme ty faktické poznámky. Pan poslanec Petr Bendl, prosím. Připraví se pan poslanec Stanjura k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jenom aby nedošlo k mýlce. Pane předsedající, já jsem se hlásil do řádné jako řádně přihlášený v době, kdy nikdo jiný přihlášený nebyl. Proto bych nerad, aby se z toho stala teď faktická, že mi z toho seberete nějaké vteřiny. Já se pokusím být rychlý a stručný.

Musím říct, že velmi zásadně nesouhlasím s tím, co říkal pan kolega Hovorka. Protože opravdu té komunikaci bylo věnováno velmi mnoho pozornosti. A možná mě neposlouchal při druhém čtení, kdy jsem říkal, když se tady odvolává na nedostatek komunikace, že náměstek ministra zdravotnictví se odmítl potkat s poslancem, s koaličním poslancem parlamentu, na téma návrh nebo pozměňovací návrh k tomuto návrhu zákona. To nesvědčí o tom, že by tady byl zájem o nějakou komunikaci ze strany zdravotníků. Za celý půl rok nebo tři čtyři měsíce, kolik jsme tomu věnovali, tak té debaty bylo opravdu hodně.

To, že jsme nechali diskusi na toto téma na dvě ministerstva. Z mého pohledu musím říct kriticky – oni se dohodli, ale výsledkem je to, že byrokracie neubude, náklady na chod veterinářů, chcete-li tedy státní správy, se zvýší, takže tenhle návrh zákona není rozpočtově neutrální. To tady říkám i směrem k panu ministrovi financí, nepřítomnému.

Protože je předkládán návrh zákona, který přináší více razítek, který s sebou nese řadu věcí, které jsou nad rámec evropské legislativy – to pro ty z vás, kteří jste říkali ve volební kampani, že chcete, abychom ty zbytečnosti, které na nás Evropa valí, do návrhu zákona nedávali –, a přináší i zvýšení nákladů. Někdo může říct, že to je minimální záležitost. U větších potravinářských firem to asi žádné supervelké zatížení nebude, byť ale bude, a u malých regionálních to zkrátka přinese zátěž. A je potřeba, aby to tady taky zaznělo, že malí producenti potravin, regionální producenti potravin, kterých se týkají především nebalené potraviny, že jim zkrátka do nákladů cosi přijde a přibude pár razítek. To je to, co přinášejí některé pozměňovací návrhy, které zde jsou. A zdůrazňuji, že dohoda mezi Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem zemědělství zvýhodnila stát v tom, že to nevadí. Holt to producenti zaplatí a bude trošku více byrokracie.

Já jsem dlouhodobě spíše na straně koncentrování věcí, které se týkají kontroly kvality potravin, pod Ministerstvo zemědělství. To říkám otevřeně, protože si myslím, že hygiena má jiné oblasti činnosti, které jsou neméně důležité, ale je řada věcí, které hygienici takzvaně dělají a nedělali je v minulosti, protože k tomu často nemají ani potřebné a patřičné vzdělání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já se omlouvám. Vyvolal jsem vás k faktické poznámce. Vy jste mi sice řekl, že jste se přihlásil řádně, ale já jsem vás měl mezi

faktickými poznámkami, protože jste se přihlásil elektronicky z místa. Čili jestli vás mohu požádat, dám vám ještě v rámci dalších šanci.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem dneska dobrota sama, pane předsedající. Přihlásím se ještě jednou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji vám za pochopení. A nyní tedy s faktickými poznámkami pan poslanec Stanjura, pan poslanec Štětina a pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: K tomu, abychom posoudili, co je přílepek, samozřejmě potřebujeme Ústavní soud, ale taky můžeme používat vlastní selský rozum. A to je typický přílepek – bod A33 zemědělského výboru. Říkám to tady na mikrofon, aby pak ti, kteří si myslí, že to není, nebyli překvapeni, že skutečnost je jiná. Vysvětlení, že se to týká i potravin, pak bychom měli asi v zásadě 14 zákonů. Každý by se týkal jednoho resortu a tam bychom řešili cokoliv a nic z toho by nebyl přílepek. Myslím si, že to tak prostě není.

Já jsem vystoupil proto, že nás čeká za pár týdnů návrh novely zákona o jednacím řádu Sněmovny a vím, co jsem tady slyšel v prvním čtení. A ti samí, kteří říkali "není možné, aby se rozsáhlé pozměňovací návrhy dělaly bez důvodové zprávy", tak nám předkládají pozměňovací návrh o 17 stranách – body A1 až A34 – bez toho, že by tam byl třeba dopad do rozpočtu a všechny ostatní věci, které potřebují. Ti samí, kteří říkají, že u jednoduchého zákona musí být deset dnů minimálně mezi druhým a třetím čtením, aby nemohli působit lobbisti, tak tady u tak rozsáhlé změny máme sedm dnů. Já proti tomu neprotestuji. Jenom na to upozorňuji, abychom si vybrali. Já jsem říkal, že je to nepraktické, první čtení novely jednacího řádu Sněmovny, a že na to přijdou zejména vládní koaliční poslanci. Upozorňuji na to, až tady zas za měsíc někdo bude říkat s tím jasem v oku, jak on přináší ta jasná, nová, transparentní pravidla do legislativního procesu, abychom nezapomněli, co občas děláme. Teď nechci hodnotit vnitřek, protože já jako poslanec jsem 7. května ve 14.44 obdržel osmnáctistránkový pozměňovací návrh bez jakéhokoliv zdůvodnění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: I vám, pane předsedo, uplynula doba pro faktickou poznámku. Děkuji. Faktická poznámka, nyní pan kolega Štětina, poté pan kolega Černoch a potom pan zpravodaj. Vybereme faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Nevím ovšem, jestli to za dvě minuty stihnu, ale udělám pro to všechno. Budu stručný.

Já si myslím, že je naprosto správná připomínka kolegy Stanjury, jestli to je, nebo není přílepek. S tím souhlasím. Já jsem se chtěl původně vejít do jedné minuty a chtěl jsem jenom uzavřít to, co bylo dohodnuto po velmi dramatické debatě na zdravotním výboru, kdy bylo skutečně konstatováno, a říkal to zde pan předseda Kováčik, že došlo k dohodě, kterou jsme nakonec uvítali, protože není pravda, že to je jenom doba čtyř měsíců, ale o tomto zákoně se už jednalo i v minulém volebním období. Byly k tomu semináře, docela jsme se hádali, napadali a tak dále. A já skutečně sdílím slova kolegy Kováčika, že je dobře, že jsme se dohodli.

Ale nemohu souhlasit s kolegou Bendlem, prostřednictvím pana místopředsedy, že hygienická služba k tomu nemá vzdělání. Vážený pane kolego, já se domnívám, že tento obor medicíny již tady funguje více než 50 let a prokázal svůj význam, a já sám jsem taky

kritizoval přebyrokratizování tohoto oboru, a nakonec tedy po reformě, kterou udělalo minulé vedení, tak samozřejmě hygiena funguje tak, jak by fungovat měla. Ale nehněvejte se na mě, jestliže se jedná o veřejné zdraví, tak v tom zdravotnictví být musí. Takže já skutečně na závěr podporuji kolegu Kováčika a byl bych rád, abychom se tady nedostali opět do debaty, kterou jsme tady měli včera, a já se domnívám, že i v tomto bodu bychom si mohli hrát na politické body. Já to dělat nebudu a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Černoch se odhlásil z faktické poznámky. To mi zjednodušil a v tom případě můžeme pokračovat řádnými přihláškami. Řádně jsou přihlášeni pan kolega Hovorka, pan kolega Heger a před ním s přednostním právem pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Ale s faktickou poznámkou zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Konstatoval jste, že jsem přihlášen k faktické poznámce již před kolegy přede mnou.

Jenom doopravdy krátká reakce, abychom to neextendovali do vod, do kterých ani není třeba, protože taky máme určitou hodinu a je třeba, abychom odpracovali co nejvíce. Ale nemohu nechat bez poznámky, vaším prostřednictvím směrem k panu předsedovi klubu ODS Stanjurovi, jeho konstatování, že jsou to ti samí, kteří. Jenom připomenu, že jsou to ti samí, kteří nám tady ze dne na den předkládali v různých batozích a balíčcích dvaapadesátistránkové pozměňovací návrhy bez možnosti ne se k nim vyjádřit, ale i si je jen přečíst, protože přes noc nenastuduji, abych porozuměl dvaapadesáti stránkám textu, který je vysoce odborný. A bez možnosti se k nim vyjádřit. Promiňte, ale paměť máme. A pojďme se bez těchto dohadů vrátit k tematice a začít hlasovat.

Prostě a jednoduše, pokud jde o A33, to znamená změnu zákona o významné tržní síle, není to nic nového. Je to věc, která se tady projednávala i v rámci Legislativní rady minulé vlády. Byl to hotový návrh a my jsme jej jenom vzali a vtělili, protože přímo souvisí s tematikou zákona o potravinách, respektive s tematikou výroby a prodeje potravin, tak jsme jej vtělili jako pozměňovací návrh. Rozumím těm, kteří jsou z toho trošku rozpačití, a proto ten návrh necháme hlasovat zvlášť.

To je celé. Pane předsedající, já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pořadí řádně přihlášených. Pan předseda Kalousek, pan poslanec Hovorka, pan poslanec Bendl, pan poslanec Heger. Jinak se omlouvám kolegovi Štětinovi. Teď jsem zjistil, že je zpravodajem dalšího výboru, takže má také samozřejmě přednostní právo. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Trochu mě zaráží jindy celkem konzistentní argumentace pana předsedy Kováčika, který říká "vy jste tady takovou praxi dělali a my ji pokládáme za nepřijatelnou, nelíbila se nám, budeme ji dělat taky".

Nicméně bych velmi chtěl poprosit k určitému respektu a úctě i k jiným pilířům demokratické moci, než je moc zákonodárná, a to v tomto případě jak moci výkonné, tak moci soudní. A teď ponechávám stranou, do jaké míry věcně souhlasíme, nebo nesouhlasíme s tím návrhem, ale na základě takto upravené právní normy se budou konati správní rozhodnutí v rámci moci výkonné, která bude často přezkoumávat soud v rámci moci soudní. A součást platné legislativy je samozřejmě i důvodová zpráva. Soudce, když hledá rozhodnutí

podle práva, velmi často chodí do důvodové zprávy, aby zvlášť u judikátů, které jsou dělány poprvé, zjistil skutečný úmysl zákonodárce, který ne z těch holých paragrafů je vždy možné zcela vyčíst. Těch 18 stránek nemá nic z toho, to aby se potom jeden soudce oběsil. Já bych velmi prosil, abychom vůči nim zachovali určitý respekt, a pokud něco takového schválit chceme, abychom to schválili se všemi náležitostmi, které potom umožní vykonávat kvalifikovaná správní rozhodnutí a kvalifikovaná soudní rozhodnutí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka, poté pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom bych chtěl uvést na pravou míru a vzkázat kolegům, tedy panu Faltýnkovi a panu kolegovi Kováčikovi prostřednictvím vás, že kdybychom se poslouchali, tak byste věděli, co jsem přesně řekl. Neřekl jsem, že zákon může poškodit zdraví dětí. Neřekl jsem, že návrh je nekompetentní, ani to, že zemědělský výbor svou práci odflákl.

Uznávám, že došlo k dohodě mezi náměstkem ministra zdravotnictví, hlavním hygienikem a ministrem zemědělství, ale chci říct, a to jsem tady říkal opakovaně, že takovéto zásadní změny v kompetencích hygienické služby, případně dalších dozorových orgánů, se nedělají pozměňovacím návrhem. To je to hlavní, co jsem vám chtěl sdělit. A to druhé, co jsem říkal, že takovéto zásadní změny v kompetencích těchto orgánů by měly procházet řádným připomínkovým řízením a neměly by být podávány a schvalovány jako pozměňovací návrhy. To je vše, co jsem řekl. A taky jsem řekl, že takovýmto způsobem přijímané změny mohou mít samozřejmě dopady na zdraví lidí.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Pana kolegu Bendla hned zvu k pultíku – ale jestli vydržíte, přečtu další omluvy od 19 hodin, abychom je nezanedbali. Omlouvá se pan poslanec Šincl, dále paní poslankyně Pavlína Nytrová, pan poslanec Pavel Šrámek a pan poslanec Jaroslav Lobkowicz.

Nyní tedy s řádnou přihláškou pan poslanec Petr Bendl. Připraví se pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Tak já už jenom dokončím svůj monolog, který jsem měl předtím. Chtěl bych připomenout koaličním poslancům, že mají dokonce v koaliční smlouvě sepsán fakt, že ten trend má být hlídání potravin v resortu Ministerstva zemědělství. To jenom na úvod. Je to jejich věc, jestli dohody drží, nebo nedrží, nebo jestli podepsané jest dané, či nikoliv. To už je věc každého. To za prvé.

A za druhé, opravdu jsem přesvědčený o tom, že dlouhodobě lidé s profesí schopnou, řeknu, léčit lidi mají jinou aprobaci než lidé schopní léčit a hlídající zdraví zvířat či zdraví rostlin. To je jenom poznámka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Zatím posledním přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Leoš Heger, který se ujme slova. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Omlouvám se, že jsem se nepřihlásil elektronicky, ale děkuji přesto za slovo.

Já si myslím, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení ministři, že tato debata je trošku zmatená. A aby bylo jasné, o čem budu mluvit já, tak to je otázka sporu hygiena versus Ministerstvo zemědělství. Tady padlo několik nervózních poznámek a komentářů o vzájemném vztahu těchto dvou elementů a já musím říct na obranu pana poslance Hovorky, že nervozita je vyvolaná trošku tou procedurou, kterou jsme viděli. Není pochyb o tom, že k tomu sporu, který se tady ventiluje, docházelo už v Nečasově vládě. Zdravotnictví se podařilo tomu přesunu dohledu, který má hygiena nad úzkým segmentem potravin, kompletnímu přesunu, na Ministerstvu zdravotnictví předejít. Pak jsme dospěli po dvou vládních výměnách do stadia, kdy se tady hlasovala transpozice, a to zdůrazňuji, transpozice zákona o potravinách. A najednou poté, co ten návrh byl předkládán jako vládní, prodebatovaný řádně na vládě, tak najednou se tady objeví pozměňovací návrh, který v té své první podobě, já to nemohu říct jinak a omlouvám se za to, prostě tu hygienu vybrabčil! Totálně. A ta představa, že jestliže přejde kompletní dozor z hygieny z té oblasti, kterou má, na zemědělství, že se něco zjednoduší a něco vylepší, není opodstatněná. Já chápu, že ten dozor je duplicitní, ale my žijeme ve světě, který je velmi komplexní a vyžaduje duplicity. Jestliže máte testovací laboratoře na výrobky, které potřebují testování elektrické a testování mechanické, tak je musíte prostě svěřit dvěma testovacím nebo posuzovacím laboratořím nebo úřadům, ale prostě nejde, aby zkušebna elektrická si najednou vzpomněla, že bude také testovat, protože se jí to hodí pro posílení rozpočtu a protože se jí to hodí pro rozšíření agendy a uspokojení některých lidí, tak že si převezme část testování mechanického. To samozřejmě teoreticky možné je. Jakákoliv možná kombinace takovýchto duplicit je, ale zcela určitě to oslabí původní obor, který za to měl gesci. A to v tomhle případě tu hygienu.

A já jenom připomenu, že to není první zásah proti hygienické službě. Ten proces probíhá tady více než 20 let. Hygiena měla kdysi pod sebou radiační hygienu, osamostatnil se tento obor pod Úřad jaderné bezpečnosti. Hygiena měla pod sebou dohled na věcmi, které má dneska životní prostředí, jako je kvalita ovzduší. Měla dohled nad přírodní vodou, kterou má dneska pod sebou zemědělství. A ta hygiena se opravdu scvrkla na takové rozumné minimum, pro které je potřeba určité zdravotnické vzdělání a určitou profesionalitu. A jestli tedy tady říká pan kolega Bendl, že je něco jiného léčení lidí a něco jiného léčení rostlin nebo dohled nad potravinami, tak prosím to je příklad, který je velmi nepatřičný, protože hygienici lidi neléčí. Jestli něco "dohlížejí", tak to zdraví populace, a nikoliv zdraví jednotlivců, neřkuli nějaké výkony typu chirurgického a operačního. Takže to je sice zajímavý řečnický obrat, ale s realitou nemá co do činění.

A abych se vrátil k proceduře, tak jestliže se objevil najednou po vládním prodebatovaném koaličním návrhu pozměňovací návrh, který jeden velký segment hygieny kompletně likviduje, tak se nelze divit, že vznikla okolo toho velká nervozita, velké debaty a debaty o tom, kdo se s kým chtěl scházet a kdo se s kým scházet nechtěl. Tak tolik na vysvětlení k tomu, co se děje.

Musím na závěr dodat pozitivně, že podle mých poznatků kompromis, který je vtělen do pozměňovacího návrhu, je akceptovatelný – nechci mluvit za zemědělství, ale zcela určitě ze strany hygieniků, takže z mého pohledu o něm hlasovat klidně můžeme. Ale chtěl jsem svým vystoupením jenom upozornit na to, že opravdu se jednalo v tom pokusu o zcela mimořádný zásah, který naštěstí se nepodařilo dotáhnout úplně do konce a v té podobě, v jakém ho máme, možná některé kontroverze trošku vylepší a donutí obě složky, jak zemědělství, tak hygienu, aby i nadále spolupracovaly. A to, že to možné je, se ukázalo v metanolové aféře, která naštěstí ukázala, že lidé, kteří někdy proti sobě stojí profesně a mají jiné zájmy, spolupracovat dokážou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Už se nikdo nehlásí, tak končím rozpravu ve třetím čtení. Ještě než požádám zpravodaje, aby se přihlásil o závěrečné slovo, a pana ministra, konstatuji dvě další omluvy. Pan Milan Šarapatka z pracovních důvodů od 19 hodin a pan poslanec Tomio Okamura od 19.30 z rodinných důvodů.

Nyní tedy... (O slovo se hlásí poslanec Laudát.) Já jsem ale už ukončil rozpravu, pane poslanče, a právě proto jsem četl už omluvy.

Nyní tedy závěrečná slova. Pan ministr, jestli se hlásí se závěrečným slovem? Není tomu tak. Pan zpravodaj Štětina, jestli se hlásí se závěrečným slovem? Nehlásí. Pan zpravodaj Kováčik se závěrečným slovem? Ne. Pokud nejsou závěrečná slova, budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Žádám pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim společně s panem ministrem vyjádřil. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, komplex pozměňovacích návrhů, které máte k dispozici ve sněmovním tisku 72/7 má tři části. První část, která je obsažena v usnesení zemědělského výboru, druhá část jsou pozměňovací návrhy, které byly načteny zde ve druhém čtení, a třetí část jsou legislativně technické návrhy, které rovněž byly načteny ve druhém čtení. Vzhledem k tomu, že pozměňovací návrhy načtené ve druhém čtení jsou koncipovány jako pozměňovací návrhy k návrhu nebo k usnesení zemědělského výboru, musíme o nich hlasovat prvně.

Čili doporučuji nebo navrhuji, aby procedura byla taková, že nejprve budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích k usnesení zemědělského výboru přednesených ve druhém čtení, a to v pořadí: Jako první hlasování návrh B paní kolegyně Havlové, jako druhé hlasování návrh C1 a C2 pana kolegy Šenfelda en bloc. Je to věc, která spolu souvisí. Jako třetí hlasování návrh pana kolegy Hovorky, jako čtvrté hlasování bychom mohli mít – říkám mohli mít a teď prosím o pozornost – návrh pana kolegy Bendla, který ovšem, jak tady mám poznámku, upozornění, a vy to tam máte napsáno v tom tisku také, legislativního odboru: návrh těchto úprav nebyl zohledněn v dalších ustanoveních návrhu zákona, čili vyžadoval by další změny. Já bych jej považoval za nehlasovatelný, ale vzhledem k tomu, že jak jistě je o mně dobře a dlouho známo, jsem dobrota sama, tak bych doporučil, abychom i tento návrh podrobili hlasování. V dalším hlasování potom budeme hlasovat o usnesení zemědělského výboru a já doporučuji, abychom hlasovali o téměř všech bodech návrhu usnesení zemědělského výboru, to znamená o bodech A1 až A34 en bloc, protože tam nebyly žádné připomínky, dohodli jsme se tak i ve výboru vícekrát, dokonce za souhlasu téměř bych řekl generálního, s výjimkou onoho sporného bodu A33, který bychom hlasovali zvlášť, a to v pořadí: prvně bod A33, potom zbylé body A1 až A34. Předposledním hlasováním by bylo hlasování o bodu D poslance Kováčika, čili legislativně technických návrzích, a to tak, že D1 až D9 en bloc. A posledním hlasováním, pane předsedající, by bylo potom hlasování o usnesení k návrhu zákona jako celku.

Tolik návrh procedury. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo výhradu k navržené proceduře? Není tomu tak, ale přesto raději dám hlasovat o proceduře, protože je přece jen o něco složitější a diskuse o ní byla.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 146 a ptám se, kdo je pro postup podle navržené procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 146 z přítomných 156 pro 143. Procedura byla schválena. Můžeme postupovat jednotlivé kroky, tedy za prvé bod B.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. První budeme hlasovat o bodu B paní kolegyně Havlové. Zpravodaj má neutrální stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.) Pan ministr souhlas... (Nesouhlas!) Čili dobře, nesouhlas a neutrální stanovisko.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 147 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 147 z přítomných 156 pro 13, proti 96. Návrh nebyl přijat. Druhý návrh?

Poslanec Pavel Kováčik: Druhý návrh je návrh C1 plus C2 kolegy Šenfelda en bloc. Zpravodaj souhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlasí.) Ano.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 148 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 148 z přítomných 156 pro 138, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Pavel Kováčik: Třetí hlasování – návrh E pana kolegy Hovorky. Zpravodaj nesouhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 149 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 149 z přítomných 156 pro 8, proti 106. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Pavel Kováčik: Další návrh je návrh pod písmenem F pana kolegy Bendla. Zpravodaj nesouhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 150 a ptám se, kdo je pro návrh kolegy Bendla. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 150 z přítomných 157 pro 12, proti 128. Návrh nebyl přijat. Pátý návrh prosím?

Poslanec Pavel Kováčik: Dalším hlasováním je potom hlasování o usnesení zemědělského výboru pod písmenem A a podle schválené procedury nejdříve budeme hlasovat onen bod A33, to znamená významnou tržní sílu. Zpravodaj velmi vřele souhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.) Ano.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 151 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 151 z přítomných 157 pro 73. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: Další hlasování, pane předsedající, o zbylých návrzích z usnesení zemědělského výboru, tedy A1 až A34 s výjimkou A33.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 152. Ptám se, kdo je pro. (Zpravodaj: Souhlas. Ministr: Souhlas.) Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 152 z přítomných 157 pro 136, proti 2. Návrh byl přijat. Sedmý návrh?

Poslanec Pavel Kováčik: Sedmým návrhem je návrh legislativně technických připomínek pod písm. D1 až D9. Zpravodaj souhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 153. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 153 z přítomných 157 pro 143, proti jeden. Legislativně technické připomínky byly schváleny.

Budeme tedy, pokud jsou vyčerpány všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji...

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, podle mého hlubokého přesvědčení jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy včetně nás všech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nikdo nemá námitku. Protože bylo o všech návrzích hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 72, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 154 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 154 z přítomných 157 pro 129, proti 11. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 54. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer milé kolegyně, milí kolegové. Dostáváme se k bodu číslo 55, jímž je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zemědělství Marian Jurečka a zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Petr Bendl. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 86/3.

Já nyní otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje poslance Petra Bendla, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vyjádřil se k nim. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Máme pouze jeden pozměňovací návrh k návrhu zákona, a to předložený panem Josefem Vozdeckým, tudíž bychom nejprve hlasovali o jeho pozměňovacím návrhu a potom o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za návrh procedury. Předpokládám, že k ní nemá nikdo námitky. Mám tady žádost o odhlášení, tudíž vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Vozdeckého.

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. (Zpravodaj doporučuje. Ministr také doporučuje.) Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 155, přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 120, proti 1. Pozměňovací návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Bendl: Nyní budeme hlasovat o návrhu jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme tedy hlasovat o návrhu jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 86, ve znění schválených pozměňovacích návrhů." V tomto případě o jednoho pozměňovacího návrhu.

O tomto usnesení zahajuji hlasování. Kdo je pro schválení zákona? (Zpravodaj doporučuje. Ministr doporučuje.) Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 156, přihlášeno 133 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkují panu zpravodají i panu ministrovi. Končím projednávání tohoto zákona.

Dostáváme se k bodu číslo 56, jímž je

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jiří Dolejš. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 108/2.

Já nyní otevírám rozpravu o tomto tisku. S přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jestli dovolíte, kolegyně, kolegové, povšiml jsem si, že v ustanoveních přechodných a závěrečných je den vyhlášení 1. dubna 2014, což, obávám se, už bylo. Takže s největší pravděpodobností je potřeba jako legislativně technickou načíst pozměňovací návrh, kde mi připadá nejvhodnější asi říct, že účinnost vzniká prvním kalendářním dnem v měsíci následujícím po dni vyhlášení. Ale pokud pan zpravodaj navrhne jiný termín, nevadí mi to. Jenom to prostě musíme posunout.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Kolega Kalousek mě předběhl. Možná si vzpomenete, že když jsme si ve druhém čtení o tomto problému povídali, tak jsem vyslovil naději, že to diskutující a předkladatelé pozměňovacích návrhů vyřeší, ale nestalo se tak, protože pozměňovací návrh, který byl přednesen od kolegy Kubíčka, tak ten se sice vlamuje do závěrečných ustanovení, ale pouze v logice svých pozměňovacích návrhů. Takže myslím, že nejjednodušší, co můžeme udělat, a mám i tak připravenou formulaci, je, že v části sedmé článek 10 bod 1, což je ta důležitá pasáž, bychom místo navržené dikce zvolili dikci "tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů", což je věc, která je zcela logická.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mohu to považovat za pozměňovací návrh legislativně technický?

Poslanec Jiří Dolejš: Je to předneseno jako legislativně technická, což samozřejmě, když jsme ve třetím čtení, tak můžeme logice v dikci příslušného paragrafu jednacího řádu. Teď mi tady radí legislativa, že tam ani nemusí být ono slovo "ve Sbírce zákonů", prostě vyhlášení.

Řeknu to ještě jednou pro jistotu a pro čistotu: Část sedmá článek 10 bod 1: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Beru to jako návrh na legislativně technické úpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pakliže nikdo, rozpravu končím a poprosím pana zpravodaje o návrh procedury, která bude poměrně jednoduchá, předpokládám.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, máte pravdu. Skutečně jsme si to moc nezkomplikovali, protože i když jsme měli velké obavy, co ten obsáhlý materiál zahrnuje, tak nakonec jsme se nedopustili žádné tvořivost a je tady pouze k dispozici jediný pozměňovací návrh, a to pana poslance Kubíčka. Navrhuji, i když je to strukturovaný návrh, abychom o něm hlasovali jako o celku. Před toto hlasování bych ještě předřadil hlasování o legislativně technických úpravách, které jsem navrhl, a protože na to nemá vliv, je vcelku jedno, jestli první, nebo druhé, ale navrhuji, abychom těmi legislativními začali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Má někdo, prosím, námitku proti této proceduře? Jestliže nemá, nebudu o ní dávat hlasovat, protože je to poměrně jednoduchá procedura.

Nejprve tedy budeme hlasovat o legislativně technické úpravě, tak jak ji navrhl pan zpravodaj před chvílí.

O tomto zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout legislativně technickou úpravu, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 157, přihlášeno 141 poslankyň a poslanců, pro 126, proti žádný.

Prosím pana zpravodaje o další návrh.

Poslanec Jiří Dolejš: Další hlasování by bylo k pozměňovacímu návrhu pod písmenem B, tedy pana poslance Kubíčka. Moje stanovisko je vstřícné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím stanovisko pana ministra. Pan ministr také vyjadřuje souhlasné stanovisko.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo je pro přijetí návrhu pana poslance Kubíčka, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 158, přihlášeno 141 poslankyň a poslanců, pro 123, proti žádný.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Nyní zbývá jenom prohlasovat usnesení k návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O všech pozměňovacích návrzích tedy bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celkovém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi, podle sněmovního tisku 108, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 159, přihlášeno 142 poslankyň a poslanců, pro 127, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat dále bodem číslo

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Andreje Babiše, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 43/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Stanislav Polčák – který ale není přítomen. Místo něj to bude pan poslanec Jan Farský. Prosím, pane poslanče. A zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Lukáš Pleticha. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 43/6.

Otevírám rozpravu o tomto návrhu změn Ústavy. Jako první se přihlásil pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý večer, děkuji za slovo. Já snad jen v obecné rovině bych řekl rád pár slov. Za prvé úplně v rovině, řekl bych, filozofické. Nejsem příznivcem toho názoru, že čím více na světě bude kontrol, tím ten svět bude lepší a my budeme šťastnější. To je první poznámka obecná. Myslím si, že kontrol dnes u nás, zejména v oblasti komunální politiky, už je dost.

Za další bych rád řekl, že je mi trošku líto v podstatě všech politiků u nás, ale teď budu mluvit o těch komunálních, kteří už dnes ten život nemají vůbec jednoduchý, a není žádný med, jak kandidovat, tak tu funkci vykonávat. Média, která takzvaně vykonávají kontrolní funkci, dnes fungují tak, že si v podstatě neověřují vůbec žádnou informaci, a každý, kdo kandiduje, je okamžitě natřen jen proto, aby to či ono médium bylo první. Teď to prosím není v žádném případě žádný útok na pana Babiše, Mladou frontu, na nikoho konkrétního. Mluvím teď úplně obecně, aby to bylo úplně zřejmé.

Za další, výklady některých orgánů činných v trestním řízení některých zákonů dospívají do stavu šílenství, kdy v podstatě i politická rozhodování se stávají předmětem trestněprávních řešení a řízení. Koneckonců i v této Sněmovně už těch pár případů bylo. Některé se blíží. Považuji oba dva za přesně ten příklad toho, kdy nejlepší je nerozhodovat v komunální politice už vůbec nic, protože nikdy nevíte, který orgán se u vás objeví a vyloží to úplně jinak. A nejhorší ještě na tom je, že každý orgán to vykládá jinak. Z tohoto hlediska si myslím, aby nám do budoucna vůbec někdo kandidoval a někdo ty funkce vůbec chtěl vykonávat, a teď mluvím v malých obcích, tak si myslím, že bychom to rozšiřování kontrol a další byrokracie neměli rozšiřovat.

Na závěr snad jeden příklad, a vlastně z teorie i z praxe. Kdysi některé státy uvažovaly, že nestačí tři takzvané moci, ale že je potřeba ještě moc kontrolní. Konkrétně to znamená zákonodárná a výkonná, soudní a kontrolní. Například Belgie v roce 1831 zavedla jako čtvrtou moc moc kontrolní a za pár let od toho ustoupili. Důvod byl jeden jediný. Pro ně tehdy nečekaný absolutní nárůst byrokracie a nezlepšilo se vůbec nic.

Myslím si, že bychom se mohli poučit i z těchto zkušeností, a myslím, že nemáme důvod dál obce obtěžovat dalšími a dalšími kontrolami, pro ně viděno svrchu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj panu poslanci Blažkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych jenom říct, že tento návrh považuji za krok správným směrem a usnesení kontrolního výboru považuji za jeho správné vylepšení. NKÚ se osvědčil ve svých funkcích a domnívám se, že je potřebné rozšířit jeho pravomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele a zpravodajů. Pane navrhovateli. (Nebyla slyšet odpověď.) Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy, pánové, v průběhu projednávání se sešlo několik stanovisek z NKÚ, Rekonstrukce státu i z legislativy vlády. Tato stanoviska se vyjadřují k pozměňovacím návrhům a jejich výsledky jsou protichůdné.

Zatímco stanovisko NKÚ a Rekonstrukce státu považují za lepší návrh kontrolního výboru, tak stanovisko z legislativy vlády z 6. května je názoru, že otevřenější a více pravomocí bude získáno skrze pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, protože rozsah kontroly prováděné NKÚ podle navrhovaného článku 97 odst. 1 písm. b) Ústavy ČR v pozměňovacím návrhu kontrolního výboru je užší, neboť se vztahuje pouze na hospodaření s majetkem, tzn. na hospodaření s předmětem vlastnického práva právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku. Proti tomu rozsah kontroly prováděné NKÚ podle navrhovaného článku 97 odst. 1 písm. b) Ústavy ČR v pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru je širší, neboť se vztahuje nejen na nakládání s předmětem vlastnického práva, tedy hospodaření s majetkem, vlastnictvím, ale i na nakládání se samotným vlastnickým právem k majetku právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územně samosprávného celku, včetně práva vyloučit jiné osoby z práva nakládat s vlastnictvím. Tento pozměňovací návrh odpovídá terminologii nového občanského zákoníku. (V sále je velice silný hluk.)

Já jenom doplním, že podle zákona o obchodních korporacích ten komplex práv, která jsou spojena s vlastnickým právem, je poměrně široký, poměrně obsáhlý. Vyjmenuji jenom omezení výplaty zisku nebo jiných vlastnických zdrojů, finanční asistence, problematika oblasti pravidel jednání členů orgánů společností –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Dovoluji si požádat přítomné poslance a poslankyně zdvořile o klid a o pozornost, jinak se budete divit, kdo všechno a kdy vás v budoucnu zkontroluje. Děkuji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Pleticha: Pravidla o střetu zájmů, pravidla, která se týkají jednání ovládající, ovládané osoby, jednání ve shodě, příplatkové povinnosti – to má velmi závažné dopady na zákon o obecním zřízení, pravidla hospodaření obcí i na krajské zřízení, dále finanční asistence, práva na přiměřená zadostiučinění a asi bych našel i další, třeba akcionářská žaloba. Je jich zkrátka dost.

V tuto chvíli bych to shrnul. Jsme v situaci, že zde máme před sebou návrh kontrolního výboru, který je takovým kompromisem, jak se zdá, asi bude mít největší podporu. Dále návrh ústavněprávního výboru, který, navzdory různým mediálním tlakům a výstupům je potvrzeno, že přece jenom dá NKÚ největší pravomoci, a pak zde máme původní návrh. Čili já bych navrhl dát hlasovat v pořadí nejprve o návrhu kontrolního výboru, poté o návrhu

ústavněprávního výboru, a když ani jeden z nich neprojde, tak o původním návrhu. Tyto návrhy se vzájemně vylučují.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za představení procedury, ke které se ale dostaneme. Já se ptám, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Jestliže ne, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Znovu prosím pana zpravodaje o to, aby nám navrhl proceduru, jak budeme hlasovat.

Poslanec Lukáš Pleticha: Čili navrhuji, abychom jako o prvním protinávrhu hlasovali o protinávrhu z kontrolního výboru, který je ve sněmovním tisku 43/3, který zní... Nemusím?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím celou proceduru a prosím důrazně nahlas.

Poslanec Lukáš Pleticha: Ano. Čili tento protinávrh zní: V čl. I. V čl. 97 ústavního zákona č. 1/1993 Sb....

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, já se omlouvám, pane poslanče. Teď se prosím pojďme bavit pouze o proceduře. Takže nejprve budeme hlasovat o protinávrhu kontrolního výboru, po něm bude následovat...

Poslanec Lukáš Pleticha: Po něm bude následovat návrh ústavněprávního výboru a jako třetí bude původní návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A pak o zákonu jako celku. (Zpravodaj: Ano, o zákonu jako celku.) Takže tady máme nejprve návrh kontrolního výboru, po něm návrh ústavněprávního výboru a po něm o návrhu zákona jako celku. Má prosím někdo proti této proceduře námitku? Pan poslanec Stupčuk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Jenom na vysvětlenou, já jsem to neslyšel, možná to zaznělo. Pokud schválíme návrh kontrolního výboru, pak je nehlasovatelný ten další návrh ústavněprávního výboru a přistoupili bychom pak následně k hlasování o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, za upřesnění. Chce někdo hlasovat o té proceduře, tak jak ji navrhl pan zpravodaj? Nechce, není námitka proti proceduře. Budeme tedy hlasovat. Prosím pana zpravodaje, aby zaujal místo u řečnického pultíku, a budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu kontrolního výboru. Prosím stanovisko pana navrhovatele. (Neutrální, mírně pozitivní.) Neutrální stanovisko, více pozitivní. Prosím stanovisko pana zpravodaje. (Taktéž neutrální, mírně pozitivní.) Mírně pozitivní.

Zahajuji hlasování... (Námitky v sále.) Omlouvám se, jestli nefunguje mikrofon u pultíku zpravodajů. Já znovu zopakuji, že jak pan navrhovatel, tak pan zpravodaj zaujali stanovisko neutrální, mírně pozitivní. Můžeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrhu kontrolního výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 160, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 108, proti 9. Návrh byl přijat.

Tím se tedy stal nehlasovatelný návrh ústavněprávního výboru a budeme tedy hlasovat o návrhu jako celku. Protože se jedná o ústavní zákon, je k jeho přijetí zapotřebí třípětinové většiny všech poslanců. Prosím tedy, aby bylo kvorum nastaveno na potřebný počet 120 hlasů. Děkuji.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Stanislava Polčáka, Andreje Babiše, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle sněmovního tisku 43, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zahajuji hlasování. – Pardon, považuji toto hlasování za zmatečné, je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás tedy a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji tedy hlasování o usnesení o celkovém návrhu zákona, tak jak jsem jej přednesl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 162, přihlášeno 136 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 7. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Dostáváme se k bodu číslo 59, jímž je

59.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Radim Fiala. Návrhy na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám tedy rozpravu o tomto návrhu zákona. Neeviduji žádnou přihlášku do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a nyní přikročíme k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 73."

Zahajuji hlasování o tomto návrhu zákona. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 163, přihlášeno 137 poslankyň a poslanců, pro 129, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi. To nám to pěkně jde.

Dostáváme se k bodu číslo 60, jímž je

60.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů/sněmovní tisk 84/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodaj výboru pro sociální politiku poslanec Jaroslav Zavadil. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 84/2.

Otevírám rozpravu, do které se evidentně hlásí paní ministryně, protože už přistoupila k řečnickému pultíku. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (Ministryně nehodlá vystoupit v rozpravě.) Prosím, v tom případě usedněte u stolku navrhovatele. Děkuji.

Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím a prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednesl jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já budu mít usnadněnou úlohu. Máte před sebou jak usnesení výboru pro sociální politiku, tak poslanecký návrh kolegy Sedi. Já bych si dovolil doporučit proceduru tak, aby se napřed hlasovalo o usnesení výboru pro sociální politiku, a pokud to bude možné, tak potom hlasovat o pozměňovacím návrhu kolegy Sedi. Potom o celém zákonu. Děkuji pěkně.

Jinak pokud se týká vyjádření mé osoby i výboru k poslaneckému návrhu kolegy Sedi, je zamítavé.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To se ještě dozvíme, pane zpravodaji. Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pardon, já jsem rozpravu ukončil, ale pan Seďa má jiný návrh procedury. Prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji. Už jsem tady nějaký pátek a vím, že řada procedur nemá logiku. Já bych chtěl, abychom v tomto hlasování tu logiku měli. To znamená, navrhuji, aby se nejprve hlasovalo o pozměňovacím návrhu mém pod písmenem B a poté, pokud by neprošel, a i kdyby prošel, tak potom o pozměňovacím návrhu výboru pro sociální politiku uvedeném pod písmenem A.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, je to protinávrh k proceduře, který přednesl pan poslanec Seďa. O tomto protinávrhu budeme hlasovat jako o prvním.

Zahajuji hlasování o tom, abychom podpořili proceduru, jak ji přednesl jako protinávrh pan poslanec Seďa. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 164, přihlášeno 136 poslankyň a poslanců, pro 27, proti 61. Návrh procedury, kterou navrhl pan poslanec Seďa, nebyl přijat.

Vrátíme se tedy k původní proceduře, jak ji navrhl pan zpravodaj. To znamená, že nejprve budeme hlasovat o návrhu výboru pro sociální politiku pod písmenem A a po něm – tady se ptám pana zpravodaje, jestli je v tom případě hlasovatelný návrh pana poslance Sedi pod písmenem B, nebo se ty návrhy vylučují. Není hlasovatelný. Děkuji. Takže budeme hlasovat o návrhu pod písmenem A výboru pro sociální politiku, po něm o návrhu pana poslance Sedi pod písmenem B pouze v případě, že nebude přijat návrh pod písmenem A.

Počkáme, až se pan zpravodaj odhlásí. Poprosím o stanovisko k pozměňovacímu návrhu pod písmenem A výboru pro sociální politiku. Paní ministryně, prosím, vaše stanovisko. (Paní ministryně i zpravodaj mají stanovisko kladné.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem A výboru pro sociální politiku. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 165, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 115, proti 18. Návrh byl přijat.

Tím se stává nehlasovatelným návrh pana poslance Sedi pod písmenem B. Budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 84, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 166, přihlášeno 140 poslankyň a poslanců, pro 116, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Posledním bodem dnešního programu je

61.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek – který zjevně není přítomen. Paní ministryně nevypadá jako Jan Mládek. Ujme se tedy jeho role. Zpravodajem hospodářského výboru je pan poslanec Ivan Adamec. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 85/2.

Otevírám rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Není nikdo takový. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednesl jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý večer. Já myslím, že ten návrh bude velmi jednoduchý, protože nebyly načteny žádné další pozměňovací návrhy ve druhém čtení kromě pozměňovacích návrhů obsažených v usnesení hospodářského výboru číslo 34 ze 6. schůze. Doporučuji hlasovat o těchto pozměňovacích návrzích en bloc – jsou čtyři – a poté hlasovat o návrhu celého zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za návrh procedury. Má někdo námitku proti této proceduře? Nemá. Prosím tedy, aby pan zpravodaj uvedl hlasování o tomto pozměňovacím návrhu.

Poslanec Ivan Adamec: Takže budeme hlasovat o celém usnesení hospodářského výboru číslo 34 ze 6. schůze ze dne 9. dubna 2014. Jsou to čtyři pozměňovací návrhy. Hlasujeme en bloc. Můj názor na to je pozitivní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Kladné.) Pozitivní.

Zahajuji hlasování o této skupině pozměňovacích návrhů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 167, přihlášeno 139 poslankyň a poslanců, pro 131, proti nikdo. Pozměňovací návrhy byly přijaty.

O všech návrzích tedy bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 85, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 168, přihlášeno 141 poslankyň a poslanců, pro 135, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i paní ministryni za zastoupení pana ministra.

S přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Omlouvám se všem, že zdržuji. Jenom využívám možnosti, abych svolal poslanecký klub TOP 09 ihned po skončení schůze do prostor klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, ale pan předseda Poslanecké sněmovny mě opravil, že to nebyl poslední bod, který jsme projednali. Máme tady ještě dva.

Budeme se tedy zabývat bodem číslo

7.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - druhé čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Stanislav Polčák – který ale není přítomen. Prosím, aby místo něj zaujal místo pan poslanec František Laudát. A zpravodaj ústavně právního výboru pan poslanec Chvojka.

Projednání tohoto bodu jsme přerušili v úterý 29. dubna, a to do úterý 6. května do doby předložení usnesení kontrolního výboru. Usnesení kontrolního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 23/4.

Nyní tedy prosím zpravodaje kontrolního výboru pana poslance Štěpána Stupčuka, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením kontrolního výboru z jeho 6. schůze dne 30. dubna 2014.

Chtěl bych vás v tomto smyslu informovat, že kontrolní výbor předmětný návrh zákona schválil, jinými slovy doporučil plénu Sněmovny, aby jej schválilo v navrženém znění. Současně bych si dovolil vysvětlit ono zdržení, proč kontrolní výbor zasedal až 30. dubna. My jsme v rámci projednávaného návrhu zákona požádali zástupce Ministerstva spravedlnosti, aby nám byla dodána číselná statistika, kolik se každý rok vyplácí náhrada škody jenom v gesci Ministerstva spravedlnosti na náhradách a kolik činí pak regresní úhrada, která pak představuje to protiplnění pro stát. Ty informace jsou poměrně závažné, protože ze statistiky Ministerstva spravedlnosti vyplývá, že pouze čtyři procenta představuje regresní náhrada, která se pak zpátky dostává do státního rozpočtu. Takže jedná se nepochybně o problém poměrně závažný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stupčukovi. Rozprava nebyla v úterý 29. 4. otevřena, takže otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se jenom krátce chci vyjádřit k tomu, co bylo řečeno o resortu spravedlnosti.

Dostali jsme informace, že zákon dává možnost státu požádat od úředních osob, které se podílejí na vydání nezákonného rozhodnutí nebo na nesprávném úředním postupu, v souvislosti s kterým zaplatil náhradu škody, tzv. regresní náhradu, podíl na způsobené škodě. Během roku 2013 vzneslo Ministerstvo spravedlnosti tento nárok ve 13 případech. Celkem nyní vymáhá regresní náhradu ve 27 věcech, z toho 2 po osobě soudce, 12 po soudních úřednících, 1 po policistovi, 2 po notářích a 10 po osobě exekutora. Celková hodnota nyní vymáhaných regresních náhrad dosahuje 3,5 mil. korun.

Poměr uplatněných regresních náhrad by se mohl jevit v porovnání s celkovým objemem uspokojených nároků na náhradu škody jako nízký. To je ovšem dáno jak rozdílem mezi objektivním charakterem odpovědnosti státu – jde o odpovědnost za výsledek bez ohledu na zavinění orgánů státu – a subjektivním charakterem odpovědnosti úředních osob, které jsou povinovány platit regresní náhradu pouze tehdy, pokud je jim možno prokázat konkrétní a zaviněné porušení povinnosti. (Veliký hluk v sále.) Dále pak také tím, že spočíváli odpovědnostní titul, v souvislosti s nímž hradil stát odškodné z činnosti soudce, je možné po něm žádat regresní náhradu jenom tehdy, je-li soudce shledán kárně odpovědným. Ale v případě soudců je problém, protože v příslušném paragrafu zákona o soudech a soudcích, v § 89, se praví, že zánik kárné odpovědnosti je následující: Odpovědnost soudce a předsedy soudu, místopředsedy soudu, předsedy kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu za kázeňské provinění zaniká, nebyl-li do tří let od jejich spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení. Většinou tato lhůta způsobuje, že náhrady potom jsou nevymahatelné, protože jsou promlčené. Čili pokud by tento návrh, který je předložen, měl mít větší dopad i v resortu Ministerstva spravedlnosti, pak by se zřejmě musel vypustit příslušný § 89 v zákoně o soudech a soudcích.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které také... (Zpravodaj Chvojka si od zpravodajského stolu cosi vyjasňuje mimo mikrofon s předsedajícím.) Prosím pana zpravodaje ústavněprávního výboru, aby nás seznámil se stanoviskem ústavněprávního výboru, když se toho dožaduje. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. My jsme se tady na dálku trošku hádali očima s tím, že já mám pocit, že bych měl jako zpravodaj ústavněprávního výboru seznámit plénum se stanoviskem ústavněprávního výboru.

Ústavněprávní výbor projednal tento tisk 9. dubna na své schůzi s tím, že k tomuto tisku nedal žádné usnesení. Ta debata byla velmi živá, nicméně hlasování bylo tuším sedm ku sedmi, takže ústavněprávní výbor ani nedoporučil ani doporučil, takže usnesení ústavněprávního výboru není žádné.

Nicméně já jako zpravodaj, pokud můžu sdělit svůj názor, podporuji tento tisk. Jak už jsem řekl v prvním čtení, úředník by měl být odpovědný za pochybení, které učiní v rámci svého úřednického místa. Soudce by měl být také odpovědný. Samozřejmě státní zástupce taky by měl být odpovědný. Je to věc na širší debatu. Nicméně můj předřečník měl pravdu. Ze 100 % případů je dle statistik vymáháno nějakých 5–6 %, což myslím, že je tristní číslo a určitě by to číslo mělo být větší. Tak snad k tomu dopomůže tento zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji ústavněprávního výboru. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Nejsou. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zpravodaji i zástupci navrhovatelů.

Teď už skutečně posledním bodem dnešního jednání je

17

Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Je tady navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 118/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedla poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, je tady pořád ještě Pinocchio, nevím komu patřil, ale říkám to, aby si ho tady někdo ve večerních hodinách nezapomněl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, Pinocchia se nedotýkat. My ho pak když tak odstraníme. (Veselost v sále.)

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážené kolegyně a kolegové, děkuji vám za vaši vstřícnost, že dnes ještě projednáme první čtení návrhu zákona, který je v této Poslanecké sněmovně už poměrně dlouho. Chceme jím vyřešit situaci, která je podle nás taková, že pokud dnes zašle Česká kancelář pojistitelů kterékoliv osobě výzvu o zaplacení příspěvku za dobu, po kterou bylo vozidlo údajně provozováno, v rozporu se zákonem, má tato osoba povinnost prokázat, že dané vozidlo v rozporu se zákonem neprovozovala, či jej neprovozovala vůbec, případně že není jeho vlastníkem. Tuto skutečnost by mohla prokázat výpisem z údajů z registru silničních vozidel, avšak možnost obstarání tohoto výpisu je v dnešní době poměrně problematická, jelikož je nutno prokazovat naléhavý právní zájem. Neprokáže-li osoba tento zájem, výpis z registru jí poskytnut nebude.

V praxi však eviduji případ, kdy tento výpis člověk získal, zaslal je na výzvu kanceláři a ta jej i přes tuto skutečnost nebrala vůbec v potaz a dotyčnému přesto vyměřila dlužnou částku. Na e-mailovou zprávu reagovala kancelář tak, že onen doklad o odhlášení vozidla a výpis z registru neeviduje, ačkoliv měl dotyčný pán kopii e-mailové komunikace s kanceláří. Takový případ se jistě dá označit za zvůli vůči bývalému vlastníkovi, který řádně splnil veškerou povinnost týkající se pojištění i evidence vozidel. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Tento případ však hovoří pouze o bývalému vlastníkovi, který již v registru evidován není. Kancelář ovšem běžně obesílá bývalé vlastníky, kteří vůz například prodali a z registru dosud vymazáni nebyli, jelikož tuto přihlašovací povinnost má vlastník nový. Kancelář si vyžádá od ministerstva údaje, které se obměňovaly s největší pravděpodobností do tohoto léta, protože v tomto Ministerstvo dopravy opravdu po velmi dlouhé době začalo konat dvakrát do měsíce. Údaje totiž byly neaktuální a čerpalo se z dat, která rozhodně neodpovídala aktuálnímu stavu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, paní poslankyně. Já se omlouvám. Já chápu, že je pozdní hodina a dnes už každý z dnešního jednání je vyčerpán, přesto vás prosím u tohoto posledního bodu o klid. Děkuji.

Poslankyně Kateřina Konečná: V takovém případě nepostačí ani výpis z registru. Nový vlastník jej navíc, pokud nemá v úmyslu vozidlo provozovat, ani nemusí registrovat. V takovém případě by samozřejmě mohla být dostatečným důkazem kupní smlouva, kterou však ani jedna ze stran nemusí disponovat, jelikož zde máme volnost ve formě uzavírání smluv o prodeji movitých věcí. Dostáváme se tak do absurdní situace, kdy vozidlo má svého vlastníka, který vozidlo neprovozuje, neregistruje jej, ale kancelář pojistitelů požaduje zaplacení příspěvku na osobě, která je stále zapsána v registru, ačkoliv již vlastníkem není, k vozidlu ztratila veškerá práva, a tato osoba nemá jedinou šanci kanceláři prokázat, že povinnost platit nemá. A tady je podle nás bezesporu na místě změna. (Hluk v sále neutichá!)

Co se týče změny, která zavádí tříletou prekluzivní lhůtu pro dobu vymáhání příspěvku, je jejím cílem v prvé řadě ochrana slabší strany a zamezení možnosti nechat takzvaně uzrávat pohledávky, jak je dnes běžnou praxí. V souladu s principy ochrany slabší strany se prekluzivní lhůta zdála vhodnější před lhůtou promlčecí, protože v případě promlčení musí být v soudním sporu promlčení namítnuto, kdežto v případě prekluze se jedná o zánik samotného práva, tudíž je z hlediska ochrany slabší strany vhodnější. Zašle-li kancelář výzvu domnělému či skutečnému dlužníkovi a dál se o jeho pohledávku nestará a nedá případ

k soudu, po třech letech právo na vymáhání této pohledávky zanikne. Kancelář však také nově musí výzvu zaslat do dvou měsíců ode dne, kdy se dozvěděla o porušení povinnosti. Pokud takto neučiní, právo na vymáhání pohledávky zanikne již uplynutím této dvouměsíční lhůty. Tím bude kancelář nucena starat se o své pohledávky a do jisté míry je to také způsob, jak zabránit zmíněnému uzrávání pohledávek.

Druhý náš bod v této novele má za cíl dvě úpravy. První se týká porovnání údajů o povinnosti zjistit si úplné a relevantní informace ještě předtím, než kancelář vůbec začne s vymáháním pohledávky. Eviduji totiž z praxe případ, kdy byla obeslána paní, která vozidlo nikdy nevlastnila, a přesto jí kancelář zaslala výzvy k zaplacení příspěvku na tři vozidla a na námitku, že nikdy vlastníkem vozidla nebyla, bylo reagováno, že je to irelevantní, jelikož již byla zaslána výzva. Bezvýchodná situace, ze které podle dnešní úpravy není úniku. Ono samotné stanovování povinnosti a vymáhání příspěvku samotnou kanceláří by nemělo mít v našem právním řádu místo, jelikož jde o soukromoprávní subjekt. Nehledě na to, že takto postavená úprava v podstatě umožňuje obcházet principy práva na spravedlivý proces, protože mnohdy i nevlastník ve strachu z exekutorů příspěvek zaplatí i přesto, že k placení povinný nebyl. (Předsedající zvoní, protože hluk v sále neutichá.)

Z tohoto důvodu je novela postavena tak, aby byla konečně možnost bránit se proti výzvě kanceláře pojistitelů a především aby samotná kancelář měla povinnost k důkazu, kterému se obeslaný brání, přihlédnout a v případě nesouhlasu jej nesmést ze stolu, jak je tomu dnes, nýbrž obrátit se svou pohledávkou na soudní řízení a umožnit tak dlužníkovi účastnit se spravedlivého procesu. Za dostatečný důkaz je novelou navrhováno čestné prohlášení, které bude mít za následek, že povinnost platit příspěvek vůbec nevznikne. Aby nebylo kanceláři zcela znemožněno požadovat zaplacení příspěvku, bude mít nadále možnost, pokud se bude domnívat, že obeslaný nejedná čestně a svou povinnost porušuje, zaslat mu písemné vyjádření, že na zaplacení trvá, a zahájit ověřování zaslaných dokladů. Čestné prohlášení kancelář přezkoumávat nebude. Zde bude mít možnost obrátit se na civilní soud.

Třetí bod tohoto zákona doplňuje zákon o situaci, kdy obeslané osobě vznikly z důvodu dokazování, že není dlužníkem, účelně vynaložené náklady. Pokud byla osoba k zaplacení příspěvku vyzvána neoprávněně a prokáže tyto vynaložené náklady společně se skutečností, že dlužníkem není, bude mít kancelář zákonnou povinnost této osobě náklady uhradit. Kancelář bude mít nárok požadovat uhrazení těchto nákladů po subjektu, který poskytl informace vedoucí k neoprávněné výzvě o zaplacení příspěvku.

Vážené kolegyně a kolegové, seznámila jsem vás s jednotlivými body novely, která je podle mého názoru velmi důležitá. Bezpochyby i vy jste se ve vašich rodinách, protože neznám člověka, který by se s činností České kanceláře pojistitelů nesetkal, setkali s tím, jakým způsobem tento soukromoprávní a nikým nekontrolovaný subjekt postupuje vůči občanům naší země. Myslím si, že je čas na to, abychom poměry v této věci narovnali, a přestože děkuji Ministerstvu dopravy za to, jak se zachovalo ve věci centrálního registru, kde by opravdu údaje už konečně měly být aktualizovány, není to řešení pro řadu sporů, kdy opravdu Česká kancelář pojistitelů bez toho, aby jakýmkoliv způsobem si ověřila majitele vozidla, vymáhá své poplatky a požadavky například už i od osoby dávno zemřelé. Je to prostě fakt, který se v naší zemi děje, a já si myslím, že bychom celou tuto věc měli napravit.

Chápu, že s největší pravděpodobností padne veto na § 90. Bylo to od nás jako od předkladatelů ambiciózní, protože jsme si prostě mysleli, že je důležité tuto věc vyřešit velmi rychle, aby nedocházelo k dalšímu šikanování občanů. Pokud tento návrh padne, pak si vás dovolím požádat o zkrácení lhůty a zároveň o vaši podporu, protože tady nejde o politiku, tady jde o to, že buďto necháme občany ve zlovůli nějakého soukromého subjektu, anebo se jim budeme snažit prostě pomoci. Děkuji vám za vaši podporu. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní navrhovatelce. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Kristýna Zelienková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych jako předkladatelka ráda předestřela, že problematika pojištění odpovědnosti z provozu vozidel je vnímaná jako závažná a domníváme, že je nutné provést kompletní změnu legislativy. Oceňuji práci paní poslankyně Konečné a také to, že vyzdvihla toto téma, kterým bychom se měli zabývat, nicméně bychom měli udělat opravdu komplexní změnu legislativy, protože problémů kolem pojištění vozidel je daleko víc, a proto bych upřednostnila vládní návrh řešení. Tímto bych tedy navrhla zamítnout v prvém čtení tento návrh, tuto novelu, a připravit komplexní změnu legislativy v této oblasti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, paní zpravodajko. Chápu to dobře, že navrhujete – nezaznělo tady veto na § 90, máme to schvalovat v jednom čtení? Nezaznělo veto od dvou poslaneckých klubů na § 90? Takže nejprve se budeme muset vypořádat s tímto, až pak případně na návrh na zamítnutí v prvém čtení.

Otvírám tedy obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem hlásí předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové pan poslanec Kalousek. prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem se chtěl připojit k názoru paní zpravodajky. Budeme všichni hlasovat pro zamítnutí. Jenom se domnívám, že ta změna, po které paní zpravodajka volá, by měla být nejenom komplexní, ale také systémová. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vidím, že Pinocchio má pořád nos krátký, takže tady nikdo nelže, je to dobré.

Takže možná pár slov k tomuto záměru. Já s tím záměrem samozřejmě plně souhlasím, protože je to opravdu problém. Ale na druhou stranu už jsem tady několikrát říkal, že dobré úmysly také mohou vést někam úplně jinam, než si myslíme. Bohužel si myslím, že je to právě problém návrhu tohoto zákona.

Já bych vám tady něco přečetl, abychom si to uvědomili: Vláda si je vědoma problematických aspektů úpravy pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, kdy porušení veřejnoprávní povinnosti provozovat na pozemních komunikacích pouze vozidlo, k němuž je sjednáno pojištění odpovědnosti, je postihováno v podstatě soukromou právní sankcí v podobě příspěvku do garančního fondu vymáhaného Českou kanceláří pojistitelů, která je profesní organizací osob oprávněných poskytovat na území České republiky pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla. Nicméně atd. – že je úprava nesystémová a další věci, které k tomu jsou. A pak je tady šest bodů, proč s tím vláda nesouhlasí. Docela významných bodů, docela je to rozepsáno podrobně.

A já bych z tohoto místa chtěl tedy říct, když vláda s tím nesouhlasí a je si vědoma, tak ať vláda koná, činí a předloží nám návrh zákona sama za sebe. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu sociální demokracie. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Já si dovoluji jménem dvou poslaneckých klubů – sociální demokracie a hnutí ANO 2011 – vznést námitku proti projednávání podle § 90 odst. 2.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo. Beru tuto námitku v potaz. Další řádně přihlášenou je paní navrhovatelka paní poslankyně Konečná. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Protože paní zpravodajka neupozorňovala úplně přesně na stanovisko vlády, tak jsem vás nechtěla zdržovat. Ale asi budu muset. Protože já s vámi, pane kolego, tentokrát velmi nesouhlasím. Myslím si, že vláda tento návrh poměrně odflákla a že spíše hledala důvody, proč něco nejde, než aby to šlo. A vzhledem k tomu, že jsme celý tento návrh konzultovali i s Ministerstvem financí a Ministerstvem dopravy, tak mi věřte, že jsem překvapena, jak to dopadlo, byť chápu, že možná je problém hlavně v tom, že je to návrh opoziční.

A co se týká toho, když říkáte, že to chce systémovou změnu a chce to změnu komplexní, tak já se ptám, kam se mají obracet tisíce lidí, kteří neoprávněně jsou házeni do různých exekučních řízení, protože se prostě dneska nemůžou bránit podle zákona, který jste tady kdysi v roce 2009 předložili, který byl nesystémový a nedal obyčejnému občanovi prostě vůbec žádnou naději v tom, že by v tom úředním šimlu, resp. v rámci soukromoprávního subjektu našel jakoukoliv oporu.

A teď k té argumentaci. To, že situace okolo přístupu k údajům z registru silničních vozidel řeší § 5 odst. 6 zákona ve znění novely provedené zákonem z roku 2013, která má nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2015, je sice chvályhodné, avšak neřeší problém, že vymáhání pohledávek do garančního fondu je již samo o sobě absolutně nesystémovým řešením, kdy jakýsi hybridní subjekt soukromoprávní povahy ukládá povinnost bez jakéhokoli předchozího správního či soudního procesu, tedy bez garance práva na spravedlivý proces, jež zaručuje článek 36 a 38 Listiny základních práv a svobod a článek číslo 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Kancelář není soudem ani správním úřadem a neměla by tedy výzvou nahrazovat řádné soudní či správní řízení. Výzva k zaplacení příspěvku nikdy neměla sloužit jako nástroj nahrazující či obcházející řádná soudní a správní řízení.

Vláda kritizuje náš návrh jako nesystémový, ale samotná úprava a současné řešení prostě je nesystémové. Není možné, aby v právním státě – a vy všichni, nebo my všichni si myslíme, že v něm ještě pořád žijeme – pravomoci, jež náležejí jen soudům nebo jiným orgánům veřejné moci, náležely soukromoprávní organizaci. Problematika současného řešení tkví v tom, že i pokud se sám domnělý dlužník brání výzvě a k uhrazení příspěvku soudní cestou, tyto výzvy nejsou řádně soudy prověřovány, neprobíhá detailní dokazování, výzva je často brána jako dostačující důkaz, že člověk dluží, a je jen soudem konstatováno, že povinnost má být splněna.

Na tento alarmující fakt upozornil před čtyřmi týdny i Ústavní soud, když prohlásil, že justice přistupuje k podobným kauzám velmi rozdílným způsobem, například co se týče rozsahu dokazování. Ústavní soud kvůli tomu obdržel množství stížností. Cituji: Rozpory v rozhodovací praxi zjistil Ústavní soud dokonce i u různých soudců téhož obecného soudu. Právní závěr soudu o tom, že vozidlo stěžovatele bylo provozováno, neměl oporu

v provedeném dokazování a je závěrem natolik extrémním, že má za důsledek zásah do práva stěžovatele na spravedlivý proces. Již ze samotné skutečnosti, že je vozidlo vedeno v registru, je sice možné dovozovat, že je vozidlo provozováno, a zpravidla tomu tak bude, to nicméně pouze za situace, kdy nebude jeho vlastníkem dodatečně prokázán opak. Tedy současná tristní situace je prohlašována Ústavním soudem za neúnosnou.

Vláda tvrdí, že situaci ohledně registrů řeší. Projednává dokonce i novely, avšak žádná byť sebelepší změna registru nezmění nic na situaci, kdy pohledávka není a nebude projednávána ve standardním sporném kontradiktorním řízení před soudem nebo správním orgánem. Vláda ve svém vyjádření k návrhu sice konstatuje, že účinná právní úprava ukládá České kanceláři pojistitelů povinnost zjistit si před zasláním výzvy k úhradě příspěvku všechny relevantní informace, avšak na stovkách případů lze prokázat, že se tak neděje, že sama kancelář nemá zájem situaci řádně prověřovat, svých pravomocí a výjimečného bezprecedentního postavení zneužívá a jedná se tak toliko jak z její strany, tak ze strany zákonů i vlády pouze o deklaratorní prohlášení bez jakékoliv právní relevance.

Řešení jsou tedy možná dvě. Přijmout námi navrhovanou novelu jako dočasnou a následně další novelou, již třeba vládní, podřídit proces vymáhání pohledávek například pod standardní správní řízení. Mým návrhem by se získal toliko potřebný čas k přípravě novely a zároveň by se zabránilo bezprecedentnímu poškozování práv občanů, jež se znelíbilo již i Ústavnímu soudu. Nebo nadále zůstat u současného stavu, nechat občany napospas kvůli soukromému subjektu, jenž není ani orgánem státu, a čekat na to, jestli pouhé novely registrů přinesou ovoce až někdy v roce 2015.

Vláda dále tvrdí, že návrh zákona zcela nevhodně a nesystémově užívá institut čestného prohlášení, které má být považováno za důkaz o tom, že nebyla porušena povinnost provozovat na pozemních komunikacích pouze vozidla se sjednaným pojištěním, a zavádí fikci pravdivosti tohoto čestného prohlášení, kdy tento institut fakticky neguje celou úpravu úhrady příspěvku, neboť pokud by čestné prohlášení bylo považováno za důkaz neexistence povinnosti uhradit příspěvek, stal by se příspěvek při jeho uplatnění fakticky zcela nevymahatelným. A to i v případě soudního řízení. V tom, že se jedná o mírně nestandardní použití institutu čestného prohlášení, má vláda pravdu. Ovšem je třeba konstatovat, že se zde celkově ocitáme v nestandardní situaci, kdy nejsme v soudním ani správním řízení, a přesto dochází ke stanovování povinnosti. V tomto případě by tedy vzhledem k tomu, že nárok prochází pouze jakýmsi pofidérním prověřováním ze strany subjektu, jenž ho sám vymáhá, měla být situace pouze vyrovnána ve prospěch obeslaného, a to v rámci procesní zásady rovnosti zbraní.

Má-li ČKP nadstandardní pravomoc sama rozhodovat, sama prověřovat i sama vymáhat své vlastní nároky vůči ostatním osobám, musí v právním státě být tyto osoby vybaveny nástrojem, jak se této zvůli postavit. Je třeba říci, že v rozkazním řízení u soudu se taktéž nárok žalobce nepřezkoumává a rovnou je vydán platební rozkaz, avšak situace žalovaného je vůči žalobci vyrovnána možností platební rozkaz úplně změnit odporem. Podá-li žalovaný odpor, soud vydává platební rozkaz, změní a nařídí se řádné jednání. Tedy vydá-li ČKP dnes výzvu k úhradě, kterou si sama prověřuje, která se stává splatnou a téměř poté neprověřitelnou bez toho, aniž by její závěry přezkoumal jakýkoliv nezávislý subjekt, je třeba, aby měl obeslaný subjekt nástroj, jak výzvu zrušit bez toho, aniž by byla jeho tvrzení znovu přezkoumávána tím stejným subjektem, který o jeho povinnosti rozhodl. Vždyť se jedná o absurdní situaci, kdy ČKP stanovuje povinnost a zároveň rozhoduje i o veškerých námitkách údajně povinného! Jedná se tak o paskvil na spravedlivý proces. Proto bylo zvoleno řešení za pomoci čestného prohlášení jako odraz odporu v soudním řízení. Jsme si vědomi, že toto řešení není ideální, ale jiné v současné situaci nemá smysl a jedná se pouze o logické vyústění současné úpravy.

Pokud se vládě navrhovaná koncepce nezdá, vyzývám ji, aby tedy proces vymáhání příspěvků převedla do klasického správního či soudního řízení a ČKP se domáhala svých nároků jako jakýkoliv jiný soukromý, veřejný či zahraniční subjekt. Tvrdí-li vláda, že institut čestného prohlášení by znemožnil ČKP jakkoliv se domoci svého nároku, jedná se o čistou demagogii a absolutní právní nepochopení problematiky. ČKP by v případě zrušení výzvy čestným prohlášením byla pouze se svým nárokem odkázána na standardní řízení tak jako jakýkoliv jiný subjekt, kde by za pomoci řádných důkazních prostředků prokazovala své právo.

Pokud vláda rozporuje formulační nejasnosti nově zaváděných lhůt, je třeba konstatovat, že se nejedná o nic, co by se nemohlo lehce vyřešit interpretací v rámci aplikační praxe, a pokud jsou tedy lhůty opravdu tak nejasné, je možné je jistě mírně upravit v rámci pozměňovacích návrhů v druhém čtení. A argumentace vlády, že není patrné, co se v rámci přechodných ustanovení myslí pojmem řízení, nemůže být myšlena snad ani vážně a nutí mě zamyslet se nad tím, jestli návrh vůbec někdo z vlády četl. Je nadmíru jasné, že si zákonodárce sám uvědomuje, že proces vymáhání pohledávek ČKP není řízení. Pojmem řízení zákonodárce tedy myslí jen a pouze standardní význam, jenž je mu právní praxí přikládán, a to tedy řízení buď soudní a vykonávací, popřípadě exekuční, nebo řízení správní. Zde vláda už nejspíš neví, co by návrhu vytkla, a tak se snižuje k argumentaci, jež uráží kohokoliv alespoň trošku poučeného právem. Má-li návrh zabránit současné praxi České kanceláře pojistitelů, je naprosto jasné, že vylučuje po nabytí účinnosti jakýkoliv další postup ČKP dle staré úpravy. Připustil-li by zákonodárce podobné doběhnutí procesu vymáhání za pomocí výzev, popřel by tím svá tvrzení i to, co chce novelou dokázat. Tedy přechodné ustanovení míří jen a pouze na již přede dnem účinnosti novely zahájená soudní vykonávací či exekuční, popřípadě správní řízení, a nikoliv tedy na jakási kvaziřízení zahájená ČKP s údajnými dlužníky. Jejich obesláním, které zákonodárce toliko považuje ani za řízení ve svém pravém slova smyslu, protože standardům správního či soudního řízení neodpovídají ani na základní úrovni.

Takto bych mohla pokračovat dál. To, co vláda napsala, promiňte mi to, kolegové a kolegyně, mi připadá, že to psal opravdu někdo, kdo sedí za stolem, možná už několik let, a možná už poměrně dlouho nebyl venku a v praxi. Věřím tomu i podle vyjádření pana ministra dopravy, že toto považuje za problém, že to myslí vážně, a že se najde důvod pro to, abychom tuto novelu posunuli do druhého čtení, upravili ji, my se tomu nebráníme, ale zabránili tomu, o čem jsem tu mluvila. Prostě bez toho ty lidi necháte tak, jak jsou, a věřte mi, že ty případy jsou opravdu, ale opravdu tragické, a věřte mi, že jsme to způsobili my tím, jak špatně jsme minulý zákon připravili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. Dále je s přednostním právem přihlášen pan předseda poslanecké klubu ODS poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní navrhovatelka byla mimořádně stručná. Nevím, jestli se mi povede totéž. Možná budu o něco delší, ale to je až takové osobní. Dneska mám nějaký divný den. Jednou jsem souhlasil s Lubomírem Zaorálkem a teď mi nedá, abych aspoň v základních věcech souhlasil s poslankyní za KSČM. Něco není dobře dneska. Možná se v osm nemají dělat vtípky. Já jako předseda vládního poslaneckého klubu moc dobře vím, co to je, když se říká, že vládní koalice nesouhlasí s poslaneckým návrhem zákona, zejména opozičním, protože chystá vlastní, systémové, komplexní, lepší a ještě lepší řešení. Nezapomněl jsem na to. Byl to takový pokus o vtípek. Jestli se to paní předkladatelky dotklo, tak já se omlouvám. Známe to velmi dobře. Známe i ty pravé důvody.

Je třeba si všimnout, kdo zavetoval devadesátku, kdo navrhuje zamítnutí v prvém čtení. Ale z toho, co píše vláda, já bych řekl, že Ministerstvo dopravy by se mělo zaměřit na to, aby umělo implementovat novelu, která je tam zmíněna, ke které jsme dali rok a půl lhůtu na přípravu všech nutných systémových softwarových podkladů. Podle informací z veřejných zdrojů se pan ministr dopravy chystá posunout účinnost a současně argumentuje, že to je v zákoně od 1. ledna 2015 už částečně vyřešeno. Tak může platit jedno, nebo druhé. (V sále je trvale silný hluk.)

Myslím, že problém je ještě složitější. Kdo někdy působil ve funkci starosty či primátora na tzv. trojkové obci, tak ví, že zákon ukládá povinnosti i trojkovým obcím ve vztahu k České kanceláři pojistitelů – a nejsou malé. Záleží, jak se kdo s tím vypořádá. My jsme naplnili literu zákona cestou nejmenšího odporu a nejmenší námahy úřadu, protože souhlasím s tím, že by to měl vymáhat ten, kdo má z toho užitek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pane předsedo, já se omlouvám. Je tady signalizováno, že paní stenografky nemohou vykonávat svoji práci pro hluk v sále, protože vás neslyší a protože by se mohlo stát, že vaše vzácná slova nebudou zaznamenána pro historii, tak prosím, abychom se opravdu ztišili. Děkuji. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na druhé straně chci tady kolegyním říct, že to nikdy po sobě nečtu, když mi to vždycky někdo přinese vytištěné, ať to zkontroluji, tak mě to ani nenapadne, abych po sobě četl svá vystoupení a říkal, že tam je nějaké slovo jinak, než jsem řekl. To si myslím, že mám na starosti příjemnější věci. To nechám třeba na vládních poslancích, pokud je to zajímá. Tak pokud něco vynecháte, já se určitě zlobit nebudu. Neradujte se.

Měl tady být ministr dopravy a zdůvodňovat, proč si myslíme, že je to špatně. Není tady. Podívejte se sami, kolik je obsazeno těch vládních lavic. Taky si pamatuji, jak křičeli tady tihle kolegové a kolegyně, když byli v opozicích, co je to za neúctu, že jsou tady pouze dva tři čtyři ministři, že za nich by se to stát nemohlo. Ale to jsem říct nechtěl.

Pokud paní zpravodajka navrhuje zamítnutí s tím, že vláda připravuje systémové komplexní a lepší řešení, bylo by korektní říct kdy. Kdy ho připraví, zda už ten návrh existuje, zda bylo spuštěno vnější připomínkové řízení, kdy by mělo skončit, kdy by to mělo přijít na jednání vlády, a pak, po deseti dnech, by to mohlo přijít na jednání v prvém čtení. Obávám se, a něco o Ministerstvu dopravy vím, že pokud to ještě není napsané, tak letos to neprojednáme. Jsme v polovině května. Pokud znáte nějaké legislativní lhůty, tak se to prostě nedá.

Můj názor je, že se to dá opravit, že ty výtky se dají ve výborech opravit. Když jsme dneska uměli schválit v zákoně o potravinách pozměňovací návrh, který měl 34 bodů a 17 stran, tak si myslím, že pozměňovací návrh k tomuhle nemůže mít 17 stran a že bude kratší. A je to o vůli, zda necháme něco i opozici, anebo budeme hledat komplexní řešení. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já nebudu dlouho zdržovat, ale zareaguji na předřečníka. Já si nemyslím, že zkoušet tady paní zpravodajku je na místě, protože tady by měl sedět ministr dopravy. My ten návrh na zamítnutí v prvním čtení podpoříme už při vzpomínce na hasičskou lobby, kdy se tady

odehrávaly srdceryvné scény, přestože zasvěcení varovali, že když zatížíme pojišťovny povinností převádět část financí na sbor, a jak to dopadlo. Samozřejmě že si to vzali jako záminku na navýšení potom. Víceméně jsme přenesli břemeno opět na občany.

Myslím si, že tohle musí být sofistikovaně vyrobené, a já v tomto případě opravdu se přikláním k tomu názoru, který zaznívá v tom vládním stanovisku, byť samozřejmě ten problém existuje, ale já doufám, že pan Prachař se s tím rychle vypořádá. Ale nezkoušejte paní zpravodajku, musím se jí zastat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Vondráček, po něm pan poslanec Adamec.

Poslanec Radek Vondráček: Dámy a pánové, hodně už řekli mí předřečníci. Já také zažívám zvláštní chvíle, kdy souhlasím i vlevo i vpravo. Opravdu bych chtěl za klub ANO říct, že vnímáme závažnost té situace, která existuje. Já za sebe můžu říct, že znám z praxe ten pocit bezmoci vůči postupu ČKP. Znám z vlastní praxe některá až absurdní rozhodnutí soudů, která jsou naprosto protichůdná. Kdy třeba vozidlo je již dávno ve šrotu a jeden soudce rozhodne, že stejně je nutné zaplatit sankci, že vozidlo nebylo pojištěno, kdežto druhý soudce uvěří, že když auto skutečně už je sešrotováno, není nutné platit povinné ručení.

Situace vyžaduje nápravu. Nejsem si schopný sám pro sebe vyhodnotit, nakolik je to akutní potřeba, aby byla přijímána novela zákona, o které tady zaznělo, že je dočasná, a skutečně se přimlouvám za to, aby bylo přijato systémové řešení, aby byla splněna a aby byla oslovena všechna připomínková místa. I v nepřítomnosti ministra dopravy si troufám říct, že tento úkol bude mít prioritu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Adamec, po něm pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já tedy nevím. Všichni mí předřečníci tady říkají, že souhlasí s názorem zleva, zprava, já taky a dostanu jediný kartáč od paní kolegyně. Tomu trošku nerozumím. Ale myslím si, že je to nakonec správně, protože každý dobrý skutek bude po zásluze potrestán.

Nicméně já jsem netušil, že vláda může odfláknout důvodovou zprávu. Já jsem tu nový. Pro mě je to docela zajímavá informace, ale stát se to může. Také jsem nebyl u schvalování těch předešlých verzí tohoto zákona. A nechci hodnotit praxi, protože samozřejmě každý z nás, kdo převáděl automobil přes bazar, určitě nějakou zkušenost má. Buď s kanceláří pojistitelů, nebo jak se k vám chovali v bazaru, jestli vám řekli, že si to auto musíte odhlásit sami, jestli vám to neřekli, pak jste se strašně mýlili. Nicméně říkal jsem, když ta vláda i podle paní poslankyně Konečné tu důvodovou zprávu takto odflákla, tak já si myslím, že to je právě i ten důvod, proč by měla něco konat a něco činit. Protože já si skutečně myslím, že tento stav je velmi neudržitelný a je potřeba s ním něco dělat. Takže já se nebráním ani tomu, když tento návrh půjde do výboru, pokusíme se s ním něco udělat. Na druhé straně, osobně si myslím, že rozumnější je, když vláda se k tomu chová tímto způsobem, zaúkolovat vládu, patřičného ministra, aby si s tímto problémem poradil, předložil nám relevantní návrh a my jsme měli o čem hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Prosím pana poslance Černocha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý večer, dámy a pánové. Já jsem tu taky nový a musím říct, že je asi takové zaklínadlo, že budeme hledat komplexní řešení, systémové řešení. Nějak pořád nejsou. Takže já bych tím chtěl jenom říct, že za Úsvit to podpoříme. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Další řádně přihlášenou je paní navrhovatelka, paní poslankyně Konečná. Prosím, pane poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Já jenom, protože i naše sněmovna toto určila do gesce rozpočtového výboru, a tím, jak jsou složité právní předpisy, a je to vlastně propojení dvou zákonů, to je další nesystémovost v našem právním řádu, tak nicméně se domnívám, že za tuto novelu nese velký díl zodpovědnosti i Ministerstvo financí.

Ráda bych se pana ministra financí vaším prostřednictvím zeptala, zda vůbec ví o tom, že by v této věci měl nějakým způsobem koordinovat svůj postup s Ministerstvem dopravy, a zda ví o tom, že má toto také v gesci, protože Česká kancelář pojistitelů je prostě také v gesci Ministerstva financí, resp. ten zákon byl tehdy připravován v součinnosti s Ministerstvem financí. Má na to dokonce celý odbor na ministerstvu. Jenom jestli by nám nemohl říct. Já chápu, že to možná teď nevíte, pane ministře, nechci vás uvádět do rozpaků. Jenom kdybyste nám třeba mohl říct, že nám do týdne sdělíte, jestli vaše vláda, vaše ministerstvo v tomto vůbec bude něco dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Konečné. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Když už to bylo mým prostřednictvím, tak pan ministr je tak hodný, že paní poslankyni mým prostřednictvím odpoví. Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Paní poslankyně, já si to beru za úkol a hned ráno, jak přijdu do práce, vyhledám ten odbor a budu to řešit. Podám vám zprávu. (Potlesk, smích.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a přeji mu, aby ten odbor našel zítra ráno (smích), a ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu.

Vzhledem k vetu dvou poslaneckých klubů nebudeme hlasovat podle § 90 odst. 5, nicméně eviduji tady návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který přednesla paní zpravodajka paní poslankyně Zelienková. O tomto návrhu na zamítnutí dám hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti zamítnutí tohoto návrhu zákona?

Je to hlasování číslo 169, přihlášeno 133 poslankyň a poslanců, pro zamítnutí 46, proti 41, tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Paní poslankyně Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dovolím si vzhledem k tomu, jak jsem mluvila o tom, že jde vlastně o propojení jak Ministerstva dopravy, tak Ministerstva financí, požádat o to, zda by mohl být ten zákon přikázán, a nemám to projednáno, protože tu není nikdo – aha, tady vidím pana předsedu hospodářského výboru. Omlouvám se. Jestli bychom to mohli dát i do hospodářského výboru, který tuto agendu standardně řešil v minulém funkčním období. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Takže návrh na hospodářský výbor. Ptám se, jestli má někdo ještě nějaký jiný návrh. Prosím, pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Chtěl jsem se jenom přimluvit za návrh paní poslankyně Konečné, protože pod hospodářský výbor, nebo hospodářský výbor má v gesci úřad zeměměřický a katastrální a s jeho pomocí se lépe vyhledává. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Bezecný se hlásí? Ne, nehlásí. Pan poslanec Vondráček, prosím, s návrhem na přikázání nějakému výboru?

Poslanec Radek Vondráček: (Směje se.) Asi nenadchnu kolegy, ale on je ten problém i do značné míry právní. Navrhoval bych přikázat ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. I kolegové z ústavněprávního výboru jsou zjevně vděční. Má ještě někdo nějaký jiný návrh? Nemá. Budeme tedy hlasovat o přikázání jednotlivým výborům.

Nejprve tedy budeme hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 170, přihlášeno 135 poslankyň a poslanců, pro 122, proti žádný.

Dále se budeme zabývat návrhem na přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání hospodářskému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 171, pro 104 poslanců, proti 17. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem je návrh pana poslance Vondráčka na přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 172, přihlášeno 135 poslankyň a poslanců, pro 64, proti 20. Tento návrh nebyl přijat.

Dále jsem zaznamenal v řeči paní poslankyně Konečné návrh... Nezaznamenal, dobře, děkuji. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru a hospodářskému výboru. Tím končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

To byl poslední bod, milé kolegyně, milí kolegové, dnešního jednání. Já přerušuji 8. schůzi Poslanecké sněmovny do zítřejší 9. hodiny ranní, kdy začínají písemné interpelace, a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo ve 20.41 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny 15. května 2014 Přítomno: 153 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji další jednací den 8. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Nyní bych konstatoval omluvy neúčasti na dnešním jednání. O omluvení požádali poslanci: Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, Markéta Adamová do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Andrle Sylor Augustin Karel z důvodu zahraniční cesty, Zuzka Bebarová-Rujbrová z důvodu zahraniční cesty, Karel Fiedler z důvodu zahraniční cesty, Vlastimil Gabrhel od 12 hodin z pracovních důvodů, Petr Gazdík od 11 do 13 hodin z osobních důvodů, Stanislav Grospič od 11 hodin z pracovních důvodů, Pavel Havíř z pracovních důvodů, Radim Holeček z důvodu zahraniční cesty, Gabriela Hubáčková z důvodu zahraniční cesty, Stanislav Huml ze zdravotních důvodů, Igor Jakubčík z pracovních důvodů, paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová z pracovních důvodů, pan Miroslav Kalousek od 12 do 19.15 hodin z pracovních důvodů, David Kádner ze zdravotních důvodů, Martin Kolovratník z pracovních důvodů, Martin Komárek na dopolední jednání ze zdravotních důvodů, Jiří Koskuba ze zdravotních důvodů, Josef Kott od 14 do 18 hodin z pracovních důvodů, Petr Kořenek z pracovních důvodů, Pavel Kováčik od 11 do 16 hodin z osobních důvodů, Jana Lorencová ze zdravotních důvodů, Radka Maxová z pracovních důvodů, Martin Novotný z rodinných důvodů, Pavlína Nytrová ze zdravotních důvodů, Jana Pastuchová od 16 hodin z pracovních důvodů, Pavera Herbert z osobních důvodů, Gabriela Pecková do 13 hodin z pracovních důvodů, Stanislav Pfléger od 13 do 17 hodin z pracovních důvodů, Ivan Pilný z pracovních důvodů, Pavel Ploc z důvodu zahraniční cesty, Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty, Jiří Pospíšil z pracovních důvodů, Karel Pražák z pracovních důvodů, Adam Rykala z osobních důvodů, Martin Sedlář do 11 hodin z pracovních důvodů, Antonín Seďa do 11 hodin z pracovních důvodů, Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty, Václav Snopek od 11 hodin z pracovních důvodů, Ladislav Šincl z pracovních důvodů, Milan Urban do 11 hodin z osobních důvodů, Jiří Valenta od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů, Václav Votava z pracovních důvodů, Wernerová Markéta z osobních důvodů, Jiří Zemánek bez udání důvodu, Marek Ženíšek do 11 hodin z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: pan předseda vlády Bohuslav Sobotka je na zahraniční cestě, Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek je na zahraniční cestě, Daniel Herman je na zahraniční cestě, Milan Chovanec na dopolední jednání z pracovních důvodů, Věra Jourová do 12 hodin z pracovních důvodů, Michaela Marksová z pracovních důvodů, Mládek Jan z pracovních důvodů, Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, Antonín Prachař do 14.30 z pracovních důvodů, Martin Stropnický z důvodu zahraniční cesty, Helena Válková z pracovních důvodů, Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty – ale zatím tady pan ministr zahraničí je, jak ho vidím.

Tak, to byly zatím omluvy, které mi byly doručeny.

Dovolte mi, abych konstatoval, že začínáme, protože je čtvrtek dopoledne, bodem 88, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Na 11. hodinu máme pevně zařazené

body 30, 31, 42, 43 a 44. Potom budeme pokračovat dalšími neprojednanými body z bloku smlouvy a z bloku zprávy. To jsou body 29, 37, 38, 39, 40, 93, 78, 79, 80, 81, 82, 84, 85 a 86.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

To jsou asi nejpodstatnější údaje pro dnešní dopoledne. Eviduji přihlášky na změnu programu. Prosím, pan poslanec Radim Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Dobré ráno všem. Neodpustím si v úvodu svého vystoupení jednu poznámku. My jsme teď ztratili několik minut výčtem kolegů a kolegyň, kteří tady nejsou. Možná že by bylo praktičtější říci jen ty, kteří tady jsou. Zvlášť co se týče členů vlády, tak to je stoprocentně rychlejší.

Teď už k bodu programu. Já bych, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, chtěl zařadit dnes po písemných interpelacích a po již pevně zařazených bodech bod číslo 26, je to sněmovní tisk 127, návrh zákona, kterým se mění zákon 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, exekuční řád.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Kdo dále ke změně programu? Pokud nikdo, tak tento návrh můžeme projednat, protože samozřejmě od 11 do 13 hodin, resp. již dříve – a předpokládám, že tomu tak dnes bude, protože body, které projednáváme, odpovědi na písemné interpelace, zatím tady mám zařazené tři a pravděpodobně vzhledem k omluvám to půjde poměrně rychle.

Je nás dost, můžeme tedy rozhodnout o návrhu pana předsedy klubu Úsvit Radima Fialy, a to o pevném zařazení bodu 26, sněmovního tisku 127, po pevně zařazených bodech po 11. hodině.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 173, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 173, z přítomných 98 pro 62, proti 17. Návrh byl přijat.

Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl upozornit na jednu věc. Je pravda, máme sice trochu atypickou schůzi, že je už třetí sněmovní týden a máme první den interpelací. Jediný den, kdy opozice může vážně debatovat s vládou a ptát se na jiné body, než které chce projednávat vládní koalice, a z toho seznamu omluv, které jste četl, zejména členů vlády, je vidět, že členové vlády se tomu vyhýbají.

Pamatuji si minulé volební období, sžíravou, tvrdou a nevím jakou kritiku z řad dnešní jedné z vládních koaličních stran. Tak my si to pamatujeme. Myslím, že občas máme pochopení, pokud řeknete, že premiér či ministr je na Evropské radě, tak nemá cenu tady z toho dělat nějaký problém, ale sami posuďte odpoledne, kolik ministrů tady bude a kolik šancí vy osobně a vaši ministři dají opozici, aby otevřela témata, která zajímají opozici a voliče opozičních stran.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Nyní pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Jinak bych rád řekl, že i když je omluven pan ministr zahraničí, tak je tady přítomen, aby odpověděl na písemnou interpelaci. To bych chtěl ocenit.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, přeji vám hezký dobrý den.

Málokdy se mi stává, možná marně vzpomínám, kdy naposledy, že bych souhlasil s panem předsedou klubu ODS. Ale v tomto případě musím říci, že jsme to byli právě my, kteří požadovali, když už ty dva čtvrtky v předchozích týdnech byly státním svátkem a Sněmovna nejednala, abychom jako opozice měli k dispozici čtvrtek tento pro potřeby interpelací. To znamená, že bylo známo, že dnešní čtvrtek budou interpelace. Bylo to známo poměrně dost dlouho dopředu, a promiňte, ale mohli se na to všichni připravit, například tím, že se nechají páni ministři vládní koalice Poslaneckou sněmovnou jednou za velmi dlouhý čas vyzpovídat. To si myslím, že je docela slušné.

A teď zase řeknu, s čím tak až moc nesouhlasím s panem předsedou klubu ODS. Mám pocit takového déjà vu. Dobře. Je to jako vždycky. Je to, jako to bylo. V minulých obdobích to bylo obdobné. Ty pravicové vládní koalice, resp. jejich vlády, jejich ministři a jejich premiéři se chovali s podobným pohrdáním, takže mě nic nepřekvapuje. Nic nového není tady ani dnes pod sluncem.

Spíše by bylo dobře se zamyslet nad tím, jestli se tato neblahá praxe přeruší. Jistá vládní strana má ve svém heslu, že hodně pracují, chtějí hodně pracovat, jako kdyby ti ostatní nechtěli, ale to je teď vedlejší, a k tomu "makáme" patří i to, že jsme přítomni ve sněmovně, protože sněmovna je ta, která má právo kontroly nad vládou. Tedy nikoli, že sněmovna odpadla od vlády, ale vláda "odpadla" od sněmovny, a je třeba toto ctít a respektovat. Pojďme se domluvit, že se nad těmito věcmi nejen že vážně zamyslíme, ale že vrátíme důstojnost tomuto dvoru ctěnému a vrátíme také respekt tomu, že je to Poslanecká sněmovna, která vyslovuje důvěru vládě, nikoli obráceně. Děkuji. (Potlesk KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A můžeme se zabývat odmítnutými odpověďmi ministrů na interpelace, které podali poslanci.

88. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 8. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy celkem tři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslankyně nebyla spokojena, a z toho důvodu požádala o zveřejnění na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se k odpovědi na jeho interpelaci rozprava, Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Přistoupíme nyní k odpovědím na písemné interpelace. První žádost je paní interpelace poslankyně Jitky Chalánkové na ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí, sourozenců, v Norsku občanům ČR. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 185.

Otevírám rozpravu a slova se ujme interpelující poslankyně Jitka Chalánková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, podala jsem celkem čtyři písemné interpelace ve věci odebrání a následného rozdělení českých dětí, sourozenců,

v Norsku, občanům České republiky, nadto ještě předtím ústní interpelaci na pana premiéra. Dnes máme postupně projednávat odpovědi pana ministra Lubomíra Zaorálka, paní ministryně Heleny Válkové, paní ministryně Michaely Marksové-Tominové, se kterými nejsem spokojena.

Předesílám, že vesměs poté, co v obecné rozpravě vysvětlím důvody své nespokojenosti, navrhnu přerušení debaty v obecné rozpravě a doprojednání na příští schůzi Sněmovny. Kromě toho, že někteří interpelovaní nejsou přítomni, mě k tomuto postupu vedou tři další důvody.

Za prvé, na moji interpelaci odpověděl i pan ministr Dienstbier. Rovněž s ní nejsem spokojena, ale došlo tam k časovému posunu, a proto ji zatím nemůžeme projednávat. Domnívám se, že je žádoucí, abychom všechny čtyři písemné interpelace projednávali současně. Nadto na základě odpovědi ministryně Válkové zvažuji nyní ještě interpelaci na pana ministra Chovance.

Za druhé chci poskytnout prostor interpelovaným členům vlády, aby na základě dnešních debat v obecných rozpravách své odpovědi ještě doplnili před závěrečným hlasováním.

A za třetí, za čtrnáct dní nás čekají volby do Evropského parlamentu a já nechci, aby toto téma bylo zneužito v předvolebním boji. Mým cílem není využít této záležitosti v předvolebním boji, nechci se na tom politicky zviditelnit a následně to nechat být. Mým cílem a cílem nás všech by mělo být dosáhnout toho, aby se obě české děti, protiprávně zadržované v Norsku, vrátily domů do České republiky a aby bylo napraveno zjevné bezpráví, kterého se na nich a na jejich matce dopustil norský stát. Není to záležitost na několik interpelací a nemíním opustit toto téma, dokud uvedeného cíle nedosáhnu. Měli bychom řešení hledat společně, a doufám, že i budeme, bez ohledu na to, kdo je zrovna ve vládě a kdo v opozici, a proto bude lépe, doprojednat toto až po volbách.

Teď k věci. Stručně shrnu, oč jde. Českým občanům dlouhodobě žijícím v Norsku byly odebrány obě malé děti, údajně kvůli pohlavnímu zneužívání. Pohlavní zneužívání nebylo nikdy prokázáno, naopak vše nasvědčuje tomu, že šlo o vykonstruované udání zaměstnanců mateřské školky s jasným cílem rodiče poškodit. Přestože možné zneužití vyloučila sama norská policie, děti zůstávají odebrány již třetím rokem a vůbec nic nenasvědčuje tomu, že by se norské orgány chystaly svůj přehmat napravit, a v rozporu s fakty a s důkazy si dál trvají na svém, aby nemusely přiznat fatální pochybení. Sourozenci jsou nadto rozděleni, protože se nenašla žádná pěstounská rodina, která by je chtěla vychovávat společně.

Všechny odpovědi, snad s výjimkou odpovědi od premiéra Sobotky, mají jednu společnou věc. Všechny jsou formulovány jako obhajoba. Jako obhajoba toho, proč Česká republika nemůže nijak zasáhnout, resp. proč už dávno nezasáhla a proč se na ni nelze spolehnout ani do budoucna. Vůbec neobsahují žádný přislib, že český stát se svých občanů zastane, žádný nástin řešení. Jsou to vesměs alibistické odpovědi státních úředníků. Aneb kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce hledá důvody.

Patrná je ještě jedna věc. Přestože všechny interpelace mají stejný základ a liší se jen konkrétními dotazy, přestože všechny byly doručovány ministrům prostřednictvím premiéra, jednotlivé resorty vůbec nespolupracovaly při přípravě odpovědí. Je tam jasně patrné, že levá ruka neví, co dělá pravá.

A nelze nevidět i snahu, přehazovat si celou tu kauzu jako horký brambor. Ministerstvo zahraničních věcí nemůže nic dělat, odkazuje na Úřad mezinárodně právní ochrany dětí, Úřad pro mezinárodně právní ochranu dětí odkazuje na ministerstvo zahraničních věcí apod. Dost možná důvod, aby se tím sněmovna zabývala i nad rámec interpelací na některé z příštích

schůzí a přiměla českou vládu aspoň v této věci překonat svůj resortismus a fungovat jako celek.

A nyní se dostávám k tomu, proč konkrétně nesouhlasím s první odpovědí, kterou je odpověď pana ministra zahraničních věcí.

Vážený pane ministře, vaše odpověď přišla jako první. Vůbec mě nepotěšila. Nakonec však musím uznat, že ve srovnání s ostatními byla nejvstřícnější. Chápu, že právě váš resort byl s případem konfrontován jako první. Jsem si vědoma toho, že naše velvyslanectví v Oslo jej trvale sleduje, ale obávám se, že pouhé sledování nestačí. Konzulární služba je zřízena k tomu, aby řešila typické situace podle předem daných postupů. Tento případ je ale výjimečný. Neexistuje pro něj šablona a nedivím se, že konzulární služba je odsouzena k tomu, kauzu pouze sledovat, nota bene, když je vystavena obrovské nevstřícnosti subalterních norských úředníků. Proto je třeba řešení přenést do diplomatické, popř. dokonce mezinárodněprávní roviny.

Mrzí mě, že ve vaší odpovědi jsem nenalezla ani náznak hodnocení z hlediska obecného mezinárodního práva veřejného, natož naznačení postupů, které by v jeho rámci byly možné. Mám na mysli tzv. diplomatickou ochranu jakožto specifický právní institut práva mezinárodního. Jsem si vědoma toho, že na ni není právní nárok a že není a ani neměla by být regulována zákonem. To však neznamená, že bychom na ni měli zcela rezignovat. Indové nerezignovali a byli úspěšní, jak jsem o tom již mluvila – budu mluvit – v reakci na odpověď paní ministryně Marksové.

Úspěšní byli i Slováci v některých kauzách ve vztahu k Británii. Oni prostě hledali způsoby, jak dosáhnout svého, nikoli způsoby, jak si zdůvodnit, že kauzu jen sledují. Proto nesouhlasím, že další kroky je možno učinit jen soudní cestou. Je nezbytný diplomatický tlak, který přiměje samotné Nory tuto kauzu, která jim dělá ostudu, nebagatelizovat.

Ještě k obecné části vaší odpovědi. Předpokládám, že Ministerstvo zahraničních věcí, když zmiňuje norský zákon o péči o děti ze 17. 6. 1922, má ve skutečnosti na mysli zákon ze 17. 6. 1992, to podotýkám na okraj.

A nyní k mým jednotlivým dotazům. Vážený pane ministře, já kvituji, že se chystá schůzka s norským velvyslancem v České republice, ale proč se tato schůzka chystá pouze na úrovni vrchní ředitelky sekce právní a konzulární Jany Reinišové a proč se s velvyslancem nesejdete vy osobně? Proč vy osobně neintervenujete u vašeho norského kolegy Brendeho?

Pane ministře, obě děti jsou od svých rodičů odděleny již tři roky, je třeba jednat rychle. Ne tak, aby se zadostiučinění dočkali možná jejich vnuci. Stejně tak není možné čekat s rozhodnutím o dalších krocích až do doby vynesení rozsudku Evropského soudu pro lidská práva. To už může být pozdě. Je třeba, aby Česká republika dala velmi zřetelně najevo zájem o své občany, protože i to se může projevit na rychlosti a obsahu rozhodování. České republice snad nic nebrání poskytnout soudu vlastní stanovisko. Například pokud Norsko nebude cítit žádný tlak z České republiky, nebude jej nic nutit k tomu, aby se věcí znovu zabývalo. Vy na ně musíte tlačit, to je vaše role, nikoli přistupovat na jejich pravidla hry.

Dále uvádíte, že je nezbytné, aby rodiče situaci nepodceňovali a v případě odebrání dítěte využili bezplatného právního poradenství v rodinných otázkách a bezplatného poskytování právních služeb. Bezplatné právní služby nikdy nejsou tak kvalitní jako služby placené právě proto, že jsou bezplatné. A nejen to, jak se ukázalo právě v norské kauze, podobné právní služby vedou spíše k rozhodnutí proti biologickým rodičům. Evě M. se dostalo v Norsku několika právních rad. Jednak aby se rozvedla s manželem, jednak aby souhlasila s dočasným umístěním dětí v pěstounských rodinách. Obojí se obrátilo proti ní. Tyto právní služby bohužel fakticky často skrytě či otevřeně působí jako součást obžaloby a

radí v podstatě jediné – přiznejte se a spolupracujte a nedělejte problémy, jinak to pro vás bude ještě horší. Rodiče obou bratrů situaci skutečně podcenili, ale podcenili ji právě v tom, že se spolehli na jim doporučené bezplatné norské právní služby.

Ještě závěrem k webovým stránkám ministerstva. Já jsem se vás ptala, zda je možné, aby Ministerstvo zahraničních věcí na státy, které by se jim případně jevily pro občany České republiky z hlediska vysokého počtu odebíraných dětí jako rizikové, upozorňovalo na svém webu obdobně, jako upozorňuje na jiná specifika jednotlivých zemí. Zdůrazňuji slovo jednotlivých. Vy jste mi dal odkaz na stránku týkající se obecně péče o děti v zahraničí. Obecně v zahraničí. Není tam jediná zmínka o situaci v Británii, není tam jediná zmínka o situaci v Norsku. Žádná taková zmínka není ani na stránkách věnovaných konkrétně Norsku a konkrétně Británii. Jinými slovy, čeští občané hodlající se dlouhodobě usadit v Norsku či Británii nemají šanci z webu Ministerstva zahraničních věcí zjistit, že pravděpodobnost, že jim tam budou odebrány děti, je o několik řádů vyšší než pravděpodobnost, že se jim totéž přihodí v České republice, a že děti jsou v těchto zemích často odebírány vyloženě z malicherných důvodů a na základě nepodložených udání. Pane ministře, nechte vaše podřízené, ať to na web takto doplní, anebo si opravte svoji odpověď na moji čtvrtou otázku, protože neodpovídá skutečnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové a do rozpravy se přihlásil ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Ještě předtím bychom měli učinit rozhodnutí o návrhu, který tady přednesla paní poslankyně Jitka Chalánková, abychom projednávali tuto interpelaci společně s odpověďmi paní ministryně Válkové a paní ministryně Marksové. Vzhledem k tomu, že obě jsou omluveny, neučiním tak, protože by v podstatě nebylo možné o tom procedurálně rozhodnout v jejich nepřítomnosti. Čili teď bychom se zabývali touto záležitostí.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já jen technicky. S paní ministryní Marksovou jsem o tom hovořila, je o tom informovaná a souhlasí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já myslím, že budeme projednávat tu záležitost věcně. Je tady přítomen pan ministr a můžeme se tím zabývat a potom rozhodneme o jednotlivých odpovědích, které tady byly samostatně tak jako tak, protože nemáme ty dvě ministryně přítomné a jsou řádně omluveny.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji a také vám přeji dobré ráno. Pokusím se odpovědět na interpelaci paní poslankyně Chalánkové. V úvodu bych ale jenom řekl, jak tady zaznělo z úst paní poslankyně, že bych se měl přímo obrátit na norského ministra zahraničí v téhle věci – jenom než začnu odpovídat, navrhl bych, abychom si představili, jak by to bylo, kdyby to bylo opačně, kdyby se ten případ opačně týkal nějakých norských dětí tady v Česku a na mě se přímo obrátil norský ministr a řekl by mi, že chce, abych v případu zjednal nějakou nápravu nebo změnu. Tak co já bych dělal? Já bych stál zřejmě jako on před soudem – a jaké mám tedy možnosti jako ministr, kdybych mu chtěl vyhovět? Jít pohovořit se soudcem a říci mu, aby rozhodl jinak? Nebo jakým způsobem se snažit, abych obnovil ten soud, jsa člověk, který nemá přímo vstup do těch materiálů? Já

nemám možnost, nejsem stranou toho sporu, nemám možnost se seznámit s tím, oč meritorně jde, normálním způsobem se k tomu nemám jak dostat. A vy jste možná zaregistrovali ve vystoupení paní poslankyně, že tam samozřejmě byla vznesena poměrně vážná obvinění vůči rodičům. Třeba nebyla prokázána, ale my se ocitáme na ledě něčeho, k čemu se nejsme schopni dostat, my to nejsme schopni sami posoudit. Já sám nejsem schopen nebo nebyl bych schopen v takové obrácené situaci samostatně zkoumat celou tu kauzu a dobrat se toho, na čí straně je pravda. To je přece role soudu, soud posuzuje vinu rodičů, tu soud posuzuje.

Takže já jenom říkám, kdybych se ocitl v opačné situaci a podobně na mě norský ministr, nebo dokonce jakýkoli jiný se obrátil, tak si představuji, že bych mu najednou musel říct: Nezlobte se, ale v našem systému já nemám možnost ovlivňovat rozhodnutí soudu, a já dokonce ani nemám přístup k tomu, abych to zkoumal, já k tomu nemám žádnou kompetenci. Z Ústavy, z toho systému rozdělené moci já k tomu nemám vlastně žádné nástroje. Takže já se jen snažím vysvětlit, že to není nějak, že by se člověku nechtělo, já si nemyslím, že se mi prostě nechce mluvit s norským ministrem. Připadá mi, že bych se ocitl v podobné situaci, jak jsem to popisoval zrcadlově, že by se na mě díval, co po něm vlastně chci, že si neuvědomuji, že přece on nemůže ovlivňovat rozhodnutí soudu. Snažím se vysvětlit, že to není nějaká neochota jednat nebo to, že bychom nebyli ochotni udělat více pro děti, které zřejmě nejsou v jednoduché situaci, a to si dovedu představit, ale naráží to na to, že ten systém nám logicky neumožňuje být v tomto moc efektivní.

A pak tady samozřejmě je to, že narážíme na právní systém jiného státu, k čemuž, jak všichni dobře víte, máme zřízený Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dítěte nebo dětí, který sídlí v Brně a který se právě zabývá narážením dvou právních systémů do sebe v případě, že máme kauzu rodičů, kteří žijí v jedné zemi, a ti rodiče samozřejmě jsou různého původu.

Takže já vám mohu pouze říci, abych řekl fakta, že náš zastupitelský úřad v Oslo byl v červnu 2011 už informován o této kauze právě prostřednictvím Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí v Brně. Když jsem se seznamoval s tím, co se dělo, tak jsem zjistil, že bezprostředně poté naše velvyslanectví požádalo nótou norské Ministerstvo zahraničních věcí o vysvětlení toho případu a od té doby, jak jsem si ověřil, je tomu případu věnována maximální pozornost z mého pohledu ze strany zastupitelského úřadu, kdy náš český velvyslanec v Norsku se tomu osobně věnuje.

Já jenom tady mohu říci, co možná nezaznělo, že obě děti se vlastně narodily v Norsku, jejich obvyklým bydlištěm je Norsko a obě děti hovoří pouze norsky.

Rozhodnutím norského soudu byly tedy ze závažných důvodů odebrány svým biologickým rodičům a svěřeny do pěstounské péče, neboť norské úřady staví zájem dítěte nad zájem biologických rodičů. To je právě ten právní systém, který nejsme schopni změnit a ani do něj nějak moc vstupovat. Norsko není signatářem Haagské úmluvy o pravomoci orgánů ve věcech výkonu rodičovství, a proto se norské úřady řídí v péči o děti jiných národností zákonem o péči o děti z roku 1922. Veškeré informace, které se týkají péče o děti jiných národností, norské orgány poskytují v souladu pouze s tou zákonnou úpravou, a to pouze rodičům, příp. dětem, pokud dosáhly příslušného věku.

Přesto tedy, že nám bylo norskou stranou sděleno, že české velvyslanectví není účastníkem řízení, a tudíž nám nemohou být poskytovány informace, přesto se náš zastupitelský úřad snaží aktivně komunikovat s norskými úřady, zprostředkovává kontakty s Úřadem pro mezinárodněprávní ochranu dětí v Brně a nadále je také ve styku s paní Michálkovou a její advokátkou paní Bokovou.

Tady už zaznělo, že v celé věci jednala vrchní ředitelka sekce právní a konzulární tady na našem ministerstvu s norským velvyslancem. Já se domnívám, že ona je kompetentní

člověk, který se věnuje právě této problematice, a je schopna odhadnout možnosti, aby právě toto jednání vedla.

Já si samozřejmě dobře uvědomuji, že to je velmi citlivé a že osud těch dětí je zřejmě velmi těžký a složitý. Ale připadá mi, jak jsem se seznamoval s průběhem těch událostí ze strany českých úřadů, já jsem z naší strany neshledal nic, co bychom zanedbali a co bychom mohli udělat a na co bychom mohli mít ještě nějakou kompetenci.

Takže to základní, co mi z toho plyne, je, že české Ministerstvo zahraničí opravdu nemůže ovlivňovat činnost a především rozhodnutí nezávislých norských soudů, že další kroky je možné učinit pouze soudní cestou. A proto vzhledem k tomu, že v případě dětí Michálkových byla vydána řada soudních rozhodnutí, tak jediný možný případný zvrat je právě touto cestou. A náš zastupitelský úřad v Oslo i naše ministerstvo doporučilo paní Michálkové obrátit se na Evropský soud pro lidská práva, což tady bylo, jak jsem zaregistroval, paní poslankyní řečeno, že to pokládá za nedostatečné. Nicméně paní Boková, tedy právní zástupce paní Michálkové, skutečně podala tuto stížnost, 25. listopadu 2013 byla zaregistrována a nyní tedy dle nás bychom měli vyčkat rozhodnutí.

Takže já se domnívám, že nástroje, které by tady mohly být užity, jsou poměrně dost vyčerpané. Samozřejmě že se nebráním pokračovat v diskusi o téhle kauze ani hledat způsoby, ale ze svého pohledu skutečně narážím na to, že já nemám možnost se s tou kauzou seznámit tak důkladně, abych mohl s plnou kompetencí něco požadovat po norském soudu, po norském ministrovi apod. V tom si myslím, že žádnou jistotu toho, že bych postupoval správně, nemám. Poměrně snadno si představím, pokud nebudu rovnou nasazovat psí hlavu tomu norskému soudu, že on zřejmě jedná s daleko větším množství informací, než v té kauze můžeme postupovat my.

Takže tolik k tomuhle obtížnému případu, ale asi jsem paní poslankyni Chalánkovou moc neuspokojil. To je mi jasné. Ale pokud bych zjistil, v čem je tedy ten nedostatek, tak bych ho rád napravil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničních věcí Lubomíru Zaorálkovi a dál do rozpravy paní poslankyně Chalánková... (Poslankyně Chalánková a poslanec Vácha upřesňují na dálkou mimo mikrofon předsedajícímu.) Já mám pana poslance Váchu s faktickou poznámkou a pana poslance Kučeru s faktickou poznámkou. Čili pan poslanec Vácha je první k faktické poznámce přihlášen. Prosím. Pane poslanče, máte čas ke své faktické poznámce.

Poslanec František Vácha: Pane předsedající, dámy a pánové, tak tohle byl výstup ministra zahraničí České republiky... V Norsku jsou zadržováni čeští občané! Tři roky maminka nemůže vidět svoje dítě. (Velmi emotivně.) Tři roky je jí dovoleno vidět svoje dítě jenom dvakrát za rok, nesmí vyjádřit žádné city, nesmí s nimi mluvit česky! A tohle byla odpověď ministra zahraničí České republiky! (Šum v sále.)

Já vidím funkci státu také jako ochranu občanů České republiky a ochranu nejen uvnitř České republiky, ale i vně. Já si dokážu představit, pane ministře, mnohem důraznější kroky české vlády a ministra zahraničí, které – a jsem o tom pevně přesvědčen – by byly schopny pohnout s norskou stranou tak, aby děti se buď vrátily do České republiky, nebo se vrátily aspoň ke svým rodičům. Tohle je alibismus! A paní poslankyně o tom taky mluvila. To je prostě alibismus. Mně se tohle nelíbí.

A pak mám ještě jednu poznámku k celé sněmovně. Já tohle chápu jako velice závažnou věc a opravdu mě mrzí, a to je jak nalevo, tak napravo, že během projednávání vy prostě

koukáte do těch svých notebooků, do těch svých obrazovek a neposloucháte, co se tady děje. Děkuji. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře (k ministru zahraničí, který přicházel k řečništi), nemůžu vám dát slovo, pokud se nehlásíte k faktické poznámce, protože dalším fakticky přihlášeným byl pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Já se připojuji ke slovům svého předřečníka pana poslance Váchy. My jsme slyšeli slova šéfa české diplomacie. Já si myslím, že tímto projevem dal pan ministr Zaorálek nový rozměr české diplomacii. Já si myslím, že jako diplomat má podstatně větší možnosti a nástroje, než jsou běžné úřednické postupy. A já skutečně bych byl velice nerad, kdybychom vyslali signál všem našim českým občanům, že pokud se jim něco stane v zahraničí, pokud se dostanou do svízelné situace, pokud se dostanou do situace, kterou místní úřady neřeší v jejich prospěch, tak že česká diplomacie od nich dá ruce pryč a nechá volné ruce jednání místních úřadů bez jakéhokoli zájmu ze strany České republiky. Ta zpráva, kterou vyslal šéf české diplomacie, je pro mě velice děsivá. (Ozývá se ojedinělý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci za dodržení času. A ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Adámek a poté pan ministr zahraničních věcí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Adámek: Dobré ráno, kolegové, kolegyně. Mě při poslouchání této smutné historie napadají pouze dvě věci. Budu velmi krátký. Jak jsem pochopil, tato smutná historie se táhne tři roky. Jestliže tady máme dneska nový rozměr, chci se zeptat: Ten správný rozměr, který tady byl do loňského roku, jak to vyřešil? Mám na mysli pana bývalého ministra Schwarzenberga. A když jsem poslouchal své předřečníky, jak vlastně ta naše diplomacie pod vedením pana ministra Zaorálka je špatná... Já nevím, jestli by je uspokojilo, kdybychom odhlasovali nějaké přepadové komando, odjeli do Norska, tam ty děti osvobodili... Bylo by to asi tak v pořádku? Děkuji. (Výraznější potlesk některých poslanců z řad sociální demokracie.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adámkovi i za dodržení času. Nyní pan ministr zahraničních věcí. Pane ministře, já vás ještě požádám o maličké strpení, protože jsem dostal docela zásadní dotaz a myslím si, že je mou povinností řídícího odpovědět vzhledem k tomu, že do 11 hodin musíte předložit návrhy na ústní interpelace. Já vám přečtu pozitivní seznam členů vlády, kteří budou odpoledne, protože omluvy už jsem citoval. Čili odpoledního jednání, interpelací, se účastní páni ministři: Dienstbier, Brabec, Jurečka a Chládek. Tak. (Smích v sále.)

Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Já jenom ještě jednou připomínám, že celá ta kauza je Ministerstvu zahraničí známa skutečně od roku 2011, to znamená, to spravedlivé rozhořčení, kterého jsme byli svědky, tady mohlo zaznít podstatně dříve. Pokud skutečně jste tak přesvědčen, že diplomacie v tomhle má tak zásadní možnosti, které zanedbala, tak by bylo dobré si uvědomit, že už to tedy trvá pěknou dobu, kdy je zanedbává, a to rozhořčení skutečně mohlo možná s tím pohnout, kdyby bylo možná před

těmi dvěmaapůl třemi lety. Možná se mohlo něco pohnout, protože to měl možnost zjistit, tuším, už váš ministr, že má takové příležitosti, o kterých já bohužel nevím.

Tady zaznívají poměrně plamenné výroky toho typu, že rozhodnutí soudu je v neprospěch našich občanů a podobně. Já vám mohu pouze závidět ty informace, které máte, že dokážete takto posoudit rozhodnutí norského soudu. Zřejmě máte o norské justici a priori velmi špatné představy, pravděpodobně ve srovnání s českou byste byli schopni prokázat, že v těchto případech má nějakou daleko horší kulturu a nedá se jí věřit. Nebo to máte na mysli tak, že pokud se jedná o někoho, kdo je spojen s nějakým českým občanem, tak rozhodnutí musí být v jeho prospěch, ať je to člověk jakýkoliv. Jak to kdysi psal Jean-Paul Sartre ve svých přednáškách: "Je to moje matka. Ať je opilá, špinavá, lhářka, mně je to úplně jedno, protože to je moje matka." Tak stejně tak, protože tam máme někoho, kdo je české krve, tak soudy musí rozhodovat v jeho prospěch, ať udělal cokoliv? Takhle to také myslíte?

Pravděpodobně tak jednoduše samozřejmě s norskou stranou jednat nelze. Protože kdybyste se setkal s těmi Nory, se kterými byste jednal, tak by zřejmě neuvěřili tomu, že jejich soudy tak strašně selhaly. A upozorňuji právě proto, že to jsou dva právní systémy dvou států, tak není tak lehké z naší strany jim prokazovat, že jejich soudy nefungují, že rozhodly špatně, že tady prostě někoho poškodily, že třeba poškodily třeba českého občana. Díky tomu, že to není jednoduché, nebo protože to není jednoduché, proto máme ten zvláštní úřad, který řeší tyto pravidelně složité případy, kdy na sebe narážejí zájmy dvou rodičů z dvou států, a právě proto je to komplikované, což věřím, že ani paní poslankyně Chalánková nepopírá, aspoň tuhle jedinou věc, že tohle je komplikovaný případ. Představa, že do toho vrazí ministr, který prostě někomu řádně vynadá na norské straně nebo použije nějaké podobné metody, je směšná. To neodpovídá základní politické kultuře.

A já říkám, právě proto, že nemám možnost dostat se k informacím – neříkám, že nemám vůbec žádné, protože nějakým způsobem se člověk k tomu popisu třeba dostane, ale já je tady ani nemůžu říct, protože bych se dotkl těch osob, kterých se to týká. A na to nemám také žádné právo. Já tady teď nemohu říkat argumenty, proč si myslím, že to není tak černobílé, protože by to nebylo hájitelné. Já tady mám dokonce i omezené možnosti vás informovat o tom, jak to v té kauze vypadá, protože bych se mohl dotknout vlastně práva na ochranu osob, a proto vám nemohu říkat pravdivé důvody svých pochyb. Ale vlastně mi to celé na nic není, protože já do toho skutečně nemůžu vstoupit, do té kauzy. Takže když tady mluvím zastřeně, tak to nedělám proto, že bych nechtěl informovat, ale že skutečně tohle je složitá právní věc a mně není dovoleno, já nejsem soudce, nejsem součástí toho, abych vám tady mohl pravdivě říkat, proč si myslím, že situace je skutečně tak složitá a že role těch osob není tak jednoduchá. A nedovolím si tady soudit, že jsem schopen mít přesnější názor, a říci přesně, v čem byli ti, o které máme zájem, poškozeni a v čem se jim má pomoci.

Takže je poměrně jednoduché tady říci, že tady máme matku, která je samozřejmě asi také v těžké situaci, to si já umím představit, nicméně pomoci jí je opravdu těžké. A ta cesta k tomu je velmi těžká. Úřad sám o sobě neznamená, že jste člověk, který může do takovýchto složitých lidských věcí vstupovat. Já se vůbec nebráním tomu zabývat se tou kauzou a hledat způsoby, řekněme, právní pomoci, co můžeme poskytnout, co můžeme pomoci, protože máme pochopení, protože je to těžká situace. Ale není pro nás dost dobře možné z jedné české instituce do druhé norské doručovat doporučení, co oni mají dělat. Tak jednoduše to řešit nelze.

Takže se můžeme bavit o nástrojích, které jsou ale vlastně nepřímé a kde můžeme pomoci dotyčnému se domáhat práva, a to je podle mě pouze to jediné, co můžeme udělat, aspoň tedy když mluvím o Ministerstvu zahraničí. Takhle rozumím své roli a snažím se jí dostát. Ale rozhodně si nemyslím z toho, co tady zaznělo, že bych si odnesl, že jsem opravdu něco zanedbal, protože to mi připadá, že je velmi nepřesné vidění této kauzy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Já vím, paní poslankyně, že jste se hlásila (k poslankyni Chalánkové), ale faktickou poznámku měl kolega Vácha. Ještě vás požádám, pane poslanče, o chviličku strpení, protože jsem před chvílí přečetl pozitivní seznam ministrů, kteří se zúčastní odpoledního jednání, a musím to opravit, protože teď mi byla doručena omluva pana ministra zemědělství Mariana Jurečky. (Potlesk a veselost v levé části a bouchání do lavic zprava.) Ti, kteří si myslí, že jsem tady dělal něco jiného než zjišťoval další věci, tak podotýkám, že jsem si opravdu stáhl věci, které se týkají vlády České republiky, abych vám mohl podat objektivní informaci. Kolegové mě kontrolovali, že jsem měl otevřeny stránky vlády České republiky.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Pane ministře, já jsem nezpochybňoval výroky norských soudů, mně se jenom nelíbila taková trochu vyhýbavá odpověď Ministerstva zahraničních věcí. To bylo všechno, co jsem kritizoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci i za dodržení času. Nyní paní poslankyně Jitka Chalánková se svým vystoupením. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji. Jen velmi krátce. Začala jsem svou řeč tím, že nakonec odpověď pana ministra zahraničních věcí byla ze všech odpovědí ostatních nejvstřícnější. Opakuji, že případ je skutečně atypický, a proto jsem žádala o vyvinutí možného diplomatického tlaku.

Jak tady zazněly věci například o zrcadlovém případě, pokud by se něco takového stalo obráceně pro občany Norska v České republice, tak to budu rozebírat v odpovědi paní ministryně Válkové, protože to se týká soudnictví a určitě přesně takovýto případ tady mohu uvést v obecné podobě. Pokud se týká dětí, ony žily i rok v České republice. Jejich jazykem norština je, protože matka má zakázáno se svými dětmi česky hovořit. Otázku toho, že Norsko není signatářem Haagské úmluvy, také zmíním v reakci na odpověď paní ministryně Válkové a vysvětlím, v čem je komplikace v tomto případě. Je vidět, že tento případ skutečně chce koordinovaný postup více ministerstev. Neříkám jednoho, ale skutečně více, a proto navrhuji přerušit projednávání odpovědi pana ministra zahraničních věcí na písemnou interpelaci v obecné rozpravě podle sněmovního tisku 185, abychom mohli sladit vlastně postup, protože jde o čas a jde o situaci, která je tady a teď, ne o tom, co bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. To je procedurální návrh, který můžeme rozhodnout bez rozpravy. Nebudu to nijak komentovat.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 174, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení diskuse nad touto interpelací. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 174, z přítomných 126 poslanců pro 73, proti 3. Návrh byl přijat.

Přerušuji tedy jednání o interpelaci paní poslankyně Jitky Chalánkové na ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka, stejně tak jako interpelaci v téže věci na ministryni Válkovou a ministryni Marksovou, které nejsou přítomny dnešnímu jednání. – Pardon, omlouvám se. Toto budeme muset učinit samostatným rozhodnutím, to přerušení, pokud na tom budete trvat. Jinak byste mohli nabídnout postup předsedajícího, ale paní poslankyně

Jitka Chalánková se k tomu vyjádří. (Poslankyně Chalánková mluví mimo mikrofon s předsedajícím.)

Já jsem to nechal hlasovat jedním hlasováním, ale podotýkám, že to je postup mírně nestandardní, protože jde o stejnou věc na tři ministry. Paní Chalánková to tady přesně popsala a já jsem jedním hlasováním rozhodl o přerušení s tím, že obě paní ministryně jsou řádně omluveny. Pokud nikdo nenamítá k postupu předsedajícího, tak bude přerušeno jednání o interpelaci – tisk 185, 186 a 187. Nikdo nic nenamítá, přerušuji tedy toto projednávání a zároveň tím končím bod 88, protože jsme vyčerpali všechny odmítnuté interpelace, které byly předloženy do zahájení této schůze, i když na příští schůzi jich bude pravděpodobně ještě více.

Nyní máme před sebou jedno procedurální rozhodnutí. Na návrh z pléna bylo rozhodnuto, že od 11 hodin, tedy od termínu, kdy končí projednávání odpovědí na písemné interpelace, byly pevně zařazeny body 30, 31, 42, 43, 44 a dnes nově bod 26.

Ptám se a rozhodneme o tom v hlasování 175, jestli můžeme tyto body začít už projednávat za deset minut deset, když jsme bod 88 ukončili. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 175, jestli můžeme zahájit před 11. hodinou projednávání. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 175 z přítomných 127 pro 94, proti nikdo.

Děkuji vám za vstřícnost a budeme tedy pokračovat pevně zařazenými body podle schváleného pořadí. Ještě předtím, než zahájím bod 30, přečtu další omluvy. Z dnešního jednání se omlouvá na den 15. a 16. z pracovních důvodů pan poslanec Jakubčík, paní poslankyně Miroslava Strnadlová, dále se omlouvá z dnešního jednání mezi 9. a 13. hodinou z pracovních důvodů pan poslanec Stanislav Pfléger a také se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Josef Novotný. To byly další omluvy z dnešního jednání.

Nyní zahajuji bod číslo

30.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2013 v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ - druhé čtení

Podotýkám, že jsme ve třetím (správně ve druhém) čtení a místo pana ministra vnitra Milana Chovance se slova ujme pan ministr životního prostředí Brabec. Ale požádal bych pana poslance Pavla Holíka, který je zpravodajem této věci, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Bod jsme přerušili v úterý 13. 5. v obecné rozpravě.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já po minulé zkušenosti s Kjótským protokolem jsem využil této možnosti průhlednou lstí vystoupit za ostatní kolegy s upřímným doufáním, že příště to zase oni vezmou za mne. (V sále je hlučno.)

Účelem této smlouvy je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti všem formám trestné činnosti, stanovit

základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi. V současné době není spolupráce českých a bosenskohercegovinských policejních orgánů na bilaterální úrovni nijak upravena. Přitom region západního Balkánu je z hlediska potřeb spolupráce orgánů příslušných k boji s trestnou činností velmi významný a sjednání smluv o policejní spolupráci se zeměmi tohoto regionu bylo v posledních letech jednou z priorit Ministerstva vnitra v mezinárodněsmluvní oblasti.

Smlouva standardně obsahuje demonstrativní vymezení rozsahu a forem spolupráce, přičemž základem je výměna informací. Dále upravuje například možnost vyslání policejních styčných důstojníků a spolupráci v oblasti výcviku a vzdělávání. Smlouva rovněž stanoví orgány příslušné k jejímu provádění, upravuje náležitosti a vyřizování žádostí o spolupráci nebo podmínky pro předávání a ochranu osobních údajů a utajovaných informací. V oblasti výměny informací smlouva reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru, a proto do ní byla českou stranou prosazena důležitá úprava usnadnění sdílení informací předaných bosenskohercegovinskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie, resp. schengenského prostoru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy, protože slovo zpravodaje jsme slyšeli před přerušením jednání. Ptám se, jestli se do rozpravy někdo hlásí. Není tomu tak, takže rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru. Chcete ho zopakovat? Ne.

Kdo souhlasí s navrženým usnesením zahraničního výboru? Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 176 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 176 z přítomných 126 pro 88, proti nikdo. Poslanecká sněmovna dala souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, která byla podepsána 12. září 2013 v Sarajevu.

Děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 30. Dalším bodem je bod číslo

31.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. října 2013 v Jeruzalémě /sněmovní tisk 65/ - druhé čtení

Vidím, že pan ministr Brabec se ujme opět slova místo pana ministra vnitra Ministra Chovance. Žádám pana poslance Pavla Holíka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, účelem předkládané smlouvy je poskytnout právní rámec potřebný pro efektivní spolupráci policejních a celních orgánů, resp. dalších orgánů států odpovědných za boj proti trestné činnosti. Spolupráce podle smlouvy se bude týkat všech forem trestné činnosti, bude zahrnovat zejména výměnu operativních a strategických informací, vytváření pracovních týmů, vysílání konzultantů a styčných důstojníků, spolupráci

při pátrání po osobách, věcech nebo při ochraně svědků. Smlouva reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru, a obsahuje důležité ustanovení umožňující české straně sdílení informací předaných izraelskou stranou s dalšími státy Evropské unie, resp. schengenského prostoru, v rámci schengenského informačního systému, resp. dalších databází, dle evropského práva, a to bez nutnosti žádat v každém konkrétním případě předem o souhlas izraelské strany.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Brabcovi a poprosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 65/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegové, kolegyně, dovolte mi, abych zde přednesl usnesení zahraničního výboru ze 7. schůze, která proběhla 4. března 2014. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 7. října 2013 v Jeruzalémě." Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, do které zatím nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Avizovanou přihlášku pana předsedy klubu TOP 09 nevidím, takže rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Pane zpravodaji? Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Chce někdo opakovat usnesení, které přednesl pan zpravodaj Holík? Není tomu tak.

Můžeme rozhodnout hlasováním 177, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 177 z přítomných 128 pro 87, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas a Poslanecká sněmovna souhlasí s ratifikací.

Skončili jsme bod číslo 31 a budeme pokračovat pevně zařazeným bodem číslo

42.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, podepsaná dne 20. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 138/ - prvé čtení

Opět žádám pana ministra Brabce, aby za vládu přednesl úvodní slovo. Zároveň žádám, aby se připravil pan zpravodaj Rostislav Vyzula. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, účelem předkládané smlouvy je zejména odstranit nepřesnosti údajů o státním občanství vedených v informačních systémech evidence obyvatel obou států, které vznikly v důsledku rozdělení ČSFR. Za tímto účelem proběhne jednorázové porovnání údajů o osobách, u nichž je uveden údaj o občanství ČSFR, s evidencí obyvatel

druhého státu. Smlouva má dále odstranit chybné údaje v registrech rodných čísel a zajistit reciproční uznávání rodných čísel, která byla přidělena před 1. 1 1993 na území ČR ve Slovenské republice. Česká republika totiž rodná čísla přidělená před tímto datem ve Slovenské republice již uznává. Smlouva však neřeší pouze problémy, které vznikly v důsledku rozdělení ČSFR, ale umožní i výměnu informací s evidencí obyvatel a registru rodných čísel s cílem zajistit aktuálnost a správnost údajů v nich vedených. Smlouva také umožní poskytování údajů z evidencí obyvatel pro potřeby vyhledávání vlastníků nemovitostí orgánům státní správy a samosprávy. Smlouva dále obsahuje úpravu ochrany osobních údajů. Podrobnosti realizace spolupráce podle smlouvy stanoví prováděcí protokol.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Brabcovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Rostislav Vyzula. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v podstatě vše bylo řečeno. Jenom na doplnění je zajímavá tato informace. Ministerstvo vnitra ČR jako správce informačního systému evidence obyvatel dlouhodobě řeší problém týkající se nepřesností některých údajů o státním občanství vedených v tomto systému, které vznikly v důsledku rozdělení ČSFR v roce 1993 a které se přes veškeré úsilí nepodařilo dodnes odstranit. V agendovém informačním systému evidence obyvatel je stále veden nesprávný údaj o státním občanství u více než 8,5 tis. osob a s obdobným problémem se potýká také Slovenská republika. Rovněž je zde problém, který nastínil pan ministr, a ten se týká recipročního uznání rodných čísel přidělených před 1. 1. 1993 na území ČR nebo SR, a tím nepřesností nebo neúplných údajů v registru rodných čísel.

Vzhledem k uvedeným okolnostem doporučuji schválit tento vládní návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které zatím nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Děkuji, nikdo se nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Pan zpravodaj? Nikoliv. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh kromě zahraničního výboru? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 178. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 178 z přítomných 130 pro 105, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 42.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

43.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu

organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaný za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 139/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr životního prostředí Brabec, a žádám zároveň pana poslance Šarapatku, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych vám především chtěl poděkovat za dosavadní vstřícnost, kterou se mnou máte, a ještě to se mnou chvilku vydržte. Je možné, že budu vystupovat i za některé další ministry.

Cílem předkládaného protokolu je boj proti obchodování s lidmi jakožto závažné formě trestné činnosti a porušování lidských práv, která je navíc zpravidla realizována na mezinárodní úrovni. Protokol je prvním závazným mezinárodním dokumentem, který obsahuje jak jasnou definici obchodování s lidmi, tak i výčet konkrétních opatření, jež mají smluvní strany přijmout za účelem boje proti této trestné činnosti. Zároveň protokol obsahuje opatření k zajištění pomoci obětem obchodování a jejich právní ochrany.

ČR podepsala tento protokol v roce 2002. Nemohla jej však ratifikovat dříve, než vstoupila v platnost vnitrostátní právní úprava odpovědnosti právnických osob za jednání, která protokol stanoví jako trestná. Provádění protokolu ve vnitrostátním právu je dnes v zásadě zajištěno s jedinou výjimkou – ve vnitrostátním právním řádu totiž chybí jednoznačná kriminalizace jednání spočívajícího v přijetí oběti obchodování s lidmi za účelem vykořisťování. Potřebná novela trestního zákoníku je nyní projednávána Poslaneckou sněmovnou jako součást balíčku novel trestněprávních předpisů, což je sněmovní tisk 45.

Pro doplnění uvádím, že protokol byl předložen Parlamentu ČR již v květnu 2013, avšak z důvodu rozpuštění Poslanecké sněmovny nebyl v loňském roce schvalovací proces v Parlamentu ČR dokončen.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Milan Šarapatka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, slyšeli jsme vládní návrh. Doporučuji tento návrh ke schválení a současně navrhuji, aby byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikdo se nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o nějaké závěrečné slovo – pane ministře, pane zpravodaji? Není tomu tak. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat v hlasování pořadové číslo 179 o přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 179 z přítomných 130 pro 103, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Děkuji panu ministru, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 43.

Pokračovat budeme bodem číslo 44, kterým je

44.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 140/ - prvé čtení

Opět požádám o slovo pana ministra Brabce a pan zpravodaj Böhnisch se připraví ke své zpravodajské zprávě. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, posledním bodem, ve kterém mám dneska tu čest zastupovat pana ministra vnitra Chovance, je bod, který se týká vládního návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, která byla podepsána 30. ledna 2014 v Praze, jak už tady zaznělo.

Materiál obsahuje návrh na ratifikaci tzv. smlouvy o policejní spolupráci s Arménií, jejímž účelem je poskytnout potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci policejních orgánů obou států v boji proti všem formám trestné činnosti.

Dohoda umožňuje například výměnu operativních a strategických informací, vytváření pracovních týmů, vysílání konzultantů a styčných důstojníků, spolupráci při pátrání po osobách a věcech či spolupráci v oblasti ozbrojených bezpečnostních doprovodů letadel. Dohoda dále upravuje náležitosti žádosti o spolupráci, možnosti odmítnutí spolupráce, úhradu nákladů, ochranu osobních údajů či utajovaných informací.

Jde o standardní úpravu. Text vychází z českého návrhu smlouvy a obsahuje ustanovení, které usnadňuje sdílení informací předaných arménskými orgány s dalšími státy Evropské unie, resp. státy schengenského prostoru, pro účely ochrany hranic a vízové politiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Žádám pana poslance Robina Böhnische, aby se ujal své zpravodajské zprávy pro prvé čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Koukám, že životní prostředí se dnes ujalo plně zahraniční politiky. Přestože smlouvy tohoto charakteru nepatří do portfolia pana ministra Brabce, tak zpráva předkladatele byla takřka vyčerpávající. Patří skutečně tato smlouva, kterou máme před sebou, mezi naprosto standardní, které jsme jako Česká republika uzavřeli s řadou evropských i neevropských států, v poslední době například i se státem Izrael.

Já si dovoluji doporučit postoupení tohoto tisku do dalšího projednávání v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 180. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 180 z přítomných 129 pro 102 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Končím bod číslo 44. Děkuji zpravodaji, děkuji panu ministrovi.

Pan ministr si chvilku odpočine, protože podle ranního rozhodnutí máme před sebou bod číslo

26.

Návrh poslanců Marka Černocha, Tomia Okamury, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Augustina Karla Andrleho Sylora, Stanislava Berkovce, Václava Snopka a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 127/ - prvé čtení

Prosím, aby za navrhovatele návrh uvedl poslanec Marek Černoch. Připraví se zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Farský. Pane zástupce navrhovatelů, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající.

Základní motto každé politické strany či hnutí, které se chce dostat do Poslanecké sněmovny, zní "zatočíme s exekutory". A je to většinou úspěšné motto. Je tedy jasné, že pokud zmizí důvod s exekutory, odpadne mucholapka na voliče, a tudíž není další důvod přijímat zásadní řešení činnosti exekutorů. S tím my ale kategoricky nesouhlasíme. Do koaliční smlouvy se nakonec dostala jenom zmínka, že exekutoři nesmějí být vzájemně si konkurujícími podnikateli usilujícími o získání co nejvíce exekucí, kromě obvyklých floskulí o snížení odměn a lichvě. Přidalo se, že podle exekučního řádu se nebudou vymáhat pohledávky, které lze vymáhat podle jiných předpisů.

Exekuce se týkala v době konání posledních voleb do Poslanecké sněmovny 1 100 289 fyzických osob a 147 018 právnických osob. Počet osob, které mají víc než deset exekucí, byl 47 122. Jenom pro představu, vítězná ČSSD získala ve volbách 2013 do Poslanecké sněmovny celkem 1 016 829 hlasů, což je o 15 540 více než osob, na které je vedena exekuce, nepočítáme-li jejich rodinné příslušníky a statutární orgány právnických osob, na které je také vedena exekuce.

Soudní exekutor je prodlouženou rukou státu. Vykonává státní moc a svou činností zajišťuje zachování elementárních principů právního státu, a proto nesmí být veřejností vnímán jako součást jakési vymahačské mafie, nesmí být propojován s kupčením

s pohledávkami. Exekutor musí pracovat a rozhodovat nestranně a nezávisle. To mu ukládá zákon a to očekávají účastníci řízení. Protože pokud takto nahlíží veřejnost na exekutory, pak také obdobně nahlíží na nás poslance, protože řešení jejich tíživé situace je jenom a jenom na nás.

Částečné řešení, jako je snižování odměn, zeštíhlování řízení, řekněme si to úplně na rovinu, nikam nevede. To se několika předchozím novelizacím prokázalo. Situace se stále zhoršuje, a tak je potřeba přijmout systémové řešení, a tím se přiblížit Evropě, když teritoriální princip je zaveden všude s výjimkou České republiky, Slovenské republiky a Albánie. Připomínám, že v některých zemích má teritorialita soudních exekutorů dlouholetou tradici.

Předkládáme zákon, kde navrhujeme teritorialitu soudních exekutorů s rovnoměrným rozdělováním. Řešení je to přelomové, je to systémová změna. Teritorialita je územní princip činnosti soudních exekutorů, kdy jsou soudní exekutoři jako úřední osoby, na které stát převedl část své pravomoci v oblasti výkonu soudních a dalších rozhodnutí, rovnoměrně pověřováni exekucemi v kraji, kde je sídlo jejich úřadu. Omezí se tak nadužívání a zneužívání exekucí, což vede k naprosté ztrátě odpovědnosti oprávněných, k naprosté lehkovážnosti řady subjektů v poskytování služeb na dluh, a obecně platí, že co je zadarmo, to je vždy nadužíváno. Teritorialita umožní efektivní a reálný dohled nad činností exekutora exekučním soudcem, odstranění excesů při exekuční činnosti a lepší předvídatelnost práva prostřednictvím sjednocující judikatury krajského soudu.

Zásadním cílem navrhované úpravy je zrušit obchodní boj o pohledávky, tedy prorůstání byznysu do státní správy. Systém exekucí je nastaven tak, že vyvolává poptávku po exekucích. Čím více exekucí, tím lépe. To je z našeho pohledu – a doufám, že i z vašeho – nepřijatelné. Pokud však tento systém vyhovuje, pak se nic nemění. Odpovězme si na otázku, zda by stát měl mít zájem na tom, aby bylo co nejvíce exekucí a samozřejmě více vězňů ve věznicích. Nemělo by tomu tak být.

Nastolením teritoriality by v úřadech pak zavládl pořádek, protože roční odhadovaný počet exekucí u velkoúřadů by klesl z 50 tisíc na rozumných přibližně 4 tisíc exekucí ročně a to již exekutor osobně zvládne. Skončilo by pak drancování a nájezdy na povinné.

Zájem o profesi exekutora pod tlakem médií, odporem veřejnosti a lacinou mluvou politiků postupně klesá, kvalita exekutorů zákonitě také. Úřady se zavírají, a kdo by chtěl dneska být exekutorem? Již nyní se do výběrových řízení na jeden exekutorský úřad hlásí jeden uchazeč, když v roce 2010 jich byly stovky, a tak nové exekutorské úřady ovládají bývalí zaměstnanci velkých úřadů, a pokud se nic nezmění, jednoho dne z nich bude pouhých deset.

Excesy, o kterých čteme v tisku, musí skončit a současně tak musíme zachovat vymahatelnost práva.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, naším záměrem je skončit s velkobyznysem v rámci exekucí. Pokud chceme skutečně řešit problémy s exekutory, musíme věc řešit systémově a takové řešení je teď na stole. Pojďme o něm alespoň diskutovat ve výborech, abychom dali veřejnosti signál, že se chceme problémem vážně a systémově zabývat. Naproti pak půjde i vládní návrh, se kterým se může tento náš poslanecký propojit a pracovat na dalších krocích, vedoucích ke zlepšení situace. Víme, že ke každému dlužníkovi je i věřitel a dluhy se musí platit. Naším cílem je pouze zastavení velkobyznysu s lidským neštěstím, neštěstím, které může, řekněme si to opravdu upřímně, postihnout třeba chybou kohokoliv z nás.

Dámy a pánové, velmi vás žádám a prosím o podporu, tak abychom mohli tento zákon dostat do výborů a do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci předkladatelů a žádám pana zpravodaje, aby přednesl svou zprávu pro prvé čtení. Pan poslanec Jan Farský. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, samotný tisk představil pan navrhovatel, já přednesu to, jakým způsobem byl připraven zatím v naší Poslanecké sněmovně.

Byl předložen 21. února roku 2014 a vláda k němu připravila stanovisko, s jehož zkráceným obsahem vás seznámím. Vláda vyslovila nesouhlas s tímto tiskem 127, a to z níže uvedených důvodů. Jednak odkazuje na komplexní právní úpravu, kterou v letošním roce připravuje, a to rovnou ve dvou termínech. První byl do konce dubna 2014, kdy skutečně vláda předložila podle plánu legislativních prací novelu exekučního řádu, a další novelu, dokonce i s případným návrhem týkajícím se teritoriality, plánuje do konce prosince 2014. Druhým důvodem pak je ten, že vláda identifikovala určité nedostatky, které by naopak mohly exekuční řízení zkomplikovat a mohly by omezit právní jistotu a zhoršit postavení nejen oprávněných, ale i povinných osob.

Vláda také nebyla v souladu s tím, že návrh podává exekutorské komoře možnost vytvářet formuláře, a v tom případě, kdy jí dochází návrh na samotnou exekuci, tak byť to návrh zákona výslovně neřeší, konstatuje vláda to, že samozřejmě ten okamžik zahájení řízení je stěžejním bodem celého řízení, a pokud není přesně ustanoveno, komu a jak má tento návrh přijít, v jaké formě, tak vytváří právní nejistotu, která skutečně může znamenat pro oprávněného značnou újmu.

Vláda také nesouhlasí s navrženým zrušením § 38 odst. 2 exekučního řádu, který ukládá připojit originál nebo ověřenou kopii exekučního titulu, včetně potvrzení o jeho vykonatelnosti, a s tím s návrhem na samotné provedení exekuce. Také nesouhlasí s tím, že exekutorské komoře je dána pravomoc, samosprávnému orgánu, dána pravomoc v systému rozdělování samotných exekucí, to je rovnoměrnost, o které mluvil pan předkladatel. Uvádí ji jako nevhodnou i s odkazem na nálezy Ústavního soudu.

Dále vláda konstatuje, že návrh zákona neobsahuje příslušná přechodná ustanovení týkající se již zahájených řízení, a z úst pana předkladatele jsme slyšeli, že skutečně jde o velký počet, který je nutné řešit. A tak jak nám to často vláda u poslaneckých návrhů dělá, samozřejmě konstatuje, že jsou tam nedostatky legislativně technického charakteru, které by ale určitě šly napravit.

To je tedy informace vlády, která se k tomu postavila. Na závěr ještě shrnu, ze všech důvodů, které jsem uvedl, je nesouhlasné.

Organizační výbor tento návrh zákona doporučil už 26. března na zařazení na schůzi a navrhl přikázat k projednání ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Tomia Okamury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, k našemu návrhu. Hlavní podstatou tzv. teritoriality pro exekutory je v praxi zavedení elektronického přidělování spisů, tzv. nápadů, na krajském principu. Jednotlivé exekuce budou vymáhat exekutoři podle toho, ve kterém obvodu krajského soudu sídlí, a jednotlivé kauzy by jim měly

být rovnoměrně přidělovány bez možnosti si vybírat, s tím že pokud budou zákonné důvody, věřiteli zůstává možnost žádat o jiného exekutora.

Exekutorská teritorialita je standardní systém, funkční v celé Evropě. Výjimku tvoří Česká republika a Slovensko, přičemž ovšem Slovenská komora exekútorov také dlouhodobě krajovou teritorialitu prosazuje. Podle jejího oficiálního vyjádření přijetí těchto opatření výrazně ztransparentní exekuční proces a bude významným přínosem – pardon, prínosom – především pro nejzranitelnější vrstvy obyvatelstva.

Cituji: K návrhu teritoriality se zcela vážně postavila i Exekutorská komora ČR, kdy podle interního průzkumu je 86 % exekutorů pro teritorialitu, a vznikla mezi nimi také platforma pro teritorialitu, která se zasazuje o přijetí teritoriality u soudních exekutorů.

Cílem novely zákona je, aby exekutor nemohl skupovat pohledávky, nebyl nucen dávat provize a nebyl nucen k maximalizaci zisku. Samozřejmě když má exekutor 150 zaměstnanců, a víte, o jakých např. mluvím, musí je nějak živit, a když chcete získat velký počet pohledávek, musíte dát provizi, a když dáte provizi, tak ji přece musíte z něčeho vytřískat. To je nekonečný koloběh, který vede k navyšování pohledávek až o desetitisícinásobky. Proto i pro tři dlužné stovky musí jít do dražby dům povinného, protože režie takové exekutorské továrny na dluhy je gigantická a nějaká tisícovka náklady samozřejmě nespraví.

Co je také zásadní, je možnost přezkumu a kontroly práce exekutorů. Drtivá část občanů nezná svá práva, nezná zákony a není schopna se bránit zvůli některých exekutorů. A tady je zásadní problém. V konkrétních exekutorských excesech zjišťujeme, že problém není v zákoně, ale v tom, že exekutor zákon porušuje a spoléhá na to, že postižený se nejen neumí, ale prakticky ani nemůže dovolat práva a v drtivé většině křivdu strpí.

Lidé nemají peníze na dluhy, natož na drahé právníky. Takže zadlužený chudák je tou nejjistější obětí pro každého, kdo nerespektuje zákon. Jediné řešení je aktivní přístup Ministerstva spravedlnosti, které by mohlo a mělo konat namátkové kontroly. Samozřejmě pokud má nějaká exekutorská komora desetitisíce případů ročně, pak není v silách ministerstva přezkoumat, byť jen namátkově, nějaké významnější procento kauz. A jak víme z praxe, drtivá většina excesů se týká právě těch největších exekutorských velkopodnikatelů.

Pokud se exekuce rovnoměrně rozdělí, pak nejen že ubude motivace dluhy či exekuce skupovat, ale také se exekuce rovnoměrně rozloží a práce každého exekutorského úřadu bude snadněji kontrolovatelná. Navíc, nalijme si čistého vína, z praxe také víme, že věřitelé si dnes vybírají mj. některé exekutory právě pro jejich nevybíravé metody. A ne vždy jde jen o peníze. Máme zdokladovanou kauzu, kdy starosta městečka, bylo to městečko v Pardubickém kraji, nepředal dluh 270 korun za popelnici exekutorovi v okresním městě, protože ten by věc řešil srážkou ze mzdy, ale předal ji exekutorskému ranaři, protože se starosta a ten obyvatel neměli rádi. A ten okamžitě dluh navýšil o desetitisíce, nepřistoupil na splátky a ihned nařídil prodej nemovitosti dlužníka v ceně téměř milion korun. Dluh, který si dlužník mohl odpracovat u obce, tak skončil prodejem domu a naprostým ožebračením dlužníka a důvod byl jen v tom, že dotyčný dlužník se se starostou pohádal.

Tímto stylem nám tu ovšem exekutoři vyrábějí bezdomovce, sociální vyděděnce, kteří jsou až do smrti v dluzích. Aby se alespoň nějak uživili, pracují načerno a oficiálně pak pobírají jen sociální dávky. Stát přichází o peníze a občané, kteří by byli pro rozpočet přínosem, se stávají naopak přítěží. Měli bychom se vždy a všude držet hesla "dluhy se platit mají, ale dlužník se nesmí zničit".

Jsem také rád, že spolupředkladateli zákona je i několik poslanců KSČM a jeden poslanec hnutí ANO, kteří našli odvahu připodepsat se a vzepřeli se diktátu svých politických stran a snaží se plnit svůj volební program.

Zaslechl jsem tady výtku ohledně jakési – opět se to opakuje u vládních posudků k našim zákonům – o jakési nekvalitě, o jakémsi špatném zpracování. Tak já si tady dovolím ocitovat ze stránek Poslanecké sněmovny, aby mě právě ti, co mají ve vládě na starosti legislativu, už se chystají hrnout se určitě k mikrofonu.

Tak na jakém zákonu, na jakém základě vznikla tato vláda? Nebylo to náhodou na základě prvního čtení služebního zákona? Který, mimochodem, jsme tady dodnes neviděli, aby byl dopředložen? A dovolte mi citovat. Kdo že vlastně předložil tento návrh, na základě kterého vznikla tato vláda? (Velmi emotivně:) Aha! K návrhu poslanců předsedy poslaneckého klubu ČSSD Romana Sklenáka – ministr zahraničí Zaorálek je tady podepsaný! A premiér Sobotka taky! A pan Hamáček, předseda Sněmovny! Ministr vnitra Chovanec je tady! No, musím říct, že byť máme myslím přátelský vztah, je tam i pan Jeroným Tejc. A copak to tady vláda píše k návrhu zákona, který prošel, na základě prvního čtení byla jmenována tato vláda? Aha! Takže Legislativní rada vlády a Rusnokova vláda píše, že tento váš návrh je v kolizi s ústavním pořádkem České republiky. To je kvalitka teda!

Dále – výhrada k neústavnosti. Hm. Dále – spolu s návrhem nebyl předložen návrh zákona o nějaké novelizaci atd. Dále – v rozporu s novým občanským zákoníkem neobsahuje patřičné úpravy, porušuje zásadu presumpce neviny. Takže to je práce legislativců této vlády, dokonce na základě které tato vláda vznikla? Toto je teda ta komedie, kterou tady vidíme, kdy tato vláda nedokáže připravit, dokonce s podpisy ministrů, premiéra a předsedy Poslanecké sněmovny, nedokáže připravit kloudný návrh a přes veškerou kritiku, vážení, tady od některých členů vlády, musím říci, že u návrhu hnutí Úsvit nikdy nebylo konstatováno, že je neústavní, nikdy nebylo konstatováno, že porušuje zásadu presumpce neviny anebo že je proti občanskému zákoníku!

Dokonce když tady mluvíme o tom, jaká vláda tady vznikla na základě legislativního paskvilu, tak si myslím, že je to bohužel tato vláda, byť jí fandím v tom, že fandím komukoli, kdo by se snažil do budoucna o změny, ale to tedy musím odmítnout.

Takže až se tady pohrne někdo k mikrofonu a bude kritizovat náš návrh, tak bych rád, abyste konečně předložili ten služební zákon, tak jak jste tady před několika měsíci slibovali, a nebyl to protiústavní paskvil!

Druhá věc je ta, že já bych se chtěl zastavit – protože jsem v kuloárech zaslechl, že tento náš návrh o exekutorech bude zamítnut. Mně už se to doneslo, že budou všichni hlasovat proti. Aha! Tak já jsem se radši pro jistotu podíval na to, jak hovoří zástupci vlády. Takže ministryně spravedlnosti Helena Válková, která, jak vidíme, tak jí problém milionu lidí postižených exekutory evidentně nezajímá, nezajímá ani vládu, proto se jí ani nemůžu přímo zeptat na své výtky, které tady mám, a konkrétní otázky, takže se zřejmě budu muset zeptat někoho jiného, což je tedy obrovské opovržení milionem lidí, kteří jsou postiženi exekucemi, to teda je výraz absolutního opovržení. To nevím, co bychom tady měli řešit jiného než jeden asi z tří klíčových bodů, které vláda a Ministerstvo spravedlnosti jmenuje ve vládním prohlášení, že je bude řešit, tak jeden z těch tří bodů, když se dívám na programové prohlášení vlády, je na stole a ministryně tady není. Takže kde je? Kde teda je paní ministryně, když tady řešíme exekutory? Nestačím zírat, to je teda absolutně skandální! A ministryně spravedlnosti paní Helena Válková na semináři o teritorialitě, který se minulý měsíc konal pod záštitou ústavněprávního výboru v Poslanecké sněmovně, řekla, že vláda návrh na zavedení krajské teritoriality nepodpoří, a dodala, a stále cituji, vážení, že si Ministerstvo spravedlnosti myslí, že princip teritoriality je velice užitečný a otázka jeho uplatnění by se měla řešit a že paní

ministryně se argumentačně kloní k teritorialitě a dospěla k závěru, že se tato otázka musí řešit na úrovni nejvyšší politické, mezi koaličními stranami – no tak to jsem rád, že po třech měsících ve vládě tady nějaký závěr je, ale to spíš vzbuzuje z mého pohledu malinko úsměv, nebo dost velký a dost trpký vzhledem k těm postiženým lidem – ale že chce prý paní ministryně souhlas koaličních partnerů. Takže tři měsíce ve vládě, máme tady programové prohlášení vlády, a paní ministryně po třech měsících teprve chce souhlas koaličních partnerů, jestli budeme řešit teritorialitu, nebo ne? Tak to mě tedy velice zaskočilo. V současné době prý převažují ti, kteří chtějí princip teritoriality zavést. No tak to víme, to je tedy opravdu zajímavé pozitivní zjištění, resp. konstatování stavu, o kterém dávno víme. Pokud ale bude prý politické rozhodnutí neutrální, přikloníme se k argumentům, které uslyšíme častěji. No tak to teď nevím, jak si ta slova mám vyložit, protože na jednu stranu tady slyšíme proklamace, že princip teritoriality je užitečný a mělo by se to řešit, na druhé straně kam vítr, tam plášť, takže jsem vůbec nepochopil, co to je za vyjádření. Takže bych prosil, právě paní ministryně jsem se chtěl zeptat, aby nám to tady vysvětlila, ale paní ministryně není, takže nám to nemá kdo vysvětlit.

A v souvislosti, když tady mluví paní ministryně o tom, že se musí poradit v koalici, což jsem myslel, že když je to v programovém prohlášení vlády, že už se tedy v koalici poradili, tak jenom upozorňuji, že ČSSD teritorialitu také navrhovala, a to např. v Senátu pan ministr Dienstbier, kde mu to tedy bylo zamítnuto. Ale to neříkám nějak pejorativně, to v žádném případě. Ale to, že ČSSD to tady na úrovni ministra tlačí, tak to přece my dávno víme.

Takže já bych se chtěl paní ministryně zeptat, ale znovu zdůrazňuji, nemám koho, jestli tedy paní ministryně na to nemá vlastní názor, nebo ho neumí prosadit? Já jsem vlastně vůbec nepochopil to vyjádření z toho, co tady je písemně, i na tom semináři ke krajské teritorialitě. Nebo dokonce snad vláda nemá názor, jak ten problém exekutorů a teritoriality řešit, že se musí teprve poradit, přestože je to v programovém prohlášení? Já jsem vám slíbil, že sto dnů opravdu hnutí Úsvit dává této vládě, aby se nějakým způsobem zapracovala, ale vážení, teď už to není legrace! Teď už musíme pracovat pro občany. Respektive vy musíte pracovat pro občany. Více než tři měsíce jsou pryč a pořádný návrh, který by přinesl zásadní změny pro Českou republiku, jsme tady neviděli zatím ani jeden. Ani jeden! To znamená, prosil bych vás, abychom opravdu zrychlili a přestali politikařit a podpořili dobré návrhy do druhého čtení, aby byly doprojednány a abychom lidem mohli pomoct.

Takže já opravdu nerozumím těm vyjádřením paní ministryně a žádám vládu o vysvětlení. Paní ministryně se sice kloní k teritorialitě, ale nemá žádný vlastní návrh, z toho vyplývá, a ještě zamítne návrh, který je na stole a mezitím miliony lidí včetně rodin trpí nevhodně nastaveným systémem. Takže já se ptám znova vlády – na co čeká? Na co čeká?!

To máme jako se sestěhováváním těch nepřizpůsobivých, sociálně vyloučených občanů. Bylo to tady v únoru na stole – a v pondělí se tři ministři za sociální demokracii jdou promenádovat na Šluknovsko a poslechnout si od starostů to samé, protože s těmi samými starosty Šluknovska my jsme ten návrh zákona připravovali, který vy jste v únoru smetli! Takže tři ministři, kolik to stálo, ta návštěva? Nebo jste poprvé viděli jako vláda a ministři, jak jsou sestěhovaní Romové do jedné ubytovny? My u nás v Bystřici pod Hostýnem to máme na náměstí mezi kostelem a radnicí, máme jich tam 200, a nepotřebuji se koukat s nějakou kolonou a s nějakými majáčky. A ještě ve třech ministrech! A kdy to bude předloženo? Vy jste slíbili, že do dvou měsíců ten návrh předložíte, v únoru jste to tady řekli na mikrofon. A je květen a lhali jste a podvedli jste nás, protože ten zákon o zastropování příspěvku na bydlení tady dodnes není!

A programové prohlášení vlády. Tak já si ještě dovolím přečíst z programového prohlášení vlády. Máte to na internetu, vážená vládo a vážené koaliční strany: Chceme prosazovat nesmlouvavý boj proti zneužívání exekucí – cituji. Takže tohle je ten nesmlouvavý

boj? Jako nesmlouvavý boj je tedy to, že my tady po třech čtyřech měsících jsme vlastně před návrhem, který aspoň částečně řeší problematiku exekutorů, nepropustíme ho do druhého čtení – a jak dlouho tedy budeme ještě čekat? Jak? Jak dlouho? Měsíc nám ještě řeknete? Nebo jako u zastropování příspěvku na bydlení, aby se nesestěhovávali ti nepřizpůsobiví na jedno místo, taky nám řeknete, že za dva měsíce, a ony jsou tři pryč a pořád to tady nemáme. Ale ti lidi trpí, vážení. Ti lidi jsou opravdu obětí této, jak já říkám, státem posvěcené lichvy. Měli bychom spolupracovat, nepolitikařit. V tomto smyslu vyzývám hlavně poslance hnutí ANO, protože my jsme přece šli dělat a nepolitikařit, vážení. Vám přikáže vaše vedení: hlasujte proti, proti a už politikaříte, ale pojďme hlasovat pro dobré návrhy a posouvat to. Vy jste zapomněli za ty tři čtyři měsíce, proč jsme sem přece přišli. A za hnutí Úsvit říkám, vždyť víte, že my hlasujeme pro každý návrh nehledě na to, kdo ho navrhne, jenom ho posuzujeme podle programu, a jestli je dobrý nebo špatný. Tak se chová Úsvit. Nepolitikaříme, chceme, aby se posouvala země. A vy se hned díváte, už jste se to naučili, díváte se na to, kdo to navrhl! A nehodnotíte podle toho dobrý – špatný.

Dále. Musím říct, že Ministerstvo spravedlnosti, kapitola z programového prohlášení vlády. Píše se tady: Vláda posílí dozor nad činností exekutorů s cílem zabránit zneužívání exekucí a vymáhání dluhů – stále cituji – a zajistí, aby exekutor jako zástupce státu své právo vykonával způsobem garantujícím jak práva věřitele, tak dlužníka. Tak teď nevím tedy. To programové prohlášení vlády je nějaký cár papíru? Nebo jste to napsali jen tak? Anebo abyste uchlácholili veřejnost?

Takže já jsem tady položil celou řadu dotazů na zástupce vlády a doufám, že mi bude jasně zodpovězeno bez nějakého nevěcného napadání návrhů hnutí Úsvit. Ale rád bych se soustředil na to, kdy bude ten problém konečně vyřešen, a na ty otázky, co jsem tady řekl. A samozřejmě prosím všechny o podporu, protože vím, že mnozí poslanci, nebo někteří mimo hnutí Úsvit, budou hlasovat pro tuto novelu. A prosím, aby nás bylo čím dál víc. A v druhém čtení to klidně pojďme pomalu projednat. Nepospícháme. Už to, že jsme to nabídli k podpisu i ostatním... Říkám, je tam podepsaný i poslanec hnutí ANO Standa Berkovec a jsou tam i dva poslanci KSČM. My jsme to nabídli. To není návrh Úsvitu. Pojďme to udělat jako společný návrh. A nepolitikařme! Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Tomiu Okamurovi. Já se pokusím zklidnit atmosféru v sále tím, že nejdříve přečtu došlé omluvy. Omlouvá se z dnešního jednání z pracovních důvodů pan poslanec Rom Kostřica, dále se z jednání omlouvá od 10 hodin pan poslanec Karel Tureček a pan poslanec Ivan Gabal.

Nyní s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pan zpravodaj Farský se hlásil? Ne, dobře. Pak dám faktické poznámky – pana kolegy Chvojky a potom bude pan poslanec Tejc a pan poslanec Petr Adam. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, vážené torzo vlády (dva přítomní ministři), kolegyně, kolegové, mám jednom krátkou poznámku a pak tři procedurální návrhy.

Krátká poznámka k tomu, jak se rozčiloval pan předseda Okamura. Musíme si zvykat. Protože vláda skoro vždycky řekne, že přináší vlastní lepší systémový komplexní návrh. Už jsme o tom mluvili včera, to byl návrh komunistů, dneska je to u vašeho návrhu. U našich návrhů zákona, které přijdou na příští schůzi, jsem četl stanovisko Legislativní rady a pak celé vlády, že to sice není špatné, ale není to systémové, není to komplexní a je třeba se na to podívat jinak a zeširoka a pořádně. Tak to si musíme jenom zvykat. Tak to prostě bude.

A teď ty tři procedurální návrhy. Za prvé navrhuji tento bod přerušit do příchodu paní ministryně Válkové. A pak mám dva procedurální návrhy k programu schůze. Jednak bych chtěl navrhnout, aby Sněmovna souhlasila s tím, že nastaly mimořádné okolnosti a mohla změnit program i třicet minut po zahájení jednacího dne. Navrhuji, pokud to Sněmovna schválí, abychom pevně zařadili na 12 hodin body 85 a 86 schváleného programu jednání, a to jsou bod 85, Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2013, a bod 86, Doplnění výročních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2009 až 2012. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi. O procedurálním návrhu dám hlasovat bez rozpravy. Nejdříve tedy mám dotaz na vás, jestli považují všichni poslanci Poslanecké sněmovny zde přítomní, že nastala ta vážná situace, on se časový harmonogram trochu zkomplikoval, že bychom i mimo ty určité hodiny hlasovali o změně pořadu schůze.

Rozhodneme o té vážné situaci v hlasování 181, které jsem zahájil... Pardon, chtěli jste odhlásit. Prohlašuji hlasování 181 za zmatečné. Všechny jsem vás odhlásil a prosím přihlaste se svými hlasovacími kartami.

O návrhu o stavu, kdy Poslanecká sněmovna považuje za potřebné i mimo vymezený čas hlasovat o změně programu, rozhodneme v hlasování 182. Kdo je pro to, že nastala taková situace, abychom rozhodli o změně programu? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 182, z přítomných 114 pro 114.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury, abychom pevně zařadili na 12. hodinu body 85 a poté bod 86, Zprávu o kontrole výročních finančních zpráv politických stran.

Zahájil jsem hlasování 183 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 183, ze 115 přítomných 113 pro. Návrh byl přijat. Budeme mít tedy ve 12 hodin napevno zařazené body 85 a 86.

Nyní tedy přistoupíme k jednotlivým přihláškám. Faktická připomínka pana poslance Chvojky a poté řádně přihlášení páni poslanci Tejc... (Námitka z pléna, že ještě se mělo hlasovat o přerušení bodu.)

Ano, omlouvám se. Ještě ten třetí návrh, který přednesl pan poslanec předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, tzn. přerušení tohoto bodu do příchodu paní ministryně Válkové.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 184 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 184, z přítomných 117 pro 36, proti 40. Návrh, žel, nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat v jednání, a to přihlášenými poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Chvojka, poté páni poslanci Tejc, Adam a Jaroslav Holík, který mj. se potom od 12. hodiny omlouvá. S faktickou poznámkou pan poslanec Laudát po panu poslanci Chvojkovi, ti přihlášení posečkají, než s přednostním právem přednese pan ministr Dienstbier. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych navázat na projev pana Okamury, který to tady trošku rozjel. Ta atmosféra byla celkem nudná, ale jeho projev si myslím sněmovnu trošičku zvedl.

V první řadě bych mu chtěl pogratulovat ke včerejšímu rozhodnutí soudu, kdy bylo rozhodnuto, že se nesmí nazývat Pitomiem. To si myslím, že soud rozhodl správně a že jsme všichni byli svědkem toho, že to tak opravdu není.

A druhá věc, na kterou bych se chtěl zeptat prostřednictvím pana předsedajícího pana Okamury. Já podporuji změny v exekučním řádu i v občanském soudním řádu, ostatně jsem jich již několik podepsal a jsem rád, že mnohé z nich jsou nyní ve druhém čtení v ústavněprávním výboru. Nicméně jsem se dočetl v médiích, v oblíbeném médiu pana Okamury Reflex, že místopředseda vašeho hnutí, resp. možná už dnes bývalý místopředseda pan Večerníček, je sám asi v nějakých 10 až 12 exekučních řízeních, což je samozřejmě smutná věc, kterou bych nikomu nepřál, nicméně moje otázka zní: Není boj s exekutory, který je správný, z vaší strany zaměřen jenom na to, aby se vyřešily osobní problémy vašeho pana místopředsedy? Protože samozřejmě zákony by se měly upravovat z nějakého obecného důvodu, měly by být platné pro všechny a asi obecně závazné. Ale nyní to vypadá tak, že vlastní místopředseda vaší strany, který je v několika exekučních řízeních, si chce řešit svoje problémy. Takže já bych byl rád, kdybyste na to odpověděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Laudáta. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já k tomu předchozímu hlasování. Nezlobte se na mě. Vy něco říkáte veřejnosti – teď mluvím k poslancům hnutí ANO – a děláte přesný opak. Můžeme si myslet o návrhu pana předsedy Okamury, co chceme, nicméně si myslím, že je jeho právem vyžadovat, pokud dá návrh, tak aby tady paní ministryně Válková seděla. Nechováte se férově. Nezlobte se na mě.

My jsme tady taky pokryli naprostou blamáž ministra dopravy, taky jsme tady mohli předvádět stejné scény, když se mu povedla naprosto neuvěřitelná záležitost, kdy tady obhajuje návrh zákona a ve Sněmovně leží úplně jiný nebo poměrně diametrálně odlišný. Takže nezlobte se na mě, vy se nechováte férově. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych přece jenom rád zareagoval na vystoupení pana poslance Okamury. On žádal vysvětlení. Já se o to vysvětlení pokusím, i když příliš nevěřím v úspěch svého snažení.

Padla tady celá řada věcí, které nesouvisí s předloženým návrhem zákona. Například to, že údajně vláda nedodržuje svůj slib předložit novelu zákona o hmotné nouzi. Já bych chtěl připomenout, že slib přesně, jak tady zazněl, byl, že Ministerstvo práce a sociálních věcí předloží do konce dubna vládě návrh takovéhoto zákona. Chtěl bych zdůraznit, že to se stalo. Ministerstvo práce vládě tento návrh zákona předložilo a tento návrh je tedy v běhu a je to návrh zákona, který by měl zamezit nemravnému byznysu s dávkami na bydlení. K první věci.

Druhá věc. Do jaké míry vláda plní své sliby týkající se regulace vymáhání pohledávek a exekucí. Pan Okamura tady citoval celou řadu vět z vládního prohlášení a chtěl bych říct, že žádná se výslovně netýká principu teritoriality, který je hlavním předmětem předloženého návrhu zákona. To, co souvisí s teritorialitou, je možné, byť ne výslovně, nalézt v koaliční

smlouvě, kde se koalice zavázala, že omezí nemravný byznys s exekucemi. Konstatovala, že exekutoři by neměli být navzájem si konkurující podnikatelé a neměli by soutěžit o to, který z nich urve co největší porci exekucí. A v tomto smyslu musím konstatovat, že souhlasím se všemi východisky, která uvedl pan poslanec Okamura, kterými zdůvodňoval předložený návrh zákona. Já myslím, že cíl má vláda shodný, ale bohužel musím tedy trvat na tom, že návrh, který byl předložen, je skutečně legislativním paskvilem, že by nevedl k řešení tohoto problému, že by naopak vyvolal celou řadu dalších problémů. Už jenom fakt, že není jasné, kdy se vlastně zahajuje exekuční řízení, je poměrně zásadní. Celá procedura, kdy se má dát vlastně veškerý vliv nebo klíčová rozhodnutí Exekutorské komoře, která by vlastně rozhodovala o právech jednotlivých osob, je naprosto nešťastná.

Chtěl bych zdůraznit jednu věc, která otevírá prostor k obrovskému zneužití exekucí, a to že návrh pana poslance Okamury a dalších ruší povinnou náležitost návrhu, a to je předložení exekučního titulu. Jinými slovy, pouze na základě konstatování, že údajně mám nějaké právo, když to trošku zjednoduším, by byla zahájena exekuce, byť podle jiných pravidel. To by mohlo postihnout celou řadu lidí, proti kterým by byla exekuce vedena zcela neoprávněně. Tak takovýmto způsobem vláda doopravdy nechce řešit regulaci exekucí, aby postavení lidí ještě zhoršila.

Musím trvat na názoru, že to, co je napsáno v koaliční smlouvě a ve vládním prohlášení, doopravdy není řešitelné jiným způsobem než uplatněním principu teritoriality, protože pokud si exekutoři nemají konkurovat, pokud má být přidělení exekuce objektivní, podobně jako každý má mít svého zákonného soudce, a tady já na té paralele trvám, protože výkon exekuce je výkon státní moci, který je svěřen soudním exekutorům podle zákona, ale měli by podléhat podobným pravidlům, jako je přidělování kauz při soudním rozhodování, jinak doopravdy ta věc řešitelná není. Může se vést samozřejmě debata o tom, jestli má být zavedena krajská teritorialita, nebo okresní teritorialita. V každém případě bude-li krajská, která je širší, tak musí následovat cosi jako rozvrh, tedy aby si jenom jeden z účastníků řízení nevybíral svého exekutora, ale aby tam byla objektivní pravidla, na základě kterých bude exekutor určen, a aby se rovnoměrně rozvrhovaly exekuce mezi jednotlivé exekutory a nebyly tady takzvané exekutorské fabriky, s jejichž působením je spojena největší část těch problémů.

Důvody, které tady byly uvedeny pro teritorialitu, s těmi já zcela souhlasím, nicméně legislativní návrh, legislativní řešení vůbec nepřispívá k vyřešení tohoto problému. Jak jsem uvedl na příkladu exekučního titulu, tak naopak může vést ještě ke zhoršení postavení těch, proti kterým je exekuce vedena, a rozšířit počet těch, proti kterým je vedena zcela neoprávněně. A tímto způsobem bychom rozhodně jít neměli.

A poslední věc, kterou se pokusím vysvětlit. Pan poslanec tady projevoval velkou netrpělivost z hlediska postupu vlády. Mimo jiné máme také v koaliční smlouvě, že chceme kvalitní legislativní proces. Ne vždy se nám to možná podaří stoprocentně dodržet, nicméně k tomuto cíli bychom měli směřovat. A připravení návrhu zákona za dobu menší než jsou tři měsíce, pokud nejde o nějakou velmi jednoduchou technickou úpravu, je v podstatě neproveditelné. Současná vláda je ve funkci krátce přes tři měsíce, a proto je logické, že první vládní návrhy teprve přicházejí na stůl. Máme svůj legislativní plán. Ten chceme dodržovat, podle toho budeme postupovat a návrhy sem do Sněmovny budou chodit podle tohoto časového plánu a podle věcného vymezení, které je tam uvedeno. Jistě pochopíte, že od principu kvalitního legislativního projednávání u tak zásadní změny, jako je zavedení teritoriality, nemůžeme ustoupit, a jistě vláda přijde s vlastním řešením problému tak, jak vyplývá z programového prohlášení i legislativního plánu vlády. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Dalším přihlášeným do diskuse je pan poslanec Tejc. Máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych také, byť nechci opakovat argumenty, které tady zazněly, řekl pár slov k tomu, proč podle mého názoru tento návrh zákona není způsobilý pro to, abychom se jím zabývali ve výborech.

Nejde o to, že bychom se neshodli na základním principu, ale při všech dobrých vztazích, které máme s panem poslancem Okamurou, mu musím oponovat v tom, že to, co říkal, vede k jasnému závěru, že tyto problémy s počtem exekucí, s tím, kolik každá exekuce stojí na vedlejších nákladech, vyřeší princip teritoriality. Návrh, který je tady předložen, bohužel tyto vážné problémy vůbec neřeší. Tisk 107, který v této Sněmovně je a který byl připodepsán řadou poslanců z opozice i koalice, se snaží vyřešit otázku vedlejších nákladů a já jsem přesvědčen, že v tuto chvíli jsme těsně před uzavřením dohody, která povede k tomu, že ještě dříve, než by se zákon schválil, změní paní ministryně Válková vyhlášku a výrazným způsobem sníží odměnu advokátů u sporů do 10 tisíc korun a tímto způsobem bude vyřešena otázka, která tady zazněla a která navazovala na stav, kdy dnes z dluhu, který je 100 nebo 200 korun, vzniká pohledávka v řádku 10 nebo 15 tisíc korun. To je ten důvod, proč je třeba tuto věc vyřešit, a věc bude vyřešena změnou zákona občanského soudního řádu, případně změnou vyhlášky. Rozhodně nebude vyřešena tím, že by byla zavedena teritorialita, jak je tady navrhováno.

Pokud se týká důvodů, proč máme řadu exekucí, ano, řada exekucí skutečně je velmi podivných. Na straně druhé řada lidí se dostala do dluhové pasti například tím, že nepřebírala poštu a nezareagovala včas například na žalobu, která byla jednoznačně oprávněná. To, že tady je milion exekucí, je pravda, samozřejmě platí ale také to, že se to netýká milionu občanů, ale týká se těch lidí, kdy někteří z nich mají bohužel tři, pět exekucí, a největší problém, který musíme řešit a který nevyřeší teritorialita, ale vyřeší změna zákona, je otázka jasného propojení insolvenčního řízení, tedy osobního bankrotu a exekuce, protože řada lidí už není schopna splácet dluhy, ale bohužel dostat se dnes k oddlužení, které má smysl, je v podstatě nemožné.

Návrh zákona, který tady je, bohužel nezabrání ani tomu, aby tady nebyl obchod s dluhy, ten velkobyznys, protože velkobyznys s lidským neštěstím bude probíhat bez ohledu na to, jestli bude, nebo nebude teritorialita. Jednoduše proto, že jediná změna, která nastane, je, že dluhy nebude vymáhat jeden exekutor pro více dlužníků, ale každý dlužník bude mít jiného exekutora. Nezmění se vůbec nic, protože odměna podle zákona v této věci je stejná, nemůže být vyšší, takže v tomto smyslu zase nebude vyřešeno to, o čem tady kolegové hovořili.

To, co mě mrzí na návrhu zákona, je, že v zásadě nepřináší žádný bonus dlužníkům, ale přináší bonus a další byznys některým exekutorům. Ono jde totiž o to, že koláč exekucí se nezmenší. On zůstane stejný, jenom se jinak o ten koláč exekucí podělí jednotliví exekutoři. Ti větší o ně přijdou a ti menší získají větší podíl. Pro dlužníka se nezmění nic, alespoň ne nic podstatného, a pro věřitele se situace zkomplikuje. To je jediný důvod, proč já skutečně nemohu podpořit zákon, který místo toho, aby řešil problémy dlužníků, řeší problémy některých exekutorů, kteří za tento návrh také v poslední době lobbovali.

Myslím si, že není možné vyřešit problém ani zřízením krajské teritoriality. Pokud teritorialita, tak musí být na principu jeden dlužník – jeden exekutor. Nemá smysl, aby v jednom kraji existovalo 10 nebo 15 exekutorů, kteří budou různě chodit za různými dlužníky a zase se potkají u jednoho dlužníka dva nebo tři exekutoři v případě více exekucí. To znamená, jediný smysl má, pokud zavedeme teritorialitu okresní nebo obvodní, ale bohužel to už se zase těm, kteří tento návrh podporují z řad exekutorů, nelíbí, protože by rádi

například propojili střední Čechy a Prahu a v rámci tohoto obvodu fungovali v nižší konkurenci.

To, co je úplně nejhorší na tomto návrhu zákona, je podle mého názoru to, že ten, kdo bude přerozdělovat exekuce, nebude stát, nebudou to soudy, ale bude to Exekutorská komora. Myslím si, vážené kolegyně a kolegové, že máme velmi negativní zkušenosti s Exekutorskou komorou, s tím, jak řešila otázku kárného řízení jednotlivých exekutorů, a ten problém, který máme, dnes ještě stále není dořešen, a to přesto, že se nám podařilo přijmout v minulém období novelu, která posílila kárnou odpovědnost, a dnes už o prohřešcích exekutorů nerozhoduje komora právě proto, že nebyla jakákoli elementární důvěra k nezávislosti této komory, ale rozhoduje o tom kárný senát Nejvyššího správního soudu. I přesto tady je navrhováno, aby Exekutorská komora měla nové pravomoci.

A musím říct, že z legislativního hlediska je zákon nekvalitní v tom, že některé – a to musím říct, že je opravdu pikantní – některé povinnosti ukládá nikoli textem zákona, ale důvodovou zprávou. To si myslím, že je natolik závažný prohřešek, že ten zákon by nebylo možné nějakým jednoduchým způsobem opravit. Pokud by zákon dnes vykazoval jen legislativně technické chyby nebo nějaké drobné nepřesnosti, které by bylo možné odstranit ve výboru, pak bych byl pro to, abychom jej postoupili. Pokud ten zákon stejně bude muset být napsán znovu na jiných základech, principech, tak podle mého názoru je lepší, když tento návrh připraví vláda a Ministerstvo spravedlnosti, bude diskutován, a nestane-li se tak, tak já mohu slíbit i Tomio Okamurovi a dalším, že budeme spolupracovat na návrhu, který by tuto situaci řešil. Ale bohužel teritorialita vyřeší možná jedno procento nebo dvě procenta problémů, které s exekucemi máme. A je to jen mýtus, který se snaží tady živit řada exekutorů, kteří by si rádi ukrojili z toho koláče větší podíl.

To, co skutečně je problémem, je onen byznys. Ale ten byznys, jak říkám, se nevyřeší tím, že by byla teritorialita, jednoduše proto, že například náklady, které dřív byly účtovány z jednoho konce republiky, pokud exekutor přijel na druhý konec, už jsou limitovány. To znamená, už dnes exekutor nemůže účtovat žádné další náklady, a proto to snižuje a v podstatě zabraňuje tomu, aby exekutoři získávali velké prostředky tak, jak se to dělo dřív, tím, že budou záměrně brát případy z druhého konce naší země.

Je mi líto, ale musím v této věci předestřít návrh na vrácení k dopracování. Není to návrh na zamítnutí, ale návrh na vrácení k dopracování tohoto návrhu zákona, s tím, že bychom se určitě tomuto tématu věnovali i na půdě ústavněprávního výboru. A bude-li zájem, tak bych rád na toto téma uspořádal kulatý stůl mezi zástupci všech parlamentních stran, paní ministryní spravedlnosti, Jiřího Dienstbiera jako ministra pro legislativu, a dohodli se na tom, jakým způsobem tuto situaci řešit a jak ji pojmout třeba v případě vládní legislativy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dále zde mám přihlášeného s přednostním právem pana poslance Fialu. Vás, kolegové, poprosím opět o snížení hladiny hluku v sále. Děkuji vám. Máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, u našich návrhů zákonů, u návrhů Úsvitu, slýcháme pořád stejné věty. A to: Je to špatně napsané, jsou tam legislativně technické chyby, nedá se to úplně změnit, ale my, vláda, přijdeme s komplexnějšími návrhy. S komplexnějšími návrhy těchto zákonů. Přestože problémy, které zde předestíráme, tak platí, všichni s nimi souhlasí, říkají, že se musí řešit, ale že vláda přijde s komplexnějším návrhem zákona. Tak pane vicepremiére Dienstbiere – on

tady momentálně není, zřejmě šel pracovat, aby to do konce volebního období stihl. (Poslanec Faltýnek z místa: Není vicepremiér, ale ministr.)

Chtěl jsem říct, že tento problém nenastolili politici. To, že se tento problém stal politikem a politikum v České republice, to znamená problém exekutorů, to vyplývá z problémů lidí. Ti lidé, společnost opravdu s tímto byznysem začíná mít problémy, a proto ho chceme řešit. Činnost exekutorů překročila červenou čáru, která ohraničuje výkon práva, a činnost exekutorů se stala doplňkem lichvářského byznysu, kdy jsou lidé cíleně ohlupováni, ošizeni a potom na dlouhá léta připraveni v podstatě o všechny prostředky a majetek. Tito lidé jsou vrženi do sociální sítě a vyřazeni z aktivní ekonomické činnosti. Ano, už to není jenom sociální problém, kdy ti lidé nemají nic a jdou pod most, ale ti lidé v podstatě už neplatí žádné daně, nevydělávají žádné peníze, jsou vyřazeni z ekonomické činnosti, z podílu na HDP a podobně. A jestliže jsme dnes slyšeli, že se exekuce týkají víc než milionu lidí, tak to je podstatná část české ekonomiky a musíme s tím začít něco dělat.

Je na čase tuto praxi ukončit a nastavit pravidla, která budou principiálně jinak regulovat práci exekutorů. Samozřejmostí je však, že lidé své dluhy platit musí. Nesmí se z toho však stát byznys na lidském neštěstí. Nechceme popírat právo každého na úhradu jeho pohledávky. V České republice se ovšem praxe dostala do pozice, kdy věřitel poskytuje půjčku bez ohledu na schopnost dlužníka splácet a smyslem takové půjčky není výnos z přiměřeného úroku, ale s využitím exekučních mechanismů dojde k naprostému ožebračení dlužníka. Nová pravidla musí proto jít ruku v ruce s definicí lichvy, o což se snaží další legislativní iniciativa hnutí Úsvit.

Dámy a pánové, klub hnutí Úsvit po krátké poradě reaguje na nabídku kolegy pana Jeronýma Tejce, kdy říká: Vraťme tento návrh zákona k přepracování, pojďme udělat kulatý stůl, pojďme si kolem tohoto návrhu zákona sednout, protože víme, že bychom tuto věc, která opravdu pálí naši společnost, dnes zabili, a my to udělat nechceme. Pojďme hlasovat k vrácení pro návrh k přepracování. Udělejme kulatý stůl, pojďme zkusit ty věci změnit a vraťme to zpátky a snažme se těm lidem, kteří jsou dneska ožebračováni, pomoct. Děkuji. (Potlesk z lavic Úsvitu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde přihlášeného s přednostním právem pana poslance Stanjuru, takže pojďte, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl navázat na vystoupení svého kolegy Františka Laudáta, který apeloval na vládní poslance. A my vám budeme pořád připomínat, když budete volit dvojí metr na stejné případy. Tak příští týden uplynou čtyři měsíce od okamžiku, kdy jsme v prvém čtení projednávali skvělý návrh nového služebního zákona. Říkali jste, že to není účelové, že to není kvůli jmenování jednoho ministra, že to není kvůli tomu, že si to pan prezident dal jako podmínku – a hle!, uplynulo 120 dnů, ve výborech to ještě nebylo, protože koalice se schází, scházejí se koaliční rady, já tomu rozumím, že to tak je a že to je podle mě složitá problematika, ale v tom případě jste nebyli tak přísní, nevrátili jste to k přepracování, i když byl návrh, nehlasovali jste pro zamítnutí, i když byl návrh, a úplně jste otočili legislativní proces. Je to taková rarita, že nejdřív schválíme zákon v prvém čtení, potom se schvaluje věcný záměr zákona v koaličním jednání. To nevím, jestli už máte za sebou, nebo ne. Pak se připravuje paragrafované znění zákona a pak se to načte jako komplexní pozměňovací návrh ve druhém čtení v některém z výborů. A pak dostaneme pravděpodobně tak tři, možná čtyři, možná pět dnů na to, abychom si to prostudovali, hlasovali a rozhodli.

Takže jestli chceme být přísní k poslaneckým návrhům zákonů, prosím, ale buďme přísní ke všem. A tady máte evidentní případ toho, kdy sami autoři vědí, že jejich původní text půjde někam na smetiště legislativních návrhů, sami autoři ho přepracovávají. Nikdo to nekritizuje z vládních řad, všichni jsou spokojení a ještě se ukazují v televizi, jak i toho 2. května, chudáci, se scházejí a pracují, možná i v sobotu 3. května, jestli si pamatuji dobře ty televizní záběry. Nicméně už je dneska 15. května, zase další týden uplynul a pořád nemáme návrh. Ve výborech se to neprojednává, protože koaliční rada, jinými slovy, jak říkal někdo z předřečníků, nejvyšší političtí činitelé této koalice se ještě nedomluvili, jak vlastně návrh služebního zákona bude vypadat. Ale bylo by to v pořádku, kdyby poté, co se domluvíte, proběhl standardní legislativní proces všech ministerstev, vláda to schválila a předložila návrh nového služebního zákona Poslanecké sněmovně. Nic proti tomu. Postupujete přesně naopak a to vám nevadí! U opozičních návrhů vám to samozřejmě vadí! Žádost z naší strany je, abyste ke všem přistupovali stejně: buď stejně přísně, nebo se stejnou benevolencí. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní zde mám dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi jenom, abych krátce vystoupil k dané věci. Samozřejmě nebudu hovořit o daném problému do hloubky, protože nejsem právník, nicméně aby to nebylo ode zdi ke zdi, tak samozřejmě souhlasím s návrhem pana poslance Tejce na vrácení k dopracování, ale je potřeba posoudit záležitost, že zcela určitě lidi, kteří se dostali do dluhové pasti, je potřeba chránit, protože zvěrstva, která se dneska dějí, jsou bezesporu nad rámec slušnosti a nad rámec jakéhokoliv běžného postupu.

Na druhou stranu ale je potřeba, aby ten návrh nebyl, jak už jsem řekl, ode zdi ke zdi, je potřeba posuzovat i lidi, kteří zneužívají systém, kdy se vám přihlásí na trvalý pobyt na městský úřad. Je tady celá řada mých kolegů starostů a všichni velmi dobře vědí, že mají na úřadě přihlášenu celou řadu lidí, kteří se tam přihlašují především z toho důvodu – třeba manželský pár má nezbedného syna, který se dostane do problémů, tak syna dáme na městský úřad, aby nám nesebrali majetek. A já to říkám naprosto jasně, protože já jsem jenom oběhl teď pár kolegů a ptal jsem se jich, kolik mají těchto lidí na městském úřadě přihlášeno. Nymburk přes 600 lidí, já jich tam mám skoro 700 (z pléna: 2 500). Dva tisíce pět set atd. atd. Promiňte, já to nechci zlehčovat. Chci jenom říci, že je tady skupina osob, která zneužívá systém, a já bych velmi prosil, pokud vznikne pracovní skupina a vrátí se tato norma k přepracování nebo k dopracování, tak bych prosil, aby se nezapomnělo i na tyto osoby, které samosprávu, starosty současné i budoucí velmi pálí a předně pálí lidi, kteří běžně chodí do práce a plní si své povinnosti. Jenom chci říci... (Předsedající: Váš čas, pane poslanče!) Děkuji. To je vše. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovolil pár poznámek ke služebnímu zákonu. Já bych se také raději věnoval jiným činnostem v sobotu a v neděli, než jednal o služebním zákonu. Bohužel realita je neúprosná a my jsme od roku 2002, kdy zákon byl schválen, neudělali nic pro to, aby byl účinný. Nevládla tady osm let sociální demokracie, takže za tuto věc nemůžeme nést odpovědnost. Koneckonců jsme nehlasovali pro odložení účinnosti tohoto zákona při tom posledním hlasování, kdy se jeho účinnost odložila na 1. 1. 2015.

A chtěl bych upozornit, byť nerad straším a nerad poslouchám strašení Evropskou unií a Evropskou komisí, že pokud zákon přijat nebude a budeme čekat na řešení, které by bylo určitě lepší, pohodlnější i pro mě osobně i pro další, že se připraví vládní návrh zákona a předloží se třeba v říjnu do Poslanecké sněmovny, tak možná v říjnu nebo v listopadu budeme mít informaci z Evropské komise, že se nám zastavuje čerpání evropských peněz ve výši set miliard korun, a to bych skutečně si já osobně na odpovědnost vzít nemohl. To znamená, děláme, co můžeme. Ano, zákon vzniká, uznávám, ne úplně standardním způsobem, uznávám, že se neprojednává tak, jak by měl, a také ve lhůtách, které bych si představoval já, ale bohužel realita je taková. Ale rozhodně se nechceme chovat tak, jak se chovala minulá koalice v tom, že bychom i zde dávali desítky stran návrhů dopoledne na výboru a odpoledne by se o nich hlasovalo. Já bych rád, aby to jednání minimálně ve výborech trvalo několik týdnů a aby předtím, než bude znám text a bude se o něm hlasovat na Poslanecké sněmovně, to byla minimálně měsíční lhůta. Já doufám, že bude naplněna, ale rozumím tomu, že nás tlačí čas. Bohužel třeba i bude muset být svolána mimořádná schůze Sněmovny, ale já věřím, že to je věc, kterou jsme schopni zvládnout. Takže v tomto smyslu uznávám námitky, které tady zazněly. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče, včetně za to, že jste dodržel čas úplně přesně. Další faktickou poznámku má pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bohužel dnes odpoledne z omluv vyplývá, že tady bude opravdu torzo vlády. Snad jeden nebo dva ministři nejsou omluveni. Je to jedna z věcí, kterou jsem chtěl interpelovat, ale příslušní ministři tady nebudou. A já také slýchávám v posledních týdnech a měsících o tom riziku z Evropské komise a už jsem se tady opakovaně ptal v diskusích, ať nám řeknou z Evropské komise, na základě čeho nám tak vyhrožují. Podle mě je to politický názor současných členů Evropské komise, kteří tady končí příští týden, protože končí funkční období Evropského parlamentu. Nevíme, jaké bude složení Evropské komise, a není to věc, která je podepřena evropskou legislativou. A prosil bych někoho, ať se tak vzájemně nestrašíme, ať ta rizika nepřeceňujeme, ale současně abychom je nezlehčovali, aby nám někdo dal černé na bílém informaci, na základě čeho a kdo nám tím hrozí. My jsme přesvědčeni, že žádnou evropskou legislativu neporušujeme a není žádný důvod kromě politického nátlaku nebo politického vyjednávání, ať jsem korektnější, že to po nás chtějí. Ale my opakovaně opakujeme, že to děláme pro sebe. A to je hlavní důvod, proč chceme služební zákon.

A nebyla úplně korektní informace pana kolegy Tejce – my jsme přece nakonec v minulém volebním období předložili vládní návrh zákona. Že se nestačil projednat a že mnohé legislativní návrhy tím, že se Poslanecká sněmovna rozpustila, spadly pod stůl, je pravda. Ale ten návrh existuje. Kdo chce, si ho může přečíst. Má nějaké číslo sněmovního tisku v minulém volebním období, proběhl řádným připomínkovým procesem, ale bohužel jsme ho nestihli projednat. Takže není úplně pravdivá informace, že to nikdo neřešil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím kolegy v levé části sněmovny, aby ztišili hlasitost svých rozhovorů, abychom se navzájem slyšeli. Děkuji.

Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. I od dalších řečníků, kteří stáli u tohoto pultíku, jsme slyšeli, jak palčivý je to problém, jak se lidé hlásí na městské a obecní úřady, jak se přihlašují, aby se ubránily rodiny exekucím. Je to opravdu velký společenský problém. My

jsme udělali to kompromisní řešení jako hnutí Úsvit, že jsme řekli: dobře, budeme hlasovat pro vrácení zákona k přepracování a budeme se snažit připomínkám, které tady dnes zazněly, vyjít vstříc, změnit návrh zákona tak, aby byl pro většinu Poslanecké sněmovny přijatelný.

Nicméně pojďme se tedy dohodnout, pojďme udělat kulatý stůl, pojďme si sednout a říct, co nás napříč politickým spektrem na tom návrhu zákona trápí a co bychom chtěli změnit. Já, pane předsedající, navrhuji, abychom hlasovali o vzniku expertní skupiny napříč politickým spektrem k tomuto zákonu, aby se sešli odborníci a abychom mohli o těchto věcech diskutovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášenou s faktickou poznámkou je paní poslankyně Hnyková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý den dámy a pánové. Já bych se s vámi chtěla podělit o takovou věc. Pokaždé, když se vracím na své pracoviště, tak mi naše paní mzdová a personalistka říká: Jano, prosím vás, udělejte něco s těmi exekutory. To, co se dotýká těch lidí, se nedotýká jenom jich, ale taky organizací. Dneska si organizace už musí najímat právníky, aby to vyřizovali. Takže já bych velmi chtěla apelovat na to, aby si v tomto vláda pospíšila a tento problém urychleně řešila.

Chci jenom říci, že hnutí Úsvit to přece nemyslí špatně. Nelíbí se mi, že tady nazýváte naše návrhy paskvily. Vždyť my se snažíme prosadit dobré věci. I vy jste to měli přece ve volebních programech a děláte to přece pro lidi, tak si myslím, že podaný návrh naším předsedou klubu, aby vznikla tato expertní skupina napříč politickým spektrem, je velmi dobrý podnět, a doufám, že získáme i vaši podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat vaším prostřednictvím na svého předřečníka kolegu Fialu. Já souhlasím s tím, aby vznikla expertní skupina. Nejsem toho názoru, že by se o tom mělo nechat hlasovat. Mám za to, že to je nesmysl, různých skupin ve Sněmovně je spousta, mám takový pocit, že se obyčejně o nich nikdy nehlasovalo, prostě vznikly ad hoc. Já velmi rád budu jejím členem, ale za podmínky, že předsedou nebude pan Tomio Okamura, jinak se hlásím tímto do expertní skupiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou poznámku má pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych chtěl říct, že se exekucím a exekutorům věnujeme. Koneckonců je tady další poslanecký návrh, který se týká mobiliárních exekucí, kde jsou předkladateli poslanci sociální demokracie i Úsvitu. Ten bude projednáván na příští schůzi. Já jsem přesvědčen, že tento návrh může být o řadu věcí rozšířen, aniž by se tyto věci stávaly přílepkem. Neměla by to být teritorialita, to asi skutečně by přílepek byl, ale jsem přesvědčen, že se té problematice věnujeme a právě tímto způsobem pomáháme i vládě, která skutečně není schopna při délce legislativního procesu, který je standardní a který tady chceme, aby byl zachován, připravit návrh v řádu týdnů. Na to je skutečně potřeba přibližně pět až sedm měsíců, aby ten návrh prošel kolečkem na jednotlivých ministerstvech, a to je důvod, proč paní ministryně Válková teď pracuje na dalších návrzích v této oblasti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní bych poprosil pana poslance Laudáta s faktickou poznámkou.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, z důvodu efektivity, prosím vás, pojďte hlasovat o tom návrhu pana kolegy Tejce a skutečně, teď už je to ve smyčce dokola. Pojďme o tom hlasovat, poslat to tedy zpátky, jestliže s tím předkladatel souhlasí, a tam ať se řeší ty další náležitosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Každopádně než přikročíme k hlasování, tak zde mám řádně přihlášené a včetně dalších přihlášených do diskuse, takže dokud oni nestáhnou svoje přihlášky, tak musí diskuse proběhnout. Další s faktickou je pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den. Já jsem chtěl říct v podstatě totéž co kolega Laudát s tím, že za náš klub bych chtěl slíbit, že i my se zúčastníme aktivně práce v té pracovní skupině. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším z přihlášených s přednostním právem je pan poslanec Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Já jsem chtěl říct víceméně to samé a poděkovat vám za tu ochotu a vstřícnost, protože tady zaznělo x pro a proti. Musím říct, že mě mrzí, že pan ministr Dienstbier tady hovoří opět o paskvilu, a přitom opravdu ten pohled dozadu si myslím, že taky nedává úplně důvěru v to, jak by se měla vláda chovat. Ale není to narážka na to. Vůbec to nechci řešit. Jenom budu velmi rád, protože se tomuhle problému víceméně od začátku od vstupu do Poslanecké sněmovny. A jenom bych rád odpověděl panu Chvojkovi, že to nemělo s panem Novákem vůbec nic společného, tohle to.

Takže ode mne v tuto chvíli je to za předkladatele asi vše a velmi rád budu, když ta expertní skupina bude pracovat, a myslím si, že i my podpoříme jakýkoliv váš návrh, který má hlavu a patu, a že to nemá být politický boj, ale že to má být opravdu o tom hyperprůšvihu, který se děje venku. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že už nikoho dalšího už nemám přihlášeného do diskuse, tak než se dáme do hlasování, tak se táži pana předkladatele... Ještě mám zde faktickou poznámku. Takže pane poslanče, pojďte.

Poslanec Jiří Mihola: Já bych chtěl, protože taky komunikujeme s kolegy z Úsvitu a s ostatními stranami, tak bych chtěl ubezpečit, že také se zúčastníme této práce jako KDU-ČSL, předpokládám, že kolega Klaška, který se touto problematikou zabývá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat pana navrhovatele a pana zpravodaje, jestli chtějí mít závěrečná slova. Ne. Děkuji vám. V tento moment neregistruji žádnou přihlášku do diskuse a končím obecnou rozpravu. Přistoupíme k hlasování. Než budeme hlasovat, tak vás všechny odhlásím, poprosím vás o opětovné přihlášení do systému. Padly zde dva návrhy, takže budeme hlasovat.

První návrh zní, že vracíme předložený návrh navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování 185. Kdo je pro takto navržené usnesení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Zdržel se.

Končím hlasování číslo 185. Přítomných poslanců je 129, pro tento návrh bylo 126. Návrh byl přijat.

Jako další návrh zde padl návrh na zřízení expertní skupiny, která se bude zabývat exekucemi. Návrh trvá.

Dávám hlasovat, kdo je pro zřízení této expertní skupiny. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? Zdržel se.

Je to hlasování číslo 186. Přítomných poslanců 130, pro bylo 40 poslanců. Tento návrh byl zamítnut.

Končím projednávání tohoto bodu a s přednostním právem se hlásí pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, odpusť prosím, že vás maličkou chviličku zdržím prohlášením, které nepokládám za marginální.

Někteří z vás se na mě včera obrátili s tím, že můj výrok o tom, že při hlasování možného umístění vojsk NATO na našem území hlasovali jako kryptokomunisté, se jich hluboce osobně dotkl. Já jsem večer zpytoval svědomí a v rámci toho zpytování svědomí jsem navštívil facebookové stránky hnutí ANO 2011, abych tam snad načerpal nějaké důvody k tomu, abych tento názor mohl korigovat. Jakýsi váš příznivec, dámy a pánové, tam napsal námět na scénář nového českého filmu – Je třeba zabít Kalouska. A hnutí ANO oficiálně prostřednictvím svého administrátora stránek píše: Tak to je ovšem úžasný film.

Povzbuzeni oficiálním názorem druhé nejvyšší parlamentní strany pak příznivci píší jeden za druhým: Pověsit ho na hák hlavou dolů. Ono ty padesátá léta, to musela být krásná doba. Některé praktiky z komunismu by neměly být zapomenuty, hodily by se totiž pro některé poslance z řad TOP 09 a ODS. Prosím, prosím, do toho filmu Je třeba zabít Kalouska chci složit muziku, kde by hlavní housle hrál těžký kulomet. A tak dále, a tak dále.

Já si uvědomuji, že každému z nás na facebook občas napíše nějaký magor. Je ale poměrně novátorské a myslím si, že se to ještě nestalo, aby politická strana oficiálně s těmito názory vyjádřila souhlas a povzbuzovala je. Protože to se stalo. A já to tady neříkám proto, že bych snad chtěl podat trestní oznámení nebo že bych chtěl pana ministra Chovance požádat o ochranu. Já to říkám proto, abych vám řekl, že se vás nebojím. Že mě nezastrašíte ani podlými pomluvami do médií, ani veřejným povzbuzováním k mé fyzické likvidaci.

A onen termín kryptokomunista bych si dovolil definičně specifikovat – komunisté raných padesátých let, protože ta doba byla charakteristická povzbuzováním politických subjektů k věšení a střílení politických oponentů. To by vám šlo. Nic jiného jste zatím nedokázali.

Přeju vám hezký den. (Bouřlivý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní se hlásí s přednostním právem paní ministryně Jourová. Máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Dámy a pánové, já jsem se už včera hlásila, že jsem chtěla v bodu k NATO tady vyjádřit to, že snad pořád ještě nejsme úplně zasaženi cynismem a lhostejností, když tady trávíme poměrně hodně někdy nepříjemného času tím, že tady jsou nepříjemné výstupy. Chtěla jsem říci, že cítím pořád ještě nějaká lidská hnutí, a chtěla jsem se svěřit s tím, že mě ten kryptokomunista hodně urazil. Takže to tímto sděluji a děkuji, přijímám omluvu pana předsedy Kalouska.

Zároveň bych chtěla říct jako první místopředsedkyně hnutí ANO, že pokud se tak děje na facebooku a nezarazili jsme takovou diskusi, že se tak mělo stát a že učiním cestu k nápravě, a omlouvám se též.

Osobně považují sociální sítě za prostor, kde vycházejí na povrch negativní emoce, že se tam realizují lidé, kteří možná v běžném osobním styku selhávají a nemají možnost se takto projevovat. Myslím si, že je skutečně na administrátorech, aby takovéto věci nedopouštěli, pokud to jde, za hranici slušnosti a korektnosti. Takže děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte, paní ministryně a první místopředsedkyně, vy jste mi nerozuměla. Za prvé si myslím, že z mého vystoupení bylo zřejmé, že jsem neformuloval omluvu.

Za druhé, tady nejde o to, že by žila tato diskuse na vašem facebooku a vy jste ji nezarazili. O tom bych vůbec nemluvil. Vy jste ji schválili. Vy jste s tímto názorem – prosím, prohlédněte si ten facebook – tam se říká "je třeba zabít Kalouska" a ANO odpovídá. ANO je oficiální administrátor vašich stránek, který zprostředkovává odpověď politického hnutí ANO. ANO odpovídá: To by byl ovšem úžasný film.

Já o tom nemluvím proto, že mi tam někdo vyhrožuje zastřelením a oběšením, hlavou dolů tedy, abych si to užil. Já o tom mluvím proto, že vy na svých stránkách s tímto názorem vyjadřujete souhlas. To je ten problém.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než se posuneme v jednání, tak zde mám omluvu. Omluva z jednání Sněmovny dne 15. 5. od 12.15 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Lukáš Pleticha.

Byl jsem požádán o opětovné odhlášení poslanců v sále, takže vás opět všechny odhlásím a poprosím vás o opětovné přihlášení.

Děkuji panu zpravodaji a panu předkladateli. Chci se zeptat – pane poslanče Černochu, tady mi vyskočila faktická poznámka? Ne, takže vás odmazávám. Nikoho s přednostním právem v tento moment nevidím, že by se hlásil. V tom případě budeme pokračovat v programu tak, jak je navržen.

Budeme projednávat bod, který se imenuje

29.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost /sněmovní tisk 162-E/ Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písm. f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu tak, aby umožnila jeho včasné projednání. Předložený návrh uvede ministr životního prostředí pan ministr Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, uznávám, že vzhledově a pravděpodobně v této chvíli ani informačně se nebudu moci rovnat paní kolegyni Marksové-Tominové, přesto se pokusím vám minimálně v úvodní zprávě sdělit hlavní části rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost, která je obsahem.

Trojstranná sociální vrcholná schůzka pro růst a zaměstnanost, neboli též tripartitní sociální summit, byla ustavena na základě rozhodnutí Rady z března 2003 a jednalo se v podstatě o formalizaci již dříve běžné konzultace mezi orgány Evropské unie a sociálními partnery na evropské úrovni. Jde tedy o platformu pro sociální dialog mezi evropskými institucemi a sociálními partnery napříč ekonomickými sektory. Formalizované schůzky se staly součástí rámce Lisabonské strategie a následně strategie Evropa 2020 a důraz na sociální dialog se nyní klade také v souvislosti s posilováním sociálních rozměrů hospodářské a měnové unie. Tři strany tripartitního sociálního summitu tvoří komise, Rada zastoupená předsednictvím a evropští sociální partneři, přičemž zástupce zaměstnanců určuje Evropská konfederace odborových svazů a delegaci zaměstnavatelů potom stanoví Evropská unie konfederací průmyslu a zaměstnavatelů, tedy Business Europe.

Nové rozhodnutí Rady plně respektuje dosavadní osvědčenou praxi a je potřeba zejména z důvodu vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Jedná se tudíž o víceméně technickou novelu, která nepřináší žádné zásadní změny.

Navrhované rozhodnutí nemá žádné legislativní dopady ani dopady na státní rozpočet. Právním základem tohoto rozhodnutí je článek 352 Smlouvy o fungování Evropské unie a je přijímáno jednomyslným souhlasem Rady po získání souhlasu Evropského parlamentu. Ten vyjádřil s návrhem rozhodnutí souhlas na svém plenárním zasedání 15. dubna 2014. Schválení Radou lze potom očekávat v červnu 2014.

Vláda ČR se staví k předloženému rozhodnutí Rady pozitivně a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vyslovit s tímto dokumentem souhlas. Senát Parlamentu již projednal tento vládní návrh a vyjádřil svůj souhlas na schůzi konané 23. dubna.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Předseda Poslanecké sněmovny přikázal svým rozhodnutím číslo 15 ze dne 2. dubna 2014 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovil mu k tomu lhůtu do 29. dubna 2014. Výbor návrh projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 162-E/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Lubomír Toufar a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh na usnesení Poslanecké sněmovny. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Toufar: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, děkuji panu ministrovi za uvedení tohoto bodu a chtěl bych tady přednést usnesení výboru pro evropské záležitosti z 10. schůze ze 17. dubna 2014 číslo 47, kde výbor pro evropské záležitosti doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna

Parlamentu ČR vyslovuje předchozí souhlas s návrhem rozhodnutí Rady o trojstranné sociální vrcholné schůzce pro růst a zaměstnanost." Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Táži se, kdo se hlásí. Mám zde přihlášeného pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám tři konkrétní dotazy k tomuto materiálu. V materiálu se píše, že Česká republika spolu se Spojeným královstvím, Spolkovou republikou Německo a Maltou uplatňuje parlamentní výhradu s ohledem na proceduru přijímání návrhů. Mě by zajímaly hlavní důvody, proč se k tomu ČR rozhodla. Evidentně jsme tady v minoritě. 23 členských zemí, resp. 24 členských zemí, v této chvíli tuto výhradu neuplatňuje. Velmi často slýcháme, že jsme slepě následovali Velkou Británii a byli jsme na okraji hlavního evropského proudu, tak mě zajímá, proč se tady stavíme proti názoru 24 členských zemí a získali jsme pro svůj návrh, pro svůj postup, pouhé tři spojence. To je první dotaz. Druhý dotaz byl, zda ten summit letos už proběhl. Pokud ne, tak bych se chtěl zeptat, kdy proběhly summity v loňském roce, kdo se účastnil za Českou republiku a jaké byly nejúčinnější závěry tohoto summitu. Myslím si, že evropské záležitosti jsou velmi důležité, mnohdy tady procházejí velmi formálně a povrchně, a když už máme něco ratifikovat, k něčemu se připojit, tak bychom měli dostat alespoň informaci o tom, co se tam stalo loni, kdo tam za Českou republiku jezdil, a ten hlavní důvod, proč na rozdíl od 24 jiných členských zemí uplatňujeme parlamentní výhradu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikdo další do diskuse se nehlásí. Chci se zeptat, zda na předložené dotazy někdo odpoví, pan zpravodaj či pan zpravodaj výboru, pan předkladatel?

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v této chvíli nejsem schopen na tyto dotazy odpovědět a samozřejmě lze teoreticky požádat o nějakou krátkou lhůtu, kde pravděpodobně bych byl schopen se spojit s paní ministryní a zeptat se jí na to. Nevím, zda to je standardní. Ale říkám zcela na rovinu, teď v této chvíli na to nedokážu odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci vyčítat ministru životního prostředí, že nezná odpověď, to by bylo ode mě, řekl bych, nekorektní. Ale jak to, že tady není ministr či ministryně, když má svůj materiál? Nebo jste připraveni hlasovat pro, aniž byste znali odpovědi na otázky? Myslím si, že jste připraveni. Ale takhle to přece nemůžeme projednávat. Podívejte se do lavic. Kdo bude předkládat smlouvu o dvojím zdanění? Je tady ministr financí? Není. Můžeme se k tomu ptát, nebo zůstanou otázky? Ptám se, a to není vůči panu ministrovi, který tady je. To je vůči těm, kteří tady nejsou. Tohle si přece nemůžeme nechat líbit, aby tady nebyl předkladatel. To považuji za praxi, která je absolutně nepřijatelná.

První den schůze, když bylo grémium Poslanecké sněmovny, tak jsme my jako opoziční kluby velmi stáli o tento čtvrtek. Všichni, kteří tam byli, s tím souhlasili. Vyhýbají se interpelacím ministři a ministryně, podívejte se, vzpomeňte si, přečtěte si, podívejte se na stenozáznam, když pan místopředseda Filip četl omluvy. Nejsou tady při projednávání svých materiálů. To znamená, sami ministři materiály považují za nedůležité. Určitě se shodneme na tom, že když ministr si řekne, že materiál je důležitý, že je tady osobně přítomen, snaží se

přesvědčit Poslaneckou sněmovnu, snaží se získat pro své zákony, pro své zprávy, pro své smlouvy, které předkládá, většinu, a to nejenom vládní, ale mnohem lépe napříč politickým spektrem.

Navrhuji, abychom ten bod přerušili do přítomnosti paní ministryně Marksové-Tominové.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde přihlášku s faktickou poznámkou od pana poslance Michala Kučery.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Já bych k svému předřečníkovi panu předsedovi Stanjurovi prostřednictvím pana předsedajícího. Myslím, že by nás všechny mohlo těšit, že tady máme tak multifunkčního ministra životního prostředí, který dokáže obsáhnout všechny tyto body, a pravděpodobně v něm se koncentruje celá vláda. Možná že to je i námět pro to, aby se počet členů vlády zmenšil, a tam by byla i ona tolik proklamovaná úspora, kterou nám hnutí ANO slibovalo v předvolební kampani. Možná námět na zmenšení počtu členů vlády. Tady ta vláda skutečně přítomna není a možná by ministr životního prostředí zvládl i další ministerstva.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Chaloupka. (Námitka přihlášeného.) Chalupa, omlouvám se.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, kolegové. Rád bych řekl stručně, že tuto situaci, kdy tady nejsou ministři, tak ať to všichni slyší, nalijeme si čistého vína. Díky obstrukcím, kvůli úplným – ne úplným, máte na obstrukce právo, samozřejmě. Ale kvůli obstrukcím jste zdrželi jednání Sněmovny a schvalování důležitých věcí a teď na to poukazujete, že nejsme schopni, jako naši ministři, tady pracovat? Mně to přijde trošku divné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Klučka. Máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Ano. Chovali jsme se jako opozice, naprosto stejně jako vy. Ve čtvrtky jsme kritizovali neúčast ministrů, mluvili jsme o tom, že je to nedůstojné, aby v interpelacích tady nikdo neseděl. Víte, v čem je změna? Nás je tady 126. V minulosti jsme neměli kvorum, ani kvorum 67 lidí na to, abychom pokračovali v jednání. To je ta změna. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych možná jenom chtěla sdělit prostřednictvím vás, pane místopředsedo, kolegovi Chalupovi z ANO, že ve čtvrtek je podle jednacího řádu dopolední program a odpolední program vyhrazený na interpelace, takže sebevětší obstrukce, jak vy jste říkal, by nezabránily tomu, že ve čtvrtek je dopoledne blok interpelací, odpoledne blok interpelací, a pokud tady vaši ministři od rána nejsou, není tady premiér, my se dozvídáme každou chvíli nějakou další omluvu od někoho, tak já nevím, co tady od těch půl

třetí chcete dělat, když tady jsou dva ministři z celé vlády – která mimochodem má největší počet ministrů v novodobé historii naší vlády ČR.

Největší počet ministrů má tato vláda, a přesto si ani jeden kromě pana ministra životního prostředí, který skutečně je přítomen – a vždycky se omlouvám za to, že kritizujeme někoho a slyší to ten, který zrovna přítomen je a pracuje... Ale přece není možné, aby tímto způsobem se vláda chovala k parlamentu, aby tady nebyl ani premiér, a to už na druhých interpelacích, prosím pěkně. Těch čtvrtků, kdy ty interpelace byly, zas tolik nebylo a už jsou to druhé, kdy tady není přítomen premiér. Druhé interpelace a pouze dva ministři z celé vlády? To přece nemůžete myslet vážně, že to je způsobeno nějakými obstrukcemi, když pravidelně v jednacím řádu, který je zákonem, ty čtvrtky jsou určené na interpelace. Tomu by nezabránily žádné obstrukce ani by tomu nijak nepomohly.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Zavadil.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a pánové, já se připojuji k tomu, co tady řekli kolegové zprava, abychom přerušili jednání o těchto bodech a vyčkali, až tady bude ministr. Tečka. A žádám, aby o tom bylo hlasováno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jsem teď nerozuměl, o co žádáte.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Že se připojuji k tomu, abychom přerušili tento bod a abychom tyto body jednali až za účasti ministrů, to je první poznámka. A druhá poznámka, abychom o tom hlasovali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Podle jednacího řádu § 109 skutečně lze podat pouze návrh na zamítnutí anebo návrh na odročení, každopádně o těchto návrzích se hlasuje až po ukončení rozpravy. To znamená, dokončíme rozpravu a poté budeme dávat hlasovat. Mám zde faktickou poznámku, pane poslanče Stanjuro, mám zde faktickou poznámku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám námitku k tomu, jak to řídíte. Každý bod, o kterém jedná Poslanecká sněmovna, lze přerušit. O návrhu na přerušení se dá hlasovat bezodkladně. Ten váš výklad, že tento bod nemůžete přerušit, prostě neodpovídá jednacímu řádu. Pan poslanec měl samozřejmě pravdu, proto vznáším námitku a žádám, aby o tomto návrhu bylo hlasováno ihned.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Protože se jedná o procedurální návrh, tak nejdřív dám hlasovat o této námitce a nejdřív vás odhlásím a poprosím vás, abyste se opět přihlásili. Počet se ustálil, takže nyní dávám hlasovat o vznesené námitce, aby bylo hlasováno v podstatě okamžitě před ukončením rozpravy.

To znamená dávám hlasovat o této námitce. Kdo je pro? Kdo je proti? (Výkřiky vpravo.) Dobře, v tom případě prohlašuji toto hlasování za zmatečné a budeme hlasovat ještě jednou. Já vám upřesním, o čem budeme hlasovat. Byla vznesena námitka pana poslance Stanjury proti způsobu vedení Sněmovny, abychom o přerušení tohoto bodu hlasovali hned, nikoliv až po ukončení rozpravy, tak jak jsem navrhoval já. To znamená, nejdříve dáme

hlasovat o této námitce a v případě, že ji Sněmovna přijme, budeme hlasovat o přerušení bodu v podstatě okamžitě.

Takže dávám hlasovat o námitce pana poslance Stanjury.

Zahajuji toto hlasování. Kdo je pro, abychom hlasovali o přerušení tohoto bodu bezprostředně. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? Je to hlasování číslo 188. Případně kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 188, přítomno 121 poslanců, pro tuto námitku bylo 116 poslanců.

Takže v tento moment dávám hlasovat o tom, aby projednávání tohoto bodu bylo přerušeno do přítomnosti paní ministryně práce a sociálních věcí.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? Kdo se zdržel?

Končím hlasování číslo 189, přítomno je 122 poslanců, pro návrh tohoto usnesení bylo 116. Usnesení bylo přijato.

Návrh usnesení zní, že projednávání tohoto bodu je přerušeno do té doby, než bude přítomna paní ministryně práce a sociálních věcí.

Dobře, pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ve mně po nějakých osmnácti letech, co jsem zde, zanechala slova Miroslava Kalouska dost silný a negativní dojem. Já jsem čekal, že na to přijde nějaká reakce. Nejde o to, jestli máme stejné názory. Máme rozdílné. (Předsedající: Já se omlouvám, pane poslanče...) Je tisíc důvodů... Neberte mi slovo. (Předsedající: Já vám rozumím, ale...) Je tisíc důvodů nesouhlasit s Miroslavem Kalouskem v různých věcných krocích. Přátelé, ale jestli nebudeme reagovat na to, jak se společnost radikalizuje, jestli neuděláme nějaký distanc, že toto už není naše politika, jestli přehlédneme to, že čas od času někdo napíše "zabte tamtoho nebo zabte jiného", my se tomu budeme usmívat a budeme tomu tleskat, tak to povede k velmi špatným koncům. Tady nejde o to – já neútočím na ANO, já neútočím na webové stránky... (Předsedající: Pane poslanče, já vám říkám, že nerespektujete jednací řád.) Já útočím na to, že tady není žádná reakce. Já bych si přál, kdyby alespoň předsedové všech poslaneckých... (Předsedající vypíná mikrofon.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, vypínám vám mikrofon. Přestože lidsky s vámi souhlasím a máte k tomu jasné právo se takto vyjádřit, žádám vás, abyste respektoval jednací řád, tak jako všichni poslanci této Poslanecké sněmovny. Přihlaste se s touto poznámkou, až bude otevřen bod, až bude otevřena diskuze. Jestliže má platit jednací řád, musí platit pro všechny stejně. V tento moment mohou vystupovat pouze poslanci s přednostním právem.

(Poslanec Urban setrvává u mikrofonu.)

Není otevřen žádný bod v tento moment, můžete vystoupit pouze s procedurálním návrhem. (Výkřiky v sále: To chtěl!) Znovu říkám, můžete vystoupit s procedurálním návrhem, o kterém dáme hlasovat. Zapnu vám mikrofon a předpokládám, že přednesete svůj procedurální návrh. Máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, vy jste před chvílí porušil jednací řád tím (Předsedající: Neporušil jsem jednací řád.), že jste nenechal hlasovat o procedurálním návrhu hned, a mě budete poučovat, co mám dělat.

Já jsem chtěl samozřejmě navrhnout bod, který by zněl Výhrada předsedů poslaneckých klubů k útokům na politiky Parlamentu České republiky. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. K předchozímu příspěvku chci říct, že jsem respektoval jednací řád a v případě, že někdo vystupuje v okamžiku, kdy není otevřený bod, musí dopředu inzerovat, že chce předložit procedurální návrh. V tom případě má slovo. Nebyla otevřena diskuze.

Pane Stanjuro, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane Bartošku, oslovujte mě tak, jak máte. Myslím si, že to od vás bylo opravdu necitlivé, že jste mého kolegu pana poslance Urbana přerušil. Dvakrát jste porušil jednací řád. Poprvé když jste rozhodl, že o procedurálním návrhu pana poslance Zavadila budeme hlasovat až po ukončení rozpravy, to nevím, odkud jste vzal. A podruhé i ta vaše interpretace prostě není pravdivá. Nebyl otevřený bod. Vy jste panu poslanci Urbanovi, když budeme striktně trvat na jednacím řádu, neměl dát slovo. Vy mu nejdřív dáte slovo, abyste ho pak uprostřed vystoupení vypnul. Já si nepamatuji, že by byl tady někdo vypnut, ještě u tak závažného vystoupení. Myslím si, že kromě jednacího řádu můžeme používat také zdravý selský rozum a trošku slušnosti a velkorysosti. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: K tomu pouze dodám, že samozřejmě bych pana poslance Urbance nechal domluvit... (Námitky v plénu ohledně zkomolení jména.) Urbana, kdyby předstoupil s tím, že přednáší procedurální návrh. Ale jak jsem řekl, lidsky jsem s tím, co říkal, souhlasil.

S přednostním právem se hlásí pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já chci jenom ujistit pana poslance Urbana (s důrazem), chci jenom ujistit pana poslance Urbana, že to nebylo bez reakce. (Úplné ticho v sále.) Že bezprostředně po mém vystoupení byla oficiální reakce hnutí ANO na ten hnus změněna. Nicméně ta původní reakce, která tam visela déle než 24 hodin, existuje v desítkách kopií.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde procedurální návrh pana poslance Podivínského.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl rozšířit procedurální návrh pana kolegy Urbana ještě o to, aby se to netýkalo jenom politiků, ale vůbec nárůstu xenofobie, nesnášenlivosti, rasismu v naší společnosti. A narážím tady kupř. na server Čechy Čechům, kde se vytvářejí seznamy, a ty seznamy už jsme tady jednou měli a víme, jak to dopadlo. Čili procedurální návrh na rozšíření tohoto okruhu, jak navrhoval pan poslanec Urban. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Laudát také procedurální návrh? Ano.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem se tady před drahným časem v době nepřítomnosti pana předsedy klubu TOP 09 hlásil s přednostním právem. Nebylo mně umožněno. Pak jste následně viděli chaos. Já se domnívám, že pan místopředseda by si měl dále trošku odpočinout od řízení této sněmovny. Dávám procedurální návrh, aby byl odvolán z řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. To je procedurální návrh, o kterém dáme hlasovat bezprostředně.

Poslankyně Jana Černochová: (Připravená k faktické poznámce, ale nečeká na oslovení a vstupuje do řeči.) Pane místopředsedo, nelze o něm dávat hlasovat bezprostředně, protože přesně na 12. hodinu 00 minut máme pevně zařazený bod, který už dvě minuty máme projednávat. Prosím, uklidněte se všichni. Vraťme se k programu. A pan místopředseda se domluví s někým z kolegů, jak dál postupovat po projednání toho pevně zařazeného bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, máte pravdu, paní poslankyně Černochová. Ve 12 hodin byl pevně zařazený bod, dávám vám za pravdu.

Já otevírám pevně zařazený bod

85.

Zpráva o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2013 /sněmovní dokument 718/

Poté, co bude tento bod otevřen, domluvíme se s vedením Sněmovny, jak budeme pokračovat s bodem předchozím, s tím procedurálním návrhem. (Následuje výměna předsedajících.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, hezké poledne. Prosím pana poslance Koníčka, aby uvedl předložený sněmovní dokument, kterým je dokument číslo 718. Tento dokument vám byl všem distribuován. Pane poslanče Koníčku, prosím, ujměte se slova a představte nám onen tisk.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, kontrolní výbor se kontrolou výročních finančních zpráv opakovaně zabýval a 30. dubna přijal usnesení číslo 38, které máte v systému jako sněmovní dokument číslo 718.

V tomto dokumentu kontrolní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

- I. konstatuje, že výroční finanční zprávy za rok 2013 předložené následujícími politickými stranami a politickými hnutími podle zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění, jsou úplné a následuje seznam 106 politických stran, které mají zprávu úplnou;
- II. žádá vládu, aby podle § 14 zákona č. 424/1991 Sb. podala návrh k Nejvyššímu správnímu soudu na pozastavení činnosti politických stran a politických hnutí, jejichž činnost

je v rozporu s § 17 až § 19 zákona č. 424/1991 Sb., neboť své výroční finanční zprávy za rok 2013:

- a) předložily neúplné následuje seznam 18 politických stran,
- b) nepředložily následuje seznam 38 politických stran;
- III. žádá vládu, aby podle § 13 odst. 6 zák. č. 424/1991 Sb. podala návrh k Nejvyššímu správnímu soudu na zrušení politických stran a politických hnutí, jejichž činnost již byla pozastavena, a politické strany a politická hnutí své výroční finanční zprávy za rok 2013 nepředložily následuje seznam 13 politických stran a hnutí;
- IV. konstatuje, že následující politické strany a politická hnutí, které jsou navrženy na zrušení (návrh výmazu nebyl dosud předložen) a nebo jsou v likvidaci, v konkursu, v insolvenčním řízení, výroční finanční zprávy za rok 2013:
 - a) předložily neúplné 1 politická strana,
 - b) nepředložily a následuje seznam 21 politické strany a hnutí;
- V. žádá vládu, aby nejpozději do 30. 9. 2014 projednala výše uvedené návrhy k Nejvyššímu správnímu soudu na pozastavení činnosti a rozpuštění předmětných politických stran a politických hnutí;
- VI. konstatuje, že údaje uvedené ve výroční finanční zprávě strany a hnutí nejsou doloženy podle § 18 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb. u těchto politických stran a hnutí následuje seznam 4 politických stran;
- VII. konstatuje, že údaje uvedené ve výroční finanční zprávě strany a hnutí nejsou v souladu s § 19 zákona č. 424/1991 Sb. u těchto politických stran a hnutí následuje seznam 3 politických stran;
 - VIII. pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby
- 1. v souladu s § 19a odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb. seznámil s body VI. a VII. tohoto usnesení příslušné finanční úřady;
- 2. v souladu s § 20a odst. 4 zákona č. 424/1991 Sb. do 7. 6. 2014 s tímto usnesením seznámil Ministerstvo financí;
 - 3. s tímto usnesením seznámil Ministerstvo vnitra.

Tolik návrh usnesení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji panu poslanci Koníčkovi. Otevírám obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Otevírám podrobnou. Prosím, aby se pan poslanec odkázal na návrh usnesení.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, pane předsedo. Já bych se chtěl odkázat na sněmovní dokument 718, který máte všichni předložený v písemné podobě jako návrh usnesení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Výborně, děkuji. Zeptám se, zda jsou další přihlášky do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Rozpravu končím. Závěrečné slovo pan poslanec nepožaduje.

Budeme tedy hlasovat. Usnesení vám bylo předneseno.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 190, přihlášeno je 131 kolegyň a kolegů, pro 116, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Končím bod 85 a otevírám bod

86.

Doplnění výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za roky 2009 až 2012 /sněmovní dokument 719/

Konstatuji, že k tomuto bodu vám byl doručen dokument 719, a prosím opět pana zpravodaje kontrolního výboru poslance Koníčka, aby uvedl tento sněmovní dokument. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený předsedo, vážené kolegyně a kolegové, také doplněním výročních finančních zpráv se kontrolní výbor zabýval opakovaně a na své schůzi 30. dubna přijal usnesení č. 39, které vám bylo distribuováno jako sněmovní dokument 719.

V něm kontrolní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna

- I. konstatuje, že výroční finanční zprávy předložené následujícími politickými stranami a politickými hnutími podle zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutí, v platném znění, jsou úplné: za rok 2009 1 politická strana, za rok 2010 8 politických stran, za rok 2011 8 politických stran a za rok 2012 seznam 24 politických stran;
- II. konstatuje, že výroční finanční zprávy předložené následujícími politickými stranami a politickými hnutími podle zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění, jsou i po doplnění neúplné: za rok 2010 2 politické strany, za rok 2011 1 politická strana, za rok 2012 8 politických stran;
- III. pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby za prvé v souladu s § 20a odst. 4 zákona č. 424/1991 Sb. do 7. 6. 2014 s tímto usnesením seznámil Ministerstvo financí a za druhé s tímto usnesením seznámil Ministerstvo vnitra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Obecnou rozpravu končím. V podrobné rozpravě, kterou jsem otevřel, prosím pouze na odkaz na usnesení.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, pane předsedo. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které máte ve sněmovním dokumentu 719. Tímto se k tomu přihlašuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Další přihlášky do podrobné rozpravy nemám, tak ji končím. Přistoupíme k hlasování. Závěrečné slovo pan poslanec nepožaduje.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s navrženým usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 191. Přihlášeno je 130 kolegyň a kolegů, pro 119, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Já končím projednávání bodu 86.

Teď bychom se tedy měli vypořádat s oněmi procedurálními návrhy. Zaznamenal jsem návrh pana poslance Urbana, který byl rozšířen panem poslancem Podivínským. Zeptám se pana poslance Urbana, zda akceptuje rozšíření, jak je přednesl pan poslanec Podivínský. (Ano.) Výborně.

Pak zde padl návrh na odvolání řídícího. Vzhledem k tomu, že došlo na střídání ve vedení schůze, tak se ptám, zda stále trvá návrh na odvolání řídícího. Děkuji.To hlasovat nebudeme.

Vzhledem k tomu, že budeme hlasovat o tom, co navrhl pan poslanec Urban, musí tomu předcházet hlasování o tom, zda Sněmovna souhlasí s tím, že je natolik závažná situace, že by bylo třeba změnit program, respektive zařadit další bod. To je první věc, o které budeme hlasovat. Ale vzhledem k tomu, že mám ještě avizovánu podobnou žádost od pana poslance Hájka, tak ho poprosím, aby svůj návrh přednesl, a potom se hlasováním vypořádáme s oběma těmito návrhy. Pan poslanec Hájek. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych v souvislosti s tragickým důlním neštěstím, které postihlo občany Turecké republiky v úterý 13. května, zařadil bod, který nazývám Tragické důlní neštěstí v uhelném dole u města Soma v Turecké republice. V rámci projednávání tohoto bodu bych chtěl navrhnout usnesení, kterým bychom vyjádřili soustrast a kondolenci pozůstalým a rodinám těchto horníků. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Navrhuji následující postup. Nejprve nechám hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí, že situace je natolik závažná, že přistoupíme ke změně programu, případně doplnění programu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tím, že je situace natolik závažná, aby došlo ke změně programu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 192. Přihlášeno je 131, pro 120, proti nikdo.

Nyní tedy máme dva body. Z hlediska časového. Předpokládám, že u bodu, který navrhl pan poslanec Urban, bude diskuse a rozprava. Jakkoliv ten bod byl navržen dříve než bod pana poslance Hájka, který, předpokládám, je na dvě minuty, tak se ptám pana poslance Urbana, zda by souhlasil s tím, že bychom nejprve zařadili bod pana poslance Hájka a poté bychom projednávali vámi navržený bod. Dobrá.

Ještě poprosím pana poslance Podivínského, kdyby byl tak laskav a zopakoval ještě rozšíření, které navrhoval, abychom úplně přesně věděli, o čem hlasujeme.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji, pane předsedo. Já bych si po poradě s panem kolegou Urbanem, dovolil navrhnout usnesení Sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stačí jenom název bodu.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Je to Odsouzení rostoucích projevů vybízení k násilí na politicích, jak řekl pan poslanec Urban, a všechny druhy šířící se xenofobie, rasismu a nenávisti ve společnosti, zvláště v médiích a na sociálních sítích a ve virtuálním mediálním prostoru.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je název bodu, který navrhuje pan poslanec Urban společně s panem poslancem Podivínským. Pan poslanec Hájek navrhuje bod Tragické důlní neštěstí v uhelném dole u města Soma v Turecké republice. Budeme hlasovat odděleně.

Nyní bychom hlasovali o tom, že jako další bod zařadíme bod Tragické důlní neštěstí v uhelném dole u města Soma v Turecké republice.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 193. Přihlášeno 135, pro 119, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o tom, že jako druhý bod po tomto bodě zařadíme bod s názvem, který zde načetli oba dva pánové, ve finální verzi pan poslanec Podivínský.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí se zařazením tohoto bodu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 194. Přihlášeno 135, pro 122, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Ptám se: vypořádali jsme se se všemi procedurálními návrhy? Ano.

Otevírám tedy bod

96.

Tragické důlní neštěstí v uhelném dole u města Soma v Turecké republice

Prosím pana poslance Hájka, aby se ujal slova a tento bod nám odůvodnil. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, před vstupem do Poslanecké sněmovny jsem 36 roků fáral v uhelném hlubinném dole. Od roku 1982 do roku 2013 jsem byl i důlní záchranář. Z paměti mně nikdy nevymizí datum 7. května 1985, kdy jsem jako velitel průzkumné čety velel jednotce, která jako první po výbuchu na dole Doubrava fárala do dolu a kde jsem v rámci tohoto průzkumu identifikoval 17 obětí. Pamatuji si na rodiny, na pohřby, to znamená veškeré věci, které s tímto souvisí. Pamatuji si na důlní neštěstí 18. října 1990 – výbuch na dole Barbora, kde zahynulo 30 horníků. Pamatuji opravdu tragédií celou řadu a taky to někdy na mně je vidět, že prostě jsem emočně někdy citlivější. Za to se někdy poslancům omlouvám. Každá takováto tragédie, a není to jenom uhelná tragédie, zanechává v srdcích pozůstalých opravdu mnohdy nesmazatelné rány.

Chtěl bych se připojit k řadě ministrů zahraničních věcí, chtěl bych se připojit k našemu panu prezidentovi, který sdělil kondolenci pozůstalým a tureckému lidu. Není tajemstvím, že turecká vláda vyhlásila třídenní smutek. Chtěl bych, aby i naše Poslanecká sněmovna se připojila k soustrasti, a následně potom v podrobné rozpravě dám návrh na usnesení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu. Mám zde přihlášku pana poslance Klučky. Prosím, máte slovo. Pouze vás upozorňuji, že jste se právě stal zpravodajem tohoto tisku nebo tohoto bodu. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuju, pane předsedo, a je mi ctí, že mohu být u tohoto bodu zpravodajem. Jenom chci požádat kolegy: Nediskutujme kolem toho. To je obrovská

tragédie. To je něco strašného, co se stalo v tom dole. Je to největší tragédie, důlní neštěstí, za poslední desítky let. Já bych jenom poprosil, pojďme schválit usnesení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, prosím, posaďte se u stolku zpravodajů. Paní poslankyně Němcová má slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já rozumím tomu požadavku, abychom co nejrychleji vyjádřili svou soustrast se všemi, kteří trpí. Myslím, že každý z nás zaregistroval tyto zprávy a každý z nás pochopil, jaký rozměr mají. Rozumím i panu kolegovi, který zde přednesl návrh na tento bod. Na druhou stranu chci vysvětlit, proč jsem hlasovala proti zařazení tohoto bodu. Protože se domnívám, že úkolem Poslanecké sněmovny je kromě jiného vyvažovat a rovnoměrně reagovat na všechny události, které se ve světě a v České republice dějí. Myslím tím to, že například stane-li se takováhle tragédie, tak já jako předsedkyně Poslanecké sněmovny jsem automaticky posílala okamžitě, bez rozhodnutí Sněmovny, dopis příslušnému předsedovi sněmovny té země tak, jako reaguje prezident země a spojí se s prezidentem konkrétního státu. A zrovna tak se domnívám, že se děje z úrovně vlády.

Nezpochybňuji vůbec nic, cítím s těmi lidmi stejně jako vy všichni. Jenom se domnívám, že v takovém případě pokud Sněmovna se rozhodne, tak by musela téměř každý den přijímat nějaký nový bod, protože tragédie kolem nás se dějí neustále, ať už je nazveme jakkoli. Jestli si někdo myslí, že smrt školáků na silnici je menší tragédie nebo horníků je větší, já tohle neumím soudit, nebudu soudit, v žádném případě. K tomu se necítím být ani lidsky ani jakkoliv odborně připravena. Proto se domnívám, že tento bod tady máme, určitě se s ním slušně čestně vyrovnáme. Já jsem chtěla jenom vysvětlit to, že i bez příslušného usnesení Poslanecké sněmovny reakce České republiky z pozice nejvyšších ústavních činitelů se automaticky dějí nebo děly. Doufám, že se dějí i nyní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Chtěl bych vás ujistit, že příslušný dopis je již připraven v mém sekretariátě k odeslání. Nicméně pokud se Sněmovna rozhodla zařadit tento bod, tak je to samozřejmě právo Sněmovny a my se s tím vypořádáme.

Zeptám se, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy. Nikdo. Obecnou končím a prosím pana navrhovatele, aby v podrobné rozpravě navrhl usnesení.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, navrhuji tento text usnesení. Návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v souvislosti s tragickým důlním neštěstím v hlubinném uhelném dole u města Soma v Turecké republice vyjadřuje hlubokou a upřímnou soustrast všem rodinám a pozůstalým horníků, kteří zahynuli při výkonu jejich povolání." Dále navrhuji v usnesení, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v souvislosti s touto tragédií požádala vládu České republiky o poskytnutí nezbytné technické a humanitární pomoci k řešení následků této tragédie, která postihla lid Turecké republiky, v případě, že o to turecká strana požádá. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Chápu to jako jedno usnesení s tím, že ve druhé části text bude znít: "Poslanecká sněmovna v souvislosti s touto tragédií žádá vládu České republiky.

Paní poslankyně Černochová, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem si to nezachytila na papír, ale tahalo mě tam za uši hlubinný důl – hluboké neštěstí. Prosím, změňte slovo hluboké neštěstí, nahraďte ho jiným synonymem. (Následuje debata v lavicích. Navrhovatel upozorňuje, že hlubinný důl je terminus technicus.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ne ne, já si myslím, že můžeme, pokud dovolí pan navrhovatel, text by mohl znít, že "vyjadřujeme upřímnou soustrast". Ano, takže ta modifikace, já to přečtu ještě jednou. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v souvislosti s tragickým důlním neštěstím v hlubinném uhelném dole u města Soma v Turecké republice vyjadřuje upřímnou soustrast všem rodinám a pozůstalým horníků, kteří zahynuli při výkonu jejich povolání." A ta druhá část by byla tak, jak ji načetl pan navrhovatel: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v souvislosti s touto tragédií žádá vládu České republiky o poskytnutí nezbytné technické a humanitární pomoci k řešení následků této tragédie, která postihla lid Turecké republiky, v případě, že o to turecká strana požádá."

Ptám se, kdo dál se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo, rozpravu končím. Závěrečná slova asi nejsou třeba a budeme tedy hlasovat. Já vás odhlásím, aby počet na tabuli odpovídal stavu v sále.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro toto usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 195. Přihlášeno 125, pro 124. Toto usnesení bylo přijato.

Končím tedy tento bod a otevírám bod, který byl navržen panem poslancem Urbanem.

97.

Odsouzení rostoucích projevů vybízení k násilí na politicích a všech druhů šířící se xenofobie, rasismu a nenávisti ve společnosti, zvláště v médiích a na sociálních sítích a ve virtuálním mediálním prostoru

Prosím původního navrhovatele, aby se ujal slova. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, za prvé bych chtěl vzkázat panu místopředsedovi, že já jsem byl rozhodnut tady stát, i když jste mě vypnul, do té doby, než by bylo prohlášení Poslanecké sněmovny k odmítnutí násilí a útokům přijato. Já jsem nechtěl navrhovat bod. Jen jsem chtěl, aby zazněla jasná reakce všech politických stran, že k demokracii násilí a nabádání k fyzické likvidaci nepatří. Že se neshodneme v mnoha názorech, to je jisté. A to zase na druhou stranu k demokracii patří.

Nebudu déle prodlužovat ten bod a myslím si, že je zde vůle přijmout usnesení, které máme s kolegou připraveno. Případně ho můžeme nějakým způsobem modifikovat.

Děkuji pěkně za zařazení tohoto bodu, i když já jsem nežádal původně bod, ale pouze prohlášení Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, nicméně se obávám, že prohlášení nelze přijmout bez toho, abychom zařadili bod.

Otvírám rozpravu a mám zde přihlášku pana předsedy Faltýnka. Potom pan místopředseda Bartošek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane předsedo. Já se omlouvám, nebyl jsem účasten části té diskuse, protože jsem – nepoužívám facebook, tak jsem si to šel vytisknout do kanceláře a zjistiti vůbec, o co konkrétně jde. Při podrobném prostudování té komunikace na facebooku těch lidí a bohužel i někoho z ANO musím konstatovat, že se od tohoto, i když on to myslel, že se vyjadřuje k nějakému jinému filmu, ale to není důležité, to není vůbec důležité. A v tomto má pravdu kolega Kalousek a my se od tohoto oficiálně distancujeme, omlouváme se. Nebo minimálně já za sebe a za svoje kolegy. A už jsem začal zjednávat nápravu s tím člověkem, pokud ho vypátráme, a my ho vypátráme, kdo to tam dal. A omlouváme se za to, co se stalo, a přikláníme se k tomu, co tady navrhuje kolega Urban, k tomu usnesení. Omlouvám se ještě jednou. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já, pane předsedo prostřednictvím pana předsedy, tu omluvu samozřejmě rád přijímám ne za sebe, ale za všechny, kterým je vyhrožováno fyzickou likvidací. A domníval jsem se, že do výbavy žádné politické strany nepatří vyjadřování sympatií s názory na fyzickou likvidaci kohokoliv, natožpak kolegy v Poslanecké sněmovně. A to je to jediné, kde bych i při přijetí té omluvy mírně zaváhal. To není někdo z ANO, to je někdo, kdo má právo mluvit jménem ANO. Prostě ta odpověď není: Já jsem někdo z ANO a pan Faltýnek a Babiš mě neznají. Já jsem ten, kdo má právo tlumočit oficiální názory hnutí ANO 2011. Prosím, nezamlžujme to. Byl vysloven podle mého názoru zcela nepřijatelný názor hnutí ANO 2011, vy jste se teď od něj distancoval a já vaši omluvu přijímám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Bartošek má slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové pěkné dopoledne. Plně se ztotožňuji s tím, že agresivita, ať už řečená, nebo napsaná, je nebezpečná v tom, že nikdy nevíme, proti komu se může otočit, ať už je to jednotlivec, nebo skupina. A myslím si, že jako Poslanecká sněmovna bychom měli jednoznačně důrazně a jasně říct, že toto je chování a rétorika pro nás naprosto nepřijatelná. Myslím si, že, jak už zde zaznělo, na spoustu věcí můžeme mít rozdílné názory, ale základem demokracie je vzájemná tolerance a ne vzájemné urážení. Jestliže se vyhrožuje smrtí, likvidací nebo čímkoliv jiným, tak si říkám, co následuje potom. Já tam jinou hranici než to, že se to reálně stane, nevidím. Proto si myslím, že je důležité, abychom se distancovali dříve, než bude v mnoha ohledech pozdě, protože skutečně, co se týká rasistických projevů a xenofobie, tak s tou se skutečně naše společnost potýká.

Jinak, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem vám říkal, že lidsky s tím, co říkáte, souhlasím, a identifikoval jsem se s tím, ale věřte tomu, že já prostě jsem od toho, abych respektoval jednací řád a řídil Sněmovnu. Kdybyste řekl, že se jedná o bod, tak jsem vás nechal domluvit a nechal hlasovat. Nebylo to nic proti tomu, co jste říkal. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zeptám se, kdo dál se hlásí. Pan poslanec Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Dámy a pánové, souhlasím tady s panem kolegou Urbanem v tom, že spolu nemusíme souhlasit v politických názorech, ale musím říct, že si velmi vážím omluvy pana kolegy Faltýnka a souhlasím a doufám, že mohu mluvit za celý klub Úsvitu v tom, že tyto věci nepatří ani do politiky ani do jakéhokoliv jiného života, a to nejen to. Ale

myslím si, že i urážky a napadání, že jsme lidi a že morálně si myslím, že lidi, kteří se snaží tady něco změnit, takže souhlasím s tím a ještě jednou děkuji. Vážím si té omluvy.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan poslanec Černoch. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Otevírám podrobnou a je zde přihláška pana poslance Podivínského, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji. Vážený pane předsedo, vládo, kolegyně, kolegové, já jsem považoval za nutnost rozšířit ten prvotní návrh pana kolegy Urbana ještě o obecné projevy xenofobie, rasismu a nenávisti ve společnosti, nejen co se týká přímo vybízení k fyzické likvidaci politiků či kohokoliv, ale i ke skrytým formám, které se mohou jevit z formálního hlediska litery zákona v pořádku. Především, jak jsem již avizoval, jedná se mi tady konkrétně kupříkladu o server, kde se vytvářejí seznamy podle původu. Víme, jaké důsledky vytváření takových seznamů mělo v minulém století, kam to vedlo a že to dopadlo na všechny lidi na světě, že jsem považoval za povinnost rozšířit tady návrh toho usnesení.

Dovolím si přednést návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky důrazně odsuzuje rostoucí projevy vybízení k násilí na politicích a všechny druhy šířící se xenofobie, rasismu a nenávisti ve společnosti, zvláště v médiích, na sociálních sítích a ve virtuálním mediálním prostoru." Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se, kdo dále se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, takže podrobnou rozpravu končím. Závěrečná slova, předpokládám, nejsou třeba a je zde pouze jeden návrh na usnesení. Je třeba ho ještě jednou číst, nebo víme o čem hlasujeme? Můžeme rovnou. Dobrá. Je zde žádost ještě jednou o odhlášení, tak vás znovu odhlásím. Prosím, přihlaste se a budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl pan poslanec Podivínský.

Já zahájím hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Podivínského, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 198, přihlášeno 126, pro 126. Děkuji.

Pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Dovolte mi, abych všem kolegyním i kolegům, těm, kteří se omluvili, i těm, kteří hlasovali pro toto usnesení a vyjádřili tak společnou rozhodnost postavit se proti násilí a výhrůžkám demokracií, upřímně poděkoval. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. (Potlesk.) Ukončím tento bod. Než otevřu bod další, je zde přihláška s přednostním právem pana předsedy klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nechci odpověď hned, ale znovu pan místopředseda Sněmovny říkal, že v období, kdy se neprojednává žádný bod, mohou poslanci vystupovat s návrhy na procedurální hlasování. Já si myslím, že to není pravda. Já bych chtěl, aby se na to podívala sněmovní legislativa, ať se takhle nepřeme a nepokřikujeme u mikrofonu. Opravdu si myslím, že to tak nikdy nebylo a že to jednací řád neumožňuje. Není to nějak konfrontační. Pokud legislativní odbor zpracuje nějaké písemné

stanovisko pro předsedy klubů, tak budeme vědět jasně, jak to je, a nemusíme tady předvádět, kdo je větší znalec jednacího řádu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já to registruji. Předpokládám, že buď organizační, nebo legislativní odbor bedlivě poslouchá debatu a na základě stenozáznamu zpracuje odpověď na vaši žádost a ta odpověď bude distribuována.

Nyní jsme u bodu 37, což je

37.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o založení Evropského komunikačního úřadu (ECO) /sněmovní tisk 93/ - druhé čtení

Zeptám se, kdo z ministrů se ujme slova za ministra průmyslu a obchodu. Pan ministr životního prostředí. Prosím, pan ministr Brabec. Máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, ano, registruji tu správnou poznámku, již jsem ji zaregistroval v kuloárech – a Ferda Brabenec, materiály všeho druhu. Já se omlouvám, že jsem vás při tom minulém materiálu zklamal svou nepřipraveností. Budu se snažit to vylepšit, ale zase bych vás nechtěl provokovat k nějakým dotazům. Ten materiál už tady jednou byl, byl diskutován. Dovolte mi tedy krátký komentář.

Návrh na vyslovení souhlasu s přístupem České republiky k Úmluvě o založení Evropského komunikačního úřadu, tzv. ECO, předložený vládou byl s kladným výsledkem projednán 4. března zahraničním výborem. Připomenu jenom, že ECO napomáhá koordinovanému postupu evropských zemí v globálních záležitostech, zejména v orgánech Světové poštovní unie a Mezinárodní telekomunikační unie, a dále při harmonizaci technických a regulačních podmínek elektronických komunikací v Evropě. Na základě mandátu Evropské komise jsou v rámci Evropského komunikačního úřadu zpracovávány i studie a návrhy harmonizačních dokumentů EU. Přistoupení České republiky k této úmluvě nebude mít žádný dopad na státní rozpočet. Z těchto důvodů se navrhuje přistoupit k úmluvě o založení Evropského komunikačního úřadu.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje výboru zahraničního pana poslance René Čípa, aby nám odůvodnil usnesení, které bylo doručeno jako tisk 93/1.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, zahraniční výbor na své 7. schůzi dne 4. března 2014 úmluvu projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas s přístupem ČR k Úmluvě o založení Evropského komunikačního úřadu (ECO)." Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. V tom materiálu je uvedeno, že přistoupení k Úmluvě o založení Evropského komunikačního úřadu nebude mít žádné dopady na státní rozpočet. Já bych se chtěl ještě jednou ujistit, že nebudeme platit žádné členské příspěvky, že tam nebude nikdo jezdit, že to prostě jenom podepíšeme a náklady budou nula. Mně se tomu nechce věřit. Myslím si, že i pan ministr stejně jako já, když jsem přišel na úřad, zjistil, že jsme v mnoha nesmyslných mezinárodních organizacích. Ty částky sice nejsou horentní za roční poplatky, ale pak se stávají věci – viděl jsem tento týden fotku generálního ředitele Českých drah, který v klopě měl odznáček KLDR – Korejské lidově demokratické republiky. Hrdě, protože on úplně přesně nevěděl. Zúčastnil se jedné takové obskurní mezinárodní organizace, kde jsou dva jednací jazyky. Pokud se spletu, tak pak poprosím pracovníky Ministerstva dopravy, aby mě opravili. Jedním je ruština a druhým čínština, nebo korejština. Přesně nevím. Je to ještě z dob RVHP. A jak to tak, protože to jsou malé částky, uniká pozornosti jednotlivých ministrů, tak to tak proplouvá a úředníkům či generálnímu Českých drah úplně nevadí jezdit někam na konference, protože to platí daňoví poplatníci.

Nechci mluvit o vlajce KLDR, jak to vypadá, zrovna když jsme tady hostili před několika týdny delegaci z Jižní Koreje, ale opravdu bych se chtěl ujistit, že to je fakt nula. Mně se tomu opravdu nechce věřit. Nechci to nijak zpochybňovat, ale přijde mi to příliš autoritativní. To znamená, jestli budeme řádnými členy, nebo nebudeme, jestli řádní členové budou mít povinnost platit nějaký roční členský příspěvek – myslím, že z toho všechny mezinárodní organizace žijí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji panu kolegovi Stanjurovi, panu předsedovi Stanjurovi za dotaz. Já se omlouvám, opomenul jsem tam slovíčko zásadní dopad na státní rozpočet. Dopad tam bude. Členský příspěvek je přibližně 64 tisíc dánských korun, takže asi 220 tisíc korun českých ročně. Samozřejmě nepočítám v tom, pokud budou nějaké zahraniční cesty. Určitě, uznávám. Pokud nebudou naši úředníci létat byznysem, s čímž všichni samozřejmě bojujeme ve svých úřadech, a myslím, že to zásadně měníme, anebo pokud tam budou jezdit vlakem, tak určitě náklady budou menší.

Přínosem oproti stávajícímu stavu, kdy Česká republika je, resp. v tomto případě konkrétně Český telekomunikační úřad, členem neziskové organizace, je to, že my vlastně nemáme možnost měnit a zasahovat do činnosti té organizace. Takže to bych řekl, že je hlavní důvod, kdy teď bude Česká republika moci prostřednictvím ČTÚ se daleko více podílet na činnosti té organizace, rozhodovat třeba i o strategii a postupu harmonizace elektronické komunikace v rámci Evropy za cenu řekněme 220 tisíc korun ročně plus nějaké další náklady. Tak to jenom doplňující odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky do rozpravy nemám, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Asi nejsou třeba.

Takže budeme hlasovat o usnesení, které bylo navrženo zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 197, přihlášeno 126, pro 109, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím bod číslo 37. Otevírám bod číslo

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Bruselu dne 5. března 2013/sněmovní tisk 94/- druhé čtení

Předpokládám, že je to opět role pro pana ministra Brabce namísto pana vicepremiéra Babiše. Pane ministře, prosím, uveďte tento tisk ve druhém čtení.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, k projednání si vám dovoluji předložit smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. Jedná se o zcela novou smlouvu o zamezení dvojího zdanění s Lucemburským velkovévodstvím. Tato smlouva nahradí ve vzájemných daňových vztazích mezi oběma zeměmi smlouvu o zamezení dvojího zdanění podepsanou v roce 1991, která již dostatečně neodráží současné vztahy mezi ČR a Lucemburským velkovévodstvím.

Lze připomenout, že tato nová smlouva byla již v minulém volebním období v Parlamentu ČR projednávána, avšak druhé čtení v Poslanecké sněmovně již neproběhlo, a bylo tedy třeba, aby tato smlouva byla projednána znovu, a to i v Senátu, který již její ratifikaci v červnu 2013 dokonce odsouhlasil svým usnesením číslo 242. Smlouva byla nyní znovu projednána v příslušných sněmovních výborech, vždy s doporučením souhlasu s její ratifikací. Pro informaci lze uvést, že v dubnu tohoto roku dal znovu souhlas k její ratifikaci i Senát Parlamentu ČR.

V zásadě jde o komplexní bilaterální smlouvu, která upravuje zdaňování a zároveň i vyloučení mezinárodního dvojího zdanění různých druhů příjmů a která jistě napomůže rozvoji vzájemných hospodářských aktivit. Tato smlouva standardně upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady ČR a Lucemburského velkovévodství, stanoví zásadu rovného nakládání se subjekty obou smluvních stran, umožňuje neformální řešení sporů vzniklých při jejím výkladu a provádění. Rovněž tak umožňuje výměnu informací v kontextu daní všeho druhu a pojmenování mezi příslušnými úřady smluvních stran.

Smlouva nestanoví daňovým poplatníkům žádné jiné povinnosti nad rámec daňových zákonů platných ve smluvních zemích. Přímý dopad na státní rozpočet ČR tato mezinárodní daňová smlouva mít nebude. Celkový přínos plynoucí z uzavření smlouvy bude záviset na tempu rozvoje jednotlivých forem hospodářské spolupráce mezi oběma zeměmi.

Dovoluji si tedy navrhnout, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vzala v úvahu zmíněné skutečnosti při projednávání smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi ČR a Lucemburským velkovévodstvím a vyslovila souhlas s její ratifikací. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Usnesení výboru zahraničního a výboru rozpočtového, který návrh iniciativně projednal, vám byla doručena jako tisky 94/1 a 94/2. Prosím nejprve zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Miholu, aby nám přednesl návrh usnesení.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jenom ve zkratce bych potvrdil slova pana ministra, protože všechno podstatné zde bylo k této smlouvě mezi Českou republikou – (Předsedající: Stačí jenom to usnesení.) – a Lucemburským velkovévodstvím řečeno.

Takže potvrzuji, že zahraniční výbor na svém zasedání tuto smlouvu projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně souhlas s její ratifikací. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Vostrá je zpravodajkou rozpočtového výboru a prosím ji o usnesení tohoto výboru.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, tímto vládním návrhem se zabývalo 6. jednání rozpočtového výboru dne 26. února 2014 a přijalo k němu usnesení, které je v tomto znění: Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Bruselu dne 5. března 2013. Římská dvě – zmocňující ustanovení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Usnesení jsou tedy identická. Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Závěrečná slova? Není o ně zájem, a budeme tedy hlasovat o usnesení, které bylo přečteno.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým usnesením. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 198, přihlášeno 126, pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat. Končím bod 38.

Otevírám bod

39.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013/sněmovní tisk 123/- prvé čtení

Tento bod byl podle mých informací a podkladů přerušen v obecné rozpravě ve čtvrtek 20. 3. 2014. Jedná se o smlouvu o zamezení dvojímu zdanění mezi Českou republikou a republikou Kosovo. Jsme tedy v obecné rozpravě a já se ptám, kdo se hlásí. Pokud nikdo, tak jenom abychom si vyjasnili některé věci.

Pan poslanec Foldyna ve své zpravodajské zprávě řekl, že doporučuje neprojednávat a navrhuje odložit. Pokud trvá na tomto návrhu, tak tento návrh musí být přednesen v rozpravě a musí být upřesněn. Dávám vám tedy slovo, pane poslanče, abyste tak mohl učinit. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji vám za to, že jste mi dal slovo. Já si myslím, že se od té doby vůbec nic nezměnilo, český Parlament nemá co projednávat. Jakýsi stát Kosovo pro český Parlament neexistuje. Z mezinárodního práva členem OSN není,

nevidím důvod, proč bychom to měli projednávat. Myslím, že se tím neustále zdržujeme a vláda by na to měla zareagovat a možná se opravit, protože se mýlila v době, kdy pan Topolánek s panem Schwarzenbergem uznali Kosovo a způsobili tuto chybu, že nás to neustále tady zdržuje. Tak by možná vláda, aby nás to již nezdržovalo, měla revokovat své usnesení a zrušit to.

V případě, že bychom o tom pokračovali, což samozřejmě může být možné a budeme třeba hlasovat o takovéto smlouvě, musíme se připravit na to, že zítra budeme hlasovat o tom, že ta Ukrajina byla rozdělena, že to tak je, pakliže nejsme pokrytci. Já se domnívám, že na rozdíl od tehdejší vlády my pokrytci nejsme, takže doporučuji odložit to ad acta.

Předseda PSP Jan Hamáček: No, to nebude tak jednoduché. Já ještě konzultuji § 63 jednacího řádu. Podle tohoto paragrafu lze podat návrh na odročení, návrh na zamítnutí, který tedy podala kolegyně Konečná, návrh na odkázání jinému orgánu Sněmovny, návrh jiné předlohy, návrh pozměňovací, návrh eventuální, návrh na odložení ad acta nevím, to se obávám, že – já si myslím, že... (Hlásí se poslanec Foldyna.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já děkuji za ten výčet možností. Já si myslím, protože už jsme jednou absolvovali odložení, a jak vidíte, nic se v tom mezidobí nestalo, nedošlo k narovnání mezinárodních smluv, takže já se domnívám, že v této chvíli bychom měli přistoupit k tomu, co navrhla paní Konečná, a to je zamítnutí návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, že jste mi to zjednodušil. Tím pádem se připojujete k návrhu paní poslankyně Konečné a podporujete tedy návrh na zamítnutí.

Pan poslanec Schwarz má slovo s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo, potom pan ministr.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane předsedo, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl tedy zeptat, protože vím, že tam pracují firmy, vím, proč to dělá kolega, má prostě vztah k té zemi nebo k okolí té země, ale co budeme dělat s těmi firmami, které tam pracují? Jsou tam naši lidé, aspoň 350–400 lidí odvádí nějaké ty daně. Tak jenom ať udělá jiné řešení, které by těm lidem pomohlo při odvodu daní. To je hodně důležité, protože to se týká financí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Teď několik faktických. Pan ministr posečká. Paní poslankyně Černochová, pan poslanec Foldyna.

Poslankyně Jana Černochová: Vzhledem k tomu, že nám tady chybí pan ministr financí, od kterého bychom se zřejmě měli dozvědět, co by postup, který navrhuje pan poslanec Foldyna, znamenal, tak já navrhuji tento bod přerušit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Beru to jako procedurální návrh, paní poslankyně. V tom případě, pokud jde o procedurální návrh a pokud pan poslanec Foldyna nechce dát protinávrh k tomuto procedurálnímu návrhu, tak já o tom musím nechat hlasovat. To znamená, že je zde návrh na přerušení do doby přítomnosti ministra financí. Chápal jsem to správně? Ano.

Takže obdobné hlasování, které jsme měli před asi šesti body u MPSV. Návrh zní, že Poslanecká sněmovna přerušuje projednávání tohoto bodu do doby přítomnosti ministra financí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 199, přihlášeno je 126, pro 96, proti 5. Tento návrh byl přijat. Přerušuji projednávání bodu číslo 39.

Otevírám bod

40.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Doplňková smlouva pozměňující Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, podepsaná v Praze 23. září 2013/sněmovní tisk 136/- prvé čtení

Univerzální voják pan ministr Brabenec uvede místo. (Smích v sále, potlesk.) Ano, já se vám, pane ministře, hluboce omlouvám, ale je to prostě nakažlivé.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: A je to. Objeví se to i ve stenozáznamu a teď už mi to definitivně nikdo neodpáře.

Předseda PSP Jan Hamáček: Moc se omlouvám, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Nebudu určitě požadovat změnu stenozáznamu. Já si myslím, že po té dnešní schůzi je to i zbytečné, protože si myslím, že Brabec mi už nikdo nikdy neřekne.

Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, byť jsem v předchozím bodu za paní kolegyni ministryni Marksovou neuspěl, tak si troufám – byť mi tedy sebevědomí mírně pokleslo – znovu s dalším bodem a uvidíme, jak se to vyvine tentokrát.

Dovolte mi vás seznámit stručně s návrhem na ratifikaci dvoustranné smlouvy o sociálním zabezpečení se Spojenými státy americkými, sněmovní tisk 136. Obsahem velmi krátkého dokumentu je doplnění již existující smlouvy o českém zdravotním pojištění tak, aby při placení pojistného zajistila stejná práva a povinnosti americkým občanům vysílaným do České republiky tak, jako je mají čeští občané vysílaní do Spojených států. Ti totiž, pokud podle stávající smlouvy o sociálním zabezpečení zůstávají pojištěni v českém systému, neplatí ve Spojených státech příspěvky na zdravotní pojištění, zatímco v opačném případě tomu tak není. Občané Spojených států jsou nuceni v České republice odvádět příspěvky na zdravotní pojištění i v případech, kdy zůstávají kryti americkým systémem zahrnujícím i pojištění na zdravotní péči. Tato jistá disproporce je důsledkem kolize dvou různých systémů a kromě zajištění stejných práv na obou stranách je smyslem předloženého návrhu i naplnění jednoho z hlavních cílů tohoto druhu smluv, aby ze stejné výdělečné činnosti nebylo placeno dvojí pojištění. Jde tedy o obdobu toho, co například v daňové oblasti sledují smlouvy o zamezení dvojího zdanění, jedna z nichž byla projednávána v předchozím bodě.

Samotný obsah doplňkové smlouvy je (nesrozumitelné) v předkládací zprávě návrhu, a proto si dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu o propuštění návrhu do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Plzáka, aby se ujal slova. (Poslanec Rais upozorňuje předsedu, že byl požádán poslancem Plzákem, aby ho v nepřítomnosti zastoupil.) Ano, pan poslanec Rais. Je to v prvém čtení, takže musíme hlasovat o změně zpravodaje.

Kdo souhlasí s tím, aby se místo zpravodaje pana poslance Plzáka ujal slova pan poslance Rais, ať prosím stiskne tlačítko a zvedne ruku v hlasování, které jsem zahájil. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 200, přihlášeno 123, pro 103, proti nikdo. Dostal jste důvěru, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Důvěra je dána také tím, že pan poslanec Plzák je v zahraničí, takže se omlouvá. V podstatě jde o první čtení, jak již bylo řečeno, a já si myslím, že detaily tady pan ministr velmi detailně řekl, takže mně nezbývá nic jiného, než požádat Sněmovnu o přikázání k projednání smlouvy o sociálním zabezpečení výboru pro sociální politiku a zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli jsem dobře poslouchal úvodní slovo, které nachystali úředníci ministerstva práce, tak říkají, že Češi nemusí platit ve Spojených státech zdravotní pojištění. Ale Obama care ještě nefunguje. To je zcela běžné. To není nic, co jsme si dojednali. Tam to vždycky bylo na dobrovolnosti člověka, zda si platí, nebo neplatí. Není to tak důležité.

Důležité je, abychom, když takovou smlouvu budeme projednávat, nepotřebuji tu odpověď dneska po panu ministrovi, nechci ho trápit. Jedna věc, jak se platí pojištění, a druhá věc, co český občan, když přijde do nemocnice ve Spojených státech. To si myslím, že jsou různé věci, a na to by se výbory měly zaměřit a na to dát odpověď občanům, kteří to potenciálně mají.

To mi přijde spíš jako úsměvné, že jsme si vyjednali, že občané ČR neplatí zdravotní pojištění ve Spojených státech. Občané Spojených států ho také neplatí, pokud se dobrovolně nerozhodnou. Možná to už Obama prosadil, myslím, že mu to jde poměrně ztuha, osm let má pomalu za sebou, takže si myslím, že bude platit to, co tam platilo desítky let. Nezbývá, než to respektovat. Ale dávat to jako něco, co jsme si výhodně sjednali, mi přijde poměrně úsměvné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Předpokládám, že pan předseda Stanjura dostane odpověď minimálně během projednávání ve výboru, kterému tuto věc přikážeme.

Pokud zde není další přihláška do rozpravy, tak ji končím. Je zde návrh přikázání výboru zahraničnímu. Ptám se, zda je zde ještě alternativní návrh kromě výboru zahraničního. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, abychom přikázali tento tisk výboru zahraničnímu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 201, přihlášeno 124, pro 100, proti nikdo, návrh byl přijat.

Já vás prosím, jakkoli je jedna hodina... (Připomínky v sále.) Omlouvám se. Prý ještě padl návrh na výbor pro sociální politiku a já jsem to nezaznamenal, protože jsem se radil

s paní předsedkyní mandátového a imunitního výboru. Asi ještě, pokud s tím Sněmovna souhlasí, budeme hlasovat o přikázání výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Prosím pana předsedu výboru, aby se nerozčiloval. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 202, přihlášeno 124, pro 87, proti 6, návrh byl přijat.

Teď tedy končím bod číslo 40. Prosím, abyste se ještě nerozcházeli, jakkoli je jedna hodina. Já ještě otevřu bod číslo

93. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové

Žádostí Policie ČR, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, Územního odboru Ústí nad Labem, služby kriminální policie a vyšetřování, oddělení hospodářské kriminality, o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslankyně Zuzany Kailové se mandátový a imunitní výbor zabýval 13. května. Jednání výboru bylo přerušeno.

V této souvislosti se na mě paní předsedkyně Němcová obrátila se žádostí o přerušení projednávání tohoto bodu. Já proto se souhlasem paní předsedkyně navrhuji usnesení: "Poslanecká sněmovna přerušuje projednávání tohoto bodu a odročuje jej do doby projednání mandátovým a imunitním výborem." Zeptám se, zda je jiný návrh. Není tomu tak. Nechám o tom hlasovat.

Kdo je pro, abychom přerušili a odročili? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 203, přihlášeno je 122, pro 99, proti nikdo, takže tento bod je přerušen a odročen.

A úplně poslední hlasování bude o vyřazení zbývajících bodů. Já tedy navrhuji, abychom hlasovali o tom, že vyřadíme zbývající neprojednané body schváleného pořadu 8. schůze Sněmovny, s výjimkou bodu 89, což jsou ústní interpelace, které proběhnou odpoledne.

(Připomínky v sále.) Mám to chápat jako – to by ani možná nešlo, obávám se, že to je ze zákona. Ale koneckonců, Sněmovna je suverén, ale ten návrh tady nepadl. Ale popravdě řečeno, pokud tedy už takto diskutujeme, tak vás chci ujistit, že se obrátím na předsedu vlády a upozorním ho, že by bylo vhodné, aby se zvýšila docházka ministrů na interpelacích. Poprosím ho, aby zjednal nápravu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s vyřazením všech neprojednaných bodů, s výjimkou bodu 89, což jsou ústní interpelace, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Přihlášeno je v hlasování 204 123, pro 83, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme všechny neprojednané body kromě ústních interpelací vyřadili. Přerušuji jednání Sněmovny, a to do zahájení ústních interpelací, což je 14.30. Přeji vám dobrou chuť a s těmi, s kterými se neuvidíme na interpelacích, se uvidíme někdy v budoucnu, nejdéle na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím, pan předseda ÚPV.

Poslanec Jeroným Tejc: Dovolte mi, abych požádal kolegy, aby se dostavili na schůzi ústavněprávního výboru teď hned u klavíru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, a pokud již nikdo nechce něco svolat...

(Jednání přerušeno ve 13.06 hodin.) (Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Hezké odpoledne. Dalším bodem našeho pořadu jsou

89. Ústní interpelace

Interpelace jsou určeny předsedovi vlády České republiky neboli vládě České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, které budou ukončeny po jejich vyčerpání. Vzhledem k nepřítomnosti předsedy vlády budou bezprostředně poté zahájeny ústní interpelace na ostatní členy vlády, na což upozorňuji jak interpelující poslance, tak i příslušné ministry. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Dávám slovo paní poslankyni Haně Aulické-Jírovcové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku ve věci těžebních limitů na Mostecku. Připraví se paní poslankyně Alena Nohavová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji, pane předsedo. Dovolte mi přednést moji interpelaci. Když pan premiér tu bohužel není, tak jen načtu.

Vážený pane premiére, dovolte mi interpelovat vás ve věci rozhodnutí vlády o finanční podpoře Dolu Paskov, a prodloužit tak možnost těžby uhlí v Moravskoslezském kraji o další tři roky. Toto vládní rozhodnutí vede k otázce, jaké budou také další kroky v otázce prolomení limitů pro těžbu uhlí na Dole Československé armády na Mostecku, kde by byla těžba zajištěna zhruba na dalších 60 let. Ústecký kraj se dlouhodobě potýká spolu s Moravskoslezským krajem s nejvyšší nezaměstnaností v České republice. Vaše vláda deklaruje, že chce a připravuje kroky ke snížení těchto drastických čísel. Jak tedy vláda v současné době přistupuje k otázce prolomení limitů? Nejedná se přece pouze o problematiku zaměstnanosti, ale i ekonomické a energetické stability České republiky, která se neustálým prodlužováním řešení v této oblasti zhoršuje i za podpory dalšího politického vývoje v zahraničí, např. na Ukrajině.

Některá ekologická sdružení zásobují veřejnost nepravdivými údaji a daty. Snaží se i bagatelizovat celou situaci. Ústecký kraj již několik desítek let ekonomicky podporuje celou Českou republiku, a je tedy opravdu nutné vrátit tuto podporu alespoň částečně zpět.

Já vám děkuji za vaši písemnou odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pan předseda vlády je omluven, tak obdržíte odpověď na svoji interpelaci v době stanovené jednacím řádem.

S další interpelací vystoupí paní poslankyně Alena Nohavová ve věci církevních restitucí, připraví se pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, má interpelace je na pana premiéra ohledně porušení zákona o církevních restitucích.

Vážený pane premiére, obdržela jsem informaci nasvědčující podezření, že Ministerstvo zemědělství pod vedením pana mistra Jurečky nebude nestranným vykonavatelem restitucí, ale bude činit kroky k prosazení restitucí i nad rámec zákonného zmocnění daného zákonem č. 428/2012 Sb. Konkrétně jsem obdržela informaci, že Ministerstvo zemědělství vydalo a poskytlo všem svým pracovištím závazný metodický pokyn, který v rozporu s ustanovením § 8 písm. f) tohoto zákona a i v rozporu se stavebním zákonem zúžil protizákonně rozsah schválené územně plánovací dokumentace, kterou je třeba zohledňovat v rámci vydávání majetků na závaznou část schváleného územního plánu. Protizákonně tak Ministerstvo zemědělství vyloučilo z řízení o vydání či nevydání majetku řadu institutů, které do územně plánovací dokumentace patří, např. i vydaná platná a účinná územní rozhodnutí, vydané a platné regulační plány a řadu dalších podobných rozhodnutí, která pochopitelně na otázku, zda může být, či nemůže být konkrétní majetek vydán, mají vliv. Takže několik otázek:

- 1. Skutečně Ministerstvo zemědělství takovýto metodický pokyn vydalo, a pokud ano, byl jste o tom informován?
 - 2. Kdo z ministerstva, pokud byl pokyn vydán, za takovýmto pokynem stojí?
- 3. Jaké kroky, pane premiére, podniknete k nápravě tohoto zjevně protiprávního postupu ministerstva?

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji, i za dodržení času. Dále vystoupí pan poslanec Stanislav Polčák ve věci nákladů na personální výměnu ve státní správě, připraví se paní poslankyně Markéta Adamová. Pan poslanče, prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Má interpelace na pana premiéra, který je bohužel nepřítomen, má název "ve věci nákladů personálního zemětřesení ve státní správě" a mám trochu takový dojem, že toto zemětřesení se projevuje i ve vládě, protože bohužel zde z ministrů je přítomno velmi málo členů vlády, což musím kvitovat s velkou nelibostí, a to za situace, kdy minulé dva čtvrtky byly státní svátky. Myslím si, že je to trochu pohrdání parlamentní republikou a parlamentní demokracií.

Nicméně. Vážený pane premiére, moje interpelace je velmi jednoduchá a věřím, že stejně jednoduché bude pro vás poskytnout mi jasnou odpověď. V nedávné době se objevily informace o tom, že po nástupu vaší vlády probíhá masivní personální výměna na úřednických postech. Nechci zde spekulovat o konkrétních číslech, ta byste konečně nejlépe znát vy sám. V této souvislosti by mě ovšem zajímalo, a proto se na vás obracím, jaké náklady si nedávné a dost možná ještě stále probíhající personální zemětřesení vyžádalo a vyžaduje. Jistě půjde o informaci zajímavou nejen pro mě. Děkuji vám za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále vystoupí paní poslankyně Markéta Adamová ve věci přijímání uprchlíků, připraví se paní poslankyně Jana Fischerová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, ráda bych pana premiéra i přes jeho nepřítomnost požádala o odpověď na dle mého názoru velmi závažný problém s mnoha dalekosáhlými důsledky.

Vážený pane premiére, již v počátcích konfliktu na Ukrajině jsem upozorňovala na možný příliv uprchlíků z této země k nám. Konflikt na Ukrajině od té doby značně eskaluje. Česká republika by v případě vypuknutí války, válečného konfliktu, byla pro řadu ukrajinských uprchlíků logickou cílovou destinací. Ačkoliv jste spolu s ministrem vnitra v počátku tuto situaci spíše bagatelizoval, později jste sám přiznal, že na případný příliv uprchlíků z Ukrajiny není Česká republika připravena. Konkrétně jste o tom hovořil začátkem března v pořadu TV Prima Partie. Dříve, předtím, jste také prohlásil, že pokud by se situace na Ukrajině nezklidnila či dále vyhrocovala, jste připraven svolat Bezpečnostní radu státu. Od té doby byla Bezpečnostní rada státu svolána dvakrát. Bohužel se mi v záznamu schůze nepodařilo mezi projednanými body nalézt žádný bod, který by se vztahoval k problematice právě uprchlictví. Pokud se mýlím, omlouvám se a budu ráda, když mě opravíte. Pokud ne, tak to považuji za alarmující a dovoluji si vás požádat o vyjádření, kdy se hodláte problematikou uprchlíků z Ukrajiny k nám zabývat, jak bude na tuto situaci Česká republika připravena. Děkuji předem za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Jana Fischerová ve věci zaměstnavatelnosti mladých lidí. Připraví se pan poslanec Vácha. Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, obsahem mé interpelace je dotaz, zda vaše vláda stále ještě tvrdí, že vzdělání, vzdělanost jako předpoklad pro úspěšný život jedince, je stále prioritou vaší vlády. Tento dotaz činím, neboť jako poslankyně jsem velmi často dotazována při setkání s mladými lidmi, jaká je čeká budoucnost. Víme, že to není jednorázová aktuální situace, ale přesto bych velmi ráda věděla, zda plánujete pro ně nyní např. zjednodušení pro vstup do podnikání, protože víme, že mladí lidé, kdyby měli i lepší podmínky a mají motivaci založit si firmu, budou jistě prospěšnější pro celou naši společnost než ti, kteří jsou odkázáni na dávky.

Čili chci se zeptat, máte-li ve svém programu, který jsem četla, programové prohlášení vlády, ale tam jsem detaily nenašla, nějaký konkrétní program, tak aby mladí lidé, absolventi škol, měli motivaci pro svou budoucnost svou poctivou prací. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní poslankyni. Prosím pana poslance Františka Váchu ve věci postoje vlády k Tibetu a Číně a připraví se opět pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo vlády, ať jste kdekoliv, já bych asi sám od sebe tady nevystupoval, protože stejně mi odpovíte tak, jak mi odpovíte, nicméně nedávno za mnou přišla moje třináctiletá dcera a ptala se mě, jak je to s tou vládou v Praze a že jsme odepsali Tibeťany. Musel jsem jí udělit malou lekci z občanské výchovy, na které asi nedávala pozor, a vysvětlil jsem jí, co je parlament, co je vláda a že i tady v parlamentu určitě sedí lidé, kteří s postojem vaší vlády nesouhlasí. Řekl jsem jí, ať napíše dopis, že vám ho tady přečtu.

Takže cituji: "Pane premiére, jak to myslíte s tou Čínou a proč jste se pro peníze vykašlali na Tibeťany? Prý souhlasíte s tím, že Čína obsadila Tibet a dělá si tam, co chce. Vždyť to je, jako kdybyste šel kolem člověka, kterého někdo mlátí. Co byste udělal? Pomohl

byste mu a možná dostal přes hubu, nebo se na něj jen tak díval a strachy nedělal nic? To je přece to samé. Pane premiére, mně se to nelíbí, co jste udělali a myslím si, že je to špatně."

Musím říct, že mě to tedy překvapilo, že třináctileté dítě za mnou přijde s takovouhle věcí. Možná že to probírali ve škole, nicméně je zvláštní, nad čím takovéhle holky přemýšlejí. Nicméně mám radost a jsem rád, že jsme s manželkou naši dceru vychovali dobře, a vás bych prosil o odpověď tak, aby tomu rozumělo i třináctileté dítě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanislav Polčák ve věci privatizace OKD a připraví se opět paní poslankyně Fischerová. Nyní má tedy slovo pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane nepřítomný premiére, dovolte, abych vás oslovil kvůli informacím o privatizaci OKD, které před nedlouhou dobou rozvířily vody české politiky. To, co jsme měli možnost se dočíst, je podle mého soudu velmi závažné.

Před deseti lety, kdy jste byl ministrem financí, došlo k privatizaci OKD, a to údajně za značně nevýhodných podmínek pro Českou republiku. 4,1 mld. korun, které tehdy přitekly do státní pokladny jako protihodnota za 46procentní podíl v OKD, je považováno za zcela neodpovídající sumu. Podle Evropské komise je tomu ale jinak, z pohledu České republiky shledala podmínky transakce jako vyhovující. K opačnému hodnocení se nicméně před několika týdny přihlásil současný ministr financí, který uvedl, že stanoviska Evropské komise vycházela z neúplných podkladů, a proto je, jednoduše řečeno, nelze brát vážně.

Vážený pane premiére, situace, kdy ministr financí vaší vlády na tuto otázku nahlíží diametrálně odlišně než vy, je velmi nešťastná už proto, že v případě, kdyby se potvrdilo, že Česká republika v důsledku nepodařené privatizace skutečně utrpěla škodu, není zaručen jasný postoj vlády k jejímu vymáhání. Jistě se mnou přitom budete souhlasit, že až 20 mld. korun, o které měl stát podle některých zdrojů přijít, nejsou malé peníze. Ať už se podezření potvrdí, či nikoli, stávající nepřehledná situace mě v každém případě naplňuje značným neklidem a budu jen rád, když se vám jej podaří rozptýlit. Rovněž bych poprosil o odpověď, kterou pochopí i třináctileté dítě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Fischerová má slovo, tentokrát ve věci podpory pro začínající podnikatele.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Moje druhá interpelace bude velice stručná, budu opět mířit slova na nepřítomného pana premiéra. Vážený pane premiére, vznáším dotaz, který se týká lidí, kteří se snaží proniknout do podnikání, chtějí začít pracovat jako osoby samostatně výdělečně činné, ale i pro ty, kteří již pracují a svou prací zaměstnávají další ve své firmě, a vím, že to nemají, neměli a myslím, že pořád ještě nebudou mít jednoduché. Ten dotaz tedy zní, jaké kroky chystá současná vláda, aby se lidem vyplatilo pracovat a nepobírat sociální dávky. Stačí mi body. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Paní poslankyně Fischerová byla poslední přihlášenou k interpelacím na pana předsedu vlády. Nyní tedy budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Prosím, pana poslance Polčáka, aby přednesl interpelaci na ministra Jiřího Dienstbiera, a tím zahájil blok interpelací na členy vlády. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Já chci říci, že původně moje interpelace byla směřována na pana ministra vnitra, ale vzhledem k tomu, že zde pan ministr není, tak k tomu torzu vlády, které zde zbylo v rámci interpelačního bloku, mi přišlo vhodné se na tuto otázku dotázat člověka, který je ve vládě odpovědný i za lidská práva. Ta interpelace není nikterak myšlena zle, ale skutečně bych byl rád za informace, které se vztahují právě k reakci státu na činnost extremistických politických stran.

Vážený pane ministře, obracím se na vás v souvislosti se závažnými informacemi o činnosti politické strany Ne Bruselu – Národní demokracie, které v poslední době přinesla média. Z nich je zřejmé, že aktivity představitelů této strany se jeví jako velmi problematické, a řada pozorovatelů dochází k závěru, že jsou dokonce v rozporu s českým právním řádem. Rád bych z tohoto místa zdůraznil, že sestavování seznamů českých Židů, které k těmto aktivitám patří, ale i další jasné antisemitské aktivity, kterými se tato partaj prezentuje – vzpomeňme jen na volební spot, který Česká televize odmítla vysílat – jsou prostě a jednoduše hanebné a zcela nepřijatelné. Přestože mám s ohledem na judikaturu nejvyšších soudů v podobných případech určité pochybnosti o tom, že by mohl uspět návrh vlády na přímé rozpuštění politické strany Ne Bruselu – Národní demokracie, nemyslím si, že to je důvod složit ruce do klína. Mírnějším opatřením, které přichází do úvahy, je pozastavení její činnosti a zde by měla být ta kritéria, která je třeba splnit, mírnější. Dosud patřilo k hlavním důvodům pozastavování činnosti politických stran nedodání formálních výročních zpráv a já jsem přesvědčen, že antisemitská vystoupení jsou tím důvodem nesrovnatelně závažnějším.

Vážený pane ministře, dovolím si vás vyzvat, abyste v této věci neprodleně podnikl potřebné kroky. Demokratický stát nesmí být státem slabým, už vůbec ne tehdy, když má chránit práva svých občanů (upozornění na čas), kteří se počínáním pana Bartoše a jeho souputníků mohou cítit oprávněně ohroženi. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano a prosím pana ministra, aby ve vymezeném čase zareagoval.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, pane poslanče Polčáku, já sdílím vaši obavu z rostoucí nenávisti ve společnosti, ať už jde o antisemitismus, nebo jakékoli jiné formy xenofobie, nebo vyvolávání zášti vůči jakýmkoli skupinám obyvatel nebo jakékoli menšině. Z tohoto hlediska i mě zarazila a znepokojila informace o tom, že vychází na webových stránkách jakýsi seznam Židů, což považuji za velmi pochybnou aktivitu, mimochodem i z hlediska věrohodnosti podkladů, které jsou tam uváděny.

Nepochybně je povinností vlády dbát o to, aby byla posilována tolerance ve společnosti, a k tomu se také vláda i ve svém programovém prohlášení zavázala. Konkrétně ke krokům, které jsou tady možné, které přicházejí v úvahu. Já bych chtěl zdůraznit, že tak jak jsem si zjišťoval informace, seznam, na který jste odkazoval, pravděpodobně není přímo aktivitou žádné konkrétní strany, i když je zřejmě aktivitou předsedy jedné konkrétní strany, které jste přičítal xenofobní jednání. Já předpokládám a mám i nějaké naprosto kusé informace, neb nemám pravomoc si cokoli v tomto směru blíže zjišťovat, že toto jednání je prověřováno policií nebo obecně orgány činnými v trestním řízení.

Co se týče možnosti rozpustit politickou stranu, vy sám jste tady vyjádřil značnou skepsi k tomu, že ty podklady, které jsou k dispozici dnes, by na základě judikatury Nejvyššího správního soudu mohly vést k rozpuštění té konkrétní strany, kterou zde úmyslně nebudu jmenovat, abych jí nedělal jakoukoli propagaci.

Nepochybně je ovšem povinností vlády, v tomto případě spíše konkrétně Ministerstva vnitra, takové informace vyhodnocovat a v případě, že dojde k závěru, že přičitatelnost protiprávních kroků je dostatečná k tomu, aby vláda mohla podat návrh na rozpuštění této nebo kterékoliv jiné strany, tak aby tak učinilo. Já nemám aktuální informace, nemohu mluvit za Ministerstvo vnitra, nevím, do jaké míry tyto informace shromažďují nebo už shromáždily. Ale v případě, že by se tak stalo, že by ty důvody byly zjevné, tak vás mohu pouze ujistit, že bych takový krok ze strany vlády České republiky podpořil.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si nepřeje položit doplňující otázku, tím tedy tato interpelace končí. Dalším bude pan poslanec Hovorka, který interpeluje pana ministra Němečka ve věci Nemocnice Na Homolce. Pan ministr Němeček je omluven.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já jsem nevěděl, že pan ministr je omluven, přesto si dovolím přečíst svoji interpelaci.

Vážený nepřítomný pane ministře, Nemocnice Na Homolce je zvláštní tím, že zřizuje tři dceřiné firmy, a sice Holte Medical, a. s., Holte, s. r. o., a Homolka Premium Care, a. s. Tato nemocnice je také výjimečná tím, že nemá vlastní účetnictví, ale její účetnictví zajišťuje firma Bialešová, s. r. o., nemá ani vlastního ekonomického ředitele. Kolem hospodaření Nemocnice Na Homolce se vedlo hodně diskusí v minulé době, a pokud vím, tak minulé ministerstvo pana ministra Holcáta nechalo zpracovat hloubkový audit těch dceřiných společností a já si vás dovolím požádat o předložení tohoto auditu a také, protože mi bylo sděleno, že vlastně ten systém outsourceování kompletního účetnictví firmy Bialešová, s. r. o., byl pokládán za pilotní projekt, alespoň tak mi to sdělila paní ministryně Jurásková, tak vás prosím o vyhodnocení tohoto projektu a o předložení vlastně výsledku tohoto outsourcingu účetnictví, jestli byl přínosem pro nemocnici v celkovém čase. A chtěl bych také zjistit, kdo na ministerstvu byl zodpovědný za kontrolu hospodaření této nemocnice v době před vámi i v současné době a jakým způsobem se projevilo a osvědčilo fungování dceřiných společností Nemocnice Na Homolce. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Odpověď vám doručena v zákonem stanovené lhůtě.

Prosím paní poslankyni Kovářovou, která interpeluje pana ministra Dienstbiera ve věci přijímání služebního zákona.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, s politováním musím konstatovat, že harmonogram přijímání nového služebního zákona je nastaven tak nešťastným způsobem, že výsledkem bohužel nemůže být kvalitní právní předpis. Sněmovní tisk číslo 71, jehož jsem zpravodajkou, prošel prvním čtením v druhé polovině letošního ledna a poté zamířil do výborů, v nichž je jeho projednávání přerušeno. Čeká se na komplexní pozměňovací návrh, který vzniká pod vaším vedením. Podotýkám, že taková situace je sama o sobě nestandardní, ale budiž, stává se to. Co ale považuji za zcela nepřijatelné, je skutečnost, že do dnešního dne, tedy do poloviny května, se s textem komplexního pozměňovacího návrhu tato komora neměla možnost seznámit. Přitom podle harmonogramu, který přijala vláda toto pondělí, se předpokládá, že by návrh ve znění komplexního pozměňovacího návrhu měla Poslanecká sněmovna už v červnu schválit. A já se ptám: Považujete jako ministr pro legislativu tento zbrklý a neprofesionální způsob přijímání tak významné legislativy za případný? Nemyslíte, že chvat, ve kterém se návrh bude projednávat ve výborech a ve druhém a třetím čtení,

přispěje k jeho kvalitě? A považujete tento přístup moci výkonné představitelů moci zákonodárné za korektní? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já požádám pana ministra, aby odpověděl.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, k dotazu, který byl vznesen, bych rád uvedl, že postup, který jsme zvolili, je opravdu motivován právě snahou o to, aby nový služební zákon byl co nejkvalitnější. Chtěl bych zdůraznit, že my připravujeme spíše na koaliční úrovni, ale i s podporou vládní legislativy a legislativy některých dalších ministerstev, které s tou tematikou mají co do činění, pozměňovací návrh k poslaneckému návrhu zákona. To doopravdy možná není úplně ten nejšťastnější a nejstandardnější způsob, ale jak jsem naznačil, snažíme se maximálně zajistit kvalitu. Proto při Úřadu vlády byla vytvořena legislativní skupina z řad legislativců jak Úřadu vlády, tak Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva vnitra a tato skupina legislativců dbá na to, aby ten návrh byl v patřičné kvalitě a aby jakékoliv případné vady byly pokud možno odstraněny.

Co se týče harmonogramu, který vláda na předminulém jednání schválila, ten počítá s tím, že do konce května by mělo být zahájeno projednávání komplexního pozměňovacího návrhu zde, v Poslanecké sněmovně, jinými slovy, s jistým předstihem by měl být předložen. Formálně samozřejmě bude tento návrh předkládán poslanci a nikoliv vládou, protože se nejedná o vládní návrh. Tady bych chtěl zdůraznit, že to je doopravdy nadstandardní podpora, kterou vláda poskytuje k tomu, aby právě maximální legislativní kvalitu zajistila.

Uvědomujeme si, že tuto věc projednáváme pod určitým časovým tlakem, protože kromě toho, že potřebujeme kvalitní služební zákon pro naše vnitřní potřeby, že to je v našem zájmu obecně, tak rovněž schválení a implementace služebního zákona nejpozději k 1. lednu příštího roku je také jednou ze dvou hlavních kondicionalit pro čerpání evropských dotací. V případě, že bychom tento harmonogram nenaplnili, tak nám zcela bez milosti Evropská komise zastaví čerpání evropských dotací, a to jak v končícím období, tak i pro celé další sedmileté období, je tedy ohroženo čerpání přibližně až v rozsahu 700 miliard korun. S ohledem na to vláda stanovila ambiciózní harmonogram, který, jak už jsem zmínil, počítá do konce května s předložením komplexního pozměňovacího návrhu a do konce června s projednáním v Poslanecké sněmovně a samozřejmě během dalších 30 dnů od postoupení Senátu, jak Ústava stanoví, v Senátu. Ten harmonogram je nastaven tak, aby se právě stihla plná účinnost zákona k 1. lednu 2015.

Tady bych zdůraznil, že má-li být plná účinnost k 1. lednu 2015, musí být s předstihem několika měsíců dílčí účinnost ve vztahu k ustanovením týkajícím se generálního ředitelství a k ustanovením, která mají zajistit výběr státních tajemníků na jednotlivé úřady, kteří musí být jmenováni nejpozději k 1. lednu 2015. Proto tedy v tomto čase, jak jsem říkal, poskytneme maximální legislativní podporu. Budeme poskytovat podporu i v průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně, tedy k tomuto poslaneckému návrhu, s tím, že jsem byl informován, aniž by organizace parlamentní práce jakkoliv záležela na mně nebo na vládě, že snad 30. května by měla být schůze u obou dvou výborů, které by tuto věc měly projednávat, kde se nepočítá s tím, že by celý návrh byl projednán na úrovni výborů, ale proběhlo by tam jakési představení celého návrhu s tím, že by v následujících týdnech měly proběhnout další schůze výborů tak, aby všichni poslanci měli dostatečný prostor návrh posoudit, případně uplatnit pozměňovací návrhy.

Dále, tak jak jsme o věci jednali, tak jsem byl informován, že je tady zvažována varianta i mimořádné schůze Poslanecké sněmovny koncem června, tak aby naplnění harmonogramu, který, jak jsem zdůrazňoval, potřebujeme i ve vztahu k Evropské komisi, bylo zajištěno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně si přeje položit doplňující otázku. Má k tomu samozřejmě prostor. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Ráda bych se v této souvislosti také zeptala, zda v té době, kdy ten návrh bude předkládán do výboru, bude už známa výše nákladů, které tato právní úprava přinese, a zda už bude zřejmé, kolika úředníků se tento návrh bude týkat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra, aby odpověděl.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Oba dva dotazy, které byly položeny, spolu souvisí. Vláda svým usnesením uložila všem úřadům, kterých se má služební zákon týkat na základě institucionální působnosti, která je v něm navrhována, aby předložily do konce června informace o tom, kterých úředníků, v jakém počtu a v jakém platovém zařazení se tento návrh zákona má týkat, kteří by tedy měli být ve služebním poměru v případě, že už by se dnes uplatňovala pravidla podle služebního zákona. Ten odhad počtu úředníků se pohybuje někde mezi 65 a 80 tisíci. Data budeme přesně znát, nebo víceméně přesně, začátkem července tohoto roku, s tím, že co se týče rozpočtových nákladů, tak zadání, se kterým je připravován komplexní pozměňovací zákon, zní, že v zásadě by mělo být překlopení ze stávajícího pracovního poměru do služebního vztahu rozpočtově neutrální, s tím, že je zjevné, že nebude toto garantovat zcela stoprocentně vzhledem k tomu, že plánujeme i posílit tarifní složku platů a omezit takové otázky, jako jsou smluvní platy nebo naprosto neomezená výše odměn, která velmi často byla uplatňována. A pokud se zavedou ta pravidla odměňování plošně ve všech úřadech, kde je to dnes často velmi rozdílné, tak samozřejmě stoprocentně tu rozpočtovou neutralitu garantovat nelze. Dá se předpokládat, že v řádu stovek milionů mohou vzrůst náklady na odměňování ve státní správě. Opět tady na to odkazuji, že dopočítat to budeme schopni poté, co budou sebrána do konce června data z příslušných úřadů. Ale to znamená, že náklady na zavedení státní služby jsou zcela jistě zvladatelné a řádově jsou téměř zanedbatelné ve srovnání s těmi 700 miliardami čerpání fondů, o kterých jsem mluvil, a se škodami, které z nefungující státní správy tady dlouhodobě máme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To tedy byla interpelace číslo 3. Nyní má slovo pan poslanec Klučka, který se obrátí na paní ministryni Válkovou ve věci Vězeňské služby a Generální inspekce bezpečnostních sborů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Projevuji velkou lítost nad tím, že paní ministryně Válková je z dnešního jednání omluvena, protože jsme si mohli ty věci vyřešit a mohli jsme si vysvětlit některé problémy, které já v určitém kontextu k jejím odpovědím na otázky, které byly položeny ve výboru pro bezpečnost 11. dubna, mám.

Já se přiznám, že se mi ani moc nechce věřit tomu, že paní ministryně předtím, než ty odpovědi odeslala, to všechno četla, protože ona by tam přece poznala jednu věc, která je nepravdivá, a já ji hned teď osvětlím. Paní ministryně na výboru jasně, zřetelně, a máme to na zvukovém záznamu, řekla, že Generální inspekce bezpečnostních sborů nekonala v mnoha případech tak, jak by konat měla, že případy odložila, případy nedokončila a že to asi

v pořádku tedy není. S tím souhlasím. Tohle určitě v pořádku není. Tak jsem ji požádal, aby mi ty případy sdělila, a slíbil jsem jí, že v kontrolní komisi pro činnost Generální inspekce bezpečnostních sborů provedeme tento rozbor a pokusíme se ty věci osvětlit, a pokud Generální inspekce bezpečnostních sborů nepracovala tak, jak má, zjistit tuto skutečnost a provést nápravu. A já jsem dostal odpověď, že tedy k plnění úkolů Generální inspekce bezpečnostních sborů se nemohu dále vyjadřovat, jelikož tato složka nespadá do řídicí kompetence mnou řízeného resortu.

Má prosba je jediná. Paní ministryně, dejte mi ty případy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je zcela jasná prosba. Uvidíme, jak paní ministryně zareaguje.

Nyní tedy paní poslankyně Putnová na pana ministra Chládka, který je přítomen, takže osobně odpoví. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji, pane předsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové.

Vážený pane ministře, když jste nastupoval do funkce, avizoval jste, že máte zájem o zvýšení platů učitelů. Je to nepochybně aktivita, která je chvályhodná, a také se ji snažíme podporovat. Vy jste to dokonce vyčíslil a říkal jste, že si představujete, že by učitelé měli v průměru brát 28 až 32 tisíc. Upozorňovala jsem tehdy, že je to očekávání poměrně nerealistické, které bude vyžadovat řadu systémových opatření a vzbuzuje to ve výsledku frustraci učitelů, protože jsou hodně vzdáleni od tohoto nabízeného přislíbeného platu.

Můj dotaz ovšem směřuje ke konkrétním datům. Abychom mohli vůbec vyčíslit požadavky na zvýšení rozpočtu, je nutné, abychom vycházeli ze společných dat. Protože jsou různé statistické údaje a přepočty pedagogů a úvazků, chtěla bych vás požádat o to, zda můžete sdělit, z jakých dat vycházíte pro počty učitelů. Pokud to nemáte k dispozici, bude mi to stačit písemně. Vím, že je to dynamický proces, tak řekněme k 31. 12. 2013. Jaký je průměrný plat učitele a jaký je průměrný plat ředitele. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr má nyní prostor pro odpověď. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedo. Vážená paní poslankyně, dotaz je samozřejmě velmi komplikovaný, ale na to, co budu vědět teď spatra, se pokusím odpovědět a samozřejmě můžeme poté doplnit i písemně, protože údaje jsou zprůměrované a je jiný plat v regionálním školství v průměru, jiný pro střední školy, jiný pro školy základní.

Já se vrátím úplně k začátku vašeho vystoupení. Mým zájmem je – a jsem rád, že to je náš zájem společný napříč politickým spektrem – zvýšit platy učitelů v českém školství a zároveň nepedagogických pracovníků, protože ty také jsou velmi tristní. Já mám propočteno na příští rok – a budu rád, pokud se zvýší rozpočet českého školství o 3 až 5 miliard, tak je propočteno, že minimálně 1,9 mld. budeme potřebovat na růst výkonů. Růst výkonů znamená, že se nám zvedá počet dětí v mateřských školách a v základních školách a vzhledem k tomu, že školství je financováno takzvaně na hlavu, to znamená za počet studentů nebo žáků, tak proto se zvedne i počet finančních prostředků, kterým budeme muset sanovat tento nárůst. Takže to je 1,9 mld. Dále bych k tomu chtěl 1,5 mld. na platy učitelů a minimálně 0,5 mld. na platy nepedagogických pracovníků. Nárůst vzhledem k tomu, že máme 270 tis. zaměstnanců v českém školství, bude v průměru asi o 500 Kč, takže nebude tak razantní.

Ke druhé části vaší otázky – údaje čerpáme ze statistických údajů P1-04. Vyplývají z evidence jednotlivých škol a školských zařízení. Využíváme údaje za rok 2013 a srovnáváme s rokem předchozím, to znamená s rokem 2012.

Těch 28 tis. hrubého je moje představa, jaký by podle mého osobního názoru měl být průměrný plat učitele v regionálním školství. Zatím je 26 659 Kč, ale musíme se podívat do té struktury, protože například průměrný plat učitele v mateřské škole je 23 300, v základní škole 27 tisíc a na gymnáziu například 28 tisíc, na střední odborné škole 27 tisíc a na vyšší odborné škole 29 tisíc.

Samozřejmě čísla se nám pohybují. Musíme od toho ale odečíst právě ředitele, protože vycházíme i z toho průměrného platu včetně ředitelů. Pokud to očistíme od platů ředitelů, tak se dostáváme někde k částce 22–23 tisíc hrubého, což samozřejmě v základním školství není nijak výrazný plat jako takový.

Určitě pokud budete chtít nějaké další doplňující údaje, tak jistě i písemně vám to doložíme i s tabulkami, ale počítejme s tím, že průměrný plat opravdu znamená to, že když jeden řekne, že jsme snědli každý půl kuřete, že to opravdu může být tak, že jeden má celé a druhý žádné. Průměrný plat je spíše číslo, které je orientační, a stoprocentně nesplňují všichni učitelé kritérium, že mají tento plat, o kterém hovoříme, že je průměr v České republice.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně má zájem položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Skutečně bych požádala o písemnou statistiku počtu učitelů. Učitelů, nikoli úvazků. A strukturu, abychom dále mohli potom propočítávat případná navýšení.

Doplňující otázka by spočívala v odměňování v návaznosti na kariérní řád, protože jak koaliční smlouva, tak programové prohlášení obsahují jednoznačný závazek, že zvyšování platu učitelů půjde ruku v ruce se zavedením kariérního řádu od roku 2015. Chtěla jsem se zeptat, jestli plánované navýšení počítáte skutečně se zavedením kariérního řádu od roku 2015. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan ministr má možnost odpovědět.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedo, už pouze opravdu v krátkosti. Máme k tomu i celou výroční ročenku, kde je to opravdu popsáno velmi podrobně. Můžeme si na to i sednout, můžeme podebatovat i o záležitostech jiných, které se toho týkají, ale kariérní řád se nyní dopracovává. Pracuje na něm národní kulatý stůl a zcela jednoznačně nemá cenu zavádět kariérní řád, pokud nedostaneme peníze na platy učitelů. Pokud bychom byli v reálu, v opravdovém reálu, a chtěli bychom kariérní řád spustit, tak jak by měl vypadat, tak bychom potřebovali na platy učitelů 5 mld. navíc. Počítáme s tím, že zavádění kariérního řádu bude postupné, ale pokud by se slovutná Sněmovna rozhodla, že navýší Ministerstvu školství jenom na platy učitelů 5 mld., tak já budu velmi rád a navýšíme platy učitelů a budeme mít kariérní řád v plné podobě již od roku 2015.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jakkoli paní poslankyně by se určitě ještě chtěla na něco zeptat, tak už to nejde, tak pouze mimo mikrofon vpravo ode mě v lavici.

Nyní tedy pan poslanec Seďa interpeluje pana ministra Stropnického ve věci průzkumného radarového čidla RVR. Prosím.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, velmi rád jsem si vyslechl informaci, že armáda nakoupila průzkumné radarové čidlo RVR pro strakonickou brigádu s dosahem 30 km a je součástí modulu V-SHORAD. Podle veřejných informací má mít protiletadlový raketový pluk celkem 4 čidla, která armádu přijdou na 356 mil. Kč. Podle náčelníka Generálního štábu je toto čidlo plně kompatibilní s našimi partnery z NATO.

Informace o nákupu potřebných radarových čidel by byla v pořádku, pokud by tam nebylo několik čertových kopýtek. Tím prvním je, že toto čidlo neumožní identifikovat letouny vlastní či nepřátelské, protože zřejmě nemá funkční zařízení IFF pro mód 4. Tudíž ani nemůže být součástí modulu V-SHORAD, jak je proklamováno. Důvodem je skutečnost, že neobsahuje funkční dotazovač AN/TPX-56, protože do něj chybí kryptomoduly KIV-16, bez kterých ten dotazovač nemůže pracovat.

Pane ministře, pokud jsou mé informace správné, pak tolik mediálně vychvalované čidlo je na dvě věci. Podotýkám, že tyto dotazovače jsou americké provenience, byly zaplaceny, ale nebyly dodány. Údajně se tyto kryptomoduly již nevyrábějí a dokonce za ně neexistuje náhrada. Takže pokud se potvrdí tyto informace, může si armáda dotazovače strčit za klobouk. Raketové komplety RBS-70 sice obsahují také identifikační zařízení, ale mají příliš krátký dosah. Proto byla vyvinuta a vyrobena čidla RVR.

Pane ministře, nechtěl jsem od vás tady a teď odpověď, ale prosím, prověřte si tyto informace. Děkuji za vaši odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Havlová, interpelace na pana ministra Brabce ve věci novely zákona o elektroodpadech.

Poslankyně Olga Havlová: Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v současné době je ve Sněmovně projednáván návrh novely zákona číslo 185/2001 Sb., o odpadech, tzv. elektronovely, který byl jejím sněmovním předkladatelem prezentován jako pouhá transpozice směrnice Evropského parlamentu. Návrh však obsahuje takové změny, které ve směrnici Evropské unie vůbec uvedeny nejsou a jsou navíc v rozporu s platnou legislativou, Ústavou a principy hospodářské soutěže, jako např. – za prvé, veškerá vysloužilá elektrozařízení sebraná v České republice by se automaticky stala majetkem kolektivních systémů, které by za jejich převzetí původcům nemusely nic platit. Nebo za druhé – sbírat a zpracovávat elektroodpad by směly pouze ty subjekty, se kterými by provozovatelé kolektivních systémů uzavřeli smlouvy. Bylo by tak tím zamezeno vzniku konkurenčních kolektivních systémů, které by mohly pozitivně ovlivnit výši vybíraných recyklačních poplatků, úroveň sběru a kvalitu recyklace. Schválení změn by přineslo profit pouze stávajícím soukromým firmám, tzv. provozovatelům kolektivních systémů.

Ptám se, jaký důvod mělo doplnění změn, které nebyly ve směrnici EU, do novely zákona. Od srpna 2005, kdy tyto firmy obdržely od Ministerstva životního prostředí monopolní oprávnění ke své činnosti a od Ministerstva financí daňové úlevy, protože již vybraly na recyklačních poplatcích, jejichž výši samy stanovují, miliardy korun. Recyklace je přitom většinou samofinancována. Zpracovatelé za elektroodpady –

Předseda PSP Jan Hamáček: Čas, paní kolegyně.

Poslankyně Olga Havlová: Ano, tak ještě otázku naposledy. Víte o tom, že tak již došlo k likvidaci řady zpracovatelských firem včetně chráněných dílen, a tím pádem i k likvidaci tisíců pracovních míst? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Budete mít samozřejmě prostor ještě pro doplňující otázku. Pane ministře, prosím, odpovězte.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jsem rád, vážená paní poslankyně, samozřejmě v rámci toho, jsem rád, že jsem se konečně dneska dostal k jednomu dotazu, který se týká mého ministerstva.

Samozřejmě vím, znám ty připomínky, které jste vznesla, protože my jsme zavaleni celou řadou dopisů různých lobbistických organizací, a to říkám ne v negativním smyslu toho slova, protože samozřejmě je celá řada organizací, která lobbuje za různé zájmy. To, o čem jste hovořila, je obsaženo např. v dopise, který mi poslalo Sdružení výkupců druhotných surovin a některé další subjekty.

Já bych chtěl říct, že návrh, tak jak je dneska předkládán, debata se samozřejmě vede ve výboru pro životní prostředí a bude se nesporně vést i ve Sněmovně, jenom zpřesňuje stávající ustanovení zákona o odpadech, protože ten návrh de facto dneska upřesňuje, že odpadní elektrozařízení nesmějí odebírat či vykupovat např. tzv. výkupny druhotných surovin, což ale v současnosti už zakazuje třeba i vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady z roku 2001. Předání odpadních elektrozařízení přímo zpracovateli není návrhem nijak dotčeno a zpracovatelům bude toto nadále umožněno. Pro zpracovatele elektrozařízení návrh tedy nepřináší žádné změny. Ono jde totiž trochu – musím říct, že ne trochu, ale hodně – o to, že se stávalo, i když to vlastně bylo ilegální, že ten elektroodpad, především velký elektroodpad, pračky, ledničky, atd., byly ve výkupnách druhotných surovin, právě z nich byly vytěženy cenné věci, a potom zbývající odpad byl znehodnocen a někdo se o něj musel postarat. Dneska zpracovatel i v rámci toho kolektivního systému samozřejmě má tu povinnost komplexní a není dobré, když si někdo z toho vyzobne třešničku a ten suchý pišingr dortu pak zůstane na někoho jiného. To je dneska ten hlavní problém

Ale já bych chtěl říct, že máte pravdu v tom, že gros opravdu je transpozice evropského práva do našeho zákona o odpadech. Ale v tomto konkrétním případě je to opravdu zpřesnění dnes již existující legislativy.

Pokud jde o ztrátu pracovních míst. My jsme se o tom bavili, budeme o tom samozřejmě vést jednání i se Sdružením výkupců druhotných surovin, budeme tam hledat nějaké cesty. Ale já si myslím, že v této věci bude daleko větší zásah – vlastně dneska senátní návrh výrazně omezuje vůbec výkupy kovů a dalších věcí právě výkupci druhotných surovin.

Takže já bych chtěl zdůraznit, že konkurenční prostředí, na rozdíl od některých jiných kolektivních systémů, na čemž také dneska intenzivně pracujeme, konkurenční prostředí v této oblasti už dnes funguje, ale je jasné, že to dneska nevyhovuje Sdružení výkupců druhotných surovin právě z toho důvodu, že v některých případech – a já neříkám, že ve všech – využívali systému si vyzobnout z toho to cenné a ten zbytek už pak nechat na zpracovatelích. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně má zájem položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Olga Havlová: Ale tady jde přece i o ten monopol a o hospodářskou soutěž. A pokud říkáte, že vyrubali z toho to nejlepší a o zbytek se nestarali, tak přece tam jde udělat něco, aby museli z toho, co vykoupí, zpracovat úplně všechno. A ne aby to potom řešil nějaký monopol nějakého sdružení a byli tím diskriminovaní ostatní, kteří chtějí také ten sběr likvidovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: On ten monopol v této oblasti, věřte mi, a já vám k tomu rád dám pak ještě nějakou trošku delší informaci, příp. se na tom můžeme potkat spolu i s mými lidmi, on ten monopol není, jak vy si myslíte. Monopol je v jiné oblasti. Ale ve sběru elektrozařízení skutečně je konkurenční prostředí zajištěno. V zahraničí právě běžně fungují tyhle kolektivní systémy sběru, resp. výkupců, právě podle příslušného zákona, výkupců elektroodpadu toho sběrného systému, toho celkového řekněme recyklačního systému, kdy se výrobce i kupující, tedy i zákazník, podílí určitou částkou na tom, že se stává součástí toho systému. Ale říkám, na rozdíl od jiných systémů v rámci odpadového hospodářství v České republice, na čemž teď momentálně také pracujeme, bude to také součást některé z příštích novel, tak v případě elektrozařízení ten monopol opravdu není.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tím končí tato interpelace. Pan poslanec Fiala stahuje svou interpelaci na paní ministryni a bude tedy vystupovat pan poslanec Zahradník, který se ptá opět pana ministra životního prostředí, tentokrát na odvolání ředitele Národního parku Šumava.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já bych se vás chtěl zeptat, jak hodláte rozptýlit obavy o budoucnost vašeho resortu, když provádíte podle mého názoru neuváženou personální politiku. Příkladem je odvolání ředitele Správy Národního parku Šumava Jiřího Mánka. Muže, který nejen zastavil kůrovcovou kalamitu, ale který se významně zasloužil o dosažení široké shody na Šumavě. Tento krok se setkal s nesouhlasem u velké většiny obyvatel, kteří na Šumavě žijí.

Jiří Mánek je schopen dát dohromady různé názory a zájmy, které se na Šumavě uplatňují, ať už se jedná o obce, na jejichž katastrech národní park leží, oba kraje, radu národního parku i podnikatele, kteří se na Šumavě pokoušejí podnikat. Nejvýznamnějším jeho výsledkem je pak zákon o Národním parku Šumava, který v současné době projednává Senát, který jej významnou většinou schválil v prvním čtení a který nám bude do Sněmovny předložen jako senátní návrh.

Jedinými, kteří se ke zmíněnému konsensu nepřipojili a kteří odvolání Jiřího Mánka nadšeně uvítali, jsou ekologičtí aktivisté a jim naklonění vědci. Tomu se není možné divit, protože jim jakákoli dohoda na Šumavě brání v dosažení jejich cíle, kterým je rozšíření tzv. divočiny na co možná největší území Šumavy. Tito aktivisté naopak uvítali jmenování Pavla Hubeného do čela správy parku. Nemůžete se proto divit, vážený pane ministře, že na Šumavě sílí názor, že hnutí ANO v čele s panem Andrejem Babišem Šumavu prodalo ekologickým aktivistům za to, že páně Babišovo impérium bude mít od nich klid ve svých jiných aktivitách.

Chci se vás tedy zeptat, vážený pane ministře, jednak na důvody, které vás vedly k odvolání Jiřího Mánka z funkce ředitele Správy Národního parku Šumava, a dále na to, co

vás vede k tomu, že odmítáte (upozornění na čas) senátní návrh zákona o Národním parku Šumava, který má na Šumavě širokou podporu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pane ministře, prosím odpovězte panu poslanci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane poslanče, děkuji vám za ten dotaz. Já ho vítám proto, že kolem této věci se samozřejmě rozpoutala úplná, řekněme, bouře. A pro mě a pro ostatní taková perlička – nebylo lepší vyjádření té určité emoce, obrovské emoce a – odpusťte mi to slovo – demagogie, která se kolem toho rozpoutala, než obrázek holčičky asi tak sedmileté z demonstrace v Horní Plané, která třímala transparent: Brabcův kůrovec = Babišovy zisky. Takhle nevypadá spontánní demonstrace Šumaváků. Takhle vypadá připravená akce, nevím, jakou společností organizovaná. Jedna mě tedy napadá.

Ale známe se již nějakou dobu. Víte, že jsme o té věci již hovořili a budeme ještě hovořit, o tom vás chci ubezpečit v tom nejlepším slova smyslu, že opravdu budeme hovořit určitě ještě nějakou dobu.

Já jsem pana bývalého ředitele Mánka odvolal z důvodů – byť jsem dostával celou řadu informací z jedné či z druhé strany, a já jsem, jak víte, to rozhodnutí neudělal rovnou. Zatímco celou řadu svých personálních rozhodnutí jsem udělal rychle v prvních dnech, tak tohle rozhodnutí jsem poměrně dlouho promýšlel. A ty důvody – a vy je znáte, já jsem tady minulý nebo tento týden, mně to nějak splývá, s panem Mánkem seděl 1,5 hodiny ještě ve sněmovně a myslím si, že jsme se rozešli velmi korektně, a věřím, že i on to takhle potvrzuje – byly čistě manažerské.

Já jsem asi staromilec nebo konzervativní v tomto, ale já si prostě myslím, že jako vysoký státní úředník, za kterého se pokládám a za kterého pokládám samozřejmě i pana Mánka v pozici ředitele Správy Národního parku Šumava, tak státní úředníci by měli dodržovat zákon. A stalo se v několika případech – a vy to víte, že ten zákon byl porušen, ať už to bylo kácením na Ztraceném nebo používáním pesticidů. My jsme ty soudy prohráli, pak tam došlo k černým stavbám, které se bagatelizují. A říkalo se – nikdo nevěděl, že se potřebuje k tomu řekněme povolení od stavebního úřadu. Ale potřebuje. A já jsem říkal: Jak máme návštěvníky národního parku nebo občany tohoto státu nutit, resp. vyžadovat od nich dodržování zákona, když ho sama státní správa nedodržuje? Těmi dalšími důvody byl rozdílný názor na některé manažerské postupy.

Ale zdůrazňuji, pane poslanče, a vy to dobře víte, hovořili jsme o tom, tím důvodem ani náhodou nebyl třeba rozdílný názor na rozsah bezzásahovosti. A tím důvodem, věřte – nevěřte, nebyl ani rozdílný názor na zákon o Národním parku Šumava, resp. jiné legislativní řešení. Tím důvodem bylo třeba to, že komunikace s panem ředitelem Mánkem nám opravdu nefungovala. My jsme se domlouvali na nějakých postupech z hlediska schvalování investic. On se poměrně svévolně rozhodoval o některých věcech, na které já jsem citlivý, např. rozhodování o investicích typu vimperského zámku nebo určitých dalších velkých programů, kde by se investovaly desítky milionů peněz daňových poplatníků. A já jsem na to měl jiný názor.

A když jsem se o tom bavil s obcemi, tak obce mi vyčítaly některé věci a já je rád přiznám, ale nevyčítaly mi manažerské rozhodnutí. Řekly mi: "Pane ministře, toto je vaše právo a my plně akceptujeme, že jste se takto rozhodl a vybral jste si svého člověka." Pan Hubený, kterého já jsem pověřil, a také to víte, vedením národního parku, tak ač někteří říkají, že to je nejzelenější člověk z vedení, tak já jsem se s těmi samými starosty, se kterými hovoříte i vy, bavil a oni se s ním dlouhodobě znají a uznávají ho jako odborníka. A vy jste

říkal na jedné straně Šumava, Šumaváci a na druhé straně zelení aktivisté a vědci. Není to pravda. Já jsem se na Šumavě setkal s mnoha desítkami lidí a desítky mi píšou a nejsou to ani ekologisté nebo aktivisté, nejsou to ani vědci, jsou to Šumaváci, kteří žijou v těchto obcích a mají jiný názor, než má třeba pan starosta Šubrt nebo jiní starostové, například pan starosta Hůlka.

Ale to není tolik podstatné. Věřte mi. Tím pádem odpovídám i dalším kolegům, kteří se ptali na totéž. A vy jste zmínil i otázku – (Předsedající upozorňuje na čas.) Pardon. Možná to nechám na další dotaz, který se potom týkal zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud si přeje pan poslanec položit ještě doplňující otázku, má nyní prostor.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, pane ministře, jenom krátce několik reakcí k demonstraci, kterou jsme podle mě velmi nevhodně ztotožnil s tou dívenkou, která tam určitě byla. Bylo tam dětí víc. Ale daleko víc, zhruba 300 tam bylo lidí, Šumaváků, kterým na Šumavě záleží a kteří přišli dobrovolně vyjádřit svůj názor celkem naprosto jednoznačně. Takže nerad bych, aby se tady před veřejností prohlašovalo, že to byla nějaká nucená demonstrace, kam byli lidé nahnáni. To tak určitě nebylo.

K Mánkovi. Samozřejmě že se asi budete lišit ve svých názorech. To je jasné. Že jste ho odvolal, je vaše svaté právo. My máme zase svaté právo vaše rozhodnutí kritizovat a musím říct, že kritika není jenom kritika moje nebo Šubrta, to je kritika celé řady Šumaváků, kteří zase píší mně a kteří mají názor naprosto jednoznačný a podpořený. Já bych chtěl říct, že se znovu vracím k tomu, že odvolání Mánka nebylo správné. A myslím, že bohužel se na to Šumavě brzy projeví. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ještě využiju ten čas. Budu velmi krátký.

Já bych vás chtěl ujistit, pane poslanče, bez jakéhokoliv klišé, protože jsem samozřejmě dotazy dostal i od poslanců ANO, Šumaváků, někteří tam bydlí, že mně záleží stejně jako vám na tom, aby Šumava byla zelená a ne suchá, jak jsem nesmyslně obviňován šumavskou chartou, že Babišovy firmy... My naopak uděláme všechno proto, aby tendry v rámci minitendrů, abychom pomohli zaměstnat místní lidi z místních obcí, co je dneska největší problém, s nedostatkem pracovních příležitostí, aby tendry byly rozděleny tak, aby je vyhrávaly především malé a střední firmy z regionu. To znamená rovnítko, že Brabec odvolal Mánka, aby tam dal jiného ředitele, kvůli tomu jsme rozšířili bezzásahové území, všechno to sežral kůrovec, přišly Babišovy firmy a vytěžily dřevo – nezlobte se, to je úplně za hranou. Já si troufám říct, že tohle je demagogie. A to už mi právě svědčí o tom, že s tím někdo umně manipuluje, protože takhle to ani náhodou není. A vy víte, že náš návrh bezzásahovosti, tedy toho území ponechaného na Šumavě spontánnímu vývoji, je velmi blízko návrhu, který podporujete asi i vy, nebo návrhu obcí a krajů. To je prostě relativně minimalistický návrh. S tím odvolání pana Mánka nesouviselo.

A věřte, že si budu velmi pečlivě sledovat, co se na Šumavě děje, co se děje v národním parku, co se děje samozřejmě ve vedení národního parku, jaké projekty tam jsou posuzovány, jaké projekty tam budou. A kdyby tam byly tlaky z té druhé strany, protože vám chci říct, že

jsem velmi rezistentní vůči jakýmkoliv tlakům, vůči tlakům ekologických aktivistů samozřejmě, protože kdyby to tak nebylo, tak dneska už plán péče vypadá jinak –

Předseda PSP Jan Hamáček: Ale vůči času, pane ministře, rezistentní nejste. Bohužel.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Omlouvám se. I z druhé strany, takže věřte. Příští týden budu trávit další tři dny na Šumavě, budu hovořit se starosty a s kýmkoliv si o tom rád znovu popovídám. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Končím tuto interpelaci a prosím pana poslance Jiřího Štětinu, který interpeluje pana ministra Chovance. Ten je ovšem omluven.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, v deníku Mladá Fronta DNES 9. 5. vyšel článek: drahé domy, úniky dat, ministr prověří rozvědku, v zahraniční rozvědce se prošetřují podezřelé zakázky a úniky informací, které způsobily státu škodu v řádu desítek milionů korun, ministerstvo potvrdilo, že je to vážný problém. Pokud kontrola hospodaření na ÚZSI vlastními kontrolními mechanismy v souladu se zákonem o finanční kontrole je nedostatečná nebo nebyla vůle kontrolovat, žádám, aby Nejvyšší kontrolní úřad provedl hloubkovou kontrolu koupě, rekonstrukce a prodeje objektů, které jsou údajně provozovány ÚZSI a jsou na listech vlastnictví Ministerstva vnitra. Již před dvěma lety uvedl server aktuálně.cz informace, které sdělil anonym ministru vnitra Kubicemu o novém objektu Praha na Pavím vrchu. Jednalo se o výběrové řízení ve prospěch firmy HOCHTIEF, nabídku, původní cenu, nárůst finančních nákladů a byly vzneseny pochybnosti o využitelnosti pro operativu zahraniční rozvědky.

Vážený pane ministře, dovoluji si vás požádat o vysvětlení, zda tyto údaje lze potvrdit nebo vyvrátit. Dále prosím o sdělení, jak byl prošetřován anonym, který jako první upozornil na nehospodárné využívání finančních prostředků na zahraniční rozvědce. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším vystupujícím bude pan poslanec Karamazov. Interpeluje paní ministryni Válkovou ve věci kontroly ve Vězeňské službě. Paní ministryně je rovněž omluvena. (Poslanec nesouhlasí.) Omlouvám se. Přehlédl jsem se o řádek. Je to pan ministr Chládek. Ten je přítomen a je to ve věci podpory technických oborů. Teď už to je správně. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře školství, rád bych se zeptal na problematiku podpory technických oborů na českých vysokých školách. Je zřejmé, a to zvláště v poslední době, že míra nezaměstnanosti absolventů humanitních oborů je výrazně vyšší než u absolventů oborů technických. Po nich je spíše poptávka. Selektivní podpora technických oborů se diskutuje na mnoha úrovních: Česká konference rektorů, Rada vysokých škol a tak dále. Je zřejmé, že je to téma citlivé. V současné době se míra nezaměstnanosti a další faktory uplatňují zejména v takzvaném koeficientu kvality, který ovlivňuje financování vysokých škol, ale nikoliv dostatečně.

Moje otázka tedy zní. Uvažujete o přímé selektivní a adresné podpoře technických oborů na českých vysokých školách? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za dotaz. Uvažuji o podpoře technických oborů od předškolního vzdělání, protože problém nezačíná na vysoké škole, ale problém je někde mnohem dříve a důvod, proč naše děti nechodí tolik na technické školy, je, že nemají vztah k technice, nemají vztah i k takovým věcem, jako – dřív byly zvyklé chodit do dílen. Dnes řada škol tyto dílny zrušila.

Máme několik projektů, které se tím zabývají. Já začnu od předškolního vzdělávání, kdy chceme rozšiřovat technické vzdělávání od předškolního zařízení formou, jak je běžné ve světě, kdy mají stavebnice Lega, pokud tady mohu jmenovat konkrétní firmu, u nás zase máme Merkur, a díky těmto výukovým programům si zvyknou na práci a na technické obory. Zároveň podporujeme technické vzdělávání na základní a střední škole. Končí projekt Pospolu, který podporuje spolupráci škol a firem, a dokonce podporujeme výměnnou spolupráci mezi konkrétními vysokými školami, jako je třeba ČVUT, a gymnázii, aby studenti z gymnázií viděli, jakým způsobem se vyučuje na vysokých školách technického směru, jaká je to perspektiva. Protože to je největší problém technických škol, že se jim tam hlásí málo studentů, kteří jsou nadaní pro tuto oblast.

No a největší problém, který je, je problém matematiky v České republice. Já jsem dnes prezentoval výsledky matematiky. Je to vůbec nejhorší výsledek ze všech předmětů. Úspěšnost v českém jazyce je asi 97 %, cizího jazyka 96, ale matematiky jenom 75. A to byl jenom didaktický test. A dokonce ty výsledky nám ukázaly, že tam nejsou základní triviální znalosti z tohoto oboru. Pokud se nenaučíme pořádně matematiku a nenaučíme se matematiku učit, tak velmi těžko budeme potom selektivně podporovat vysoké technické školy.

Ale vzhledem k tomu, že samozřejmě to chápu také a asi předpokládám, že společně to chápeme stejně, že je nutné podporovat především vysoké školy, kde najdou uplatnění na trhu práce, tak to v našem záměru je, ale není to jenom na nás, ale je to i na debatě s rektory jednotlivých vysokých škol s tím, že dnes například jsem byl na jednom projektu ČVUT, který je z operačního programu VaVpI, a tady to jsou postupné kroky, jakým způsobem my podporujeme technické obory. To znamená, směřujeme tam i více prostředků z evropských peněz, směřujeme tam i více prostředků z rozpočtu jako takového, ale kardinální problém, to znamená vztah k technickým oborům, musíme řešit dříve než na školách vysokých. Ale ano, počítáme s tím, že chceme touto pozitivní formou podporovat tyto typy škol, ale nechceme to dělat na úkor například Karlovy univerzity.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si přeje položit ještě doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji vám, pane ministře, za odpověď. Naprosto souhlasím, že je třeba podporovat technické vzdělávání už od předškolního věku. Souhlasím i s tím, co jste řekl o matematice, velmi s tím souhlasím. Nicméně přece jenom bych se vrátil na půdu vysokých škol. Zeptal bych se tedy konkrétněji, zda například různým koeficientem pro různé obory, což už dneska je, ale je to poměrně dost ekvivalentní, zda se třeba hodláte takto přímo podílet nebo zasadit o to, aby technické obory byly podporovány.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr má dvě minuty na reakci.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Co se týče této záležitosti, tak teď máme pracovní skupinu, která připravuje nový vysokoškolský zákon, a součástí samozřejmě je i způsob financování. Samozřejmě řada škol bude hovořit o tom, že

chtějí navýšit tento koeficient. Mluví o tom všechny vysoké školy, že to nutně potřebují. Ale proto jsme chtěli do debaty zatáhnout zástupce České konference rektorů a Rady vysokých škol. Upravujeme ten systém tak, a není to jenom směrem k technickým oborům, ale na základě analýzy potřeb trhu práce a její dlouhodobé predikce chceme přizpůsobit financování celého systému českého školství včetně vysokých škol. Analýza je již hotová a na základě této analýzy budeme, a předložíme ji na stůl k diskusi, budeme chtít, aby byl navýšený rozpočet tam, kde absolventi těchto vysokých škol najdou uplatnění na trhu práce. To se samozřejmě týká i technických oborů. Nechci cíleně říkat, že budeme podporovat jenom tyto obory, protože řada i humanitních oborů má uplatnění na trhu práce, proto záměrně hovořím o tom, že využijeme analýzu potřeb trhu práce, která nám jasně řekne uplatnitelnost absolventů těchto vysokých škol, protože opravdu musí skončit doba, kdy někdo vystuduje jednu nejmenovanou vysokou školu a jde okamžitě na rekvalifikaci, protože nenajde s tím vystudovaným oborem práci. Takže jestli takto stačí tato odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tím končí tato interpelace a nyní je prostor pro interpelaci na paní ministryni Válkovou, ale bude od pana poslance Bezecného. Prosím.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Vážený pane předsedo, paní ministryně, páni ministři, kolegyně a kolegové, já jsem původně to, co budu nyní interpelovat, měl připraveno jako dotaz na jednání výboru 6. května. Ten výbor nakonec vlastně ani neproběhl, nebyl schválen program. Čekal jsem tedy na interpelace. Paní ministryně tady bohužel není, ale protože jsem člověk trpělivý, tak počkám na písemnou odpověď.

Interpelace se týká kontroly, která proběhla na Vězeňské službě ve dnech 3. března až 1. dubna tohoto roku. Byla to tematická veřejnoprávní kontrola výkonu spisové služby a správy dokumentů. Údajná zjištění z této kontroly se stala součástí důvodů k odvolání generálního ředitele Vězeňské služby. To odvolání proběhlo 4. dubna roku 2014. Je k zamyšlení skutečnost, že závěrečná zpráva z této kontroly byla vydána až 29. dubna roku 2014, tedy v době, kdy uplynula lhůta pro podání námitek proti kontrolovanému zjištění ze strany Vězeňské služby.

Podle zmíněné závěrečné zprávy možnosti podat tyto námitky Vězeňská služba nevyužila a já se táži, zda tomu tak opravdu bylo. Podstatnější je však otázka, podle kterého zákona byla kontrola nařízena a jak probíhala. Vězeňská služba České republiky je ve smyslu zákona o archivnictví a spisové službě veřejnoprávním původcem dokumentů a vykonávat kontrolu by tedy mělo na úseku archivnictví a spisové služby Ministerstvo vnitra, případně národní archiv. (Upozornění na čas.) Jaký byl důvod vést tuto kontrolu na základě zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu, resp. zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole? Otázka je, zda takto provedená kontrola byla i v minulosti běžná, zda probíhaly kontroly v minulosti podle zákona o archivnictví a spisové službě a s jakým výsledkem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a budeme pokračovat další interpelací. Tou je interpelace pana poslance Kučery na pana ministra Prachaře, který je přítomen. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, se zděšením jsem sledoval, jak se ředitel Českých drah projíždí v salonním voze arcivévody d´Este s připnutým odznakem totalitní komunistické Severní Koreje. Vše zdokumentovaly kamery České televize. Chtěl bych se zeptat, jak je možné, že státní zaměstnanec nosí byť jen jednu vteřinu symboly, které propagují totalitní režim stalinistického typu. O to více mě překvapila reakce

mluvčí Českých drah, která nám vysvětlila, že ředitel Českých drah, státní zaměstnanec, si odznak stalinistické Severní Koreje nechal připnout na předchozí akci, na které ho hrdě nosil.

Chci se vás zeptat, pane ministře: Jaké závěry jste vyvodil ze skandálního chování ředitele Českých drah? Toto chování státního zaměstnance totiž nelze přejít jen strohým a navíc podivným prohlášením tiskové mluvčí. My ho už bohužel musíme vnímat v souvislostech s vyjádřením ministra zahraničí o podpoře komunistické Číny a její okupace Tibetu, v souvislosti s vyjádřením ministra obrany o odmítání pobytu vojsk NATO na území České republiky a s dalšími vystoupeními vlády České republiky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr má nyní možnost odpovědět. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, v této interpelaci bych si dovolil vám poslat písemnou odpověď. Dozvěděl jsem se o ní dneska a měla být otázka personálního vedení Českých drah. Já jsem se samozřejmě o této záležitosti dozvěděl z tisku, nebyl jsem v Severní Koreji a dovolím si vám na to poslat písemnou odpověď. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si nicméně přeje ještě položit doplňující dotaz a má na to podle jednacího řádu právo. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Pokud tedy bude písemná odpověď, já bych ještě doplnil, aby byla ta odpověď rozšířena. Co by se podle vás, pane ministře, stalo s ředitelem Československých drah v roce 1936, kdyby si na klopu připnul hákový kříž nacistického Německa a mluvčí by ho ještě omlouvala, že si ho zapomněl sundat na jiné akci?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr chce reagovat. Prosím.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, já bych skutečně nechtěl vést diskusi na úrovni Poslanecké sněmovny, jaký symbol má jakou větší či menší hodnotu. Pro mě to není nic příjemného. Já vám pošlu příjemnou odpověď a samozřejmě budu to detailně probírat s generálním ředitelem Českých drah, co ho k takovému činu vedlo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní poslankyni Aulickou, aby přednesla interpelaci na paní ministryni Válkovou.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji, pane předsedo. Vy mi ubíráte příjmení!

Vážená paní ministryně, v souvislosti s interpelacemi mého kolegy Josefa Šenfelda a jeho upozorněním v dubnu tohoto roku vám předkládám tuto interpelaci. Kolega vás upozornil na další, podle něho nehospodárný požadavek při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu nazvané GŘ OL – pořízení detekčních rámů 2014 zadavatele Vězeňské služby ČR se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4. Součástí požadovaných parametrů zadavatele bylo rozlišení umístění předmětů podle minimálně 30 detekčních zón. Tento specifický parametr podle mého názoru nesmyslně dopředu vylučoval zadavatele zařízení s 20 detekčními zónami. Vyhodnocení nabídek mělo proběhnout dne 11. dubna 2014, avšak na profilu zadavatele jsem

se o průběhu zadávacího řízení dozvěděla pouze tu skutečnost, že zakázka byla zadána, systémové číslo mohu dát k dispozici. Protokol z otevírání a hodnocení nabídek včetně uzavřené smlouvy ale uzavřeny nebyly.

Vážená paní ministryně, bylo by možné uvedené dokumenty dodatečně na profilu zadavatele zveřejnit? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud jste měla pocit, že jsem zkomolil vaše příjmení, tak se omlouvám, ale četl jsem ho tak, jak je zde uvedeno. (Posl. Aulická-Jírovcová: V pořádku.) A je zde uvedeno správně. Takže omlouvám se za případné komplikace, ale snažil jsem se, aby to znělo správně.

Nyní tedy paní poslankyně Semelová – interpelace na pana vicepremiéra Babiše.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane nepřítomný vicepremiére, moje interpelace se týká přípravy státního rozpočtu na rok 2015 ve vztahu k oblasti vzdělávání. Informace, které proběhly médii, jsou značně rozporuplné a zvedly vlnu nevole jak u pracovníků školství, tak u školských odborů. Nejdříve jsme se dozvěděli, že platy ve školství mají být zmrazeny. Ve středu bylo řečeno, že tyto informace nejsou pravdivé a že Ministerstvo financí počítá s růstem platů o 1 %. Poté zpřesnění, že plánujete pro příští rok navýšení rozpočtu školství o 83 mil. Kč. Protesty však ani poté neutichají a já se tomu vůbec nedivím. Zmíněná částka vzhledem k dlouhodobému podfinancování oblasti vzdělávání je naprosto nedostatečná. Stačí zmínit nízké platy učitelů, které jsou hluboce pod průměrem platů ostatních vysokoškolsky vzdělaných zaměstnanců České republiky, platy nepedagogických pracovníků škol – ti berou v průměru 14,5 tis. hrubého, chybějící asistenti na školách pro žáky zdravotně postižené, nedostatečné kapacity mateřských škol, chybějící finance na vybavení, na pomůcky a učebnice používané i 14 let. Jen zvýšení počtu žáků vzhledem k demografickému vývoji si vyžádá 1,9 mld. Kč.

Z těchto důvodů považuji požadavek na navýšení rozpočtu na 3–5 mld. Kč za naprosto oprávněný. Ostatně potřebu výrazně navýšit finance pro školství si vzala za své i současná vláda ve vládním prohlášení. V něm zdůraznila, že – cituji: vzdělání je základním pilířem vládní politiky, podpoří předškolní vzdělávání, bude usilovat o zvyšování prostředků na mzdy pedagogických i nepedagogických pracovníků (Předseda PSP J. Hamáček: Čas, paní kolegyně!) a na modernizaci škol.

Dovolte tedy tři dotazy:

- 1. S jakou částkou pro resort školství v návrhu počítáte?
- 2. Budete jednat o navýšení částky na platy ve školství se školskými odbory?
- 3. Platí dosud vládní prohlášení vaší koalice, ve kterém jako jednu z priorit zmiňujete právě oblast školství?

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan poslanec Korte bude dalším interpelujícím, a to na paní ministryni Helenu Válkovou, která je omluvena. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Vážená paní nepřítomná ministryně, dne 8. dubna 2014 se stálá komise pro kontrolu použití odposlechů atd., dlouhý název, věnovala plnění povinnosti vyplývající z § 88 trestního řádu, totiž že orgán, který ukončí řízení, je povinen sdělit osobě, na kterou byl nařízen odposlech, že byla odposlouchávána. V našem případě, v případě

vašeho resortu, jsou to státní zastupitelství a soudy. Zástupci ministerstva, kteří byli vámi na jednání komise delegováni, komisi sdělili, že ministerstvo tyto případy neeviduje. To znamená, že nekontroluje, zdali tato povinnost je plněna. Proto, jelikož mám indicie, že tato povinnost je obcházena, ignorována, ba porušována, požádali jsme o údaje a přijali jsme v tomto smyslu usnesení s datem, na kterém jsme se dohodli se zástupci komise, že dodá údaje do konce června 2013. Minulý týden jste mi však napsala poměrně arogantní dopis, v němž mi sdělujete, že údaje nemá k dispozici, a proto kladu ty otázky, na které jste měla odpovědět:

- 1. Kolika osob se tato povinnost oznamovat odposlechy týkala v roce 2013?
- 2. Kolik z nich bylo informováno?
- 3. Kolik informováno nebylo a proč?

Závěrem pouze podotýkám – kdybyste nebyla arogantní, měla jste na odpověď čas do konce června. Takto máte v souladu se zákonem o jednacím řádu čas 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji panu poslanci Kortemu. Na jeho interpelaci bude odpovězeno písemně, bohužel, díky nepřítomnosti paní ministryně.

A my se budeme zabývat další interpelací a je to interpelace paní poslankyně Niny Novákové na pana ministra školství Marcela Chládka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Vážený pane nepřítomný ministře, dámy a pánové, moje interpelace se týká dlouho očekávaných vzdělávacích standardů pro vzdělávání na základních školách. Některé standardy jsou v platnosti už od září 2013. Týká se to českého jazyka a literatury, matematiky a jejích aplikací, anglického jazyka, francouzského jazyka a německého jazyka. Ukázalo se, že zavedení standardů nepřináší žádné problémy ani školním vzdělávacím programům, ani ředitelům a ani učitelům. Mimo jiné také doporučila zavedení standardů zpráva OECD v roce 2012.

Já si tedy dovolím zeptat se pana ministra Chládka, jak pokračují práce na standardech dalších vzdělávacích oblastí. Proč tolik jaksi fandím standardům? Protože se domnívám, že jsou dobrým vodítkem nejen pro práci pedagogů, ale také pro žáky a jejich zákonné zástupce. Protože se jedná o minimální cílové požadavky na vzdělávání, které jsou ale závazně formulovány v rámcově vzdělávacím programu, tak tyhle standardy konkretizují obsah nějakých očekávaných výsledků a stanovují, znovu zdůrazňuji, minimální úroveň. Víme – jistě i pan ministr –, že ačkoliv už se školními vzdělávacími programy a s rámcově vzdělávacím programem pracujeme už řadu let, tak naše veřejnost se nicméně zcela neztotožňuje s přemýšlením o výsledcích vzdělávacího a výchovného procesu na školách v modelu tzv. kompetencí. (Mpř. P. Gazdík: Čas, paní poslankyně!) Jen málokdo má totiž konkrétnější představu o tom, co to vlastně znamená a co se vlastně pod tím skrývá. Proto se domnívám, že standardy, které skutečně stanovují minimum, od něhož nelze ustoupit, mohou pomoci také třeba žákům, kteří často zažívají pocit neúspěchu a tímhle jasně stanoveným a dosažitelným cílem mohou být motivováni.

Protože je třeba standardy implementovat i formou opatření do rámcově vzdělávacích programů, ráda bych se pana ministra zeptala, zda mohou školy počítat s tím, že standardy dalších předmětů vzdělávacích oblastí vejdou v platnost už v následujícím školním roce, čili 2014/2015. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Dobrou zprávou je, že pan ministr je přítomen a neprchl před vámi, paní poslankyně, a rád vám odpoví na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane místopředsedo. Odpověď bude jednoduchá: Ano, mohou. Nadále pracujeme na standardech a asi nemá cenu opakovat to, co říkala paní poslankyně, protože se s tím naprosto ztotožňuji. Vzhledem k tomu, že ten rozvolněný systém šel z těch striktních osnov do rámcových vzdělávacích programů a ne všechny školní vzdělávací programy si s tím poradily stejně, tak standardy by měly dát určitý návrat k nějaké, nechci říct jednotnosti, ale určitému standardu, který by čtyři a půl tisíce např. základních škol měl podávat v celém českém školství plus minus stejně.

Standard, o kterém jste hovořila – nyní pracujeme na návrhu pro jazyky, jako je španělština, italština, ruština, to by mělo být hotovo v červnu. Odborná diskuse bude probíhat od června do září, poté připravujeme schvalování dalších předmětů a ve finále chceme standardy pro všechny vzdělávací obory a plánujeme dopracování těchto standardů do září roku 2015. (Poslankyně Nina Nováková hovoří z pléna: Takže následujícího roku?)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, paní poslankyně, ještě pořád to tu řídím. Děkuji. Paní poslankyně si přeje doplňující otázku? Zjevně ano. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji pane ministře za odpověď, ale jestli jsem to pochopila správně, tak vlastně se pokračovalo jen v rozšíření v oblasti jazyků, což je, samozřejmě to chápu, určitým způsobem snazší, protože je tam model angličtina, francouzština, němčina a pokračujeme dále, ale od příštího roku tedy ne. Čili od přespříštího roku. Ano?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně, za doplňující otázku. Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Ano, kromě jazyků je to ještě matematika a český jazyk, takže to nejsou jen cizí jazyky, a budeme pokračovat ve vzdělávacích oborech dalších. Jestli mám správnou informaci od úřadu, tak standardy ostatních vzdělávacích oborů by měly být od září 2015, vejít v platnost v září 2015, měly by mít doporučující charakter.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i paní poslankyni za otázky.

S další interpelací, 18., poprosím pana poslance Jana Farského, připraví se pan poslanec René Číp. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážená paní ministryně, v článku v Hospodářských novinách dne 6. května 2014 se objevily informace o změnách v zákoně o veřejných zakázkách. Zpočátku jsem si myslel, že jde o nedorozumění, ale po prostudování věcného záměru už bohužel vidím, že to skutečně je plánované. Dovolím si tvrdit, že pokud by se plánované změny staly skutečností, zákon o veřejných zakázkách by se stal normou, která bude jen obtěžovat slušné a nebude překážet zlodějům.

Jako základní recept na zjednodušení a zrychlení veřejných zakázek spočívá ve zvýšení možných víceprací na zakázce z 20 % na 50 % původní ceny. To je zcela nesmyslné a absurdní prokorupční opatření podporující šlendrián při investování veřejných prostředků. Proč si to myslím? Jakékoli vícepráce vznikají v absolutní většině případů z důvodu nekvalitního projektu a projekt je nejen základem dobře provedené stavby, ale i nezbytným podkladem pro každou veřejnou zakázku. Zadavatel musí přesně vědět, co chce, a toto také specifikovat, protože jen s kvalitní projektovou dokumentací může dostat kvalitní nabídku k realizaci. Limit 20 % je v případě kvalitně zpracovaného projektu zcela dostatečný a to si dovoluji tvrdit i z pozice starosty města Semil, kteroužto funkci vykonávám osm let. Zvýšení limitu pro vícepráce až na 50 % je úprava s obrovským korupčním potenciálem a povede k neskutečnému plýtvání.

Chtěl bych se paní ministryně zeptat, jestli skutečně toto opatření považuje za to, které zajistí efektivní nakládání s veřejnými prostředky a které zajistí kvalitní investování. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a prosím paní ministryni pro místní rozvoj Věru Jourovou o její odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, vážený pane kolego, samozřejmě že informace v Hospodářských novinách byla předběžná. Byla to informace o tom, že skutečně připravujeme nový zákon na základě nové směrnice, která vícepráce do výše 50 % připouští, a to opakovaně, zjistí-li se během realizace projektu, že jsou objektivní důvody pro navýšení objemu.

Abych vám vysvětlila, v jaké fázi jsme s přípravou zákona a jaké nás k tomu vedou důvody: My jsme připravili na základě nové směrnice, která už byla publikovaná ve Věstníku, jakési základní principy nebo teze, které obsahuje směrnice, od nichž se můžeme odchýlit pouze zpřísněním. To znamená, my teď vycházíme z dikce směrnice, která tam skutečně má 50 %, a vedeme v rámci odborného kolegia a pracovní skupiny a poměrně širokého fóra různých odborníků debatu na téma, zda český národ snese takovouto míru důvěry a zda českým zadavatelům můžeme nechat tento prostor, nebo zda bychom měli od samého počátku zpřísnit. Takže tato debata se zatím vede. Máme nějaké teze pro nový zákon, který by měl být účinný od ledna 2016, připraveny a v tyto dny, do příštího týdne, probíhá analýza dopadů zákona, včetně dopadů na případnou korupci. Takže věci nejsou hotovy, publikace v Hospodářských novinách a potom ostrá reakce v Mladé frontě byla předčasná, protože my zatím ještě právě děláme analýzy.

Dokud mám chvilku času, tak bych chtěla říci, že je to naprosto zásadní norma, která je zhusta kritizována, protože má přes ni protéct 600 miliard ročně, a přitom víme, že tato regulace jako procesní norma, která hodně způsobuje chybovost tím, jak je komplikovaná, resp. jak předjímá komplikované zadávání, tak nás také ročně stojí dost peněz, když jen zmíním evropské fondy, kde právě chyby v zadávání, které vůbec nezpůsobilo korupční jednání, ale prostě složitost, která potom vede zadavatele k chybovosti, tam už dnes můžeme vyčíslit, kolik nás to stojí. Takže je to základní procesní norma.

My se budeme při práci na novém zákoně, kterému ještě bude předcházet technická novela stávajícího zákona, pohybovat ve dvou základních omezeních, resp. principech či cílech. Na jedné straně novela musí zajistit transparentnost a nediskriminativnost zadávání. Tam si myslím, že pomůže souběh s dalšími legislativními novinkami, jako je např. registr smluv. To si myslím, že jsou věci, které musí jít ruku v ruce. Na druhé straně musíme dosáhnout opravdu zásadního zjednodušení použití normy, protože skutečně ta věc si žádá

řešení a statistiky tomu odpovídají. My se tedy pohybujeme v těchto dvou pólech a máme kolegium, které právě pracuje na novém zákoně, velice široce koncipované, jsou tam zadavatelé, dodavatelé, jsou tam zastoupeny všechny klíčové protikorupční iniciativy, jsou tam zástupci ministerstev, kteří se zabývají legislativou. Takže já věřím, že se nám podaří zákon připravit tak, aby se dostal do správné míry v plnění transparentnosti a protikorupčních opatření a zároveň aby zákon umožnil zadávat jednodušeji, flexibilněji a rychleji. Faktor rychlosti je tu samozřejmě také velmi důležitý.

Nakonec se musím velmi ohradit před kritiky, kteří říkají, že chystáme normu, která nebude bránit korupci. Samozřejmě zákon o zadávání zakázek patří k těm částem legislativy, které mají omezovat korupci, ale musíme říci svůj osobní názor, že zákon není samospasitelný a že v zájmu omezení korupce nesmíme úplně zašifrovat a zkomplikovat zadávání tak, abychom na tom potom ztráceli.

Osobně mě mrzí, že nemůžeme udělat analýzu nákladů a přínosů a vypočítat objem zabráněné korupce ve finančním vyjádření a ten objem peněz, které jsme např. ztratili tím, že platíme sankce za chyby v zadávání nebo prostě nestíháme zadávat, a tím necháváme v Bruselu nevyčerpané peníze.

Takže pohybujeme se v těchto limitech a já věřím, že i na půdě Sněmovny, až sem novela nebo nový zákon přijde, budeme svědky zásadních debat mimo jiné o té národní povaze a o té míře důvěry, kterou si můžeme dovolit v České republice dát. Osobně jsem přesvědčena, že legislativa má být šita na míru v dobré víře těm, kteří jsou slušní, a neobtěžovat kvůli tomu, že tady je určitá skupina lidí, kteří zneužívají ty, kteří chtějí skutečně poctivě zadávat a chtějí kvůli tomu naprosto správně strpět (upozornění na čas) i značné požadavky na transparentnost, zase s odkazem na registr smluv. Myslím si, že toto máme dobře podchyceno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Viděl jsem u pana poslance radost v očích, nicméně ptám se, jestli si přeje doplňující otázku. Nepřeje, takže to byla opravdová radost. Děkuji paní ministryni a panu poslanci.

Další řádně přihlášený je pan poslanec René Číp. Prosím, pane poslanče. Připraví se pan poslanec Karel Šidlo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dovoluji si vás interpelovat ve věci rychlostní silnice I/11, konkrétně v její části týkající se obchvatu městského obvodu Ostrava-Poruba. Tato komunikace je stěžejní pro tuto část Ostravy a dotýká se asi 90 tisíc jejích obyvatel. Do doby jejího dokončení dochází stále k přetěžování komunikací a k nepříznivému vlivu na životní prostředí v obvodu a na snižování kvality života jeho obyvatel. Z médií se dnes dovídáme mnoho i rozdílných informací a mnohé z nás by zajímal aktuální skutečný stav. Na tuto stavbu v Porubě čekají již mnoho let. Zakonzervování její výstavby ministrem Bártou ji značně opozdilo. Bylo by také velmi zajímavé informovat občany o nákladech, které si ono zakonzervování stavby vyžádalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a prosím pana ministra dopravy Antonína Prachaře o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, vážený pane poslanče, stavba silnice I/11, prodloužená na hranice okresu Opava, je v realizaci. Jedná se o jeden z úseků na spojnici mezi Ostravou a Opavou, který prochází zkapacitněním na čtyřpruhové

uspořádání. Základní kategorie této silnice jsou S22,5/100. To znamená 22,5 metru je šířka koruny silnice a 100 je předpokládaná rychlost. Délka činí 6,7 km a cena podle dokumentace je 20–45 mld. Předpokládané zprovoznění je plánováno na osmý měsíc 2015. To jsou základní údaje.

A teď k vaší otázce. Problémy: Chybí stavební povolení na cca 400 metrů silnice v katastrálním území Poruba v Ostravě. Důvodem je nedokončené majetkoprávní vypořádání. Vlastník již vyvlastněného pozemku podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě proti vyvlastnění, kde nesouhlasí s výší náhrady a rovněž s cenou za znalecký posudek. Bez předmětného úseku nelze stavbu zprovoznit. Bez znaleckého posudku nelze vůbec ten pozemek vyvlastnit. Pokud nebude problém vyřešen do tří měsíců, nebude splněn předpokládaný termín zprovoznění v osmém měsíci 2015. Krajský soud si nejprve vyžádal stanovisko Vrchního soudu v Olomouci k problematice výše znaleckého posudku. Vrchní soud dosud nerozhodl. Teprve následně potom to bude řešit Krajský soud v Ostravě. Až na základě jeho pravomocného rozsudku může vést Krajský úřad v Ostravě stavební řízení pro zbývající část stavby. Zcela jistě zde dojde k posunu termínu zprovoznění předmětné stavby.

V části stavby, kde již bylo majetkoprávní vypořádání dokončeno, požádali vlastníci o zřízení věcného břemene chůze a jízdy přes pozemky stavby. Bohužel katastrální úřad bez vědomí Ředitelství silnic a dálnic tato věcná břemena zapsal. Ředitelství silnic a dálnic požádalo katastr o opravu chyby, a jelikož se jedná o věcná břemena pro jedenáct různých osob, bude se jednat o časově náročnou záležitost. Ředitelství silnic a dálnic s cílem urychleného vyřešení situace připravilo několik variant. Již výše uvedená žádost na katastrální úřad o opravu chyby zápisu do katastru, ale zde lze předpokládat podání odvolání oprávněných z věcného břemene, protože oni jsou součástí (nesrozumitelné) a jsou zároveň odpůrci této stavby. Snaha o dohodu s oprávněnými z věcného břemene, a jelikož se jedná o odpůrce stavby, tak dohoda patrně není pravděpodobná. Třetí nejschůdnější varianta je zajištění práva chůze a jízdy vybudováním lávky v uvedené lokalitě. Tato lávka už v projektu původně byla a je pro ni územní rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že nedošlo k vypořádání pozemků pro lávku z důvodu odporu vlastníků pozemků dotčených stavbou lávky, proto byla lávka vypuštěna. Nyní Ředitelství silnic a dálnic navrhuje opravené řešení lávky tak, aby nezasahovala do pozemků odpůrců. Předpokládaná cena činí 8 mil., cena přístupové komunikace ke zmíněné lávce 2,5 mil.

Takže závěrem chci říct, že zcela jistě dojde k posunu termínu zprovoznění stavby a konkrétní délka posunu závisí na rychlosti vyřešení obou zmíněných problémů, to znamená soudního řízení a záležitosti vybudování lávky. Financování stavby bylo zajištěno z národních zdrojů a předpokládáme následné financování z úhrady Operační program 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance, máli doplňující dotaz. (Ne.) Děkuji panu ministrovi i panu poslanci.

Přikročíme k další, dvacáté interpelaci, kterou přednese pan poslanec Karel Šidlo na nepřítomného ministra obrany Martina Stropnického, připraví se pan poslanec Václav Horáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, při projednávání tisku 57 v prvním čtení zazněla ve vašem závěrečném slově informace, že existuje kalkulace nákladů na odstranění munice z pozemků vojenského výcvikového prostoru Brdy, jejichž výši jsem v důvodové zprávě předloženého návrhu zákona nenašel. Vojenský újezd Brdy slouží déle než 90 let armádě a vojákům nejrůznějších armád. Kromě našich vojáků zde cvičili také Němci, Rusové či příslušníci armád Varšavské smlouvy a

později i NATO. Všichni v prostoru zanechali velké množství munice, která je z velké části stále funkční a může ohrozit zdraví a životy lidí. Tato nevybuchlá munice se nenachází jen na cílových plochách, které jsou jí doslova zamořeny, ale i v dalších částech újezdu. Dokonce i podél komunikací a lesních cest. Svědčí o tom i články v místním tisku, naposledy v Příbramském deníku v pondělí 17. března 2014, které o nálezech ztracené munice pravidelně informují.

Území vojenského újezdu Brdy není připraveno na otevření veřejnosti. Budoucím návštěvníkům hrozí bezprostřední nebezpečí, pokud na tuto munici narazí a budou s ní neodborně manipulovat. Proto je nutné před opuštěním tohoto prostoru armádou provést jeho důkladné vyčištění.

Nyní mi dovolte položit dvě otázky. Jaká je výše nákladů pro armádu na vyčištění vojenského výcvikového prostoru Brdy od munice? Druhá – jaký bude časový harmonogram pro jeho provedení? Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, to se dnes bohužel nedozví, až z písemné odpovědi, jak sám naznačil.

Poprosím tedy pana poslance Václava Horáčka o interpelaci na stejného pana ministra. Prosím, pane poslanče. Připraví se pan poslanec Karel Šidlo, opět.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Já jen doufám, že pan ministr někde nevyšetřuje těžký detektivní případ, takže doufám, že mi bude moci písemně odpovědět. Ale jsem rád, že je tady třeba Tonda Seďa nebo Václav Klučka, které skutečně armáda a obrana zajímá. Teď už k dotazu.

Vážený pane nepřítomný ministře, 19. března 2014 jsem vás písemně žádal o krátké setkání ve věci pomoci jednomu z těch, který za naši vlast bojoval v několika zemích světa a hájil naším jménem demokracii i životy místních obyvatel. Chápu, že máte mnoho práce, přesto si myslím, že prioritou každého ministra obrany by měli být i veteráni a péče o ně. Jako stát, který zde v této funkci zastupujete, od vás očekávám, že jim proaktivním přístupem dokážete, že si jejich nasazení vážíme, že si vážíme jich samých. Bohužel jsem od vás dodnes nedostal žádnou odpověď po dvou měsících. Chápu to nikoliv jako nezájem o dotaz od jednoho z poslanců z opozice, ale bohužel – a to mě opravdu mrzí – především jako nezájem o problém jednoho z našich veteránů, ke kterému se naše armáda nezachovala správně, a nyní se k němu zády točíte i vy.

Psovod nadrotmistr Martin Nývlt se stal obětí, se kterou česká armáda nejednala správně, což nakonec v soudním sporu uznal i soud. Bohužel se veterán nadrotmistr Nývlt nedočkal satisfakce, ale místo toho díky byrokracii a nezájmu ze strany Armády České republiky a mnoha jejím chybám přišel po šesti misích v Iráku, Kosovu, Bosně a Afghánistánu a po dvaceti letech služby o právo na výslužné, které si právě člověk nasazený v první linii bojových akcí zaslouží o mnoho více než mnozí z těch, kteří nikdy neopustili bezpečí kanceláří v Praze, a přesto jej bez problémů dostávají. Pro Nývlta jednání Armády České republiky navíc znamenalo velkou osobní krizi. Stalo se tedy nejen důvodem ke ztrátě výslužného, ale i mnoha osobním komplikacím. Přesto se dodnes nedočkal ani omluvy ani nápravy stavu. Věřil jsem, že je možné mu pomoci. Stačilo by jedno rozhodnutí ministra obrany, stačilo by projevit zájem o problém jednoho z vašich, vlastně našich vojáků. Věřil jsem, jak jsem vám ve svém dopise z počátku března 2014 psal, že spolu můžeme napravit chybu, kterou Armáda České republiky udělala, a vyslat tím jasný vzkaz nejen všem dalším veteránům, kteří hájí zájmy svobody a demokracie po celém světě, ale také široké veřejnosti.

Bohužel, opak se stal pravdou. Máme zde hrdinu, který nasazoval vlastní život v misích, kam jsme jej vyslali, ale najednou se k němu a jeho problému nikdo nezná. Je to smutné.

Stále věřím, že nadrotmistru Nývltovi bylo ukřivděno a jen proto následně přišel o výslužné. Ptám se vás, jak se k této věci postavíte, jak se zachováte, a děkuji za písemnou odpověď. Prosím o logickou odpověď – jak říkal můj kolega Vácha, aby to pochopilo i třináctileté dítě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Snad vám takovou odpověď pan ministr poskytne, pane poslanče.

Nyní poprosím pana poslance Karla Šidla, připraví se pan poslanec Stanislav Polčák.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, před zhruba třemi měsíci vám byl odeslán dopis bavorského ministra vnitra, stavebnictví a dopravy Joachima Hermanna, který kromě blahopřání k vašemu jmenování obsahoval také výzvu ke spolupráci v oblasti dopravy mezi Svobodným státem Bavorsko a Českou republikou. Dopis se snaží navázat na společné aktivity nadnárodní výstavby dopravních cest, které obsahuje společné komuniké po návštěvě bavorského ministerského předsedy v Praze 20. prosince 2010. Konkrétně se jedná o osu B85, B20 jako přivaděč k hraničnímu přechodu Furth im Wald – Folmava, který je druhým nejvýznamnějším přechodem mezi Bavorskem a Českou republikou. Dopravní zatížení představuje cca 10 tisíc vozidel denně, z toho 1 200 nákladních. Na bavorské straně byl v roce 2013 zprovozněn tříproudový úsek mezi Chamem a Furth im Waldem a také obchvat Furth im Waldu. Na české straně je pokračování silnice 1/26, kde neprobíhá ani zkapacitnění trasy, bohužel ani není zařazeno do priorit Ministerstva dopravy. Podobně se vyvíjí situace v železniční infrastruktuře. Na německé straně se stalo zkapacitnění a rekonstrukce železničních tras prioritou a na české straně zatím nedochází k žádným krokům směřujícím k rozvoji naší železniční dopravní cesty mezi Českou Kubicí a Plzní jako součástí evropského koridoru Donau-Moldau-Bahn.

Nyní mi dovolte položit otázky. Pane ministře, bude probíhat z vaší strany komunikace s ministrem vnitra, stavebnictví a dopravy Svobodného státu Bavorsko? Bude zkapacitnění silnice 1/26 zařazeno do sektorové strategie Ministerstva dopravy České republiky? A poslední: Jak bude pokračovat příprava a realizace rychlostního železničního koridoru mezi Českou Kubicí a Plzní, který je součástí projektu Donau–Moldau–Bahn. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za jeho otázku. Poprosím pana ministra dopravy o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, vážený pane poslanče, k první vaší otázce. Seznámil jsem se s žádostí bavorského ministra vnitra, stavebnictví a dopravy ve věci jeho žádosti o spolupráci v oblasti dopravy. Máte pravdu, dostal jsem jako jeden z prvních blahopřejný dopis po svém nástupu do funkce a nevyhýbám se žádnému setkání. Bohužel, jak ze strany zaneprázdnění pana ministra Svobodného státu Bavorsko, tak ze strany mé k takovému setkání zatím nedošlo. Bylo plánováno asi 14 dní zpět, ale byl jsem zde, v Poslanecké sněmovně, omluvil jsem se panu ministrovi a budeme hledat vzájemný termín, který bude vyhovovat oběma stranám. Není vyloučeno, že bych se mohl s panem ministrem Bavorska potkat i při své cestě příští týden, kdy budu s ostatními ministry zemí Evropské unie na jednání v Lipsku.

Co se týká vaší druhé otázky, silnice 1/26 Staňkov, obchvat. Dopravní sektorové strategie jako prioritní projekt pro krátkodobý horizont zařazena stavba 1/26 Staňkov, obchvat, veřejná zakázka s předpokládanou hodnotou stavebních nákladů 276 milionů byla ze strany Ředitelství silnic a dálnic České republiky vyhlášena 8. 4. 2014 a dne 20. 5. uplyne lhůta pro předložení nabídek. Jedná se o podlimitní stavbu, proto nebyla schvalována vládou České republiky a předpokládáme, pokud nedojde k procedurálním záležitostem, k odvolání a dalším standardům v rámci konkurenčního boje stavebních společností, její vyhodnocení a zahájení někdy na podzim 2014.

Silnice 1/26 byla v rámci dopravní sektorové strategie vyhodnocena jako důležitá, byť jako hlavní spojnici do Bavorska je nutné vnímat primárně dokončenou dálnici D1. Množství finančních prostředků na realizaci silnic první třídy mimo síť TNT všeobecně i z dlouhodobějšího finančního výhledu je značně omezené. Na toto nemůžeme použít evropské finanční prostředky, ale můžeme to brát pouze z národních zdrojů. Národní zdroje primárně používáme na kofinancování čerpání z OPD, případně z OPD 2. Navíc připravenost jednotlivých dalších opatření v rámci záměru modernizace silnice neumožňuje zahájení dalších staveb v krátkodobém horizontu. Tato sektorová strategie, s kterou pravidelně pracujeme, první aktualizaci předpokládáme ve třetím měsíci 2016 po skončení současného OPD na období 2007 až 2013 a bude průběžně hodnotit potřeby a finanční možnosti pro možnost realizace jednotlivých staveb. V přípravě se pokračuje na stavbě 1/26 obchvat Babylonu. V nejproblematičtějším úseku u Plzně, který byl dlouhodobě neřešen, jsme zahájili zpracování technickoekonomické studie na úseku Nýřany, mimoúrovňovou křižovatku s dálnicí D5 Stod, čímž zahájíme přípravu stavby, která v budoucnu vytvoří obchvaty čtyř obcí Líně, Zbůch, Chotěšov a Stod – které jsou dnes nejvíce zatíženy dopravou a jsou nejblíže u Plzně.

K vaší otázce modernizace železničního spojení Plzeň – Domažlice – Česká Kubice – Mnichov. V současné době je dokončována studie proveditelnosti, jejíž pracovní výsledky jsou z pohledu ekonomické efektivity pozitivní na rozdíl od mnoha dříve zpracovávaných studií s návrhem velkorysých řešení, která v minulosti se nepodařilo z pohledu vložených finančních prostředků obhájit. Prověřované varianty spočívají ve zlepšení parametrů tohoto železničního spojení kombinací opatření typu novostaveb a optimalizačních opatření současné praxe. Předpokládá se vybudování staronového výjezdu z Plzně. Cílem je zkrácení jízdních dob, které umožní postupně nastavení víceefektivního provozního konceptu než v současnosti. Z krátkodobého výhledu budeme usilovat o dohodu s bavorskou stranou na dvouhodinovém taktu expresu Praha–Mnichov proti dnešnímu taktu čtyřhodinovému po dokončení stavby třetího koridoru Rokycany–Plzeň a dokončení hlavního stavebního uzlu Plzeň, který se nyní realizuje. Tato stavba je součástí TNT a je předpoklad její financování z operačního programu Doprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Prosím pana poslance, má-li doplňující otázku.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Ani ne tak doplňující otázku jako připomenutí jedné věci. Já jsem se snažil v té interpelaci, pane ministře, upozornit na jednu zásadní věc. Já jsem pochopil, že národní prostředky nebudou těmi dostačujícími pro to, abychom hovořili o celém zkapacitnění silnice 1/26 v reálném čase, ale na druhé straně vidím velké nebezpečí toho, co se bude dít přímo na státní hranici, resp. v těch nezkapacitněných úsecích. Hovoříme o obchvatu Babylonu. Sám jste říkal, že to je pouze v úrovni nějaké studie, resp. přípravy. Já si myslím, že to jsou všechno úseky, které budou těžce poznamenány způsobem dopravy,

který bude probíhat z německé strany po přivaděčích, o kterých jsem hovořil, ať už je to silnice první třídy 85, nebo silnice 20.

Co se týká železnice, byl bych velice rád, kdybyste setkání s panem ministrem dopravy Bavorska využil k tomu, že budete hovořit o projektu Donau–Moldau–Bahn, protože ta železnice je určitě důležitá i ve vztahu k regionální dopravě, nejen k mezinárodní TNT.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana ministra, má-li zájem o doplňující odpověď. Nemá.

S další interpelací prosím pana poslance Stanislava Polčáka, který bude interpelovat pana ministra Richarda Brabce. Připraví se paní poslankyně Semelová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já si dovolím vrátit se k tématu, které už zde zaznělo a zřejmě možná ještě zazní, pokud jsem viděl seznam dalších vystupujících, a to se týká odvolání ředitele správy Národního parku Šumava. Nejsem spokojen s tím, co řekl pan ministr na interpelaci pana kolegy Zahradníka, a myslím si, že by bylo vhodné explicitněji se s tímto problémem vyrovnat, protože personální zemětřesení, které proběhlo na nejrůznějších úřadech po nástupu nové koaliční vlády, si v některých případech jako jistou daň vybralo i to, že byli odejiti lidé, jejichž kvalita dosavadní práce pro takové opatření nezavdávala podle mého přesvědčení žádnou příčinu. Nejsem schopen posoudit, zda do této kategorie patřil i bývalý ředitel správy Národního parku Šumava Jiří Mánek, ovšem zjevně si to myslí celá řada lidí, kteří i před několika dny proti jeho odvolání demonstrovali. Myslím, že tu demonstraci nelze shazovat tak, jak to učinil zde pan ministr.

Já se nehodlám stavět na tu ani na druhou stranu, jen bych rád upozornil na jeden důležitý aspekt Mánkova případu. Jeho odvolání totiž nebylo podle mého pevného přesvědčení srozumitelně a především přesvědčivě vysvětleno. V médiích se jako odůvodnění tohoto kroku objevila zmínka o tom, že správu území vnímáte každý jinak. To cituji. Takové nekonkrétní vysvětlení se mi však nejeví jako postačující a u veřejnosti může vyvolávat oprávněné pochybnosti o skutečných motivech vašeho kroku, tím spíš, že od starostů šumavských obcí vím – byl jsem s nimi v minulém týdnu –, že s prací a přístupem pana Mánka byli velmi spokojeni. Považovali jej za člověka na svém místě.

Vážený pane ministře, z výše uvedených důvodů se domnívám, že veřejnosti skutečně dlužíte obšírnější a přesvědčivé odůvodnění tohoto personálního kroku, který může mít pro budoucnost Národního parku Šumava významné důsledky. Proto vás prosím, abyste to vysvětlení podal tedy alespoň dodatečně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a prosím pana ministra o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane poslanče, já jsem tady ty důvody říkal a řeknu je znovu. Pan Mánek v některých svých rozhodnutích nerespektoval zákon. To je pro mne dost zásadní důvod na odvolání. Zopakuji to znovu. Byla to některá rozhodnutí z hlediska kácení v první zóně, která soud následně vyhodnotil svým rozsudkem jako nezákonná, bylo to použití pesticidů, proti kterému protestovala Česká inspekce životního prostředí, opět to správa národního parku prohrála. Bylo to několik rozhodnutí ohledně černých staveb v rámci národního parku, opět proti zákonu.

Dnes shodou okolností proběhlo tady jednání rady v rámci operačního programu Životní prostředí, kde bylo oznámeno, že v několika případech byl zamítnut projekt Národního parku Šumava, protože prostě nebyly splněny veškeré náležitosti. Lišili jsme se, ano, máte pravdu, i v některých strategických věcech ohledně investic.

Takže já si myslím, že těch důvodů bylo celkem dost. A věřte, že já nejsem typ sekerníka. Když jsem vedl poměrně stejně velkou firmu, jako je dneska ministerstvo, a vždycky když jsem dělal personální změny, tak jsem tyto věci měl velmi rozmyšlené. Mám to rozmyšlené i v tomto případě a to, co se kolem toho rozpoutalo, máte pravdu – bývalý ředitel pan Mánek měl dobré vztahy s obcemi, s některými obcemi, ne se všemi, ale zato se třeba přerušily vztahy s Národním parkem Bavorský les, se kterým se úplně přestalo komunikovat, přestalo se komunikovat v některých aspektech i s dalšími organizacemi. Hrozí nám infringement Evropské komise z hlediska některých postupů v rámci Národního parku Šumava.

Já odmítám tvrzení, že blaho Národního parku Šumava a Šumavy jako takové rovná se jedna osoba. Věřte, že tomu tak určitě není. A dokáže se to nesporně v příštích měsících. Já jsem tam pověřil člověka, který je dvacet let velmi úspěšným ředitelem Chráněné krajinné oblasti Šumava, takže jsem vyměnil Šumaváka za Šumaváka a žádný chaos na Šumavě prostě není. Je to rozehrávaná hra určité skupiny lidí. Ta skupina lidí je navázána hodně na ODS. Vlastně i pan Mánek byl členem ODS, ale věřte mi, že ani náhodou to nebyla ideologizace té věci. Já mám i jiné členy ODS a jiných politických stran, kteří jsou v různých resortních organizacích, a nikdy jsem to neřešil a řešit nebudu. To mi věřte. To znamená, že toto tam nehraje roli. Koneckonců z mého životopisu si můžete přečíst, že já jsem ODS v roce 1991 spoluzakládal nebo byl jsem také jedním ze členů. To znamená, že toto není žádný důvod, i když to možná někdo takhle používá.

Ta pochybení byla opravdu manažerská a měli jsme zásadně rozlišné názory na věci, které já považuji za zásadní i z hlediska loajality k vedení. A troufám si říci, že já mám odpovědnost jako ministr za všechny své resortní organizace, nesu ji i za národní park a pak k tomu potřebuji lidi, kterým bych zase mohl věřit já.

My jsme si s panem Mánkem řekli, že budeme velmi korektně dodržovat nějaké dohody, řekli jsme si některé věci. My teď znovu prověřujeme některé projekty. Já jsem mu slíbil a on slíbil mně, že mediálně na sebe nebudeme střílet. To je ten důvod, proč já jsem možná některé věci neříkal úplně natvrdo do novin, protože jsme se takhle s panem Mánkem domluvili, že prostě oba budeme akceptovat, že to bylo moje manažerské rozhodnutí. A on říkal "prosím, takhle to, pane ministře, berme, nechci, abychom si říkali přes noviny, abyste vy říkal, co vlastně za tím bylo". Já jsem mu to slíbil a já to dodržuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím pana poslance Polčáka o doplňující otázku.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane ministře, za to poměrně konkrétní vyjádření i osvětlení těch důvodů. Skutečně v médiích to takto nezaznělo. Nicméně jednu větu, kterou vy jste tady řekl, já mohu rozporovat už nyní. Vy jste řekl, že pan Mánek nespolupracoval s bavorskými protějšky, a já mám informace přesně opačné. Po odvolání pana Mánka například došlo ke zrušení právě společného cvičení ve věcech přípravy na mimořádnou krizovou situaci právě proto, že chybí tento partner. Bavorská strana toto společné cvičení právě v minulých dnech odvolala a působí to docela velké potíže, protože do toho byly zapojeny různé složky. Tudíž nevím, kdo vám co tedy třeba v těchto věcech konkrétně říká,

ale třeba toto je zrovna jeden z těch důvodů, který podle mého názoru není pravdivý, alespoň jsem o něm byl takto já informován i ze strany starostů, s nimiž jsem se potkal.

Za druhé je nutno říci, že kroky, které by měly vést k odvolávání toho nejvyššího vedení, by podle mého názoru měly být konzultovány i s místními partnery. To není jenom o vaší důvěře k tomu vedení, ale také o tom, že ti lidé působí v určitých vztazích v určitém území. Takže tam byste to měl, myslím, konzultovat také. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím o doplňující odpověď pana ministra.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já z pohledu té spolupráce – věřte, že mám informace přímo od ředitele Národního parku Bavorský les, protože s ním komunikuje můj náměstek Dolejský, který tam nedávno byl na návštěvě v Bavorském lese a o tomto se právě bavili. Předpokládám, že to zrušení, nebo nepředpokládám, jsem si jist, že zrušení této akce právě souviselo s tím, že se teď čekalo na nového ředitele, a nesporně to navážeme. O tom já jsem si skutečně docela jist, že to probíhalo opravdu takto.

Není náhodou, že Národní park Šumava nemá jako jediný národní park České republiky – máme celkem čtyři – mezinárodní spolupráci tak, jako to mají ostatní, česko-polskou nebo česko-rakouskou, velmi dobrou např. u kombinovaných hlídek, společných akcí atd. Jediný park, který toto nemá s Němci, je právě Národní park Šumava, protože se to nepodařilo dotáhnout. A bylo to opravdu bohužel i personálně. I když neříkám, že to všechno bylo za panem Mánkem, ona ta spolupráce nebyla valná úplně asi ani předtím. Ale rozhodně se to nerozvinulo. A to je myslím škoda, protože zrovna Národní park Šumava a Národní park Bavorský les jsou opravdu velmi blízcí partneři a to spojení česko-německé, tu spolupráci česko-německou naopak teď chceme velmi intenzivně rozjet.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho jasnou, konkrétní odpověď, děkuji i panu poslanci.

Nyní prosím paní poslankyni Martu Semelovou, která by ráda věděla něco o preventivních prohlídkách. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, nedávno jste zveřejnil svůj záměr obnovit preventivní lékařské prohlídky na základních školách, které by měly být určeny všem dětem školního věku. Podle vašich slov tak chcete přispět ke zlepšení zdravotního stavu dětí, což je jistě chvályhodné. Ostatně podporují to lékaři i učitelé. Připomínám, že dříve byly běžně na školách jednoduché ordinace a lékařské preventivní prohlídky probíhaly dvakrát ročně. Stejně tak dvakrát ročně děti docházely k zubaři. Zubařská ordinace byla buď přímo na školách, nebo v blízkém okolí, kam chodily vždy celé třídy. Obojí je dnes výjimečná záležitost. Spíš se jedná o výhradní záležitost rodičů a bohužel, jak je známo z některých proběhlých anket na školách, je dětí, které chodí na preventivní prohlídky, značně poskrovnu. Ještě horší je to s návštěvou zubaře, kam řada dětí školního věku nepřijde vůbec, přičemž stav jejich chrupu je, jak by určitě potvrdili dentisté, ale i učitelé, alarmující. Mimochodem, podepisuje se na tom i skutečnost, že na mnoha místech je vůbec obtížné sehnat dětského zubaře.

Z těchto důvodů považují návrh za oprávněný. Chtěla bych se proto zeptat v této souvislosti, jak by měl systém fungovat. Dále, jestli jste již podnikl konkrétní kroky k realizaci tohoto projektu, jaký je konkrétní termín pro spuštění projektu a jestli zvažujete i obnovení pravidelných povinných zubařských prohlídek na základních školách.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Poprosím pana ministra školství Marcela Chládka o jeho odpověď, zda naše děti budou preventivně prohlíženy.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, tam bude hrát opravdu velkou roli jeden významný faktor a to je jiná legislativa, než která byla předtím, kdy opravdu preventivní prohlídky měly mimořádný význam. Zatím jsem jednal s Českou lékařskou komorou a zároveň i se zubaři a shledali jsme opravdu nutné, abychom vytvořili podmínky pro preventivní prohlídky na českých školách. Zatím hledáme cestu, je to ve formě záměru vzhledem k tomu, že současná legislativa není nastavena na to, abychom to dávali nějakým způsobem povinně. Ale jedna z alternativ je vytvořit např. některé ordinace, které budou otevřené v určitý čas právě k preventivním prohlídkám.

Bude tam jeden významný problém, a to ten, že dříve byl jeden lékař na školu, kdežto teď v té třídě budete mít několik dětí, které budou chodit k různým lékařům. S tímto problémem se budeme muset nějak vypořádat. Chceme to dát zatím opravdu v té preventivní dobrovolné rovině, ale opravdu s tím musíme něco dělat, protože zdravotní stav českých dětí se výrazně zhoršuje a vracejí se nám dokonce i nemoci, které v České republice před několika lety vůbec nebyly, a je to také z důvodu, že některé děti nejsou očkovány proti těmto chorobám.

Zatím opravdu je to ve formě záměru. Je vytvořena pracovní skupina, která bude tvořit i možnosti změny legislativy, a jsou tam přizváni opravdu odborníci z České lékařské komory i zástupci zubařů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím o doplňující otázku paní poslankyni Semelovou.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych se ještě zastavila u těch zubařů. Vím, že na některých školách existují stále ještě ordinace, nebo spíš místnosti, kde dětský zubař prohlídne dětem zuby. Nicméně závisí to také na dobrovolnosti. Řada rodičů dává dětem potvrzení, že mají svého lékaře, nechtějí, aby dětský zubař ve škole prohlížel děti. Na druhou stranu se učitelé mnohdy dozvídají, že to, že mají svého zubaře, je pouze záminka, prostě dítě se bojí k zubaři nebo rodiče to odmítají. Počítáte s nějakou preventivní kampaní, která by rozšířila právě tu prevenci, osvětu, i mezi rodiči např. ve spolupráci Ministerstva školství a Ministerstva zdravotnictví?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Tak ze strany Ministerstva školství budeme dělat především prevenci mezi dětmi. Ta už mimochodem probíhá v některých předmětech, protože opravdu je to trochu širší problematika. Naše děti nemají jenom nezdravý chrup, ale zároveň patří mezi nejtlustší v Evropě a nejvíce pijí alkohol a nejvíce kouří. S ministrem zdravotnictví jsme dohodnuti, že opravdu to přesahuje rámec školství a musíme se dostat i do té roviny prevence i mezi rodiči. Ale to bude samozřejmě mnohem složitější. Znovu se vracím k té legislativě, která dnes neumožňuje uchopit tuto problematiku tak, jak to bylo možné v minulosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i paní poslankyni. Nyní se s interpelací číslo 25 přihlásil pan poslanec Ludvík Hovorka ve věci čerpání fondů Evropské unie. Připraví se pan poslanec Daniel Korte. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, já si dovoluji požádat pana ministra o informaci o postupu prací a vyjednávání s Evropskou komisí o čerpání prostředků v novém programovacím období. Existuje totiž zásadní rozpor mezi informacemi, které má výbor pro zdravotnictví. My jsme dostali zásadní informaci na výjezdním zasedání od pana Bodnára, že dohoda o partnerství je v Bruselu a v podstatě nelze již nic měnit. Ale v naprostém rozporu s tímto tvrzením jsme získali další informaci z Evropské komise z 19. března v tom smyslu, že Evropská komise není vůbec ztotožněna se správností návrhu Ministerstva zdravotnictví v dohodě o partnerství.

Vážený pane ministře, žádám vás tedy o vysvětlení těchto rozporů a informaci o tom, jak probíhá koordinace přípravy budoucího čerpání prostředků z operačního programu Zaměstnanost s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Myslím, že to je zásadní věc a že čas velmi běží. Záležitost je urgentní a je třeba ji vyřešit do konce června. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Vzhledem k nepřítomnosti pana ministra mu bude snad odpovězeno písemně. Poprosím pana poslance Daniela Korteho, který bude interpelovat pana ministra dopravy ve věci dodatkových tabulek dle zákona číslo 30/2001 Sb. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, ve vyhlášce Ministerstva dopravy číslo 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava řízení provozu na pozemních komunikacích, se v § 15 odst. 3 uvádí dodatková tabulka s nápisem: Mimo dopravní obsluhy. Jedná se o hrubou gramatickou chybu, za niž by již zmíněné třináctileté dítě dostalo na základní škole pětku, jelikož předložka mimo se v češtině – přičemž já, pane ministře, připouštím, že v babišovině to může být všelijak – pojí pouze a výhradně se čtvrtým pádem. Čili text té tabulky by měl znít: Mimo dopravní obsluhu.

Vážený pane ministře, jak je možné, že ústřední orgán státní správy ve svém legislativním aktu ve všeobecně závazném právním předpisu, takto hrubě porušuje úřední jazyk státu? A za druhé, co hodláte učinit pro nápravu? Přičemž, aniž bych si vynucoval nějakou odpověď, říkám rovnou, že zde nechci slyšet, že nic, protože by to bylo drahé. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra dopravy o jeho odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, já bych si dovolil na vaši interpelaci citovat přesné znění § 15 odst. 3 vyhlášky č. 30/2001, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úpravách řízení provozu na pozemních komunikacích, která stanoví: dodatková tabulka č. E13 s nápisem "jen dopravní obsluha" omezuje platnost značky, pod kterou je umístěna, na vozidla zajišťující zásobování nebo lékařské, opravárenské, údržbářské, komunální a podobné služby pro oblast za značkou na vozidla s označením č. O1, vozidla taxislužby, a na vozidla, jejichž řidiči, popřípadě provozovatelé mají v místech za značkou bydliště, sídlo nebo garáž.

Pro tato vozidla neplatí značka, pod kterou je umístěna dodatková tabulka s nápisem "mimo dopravní obsluhy". Vadí vám užití gramaticky nesprávného tvaru. Domníváte se, že text by měl znít "mimo dopravní obsluhu". Ministerstvu dopravy je tento překlep znám, nicméně uvedená drobná chyba sama o sobě nepředstavovala natolik závažný problém, aby kvůli němu samotnému byla vyhláška novelizována. Odbor agend řidičů ministerstva proto tento překlep zamýšlí opravit při nejbližší novelizaci předmětné vyhlášky, jež se předpokládá ve druhém pololetí tohoto roku v souvislosti s potřebou změnit provedení některých značek ze skupiny informativní dopravních značek směrových. Takže toto bude napraveno do konce letošního roku v souvislosti s některými změnami informativních dopravních značek, které přikazují směr.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Amen, staniž se. Pan poslanec Korte s doplňující otázkou.

Poslanec Daniel Korte: Já musím poopravit pana ministra. Velice se omlouvám. Já se nedomnívám, že by to mělo býti mimo dopravní obsluhu. Já to prosím vím. Ono stačí nahlédnouti třeba do Slovníku spisovného jazyka českého nebo příručního Slovníku jazyka českého, patrně o existenci těchto knih nevíte, a nebo internetová jazyková příručka, kterou provozuje Ústav pro jazyk český. Beru na vědomí, co jste řekl. Prosím pouze upřesnění data nebo doby, kdy bude vyhláška novelizována, a prosím, abych, až se tak stane, byl o této skutečnosti informován. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr chce ještě doplnit.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče, máte pravdu, že bychom měli používat spisovný jazyk český. Zřejmě tady došlo skutečně k překlepu při tvorbě této vyhlášky. Jak jsem uvedl, tato bude napravena v souvislosti s novelizací, kterou předpokládáme ve druhém pololetí letošního roku. Samozřejmě jsem připraven vám toto sdělení podat i v písemné podobě, abyste mohl sám kontrolovat, zda k tomu takto došlo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho jasnou odpověď. S další interpelací poprosím pana poslance Antonína Seďu, který bude interpelovat nepřítomného ministra Martina Stropnického ve věci vojenských škol. Připraví se pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci chystaných a možná již zahájených změn na vojenských školách. Podle nařízení vlády se má jediná Střední vojenská škola v Moravské Třebové sloučit s civilním zařízením. Přitom roční rozpočet školy je něco přes 70 mil. korun a v současné době má tato škola 423 studentů a 31 pedagogů. Pane ministře, v rámci úspor se má šetřit i na Univerzitě obrany. Pouze připomenu, že tato má 1 944 studentů a 450 pedagogů a že náklady převyšují 760 mil. korun ročně. Údajně od tohoto roku má tato škola ušetřit 45 mil. korun za rok.

Vážený pane ministře, vojenské školství je nutné pro tolik potřebnou obměnu vojáků z povolání. Vždyť při zápisu na vojenskou školu podepisuje student kontrakt na službu v naší armádě. Kvalita našich vojenských škol je vysoká a je ceněna i v zahraničí. Proto se ptám, pane ministře: Jsou tyto informace pravdivé? A pokud ano, jaká konkrétní opatření chystá váš

resort ve vojenském školství a kdy tuto záležitost projedná výbor pro obranu? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Seďovi. Bude mu odpovězeno písemně.

Nyní poprosím pana poslance Václava Klučku, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni Helenu Válkovou. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já mám tu čest dneska podruhé paní ministryni vzkázat něco, co si myslím, že v daném okamžiku v pořádku není, a to je situace po odchodu generála Dohnala, nástupu nového generálního ředitele Vězeňské služby a po jeho konání týkajícího se odchodu náměstka Prokeše a nástupu dvou náměstků místo toho jednoho do vedení Vězeňské služby, přičemž z dostupných informací, které jsou i v médiích, se zdá být už dneska skoro jasné, že jejich platová třída je trošinku jiná než ta, která byla u pana Prokeše. Otázka zní: Jestliže se mluví a paní ministryně to řekla veřejně, že potřebuje zefektivnit činnost Vězeňské služby, potřebuje zefektivnit, zeštíhlit generální ředitelství, pak tedy kdo dneska platí generála Dohnala, když nemá v podstatě žádný statut, je skoro ve vzduchoprázdnu, do jiného funkčního místa prozatím nepřešel? Pokud jde o pana Prokeše, tak tam je to podle služebního zákona, tam byl dán do záloh, je to 80 % toho, co měl v platu, takže v zálohách je takto placen. Takhle je to ze služebního zákona. A ti dva noví náměstci, když to dám všechno dohromady, suma je daleko, daleko vyšší, než byla v době, kdy tam byl generál Dohnal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Taktéž mu bude odpovězeno písemně.

Chtěl bych pogratulovat panu ministrovi Brabcovi, který jako poslední člen vlády tady musí být přítomen až do konce interpelací, jinak budu nucen interpelace přerušit. Vidím, že Kjótský protokol se i tady ujal. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, stál jste někdy frontu na poštovní pobočce? Nepochybuji o tom, že ano. Jistě proto se mnou budete souhlasit, že v neodůvodněných případech je třeba čekání minimalizovat. S jedním takovým případem bych vás ráda seznámila. Týká se města Berouna. Nepochybuji ale o tom, že k podobným situacím může docházet i v jiných městech. Důvodem nespokojenosti berounské veřejnosti s pobočkou České pošty nedaleko Husova náměstí je její nedostatečná kapacita, kvůli níž jsou klienti nuceni stát dlouhé fronty na odbavení. Od místních jsem se doslechla, že hodinové čekání není výjimkou. Nemyslím si přitom, že by se tato situace nedala jednoduše vyřešit, a o kroky vedoucí k nápravě současného neuspokojivého stavu vás prosím, a to i jménem vedení města, na které se obrací celá řada nespokojených občanů.

Neboť mi zbývá ještě nějaký čas, položím vám ještě jeden dotaz. Podle vaší odpovědi na moji interpelaci z počátku února jste měl přibližně do konce března v úmyslu seznámit Poslaneckou sněmovnu s prvním návrhem na stabilizaci České pošty. Je tento materiál již hotov? A pokud nikoli, kdy to lze očekávat? V případě, že by vyzněl ve prospěch změny legislativy, lze odhadnout, kdy budou příslušné návrhy předloženy Poslanecké sněmovně? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Odpovězeno jí bude písemně. To, co jí jistě mohu říct, že už není březen, ale květen.

K další interpelaci, číslo 30, byl přihlášen pan poslanec Karamazov, který svou interpelaci stáhl, takže v pořadí následuje paní poslankyně Olga Havlová, která bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Který tím pádem nemůže utéct a přenechat štafetu panu ministrovi školství. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Budu velice krátká. Pane ministře, už tady toho bylo řečeno hodně ohledně té Šumavy. Bylo zodpovězeno několik mých otázek, které bych vám pokládala, ale už jste na ně odpověděl předtím. Chci se zeptat jenom na jednu věc. Byla založena Charta Šumavy jako reakce na vytvořený tzv. plán péče o národní park, kam byly údajně vpraveny změny neprojednané s regiony. Vy jste říkal, že jste tam projednávali ty změny, a dle mých informací budou obce proti tomuto plánu podávat žalobu. Víte něco o tom?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni za jasnou a stručnou otázku. Poprosím pana ministra o jasnou a stručnou odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za tu otázku, paní poslankyně. Tady jsou dva pojmy. Jeden je Charta Šumavy a druhý tzv. plán péče. Vy hovoříte o Chartě Šumavy, což je materiál, který sepsala skupina starostů pod vedením pana Šubrta. Já jsem několikrát řekl, že až na jednu výjimku jedné teze bych ten plán, tu Chartu Šumavy podepsal.

Vy hovoříte o tzv. plánu péče, tedy o základním koncepčním dokumentu, podle kterého se řídí správa Národního parku Šumava. K tomu plánu péče přišlo celkem 157 připomínek. Správa Národního parku, tedy ne ministerstvo, ale Správa Národního parku připomínky vypořádává. Od obcí přišlo, jestli se nemýlím, 15 připomínek a myslím, že tři nebo čtyři nebyly vypořádány. Takže z těch 157 připomínek bylo vypořádáno, jestli se nemýlím, asi 130 nebo 120 s tím, že daleko více připomínek nebylo vypořádáno z pera ekologických organizací. Daleko více než těch, které nebyly vypořádány ve prospěch obcí. Nicméně podle zákona, my jsme si na to samozřejmě nechali udělat i právní rozbor, podle zákona samozřejmě jde o to vypořádat připomínky, ale buď je akceptovat, nebo je vysvětlit, nebo je odmítnout. Takže to není o tom, že všechny připomínky, které přijdou ze všech stran, musí být akceptovány.

Takže nevím o tom, že by byla podána žaloba. Samozřejmě v případě, že by byla podána žaloba, tak je jasné, že bychom se k tomu i po právní stránce vyjádřili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně si již nepřeje doplňující otázku.

S interpelací na nepřítomného ministra Jana Mládka pan poslanec René Číp. Připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji ještě jednou za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, interpeluji vás ve věci prováděcí vyhlášky k zákonu č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií, konkrétně § 7 odst. 4 písm. a). V tomto zákoně se hovoří, že – cituji: Stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek jsou dále povinni vybavit vnitřní tepelná zařízení budov přístroji regulujícími a registrujícími dodávku tepelné energie konečným

uživatelům v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Konečný uživatel je povinen umožnit instalaci, údržbu a kontrolu těchto přístrojů. Povinnost má vzniknout k 1. 1. 2015 a prováděcí vyhláška dosud neexistuje. Prosím o vaše vyjádření k tomuto problému a děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně, neboť pan ministr průmyslu a obchodu je nepřítomen.

A nyní poprosím poslance Jana Zahradníka, kterého tady nevidím. Pan ministr Brabec se tváří zklamaně, nicméně musíme tuto interpelaci zrušit. Další v pořadí je paní poslankyně Nina Nováková, která bude interpelovat pana ministra školství Marcela Chládka ve věci etické výchovy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dámy a pánové, dovolím si nejprve krátce charakterizovat, jak vnímám etickou výchovu na školách. Ačkoli rámcově vzdělávací program pamatuje na mravní stránku osobnosti žáka v řadě vzdělávacích oblastí a prakticky ve všech průřezových tématech, vždy se jedná o ohraničený výsek žákovy osobnosti. Jednou v rámci pokroku v oblasti kognitivních schopností, jindy v nácviku dovedností. Pouze etická výchova si však klade za cíl pomoci žákům vnímat sám sebe jako komplexní osobnost s tělesným, duševním a sociálním rozměrem. Základním učivem v uvozovkách je pochopení vlastní důstojnosti a důstojnosti druhých. Základní dovedností je naslouchat druhým a snažit se je pochopit. Jen v etické výchově je čas mluvit o tom, že myslet a jednat pozitivně a rozhodovat se pro dobro se vyplatí nám samotným i všem ostatním, jakkoli je to v rozporu s tím, co vidíme kolem sebe.

Nechci dlouze rozebírat, čím jsou charakteristické projevy etické výchovy, je jich však akreditovaných několik. V minulé interpelaci jsem se také soustředila na podporu primární prevence rizikového chování a zdůrazňuji, že velký otazník visí nad sexuální výchovou na školách. Právě etická výchova je, domnívám se, tím správným zastřešením pro tyto dvě oblasti. Je na to však potřeba dobře připravený pedagog. Akreditované kurzy existují, učitelé však o nich nevědí nebo jsou pro ně finančně těžko dostupné.

Pane ministře, vím, že s otevřenou rukou se na vás obracejí subjekty se stovkami dobře míněných projektů. Přece jen bych chtěla upozornit, že oproti rozpočtu v loňském roce, kdy byla vyčleněna v rámci rozvojového programu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků částka pět milionů na implementaci etické výchovy do škol, jsme letos pouze na dvou milionech. Finanční prostředky tak umožňují, aby se jednotlivé školy alespoň seznámily s koncepcí etické výchovy. Letos – pro informaci – ze sta škol, které měly eminentní zájem seznámit se s tímto projektem, bylo uspokojeno jen třicet.

Další související otázka, pane ministře, prosím, se týká činnosti pracovní skupiny pro implementaci etické výchovy do škol, která, pokud vím, působila na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, a ráda bych se zeptala, zda tato skupina existuje a pracuje. Bylo by mi ctí osobně se připojit. Pokud ne, zda podpoříte její obnovení.

Pane ministře, dnes dopoledne jsme se všichni shodli na tom, že míra absence slušnosti, úcty k druhému, míra nárůstu agresivity, vyhrožování a sprostoty je už tak velká, že otřásla služebně nejstaršími členy tohoto zákonodárného sboru. Ačkoli jsem velký optimista a věřím, že nikdy není pozdě na nápravu sebe sama, větší garanci přece jen vidím ve výchovném působení na děti. Jsou oblasti, v nichž my dospělí jsme spíše antivzor. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím pana ministra školství o jeho odpověď. Prosím pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane místopředsedo. Co se týká vašeho dotazu, v podstatě zrekapituluji to, co jste tady říkala. Ano, v roce 2013 byla vyčleněna částka pět milionů korun, v roce 2014 částka dva miliony korun. Vzhledem k tomu, že rozpočet je, jaký je, tak ta částka samozřejmě nevystačí na všechny aktivity. Opět ale počítáme s vyhlášením rozvojového programu implementace etické výchovy do vzdělávání základních škol.

Co se týká druhé části otázky, té pracovní skupiny, tak podle mých informací činnost této pracovní skupiny byla zrušena nebo ukončena před dvěma lety. V současné době ministerstvo spolupracuje s Etickým fórem České republiky a s Etickou výchovou, obecně prospěšnou společností. Nebráním se znovuobnovení nějaké pracovní skupiny odborníků na úrovni Ministerstva školství, byť to budou funkce neplacené vzhledem k finančním prostředkům, které máme, a srdečně vás zvu do této pracovní skupiny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím o doplňující otázku.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za odpověď, kterou si beru k srdci. Je povzbudivá. Já například vím, že třeba pan profesor Sokol nebo jiní by rádi dále spolupracovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni i panu ministrovi. S další interpelací na nepřítomnou ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou pan poslanec Daniel Korte, připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní nepřítomná ministryně, dne 4. 4. 2014 jste učinila personální opatření vůči řediteli věznice Rapotice plukovníku Ondráškovi. Pověřila jste ho řízením Vězeňské služby a stanovila mu složky služebního příjmu, přičemž jak zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů č. 361/2003 Sb., tak zákon o Vězeňské službě a justiční stráži č. 555/1992 Sb. explicitně – pro nepřítomného pana poslance Hájka překládám výslovně – konstatuje, že máte personální pravomoc pouze a výhradně vůči generálnímu řediteli Vězeňské služby. Plukovník Ondrášek byl po tzv. odvolání generála Dohnala v personální pravomoci prvního náměstka generálního ředitele plukovníka Prokeše a vy, paní ministryně, jste tímto svým rozhodnutím porušila jak subordinaci, tak i příslušné zákony. Jak prosím vysvětlíte toto porušení zákona, resp. zákonů? Jsou to dva zákony.

Na tento můj dotaz jste, když jsem ho položil v rámci projednávání bodu vymahatelnost práva během jednání Sněmovny, odpověděla – cituji: "Já nebudu na položené otázky vůbec odpovídat. Považuji to za obcházení jednacího řádu a myslím si, že to je i určitý projev naopak svévole a zvůle." Konec citátu. Tak já prosím tento projev považuji naopak za pohrdání parlamentem a snahu o blokování a znemožnění kontrolní funkce Poslanecké sněmovny. Takže vy na tyto otázky budete odpovídat v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dnes to nebude, pane poslanče, bude to až písemně v souladu s jednacím řádem, tak jak pravíte. Děkuji.

S další interpelací, 36., poprosím pana poslance Ludvíka Hovorku, připraví se pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, já jsem si vás dovolil interpelovat na minulém zasedání Poslanecké sněmovny ve věci zakázky pro CEITEC Masarykovy univerzity, kdy vlastně Masarykova univerzita objednala dva kusy 3T experimentálních lidských celotělových magnetických rezonancí v jednacím řízení bez uveřejnění s odůvodněním, že se jedná o nějaké speciální zařízení, které jiná firma nevyrábí. Není to tak.

Já jsem vám tehdy položil několik otázek, kdo všechno se podílel na schvalování uvedeného projektu, kdo je autorem uvedené metodiky CEITEC pro zadávání veřejných zakázek, kdo je autorem znaleckých posudků, jestli se jedná o znalecké posudky vypracované v souladu se zákonem o znalcích, jestli obsahují tyto posudky řádné a přezkoumatelné ocenění pořizované věci, jestli je možné prokázat, že všech šest unikátních vlastností uvedených v odůvodnění použití jednacího řízení poskytuje pouze vybraný dodavatel a jaký je systém kontroly nad zadáváním podobných zakázek na Ministerstvu školství a na příslušné vysoké škole a kdo jsou konkrétní lidé, kteří za korektnost zakázek odpovídají. Současně jsem poprosil o poskytnutí kopií výše uvedených znaleckých posudků. Já jsem pochopil, že v době, kdy jsem vám předkládal tuto informaci a požadoval jsem odpovědi, jste nemohl být na tu záležitost připraven, ale domnívám se, že uplynula dostatečně dlouhá doba, abych tyto informace mohl obdržet. Takže předpokládám, že tyto informace již máte zajištěny a že mi je sdělíte a předáte. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra školství o odpověď na otázku pana poslance.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane poslanče. Co se týče mé odpovědi, tak co mám připraveno i z odboru, protože procházel celou zakázku. Dokonce mám informaci, že Úřad na ochranu hospodářské soutěže mezitím ve věci na základě podnětu jednoho z uchazečů společnosti 23. 4. 2014 rozhodl o tom, že návrh se zamítá, že nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Přesto ministerstvo zatím neschválilo podmínky pro další výdaje s tím, že následná kontrola, která by měla být, protože jedna z kontrol již probíhala řídicím orgánem Ministerstva školství na této zakázce, to znamená na výdaje, dokumentaci této veřejné zakázky, tak může být až po doložení všech účetních dokladů s tím, že jmenovitý seznam – omlouvám se, že ho nemám tady před sebou, protože jsem nevěděl, že otázka se toho bude týkat, ale nemám problém, že písemně vám odpovíme na všechny tyhle dotazy, i konkrétní jednotlivosti u této zakázky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím pana poslance o doplňující otázku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za odpověď. Já jenom stručně, co k tomu proběhlo v tisku, že byly poptávány speciální přístroje a odůvodnění, že byl poptáván konkrétní přístroj konkrétní firmy, a tedy použito jednací řízení bez uveřejnění, bylo zdůvodněno tím, že se jedná o unikátní přístroj, který má určité zobrazování určitých gradientů, ale přitom dotázaní odborníci, kteří objednávali tento přístroj, nebyli schopni doložit, proč zrovna takovéto parametry potřebují. A přitom se tedy zjistilo, že podobný výrobce i dalšího zařízení existuje a přitom to zařízení je daleko levnější. Takže to je základní smysl mé interpelace. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan ministr chce doplňující odpověď? Nechce. Děkuji.

Poprosím pana poslance Stanislava Polčáka s interpelací č. 37 na nepřítomnou ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou, připraví se pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená nepřítomná paní ministryně, trestní kauzy komunálních politiků se množí jako houby po dešti. Příklady je asi zbytečné uvádět. Optimista by tuto situaci mohl vykládat tak, že justici byly minulou vládou uvolněny ruce, a tak má nyní příležitost pracovat bez jakýchkoliv omezení. Ovšem vzhledem k tomu, že v některých i mediálně známých případech byly z hlediska trestního zákona posuzovány různými policejními orgány diametrálně odlišně, nabízí se otázka, zda v případě nárůstu počtu trestních kauz komunálních politiků nečelíme složitějšímu jevu, jehož příčinu bude nezbytné identifikovat a zabývat se jí.

Jeden z vážných důvodů je nasnadě. Současná situace a také i její mediální reflexe vytváří prostředí, v němž se jen těžko budou hledat odvážní jedinci, kteří by v nadcházejících komunálních volbách neváhali kandidovat a případně na sebe vzít odpovědnost při výkonu funkcí ve svých obcích a městech. Současná společenská atmosféra a právní nejistota pro tyto lidí, kteří chtějí vykonat něco dobrého pro své okolí, bezpochyby nepředstavuje vhodnou motivaci.

Vážená paní ministryně, vnímáte tento problém podobně závažně, jak jsem jej zde i nastínil, a pokud ano, co právě z pozice ministryně spravedlnosti hodláte v této věci udělat? A zároveň bych si dovolil paní nepřítomnou ministryni pozvat na pondělní seminář ústavněprávního výboru, který se věnuje otázce trestní odpovědnosti politiků obecních a městských rad a zastupitelstev, i když pokud paní ministryně nedorazila na interpelace, nepředpokládám, že by se tak stalo na seminář v pondělí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Bude vám snad odpovězeno písemně.

S další interpelací poprosím pana poslance Václava Klučku, připraví se pan poslanec René Číp.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, už v minulém vystoupení jsem v podstatě naznačil, že mám problém s tím, že v současné chvíli po odvolání, resp. po ukončení práce v pozici generálního ředitele Vězeňské služby pana Dohnala, je pan Dohnal v prostoru, který nemůžeme vůbec identifikovat. Není ani na jiném funkčním místě, není ani v zálohách, je prostě ve vzduchoprázdnu. A mě by zajímalo, paní ministryně, co s tím míníte konat, co s tím míníte dělat, jak se tato situace bude řešit.

Zároveň času využiji ještě k jedné záležitosti, protože vy jste výboru pro bezpečnost odpověděla na dotazy, které tam vznesli individuální členové v domnění, že individuálním členům dáte odpověď a pak ten souhrn se může někde na výboru objevit, ale my jsme tuto formu prostě nepoznali, my ji nemáme, my jsme dostali jakýsi souhrn jednotlivých odpovědí. Chtěl bych jen upozornit, abyste stejně nepostupovala v případě odpovědí na interpelace, protože tam je to jednoznačně, ale opravdu jednoznačně v jednacím řádu řečeno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Snad paní ministryně spravedlnosti bude spravedlivá a nebude porušovat zákon o jednacím řádu Sněmovny.

Poprosím pana poslance Reného Čípa o jeho interpelaci na paní nepřítomnou ministryni Michaelu Marksovou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec René Číp: Děkuji ještě jednou za slovo.

Vážená nepřítomná paní ministryně, dovolte, abych vás interpeloval s problémem nedodržování zákoníku práce ze strany některých zaměstnavatelů a pracovních agentur. Z informací, které jsou nám médii předkládány, se nedomnívám, že by se jednalo o nějaké bagatelní problémy, ale spíše o často zavedený systém, který je využíván i jinde. Prosím vás tedy o vaše vyjádření, zda považujete média skutečně za kompetentní osobu, která je pověřena tento problém řešit. Já se spíše domnívám, že touto problematikou jsou pověřeny úřady práce, Státní úřad inspekce práce a v případě v poslední instanci soudní aparát. Mohla byste nám dále sdělit, jaký počet těchto oznámení byl v roce 2013 těmito úřady řešen a s jakými výsledky? Zaměstnanci jsou také často nuceni firmami či pracovními agenturami již při nástupu do zaměstnání podepisovat pracovní smlouvy v takovém znění, že z toho zůstává rozum stát. Jaké máte informace o tomto problému a co hodláte podniknout pro zlepšení stávajícího stavu? Děkuji vám za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, jak sám řekl, bude mu odpovězeno písemně.

Poprosím paní poslankyni Věru Kovářovou, která bude interpelovat nepřítomného ministra Svatopluka Němečka. Připraví se pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, problém, se kterým se na vás obracím, patrně není příliš znám ve velkých městech, ale podle mých informací je ve venkovských oblastech o to palčivější. Jde o nedostatek zubních lékařů, či snad lépe řečeno jejich nepříznivé rozmístění na území České republiky, které zásadním způsobem snižuje dostupnost jejich služeb, tedy specifického okruhu zdravotní péče. Důvody tohoto jevu jsou zřejmé. Absolventi stomatologie se na venkov příliš nehrnou a i jejich starší kolegové preferují zřizování svých ordinací ve větších městech. Zubní lékaři, kteří na venkově působí, stárnou a po jejich odchodu do starobního důchodu často není nikdo, kdo by je nahradil. Důsledky pro obyvatele menších obcí a měst jsou zřejmé. Jsou nuceni si hledat nového zubního lékaře, kterého často nenacházejí, a pokud ano, tak jsou nezřídka nuceni dojíždět do velkých vzdáleností. S ubíhajícím časem se problém prohlubuje.

Vážený pane ministře, věřím, že se shodneme na tom, že problém nedostatku zubních lékařů je třeba řešit, a to neprodleně. Ptám se vás proto, zda a kdy s jeho řešením počítáte a jaké prostředky přitom hodláte užít. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně, bude jí snad odpovězeno písemně. Pan poslanec Stanislav Polčák bude interpelovat nyní pana nepřítomného ministra Martina Stropnického a pak ještě deset z vás a tím interpelace ukončíme. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo i za sečkání času, vzal jsem si jiný papír. Nicméně ve věci, kterou zde mám na stole, bych chtěl oslovit nepřítomného pana

ministra Martina Stropnického v souvislosti s informacemi, které se ke mně dostaly prostřednictvím zástupců klubů a spolků sdružujících majitele a provozovatele historické vojenské techniky.

V posledních dnech jsem byl jako host účasten hned několika akcí spojených s oslavami osvobození naší země a ukončení druhé světové války. Tyto akce bývají již tradičně spojeny s ukázkami historické vojenské techniky a jsou mezi občany velice oblíbené. Jsou vyhledávaným zpestřením jak pro nadšence historické vojenské techniky, tak pro celé rodiny s dětmi. Málokdo by si ovšem dokázal představit oslavy výročí bez spojeneckých vojáků ve starém džípu či starém obrněném transportéru, ale ovšem takováto může být realita následujících roků.

Byl jsem velice znepokojen, když jsem byl na téměř každé akci bez výjimky osloven zástupci těchto sběratelů a provozovatelů historické techniky, ale i širší veřejností a byl konfrontován s velice nepříjemnou skutečností, jakou je dopad zákona č. 229/2013 Sb., o nakládání s bezpečnostním materiálem. Měl jsem možnost se blíže seznámit s tímto právním předpisem a musím konstatovat, že tento zákon je ve svých důsledcích, patrně nezamýšlených, nicméně skutečně velmi zásadních důsledcích, navazujících vyhlášek, konstruován tak, že de facto znemožňuje provozovatelům historických vojenských prostředků tuto prezentaci na takovýchto setkáních. Dospěl jsem k závěru, že je bezpodmínečně nutné změnit tento zákon a předpisy, jelikož k historické vojenské technice a k právům jejích vlastníků, stejně jako k celé problematice soukromé prezentace historické vojenské techniky a jejího využití pro veřejné kulturní akce, přistupují vlastně likvidačně. Sběratelskou činnost, muzejní činnost, vlastnění a nakládání s historickou vojenskou technikou, pořádání historických vojenských akcí a renovaci nebo dopravu historické vojenské techniky rozhodně není nejen dle mého názoru vhodné vystavovat takovým represím, jak je možno nazvat tuto zákonnou úpravu, kterou jsem zde citoval. Naopak bychom měli v rámci zachování tradic tyto aktivity podporovat.

Vážený pane ministře, vyzývám vás, abyste v této věci neprodleně podnikl potřebné kroky, které povedou k úpravě zákona č. 229/2013 Sb. tak, aby novela již plně odpovídala skutečnému stavu věci na poli této historické vojenské techniky a zmírnila tak dopady stávající právní úpravy. Děkuji vám za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další řádnou přihláškou pan poslanec Václav Klučka, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni Helenu Válkovou, Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Víte, když jsem psal přihlášku na tuto interpelaci, tak jsem ještě netušil v té době, že tu v dnešní interpelační den nebude ani nikdo coby parlamentní zpravodaj z Ministerstva spravedlnosti, takže ono by to možná bylo lépe napsat destabilizace na Ministerstvu spravedlnosti. Hned řeknu, v čem je problém.

Je tu dobrá a vžitá praxe, že jakmile nadiktujete interpelaci, tak parlamentní zpravodaj v momentě, kdy se to rozlosuje, za vámi přijde a ptá se, co chcete, co konkrétně chcete po paní ministryni nebo panu ministrovi, na jaké oblasti se má odpovídat, co všechno bude v interpelaci z vaší strany řečeno. Až takhle daleko to jde a ono to není špatné, protože aspoň jsme potom nachystáni z jedné i z druhé strany a interpelace mají svůj smysl. To, že tu dnes nikdo z Ministerstva spravedlnosti nebyl, vím, že parlamentní zpravodajka je na zahraniční cestě, je na dovolené nebo já nevím, na to má plné právo, já ji za to neodsuzuji. Ale proč tu nebyla žádná náhrada? Proč se nás nikdo neptal, proč nás někdo nekontaktoval a neřekl si

o to, co má být obsahem třeba i odpovědi v jednotlivých oblastech? Destabilizace – sice říkáte, paní ministryně, že ona není, ale mně se zdá, že něco špatného tady je. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další interpelací měl být pan poslanec Daniel Korte, ten ale interpelaci stáhl pro nepřítomnost pana ministra. Následuje interpelace pana poslance Ludvíka Hovorky, připraví se pan poslanec Stanislav Polčák, tentokrát na přítomného ministra Marcela Chládka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, já jsem dneska byl kontaktován z Ministerstva vnitra s tím, že pan ministr v té věci bude se mnou jednat a že dostanu od něho odpověď, ale přesto si dovolím tady tu interpelaci přednést, protože je to věc, která je poměrně závažná.

Já jsem zjistil, že Policie České republiky vypsala veřejnou zakázku na dodávku obuvi, která se jmenovala boty letní, boty zimní, boty polní, a stanovila kvalitativní a technické parametry té obuvi, ale potom vybrala obuv, která ty parametry nesplňovala. Pokud vím, tak dokonce celníci zasáhli ve skladech firmy, která byla vybrána jako vítězná, a zabavili 200 párů obuvi a zjistilo se, že je to obuv, která je dodávána Policii České republiky a vyráběna v Číně a ani zdaleka nesplňuje kvalitativně parametry, které byly stanoveny v té veřejné zakázce.

Já se chci obecně zeptat, kdo na Ministerstvu vnitra, případně na policii, odpovídá za kvalitu dodávek a za hlídání technických parametrů zboží, které se odebírá jako výzbroj a výstroj pro Policii České republiky. Dříve policie spolupracovala s Úřadem pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti nebo s Úřadem pro státní ověřování jakosti a bohužel, zřejmě to bylo asi nákladné, tak se od té spolupráce upustilo. Dneska je situace taková, že bohužel kvalitu nikdo nehlídá a doplácejí na to policisté. V té zakázce byl okopírován průmyslový vzor konkurenční firmy, nebyly dodány potřebné materiály, které měly splňovat určité izolační vlastnosti apod. A to všechno je ke škodě lidí, kteří pracují pro Policii České republiky. Takže doufám, že ve věci bude zjednána náprava a že se učiní systémové kroky, aby takovéto věci se neopakovaly jenom v zakázkách na obuv, ale na veškerou výstroj pro Policii České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi, kterému bude odpovězeno písemně.

Poprosím pana poslance Polčáka, který bude interpelovat přítomného pana ministra školství, připraví se opět pan poslanec Ludvík Hovorka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Nejprve bych chtěl říci, že si vážím, že pan ministr zde zůstal i do této pozdější odpolední hodiny a že bude moci reagovat osobně na moji interpelaci, nicméně téma, kterého se chci dotknout, je poměrně ožehavé a myslím si, že zasluhuje skutečně zásadní vyjádření pana ministra. Týká se šikany, kterou on má uskutečňovat na jím řízeném pracovišti. Chci říci, že jsem se osobně seznámil zprostředkovaně s vyjádřením jeho bývalého řidiče, který odmítl porušovat dopravní předpisy při cestě s panem ministrem, kdy nestíhali program, a následně byl tento řidič odejit z ministerstva v důchodovém věku. Chci říci, že v kuloárech Poslanecké sněmovny kolují příhody lidí, kteří měli snad v poloze klečmo před panem ministrem jaksi prosit o odpuštění. Nevím tedy, co konkrétně provedli. Slyšel jsem rovněž o tom, že jsou na ministerstvu prokopnuté dveře atd.

Rád bych se tedy dověděl o tom, co je pravda na informacích, které přinesla média, o četných svědectvích skutečného nátlaku ze strany pana ministra. To si myslím, že jsou věci, které v jejich četnosti, jak jsou zde i prezentovány a jak jsem se mohl tedy aspoň s jedním případem já osobně seznámit, tak nemohou být všechny od základu vylhané. Domnívám se, že pan ministr nečelí žádnému komplotu ze strany svých podřízených, ale že naopak se tedy asi zjevně děje něco nekalého, možná že v jeho osobním chování a vystupování.

Chtěl bych panu ministrovi, který má na starosti školství, položit otázku, jestli si je vědom toho, že na vysvědčení se nedávají známky pouze z odborných předmětů, ale že je tam také jedna kolonka a to je chování. A domnívám se, že v tomto oboru, zdá se mi podle toho, jak toto svědectví mohu posuzovat, že by příliš nevynikal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, možná by bylo dobré, když již citujete nějaký článek, tak ho citovat přesně. Tam je napsáno, že se to blíží šikaně, ne že je to šikana. To je poznámka první.

Poznámka druhá. Možná by bylo dobré ty informace si ověřit a ověřit si je z obou zdrojů. Co se týká již zmiňovaného řidiče, tak já jsem nenutil pana řidiče k porušování předpisů a zákona, pouze jsem odmítl panu řidiči, aby použil maják. Řekl jsem, že nechci použít maják při jízdě z Prahy do Zlína. Vzhledem k tomu, že v tom autě jsem neseděl pouze já a řidič, ale je tam i svědek, tak je možné se toho svědka dotázat. Na základě toho pak poté pan řidič několikrát porušil právě dopravní předpisy tím, že bral telefon do ruky za jízdy a manipuloval s telefonem. Já jsem žádného řidiče v důchodovém věku i tak nevyhodil, pouze jsem požádal, jestli je možné, aby jezdil s někým jiným. Takže to je kauza řidič.

Kauza další – jestli někdo klečel na ministerstvu. V mé kanceláři přede mnou nikdo neklečel na kolenou, to je k druhé vaší poznámce. Pak jsem se dočetl někde v médiích, že jsem vytvářel nějaký tlak na nějaké dva zaměstnance. Je zajímavé, že ty dva zaměstnance jsem za celé své působení na úřadu osobně nepotkal. Osobně jsem s nimi ani nemluvil.

A ta poslední byla prokopnuté dveře. Nemyslím si, aspoň o tom nevím, že by mi někdo prokopl dveře na Ministerstvu školství, aspoň v mé kanceláři ne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím pana poslance Polčáka, má-li zájem, o doplňující otázku.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Pane ministře, mobbing je podle slovníku rafinovaná šikana na pracovišti. Já si myslím, že toto je přesně ten případ, který možná souvisí i s vaším vystupováním na ministerstvu. Já vím a jsem si vědom toho, že ten řidič skutečně nepoužil ten majáček právě proto, že vy jste to nechtěl, a pokud vím, že on vám tedy sdělil, že za té situace není schopen dojet na místo jednání ve Zlíně včas, a od toho se potom odvíjel ten váš spor.To je přesně rafinované posouvání té reality, tak jak jste ji teď tady předvedl, a v tomto směru tohoto konkrétního případu, který jsem měl možnost si osobně ověřit, tak jednoznačně věřím té druhé straně poté, co jste tady teď předvedl.

A za druhé musím říci, že podle mého názoru není asi náhodné, že tolik lidí v tuto chvíli hovoří o tom, jak vy se chováte, a pan premiér Sobotka zřejmě asi měl důvod s vámi o té věci hovořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: No tak nejprve ještě k té cestě. Takže já jsem řekl, že tam nemusíme být včas, ale asi nemá cenu tady o tom diskutovat, protože opravdu to považuji za marginálii, a nikdo nebyl vyhozen, že jel pomaleji nebo jakou formou vy to tady prezentujete. To je věc jedna.

Co je ale zarážející, pane poslanče, že vy tady evidentně lžete, já to vyvrátím a vaše reakce na to je, že věříte druhé straně. Já jsem vám tady evidentně řekl, že to je nepravda, řekl jsem vám důkazy. Mluvíte o nějakých prokopnutých dveřích, já jsem řekl, že tam žádné prokopnuté dveře nejsou, a vaše reakce je, že řeknete, že věříte druhé straně. Tak já vám nabízím, pane poslanče, pojďte se podívat na to ministerstvo, jestli tam jsou vykopnuté dveře. A pojďte se zeptat – tam je tisíc zaměstnanců, tisíc zaměstnanců. Tady někteří z nich i sedí, tak pojďte, pane poslanče, se jich zeptat. Já s tím opravdu, pane poslanče, nemám problém. A pokud budete mít jakýkoli jiný dotaz kdykoli, pane poslanče, já velmi rád vás uvítám, ať už budu kdekoliv, a můžeme, pane poslanče, o tom diskutovat. A pokud udělám někde chybu, tak si myslím, že i vaše kolegyně, které sedí za vámi, vám mohou dosvědčit, že když udělám chybu, tak ji přiznám. Ale v tomto případě nemáte pravdu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Já osobně mohu dosvědčit, že když pan ministr udělá chybu, tak ji přizná. Děkuji.

S další interpelací je připraven pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra Milana Chovance. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, ta interpelace je stručná. Dostal jsem informace na některých obcích, že se připravuje rušení matričních úřadů na menších obcích a přesun některých kompetencí z obcí směrem k obcím s rozšířenou působností, a nevím, jestli je to pozůstatek ještě z vlády minulé, anebo jestli je to nějaká koncepce současné vlády. Ale protože vím, že se připravuje novela zákona o obcích, tak bych skutečně rád věděl, jestli má dojít k nějakým zásadním změnám, kdy by měly být na obcích rušeny matriky, protože to pokládám za špatný krok a věřím, že taková to věc se nebude dělat bez řádného projednání a informace jednak obcí a jednak také Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Bude mu odpovězeno písemně. Teď tady mám šest interpelací pana poslance Václava Klučky. Pane poslanče, vaše sólo.

Poslanec Václav Klučka: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Já to trošku zjednoduším. Na paní ministryni Válkovou bylo dnes podáno celkem 12 interpelací. Osm jich odeznělo, čtyři bych tady měl ještě přednést. Dost interpelací bylo na Martina Stropnického a i na Milana Chovance. Já se tedy v daném okamžiku, pane místopředsedo, vzdávám těchto interpelací. Ministři budou mít dost práce s odpověďmi, které budeme od nich očekávat, a umožním vám ukončit tuhle tu schůzi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi. Tím, že se vzdal šesti interpelací, jsme vyčerpali veškeré interpelace, které dnes byly na ministry, většinou nepřítomné, podány. Konstatuji tedy, že jsme ukončili projednávání ústních interpelací.

Končím dnešní jednací den Poslanecké sněmovny a končím 8. schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji vám. Přeji vám hezký večer.

(Schůze skončila v 17.43 hodin.)